

A decorative border with stylized floral and leaf motifs in black ink, framing the central text.

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

LYDUS
DE MENSIBUS

EDIDIT

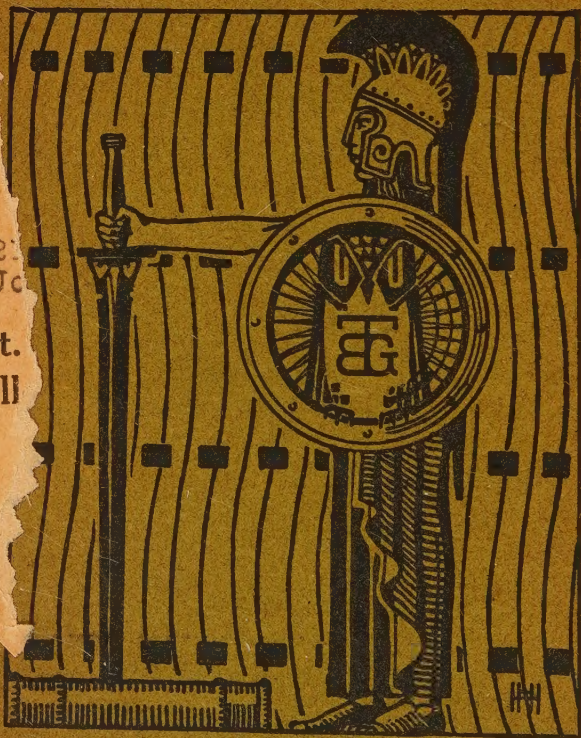
R. WÜNSCH

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

2
Jo
St.
Coll

b

IOANNIS LAURENTII LYDI
LIBER DE MENSIBUS

EDIDIT

RICARDUS WUENSCH

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCXCVIII

881
J57 me.w

21245

GEORGIO WISSOWA

S.

Digitized by the Internet Archive
in 2026

Ἡ (Ἰωάννου Λαυρεντίου Φιλαδελφέως τοῦ Λυδοῦ)
περὶ μηνῶν (πραγματεία), εἰ καὶ πολὺ τὸ ἄχρηστον ἔχει,
ἀλλ' οὖν πρὸς τὴν τῆς ἀρχαιότητος μάθησιν ἐπὶ χαρὶ τε
καὶ λίαν χρειώδης: sic olim de libro, quem Ioannes Lau-
rentius Lydus conscripsit de mensibus, iudicavit Photius
patriarcha (bibl. cod. 180), cuius iudicio hodie quoque
assentiri possumus. quamvis enim altera ex parte nu-
garum mysticarum multitudo, qualis ab Ioanne Lau-
rentio profertur, digna vix videatur esse, quae posteris
tradatur, tamen ex altera certe operae est pretium multi-
fariam illam doctrinam, qua Byzantii quondam excellebant
viri, qui docti habebantur, plenius cognoscere et, qua in
re summa eius, quae Laurentio attribui solet, laudis
posita est, ipsum secutos ad fontes adscendere, e quibus
scientiam suam hauserit. cum vero illorum fontium con-
dicio ea sit, ut auctores adhibuerit Lydus ipso semper
fere meliores, qui temporum iniquitate nobis servati non
sunt — imprimis eos dico, qui scripserunt de Romanorum
antiquitatibus —, ob hoc ipsum veterum auctorum stu-
dium minime neglegendum esse librum illum de mensibus
patet. quin etiam eandem ob causam valde dolere de-
bemus, quod non integrum opus περὶ μηνῶν aetatem tulit,
sed contractum et excerptum ad nos pervenit, quodque
qui epitomas illas sibi fecerunt viri docti non tam historiam
litterarum et antiquitatem cum graecam tum romanam
respexerunt, quam astrologiam et Pythagoreorum recentio-
rum Platoniceorumque placita mystica. atque talia libri
Laurentiani fragmenta e nonnullis codicibus quos fors

obtulerat collecta saepius ad hunc diem prelo mandaverant viri docti; nondum autem constabat, utrum ea sola e libro, quem Lydus de mensibus conscripserat, superessent, an fortasse hic illic alia quoque laterent abdita: quare Georgius Wissowa, cum ante hos quinque annos in Italiam profiscisceretur, me monuit, ut animum attenderem, si forte in bibliothecarum scriniis frustula quaedam a libro de mensibus avolsa reperirem. quod me fecisse minime paenitet: nonnulla enim nova non apud Italos solos, verum etiam apud Francogallos Hispanosque reperisse mihi visus sum quae in lucem proferrentur adeo digna, ut denuo edendum librum illum *περὶ μηνῶν* mihi proponerem. cui editioni cum non id propositum sit, ut integrum auctoris opus promat, immo ut e lacerati dispersis membris corpus, quale quondam fuit, componat, brevem praemittere dissertationem opus esse apparet, conscriptam de codicibus, quibus Laurentiani libri singulae partes ad hunc diem servatae sint, et de editionibus, quibus ille in lucem sit prolatus; praeterea autem quaerere est necesse, quaenam hodie supersint libri integri partes quaque ratione inter se possint componi: quae omnia una continua narratione, de Lydiani opusculi fati composita, amplectar.

cod. O Ioannis Laurentii tractatum de mensibus post medium sextum saeculum conscriptum usque ad Photii tempora codicum manuscriptorum ope traditum fuisse ipsius patriarchae testimonio docemur, qui legisse se illum affirmat. talis codicis integri vestigium servatum nobis est in codice qui vocatur Caseolino, Parisinum supplementi graeci dico numero signatum 257, in editione O vocatum, quem accuratius descripsit C. B. Hasius in commentario de Ioanne Lydo, quo librum de magistratibus Laurentianum ab I. D. Fussio Parisiis 1812 editum ornavit p. LXXI sqq., Hasiumque secutus est Curtius Wachsmuth in praefatione Laurentiani libri de ostentis iterum editi p. IX sqq.: codex ille sub finem eius quod proxime antecessit saeculi e vico quodam Constantinopolitano in lucem reversus Lute-

tiam Parisiorum pervenit; membranaceus est folii minoris, saeculi noni vel decimi, Lydiana complexus olim tria opera de mensibus ostentis magistratibus. atque eius quidem partis, qua de mensibus agebat auctor, non plus duo adhuc supersunt folia, numeris hodie notata 99 et 100, vini autem madore adeo tincta, ut difficilior eorum sit lectio. ego, cum codicem illum Parisiis evolverem, simul adii C. B. Hasii schedas, qui primus haec folia publici iuris fecit in libri de ostentis editione (Par. 1823 p. 262 sqq.) cuiusque chartulae manu conscriptae et ipsae in bibliotheca Francogallorum Nationali adservantur, inter quas utriusque folii Caseolini apographum accuratissime confectum extat folio 154^r sqq. codicis suppl. gr. 859; quo auxilio adiutus paulatim atramenti ductus in codice O distinguere coepi, dum omnes litteras perscrutatus aut recte legisse Hasium aut, quo erat ingenii acumine, plerisque locis recte supplevisse intellegerem; miro enim casu factum est, ut plura dinoscere potuerim Hasio sub vini rubore, quo teguntur haec folia: quod ita explicandum esse puto, ut pallidior factus sit color ille aut cursu temporum aut auxiliis ab arte chymica petitis.¹ locus vero, quem in ipso Lydiano opere tenuerint quondam folia illa, verborum tenore satis aperte nobis indicatur, quo initium Novembris mensis in altero folio enarratur, Decembris in altero: editionis inserui haec fragmenta paginis 165, 17 — 168, 20 et 169, 22 — 173, 10. in edendis autem his reliquiis id consilium sum secutus, ut pro certis haberem eas litteras, quas aut ipse distinguere potuissem, aut quas praeter illas a se certe lectas esse affirmaret Hasius; supplementa vero, quibus hae opusculi partes maxime indigent, semper fere adhibui ea quae idem proposuit Hasius, nisi quo loco alia suaderet verborum connexus, vel id quod saepius accidit, Lydi verba in altero quoque codice servata essent.

Neque vero haec duo folia, quae ex ipso libro de

¹ Lyd. de ost. ed. Wachsmuth ² p. X 4.

mensibus supersunt, sola, sed etiam nonnulla alia e codice Caseolino mutuatus sum. saepius enim usu venit, ut Lydus in eo, quem de magistratibus populi Romani conscripsit, libro expressis verbis lectorem releget ad librum de mensibus et ad res, quas in illo exposuerit. quae cum ita sint, omnes eius generis locos, qui quidem hodie non iam leguntur in opere *περὶ μηνῶν*, illi inserendos esse duxi, depromptos, ut res fert, e codice Caseolino, qui unus nobis servavit tractatum de magistratibus. duo autem extant horum locorum genera: aut enim de veterum Romanorum institutis et moribus agitur — tum tribuendos illos esse patet extremis libri primi partibus, quibus talia fusius exposita fuisse reliquis fragmentis demonstratur; aut alia quaedam tractatur materia — tum deficientibus indiciis cui loco hae tribuendae sint reliquiae dicere iam non possumus. qua re factum est, ut bis margini editionis adscribenda fuerit codicis O nota: p. 16, 16—17, 15, ubi fragmenta libri primi ex opere de magistratibus colliguntur, et p. 180, 10—16, ubi ex eodem opere in librum de mensibus transfertur fragmentum quoddam incertae sedis.

Quibus expeditis restat, ut quaeramus, quemnam locum in codicum Lydianorum serie teneat Caseolinus cuiusque pretii sit aestimandus. cuius quaestionis responsum iam occupavimus aliquatenus, cum illum integri codicis vestigia servasse diximus. neque tamen usque eo est integer, ut pro ipso omnium codicum archetypo haberi possit: quominus enim hoc statuamus, uno loco impedimur p. 168, 5 sqq., qui in epitoma quoque a Maximo Planude confecta (Y) extat et a codice Caseolino atque a recensione Planudea diverso modo sic traditur:

O

Y

<Πορφύ>ριος οὐ<τως>
 φ<ησ>ί· ταύτη τοὺς φαινο-
 μένους οὐρανίου<ς θεοὺς τῇ

ὅτι Πορφύριός φησι· τοὺς
 φαινόμενους οὐρανίους θε-
 οὺς τῇ θυσίᾳ δεξιούμενοι

O

θυ>σία δεξιούμενοι καὶ πῦρ
ἄσβεστον ἀν<τοῖς ἀνα>φέ-
ροντες ὥς ὃν αὐτο<ῖς ὁ>μοιό-
τατον.⁷

Y

καὶ διὰ τοῦ πυρὸς αὐτοῖς
ἀπαθανατίζοντες τὰς τιμὰς
καὶ πῦρ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐφύ-
λαττον αὐτοῖς ἀθάνατον, ὥς
ὃν μάλιστα αὐτοῖς ὁμοιό-
τατον.⁷

sunt autem Porphyrii verba de abst. II, 5: ταύτη τοὺς
φαινομένους οὐρανίους θεοὺς τῇ θυσίᾳ δεξιούμενοι καὶ τοῦ
πυρὸς ἀπαθανατίζοντες αὐτοῖς τὰς τιμὰς. τούτοις γὰρ καὶ
τὸ πῦρ ἀθάνατον φυλάττομεν ἐν τοῖς ἱεροῖς, ὥς ὃν μάλιστα
αὐτοῖς ὁμοιότατον, e quibus apparet, vere Porphyriana esse
ea, quae leguntur in Y et desunt in O: iam vero se-
quitur — nisi forte sumere mavis, a Maximo Planude
ipsum Porphyrium adhibitum esse ad supplenda ea, quae
in codicibus Laurentii legebantur: quam coniecturam ut
nimis tortuosam parumque probabilem prorsus aspernor
— ipsum Lydianum codicem, quem inspexit Planudes,
pleniorum fuisse quam nunc sunt codicis O reliquiae. quin
etiam hoc luce est clarius, non temere omisisse sed con-
sulto in brevius contraxisse¹ et nonnulla de suo addidisse
eum qui codicem O conscripsit librarium vel eius auctorem,
quippe qui pro πῦρ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐφύλαττον αὐτοῖς ἀθά-
νατον posuerit πῦρ ἄσβεστον αὐτοῖς ἀναφέροντες. quae
cum perspexerimus, hoc semper nobiscum reputemus necesse
est, evenire potuisse non solum libro de mensibus, sed
etiam operibus de ostentis et de magistratibus, quatenus
ab eodem codice O traduntur, ut non integra Laurentii
verba reciperent, sed aliquantum decurtata et interpolata:
id quod, ut exemplo quoque rem illustrem, accidisse mihi
videtur in prooemio libri de magistratibus (= de mens.
16, 16 sqq.), quod brevius est neque cum reliquis ita
cohaeret, ut praefationi, quae vera sit praefatio, convenit.

¹ quod p. 167, 21 et 26 bis omittitur copula καὶ, per codi-
cem Scorialensem servata, a Caseolino minoris momenti esse
duxerim.

Quodsi iam concessimus, non prorsus integrum esse codicem O, attamen integerrimus et vetustissimus est codicum Lydianorum manu scriptorum, quotquot aetatem tulerunt. scriptus est satis diligenter, neque tamen ita, ut careat itacismi quem vocant vitiis et exemplis confusarum inter se litterarum β et ν , ε et α , o et ω et permutatorum casuum, genetivi cum accusativo, accusativi cum nominativo.¹ quare, ubi talia nobis occurrunt menda, facile sananda erit codicis lectio; in ceteris autem, nisi quo alio codice Caseolinum errasse aperte demonstratur, coniecturis abstinemus.

cod. R

Neque vero difficile est intellectu, quomodo factum sit, ut e nullo codice integro plura supersint. ut enim liber de mensibus Lydianus continebat immensam quidem, sed haud bene iunctam collectionem rerum variarum, quibus omnium lectorum animi aequo modo teneri minime poterant, iam tempore satis remoto excerpti coeptus est atque primum quidem ea ratione, ut singula capita ob variam et multiplicem doctrinam transferrentur in collectiones quas vocamus encyclopaedicas, quales inde a saeculo nono plures Byzantii sunt confectae; reminiscamur tantum eius, quae sui temporis erat clarissima, epitomae Constantini Porphyrogennetae. excerptorum autem eius generis Lydianorum praestantissimum exemplar est codex Parisinus supplementi graeci 607 A, in editione R appellatus, quem integrum edidit Max. Treu in programme Ohlaviensi anni 1880 (Excerpta anonymi Byzantini e cod. Par. suppl. gr. 607 A) et descripsit huius programmatidis p. 57: membranaceus est saeculi decimi, e Graecia a Minoide Myna allatus; continet excerpta, historica pleraque et geographica, qualia tum Byzantinorum studia movebant. quo in codice quoniam auctorum nomina, e quibus singulae partes sint petitae, non afferuntur, primum inquiramus necesse est, quibusnam auctoribus debeantur res ibi commemoratae, quaeve exscriptae sint ex eo, quem unice cu-

¹ v. Hasii commentarium p. LXXII sq.

ramus, Laurentiano libro de mensibus. ad hanc autem disquisitionem instituendam sex quidem totius codicis capita distinguenda mihi videntur esse:

1. Treu p. 3,1—9,13. *περὶ Ἀδιαβηνῆς, Αὐγουστείου, ἀτραβατικῶν, ἀγαλμάτων, Αὐγούστου μηνός, Αὐγούστου εὐτυχίας, ἀγάλματος ἐν πέτρᾳ, ἀνδρείας, ἄλλο περὶ Γετῶν.*
2. p. 9,14—21,24. *περὶ στηλῶν.*
3. p. 21,25—25,24. *ἀρχὴ τοῦ β̄ στοιχείου. περὶ Βρεταννίας, Βεσβίου, Βριτίας.*
4. p. 25,25—38,21. *περὶ οἰωνοσκοπίας τῶν Οὐάρων.* secuntur alia de auguriis deque divinatione ex ostentis haurienda.
5. p. 38,22—47,33. *περὶ βρουμαλίων, βισέξτου, γενέσεως ἀνθρώπου, ποσότητος τῶν τικτομένων, Ἰστρου τοῦ ποταμοῦ, πιπέρεως, ἡλίου καὶ σελήνης, σεισμῶν, σκηπτῶν, πυρόεντος κεραυνοῦ.*
6. p. 48,1 ad finem (p. 56,19). scholia varia in Dionysium periegetam et Aratum, imprimis geographica et *περὶ τῶν οὐρανίων.*

Iam vero ex hac capitum distributione apparet, quodnam consilium ignotus ille auctor secutus sit, cum codicem nostrum vel eius archetypum conscriberet: hoc enim habebat in animo, ut glossarium conficeret universae scientiae, secundum singulas litteras digestum, id quod demonstratur primi capituli titulis, qui ad unum omnes a littera α incipiunt, et tertio capite, cuius initio adscriptum est *ἀρχὴ τοῦ β̄ στοιχείου*, itemque monere liceat, p. 46,25 prima tractatus *περὶ πυρόεντος κεραυνοῦ* verba esse *προέφθηνεν εἰς τὸ σ̄ στοιχεῖον εἰπόντες περὶ σκηπτῶν*. neque tamen materiam institutam ad finem perduxit auctor, sed cum vidisset, non fore, ut opus quod coeperat absolveret, ea quae collecta habebat in unum conscripsit codicem, dis-

positione non iam secundum singulas litteras facta, immo ut res ferebat ita instituta, ut singuli se subsequerentur tractatus aut eodem ordine, quo in eo auctore quem exscripsit librarius, extiterant, aut disponderentur secundum ea, quae tractabant argumenta. atque argumenti quidem similitudine factum esse putaverim, ut post litteram $\bar{\alpha}$, cuius potiore parte ageretur *περὶ ἀγαλμάτων*, poneretur tractatus *περὶ στηλῶν*. neque vero cum eo, h. e. cum altero codicis R capite, Laurentio quidquam est: illud enim oriundum esse e libro quem vocant *Παραστάσεις συντόμους χρονικῶς* luculenter demonstravit Theodorus Preger in programmata gymnasii Maximiliani Monacensis a. 1895 p. 28 sqq. (Beiträge zur Textgeschichte der *Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως*). ex uno autem eodemque auctore deducta sunt, quae in capite sexto codicis R leguntur, quod a librario e scholiis ad Dionysii Periegetae et Arati opera adscriptis consutum esse statim vidit M. Treu, quare illud quoque, utpote quod ad Laurentium non pertineat, negligere possumus.

Accedamus iam ad quartum quod distinxi caput, quod a titulo *περὶ οἰωνοσκοπίας τῶν Οὐράνων* incipere iussi. quamquam enim in Varnorum mores incidit auctor iam in ea quae praecedit paragrapho *περὶ Βριτίας νήσου*, tamen argumenti similitudine docemur, Varnorum auguria ad sequentia potius trahenda esse, in quibus ea quae tractatur materia sibi constat: agitur scilicet de divinatione, quomodo fiat apud singulos populos, et de ostentis, quanam vi fuerint in fatiis imperatorum et magnorum regnorum conditoribus. arte autem inter se coniunctas esse singulas partes demonstratur his locis: p. 26, 3 *κατὰ τὸ μάντευμα . . τετελευτήκει*. — p. 26, 5 *περὶ Κάλχαντος τοῦ παρ' Ὀμήρῳ. μνησθήσομαι δὲ καὶ ἑτέρου μαντεύματος*. — p. 28, 4 *περὶ σημείου καὶ τέρατος* (explanatur Calchantis augurium). — p. 28, 11 *μνησθήσομαι δὲ ἔτι τοῦ ἐν τῷ πέμπτῳ λόγῳ Προκοπίου μαντεύματος*. — p. 29, 1 *τοῦ αὐτοῦ λόγου περὶ παρατηρήσεως εἰκόνοσ* (ostentum quoddam). — p. 29, 14 *περὶ Γαῖου Ἰουλίου Καίσαρος. ὅμοιον κτλ.* (simile ostentum). secuntur ea

quae Caesari Augusto Tiberio Neroni Vespasiano Domitiano aliis evenerunt usque ad p. 32, 28: καὶ εἶπον ἂν ἄλλα . . . ἄλλὰ . . . Κύρου μνησθήσομαι καὶ Ῥωμύλου. — p. 33, 1 περὶ Κύρου — p. 36, 10 περὶ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου. — p. 37, 30 περὶ Ἀράβων μαντείας eiusdem fere argumenti est cuius paragraphus de Varnorum auguriis.

Iam vero oritur quaestio, quisnam huius capituli (p. 25, 25 — p. 38, 21) auctor fuerit: sed hoc nobis inopia argumentorum coactis in medio relinquendum esse puto, nam ne eam quidem, quae proxima est coniectura, compositum illud esse ab ipso codicis nostri librario, deficientibus argumentis aut probare aut refutare possumus. at si de fontibus quaeritur, e quibus hausta sint ea, quae in codice R proferuntur de ostentorum vi atque natura, statim incidimus in suspicionem, fuisse inter illos Ioannem Laurentium¹ eiusque librum de ostentis initio hodie mutilum: huic enim optime convenit distinctio illa inter σημεῖα et τέρατα facta (Treu p. 28, 4; cf. Lyd. de ost. p. 3, 5 ed. Wachsm.), neque abhorret ab hac coniectura vel scribendi ratio vel delectus auctorum adhibitorum, quorum recentissimus et Procopius, quem septem priores Ἱστορικοῦ libros anno 550 vel 551 publici iuris fecisse scimus² cuiusque notitiam certe habuit Laurentius, qui inde ab anno 552 litteris se dedit.³ sed utut haec se habent, hoc affirmare licebit, auctorem codicis R, si omnino opus Lydianum adiit ad hoc caput conscribendum, inspexisse librum de ostentis, non vero de mensibus.

Sed iam transeamus ad capita primum et tertium codicis Parisini, quorum paragraphos secundum litteras, a quibus incipiunt tituli, dispositas esse diximus. atque tertium quidem caput tribus componitur paragraphis, quarum quae inscribitur περὶ Βρεττανίας e Cassio Dione petita est, reliquae duae Procopio debentur⁴, nullo ut

¹ cf. Wochenschr. f. class. Phil. 1898 p. 342.

² Krumbacher Gesch. d. byz. Litt. ² p. 231.

³ Hasius comm. p. VIII.

⁴ Treu p. 58.

videtur auctore intermedio, ita ut neglegere eas hanc ob causam nostro iure possimus. tamen id nos tenere oportet, quod ex huius capituli compositione discere licet, non uno tantum auctore contentum fuisse in colligenda materia librarium nostrum, immo plures interdum ab illo adhibitos esse, ut unum compleretur opusculi caput. haec ubi monuimus, primum quoque inspiciamus caput, cuius quae leguntur apud Treuium (p. 3, 1—9, 13 *λύμη τήν*) tradita sunt etiam in Lipsiensi codice quodam, quem primus edidit Tischendorfius in *Anecdotis sacris et profanis*, Lipsiae 1855 (ed. alt. 1861) p. 58: quo factum est, ut plures iam disseruerint de his fragmentis viri docti. atque Tischendorfius ipse omnia illa referre voluit ad Ioannis Lydi libros diversos, quam sententiam non solum probabilem, sed paene necessariam esse dixit L. Traube, *Varia libamenta critica* p. 28, impugnavit I. F. Schultzius *Quaestionum Lydianarum particula prior* p. 5. hic enim fragmentis Tischendorffianis alios aliorum auctorum locos admixtos esse suspicatus est. et ego quidem magis Schultzii opinioni accedo. nam si nobis proponitur quaestio, utrum omnia haec fragmenta ad librum de mensibus pertinere putemus necne, res nobis agenda est difficillima diiudicatu, quoniam altera ex parte adeo varia est materia librorum Lydianorum, ut inde si concludere vellemus, re vera omnia haec fragmenta illis attribuere possemus neque ullum esset quod refragaretur aliorum temporum aliorumve auctorum indicium; sed altera ex parte modo didicimus, aliis locis plures uno auctores exscriptos esse a librario codicis R: quare quam cautissimos nos esse debere censeo in illarum reliquiarum distributione. quamobrem non omnia huius capituli fragmenta in editionem recepi, sed tria eorum genera distinguenda esse duxi haec:

I. locos, quorum omnino nec vola nec vestigium apparet in Lydiano libro de mensibus, quosque eam ob causam ex illo depromptos esse nullo modo demonstrari potest. sunt autem hi: Treu p. 3, 1 *περὶ Ἀδιαβηνῆς* (libro de ostentis tribuit Traube l. c.). — p. 5, 1 *περὶ*

ἀγάματος τοῦ ἐν τῷ Αὐγουστείῳ. — p. 6, 28 περὶ ἀγάματος τῆς Εὐγνώμοσύνης. — p. 7, 1 περὶ ἀγάματος Πριάπου. — p. 7, 17 περὶ ἀγάματος ἔχοντος ἐν τῇ κεφαλῇ κέρατα. — p. 8, 20 περὶ ἀγάματος ἐν πέτρᾳ τῆς Ἀραβίας. — p. 8, 28 περὶ ἀνδρείας. — p. 9, 10 ἄλλο περὶ Γετῶν.

II. locos, qui nexu aliquo iunguntur cum quibusdam libri de mensibus paragraphis, quosque olim in illo extitisse etsi probabile est, attamen non ita constat, ut in editionem potuerint recipi: p. 4, 3 περὶ ἀτραβατικῶν = de mens. p. 12, 2 (cf. de mag. I, 17, qui locus ad primum de mensibus librum, qualis olim fuit, videtur spectare). — p. 4, 20 περὶ ἀγάματος κρατοῦντος δόρου = de mens. p. 80, 12. — p. 5, 15 περὶ ἀγάματος ἔχοντος ψαλῖδα χαλκῆν = de mens. p. 84, 3. — p. 6, 8 περὶ ἀγάματος τοῦ Διός = de mens. p. 124, 5. — p. 7, 13 περὶ ἀγάματος τῆς Γῆς = de mens. p. 139, 7. — p. 7, 26 περὶ ἀγάματος τοῦ Ἑρμοῦ = de mens. p. 132, 10. — p. 8, 12 περὶ Αὐγούστου (l. Καίσαρος) εὐτυχίας = de mens. p. 143, 10 (ἀπειρος χειμῶν ed., μέγας κλυδῶν R).

III. locos, qui cum fragmentis quibusdam iamdudum Laurentiano libro de mensibus tributis ita consentiunt, ut ex illo desumptos eos esse appareat: p. 3, 18 περὶ Αὐγουστείου = de mens. p. 163, 3. — p. 4, 12 περὶ ἀγάματος Ἰανουαρίου = de mens. p. 64, 6. — p. 4, 28 περὶ ἀγάματος κρατοῦντος κιθάραν = de mens. p. 107, 17. — p. 5, 20 περὶ ἀγάματος βαστάζοντος πύργους = de mens. p. 114, 6. — p. 5, 24 περὶ ἀγάματος κτένα φέροντος = de mens. p. 116, 20. — p. 6, 4 περὶ ἀγάματος τοῦ Ἡρακλέους = de mens. p. 120, 14. — p. 6, 18 περὶ ἀγάματος περρωτοῦ τοῦ Ἑρμοῦ = de mens. p. 129, 15. — p. 8, 3 περὶ Αὐγούστου μηνός = de mens. p. 150, 4.

Sed huius tertii quoque locorum generis partes inter se differunt: aut enim consentiunt ita cum reliquis Lydia-
norum codicum recensionibus, ut ipsa Laurentii verba, pleniora interdum, servata esse per codicem R appareat, aut ab illis dissentiunt pluribus, ut a librario videantur omit-
tendo et addendo immutata. quo factum est, ut locos illos

aut in ipsum verborum contextum reciperem (p. 64, 6. 129, 16. 163, 3) aut in apparatus editioni subornatum relegarem (p. 107, 17. 116, 20. 120, 14), aut denique, ubi editionis et codicis Parisini consensus levissimus tantum esset, huic praefationis loco reservarem, quia breviter eos commemorasse satis haberem (p. 114, 6. 150, 4).

Neque vero disquisitionem de codice R instituendam ad finem perduximus, immo quintum illud restat caput (p. 38, 22—47, 33) eiusque paragraphi quibus inscribitur: 1 *περὶ βρουμαλίων*, 2 *περὶ βισέξτου*, 3 *περὶ γενέσεως ἀνθρώπου*, 4 *περὶ ποσότητος τῶν τικτομένων*, 5 *περὶ Ἰστροῦ τοῦ ποταμοῦ*, 6 *περὶ πιπέρεως*, 7 *περὶ ἡλλίου καὶ σελήνης*, 8 *περὶ σεισμῶν*, 9 *περὶ σκηπτῶν*, 10 *περὶ πυρόεντος κεραυνοῦ*. quarum paragraphorum octavam et decimam statim referre possumus ad Laurentii librum de ostentis (cf. Wachsmuthii editionem alteram p. XLII, cap. 53. 54 et 44. 45); quin etiam nona quoque paragraphus quoniam ad verbum fere consentit cum eo fragmento, quod in prioribus editionibus libri *περὶ μηνῶν* bis imprimebatur III, 52 et IV, 96 (qua de re dixi Byz. Ztsch. V, p. 412) eodem pertinet; sed eo, quod hanc paragraphum inter fragmenta quondam libro de mensibus tributa recepi, factum est, ut R codicis nota appareat etiam in margine p. 181, 6.

Reliquorum vero excerptorum fere omnium tenore statim demonstratur, librarium ea mutuatum esse e libro de mensibus. exscripta enim est § 2 *περὶ βισέξτου* ex editionis libri III § 10, ita ut R sit inter codices, quos p. 49, 21 app. indicavi. § 3 *περὶ γενέσεως ἀνθρώπου* est IV, 26: hoc loco Lydi verba usque eo integra servata mihi videbantur, ut nonnulla e codice R transferrem in editionem (p. 85, 1), cum altera ex parte ut interpolata omitterem ea, quae sunt de plantis *ἀρρενογόνους καὶ θηλυγόνους*.¹ § 4 *περὶ ποσότητος τῶν τικτομένων* consentit

¹ idem fecit Krumbacher, Sitz. Ber. der Münch. Akad. 1892 p. 347.

cum IV, 89 inde a p. 137, 5, ubi inter codices in margine notatos R omitti non debuit. § 6 = IV, 14 p. 77, 9: cuius extrema cum a codicibus recensitionis X tradantur ut vere Lydiana, cumque ex uno eodemque auctore exscriptam esse totam codicis R paragraphum pateat, non est dubium, quin initium quoque Laurentio attribuendum integrumque in editionem sit recipiendum. § 7 *περὶ ἡλίου* denique exscripta est e III, 12, ubi codicis R lectionem in apparatu addidi (p. 53). neque vero alienam a libro de mensibus putaverim § 1 *περὶ βρουμαλίων*: nam et de his Laurentio dicendum erat, cum describeret Decembris mensis dies festos, et dicendi genus, quod in hoc excerpto observatur, cum Lydiano prorsus congruere statim cognoveris. accedit autem, quod aperto nexu coniungitur haec paragraphus cum Laurentii fragmentis, quae ad Novembrem et Decembrem menses spectant: verba enim huius excerpti *ἀργοῦντες οὖν τὸ τηνικάδε οἱ Ῥωμαῖοι* eqs. referri patet ad p. 168, 21 *ἀπὸ δὲ τῆς πεντεκαιδεκάτης τοῦ Νοεμβρίου μέχρις ὅλου τοῦ Δεκεμβρίου ἔργουν οἱ Ῥωμαῖοι* etc., et id quod in fine commemoratur *ὁ Κρόνος ὡς ταρταρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Διός*, fusius explicatur in subsequenti editionis paragrapho IV, 159. quae cum ita essent, tribuere hoc *περὶ βρουμαλίων* fragmentum Lydo non dubitavi,¹ in editionem recepi ut esset libri quarti § 158, p. 173, 18 sqq.

Cumque adhuc omnia, quotquot sunt capitis quinti in codice R excerpta, ad Lydum rettulerimus, proximum est, ut id quod solum restat *περὶ Ἰστρου τοῦ ποταμοῦ* eidem auctori vindicemus. sed quominus id faciamus uno momento eoque affatim gravi impedimur. commemoratur enim in hoc tractatu Nilus fluvius eiusque exundationis causa, qua de re et ipse Laurentius amplior est in libro de mensibus IV § 107; ibi eam mense Iulio fieri dicit auctor, qui enumeratis plurimorum virorum doctorum

¹ Consentire me hac in re video cum Francisco Cumont, Rev. de philol. XXI 1897 p. 149 n. 1.

sententiis de causa exundationis, qualis sit, desperat: ποικίλαι μὲν οὖν αἱ περὶ αὐτοῦ δόξαι, τὸ δ' ἀληθὲς κατὰ τοὺς ἀνθρώπους τέως οὐδαμοῦ (p. 147, 3). Parisini vero codicis auctor Augusto mense adscriptam exundationem secundum Hebraeorum sacram scripturam explicat additis verbis p. 43, 20 Treu: τοῖς δὲ τὰ τῆς γραφῆς ἀσκοῦσιν οὐδεμίαν τίκει ἀμφιβολίαν . . . οἱ γὰρ μὴ ταῦτα περὶ αὐτοῦ δοξάζοντες εἰς μυρίας ἐμπέτοντες ἀπορίας μένουσιν ἕως τέλους τῆς ἀληθείας ἀποπλανώμενοι, quae ab iis, quae modo attulimus Lydi verbis toto caelo diversa sunt. attamen huius quoque codicis R paragraphi particula quaedam Laurentio debetur. consentiunt enim ea quae exhibentur ab illo p. 43, 2 οὗτος ὁ Ἰστρος — 43, 11 Δανούβιος μετακληθεῖς cum iis, quae exponuntur a Laurentio de mag. III, 32, quaeque a se narrari confitetur auctor secundum Σαμωνικὸν τὸν Ῥωμαῖον ἱστορικόν, ὃς πρὸς Διοκλητιανὸν καὶ Γαλέριον τὸν γέροντα περὶ ποικίλων ζητημάτων διελέχθη.¹ iam vero si quaerimus, utrum Laurentium an ipsum Sammonicum adierit librarius codicis Parisini, ego quidem hunc, quali eum ingenio fuisse patet, non Sammonicum inspexisse sumam, rarissimae notae auctorem, sed Lydianum librum de magistratibus, ut ei erat Laurentius familiarissimus. quae si conceduntur, alio e fonte manasse ea, quae desumpta sunt e sacra scriptura, apparet; iterumque videmus, cautiores nos esse debere in vindicandis reliquiis, quae a codice R servantur, quippe qui praeter Laurentium alios quoque adhibuerit auctores: hanc quidem paragraphum e libro de mensibus petitam non esse pro demonstrato iam habeo.²

Iam finita disquisitione de Lydiano libro de mensibus eiusque epitomatore Parisino brevi conspectu illustrare liceat, quasnam codicis R partes ex illo derivatas esse constet, et ubi eas in editione possis reperire. sunt autem hae:

¹ Teuffel-Schwabe röm. Litt. Gesch. § 374, 4.

² ea quae finem huius paragraphi faciunt p. 44, 10—21 Laurentio certo nec tribuere audeo neque abiudicare.

- R p. 3, 18 Treu: *περὶ Ἀγνουστείου* = editionis p. 163, 3.
 p. 4, 12 *περὶ ἀγάλματος Ἰανουαρίου* cf. p. 64, 4.
 p. 4, 28 *περὶ ἀγάλματος κρατοῦντος κιθάραν* p. 107, 17 app.
 p. 5, 20 *περὶ ἀγάλματος βασιτάζοντος πύργους* cf. p. 114, 6.
 p. 5, 24 *περὶ ἀγάλματος κτένα φέροντος* p. 116, 20 app.
 p. 6, 4 *περὶ ἀγάλματος τοῦ Ἡρακλέους* p. 120, 14 app.
 p. 6, 18 *περὶ ἀγάλματος πτερωτοῦ τοῦ Ἑρμοῦ* p. 129, 15
 et app.
 p. 8, 3 *περὶ Ἀγνούστου μηνός* cf. p. 150, 4.
 p. 38, 22 *περὶ βρουμαλίων* p. 173, 18.
 p. 39, 19 *περὶ βισέξτου* p. 49, 21 app.
 p. 41, 1 *περὶ γενέσεως ἀνθρώπου* p. 85, 1.
 p. 41, 24 *περὶ ποσότητος τῶν τικτομένων* p. 137, 5.
 p. 44, 22 *περὶ πιπέρεως* p. 77, 9.
 p. 45, 3 *περὶ ἡλίου καὶ σελήνης* p. 53 app.
 p. 46, 10 *περὶ σκηπτῶν* p. 181, 6.

Codicem R ipse Parisiis inspexi et plurimis locis cum Max. Treu consentio; tractatum *περὶ Βρουμαλίων* contulit Franciscus Cumont et benigne mecum communicavit lectiones aliquas a Treuiana editione discrepantes (p. 174, 22 *καὶ ὄνομα Treu, κατ' ὄνομα Cumont*; 24 *κρονίας αὐτάς Treu, κρονίας ἑορτάς αὐτάς Cumont*; 29 *αὐτόν Treu, αὐτά Cumont*), quas in editionem recipere non dubitavi. ceterum addere liceat, codicem optime scriptum esse, ita ut praeter scribendi rationem interdum neglectam nihil fere sit corrigendum.

Supra monuimus, prima illa codicis R capita in Lipsiensi quoque codice Tischendorfiano servata esse. qui secundum ipsius Tischendorfii descriptionem (Anecd. p. 58) constat e 17 foliis membranaceis, quattuor diversorum codicum (A — E) reliquiis; nostra vero solius codicis A interest, folia septem saeculo decimo scripta continentis. huius codicis lectiones cum consideramus, statim videmus, eum codicis R adeo esse similem, ut uni eidemque archetypo uterque vindicandus sit, id quod imprimis corruptelarum consensu probatur, e. g. p. 4, 10 Treu pro *χλαμύδες* legitur in R *μύδες*, quod idem in Tischendorfiano

Apograp
 codicis
 similia

occurrit, p. 4,17 uterque vocem *ψήφους* omittit, qua omissa claudicat sententia. neque tamen aut R e Tischendorfiano aut ille ex hoc est exscriptus: proprias enim uterque servavit lectiones, ubi contaminatus alter est, alter integer; exempli causa proferam Tischendorfianum interpolatum his locis: p. 3, 20 *Αύγουστέλω* (*Γουστέλω* R), p. 6, 14 *σκέπτεται* (*σκέπεται* R). at veram servavit lectionem his locis, quibus corruptus est R: p. 3, 22 *ἄσκεπον* (*ἄσκεπτον* R), p. 5, 13 *στῆτε Πέρσαι* (*Πέρσαι* omis. R). adsignemus igitur R et Tischendorfianum uni eidemque archetypo,¹ quod tamen cum ipsis Laurentii codicibus non semper congruisse demonstratur eo, quod p. 4,17 omittitur vox *ψήφους*, in codicum X recensione servata (p. 64,3). in editione, ne oneratam satis plurimorum codicum siglis et lectionibus plus iusto gravarem, neque codicis Tischendorfiani neque illius archetypi notas recepi; in codicum stemmate infra exarato archetypum asterisco notavi, quod omnium deperditorum codicum signum esse volui.

Suidas.
Πάτρια.

Praeter hos autem duos codices alii quoque superstites sunt testes eorum, quae in primo secundoque codicis R capitibus narrantur: Suidam dico et auctorem *Πατρίων Κωνσταντινουπόλεως*. ac de nexu, qui inter hos et Laurentii codices modo laudatos intercedit, scripserunt complures viri docti, scilicet Schultze quaest. Lyd. p. 5, Traube Libam. crit. p. 28, Preger programmatis modo allati p. 28 sqq., sed quoniam nec Suidae nec *Πατρίων* verba ulli usui sunt Laurentii librum restituere conantibus, rem actam agere non libet; hoc tantum moneam, utrumque auctorem adisse codices nostrorum quidem similes, sed non eosdem; alio ex fonte hausta esse ea, quibus ab R et Tischendorfiano discrepant Suidas et *Πάτρια*; propius ad Laurentium accedere Suidam, longius ab eo distare *Πάτρια*.

Suidas.

Cumque hoc loco inciderimus in Suidae lexicographi

¹ intercessisse talem codicem inter Lydum et Tischendorfianum dixit Traubius quoque, Libam. crit. p. 29.

mentionem, statim proferamus, quae de eo sunt dicenda. nam praeter ea, quae intercedente codice aliquo apographorum R et Tischendorfiani persimili ad illum pervenerunt, unum tantum Suidae excerptum ad Laurentianum librum de mensibus videtur redire. describit enim hic s. v. *Μαϊουμᾶς* tres veteris anni ferias: Maiumam, panegyridem *βεντῶν* ab Anastasio imperatore sublatam, canes a Romanis Augusto mense necatos. quoniam autem his duabus feriis nihil cum Maiuma est, ut Suidae verba explicemus, sumamus necesse est, eas iam in eo, quem inspexit ille, auctore coniunctas fuisse. et ab hoc quidem auctore adhibitum esse Lydi opusculum de mensibus demonstratur eo, quod ratio enarrandae caedis canum consentit cum iis, quae apud Laurentium p. 152, 22 leguntur. quamobrem Lydo ea quoque tribuenda esse duxi, quae de Maiumae feriis narrantur: occurrit enim Maiumae nomen p. 133, 2, ubi quid sibi velint feriae illae non iam legebatur; nunc lacunam e Suida recte suppletam esse spero. neque veri est dissimile, illa, quae de Brytorum feriis ab Anastasio imperatore (491—518)¹ sublatis agunt, et ipsa Laurentio esse tribuenda, cum vero nullus hodie extaret locus libri Laurentiani, ubi talia excidisse pateret, rectius illa omittenda esse duxi: dicat enim fortasse quispiam, ea ab ignoto illo auctore, qui inter Lydum et Suidam intercessit, addita esse.

Sed non solum eae, quae primum quod distinximus caput codicis R componunt paragraphi, in compluribus codicibus medii aevi servatae nobis sunt, verum etiam haud pauca eorum, quibus quintum caput conficitur, fragmentorum e libro de mensibus depromptorum in nonnullis codicibus nondum nominatis exarata sunt. plerumque autem his reliquiis ex integro Laurentiani operis contextu solutis et iam sine auctoris nomine circumlatis ita usi sunt librarii, ut ubicumque opere iam absoluto duo vel

Singuli
tractatus
Lydo
deprompti

¹ Gelzer apud Krumbacherum Gesch. d. byzantin. Litt. ² p. 925.

tria in codice folia restabant scripturae ductibus vacantia, explerent illa Laurentii compendiosa doctrina; ita fit, ut in ultimis fere semper codicum foliis talia Lydiani libri vestigia reperiantur. neque tamen ad restituendum ipsum librum cuiusquam momenti sunt: ut enim res fert, librarii animis magis intentis ut codicis folia complerent, quam ut Lydiana verba ad archetypi fidem exprimerent, saepissime suo Marte mutaverunt quae tradebantur, ut spatio, quod explendum sibi proposuerant, magis convenirent. quare, quod nihilo setius hoc loco de nonnullis horum codicum dicturus sum, id non tam auctoris gratia sum facturus quam codicum, ut tandem desinant excerpta illa anonyma esse aut pseudonyma, neve iam quis ea perscrutando oleum et operam perdat. inspexi autem ipse talium codicum hos sex:

1. Parisinus graecus 1346 membranaceus s. XI fol. 276, miscellanea Byzantinorum scripta continens; cuius codicis ultima quidem folia (275. 276) dissertationibus completa sunt ex Herodiano et Gregorio Nazianzeno petitis, Lydiana vero in iis quae praecedunt (f. 273. 274) leguntur fragmenta ea, quae e codice R p. 39, 19—44, 21 Treu novimus: quorum initio exhibetur tractatus *περὶ βισέξτου* ad verbum fere cum codice R congruens, nisi quod in fine post *τοῦ ἡλίου* (p. 40, 31 Treu) adduntur: *οἱ δὲ ἀρχαῖοι αἰτίαν ἔσχον τῆς ἐορτῆς τῆς νεομηνίας ἐκ φυσικῶν παρατηρήσεων. φασὶ γὰρ τοὺς μύρμηκας σχολάζειν τῇ νεομηνίᾳ καὶ τὰς ἵβεις μὴ ὀρᾶν* (= Lyd. de mens. p. 51, 10 sqq.) usque ad *τοῦ φωτὸς αὐτῆς* (p. 52, 6). secuntur deinde ea, quibus inscribitur de generatione hominis, cum *τὰ περὶ ποσότητος τῶν τικτομένων* omittantur; tum incipit tractatus *ὅτι ὁ Ἰστρος ὁ ποταμός*, cui subnectuntur nonnulla de Octaviano Augusto, qui Septembrem mensem initium indictionis fecerit et Sextili suum nomen indiderit, eiusdem fere tenoris, cuius ea quae narrantur R p. 8, 3—11 Treu, paulo tantum discrepante enuntiatorum ordine. cuius codicis lectiones si contuleris cum R verbis, adeo illorum similes invenies, ut utrumque apographum uni eidemque

codicum stirpi necessario tribuas. neque tamen R e Parisino fluxit, quippe qui illa *περὶ ποσότητος τῶν τικτομένων* omiserit, neque Parisinus ex R, qui formicarum otium ignoret. quae cum ita sint, Parisinum ex eodem archetypo deductum esse apparet, e quo illud, cuius R Tischendorfianus reliqui eiusdem generis sunt apographa. hoc autem archetypum non ipsum Laurentium fuisse autumabimus, sed collectionem e plurimis epitomis consutam, id quod ordine paragraphorum a libro de mensibus diverso demonstratur et inserta disquisitione de Danubio, cui alterius cuiusdam auctoris doctrinam inesse supra diximus. fusius autem de hoc Parisino codice disserui, quoniam exemplar praestantissimum est singularis cuiusdam traditionis Lydianae, ad quam recensionem plurimi pertinent codices, qui omnes eosdem tractatus eodem exhibent ordine, quo Parisinus ille; quorum quam arta inter se cognatio sit inquirere supersedi: neque certi quidquam de ea poterimus affirmare, tot codicibus qui quondam inter eos, qui hodie extant, intercesserunt, cursu temporum deperditis. sed iam ad reliquos eiusdem generis codices transeamus.

2. Vaticanus Palatinus graecus 13, quem scriptum esse anno p. Chr. n. 1167 a Georgio Cammareno regnante Byzantii Manuele Comneno docet subscriptio f. 348^v. eadem quae a Par. gr. 1346 ultimis huius codicis foliis (347. 348) traduntur lectionibus vix discrepantibus.

3. Vaticanus graecus 854 s. XII eadem exhibet f. 265^r sqq.

4. Vaticanus graecus 855 s. XV in fine mutilus consentit, quatenus integer est (usque ad καὶ θηλύ p. 41, 13 Treu), ita cum codice Palatino 13, ut ex eo videatur esse exscriptus; id quod iam monuit C. Krumbacher (Sitz. Ber. der Münch. Akad. 1892 p. 344).

5. Parisinus graecus 1310 chartaceus s. XV f. 444, continet inde a folio 442^r — ut inventarii verbis utar —: 'Anonymi opusculum de quattuor paradisi terrestres

fluminibus, inc. ὁ Ἰστρος ὁ ποταμός f. 442^r. anonymi fragmentum de bisexto (τὸ τοῦ βισέξτου) f. 443^r. anonymi tractatum de generatione et corruptione hominis (τὸ σπέσμα ἐν τῇ μήτρᾳ) f. 443^v. Aristotelis et Galeni fragmenta de metallis, quae reperiuntur in Cypro insula, f. 444^r unde apparet, mutatum esse in hoc codice ordinem fragmentorum a reliquis servatum et omissa ea quae de Octaviano Augusto narrantur; ceterum tamen prorsus cum iis quos modo enumeravimus codicibus consentit.

6. Parisinus graecus 1766 chartaceus s. XVII f. 434 eadem continet quae Par. gr. 1310, e quo exscriptus est.

Atque haec iam sufficiant, quamvis infitias non eam, eiusdem generis praeter hos plurimos extare in bibliothecis codices, quorum praecipue ii in censum sunt vocandi, quos Krumbacher attulit l. s.; illis etiam Laurentianus plut. IV 10 s. XI addendus est, de quo accuratius nuper rettulit Rostagno, Studi ital. di filol. V p. 100, qui inde a f. 300^r exhibet tractatus de bisexto, de generatione hominis, de quattuor paradisi fluminibus, de origine indictionis. sed de hoc similibusque codicibus, quos ipse non evolvi, nihil amplius sum additurus.

tractatus
bisexto. Neque vero coniuncta semper traduntur haec capita, sed interdum unum alterumve avolsum et separatum a reliquis reperitur, id quod saepius evenit computationi illi dierum singulorum e Kalendis Nonis Idibus institutae, cui inscribunt περὶ βισέξτου, quae e. g. praemissis paucis illis de Augusto et Septembri mensibus sola legitur in codice Laurentiano LVIII, 24 saec. XIV f. 126^v, quem in usum meum benigne inspexit Ioannes Graeven amicus. sed cum hunc tractatum plerique codices non ex eodem fonte repetiverint e quo R, immo pendeant ex ea recensione libri Lydiani quam confecit Maximus Planudes, non hic, sed paulo infra de illis codicibus dicendi locus erit. hoc tantum monere liceat, saepius virorum doctorum coniecturis et correcturis huius tractatus verba et enuntiatorum compositionem adeo mutata esse, ut Laurentium

aegre agnoscamus, nedum affirmare possimus, quam codicum recensione usus sit librarius. tale quid accidit in codice Vaticano graeco 11 chartaceo s. XIII f. 105^r, ubi brevem quendam tractatum legimus τὸν μῆνα οἱ παλαιοὶ εἰς τρία διήρουν κτλ.; descripsit hos versus Vaticanus graecus 9 s. XIV — XV f. 306^r; simili autem modo alius vir doctus Lydiana verba, quibus mensium et bisexti computus illustrabatur, in usum suum correxit f. 196^v codicis Vaticani graeci 926 chartacei s. XV.

Saepissime autem e Laurentiano libro de mensibus mutuati sunt recentiorum codicum librarii eum, qui libri quarti paragrapho vigesima sexta continetur, tractatum de generatione hominis et de diebus mortuorum sacris, qui sunt post mortem tertius nonus quadragesimus. atque de duabus quidem talium codicum recensionebus fusius egit C. Krumbacher (Studien zu den Legenden des heiligen Theodosius, Sitz. Ber. der Münch. Akad. 1892), qui alterius duodeviginti codices enumerat p. 343, alterius quattuor p. 350. codicibus autem prioris generis duos addidit G. Vitelli, Studi italiani di filologia II p. 138: Baroccianum 173 f. 351, Patriarch. Hier. 281 (1547) f. 199, quinto vero eorundem Studiorum volumine p. 100 a Rostagno codicem Laurentianum IV, 10 accuratius descriptum esse modo diximus; ipse praeter eos inspexi Parisinum graecum 2229 chartaceum s. XIII f. 22 et Vaticanum Palatinum graecum 209 chartaceum s. XIV f. 263^v; quorum omnium codicum instar ut praestantissimum eius recensione exemplar est R, a quo tractatus περὶ γενέσεως ἀνθρώπου exhibetur p. 41, 1 Treu: accedere illum quam proxime ad Laurentium et illius verba plerisque locis intemerata reddidisse supra diximus, nisi quod in excludendo enuntiato ἔστι δὲ βοτάνη — τριόβολα cur consentiam cum Krumbachero infra sum expositurus.

Exscriptos autem huius generis codices esse ex illa Lydiana paragrapho luculenter demonstravit R. Foerster, Jahrb. f. Philol. 113 (1876) p. 217 sq.; neque esset, cur plura de hoc tractatu, qui medii aevi hominibus admodum

Tractatu
Splinii.

cordi fuit, hodie quoque dissereremus, nisi vario modo inscriptio eius tradita esset. nam praeter illos codices, a quibus ut a codice R una cum reliquis Laurentii fragmentis sine ullo auctoris nomine generatio hominis enarratur, alii sunt, in quibus solus per se exaratus sit tractatus ille et adscribatur in margine auctoris nomen *Σπλινου* (ita Neap. II C 33) vel *Σπληνίου φιλοσόφου* (Vindob. theol. 207), aut *Λιβανίου φιλοσόφου* (Par. gr. 2894) aut denique *Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ* (Monac. gr. 498), quorum longe saepissime occurrit *Σπληνίου* nomen, ita ut *Splenii* vel *Splinii* nomen adeptum sit fragmentum illud inter viros doctos. atque hoc quidem nomen corruptum esse ex *S. Plinius* pro *C. Plinius* coniecit olim Lambecius (comm. de bibl. Caes. V, 26); denuo haec quaestio mota est, cum E. Rohde eundem tractatum ederet e codice Vaticano graeco 12 in Actis soc. philol. Lips. I p. 28; dissensere deinde de explicando nomine L. Dindorfius (Jahrb. 1871 p. 331) et ipse Rohdus (Jahrb. 1871 p. 577. Act. soc. phil. Lips. V, 306), tum fusius disputatum est de eo a R. Foerster, l. s. p. 218, qui eam explicandi viam ingressus est, ut sumeret exscriptum esse quondam e Laurentio tractatum illum *περὶ γενέσεως*, cuius verbis οἱ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν συγγράφοντες — vel ut nunc plenius legitur οἱ τῶν Ῥωμαίων τὴν φυσικὴν ἱστορίαν συγγράφοντες p. 84, 14 — a sciolo quodam adscriptum sit in margine nomen eius quem medio aevo summum naturalium rerum auctorem putabant, *ΓΠλινίου*, aut ut tum scribere solebant *ΓΠληνίου*. mutato deinde incuria librariorum prima littera *ΣΠληνίου* esse ortum, quod nomen cum corruptum esse intellexeret Parisini codicis auctor, mutavit in *Λιβανίου*, unde fit, ut hic tractatus etiam inter Libanii fragmenta receptus sit sine auctoris nomine:¹ Ioannis Damasceni vero nomen mero scribae cuiusdam arbitrio deberi opinatur Krumbacher.

Atque Foersteri quidem explicandi ratio ad verum

¹ hoc in codice Parisino graeco 1000 s. XV f. 170^v accidisse benigne me monuit R. Foerster.

proxime accedit, nisi quod simpliciore etiam modo ortum esse Splinii nomen ipsis codicibus demonstratur. quod ut probemus, ad alteram illius tractatus recensionem a Krumbachero distinctam, quam adhuc negleximus, transeamus necesse est: cui addere iuvat codicem Monacensem graecum 551 chartaceum s. XV, quem in usum meum benigne inspexit Th. Preger. extant ibi ea, de quibus sermo est, f. 59^r et incipiunt: Ἰωάννου τοῦ Λυδοῦ. οἱ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν συγγράφοντες, κόσμος δὲ αὐτῶν ὁ ῥωμαῖος σπλήνιος, φασὶ τὸ σπέρμα καταβαλλόμενον ἐν τῇ μήτρᾳ κτλ. restituitur his verbis initium illius recensionis ad hunc diem corruptum (κόσμος δὲ αὐτῶν ὁρῶμενος πλὴν ὥς Krumbacher p. 352), et ostenditur, in Lydi codicibus olim Plinii nomen in ipso verborum contextu extitisse et vitio quam levissimo (ΡΩΜΑΙΟCCΠΛΗΝΙΟC pro ΡΩΜΑΙΟC ΠΛΗΝΙΟC) in Splinii abiisse, quod postea in marginem pervenit ibique in variis codicibus varie mutilatum est. eo autem, quod in margine Lydi auctoris nomen servavit codex Monacensis graecus 551, prae reliquis, qui omisso illo Splinium sibi finxerunt, integrum se esse demonstrat. cui expositioni addere liceat, Parisinum graecum 2610, quem huius recensionis principem esse voluit Krumbacher, desinere in verbis ἐπιγινώσκειν μητέρα (p. 85, 22), cum a Monacensi integra exhibeatur paragraphus usque ad p. 86, 11 ἐπιμνησκόμενοι (ἐπιμνησκόμενοι Mon.). quae cum ita sint, Monacensem pro optimo sui generis codice habere licet neglecto Parisino.

Iam vero, si alterius huius recensionis verba comparamus cum iis, quae IV, 26 restituimus e Lydianis codicibus XS, statim videbimus, consentire illam quoque plane cum eo, qui quondam integri libri fuit, contextu: quin etiam ab hac orationem quam vocant indirectam servatam videmus esse ut initio paragraphi, p. 84, 16—18 et p. 85, 18—22, ubi enuntiatorum nexum mutavit recensio altera. tamen ab ipsis Laurentii verbis, qualia restituta sunt, tribus locis hoc codicum genus discrepat: commemorato Plinio et post p. 85, 7 ἄρρενα additis his: καὶ τάχα πρὸς βραχὺ

τὸ προστεθὲν ἀφέντες περὶ τοῦ πόθεν ἄρρενα ἢ θήλεα τίκεται κατὰ τοὺς φυσικοὺς ἐροῦμεν, et descripto medicamine illo, quo iam in codice R offendebamur (vide supra p. XVI), quodque in nostris codicibus sic plenius delineatur: ὁ (ἡ cod.) δὲ Ἀντίγονός φησι τὸ Θηλυγόνον (Θηλύγονον cod.) καὶ ἄρρενογόνον (ἄρρενόγονον cod.) βοτάνας (βοτάνη cod.) εἶναι, ἀπὸ δὲ τοῦ συμβάντος τὴν ἐπωνυμίαν αὐτὰς εἰληφέναι· τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν ποιεῖν τὰς Θηλυτόκους ἄρρενοτόκους, τὸ δὲ Θηλυγόνον (Θηλύγονον cod.) ἀνάπαλιν πινόμενον (πίνεσθαι cod.) τριώβολον (τριώβολον cod.) ἐν οἴνῳ ἀπὸ πρώτ. atque de his tribus additamentis unum idemque ferendum esse iudicium apparet: aut enim legebantur olim in Lydiano libro — tum in editionem recipienda sunt —, aut postea intrusa sunt a viro quodam docto — tum removeri debent. ego hac in re ambigi posse libenter concedo: nam nec gloriari Plinii nomine inepte recentiorum commentis indito, neque Antigoni scripta adhibere a Laurentii ingenio alienum est. contra autem monere liceat, codices et X et S, quod quidem e reliquis Laurentiani libri partibus apparet, auctorum nomina diligenter servasse: quare veri haud ita esse simile, omissuros eos fuisse et Plinii et Antigoni mentionem apud Lydum repertam. cumque esset quaestio, quidnam editorem facere deceret in re tam dubia, ego, ne quid incerti in editionem reciperem, omittenda illa esse duxi, ut quae Lydiana esse certis argumentis demonstrari nequeat; ita ut aliquatenus consentiam cum Krumbachero, qui, ut supra diximus, p. 347 verba alterius codicum generis ἔστι δὲ βοτάνη — τριώβολα aperte interpolata esse contendit.

Ex iis, quae modo attulimus, sequitur, tribus rationibus servatum nobis esse tractatum illum de generatione hominis. aut enim una cum reliquis excerptis Lydianis traditur auctore nullo nominato, aut per se stat in singulis codicibus addito Splinii nomine, cuius recensio duplex extat genus, amplius unum et in brevius contractum alterum. atque haec quidem duo genera ad unum idemque archetypum redire ipso auctoris nomine

in omnibus fere codicibus pariter corrupto demonstratur; et prioris recensiois praestantissimum esse codicem R autumavimus, quem una cum reliquis, quotcumque iisdem abundant excerptis Lydianis, ex eodem fonte derivatum esse scimus. iam restat ut quaeramus, utrum ex hoc ipso codicis R reliquorum archetypo deductus sit codicum Splinianorum princeps necne: quod ego affirmem; valde enim inter se similes sunt codex R et Spliniana brevior recensio et in utraque Antigoni verba leguntur eodem modo in brevius contracta.

Vereor tamen, ne iustum modum excedat praefatio, si Par. gr. 85
fusior in describendis his similibusque codicibus esse velim; quare eos iam relinquamus necesse est, praesertim cum omnino nihil, quod ad restituenda Laurentii verba usui sit, nobis afferant. sed de uno praeterea codice dicendum est, qui pauca illa de Augusto et Septembri mensibus et de Caesaris fortuna (R p. 8, 3—19 Treu) servavit: codicem Parisinum graecum 854 s. XIII bombycinum dico, in cuius f. 5^r illa leguntur. commemorandus autem hic est codex, quia ab eiusdem apographi librario alterum quoque frustulum e libro de mensibus petitum est; legitur enim f. 159 tractatus *περὶ Σιβύλλης*, quem editionis meae p. 102, 5—105, 12 inserui. quod fragmentum publici iuris primum factum est in Crameri anecdotis Parisinis t. I p. 332 sqq.; iterum typis excudendum curavit E. Maassius in opusculo de Sibyllarum indicibus conscripto p. 44 sq., qui p. 46 auctori quoque cui debetur hic tractatus investigando operam dedit. coniecerat autem iam Cramer totum eum desumptum esse ex Ioanne Lydo; quam coniecturam adoptavit Maassius additis his argumentis: constare disquisitionem de Sibyllis in codice Parisino servatam e tribus partibus, quarum prima enumerari Sibyllas: cuius enumerationis fontem esse veterem quendam Sibyllarum indicem, qualem iam multo ante Laurentii tempora conscriptum fuisse in iis quae praecedunt demonstravit Maassius. altera vero parte summam oraculorum Iudaeorum praestringi, tertia denique de Sibyllae Cumanae cum Tarquinio rego colloquio

agi: hanc autem ipsam tertiam partem ad verbum consentire cum Lydianis excerptis (p. 104, 22). cum vero has tres partes ab eodem auctore conscriptas esse constet eo quod unaquaeque pariter excellat studio geographorum, rerum Iudaicarum, oraculorum quae Sibyllae nomine feruntur, necessario sequi, ut totus ille tractatus Laurentio Lydo tribuatur. in quam sententiam dum pedibus eo, nonnulla addere liceat; nam et interpretatio illa nominis Sibyllae e lingua latina deducta (τὸ Σίβυλλα ῥωμαϊκῇ λέξει ἐστὶν ἐρμηνευομένη προφητὶς) Lydianum stilum vehementer sapit, et morem fuisse auctoris nostri, ubi unum attigerit numen, reliqua quoque eiusdem nominis enarrare, haud ignoramus; e. g. conferas p. 121, 25, ubi de septem Herculis agitur. Iudaicarum autem rerum studium, cuius vestigia saepius in hoc tractatu de Sibyllis occurrunt, nos non offendet in Laurentio, qui aliis quoque locis talia exponit; e. g. adeas auctorum indicem s. v. Ἑβραῖοι et nominum indicem s. v. Μωυσῆς. neque alienum est a Lydi indulgentia in religionum mysteria conversa, quod proferuntur oracula, quae Sibylla Iudaeorum olim ediderit, cum in reliquis quoque libri de mensibus partibus passim oracula prolata invenias (v. auct. ind. s. v. χρησμός). ceterum monere liceat, oraculum illud, quod de Antiochia bello devastata datum profert Laurentius, ad irritum haud cecidisse: narrat enim ipse auctor noster urbis illius excidium in libro quem de magistratibus populi Romani conscripsit III, 54: unde concludas, interfuisse eius historiam illius temporis, quo per ora omnium oraculum illud volitasse probabile est, posteris tradere. num vero, quae de antro Cumano et de Cypro insula afferuntur, ita cum Maassio sint explicanda, ut sumamus Lydum describere, quae ipse viderit, hoc in medio relinquam: numquam enim in illo, quae ipse invenerit quaeque ex aliis transtulerit, satis accurate sciemus.

Quaerentibus autem, quemnam locum inter reliquos Laurentii codices occupet Par. gr. 854, nihil affirmare

licebit nisi descriptum esse hunc tractatum Sibyllinum ex integro aliquo libri de mensibus codice, qui epitomatorum pravam sedulitatem passus nondum erat, fortasse a viro aliquo docto, cui haec materia cordi erat. simili enim modo saepius accidit, ut in codice quodam, qui nullum apertum cum Laurentio nexum habeat, tamen singula fragmenta ex integro de mensibus libro excerpta occurrant, quae reliquorum codicum testimonio ad illum revocare licet. huius generis fragmentum illud *περὶ χρόνου* est, quod e Parisino graeco 1231 quondam edidit Boissonadius in anecdotis graecis vol. I p. 420; ego iis, quae de illo editionis p. 13, 11 app. dixi, quod addam non habeo.

Quodsi vero rectum de illo codicis Parisini 854 tractatu iudicium tulimus, legem iam statuere possumus, quam secutis nobis alia quoque fragmenta anonyma Laurentii libro de mensibus vindicare licebit. ubicumque enim occurrit tractatus aliquis, cuius verba a primis ad extrema idem secuntur dicendi genus eoque non a pluribus, sed ab uno solo auctore conscripta videntur esse, ubi porro illius tractatus materia adeo sibi constat, ut ex uno fonte integra derivata esse debeat, eiusque particula denique aliqua consentit cum iis, quos Laurentianum illud opus continere constat codicibus OXYS, integrum illum tractatum Lydiano operi *περὶ μηνῶν* inserere non dubitabimus. atque saepius quidem hac lege utendum erit evolventibus codicem Parisinum graecum 1630, bombycinum s. XIV, quem P nota significabo. descripsit cod P illum Fabricius in Bibliotheca graeca, editionis ab Harlesio curatae t. XI p. 566 sqq., ubi quasnam res contineat accuratius enumeratas reperies.¹ atque iam singula excerpta, quatenus quidem ad Lydum videntur spectare, contemplari liceat eodem quidem ordine, quo extant in editione.

Codicis P folio 113^r sqq. exaratus est tractatus qui-

¹ de eodem codice egit cum scriberet de carmine, quod vulgo Phocylidi tribuitur, Gu. Kroll mus. Rh. t. XXXXVII p. 457.

dam amplior cui inscribitur *περὶ ἱπποδρομίου*. qui cum consentiret compluribus locis (p. 4, 26 sqq. p. 6, 7 sqq.) cum codicibus XYS, neque in reliquis quidquam esset, quod non ex eodem quo reliqua auctore deductum esse appareret, integer a me in librum Lydianum relatus est, praesertim cum iis quoque partibus, quarum nullus consensus eam reliquis codicibus hoc loco est, Laurentii doctrinam nobis tradi demonstraretur libro IV § 25 (cf. P p. 6, 24 = XY p. 89, 7, P p. 7, 1 = p. 89, 13. 21). edidit hunc tractatum — atque ex ipso nostro codice, ut conicere licet — primus Stephanus Le Moyne in 'Variis Sacris ceu Sylloge variorum opusculorum Graecorum ad rem ecclesiasticam spectantium', Lugd. Bat. et Trai. ad Rh., ed. alt. 1694, tom. I p. 503; quas autem codici suo tribuit lectiones, haud ita diligenter enotasse eum apparet, e. g. scribit p. 3, 19 *ἐρωτεῖσα*, p. 4, 4 *αἰπῶλῳ ἐχράσατο*, quare ut illius editione sprete mea contentus sis collatione quaeso. praeter Le Moynium vero eodem fere tempore quo ille hunc tractatum sibi exscripsit Claudius Salmasius, qui in 'exercitationibus Plinianis in C. Iulii Solini polyhistora', Traiecti ad Rhenum 1689, passim frustula eius profert. sunt autem haec:

- p. 633^a E: Graeci: *δώδεκα δὲ ὑσπληγες* — *ἔχων τὸ σύνθημα* (ed. p. 5, 15 — 6, 1). ulteriora inde a voce *μαμπάριος* repetuntur p. 647^b C, quibus additur *καὶ τὴν μάππαν ἀναλαμβάνομενος* — *ἐπετέλει* (p. 6, 5 — 7).
- p. 635^a D: auctor vetus graecus *ἀνώνυμος*: *ἡ δὲ προορηθεῖσα — πλάτος ἐνός* (ed. p. 4, 23 — 26). cf. p. 638^b B *ἡ γὰρ δὴ προορηθεῖσα — τὴν κίνησιν* (p. 4, 23 — 5, 3).
- p. 637^b G: graeculus auctor anonymus: *ἐπτάκις δὲ ἐκύκλουν — ἐπὶ πλάνητας* (p. 6, 7 — 10 app.); cf. eadem p. 638^b D, 642^b G prolata.
- p. 639^a B: alius auctor anonymus: *ἐν δὲ τοῖς παρ' ἐκάτερα* — *Ἑρμοῦ καὶ Σελήνης* (p. 5, 7 — 11).

enumeravi autem hos locos accuratius, quamvis codicis P — h. e. Lydi — nullam novam afferrent lectionem, ut, si in iis apud Salmasium offenderis, statim scias, unde sint petiti.

Codicis P folia 103^r sqq. porro occupantur dissertatione satis ampla *περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἡλίου, σελήνης καὶ ἀστέρων καὶ χρόνου καὶ ἡμερῶν καὶ μηνῶν* ignoti auctoris; inspectum autem ab illo Lydianum de mensibus librum esse propter inscriptionem *περὶ μηνῶν* vix erit quin primo adspectu coniciat. quod tamen uno solo loco demonstrari potest, folio 109^r, ubi legimus haec: *ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ ἡμερονύκτιον κατηντήσαμεν, χρῶν εἰπεῖν καὶ ὅπως τοῦτο λογίζεται παρ' ἐκάστοις τοῖς ἔθνεσιν, εἴτ' οὖν ὅπως ἡ ἡμέρα μετρεῖται. Βαβυλώνιοι μὲν οὖν κτλ.*, et secuntur ea, quae editionis p. 18, 12—20, 12 leguntur: pleraque enim horum versuum verba cum reliquis Lydianis codicibus conspirant; ubi vero pleniora sunt, ipso sententiarum nexu genuina illa esse demonstratur, cum in reliquis aliquid intercidisse pateat. protulit autem quondam in lucem hanc paragraphum Lydo in comparationem vocato Boissonadius, Anecd. graec. I p. 420 sqq., non nisi in levissimis minutiis discrepans ab iis quae ipse mihi legisse visus sum.

Iam folio 81^v finitur in codice P conspectus dierum quidam secundum lunae cursum institutus, quem excipit tractatus de singulorum mensium diebus eorumque computo eadem fere complectens quae excerpta illa reliquorum codicum, quibus *περὶ βισέξτου* inscribere solent: qui quamvis e Lydo depromptus sit, tamen propter nimiam inmutationem verborum nobis usui non est. sequitur autem dissertatio quaedam de novilunii feriis, qua integra servata esse videntur Laurentii verba: faciunt enim inde a p. 50, 11 cum P reliqui quoque codices. felici vero casu accidit, ut in ea quae nunc nova accessit fabula de murium iecinore ex Archelao petita (p. 52, 6 sqq.), diserto ipsius Laurentii testimonio demonstraretur, referendam illam esse ad librum de mensibus (de ost. p. 16, 1

Wachsmuth, cf. de mens. p. 52, 7 app.). edita autem sunt ea ab ipso Boissonadio l. s. p. 416.

Id quoque, quod f. 98^r codicis P legitur fragmentum *περὶ τοῦ καλεῖσθαι Δάφνην τὴν περὶ τὸ Παλάτιον* e maiore parte consentit cum Lydi codice S (inde ab ed. p. 68,11), et in ea, qua nullius alterius codicis testimonium praesto nobis est, parte, bis ad aliorum libri de mensibus locorum fidem provocare possumus: de Latino Aeneae socero (p. 67,25) videas p. 7, 20, et, id quod gravius est, de Daphne, Palatii Byzantini parte, agitur p. 163,7. quae cum ita essent, fragmentum illud integrum rettuli ad editionem. monere autem liceat, occurrere illud iterum in libro illo, quem Gaviano Basso solent tribuere (XI, 2), inscriptum *περὶ δάφνης ἱστορία*, omisso auctoris nomine et mutata sententiarum sede. quae res fortasse alicuius momenti est ad definiendum tempus, quo collectio Geoponicorum facta sit;¹ nam si e Lydi opere hoc caput exscripsit — quae proxima est coniectura — post medium sextum saeculum vixisse eum apparet, qui collectionem illam sibi congegessit.

Praecedunt autem in codice P nonnulla, quae de septem collibus urbis Romae eorumque nominibus agunt: Lydiana illa esse demonstratur eo, quod ad verbum consentiunt cum codice Caseolino (ed. p. 173, 1 — 4). neque omittere licet, tractatum *περὶ Δάφνης* excipere in codice P alterum *πόθεν παρήχθη τὸ τοὺς λιθίνους κρουνοὺς τῶν ληνῶν λεοντοπροσώπους ποιεῖν*, quae ad verbum consentiunt cum codice R p. 44,17 Treu, quae fortasse — sed non certe — e Laurentio deprompta esse supra (p. XVI²) diximus. omnia autem haec fragmenta iam pridem typis excusa invenies apud eundem Boissonadium l. s. p. 424.

Ultimum quod afferam habeo codicis P folium 100^v, ubi laudantur *ἐκ τῶν ἱστοριῶν Ἰωάννου τοῦ Φιλαδελφέως* depromptae veterum de Nemese sententiae, quas ego ut libro de mensibus falso quondam tributas edendas curavi p. 184, 10 — 16: qua de re infra plura erunt dicenda.

¹ Krumbacher Gesch. d. byz. Litt.² p. 262.

quem autem, ut haec omnia e Lydo exscriberet, illius codicem adhibuerit Parisini librarius, hodie deperditis omnibus qui integri erant dicere iam non possumus; ut vero ea, quae modo de codice P fragmentisque Lydianis ab illo servatis disseruimus, in unum conspectum conferam, moneo, deberi huic codici ea, quae extant editionis p. 3, 17—7, 14. 18, 12—20, 12. 49, 24—53, 5. 67, 23—69, 7. 173, 1—4. 184, 10—16.

Saepius autem id, quod in codice P accidisse vidimus, usu venit, ut astronomici cuiusdam tractatus auctor Laurentii de mensibus librum adiret ex eoque plura mutuaretur, quibus suum ornaret opusculum. ut enim codicis P librarius ex opere *περὶ μηνῶν* deprompsit ea, quae de diei definitione quomodo fiat apud singulas gentes inseruit tractatui suo *περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς*, ita alterius quoque codicis ad hunc diem ignoti auctor largius etiam Lydiano opere usus est: Berolinensis graeci dico inter Hamiltonianos 555, miscellanei formae minoris chartacei s. XIV, in editione H vocati. huius ego codicis cod. H notitiam debeo Hermannii Useneri liberalitati, qui ut apographo ab ipso facto uterer benigne mihi concessit: cuius insigni erga me benevolentiae gratias hoc quoque loco referre liceat. folio autem 160^r codicis H incipit tractatus quidam anonymi auctoris *περὶ μηνῶν καὶ δρόμου σελήνης*, de quo ut melius iudicium fieri possit, quinam nexus inter illum Lydumque existat, apponam verba eius et, ubi in editionem recepta sunt, illius paginas versusque.

Περὶ μηνῶν καὶ δρόμου σελήνης. μέλλοντί μοι περὶ τῶν τῆς σελήνης συνόδων ἐρεῖν κατ' ἐπιτομὴν ἐν κανονίοις, ὥς πρὸς τὸν ἥλιον ποιεῖται ἐφ' ἑκάστου μηνὸς τῶν ἐνιαυτῶν, ἐν τῇ ποστῇ τούτου γίνεται, ἔτι δὲ καὶ τῶν φθίσεων

ἦτοι τῶν ἀποχύσιων (sic!) ταύτης, ἀναγκαῖόν μοι—ἀκοαῖς p. 18, 3—10.

τὸν μῆνα—ἡμισείας ἡμέρας p. 38, 1—12.

περὶ διαφορᾶς ἐνιαυτῶν. αἰγύπτιοι δὲ—ἀναγράφουσιν p. 39, 16—18.

οἱ δὲ ἀρκάδιοι — ἀφίκεται
p. 40, 2—18.

αἰῶν δὲ — ἀόριστος ἑκτασις
p. 55, 17—20.

οἱ μῆνες — καλοῦσιν p. 59, 20
— 61, 9.

τὸν ἱανουάριον — ὀνομασθῆ-
ναι p. 63, 4 app.

ἕτεροι δὲ — γίνεσθαι p. 66, 4
app. — 7.

οὗτος δὲ — μονάδος p. 66, 18
— 19.

τῇ πρώτῃ οὖν — ποδαλγίας
p. 73, 16—20.

ἱεροῦργον — ἀπετέθησαν
p. 74, 15—20.

τῇ ἡμέρᾳ — οἰωνίζονται
p. 74, 24 app. — 76, 8.

τῷ φεβρουαρίῳ — πλούτωνα
p. 83, 2—13.

ἐκαθαίροντο — ἐγκείμενον
p. 84, 4—11.

τὸν μάρτιον — ἐκείνου φωνήν
p. 91, 11—17.

ἐν τῇ πρώτῃ — ὕγείας p. 98,
22—25.

ἐν ταύτῃ — θεραπεύοντες p. 99,
1—14.

ἐν τούτῳ — τῆς πόλεως p. 105,
19 app. — 106, 11.

τὸν ἀπρίλλιον — αὐτὴν πέ-
φυκεν p. 118, 5 app. —
13 app.

κατὰ τὸν — ὀνομασθῆναι φα-
σιν p. 127, 15 app.

ἐν τῇ πρώτῃ — ἐτελεῖτο p. 132,
3—7.

φασὶ δὲ — μάϊον μῆνα p. 132,
17 app. — 20.

ὁ ἰούνιος — ποδαλγικῆς p. 137,
2 app. — 3.

τοῦτόν φασι — ἀποβαλεῖν
p. 137, 15 app. — 18.

ὁ ἰούλιος — γεννηθῆναι p. 141,
13 app.

εὐγενείας δὲ — μεγέθει γενέ-
σθαι p. 143, 5 app.

φασὶ δὲ — μέλει p. 144, 3
app.

ὁ αὐγουστος — μαρτίου μηνός
p. 149, 19 app.

αὐγουστος — καταστῆσαι
p. 150, 4—8.

ὥς δὲ ἕτεροι — βασιλεῖαν κα-
λοῦσι p. 150, 15—151, 3.

κατὰ τοῦτον — ὀχληρούς
p. 152, 23 app.

κατὰ τοῦτον — λόγια, ὥς φασιν
p. 158, 10—12 app.

τὸν σεπτέμβριον — μηνὸς
p. 158, 16 app.

τὸν ὀκτώβριον — τοὺς ὀνεί-
ρους p. 161, 21—162, 6.

ἐδόκει δὲ — ἀρθρίτιδος νόσου
p. 162, 9—11.

ὁ νοέμβριος — ἔαρός ἐστι
p. 164, 21—165, 1 app.

κατὰ τὸν μῆνα — ἀποφυγὴν
νόσου p. 166, 19—20.

ἀπὸ δὲ τῆς — τῶν ἡμερῶν
p. 168, 21—169, 2.

ὁ δεκέμβριος — προσηγορεύθη
p. 169, 20—21.

περὶ καλανδῶν. ἡ πρώτη —

νωνων ἐορτὴν p. 44, 15
—45, 7.

ἐν ταῖς νοუმηνίαις — ὡὰ
πάσχειν p. 50, 11 app.—
53, 5.

φυσικῶς δὲ — ξηροτάτη ὥρα
p. 29, 16 app.— 30, 7.

περὶ ἡμέρας. ἡ φυσικὴ —
νύκτα ἡρίθμησαν p. 18,
11—20, 4 app.

sequitur: ἡρίθμησαν. τοῖς
οὖν αἰγυπτίοις καὶ ἰου-

δαίοις, ἔτι δὲ καὶ ἀθηναίοις
ἐπόμενοι καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς
παρ' ἡμῖν ἐκτεθεῖσι σε-
ληνιακοῖς κανονίοις ἀπὸ
ἐσπέρας τὴν ἀρχὴν τῆς
ἐπιφοιτώσεως ἡμέρας λογι-
ζόμεθα, καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
τῆς ἐσπέρας τὰς ὥρας τῆς
νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας
καταριθμοῦμεν.

subsecuntur mere astrono-
mica aliunde petita.

Ubi vero iam secundum hunc indicem singula frag-
menta ab anonymo codicis H auctore servata perlustra-
veris, statim consensum animadvertes, qui inter illa et
reliquias Lydianas existit, quales in codicibus Laurentii
nomine signatis occurrunt. ad unum enim fere omnia
congruunt cum iis, quae ibi proferuntur, neque novi
quidquam accedit praeter mensium catalogum (p. 59, 20—
61, 9) et praefationem libri alterius (p. 18, 3—10). atque
praefationem quidem a viro docto, quicumque tractatus
περὶ μηνῶν καὶ δρόμου σελήνης auctor fuit, conscriptam
esse putaverim ita, ut in extremis prooemii partibus arte
se applicaverit ad Laurentii verba. mirum enim admodum
est, quod pari iure spondet se acturum esse de differentia
annorum, aevo, tempore, initio dierum, cum re vera de
aevo et tempore duo proferat verba, addat autem mensium
catalogum, quem in prolegomenis plane tacuerat: quae
omnia inde orta esse putaverim, quod hoc quoque loco
Lydum expressit, cuius scribendi generi optime convenit
artificiosum illud γένοιτο ἂν . . ἥδυσμα. quodsi vero initio
alterius Laurentiani libri — de primo enim, cuius materia
ab his aliena est, cogitari nequit — extitisse sumimus
promissum illud ab auctore datum, locuturum se esse
περὶ μηνῶν, ὅθεν καὶ ὅπως τὴν προσηγορίαν αὐτῶν ἕκαστος
εἴληφε, καὶ ἅπερ καθ' ἕκαστον αὐτῶν τοῖς Ῥωμαίοις πάλαι

παρατετήρηται . . . πρὸς τούτοις καὶ περὶ διαφορᾶς ἔτι πρότερον ἐνιαυτῶν, αἰώνων τε καὶ χρόνων καὶ ἀρχῆς ἡμερῶν, omnia sunt explanata: iam enim illa ita disposita esse apparet, ut primum Laurentius polliceatur ea, quae in libro quarto sit expositurus de mensium nominibus et de feriis, quas veteres Romani singulis mensibus celebraverint, deinde de anno aevo tempore, quae in libro tertio dum integer fuit lecta fuisse demonstrant III § 4. 5. 15; tum de initio diei, quam materiam libro alteri seposuit et subsequenti statim paragrapho (II, 2) pluribus illustravit. neque vero mensium illum catalogum ad singularum nationum appellationes dispositum (p. 59, 20 sqq.) Lydo abrogare possumus, qui talem quendam ut in librum qui de mensibus agebat reciperet, necessitate paene coactus erat:¹ quare illum quoque in editionem recepi. quo factum est, ut integrum illum tractatum codicis H, tamquam e Laurentio solo depromptus sit, in editionem relatum invenias. quod vero ordinem singulorum fragmentorum alium esse in codice H atque in reliquis operis *περὶ μηνῶν* recensionibus animadvertisti, e consilio ipsius librarii explicatur, qui in singula capita *περὶ διαφορᾶς ἐνιαυτῶν, περὶ καλανδῶν, περὶ ἡμέρας* distinxit materiamque secundum capita ita distincta digessit. neque vero difficile erat, ordinem ad codicum XY fidem restituere. ipsius Laurentii quonam codice usus sit epitomator codicis H aequae atque in Parisino dicere hodie iam non possumus; hoc solum constabit, integriorem eum fuisse quam illos quos supra commemoravimus excerptis confertos et codicis R similes.

Tractatus autem illius astronomici, quem servavit codex H, unum solum — quod quidem videam — vestigium praeter ipsum est relicum: tenemus enim codicis Hamil-

¹ de mensium catalogis a Byzantinorum viris doctis confectis vide nunc L. Voltz, Bemerkungen zu byzantinischen Monatslisten, Byz. Ztschr. VII 1898 p. 547 sqq.

toniani apographum in codice Mutinensi graeco 34 (III—A—20) chartaceo s. XIV, cuius ultimum folium incipit a τοῦ κακίνου μοῖραν (cf. ed. p. 60, 16) et Hamiltoniani verba exprimit usque ad ἐπιτηδεύων· ἔα δὲ ineuntis mensis Ianuarii (p. 75, 13). descripsit hoc folium Guillelmus Weinberger, qui hunc codicem inter eos enumerat, quibus Philostratearum imaginum memoria servatur, Studiorum Vindobonensium vol. XV p. 308; apographo eius ab ipso benigne mihi concesso usus sum, sed quoniam novi nihil ex eo discimus, id hoc loco commemorasse satis erit.

Enumeravimus hactenus eos codices Laurentianis fragmentis repletos, quorum librarii singula capita in usum suum verterunt, sive ut elementa fierent doctrinae universalis (R sim.), sive ut astronomici tractatus ornarentur doctrina illius (P, H); iam vero transeamus ad eas epitomas, quarum auctores id egerunt, ut integrum librum περὶ μνηῶν perararent enotarentque quaecumque memoria ipsis viderentur digna: hae enim solae vere codicum Laurentianorum recensiones possunt dici. quarum prima, et ipsa ignota adhuc, excerptorum collectio est ab anonymo quodam conscripta, quam servavit codex Scorialensis Φ —III—1. adverterat autem animum meum in codicem illum descriptio Milleri, qui in Calalogo codicum manu scriptorum graecorum Scorialensium p. 174 narrabat, incipere in huius codicis folio 107^v fragmenta ἐκ τῶν τοῦ Λαυρεντίου, primosque huius epitomae versus exscripsit. quorum cum plenior verborum copia esset, quam quae in reliquis legebatur codicum recensionibus, per litteras adii Mordauntium Barnard, virum doctum Britanum, qui tum in monasterio Scorialensi codicum studio vacabat, eumque rogavi, ut codicem in usum meum evolveret. cuius benigno responso firmabatur opinio mea, operae esse pretium, folia ista, quibus continebantur τὰ ἐκ τῶν τοῦ Λαυρεντίου, accuratius perquirere. neque me spes fefellit: uberem enim fructum e codice illo Φ —III—1 percepi, postquam ante hos duos annos ad bibliothecam illam

cod. S

inter primas nobilem profectus folia, quae ad Laurentium spectant, exscripsi. est autem codex, quem in editione S vocavi, chartaceus s. XIV et XV miscellaneus, a compluribus, id quod e litterarum ductibus apparet, conscriptus; sed singulorum tractatum pagellae multis annis postquam exaratae sunt videntur conglutinatae, ita ut de origine codicis nihil habeam quod addam. leguntur autem fragmenta Lydiana foliis 107^v—122^v inter excerpta e Theodoreto et e Galeno facta interposita, singulis vero paginis amplissimae notae marginales additae sunt, ab eiusdem, qui Lydi verba exscripsit, auctoris manu exaratae. hae tamen non ad librum de mensibus spectant, immo maior horum scholiorum pars petita videtur esse e versione quadam graeca commentarii in somnium Scipionis ab Ambrosio Theodosio Macrobio compositi:¹ quod et ipsis sententiis docetur et iis demonstratur quae leguntur f. 110^r: *ὁρίζεται Ἀμβρόσιος ... καὶ ἄλλα δὴ περὶ τούτων ... φησὶν ἐν τῇ ἐξηγήσει τῇ εἰς τὸν Σκιπίωνος ὄνειρον.* similis praeterea extat nota f. 114^v *ὅλα ταῦτα τοῦ Ἀμβροσίου ἕως ὧδε:* at ea aperto errore in hunc locum delapsa est; plura enim eorum quae praecedunt ex Artemidori *Ὀνειροκριτικοῖς* petita sunt. explanantur denique in his scholiis margini adscriptis definitiones notionum philosopharum: necessitatis fortunae² temporis generationis vacui loci coloris daemonis dei elementorum initii ideae; secuntur excerpta geographica et astronomica quaedam; auctores laudantur praeter alios Aristoteles Plato Cleomedes Amelius Aquilinus: quae omnia recentioris temporis compilatorem sapiunt doxographorum quos vocamus simillimum. quis tandem ille fuerit inquirere huius loci non est; Lydum non fuisse materia tractata demonstratur a libro de mensibus prorsus aliena. duo enim sola fragmenta sunt, quae nexum ali-

¹ talem versionem factam esse scimus a Maximo Planude, Krumbacher Gesch. d. byz. Litt.² p. 545.

² quae de his scribit, consentiunt cum tractatu quodam anonymo, qui extat f. 22^r sq. codicis nostri: *κεφάλαια διάφορα ἀπὸ ἀστρονομικῶν βιβλίων. ἔπερὶ τῆς ψευδοῦς εἰμαρμένης.*

quem habeant cum rebus in illo expositis: sed alterum de bisexto, quod f. 107^v legitur, e Macrobbii Saturnalibus I, 14 haustum videtur esse, et alterum ipso verborum tenore postea alio ex fonte additum esse ostenditur; tamen illud propter singulare eius argumentum ad verbum huic loco inserere liceat (f. 109^v): τοῦτο οὕτως ὑπὸ Ῥωμαίων τέτακται (initium indictionis Kal. Sept., cf. ed. p. 61, 5) ὥς ἀνθρώπων ἀσχολουμένων εἰς τὸ δικαιοδοτεῖν καὶ εἰς τὴν συμφέρουσαν τῇ πολιτείᾳ κατάστασιν· ὁ γὰρ Σεπτέμβριος μὴν τῶν παρελθόντων κόπων ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς καρποὺς συγκλείει, καὶ ταῖς ἀποθήκαις ἐναποτίθῃσι, καὶ τῶν ἐπιόντων πνευμάτων ἀπάρχεται καὶ τῶν μισθῶν καὶ τῶν πάντων καὶ τῶν κίνσων· τὸ δὲ λέγειν, ὅτι Ἰνδικτιῶν εἴληφε τὴν ἀρχὴν καλεῖσθαι ἀπὸ τινος στρατηγοῦ Ῥωμαίων Ἰνδίκτου ἢ Ἰνδικτιῶνος καλουμένου, ἐπὶ χρόνοις πεντεκαίδεκα μεγάλως εὐτυχήσαντος καὶ αὖτις ἐφ' ἑτέροις πεντεκαίδεκα δυστυχήσαντος, κέντεῦθεν δεδωκότος τοῖς ἐφεξῆς μετὰ τινος ἐπιτηρήσεως τὴν τῶν χρόνων τούτων ἀπαριθμεῖσθαι ποσότητα, μυθικῶς δοκεῖ· μᾶλλον δὲ ἀληθῆ τὰ τε εἰρημένα καὶ ὅσα ἐν τε τῷ β' προσώπῳ τοῦ πρώτου φύλλου καὶ ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τοῦ δεκάτου φύλλου εὐρήσεις. relegatur autem lector ad f. 111^r (= ed. p. 61, 7), ubi adscriptum est Laurentii verbis ἦν αὐτοῖς μὲν Ἰνδικτιῶνα καλοῦσι in margine: ζητεῖ πρὸ φύλλου ἑνός, unde apparet, errasse librarium cum scriberet ἐν τῷ β' προσώπῳ τοῦ πρώτου (scil. μετὰ τοῦτο) φύλλου, erat enim potius ei scribendum ἐν τῷ α' τοῦ δευτέρου. quod altero loco commemoratur φύλλον δέκατον est f. 120^r, ubi de Septembre mense agitur (ed. p. 158, 16), de indictione autem sermo non est. quae omnia exposui, ne errore illo librarii inducaris in opinionem, codicem S, quoniam foliorum numeri ab auctore prolati non conveniunt cum iis, qui veri sunt, exscriptum esse una cum marginalibus notis e vetustiore quodam exemplari, inter ipsum et Lydi codices integros intercedente. neque tamen talem aliquem codicem inter Laurentium et Scorialensem medium fuisse negaturus sum; moneo tantum demonstrari id non posse illo librarii errore.

Expeditis tali modo iis, quae de notis in margine scriptis habebam proferenda, ad ea redeamus, quae e Laurentio exscripta esse codicis auctoritate firmantur. quorum tenorem et ordinem uti pernoscas, conspectum adeas velim quem subiuncturus sum singulorum codicis S fragmentorum et editionis paginarum versuumque.

1. ἐκ τῶν τοῦ λαυρεντίου. ὅτι τῶν οὐρανίων — τοιοῦτος βωμός p. 5, 6 app.
2. ὅτι ὑπάτη — θ.ονίκη p. 11, 3.
3. ὅτι ἰσάτις — ἰσατίδος p. 12, 1 app.
4. ὅτι πρῶτος — πολιτεία p. 12, 22—13, 10.
5. ὅτι ἐπὶ τοῦ νουμᾶ — ἀπαθής ἐστίν p. 16, 5 — 10.
6. ὅτι μοῦστον — μύστην p. 1, 11 — 12.
7. ὅτι μετὰ—χρησμοί p. 16, 11 — 15.
8. ὅτι οἱ βαβυλώνιοι — ταῖς γενέσεσιν p. 18, 12 — 20, 4.
9. ὅτι πρῶτον—ἀμετάβολος p. 21, 3—8.
10. ὅτι ἡ μονὰς — κόσμος p. 23, 3—12.
11. ὅτι ὁ ἐν φαίδρω — περιέχονται p. 27, 12 — 28, 2.
12. ὅτι μεγίστη — λιθώδους p. 25, 12—18.
13. ὅτι τρεῖς πρῶται — ἄσκησις p. 26, 1—8.
14. ὅτι τῷ ἐρμῇ — αἵσθησις p. 28, 21 — 29, 2.
15. ὅτι αἰσθήσεως—θεουργοί p. 31, 9—19.
16. ὅτι ἡ τοῦ ἀριθμοῦ — αἱ ἐξῆς p. 35, 13 — 20.
17. καὶ οὐδὲ—ἵστασθαι p. 36, 5—9.
18. ψυχὴ γὰρ—αὐτήν φησιν p. 29, 2—4.
19. ὅτι ἀνάχαρσις—σικωνίους γενέσθαι p. 36, 17 — 37, 25.
20. ὅτι τίμαιος—σῶμα ἔχοντα p. 38, 13—16.
21. ὅτι ἐνιαυτὸς—ἀναστρέφει p. 39, 1 app.
22. ὅτι δέκα—ἐνιαυτόν p. 40, 4 app.
23. ὅτι τοῦ μεταβολικοῦ — προσαγορεύουσιν p. 41, 14 — 42, 5.
24. ὅτι πᾶν σπέρμα—ἀφιέναι φωνήν p. 42, 17—43, 1.
25. ὅτι οἱ πυθαγόρειοι — διασώζεται p. 43, 4—6.
26. ὅτι ὁ τρίπους — εἰκὼν p. 43, 19 — 44, 1.

27. ὅτι ἀπόλλωνα — μόνον
p. 43, 19 app.
28. ὅτι ὁ νουμᾶς — ἐτύπωσε
p. 43, 17—19.
29. καὶ ὅτι τριῶν—διέλαβον
p. 44, 2—5.
30. ὅτι ὁ ἀριστοτέλης—ἰση-
μερινῶ p. 44, 12—14.
31. ὅτι ἡ μὲν — ἡ πεντεκαι-
δεκάτη p. 46, 5—7.
32. ὅτι παρὰ — μεσότητα
p. 44, 15 app.—45, 12.
33. ἡ γὰρ πεντεκαιδεκάτη —
ἡλίου ἐστίν p. 45, 18—
46, 2.
34. οἱ γὰρ πυθαγόρειοι—ἐμ-
φανῶν θεῶν p. 33, 8 —
34, 6.
35. ὅτι τὴν πέμπτην—ἀντί-
γονος p. 30, 17—22.
36. ὅτι τῆς νεομηνίας—ἀρ-
χελάω εἴρηται p. 50,
9—14.
37. ὅτι τὴν ἴβιν—μελαίνεται
p. 51, 5 — 52, 6.
38. ὅτι ἡ σελήνη — τείνεται
p. 54, 10—17.
39. ὅτι ὁ ἀντιφῶν — ἄλλα
ἄστρα p. 53, 16—54, 1.
40. ὅτι αἱ καλάνδαι—ἀνέφε-
ρον p. 47, 6—11.
41. ὅτι ὁ λαβεῶν—εὐφημι-
σμόν p. 47, 18 — 48, 16.
42. ὅτι τίμιον — συστέλλεται
p. 50, 14 — 51, 5.
43. ὅτι ὁ τριάκοντα — τρια-
κοντάς p. 55, 10—11.
44. ὅτι διαφέρει—ξηρότητα
p. 55, 24 — 57, 23.
45. ὅτι εἰ μία—ἐναντία αἵτια
p. 58, 4—17.
46. ὅτι ὁ ἀπλανῆς — λαχῶν
p. 58, 21 — 59, 3.
47. ὅτι τὸν πᾶνα—ποικιλίαν
p. 59, 15—19.
48. ὅτι βαβυλώνιοι — παρέ-
δοσαν p. 60, 11—17.
49. ὅτι οἱ μὲν αἰγύπτιοι —
δυοκαίδεκα p. 39, 16 —
40, 3 app.
50. ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις—ἰν-
δικτιῶνα καλοῦσιν p. 60,
18 — 61, 7.
51. Ἕλληνες—ποιότητα p. 62,
4—6.
52. ὅτι ἀρχὴ — ὑπ' αὐτήν
p. 63, 3—6.
53. ὅτι ἐπὶ τῆς — πάλαι
p. 64, 13—14.
54. ὅτι οὐχ ἱερὰ — γενέσθαι
p. 68, 6 app.
55. ὅτι ἱερὸν — συμπαρείλη-
πται p. 69, 23 — 70, 12.
56. ὅτι τὸ τῆς τύχης—εὐτυχεῖ
βροτός p. 70, 20—71, 22.
57. ῥωμαῖοι δὲ — ἡ τύχη
p. 72, 1—20.
58. ὅτι οἱ μυθικοὶ — τῆς
θερμῆς p. 67, 7—12.
59. ὅτι εἰ συνέβη—ἀναδέχε-
ται δύναμιν p. 75, 7 —
77, 8.
60. ὅτι τὴν ἀθηνᾶν—κατα-

- πράττονται p. 80, 12 — 81, 7.
 61. ὅτι ὁ τραιανός — θῆβαι p. 82, 8 app. — 11.
 62. ὅτι τὸ ὑπὸ — ἰάμβλικος p. 83, 13 — 84, 1.
 63. ὅτι γάλλων — περικεφαλαίας ἔχειν p. 86, 12—23.
 64. ὅτι φέβρον — ἐναγλίζοντες p. 83, 2 app.
 65. ὅτι κατὰ τοὺς — ἀρχόμενον p. 84, 14 app. — 85, 6.
 66. μετὰ δὲ τὴν — ἐπιμιμνησκόμενοι p. 85, 18 — 86, 11.
 67. ὅτι πλεονάζοντος — ἀδιτύπωτα p. 85, 10—18.
 68. ὅτι ὁ αἰγύπτιος — τὰς ψυχάς p. 90, 24—91, 9.
 69. ὅτι κατὰ τὴν — ἀγκίλια p. 112, 7—13.
 70. ὅτι ἀγαθὸς — γαστρὸς ὀδόντων p. 93, 7—98, 13.
 71. ὅτι ὁ πνθαγόρας — λύθρον εὐρήσει p. 99, 14—100, 19.
 72. ὅτι ἐπὶ ταρκυνίου — φυλακὴν p. 104, 20 app. — 105, 12.
 73. ὅτι ὁ ἐρμῆς — ἄρμονίαν p. 107, 17—19.
 74. ὅτι ἐν τῷ καπιτωλίῳ — τὴν σκηνήν p. 109, 7—111, 15.
 75. ὅτι ἐπὶ τοῦ βρέγματος — κατὰ πλάτωνά p. 111, 18 — 112, 6.
 76. ὅτι οἱ περὶ — ζῆλον p. 113, 5—8.
 77. ὅτι κλαύδιος — μητέρα p. 113, 11—14.
 78. ὅτι τοῦ πρώτου — σκαληνόν p. 114, 12—115, 9.
 79. ὅτι τὸν ἀπρίλιον — ἄρεος ἀστῆρ p. 118, 5—16.
 80. ὅτι ἡ μυρσίνη — τῇ θαλάσσει p. 119, 14 app.
 81. ὅτι οἱ φνσικοὶ — στείρας p. 120, 1—3.
 82. ὅτι ὁ στέφανος — ἐδίδοτο p. 121, 7—8.
 83. ὅτι ὁ ἀπελλῆς — κεραυνοὶ p. 122, 6—11.
 84. ὅτι οἱ φοίνικες — ὑπερβαλεῖν p. 123, 1—4.
 85. ὅτι οἱ ῥωμαῖοι — σταθμούς p. 124, 11—12.
 86. ὅτι φλωρα — ἄνθη p. 125, 8 app.
 87. ὅτι πρὸς τοὺς — ὑγρασίας p. 126, 5—15.
 88. ὅτι μόνη — καθελκομένη p. 130, 14—16.
 89. ὅτι ὁ ἀριστοτέλης — συγγραφῇ p. 131, 8—132, 2.
 90. ὅτι κατὰ — μάϊον μῆνα p. 132, 15—20.
 91. ὅτι ὁ ἐμπεδοκλῆς — τεταγμένην p. 133, 9 — 135, 7.
 92. ὅτι ὁ ἥφαιστος — στόμαχοι p. 135, 13 — 136, 10.

93. ὅτι ἐπὶ ἀδριανοῦ —
ὀνυχίσασθαι p. 137, 5
— 21.
94. ὅτι οἱ ἐβραῖοι — ἐπέν-
θησεν p. 138, 3—7.
95. ὅτι ὁ εὐδημος — συννετάς
p. 139, 22 — 140, 6.
96. ὅτι ὁ πλάτων — προ-
φεύγων p. 140, 21 —
141, 11.
97. ὅτι τὸν γάϊον — ἀφρο-
δίτης p. 142, 9 app. —
143, 6.
98. ὅτι ὁ — σώματα μέλοι
p. 143, 8 — 144, 5.
99. ὅτι ὅπη — βυθιζομένων
p. 148, 25 — 149, 7.
100. ὅτι ὁ ὀκταβιανὸς — μη-
νός p. 150, 18 app. —
151, 10.
101. ὅτι ὁ αὐγουστος — ἐπι-
πεσεῖν p. 151, 15 app.
— 20.
102. ὅτι ὁ χάρης — κυνῶν
p. 152, 8—21.
103. ὅτι πολὺν — κεράστης
p. 153, 7 — 154, 12.
104. ὁ δὲ πτολεμαῖος — κλίμα
p. 155, 4—7.
105. ὅτι οἱ μὲν — ἄλλοις
p. 157, 10—12.
106. τῶν δὲ μὴ — τὸ λόγιον
p. 158, 1—12.
107. τὸν σεπτέμβριον — ἐν-
άρχεσθαι p. 158, 16 —
159, 1.
108. ὅτι πλείους — ἄλμυρά
p. 159, 19—21.
109. ὅτι τὸ λόγιον — παρεγ-
γυᾶ p. 161, 18—19.
110. ὅτι καλάνδαις — εἰδώλων
p. 161, 25 — 162, 7.
111. ὅτι ἐδόκει — νόσον
p. 162, 9—11.
112. ὅτι ἐν τῷ — καλοῦσιν
p. 163, 3—6.
113. ὅτι χρησμὸς — ἐχθρούς
p. 165, 3—17.
114. ὅτι ταῖς — ὠνόμασαν
p. 127, 15—21.
115. ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς — νόσον
p. 132, 3—6.
116. ὅτι οἱ μὲν — τὴν γῆν
p. 138, 18 — 139, 7.
117. ὅτι τῇ πρὸς — εἴρηται
p. 120, 4—6 app.
118. ὅτι ἐκ τοῦ λιβάνου —
θαλάσσης p. 119, 1—9.
119. ὅτι στρατιώτης — σώ-
φρωνα p. 178, 2—14.
120. ὅτι τῇ πρώτῃ — ποδαλ-
γίας p. 73, 16—20.
121. ὅτι πόντην — ξύλα p. 78,
10—11.
122. ὅτι ὁ τάγης — τήβεννον
p. 178, 15 — 179, 9.
123. ὅτι ἔφερον — σημαῖαν
p. 12, 13—18.
124. ὅτι ἴδιον — ὀνόματα
p. 11, 4—16.
125. ὅτι ὁ εὐριπίδης — πα-
σινόην p. 179, 10—16.
126. ὅτι ὁ νοέμβριος — ἥρος

- ἔστιν p. 164, 21 — 129. ὅτι φάβα — αἰγόκερως
 165, 1. p. 169, 4—18.
 127. ὅτι ὁ ἐρμῆς — τὴν 130. ὅτι οἱ φυσικοὶ — μὲν
 σελήνην p. 167, 15 — ἔλληνες p. 175, 1 —
 168, 2. 176, 25.
 128. ὅτι δωμαῖος — πύσωνι
 p. 179, 17 — 180, 9.

Si vero iam quaeritur, quam ratione usi hanc novam materiam in librum de mensibus inserere velimus, hoc tenendum erit, ordinem fragmentorum in iis, quae editionibus fundamento fuerunt, codicum recensionibus XY eundem esse, qualis olim in ipso Laurentii opere fuit: quare si quod fragmentum codicis Scorialensis aliquatenus conspirat cum verbis recensionum XY, locum certum iam huic Scorialensi fragmento adsignare licebit. sed ubi id usu non venit, aliquantum spatii datum nobis est, in quo coniectura dominetur et arbitrium; plerumque autem parva ipsis codicis S verbis insunt indicia, quae secuti eum, quem olim singula tenuerunt fragmenta, locum recuperare possimus. ubi vero talia omnino desunt indicia, incertam eius fragmenti sedem esse fateamur necesse est. et dum his nixi consiliis singulas codicis S partes distribuimus, adiuvamur iis quae de ratione quam in excerpando secutus sit epitomator dicere possumus. eum enim integrum libri de mensibus exemplar manibus trivisse apparet, quod ab initio perlegere coepit excerpisitque librum primum ex ordine (nr. 1—5, ut numeris utar, quos in conspectu supra posito singulis codicis S paragraphis adscripsi), tunc ex iterata lectione addidit nr. 6. 7: post septimum autem numerum in codice vacat spatium parvolum, quo auctorem ad librum alterum transiisse aperte demonstratur. e quo exscripsit nr. 8—11, deinde post nr. 11, quo agebatur de τριάδος vi, inseruit ea, quae de eadem re paulo ante legerat (12. 13). tum vero secuntur nr. 14—17, libri alterius extrema complexi, post quos additur 18 ex eodem libro, sed e loco priore petitus, qui excipitur et

ipse parvo intervallo, quo librum finitum esse iterum demonstratur, unde apparet, nr. 19 initio libri tertii tribuendum esse. liber autem tertius ex ordine descriptus est, nisi quod interdum eiusdem paragraphi sententiae sedem inter se mutaverunt (nr. 26—29) aut, quae prius omittere voluit epitomator, postea inferiore loco scripta posuit (nr. 32. 33): quod cur fecerit, interdum etiam perspicere possumus, ut p. 46, 2 lectione ὡς ἔμπροσθεν εἰρηται factum est, ut in codice S post nr. 33 (p. 45, 18—46, 2) adderetur 34 (p. 33, 8—34, 6); et simili modo 38. 39 perverso ordine, 40—42 posteriore loco positi sunt; cumque 48 (p. 60, 12) commemorarentur Aegyptii, post illum posuit quae iam antea dicenda erant de Aegyptiis (49 = p. 39, 16 app.). numero 51 finitur liber tertius et 52 quartus incipit nullo spatio intermisso: in quo iam singula persequi nolo exempla ordinis paululum turbati, quoniam satis aperte in conspectu supra posito indicata sunt, causam vero, cur alium quendam ordinem primitus fuisse putem, inspecta editione statim cognosces. ex ordine autem librum quartum excerpsit librarius ille usque ad nr. 113, dum retroversus et paulisper circa eos locos, quae nunc editionis sunt p. 127—139 (nr. 114—116), moratus a fine ad initium revertitur; quo in itinere interdum exscripsit quaedam, quibus hodie suum locum vindicare iam non possumus, cum saepius maiores operis partes omitteret: eius generis sunt 119. 122. 125, quae ut fragmenta incertae sedis seposui p. 178 sqq.; inde autem a nr. 126 ad finem iterum se convertit et Novembrem Decembremque menses denuo excerpandos sibi proposuit: 126. 127. 129 e Novembre petita esse apparet, 130 ad finem Decembris pertinet, cum numeri 128 sedem definire nequeamus.

Atque haec quidem hactenus de consilio librarii nostri; de indole eius addere licet, plerisque locis rem diligenter ab illo gestam esse, sed interdum etiam, ubi eius quod exscripsit archetypi verba lectu vel intellectu fuissent difficiliora, corrigendo et coniciendo menda ab illo ver-

borum contextui illata esse, ita ut saepius medelas quærere opus sit.

Sed iam in enumerandis subsidiis, quibus adiuti Lydianum librum de mensibus restituere conamur, transeamus ab ignoto illo codicis Scorialensis auctore ad duos Byzantinorum viros doctos, quorum uterque e Laurentii codicibus ad illud tempus integris epitomam sibi fecit, Georgium Cedrenum dico et Maximum Planudem.

Georgius Cedrenus Atque in Cedreni quidem historiae compendio, quod circa annum 1100 p. Chr. conscriptum est,¹ sententiarum nexus p. 294 editionis Bonnensis interrumpitur excerptorum serie varii generis, quam tamen usque ad p. 299 ex uno eodemque auctore petitam esse appareat, illumque auctorem Ioannem Laurentium fuisse eiusque librum de mensibus iamdudum animadverterunt viri docti,² cumque illorum fragmentorum viginti consentirent cum codicibus Lydi nomine notatis, quattuor reliqua, quibus nullum tale testimonium aderat, in editionem recipere non dubitavi. excerptoris autem munere ita functum esse apparet Cedrenum, ut aut singula enuntiata nullo mutato verbo transferret in opus suum, aut ampliores paragraphos in brevius contractas exhiberet. atque prioris quidem generis locos ad unum omnes in editione reperies aut in verborum contextum receptos, aut in apparatus qui imis paginis additur relegatos; alterius generis duo restant loci, quos in hac praefatione exscribendos mihi proposueram, ne nimis gravaretur apparatus ille. iam vero, si placet, ut supra in codicibus HS, sic in Cedreno quoque conspectum demus locorum illius et editionis Lydianae communium.

Cedr. p. 294, 8: ὅτι ὁ Ἰούλιος
— Γάϊον Ἰούλιον = ed.
p. 141, 13 app.

Cedr. p. 294, 9: ὁ δὲ Σεξτί-
λιος — σεβαστός = ed.
p. 149, 19 app.

¹ Krumbacher, Gesch. d. byz. Litt.² p. 368.

² Schultze Quaest. Lyd. p. 4.

Cedr. p. 294, 11: ὅτι κάρ-
μινά — μαντεία = ed. 180,
20—21 (frg. inc. sed. 9).

13: ὅτι τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς
Ῥωμαῖοι καλάνδας καλοῦσι·
νόνας δὲ καὶ εἰδοὺς ἐπὶ μὲν
Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου
Ἀπριλλίου τε καὶ Ἰουνίου καὶ
Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου
καὶ Ὀκτωβρίου καὶ Νοεβρίου
τὰς μὲν νόνας λέγουσι ἐ-
τοῦ μηνός, τὰς δὲ εἰδοὺς γ-
τοῦ μηνός, ἐπὶ δὲ Μαρτίου
καὶ Μαΐου καὶ Ἰουλίου καὶ
Δεκεμβρίου τὰς μὲν νόνας
τὴν ζ' τοῦ μηνός, τὰς δὲ
εἰδοὺς τὴν ιε' τοῦ μηνός.
καλάνδας τοίνυν Ἰανουαρίου
εὗρισκων τὴν α' Ἰανουαρίου
νομίσεις, ἔτι δὲ πρὸ τριῶν
τὴν τρίτην καὶ πρὸ μιᾶς νον-
ῶν Ἰανουαρίων τὴν δ', διὰ
τὸ τὴν ε', ὡς ἔφημεν, νον-
ναν καλεῖσθαι. μετὰ δὲ τὴν
ε' εἴποις ἂν πρὸ ἢ εἰδῶν
Ἰανουαρίων, ἡγουν τῇ ε' τού-
του, καὶ πρὸ ἐπταὶ πάλιν τῇ
ζ', καὶ ἐξῆς ὁμοίως, διὰ τὸ
τὴν γ' Ἰανουαρίου εἰδοὺς
Ἰανουαρίου λέγεσθαι. τὴν δὲ
ιδ' τούτου εἴποις ἂν πρὸ ιθ'
καλανδῶν Φεβρουαρίου, τὴν
δὲ ιε' πρὸ ιη', καὶ ἐξῆς κατὰ
τὸν τρόπον μέχρι τῆς πρώτης
Φεβρουαρίου· εἶτα ἑρεῖς κα-
λάνδας Φεβρουαρίου, ἔτι δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων μηνῶν ὁμοίως.

excerpta sunt e III, 10;
cf. ed. p. 49.

p. 295, 7: ὅτι Ῥωμαῖοι —
αὐτόχθονα = ed. p. 63,
10 app.

10: Δίῳν — γίνεσθαι =
ed. p. 66, 12—17.

15: Φεβρούαν — καθᾶραι
= ed. p. 83, 2 app.

21: ὅτι τὸν Μάρτεμ —
ζωογονικὴν = ed. p. 91,
25 app.

p. 296, 3: ὅτι κέρδος —
ἐπικειμένου = ed. p. 74, 9 app.

9: ὅτι σπαθᾶριος — προσ-
φώνησις = ed. p. 86, 24 —
87, 2.

11: ὅτι Ῥωμαῖοι — καλοῦ-
σιν = ed. p. 87, 7—12.

16: ὅτι σώφρονες —
Φαίδρας = ed. p. 178,
11 app. (frg. inc. sed. 1).

19: ὅτι Ἡῶ — δημιουργ-
γὸς θεός = ed. p. 111, 1 app.

22: ὅτι νέα ἢ πρώτη τοῦ
μηνός παρὰ Ἀττικοῖς, ἔννη
δὲ ἢ τελευταία. καλάνδη ἢ
νεομηνία, ἀπὸ τοῦ καλεῖν ἐν
αὐτῇ τὸν ἱερέα τὸν δῆμον καὶ
κηρύττειν τὴν ἡμέραν τῆς
νόνας, ἐξ ἧς ἐδηλοῦτο ἢ
μεσομηνία, ἣν αὐτοὶ πατρίως
εἰδοὺς προσαγορεύουσιν. ἰστέ-
ον ὅτι Μάρτιος καὶ Μαΐος καὶ
Ἰούλιος καὶ Ὀκτώβριος ἑβδο-
μαίας ἔχουσι τὰς νόνας καὶ
πεντεκαιδεκαταίας τὰς εἰδοὺς,

οἱ δὲ λοιποὶ πεμπταίας τὰς
νόνας, καὶ τρισκαιδεκαταίας
τὰς εἰδοῦς.

excerpta sunt e III, 10;
cf. ed. p. 45.

p. 297, 6: Φορτοῦνα —
εὐδαιμονία = ed. p. 180, 24.
(frg. inc. s. 11).

7: ὅτι ἡ δεκάς — φύον-
ται = ed. p. 9, 5 app.

10: σπόρτα — καμελεύκια
= ed. p. 180, 25—181, 3.
(frg. inc. sed. 12).

15: μαππάριον — τὸ λόγιον
= ed. p. 5, 16—6, 14.

p. 298, 4: ὅτι βηξίλλατί-
ωνες — φλάμμουλα = ed.
p. 17, 16—21.

7: ὅτι δηλάτωρας — ῥω-
μαῖοι = ed. p. 180, 22—23.
(frg. inc. sed. 10).

9: ἡ παρ' Ἑλλησιν — κα-
λοῦσιν = ed. p. 13, 11 —
14, 9.

24: τρισώματον — αὐτῶ
= ed. p. 2, 21—23.

p. 299, 3: ὅτι ῥωμαῖοι —
βιγάριοι = ed. p. 7, 14—15.

4: Λατίνους — καλοῦσιν
= ed. p. 7, 23—24.

Intellexisti autem ex hoc conspectu, quantopere ordo paragraphorum, qualis olim fuit, mutatus sit a Cedreno, ita ut mirum non sit, quod dubitatio relicta est de nonnullarum sede. subsecuntur vero in ipso Georgii opere complures versus, quibus septem mundi miracula describuntur, qui utrum e Lydo, a cuius libro ne talis quidem abhorret materia, exscripti sint necne, diiudicare nullo modo possumus; quare eos, ne quid dubii in editionem reciperem, omisi. ceterum monere debeo, me non ipsos adiasse Cedreni codices, sed iis contentum fuisse lectionibus, quae ab editione Bonnensi exhibentur.

Iam vero adeamus alterum virum doctum, quem posteriore tempore Ioannis Lydi librum excerptis modo diximus, **Maximus Planudes** Maximum Planudem. qui cum circa annum 1300 p. Chr. n. variam veterum auctorum doctrinam in usum suum conscriberet,¹ praeter Platonem Aristotelem Pausaniam Dionem alios optimae notae auctores ne Laurentium quidem contempsit, e cuius opusculo περὶ μνηῶν satis

¹ Krumbacher, Gesch. d. byz. Litt.² p. 544 sq.

amplam fecit epitomam. quarum reliquiarum codicem Vat. Pal. gr. 141 olim indagavit Nicolaus Schowius eoque in edendo libro de mensibus usus est (1794); in alterum incidit C. B. Hasius Par. gr. 1409, de quo fusius disseruit p. XL commentarii in Ioannem Lydum conscripti. sed hae in re non Lydi editores solos curemus necesse est, sed illos quoque viros doctos, qui de universa illa recensione ut ita dicam Planudea egerunt. quorum primus laudandus est Angelus Maius, qui Scriptorum veterum nova collectione tom. II p. 552 sqq. narrat, se Dionis Cassii excerpta, quibus abundant codices Planudei, repperisse in duobus Vaticanis codicibus, 'nam tertius alius Planudeus pauciora Dionis fragmenta habet': quibus verbis Maius inspexisse se illum codicem, sed usum eo non esse confitetur. maiorem deinde curam excerptis illis adhibere coeperunt viri docti, postquam Theodorus Mommsen horum animos in ea convertit dissertatione *Hermæ* vol. VI 1872 p. 82 sqq. publici iuris facta 'ueber die dem Cassius Dio beigelegten Teile der Planudischen und der Constantinischen Excerpte'¹. post illum enim codices Planudeos adiit E. Piccolomini dixitque de iis *Rivista di filologia* II 1873 p. 101—117, 149—163 ('Intorno ai collectanea di Massimo Planude'), ubi duos illos Maii Vaticanos codices Palatinum graecum 141 et Vaticanum 951 fuisse demonstrat, quibus addit Parisinum graecum 1409 et Laurentianum plut. LIX, 30. supplentur autem ea quae protulit vir doctissimus Hermannii Hauptii disquisitionibus 'ueber die Herkunft der dem Cassius Dio beigelegten Planudischen Excerpte' *Hermæ* vol. XIV 1879 p. 36—64, 291—297, et 'Neue Beiträge zu den Fragmenten des Dio Cassius', eiusdem voluminis p. 430—446; ultimus de his disseruit K. K. Mueller *Musei rhenani* vol. XXXVI

¹ quae de excerptis Planudeis conscriptae sunt dissertationes diligenter enumerantur ab U. Ph. Boissevain in editione Cassii Dionis I p. CXI. invenies ibidem p. CXIV notatum codicem quendam Planudeum, quem Neapoli olim investigatum a Cobeto (*Mus. Borb.* II—F—9 s. XIV) ego non vidi.

1881 p. 145—150 'zu den planudischen Excerpten im codex Palatinus 129', qui dum nova nonnulla affert ad Hauptii de hoc Heidelbergensi codice disquisitionem, addit, legi in huius codicis f. 96^v v. 27—33 Ioannis Lydi de mensibus p. 13 v. 5—16 editionis Bekkerianae (nostrae p. 18, 11 sqq.): quod ego, ne de ullo Laurentii fragmento sciens tacerem, non commemorare nolui.

Quattuor autem illos codices, quos attulerunt viri docti — Vaticanos duos, Parisinum, Laurentianum — ipse, quatenus ad Lydum pertinent, inspexi, itemque quintum quendam Ottobonianum graecum 345, quem eundem esse atque tertium illum Vaticanum ab Angelo Maio commemoratum pro certo habeo. quorum quinque codicum e
 codd. Y Planudea recensione (Y editionis) deductorum brevem conspectum, in quo ubicumque in censum vocantur editionis verba, ea sola indicantur, quibus in margine nota Y apposita est — proponere iam liceat:

cod. C C Vaticanus graecus 951 chartaceus s. XVI; legitur f. 9^v: Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ Πλανούδου συναγωγή ἐκλεγείσα ἀπὸ διαφορῶν βιβλίων πάνν ὠφέλιμος. Lydiae extant inde a f. 88^r: ἰωσὺ λυδοῦ. ὅτι ἔρῳλον (p. 2, 24) — δεκέμβριον ὁμοίως (p. 158, 16 app.). commemoratur a Maio et Piccolominio.

cod. D D Ottobonianus graecus 345 chartaceus s. XVI; f. 1^r τοῦ Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ Πλανούδη. Laurentii verba exscripta sunt f. 65^r—81^v: ὅτι ἔρῳλον (p. 2, 24) — διαμένειν πέφυκε (p. 182, 4). Maii 'tertius Vaticanus' est.

cod. E E Vaticanus Palatinus graecus 141 chartaceus s. XIV—XV foliorum 378, in fine mutilus, continet Maximi Planudis opuscula et excerpta; f. 150^r legitur Συναγωγή συλλεγεῖσα ἀπὸ διαφορῶν βιβλίων παρὰ τοῦ σοφωτάτου λογιωτάτου καὶ τιμιωτάτου ἐν μοναχοῖς κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδου πάνν ὠφέλιμος, f. 217^v v. 6. ἰωσὺ λυδοῦ. ὅτι ἔρῳλον (p. 2, 24) — f. 224^v v. 31 καὶ δεκέμβριος ὁμοίως

(p. 158, 16 app.). commemoratus a Maio Hasio Piccolominio, adhibitus a Schowio est.

- F Parisinus graecus 1409 chartaceus s. XIV—XV cod. F
 foliorum A—D et 161. codex est mere byzantinus, librarii nomen latet in versibus quibusdam f. D^v exaratis: ὁ τήνδε λαβὼν εἰς χέρας βίβλον φίλος | εὗξαι δοθῆναι λύσιν ἀμπλακημάτων | τῷ μυστικῷ Μανουῆλ τῷ Φραλιτικῷ (?). f. 134^v addita est nota de patriarchae Euthymii¹ morte, qui obiit ultimo Martii mensis die anni 1416, altera quaedam nota f. 143^v anno 1421 scripta est. collectio Planudea f. A^r sic delineatur ab ignoto recentioris aetatis homine: διάφορά τινα περὶ διαφορῶν ὑποθέσεων. εἰς δὲ τινες ὑπομνήσεις περὶ πολλῶν καὶ διαφορῶν ὑποθέσεων καὶ τινες ζητήσεις καὶ προβλήματα διάφορα. Laurentii reliquiae insunt huic codici inde a f. 77^r ὅτι ἔρῳλον (p. 2, 24) — δεκέμβριος ὁμοίως (p. 158, 16 app.). commemoratus ab Hasio et Piccolominio, praeter quos Lydiana quae in hoc codice supersunt edidit Cramer in anecdotis Parisinis I, 313 sqq., ‘quia’, ut verba eius addam, ‘codex in quo insunt, numquam, ut opinor, adhibitus fuit, et lectiones quasdam notabiles visus est exhibere’. neque tamen omnes eius lectiones bene reddidit Cramer, qui e. g. Lydi verba incipere putavit a sententia: ὅτι καὶ τᾶλλα τις ἢ δικαιοτάτος, πρὸς γε τὸ βασιλείαν λαβεῖν οὐκ ἂν ὀκνήσειεν ἀδικεῖν, quae ei, qui Lydum praecedit auctori vindicanda esse reliquis generis Y codicibus demonstratur.
- G Laurentianus plut. LIX, 30 chartaceus saec. cod. G
 XIV—XV, foliorum 346. primo loco occurrit Maximi Planudis Συναγωγὴ initio mutila, s. XV ut videtur exarata. folio 57^v legitur ἰῶ λυδοῦ. ὅτι ἔρῳλον (p. 2, 24) — δεκέμβριος ὁμοίως (p. 158, 16 app.). commemoratus est hic codex a Piccolominio.

¹ secundus sui nominis est, Krumbacher Gesch. d. byz. Litt. ² p. 1150.

Subiungere autem his quinque codicibus, qui integra servaverunt Maximi excerpta, tres alios liceat, qui delectu inter singula fragmenta a Planude exscripta habito hoc solum vel illud in usum suum converterunt. sunt autem hi:

- cod. L L Laurentianus plut. LXXIV 13 chartaceus s. XV, qui f. 306^v tractatum quendam *περὶ καλανδῶν νο-
νῶν καὶ εἰδῶν* exhibet, quem ad verbum transtulit e Planudea recensione: editionis autem verbis se applicat quae leguntur *ὅτι ὁ νουμαῖς* (p. 43, 17 app.) — *οἱ λοιποὶ πάντες* (p. 49, 20), omissis *τὸν δὲ Φεβρουάριον — Μοίρας* (p. 48, 6—18).
- cod. M M Marcianus graecus 320 chartaceus s. XIV in-
scriptionis loco haec habet: *ἀριθμητικὴ νικομάχου.
κτῆμα βησσαρίωνος καρδηνάλεως ἐπισκόπου σαβίνων
τοῦ νικαίως. τόπος πβ' (corr. in ξξ')*. Lydiana
fragmenta foliis 94^r—97^r haec habet: *ὅτι νουμαῖς*
— *λοιποὶ πάντες* (p. 43, 17 app. — 49, 20, omissis
item p. 48, 6—18); *ὅτι οἱ περὶ ζωροάστρην* (p. 21, 1)
— *ἄρρητα δητὰ* (p. 36, 5): haec autem arithmetica
illa sunt libri alterius, quae optime cum Nicomachi
conveniunt doctrinis.
- cod. N N Vaticanus Palatinus graecus 209 chartaceus
s. XIV exscripsit f. 263^v—265^r ex Lydo haec: *ὅτι
νουμαῖς — λοιποὶ πάντες* (cf. LM); *ὅτι ἰανουάριος*
(p. 63, 3 app.) — *δεκέμβριος ὁμοίως* (p. 158, 6 app.),
tractatum brevissimum de singulorum mensium no-
minibus, de quo statim erit dicendum; *ὅτι πλεονά-
σαντος* (p. 160, 16) — *ὀνομάζεται* (p. 161, 2); *ὅτι
τὸν πλοῦτον* (p. 73, 11 app.) — *ἐξημιωμένον τὴν
ψυχὴν* (p. 73, 15). hunc codicem Maii 'tertium'
fuisse suspicatus erat K. K. Mueller l. s. p. 150.

Iam vero quaeramus necesse est, quinam nexus intercedat inter Maximi codicem (Y) eiusque apographa; qua in re monendum est, difficilem eam causam diiudicatu esse, quoniam id, quo in eiusmodi disquisitionibus maxime

niti solemus, lectionum varietas, omnino fere nos derelinquit. ut enim ipsum archetypum circa annum 1300 conscriptum est eiusque apographa ad unum omnia intra ducentos ab illo termino annos confecta sunt, neque in verborum nexu intellegendo neque in describendis litterarum ductibus tantae inerant difficultates, quantaes esse solent, cum de remotiorum temporum codicibus describendis agitur. quo factum est, ut omnia apographa ad litteram fere consentiant cum ipso Maximi archetypo: si vero — ut tritissimo verbo uti liceat — duae res cum tertia quadam congruunt, eas et inter se congruere opus est. atque excerptorum quidem ex ipsa Planudea recensione factorum codices MN, ut saeculi sunt XIV eamque ob rem proxime accedunt ad Maximi tempora, recta via ex eius apographo videntur descendisse: pro certo quidem affirmare possumus, nihil iis rei esse cum reliquis plenioribus codicibus, qui ad unum omnes recentioris sunt aetatis; praeterea autem L quoque seponatur necesse est, quippe qui brevem tantum contineat tractatum, cuius variae lectiones adeo sunt paucae, ut ad definiendam codicis originem nihil valeant. quantum vero ad reliquos attinet codices CDEFG, comparatis inter se eorum lectionibus id videtur effici, DE artius inter se cohaerere itemque CFG. enumerabo autem, ne longus sim, trium priorum tantum librorum lectiones, quibus id demonstretur:

p. 8, 7	κίττειν ἥρξατο DE	ἥρξατο κίττειν CFG
21, 20	πυλῶν DE	πολλῶν CFG
24, 1	διαιροῦμενον DFG	διαιρουμένου CEM
26, 17	κινήματος σχήματος CDE	κινήματα σχήματος FGM
20	μεσουράνισμα DE	μεσουράνημα rell. (E corr.)
30, 18	διὰ CDE	δία FGM
31, 11	ἦν ἐν αὐτῷ CEF	ἦν αὐτῷ DM
39, 8	οὐρηβόλον DE	οὐρηβόρον CFG
45, 17	γάρ DE	οὖν CFG
48, 8	χωρηθεῖς DE	παρὰχωρηθεῖς CFG

p. 48, 16 κατὰ τὸν εὐφημι- κατ' εὐφημισμὸν CFG
σμὸν DE

49, 1 ἔστω — 3 τριῶν Νω- quae in reliquis codicibus
νῶν desunt E, ἔστω extant.
— 2 Νῶναι desunt D

hoc ultimo igitur loco cum plura desint in E quam in D, E vero vetustior sit codice D, apparet, neutrum ex altero, immo utrumque ex uno eodemque exscriptum esse codice; et similibus causis adducimur, ut reliquos quoque codices CFG uni assignemus archetypo. altius autem in definienda stirpis Y membrorum cognatione descendere cautiore inquisitionis non esse putaverim propter momenta supra enumerata: neque vero iacturae quidquam facimus, cum hoc relinquimus in medio. locis enim allatis satis demonstratur, semper fere exhiberi genuinam lectionem a codicum CFG archetypo.

Quibus expeditis restat ut quaeramus, quonam ordine in editionem recipienda sint fragmenta a codicibus recensionis Y servata. cumque comparatione eorum cum reliquiis per codices Barberinae recensionis — de quibus iam erit dicendum — servatis instituta demonstretur, Maximum Planudem in universum quidem eundem ordinem retinuisse, quem in archetypo Lydiano reppererat, superest ut eius fragmenta interponamus inter uberiora illa excerpta Barberina secundum indicia, quae nobis ipso verborum contextu suppeditantur. quod postquam factum est a Schowio probantibus Roethero Bekkeroque — in horum editionibus ea, quae debentur codicibus Y, uncis seclusa reperies — nihil restat, nisi ut notas iis locis addam, quibus a Schowiana restitutione discrepat editio mea. atque primum quidem I, 8 Rr transposui post I, 11 Rr, cum e sententiarum nexu appareret, paragraphum illam hoc loco quondam extitisse: ut enim de tribus Eryli animis loqueretur Lydus commotus erat mentione trium Geryonis corporum. deinde quae p. 44 Rr leguntur uncis seclusa διαφέρει — μίμημα omisi: neque enim viderant editores, illa ex eodem desumpta loco esse quo ea, quae le-

guntur p. 46, 2 Rr e codicibus recensiois X petita. tum autem ab iis quae praecesserunt editionibus discrepo in collocandis iis fragmentis, quae inde a III, 17 Rr leguntur usque ad finem libri tertii. opinatus enim erat Schowius, adisse Planudem solum operis prooemium et neglexisse prorsus librum quartum a Laurentio de mensibus conscriptum. quod Schowium haud recte fecisse iam Hasius monuit (comm. p. XLI): aperte enim horum fragmentorum complura conspirant cum iis, quae libro quarto tribuuntur a codicibus aliarum recensioneum; Roether vero, quamvis id ab Hasio bene monitum esse intellexisset, dispositionem a Schowio institutam mutare ausus non est, ne sua ab illius nimis differret editio (praef. p. IX): idemque commissum esse a Bekkero non miraberis. ego vero suis locis distribuenda haec curavi, quod difficile non erat sententiarum et rerum tractatarum nexum observanti: et ita factum est, ut in librum quartum editionis referrentur III, 17—43 et 46—51 Rr. reliquarum autem paragraphorum 44 et 45 libro tertio vindicandas esse docuit consensus qui existit cum codice S: qua re factum est, ut ed. p. 48, 6 sqq. legantur. III 52 Rr inveniuntur ed. p. 181, 6 sqq., ut quae sint e libro de ostentis petita, cum III 53 hoc loco nihil ad nos pertineant, quippe quae non e codicibus Y, sed e codice Barberino oriunda sint.

Ceterum monere liceat, III 44. 45 Rr (p. 48, 6 ed.) ne in codicibus quidem suo loco scriptas esse, sed extare post ἄρρητα ζητά in fine libri alterius. praeterea autem, id quod e prioribus editionibus concludere non licebat, post διαμένειν πέφυκε (III 52 extr. Rr) brevis hic in codicibus CEFGN sequitur tractatus:

ὅτι ἰαννουάριος εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἰανοῦ θεοῦ τινος· φεβρουάριος μάρτιος ἀπὸ τοῦ ἄρεως· μάρτεμ γὰρ φασιν τὸν ἄρην· ἀνάκειται οὖν τῷ ἄρει. ἀπρίλλιος δὲ οἰονεῖ ἀπερίλιος· ἀπερίλες γὰρ τὸ ἀνοῖξαι· ὁ ἀνοιικτικὸς τοῦ ἔαρος· ἀνάκειται δὲ τῇ ἀφροδίτῃ. μαῖος ἀπὸ τοῦ μαϊάδος ἔρμου, ᾧ καὶ ἀνάκειται, ὥς εἰς τιμὴν τῆς γερούσιας τεθέντος. ἰούνιος δὲ εἰκότως ὁ μετὰ τὸν εἰς τιμὴν

τῆς γερουσίας, ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῶν νέων τεθείς· ἰουνιῶρας γὰρ τοὺς νεωτέρους φασίν. ἰούλιος δὲ ἀπὸ τοῦ ἰουλίου καίσαρος, ὡς κατ' αὐτὸν τεχθέντος, πρότερον δὲ κυντίλιος ὠνομάζετο, τουτέστι πέμπτος ἀπὸ τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔτους ἀρχῆς· ἀπὸ γὰρ τῆς ἱερατικῆς ἀρχῆς ἦτοι τῶν ἀυξιφωτίων ἑβδομός ἐστιν. ἀγούστου ὁμοίως ἀπὸ ἀγούστου καίσαρος· πρότερον δὲ σεξτίλιος ὠνομάζετο, ὡς ἔκτος ἀπὸ μαρτίου· μετωνομάσθη δὲ εἰς τιμὴν ἀγούστου, ὡς καταπαύσαντος τοὺς ἐμφυλίους πολέμους καὶ ὁμονοῆσαι πάντας πείσαντος· καὶ ἐπειδὴ (p. 150, 8) — ὁμολόγησαν (p. 150, 15). Σεπτέμβριος δὲ ἑβδομος ἀπὸ τοῦ ἥρους· σέπτεμ γὰρ τὰ ἐπὶ καὶ βὲρ τὸ ἔαρ· ὀκτώβριος ὄγδοος ἀπὸ τοῦ ἥρους καὶ νοέμβριος καὶ δεκέμβριος ὁμοίως.

videmus igitur, Maximum perarato toto volumine rediisse ad initium libri quarti et causas nominum singulis mensibus inditorum in fine collectionis posuisse: et eius quoque dissertationis particulas ad suam quamque sedem revocare sum conatus (ed. p. 63, 3 app. 83, 2 app. 91, 16 app. 118, 9 app. 127, 15 app. 136, 14 app. 141, 13 app. 149, 19 app. 150, 8—15 158, 16 app. 159, 2—4).

Atque haec quidem hactenus de recensione Laurentiani libri a Maximo Planude instituta deque illius codicibus; priusquam autem princeps in lucem prodiret editio, usi ea sunt — atque, ut Hasius demonstravit comm. p. XL, ipso codice F — Boivinus, cum notas ad Nicephorum Gregoram in editione Parisina anni 1702 adspersas oraculis Chaldaicis (ed. p. 26, 16 al.) ornaret, et Claudius Salmasius, qui secundum Lydum (p. 2, 24—3, 12) de tribus Eryli animis deque tribus animae partibus disseruit in notis et animadversionibus in Epictetum et Simplicium, Lugd. Bat. 1640, p. 255; idemque Salmasius in Plinianis exercitationibus in C. Iulii Solini Polyhistora (Traiecti ad Rhenum 1689) compluribus locis doctrinam profert Lydianam:

p. 14^b C: Ioannes Lydus de deminutione Februarii mensis τὸν Φεβρουάριον — τιμᾶσθαι ed. p. 48, 6—9.

- p. 167^b B: incertus auctor de circo οἱ δὲ βένετοι
— *χωρῶμα προσαγορεύουσιν* ed. p. 89, 10—13.
- p. 506^a B: graecus auctor de diebus septimanae
ad numerum ac nomen planetarum
constitutis *τρεῖς δὲ κινήσεις — ἀκρονυχία*
ed. p. 26, 13. 14.
- p. 634^b B: graecus auctor *ὁμοίως πράσινοι — ἔφο-*
ρον ed. p. 90, 1—13.
- p. 635^a E: *ὅτι ὁ ἀγὼν — φύσιν δηλοῦσιν* ed. p. 88,
19—23. *ultima οἱ δὲ τρεῖς — δηλοῦσιν*
repetuntur p. 637^b F.
- p. 638^a E: Laurentius Lydus *οὐ πλέον — ἀγωνισταί*
ed. p. 6, 7—9. cf. 639^b C.
- p. 638^b B: Ioannes Lydus *ὅτι εὗριπος — συμβαίνειν*
ed. p. 4, 27 app. — 5, 3 app.
- p. 639^a A: Ioannes Lydus *καὶ πυραμῖς — Σελήνης* ed.
p. 5, 3—11. similia repetuntur p. 639^b C.
- p. 639^b D: Ioannes Lydus *τέσσαρσι δὲ — τελοῦσι* p. 6,
14—19. cf. p. 656^b G.

atque illud quidem quod tertio loco posui excerptum F. Cumont (Mithra II p. 458) e paraphrasi ad Laurentium a Byzantino quodam viro docto composita petitum esse putavit, ipsius Lydi verba exhibere intellexit C. E. Gleye, Byz. Ztschr. IV p. 366 nostra quidem horum Salmasii excerptorum, postquam ea e codice F exscripta esse comperit habemus, iam nihil interest: commemoranda tamen ea putavi esse, ut omnia enumerarentur Lydi fragmenta, quotcumque ante editionum tempora ex ipsis codicibus eruta sunt ab anterioris aevi doctis hominibus.

Sed iam Planudem Salmasiumque missos faciamus et codd. X
ad eam transeamus, quam Hasius quondam (comm. p. XXXV) appellavit epitomam maiorem libri de mensibus; notavi eam in editione siglo X; liceatque illam ex eo, qui eius tamquam princeps est, codice Barberinam vocare. disseruit autem primus de codice Barberino Nicolaus Schowius in Veterum litterarum artisque bibliotheca fasc. VII Gott. 1790 p. 21 sqq., qui adductum se esse ut illum in-

spiceret exemplari aliquo narrat ex relictis Allatii chartis descripto, quod ipsi a Marinio, Archivi Vaticani tunc praefecto, perlegendum datum erat: illud vero una cum codice Barberino et codice E Planudeae recensio-
 nis fundamentis editionis habuit. ad alterum deinde huius recensio-
 nis codicem, Parisinum graecum 3084, lectores relegavit C. B. Hasius comm. p. XXXVII, cuius lectioni-
 bus iussu Hasii enotatis ab A. Cherbuliezio usa est editio Roetheriana (Rr praef. p. VII). quibus duobus accedit
 tertius codex Cryptoferratensis graecus Z δ VI, qui trac-
 tatum illum de Nili incremento (IV, 107) exhibet, et apo-
 graphorum recentiorum numerus augetur fragmentis qui-
 busdam e Lambecii et Iosephi de Iuliis schedis depromp-
 tis. quae cum ita sint, extare — vel extitisse potius
 renascentium litterarum aevo — septem recensio-
 nis Barberinae testes affirmare possumus, quos accuratius deli-
 neare iam liceat:

cod. A A codex Barberinus olim 277 — editionum vol-
 gato errore 177 nominatus — nunc II 15, char-
 taceus s. XV folii minoris, foliorum 36, continet,
 ut auctor est titulus, 'collectanea graeca multarum
 rerum cognitu dignissimarum', quibus verbis manus
 recentior subiecit: 'ex fastis Romanis Iohannis Lydi
 Philadelphensis, item Ephemeris sive diarium vel
 Kalendarium ex Claudio Thusco'; verso autem eo
 folio, quod praeglutinari solet codicibus, legitur ab
 eadem quae haec scripsit manu exaratum: 'Sex.
 Clodius fastos graece scripsit, cf. Lactant. de fatua
 I.' de hac ulteriore codicis parte et de Clodio
 Tusco videas quaeso quae disseruit C. Wachsmuth
 de ost.² p. XIX. XLII. incipiunt autem excerpta
 Barberina a fragmento quodam de natura fulminis,
 quod editionis p. 183, 20—184, 3 expressum in-
 venies, veteribus editionibus III 53 fuerat. sequi-
 tur deinde inscriptio ἐκ τῶν τοῦ ἰωάννου τοῦ φιλα-
 δελφέως, post quam eodem ordine quo in editione
 ea leguntur, quae ibi littera X notata invenies:

ὁρθῶς ἄρα (ed. p. 1, 1) — ἀριθμὸς ὀνομάζεται (cod. f. 34^r, ed. p. 183, 19). qui codicem scripsit ea, quae in archetypo legi non poterant, intemptata reliquit: illa vero explanare studuit postea altera manus, de qua infra pauca erunt dicenda.

B codex Parisinus graecus 3084 chartaceus s. XVII cod. B
 foliorum 60, quorum f. 1—45^r continetur 'Iohannis Laurentii Philadelphensis Lydi liber de mensibus, Emerici Bigotii manu e vetusto aliquo exemplari descriptus' (cf. Catal. codd. mss. bibl. reg. II p. 606, Par. 1740). omisso tractatu illo de fulmine ponitur titulus ἐκ τῶν ἰωάννου τοῦ φιλαδελφέως, quibus subdita sunt eadem, quae in A. f. 49 sequitur Clodii Tusci Kalendarium, de quo videas Wachsmuthium p. XIX.

T codex Cryptoferratensis graecus Z δ VI cod. T
 chartaceus miscellaneus s. XV—XVI, continet f. 156. 157 ἐκ τῶν Κλαυδίου Τούσκου ἐφημερίδων περὶ τῆς τοῦ Νελλου ἀναβάσεως ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ. quem titulum cum in codicum Cryptoferratensium catalogo repperissem (Codices Cryptenses seu Abbatiae Cryptae Ferratae in Tusculano digesti et illustrati cura et studio D. Antonii Rocchi, Romae 1884 p. 506), Paulum Glaue theologum, qui tunc Cryptae Ferratae Sacrae scripturae codices inspiciebat, rogavi, ut huius fragmenti lectiones varias enotaret, id quod libenter fecit: quare ei hoc quoque loco gratias referre aequum est. continentur hoc fragmento ea, quae de Nili incremento narrantur editionis p. 144, 6—148, 24; transscripta autem sunt in suum codicem, ut recte monere videtur Glaue, a monacho aliquo Cryptensi in honorem S. Nili, abbatiae illius conditoris.

Exemplar Lambecii. Lambecius cum anno 1655 exempl.
Lambec.
 Parisiis e typographia regia ederet Georgium Codinum de originibus Constantinopolitanis, in adnotationibus huic auctori adpersis saepius sententias pro-

tulit 'ex Ioannis Lydi de mensibus libro nondum edito.' fragmenta vero, quae tali modo a Lambecio servata sunt, omnia enotavi in apparatu verborum contextui subornato; quae si adire vis, videas apparatum ad p. 11, 10. 15, 1. 32, 13. 63, 7. 107, 17. 116, 18. 129, 7. 132, 7. 159, 12. 163, 3.

exemplar
Allatii

Exemplar Allatii. Leo Allatius, Vaticanae bibliothecae Alexandro VII pontifice custos, e codice aliquo vetustiore descripserat sibi excerpta e Lydiano libro de mensibus facta (ὁρθῶς ἄρα οἱ τὰ μνημικά τὸν Κρόνον τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας κτλ., Hasii comm. p. LII), quae in Symmictis suis erat editurus, sed morte anno 1669 praeventus non edidit. notitiam huius exemplaris certiore Nicolao Schowio debemus, cuius de eo verba supra p. LIX attulimus. ego cum Romae versarer, frustra operam dedi, ut apographum illud reperirem in iis bibliothecis, in quas olim Allatii instrumentum receptum est (Collegium graecum, Barberinam, Vallicellianam).

exemplar
Marinii

Exemplar Marinii. Gaetanus Marini apographum illud Allatianum descripserat suumque exemplar perlegendum Schowio dederat, cuius rei praeter locum illum modo laudatum alterum tenemus testimonium; scripsit enim ad Harlesium Schowius (Fabricii bibl. gr. IV p. 157 ed. Harles.): 'ex Leonis Allatii manuscriptis opus Iohannis Lydi περὶ μηνῶν ab ipso Allatio symmictis destinatum' Marinium exscripsisse; 'apographum Marinianum eodem modo incipit quo codex Barberinus 277 βροντὴ κτλ., finitur cum ephemeride Claudii Thusci. nec aliud discrimen inter codicem Barberinum et apographum Marinianum intercedit, nisi quod sequens locus, qui in hoc legitur, in illo desit: χρόνῳ δὲ ὕστερον — Περιγὰ καλοῦσιν' (ed. p. 14, 11—20): quod habetur in excerptis Maximi Planudis (Y). ne hoc quidem apographum hodie Romae videtur servari: in codicem Vat. lat. 9135, in quem congestae sunt Marinii

schedae, receptum illud non esse affirmat Ericus Ziehb Barth inspecto codice. nonnullae tamen eius lectiones in editionibus hic illic casu servatae occurrunt.

Exemplar Iosephi de Iuliis. huius apographi unicum vestigium reperitur in Raphaëlis Fabretti syntagmate de Columna Traiana, Romae 1683, cap. VI p. 153: 'rationem vero huius ritus (urbes condendi) primum vidi apud Ioannem Laurentium Lydum Philadelphiensem, nuper Latio donatum ab eruditissimo amico Iosepho de Iuliis, et iamiam e manuscripto apud ipsum, mutilo quamvis, publicam lucem inspecturum: ratio, inquam, haec est: μετὰ δὲ τὴν — γονίμους' (ed. p. 125, 15—20). cf. Hasii comm. p. LIV.

exempla
Iosephi
Iuliis

Enumeratis igitur iis, quae ad codicum recensio-
nem X referenda sunt apographis, restat ut quaeramus,
quinam nexus intercedat inter singula. quorum tamquam
principem codicem A esse iam supra diximus, qui et anti-
quissimus est et Itolorum coniecturis minime corruptus.
neque tamen ipse recta via ex integro aliquo exemplari
Lydiano exscriptus est, immo id, e quo fluxit, archetypum
 componebatur e singulis variorum auctorum fragmentis.
quam sententiam veram esse demonstratur eo, quod ante
inscriptionem ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Φιλαδελφέως, quae
non in margine, sed in ipso versu legitur, fragmentum
aliquod extat, quod e libro quodam de ostentis conscripto
oriundum esse patet; valde autem mirum esset, si libra-
rius codicis A libro illo de ostentis evoluto sat habuisset
unam tantum excerpisse paragraphum statimque se trans-
tulisset in librum Lydianum de mensibus. at optime ex-
plicatur inconcinnitas ista, si sumimus, habuisse ante
oculos Barberini codicis auctorem collectionem quandam
e variorum auctorum libris confectam: e qua cum trans-
ferre vellet Lydiana, ultimum eorum quae praecedebant
fragmentum una exscripsit, quod, quamvis intellecto, cum
titulum scriberet, errore, delere noluit. est autem ea

fragmentorum congeries illa, quam in editione littera X notavi. ceterum monere liceat, apparere ex iis, quae modo attulimus, caput illud de fulmine iam ab Allatio Lydo abiudicatum esse: quamquam enim in illius exemplari legebatur (nempe extabat in apographo Mariniano, quod ex illo exscriptum est), in editionem recipere noluit, cuius initium ab Allatio compositum supra commemoravimus.

Ex ipso autem codice A Lambecii notas exscriptas esse, veri quam maxime est simile. Parisinum certe codicem Parisiis inspicere — id quod volebat Schowius — illum anno 1653 non potuisse, quippe qui codex anno 1706 in bibliothecam regiam illatus esset, demonstravit Hasius comm. p. XXXIX. nec minus negaverim, codicem B a Lambecio adhibitum esse, cum in Bigotii potestate versaretur. quamvis enim uno loco Lambecius cum B faciat, non cum A (p. 32, 14 *καλεῖται* BLamb., *καλουμένη* A), tamen huius lectionis auctoritatem nullam esse puto, quod facili illa commutatione oriebatur, ubi iis, quae excerpserat, integri enuntiati speciem praebere voluit Lambecius. coniecturae autem, adiisse illum codicem Barberinum, favet, quod in epistula dedicatoria Codinianae illi editioni praemissa p. III laudibus extollit bibliothecam Barberinam, 'qua post Vaticanam nihil Roma perfectius habeat', cumque p. V in aula Francisci Barberini cardinalis viri commoratum se esse testetur, valde probabile est, Barberinum codicem eum esse, quem inspexerit Lambecius. festinanter autem ille apographum suum confecit (p. 129, 10 *ἀνιπτόμενον* Lamb. pro *ἀνιπτόμενοι*, 11 *νεώτατα* pro *νεώτατον*) neque coniecturis pepereit (p. 15, 4 e suo *διὰ τοῦτο* addidit, p. 159, 13 *τὴν λευκάτην* scripsit pro *τὸν λευκάτην*); quin etiam falso titulo ornat prolata p. 15, 1 (ex Ioh. Lydi *περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν*), quo fit, ut illius lectiones ad restituenda Lydiana verba nihil valeant.

Difficilior iam res est, cum quaerimus, cuinam fonti originem debeat codex B. huius propriae sunt notae illae margini additae, quibus ad alios auctores relegatur lector.

quarum conspectum hoc loco dare liceat, additis iis ad quae referendae sunt testimoniis:

p. 64, 5 *Plinius* (N. H. XXXIV, 33) — p. 89, 10 *Cassiodorus* (Var. III, 51) — p. 99, 19 *Lucianus in Titarmi vindicatione* (l. *Pythagorei* [*Pitagorei*] *venditione*, βίων προ-
σις c. 6) — p. 112, 23 *Claudianus in Eutropium* (I v. 14) — p. 132, 19 *Macrobius* (Sat. I, 12, 18) — p. 135, 8 *Cic. de nat. deor.* (III, 55) — p. 148, 17 *Ovid. metam. primo* (v. 74) — p. 150, 23 *Virgilius in buc.* (I v. 42) — p. 155, 23 (ref. ad 156, 3) *Cic. ad Att.* (II, 5 in.) — p. 164, 7 *Cic. de nat. deor.* (III, 57) — p. 173, 15 *Politianus in miscellis* p. 6.

Ex hoc autem conspectu duas res discimus: primum extitisse notas illas iam in archetypo codicis B demonstratur corrupta illa Lucianeï loci memoria, deinde, agi omnino de codice a viris illorum temporum doctis tractato. quare non mirabimur, si offendimus in singularibus quibusdam lectionibus, quas Italorum Francogallorumve coniecturis deberi patet; statim autem removeamus illas, quoniam nihil nobis prosunt ad delineandam affinitatem codicum A et B, de qua primo obtutu nihil amplius dicere posse videmur, nisi ad eundem fontem — nempe X — recedere utrumque, et A, ut maiorem natu, e B originem ducere non potuisse. quod autem longius procedere possumus, id manui A₂ debemus, h. e. iis lectionibus, quibus posteriore tempore correctus est A. patebit autem, si omnes eius generis correcturas, quarum exempla statim sum allaturus, perlustraverimus, earum auctorem suo Marte medelas temptasse, nullius codicis fide adiutum. quod si verum est, accuratius considerandae sunt eae lectiones, quibus contra A conspirant A₂B; qui consensus ex ipsa rerum natura explicatur iis locis, quibus A corruptela laborat manifesta, e. g.:

p. 22, 15 προστιθείσης A προστιθεμένης A₂B lectio genuina.

23, 13 πρόωτον πρώτην

35, 3 σώμασι σώματι.

gravioris autem momenti ii sunt loci, quibus codici A a correctore intruditur aliqua coniectura a vero aliena, quam intra verum recepit B. eius generis sunt:

A lectio genuina	A ₂ B
p. 42, 10 σημαντίβαι	σεμαντίναι
65, 7 γάβιος	γάϊος
82, 12 τί μοι (sic et LXX)	ὅτι μοι
108, 6 αὐτῇ	αὐτῆς
120, 17 κριὸν	καιρὸν
124, 11 μίλια (sic et S)	μιλιάρια
129, 5 παραλαμβάνομεν	πάλαι λαμβάνομεν
158, 3 διασφαγῶν (sic et S)	διὰ φαράγγων.

huc ii quoque quadrant loci, quibus corruptela levior laborat A, quam coniciendo tollere conatur A₂, B vero coniecturam ab A₂ factam recipit vel adeo iterum deformat:

lectio genuina	A	A ₂ B
p. 42, 2 ὕδρου	κδρου	ἀνδρὸς
43, 10 κρίσις	κρίσης	κρίσεις
44, 11 τρισσὰ φέ- ρουσα	τρισσὰ φαί- ρουσα	τρίς ἀφαιροῦσα (A ₂ deest)
100, 3 λεάνας	λεανάνας	λειάνας
126, 24 τριχῇ δια- στατῇ	τριχῇ λιαστά- τη	τριχιλιαστιάτη (A ₂ de- est)
128, 13 προόδου	πρόδου	προδοῦσα
138, 4 λαγῶς	λαγῶς	λόγος (A ₂ deest)
151, 2 κατ' οἰωνὸν (sic S)	καθ' οἰωνοῦν	καθιεροῦν
158, 15 ἐκ τῆς τοῦ	ἐκ τε τοῦ	ἐκ τοῦ (A ₂ deest)
181, 18 καῶσαι (sic Y R)	κῶσαι	κακῶσαι (A ₂ deest)
183, 6 σκότος γνό- φος καὶ θύελλα (sic LXX)	σκότος σκότος καὶ θύελλα	σκότος καὶ θύελλα (A ₂ deest).

recepi autem in hunc conspectum nonnullos locos, qui-

bus A_2 manus testimonium nos deficit, quia omnes has codicis B lectiones uno solo modo explicari posse puto: cum sumimus, exscriptum eum esse ex A ab A_2 correcto. locupletissimum vero huius sententiae patronum adhuc reservavi, qui hic est locus:

p. 105, 19 $\mu\eta\tau\rho\delta$ (= $\mu\eta\tau\rho\delta\varsigma$) A, $\mu\eta\tau\rho\delta'$ (accentum correxit) A_2 , $\mu\eta\tau\rho\acute{o}\chi\omicron\upsilon$ B.

quominus autem codicem B filium dicamus codicis A, una adhuc re impedimur: exhibet enim B particulam illam $\chi\rho\acute{o}\nu\alpha$ — *Περγαμηνὰ καλοῦσιν* (ed. p. 14, 11—20) ab A omissam. quae postea addita esse demonstratur eo, quod in codice B leguntur uncis seclusa; tamen restat, ut quaeramus, in quonam codice commissa sit haec interpolatio.

Reminiscamur iam duorum illorum exemplarium Romae scriptorum, Allatiani et Mariniani; quorum cum hoc ex illo deductum esse constet, de huius origine dicendum amplius non est. quaeramus autem, unde Allatius exscripserit ea, quibus postea usus est Marinus: dicit vero de his Schowius, cuius supra attulimus verba, apographum Marinianum (h. e. Allatianum) incipere eodem modo quo codicem Barberinum, $\beta\rho\nu\tau\eta\ \kappa\iota\lambda.$, nec aliud discrimen intercedere inter illud et Barberinum. quae cum ita sint cumque nullum extet vestigium alterius codicis Lydiani Barberino similis, qui tunc Romae fuerit, Allatium quoque e Barberino sua hausisse pro certo habeo. sed iam testatur idem Schowius, particulam illam de charta a Ptolemaeo inventa apud Marinium extitisse. si vero ex me quaeritur, quomodo factum sit, ut inter Barberinum codicem et Marini apographum intrusum sit fragmentum illud, facere non possum, quin sumam, Allatium illud in margine addidisse apographo suo, cui, ut bibliothecae Vaticanae custodi, facili casu notus esse potuit codex aliquis e Vaticanis iis, in quo hoc legitur excerptum (CDE)¹. tum

¹ simili modo ab Allatio in Libanii codices Vaticanos notas e codicibus Barberinis desumptas illatas esse benigne me monuit R. Foerster.

vero apparet, codicem B quoque intercedente Allatio exscriptum esse e Barberino, quod aliis praeterea argumentis licet confirmare. comparatis enim inter se lectionibus, quas Parisinus exhibet codex, quasque e Mariniano apographo servaverunt editiones Schowii et Roetheri, fratres illos esse apparet:

p.	1, 1	οἱ μυθικά A	οἱ τὰ μυθικά B Marinus
	27, 7	τῷ ἔκτωρῳ	τῷ ἔκτωρῳ (τῷ αὐτῷ εἶδει Y)
	36, 16	ἐκ τῶν περὶ μηνός	ἐκ τῶν περὶ μηνῶν
	42, 20	χηνῶν	χυμῶν
	51, 18	λύχνης	λυχνίς
	54, 9	ἐβδομήκοντα ὀκτώ	ὀγδοήκοντα ὀκτώ
	63, 9	κονσίβιον	κονσίλιον
	68, 17	φωνῇ	γλώσση
	71, 22	βροτός AB	βροτῶν Marinus
	72, 12	ειμενον A	οἱ μὲν οὖν B Marinus
	75, 2	ἔσται	εἴη
	78, 3	ὄθεν	omissum
	83, 9	φέβεο	φέβεο
	85, 22	ἐπιγινώσκον	ἐπιγινώσκειν
	101, 23	βοοπρόσω A, βοο- πρόσωπον A ₂	βουπρόσωπον
	117, 27	καὶ περιττοῦ se- mel	καὶ περιττοῦ bis
	122, 18	διὰ τοῖον	διὰ τὸ οἶωνεῖν (διὰ τὸ δι' [αὐτὸν εἶναι lect. gen.]
	122, 24	Κρήτην	Κρήτα
	123, 23. 24	ἥδιον, ἥδιον	ἰδαῖον, ἰδη
	124, 11	φορδικάλια A	φορδικάλια A ₂ B Marinus
	126, 1	πρώτους A	πρῶτος B Marinus
	126, 12	ἀνθρώπων	ὁποιασοῦν
	130, 6	δὲ ἐπιστήμης	δὲ καὶ ἐπιστήμης
	138, 4	λωγῶς	λόγος (λαγῶς S)
	142, 11	ἀπομειούσης	ἀπομενούσης B, ἀπομενούσης Marinus (ἀποβιούσης S)
	160, 8	περιάπεται	περιῦπταται B Marinus

Luce autem clarius factum esse spero hoc lectionum conspectu, apographa Marinianum et Bigotianum ex uno eodemque exemplari — quod Allatii fuisse scimus — deducta esse; quare mihi eos quoque locos afferre necesse non videtur, quibus in libro de fratrum Arvalium actis ad Lydi de mensibus librum provocatur a Marinio (I, 139 = ed. p. 42, 9. II, 366 = ed. p. 66, 4. I, 64 = ed. p. 74, 14. II, 384 = ed. p. 163, 4), quosque ex illius apographo depromptos esse conicere par est. neque vero cum contendo, e codice Barberino apographum Allatii fluxisse, Allatium autem Bigotii fuisse auctorem, offendor, quod quondam Kalendarium Clodii Tusci in codice B longe aliter traditum esse atque in A demonstrare studui (Byz. Ztschr. V, 414). ut enim plenior B est, pleniorisque huius recensionis plures extant codices (Laur. plut. XXVIII, 34. Par. gr. 1991), nemo negabit, accidere potuisse, ut Bigotius vel qui eius auctor esset, cum ad Lydi librum Kalendarium illud adderet haberetque in promptu codicem aliquem ampliorem, repudiato Barberino pleniorum illum praeferret quem exscriberet.

De Iosephi denique de Iuliis apographo brevi mihi esse licebit; pauca enim tradita sunt nobis illius verba, ita ut de nexu eius et reliquorum stirpis X codicum iudicium ferre nequeamus: nisi quod veri est simile, illud quoque, ut quod Romae sit exaratum, redire ad ipsum codicem Barberinum.

Quibus expeditis restat ut inter se comparentur codices AB et T. qua in re valde dolendum est, quod unus tantum et is brevissimus tractatus servatus est a Cryptoferratensi; perpaucae enim sunt lectiones, quae in censum vocari possint, quarum apponam has:

p. 145, 2	ἄλλως τε δὲ AB	ἄλλως δὲ T lectio genuina
8	πνένσι A, πνέ- ουσι B	πνέωσιν T lectio genuina
18	ἢ AB	καὶ T lectio genuina
147, 11	τοίνυν τοῦτοις AB	τοῦτοις τοίνυν T

demonstrari autem videtur his lectionibus, suas codicem T lectiones habere proprias, a Barberino diversas: cum hac re convenit, quod titulum, quem exhibet T, ἐκ τῶν Κλαυδίου Τούσκου ἐφημερίδων, in A graecum reperire non potuit, latinum vero, qui ibi legitur, recentiori aetati tribuendum esse putem, quam ei, qua conscriptus est codex T. quare Cryptoferratensem, alias Barberino persimilem, non ex ipso A fluxisse contendam, sed ex illius archetypo X.

Ex iis autem, quae modo exposui, sequitur huius recensio-
 nionis codices ita adhibendos esse, ut ducem eligamus Barberinum neve alium respiciamus nisi quo loco correctionis quaedam a vero haud aberrantes proponantur ab A₂B. in capite vero, quod de Nili incremento conscriptum est, perpendendum nobis erit in unaquaque lectione, utrum ab A an a T integra servata sint Laurentii verba; neque quod in lucem non redierunt apographa illa Allatianum Marinianum Lambecianum Iulianum dolebimus.

editiones.

Iam ea, quae de codicibus expositurus eram, quibus fragmenta Lydiani de mensibus libri servata sunt, ad finem perduxī; brevius id quod sequitur caput erit de editionibus. neque est cur moram faciamus in Leonis Allatii et Iosephi de Iuliis, quos modo commemoravimus, consiliis libri de mensibus edendi, quoniam ad irritum ceciderunt; immo statim transeamus ad eum, cuius schedae Lydianae primae in lucem prodierunt, Nicolaum Schowium. cuius editionis fata si pernoscere velis, Hasii commentarium adeas quaeso, qui ea fusius narravit p. LV sqq.; adhibiti autem erant a Schowio codex Barberinus eiusque apographum Marinianum, et recensio-
 nis Planudeae Vat. Pal. 141: utriusque vero recensio-
 nis paragraphi inter se conciliari coeptae erant, sed imperfectum opus reliquerat editor, quippe qui fragmenta libri quarti per codicem Palatinum servata in fine libri tertii edi iussisset neque composuisset cum codicum X libro quarto. lectionibus, quae aut ipsorum codicum incuria corruptae aut virorum doctorum errore erant depravatae, mederi studuit; quibus medelis ubi usus

N. Schowius

sum in editione notam *Sch* adieci. tale igitur erat, quae anno 1794 Lipsiae e libraria Weidmanniana processit 'Ioannis Laurentii Philadelphiensis Lydi opusculum de mensibus, ex codicibus manuscriptis Bibliothecae Barberinae et Vaticanae et fragmentum de terrae motibus ex codice Bibliothecae Angelicae Romanae', quae 'graece edidit, varietatem lectionis et argumenta adiecit Nicolaus Schow.' post illum autem optime de Lydo meritus est C. B. Ha- C. B. Hasius sius, qui, cum anno 1812 Parisiis Laurentii librum, quem de magistratibus rei publicae Romanae conscripsit, ederet I. D. Fussius, amplissimum praemisit commentarium de Ioanne Lydo, quo in iis quae praecedunt saepissime usi sumus. in illo autem, id quod item iam monuimus, accuratius describebantur codices Parisini graeci 1409 (F) et 3084 (B) animusque lectoris in codicem Caseolinum (O) advertebatur, cuius ea, quae sunt de mensibus fragmenta, ipse Hasius edidit ad calcem libri de ostentis, Parisiis 1823 p. 262 sqq., exiguo addito commentario p. 333 sqq.

Denuo autem ipsum librum de mensibus in lucem edidit Guilelmus Roether inscriptum 'Ἰωάννου Λαυ- Gu. Roether ρεντίου Φιλαδελφέως Ἀνδοῦ περὶ μηνῶν, Ioannis Laurentii Philadelpheni Lydi de mensibus quae extant excerpta, Lipsiae et Darmstadii 1827.' is Schowianam editionem usque eo est secutus, ut dispositionem illam singulorum fragmentorum a Schowio incohatam ad finem perducere non auderet, quamvis eam minime absolutam esse intellexisset; ceterum Hasii commentario commotus Parisini 3084 lectiones adiecit et Lambecii excerpta adhibuit, de suo denique versionem latinam et coniecturas nonnullas addidit, quibus ubi usus sum in editione, notam *Rr* adscripsi.

Ultimus denique editorum, quem nominandum habemus, Immanuel Bekker est, qui cum Lydum anno 1837 I. Bekker in corpus scriptorum historiae Byzantinae reciperet, libri de mensibus quoque editionem redintegavit. neque multum ea editio profuit Laurentiano opusculo, cum satis habuisset Bekkerus Hasii commentarium et verba, ut

legebantur apud Roetherum, una cum illius versione Latina iterum impressisse, iisque fragmenta Caseolina, qualia ab eodem Hasio erant curata, subornasse, vix duobus locis de suo additis coniecturis, quibus corruptelis mederetur. post Bekkeri autem editionem nil novi adlatum est ad Lydi de mensibus librum, exceptis paucis locis, quorum curam habuerunt viri docti, quorum nomina, ut par est, in apparatu quem vocant critico enumeratos invenies.

conspectus
codicum
atque
editionum

Iam autem ea, quae hactenus diximus de subsidiis, quae nobis ad restituenda Laurentiani operis verba praesto sunt, uno omnium codicum qui supersunt atque editionum quae extant conspectu liceat complecti. quo in stemmate hoc tenendum est, rationem eorum, qui fortasse inter integrum Ioannis Lydi librum, saeculo sexto conscriptum, et recentiorum quandam eius epitomam intercesserunt codices, tum habitam non esse, cum certi nihil de eorum natura constaret. ubi vero haud ita certo statuendus erat nexus, quo iunguntur archetypum et apographa, lineis interruptis usus sum in delineando stemmate; uncis in ima pagina additis indicatur, quinam codices a singulis editoribus sint adhibiti, saeculorum numeros in margine adnotavi. reliqua denique per se manifesta esse spero.

consilium
editionis

Enumeratis tali modo subsidiis, quae praesto sunt ei, qui Lydi de mensibus librum tractaturus est, superest, ut nonnulla dicam de consilio, quod in illo libro denuo edendo secutus sim. cuius consilii primum erat, ut editionibus, quae ad hunc diem prodierunt, cum studio peraratis, novas collationes eorum mihi compararem codicum, qui ab editoribus erant adhibiti, deinde ut quaererem, si forte ignotos adhuc praeter illos investigare possem codices. quorum cum nonnullos reperissem uberiora Laurentii fragmenta complexos, aliorum plerumque auctorum sententiis immixta, curandum iam erat, ut ex his ea, quae vere Lydo essent tribuenda, eruerentur, eruta suis locis verborum contextui insererentur. atque de rationibus, quas secutus singulas reliquias Ioanni vindicaverim, supra disserui occasione data, itemque, quibus causis commotus ex-

cerpta illa distribuerim, semel iterumque monui: quibus hoc loco addendum est, pro fundamento eum habendum esse fragmentorum ordinem, qui a codicibus recensitionis X traditur, quippe quos proxime ad ipsius Laurentii verba accedere iam eo doceamur, quod soli singulorum librorum distinctionem servaverint et titulos. his codicum X fragmentis inserenda erant apographorum Y excerpta: quae res a Schowio quondam instituta ad finem erat perducenda; quo facto ad locorum inter X et Y consentientium fidem plerisque partibus sine ulla difficultate inseri poterant codicum H et S frustula, neque reliquorum codicum (PR) auctariis sua sede recipiendis quidquam obstabat, quia Lydiana se esse ostendebant eo, quod e parte consentiebant cum aliqua de mensibus libri paragrapho, unde inserenda illa esse ipsis illis, quibuscum conspirarent, locis planum erat. accedebant autem iis, quae tali modo e codicibus libri de mensibus recipere licebat, nonnulla fragmenta libelli illius in aliis operibus servata: quae ubi consentiebant cum verbis Lydianis aliunde notis, in apparatus sunt ablegata, ubi vero novi aliquid afferebant, in ipsum verborum contextum recepta. huius vero generis ea sunt, quae ex ipsius Laurentii libro, cui de magistratibus populi Romani inscribitur, excerpti p. 16, 16—17, 15 et 180, 10—16: illis enim expressis verbis ad res in libro de mensibus tractatas relegamur ab auctore. atque priora quidem fragmenta libro primo tribuere fas erat, quia ab omnibus Romanorum instituta moresque describuntur eodem modo, quo de iisdem rebus fusiorem fuisse auctorem extrema libri illius parte demonstratur codicum XY fragmentis. ultimo vero fragmento, quod posui in editionis p. 180, nullum inest indicium, in quam operis parte olim extiterit, quare illud incertae sedis fragmentis addidi.¹ tales autem quarum locus dubius est reliquiae duodecim sunt: nr. 1—6 e codice S petita, de quibus supra dixi p. XLVII, nr. 7 e libro *περὶ ἀρχῶν*, 9—12 e Cedreno: quae omnia

Fragmenta
incertae
sedis

¹ cf. p. VIII.

nulli certo adtribui possunt libro, nisi forte in quibusdam oritur suspicio, ea quoque propter Romanorum mores ab ipsis descriptos e primo libro hausta esse. accedit eiusdem generis octavum fragmentum scholium quoddam Venetum Iliadis, quod suo iure libro de mensibus videtur tribuisse C. B. Hasius, comm. p. XXIX.

fragmenta
falso tri-
buta

Sed in componendis libri Lydiani fragmentis hoc quoque erat observandum, ne falso quaedam illi tributa in editionem reciperentur: quare ea quae suspecta mihi essent fragmenta p. 181—184 editionis seposui. quorum excerptorum de secundo et tertio dixi quondam ephemeridis Byzantinae tomo V p. 412, ubi ea translata in codicum recensiones XY monui ex initio libri de ostentis hodie deperditi; neque vero primum, quod eiusdem esse originis patet, eodem relegare hodie dubito; si iam ex eo, quod in utrumque codicum genus receptum est tertium illud, concludere vis, ad unum archetypum redire X et Y, in quo librum de mensibus subsequeretur initium libri de ostentis a reliquis avolsum, nihil habeo quod contra dicam. fragmentum quartum, quo de natura fulminis agitur, in solo codice Barberino ante inscriptionem ἐκ τῶν Ἰωάννου τοῦ Φιλαδελφέως legi eamque ob rem ad Lydum non pertinere supra demonstravimus; pauca autem de ea quae sequitur paragrapho quinta sunt dicenda, quam in codicibus recensionis Planudeae, sed longe alia sede quam quae reliqua Lydiana leguntur fragmenta, olim inventam H. Hauptius Hermae vol. XIV 1879 p. 296 Lydi libro περὶ μηνῶν tribuit, quoniam in Salmasii Plinianis exercitationibus p. 14^b C legitur iuncta cum fragmento quodam Lydiano (ed. p. 48, 6 sqq.) sapitque Hauptio iudice Laurentii in explicandis Romanorum nominibus consuetudinem. sed Salmasius ut iungeret haec fragmenta adductus est eo, quod utrumque in codice F invenit, et Lydus, multas pessimasque nugas licet exhibeat, at tales nusquam protulit, quales hae sunt de Februario dictatore: quae cum minime consentiant cum iis, quibus Laurentius causas Februarii nominis exponit, ab illo removenda esse censeo.

unde vero petita sint, haud scio; addere tamen liceat, eiusdem falsarii — ita enim eum appellandum esse in propatulo est — sequioris aetatis alia quoque fragmenta nobis esse tradita. atque illud quidem quod in codicis S notis marginalibus occurrit, supra p. XLI tractavi, accedit autem brevis quaedam dissertatio codice Parisino graeco 2509 s. XV servata, quam hoc loco publici iuris facere liceat, quia demonstrari ea videtur, exeunte medio aevo fuisse aliquem, qui Lydi auxilio haud spreto fabulas de Romanorum anno eiusque nominibus composuerit:

Par. gr. 2509 f. 171^r περὶ μηνῶν καὶ πόθεν ἔλαβον τὴν κλῆσιν.

ἐκ τεσσάρων τινῶν σύγκεινται οἱ μῆνες· ἐκ θεῶν ἑλλήνων β· Μάρτιος ἢ Ἀρεϊκός, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀρεως, καὶ Ἰανουάριος ὡς (ὡς bis scriptum in cod.) ἀπὸ τοῦ Ἰανοῦ (Ἰν-νου cod.) τοῦ καὶ Κρόνου (κρόκου cod.), ὃς καλεῖται καὶ Κρόνιος ἢ χρόνιος καὶ θυραῖος· δι' αὐτοῦ γὰρ κατὰ Ῥωμαίους (ῥωμαίων cod.) ὥσπερ ἀπὸ θύρας εἰσέρχεται ὁ χρόνος. ἐκ βασιλέων β· Ἰούλιος καὶ Αὐγουστος· λέγεται δὲ κατὰ Ῥωμαίους ὁ Ἰούλιος Κυντίλιος (κεντίλλιος cod.) ἢ πέμπτος ἀπὸ Μαρτίου, ὁ δὲ Αὐγουστος Σεξιτίλιος ἢ ἕκτος. ἀπὸ ἀριθμῶν δ· Σεπτέμβριος ἑβδομος οἶονεὶ ἐπτέβριος, Ὀκτώβριος ἢ ὄγδοος, Νοέμβριος ἢ ἑννατος, Δεκέμβριος ἢ δέκατος. καὶ τέσσαρες ἀπὸ ἐνεργειῶν· Ἀπρίλιος τουτέστιν ἀνοικτήριος, Μάϊος ἢ μέγας· ἐν αὐτῷ γὰρ οἱ μεγιστάνοι (μεγιστάναι cod.) τὰς ἐορτὰς ἐξετέλουν· Ἰούνιος ἢ νέος διὰ τὸ νέον θέρος ἢ ὅτι ἐν αὐτῷ οἱ νέοι ἐξετέλουν τὰς ἐορτὰς· καὶ Φεβρουάριος· ὃ δηλοῖ τὸ καθάρσιον· ἐν αὐτῷ γὰρ οἱ μέλλοντες ἐκστρατεύειν ἔπινον καθάρσια προεντρεπίζοντες ἑαυτούς.

περὶ Καλανδῶν καὶ Νωνῶν καὶ Εἰδῶν.

ἐπειδήπερ, ὡς εἵπομεν, ἐκ τεσσάρων τινῶν τὴν ἀφορμὴν τῆς κλήσεως ἔσχον οἱ μῆνες, ἐκ θεῶν, ἐκ βασιλέων, ἀριθμῶν καὶ ἐνεργειῶν, διεμερίσαντο οἱ παλαιοὶ καὶ τὰς ἡμέρας ἐκάστου μηνὸς εἰς τρία, καὶ ἐκάλεσαν τὰς μὲν ἰβ Καλάνδας, τὰς δὲ ι Νώνας, τὰς δὲ ἐφεξῆς Εἰδοῦς. ὠρμήθησαν δὲ εἰς

ταῦτο ἐξ αἰτίας τοιαύσδε· συνέβη ποτὲ τῇ Ῥωμαίων πόλει λιμὸς σφοδρὸς· ἡγρίσκοντο τῷ τότε ἀδελφοὶ πλούσιοι τρεῖς, Κάλανδος, Νῶνος καὶ Εἰδὸς καλούμενοι· οὗτοι ἡρετίσαντο ἐκ τῶν οἰκείων διαθρέψαι τὴν πόλιν καὶ ὁ μὲν Κάλανδος διεθρέφατο ταύτην ἡμέρας ιβ, ὁ δὲ Νῶνος ἡμέρας ι, τὰς δὲ ἑφεξῆς ὁ Εἰδὸς· τούτου δὲ γεγονότος ἐξητήσατο ὁ δῆμος τιμηθῆναι τοὺς ἄνδρας τῆς εἰς αὐτοὺς ἔνεκα χορηγίας καὶ διατροφῆς· ἵνα οὖν εἰς τιμὴν αὐτῶν ὥσιν ἀείμνηστα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ἔθεντο ταῦτα ἐπωνυμίας ταῖς ἡμέραις ἐκάστου μηνός. (sequitur singulorum mensium dierum computus, exemplis e Byzantinorum vita petitis illustratus: ἐξηλθες τυχὸν ἀπὸ τῆς Κωνσταντίνου πόλεως τῇ α' τοῦ Ἀπριλίου αλ.).

Restat, ut dicam de ultima paragrapho, quam libro de magistratibus tribuit C. B. Hasius comm. p. XLVIII, de mensibus vero I. F. Schultzius, quaestionum Lydianarum p. 4. ego quidem Lydianam illam non esse haud contenderim, sed quoniam in titulo legitur: ἐκ τῶν ἱστοριῶν, potius historiae deperditae tribuam belli, quod Iustinianus cum Persis gessit quodque ab auctore nostro scimus esse celebratum (Hasii comm. p. XI). eodem autem, quoniam eius incidit mentio, alterum quoque fragmentum relegem, quod ad hunc diem a viris doctis videtur esse neglectum. extat autem in glossario Segueriano tertio περὶ συντάξεως (Bekker Anecd. gr. I p. 170) s. v. παρενδοκίμῳ. ἀντὶ τοῦ περιφρονῶ. Ἰωάννου τοῦ Λυδοῦ· καὶ παρενδοκίμουν οἱ Πέρσαι Ῥωμαίους, Οὐεσπεσιανοῦ καὶ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Τίτου ταῖς Ἰουδαϊκαῖς μάχαις ἐνησχολημένων'.

Collectis tali modo et in ordinem redactis iis quae hodie supersunt fragmentis Lydiani de mensibus libri, aliquid de Lydiano qualis olim fuerit libro. quatenus restitutum illum esse spero, sed hoc aliquatenus tantum fieri potuisse primo obtutu apparet. quod cum ita sit, quaeramus necesse est, quasnam partes integri recuperaverimus opusculi quasque ut nunc quoque deperditas desideremus: quod ut certius sciremus, inquirendum nobis esse duxi in consilium, quod Laurentius secutus sit in componendo opere; illud enim si cognoverimus, iudicare

licebit, quid ex iis, quae olim singulis libris tribuerit Ioannes Lydus, hodie supersit. docemur autem titulis, qui a Barberina servati sunt recensione, alterum librum fuisse *περὶ ἡμέρας*, tertium *περὶ μηνός*, quartum de singulis mensibus conscriptum. deest titulus primo soli libro, qui omnium maxime mutilatus corruptusque est, ita ut in disponenda eius materia desperaverint viri docti: ne de argumento quidem illius constabat; quo factum est, ut Gu. Roether in editione huic libro inscripserit 'excerptorum varii argumenti'. attamen, si singulas primi libri paragraphos accuratius perlustraverimus, argumentum illud haud ita varium fuisse intellegemus. fragmenta enim, quae hodie supersunt, quomodo olim inter se cohaeserint, indicio est § 37, quam e praefatione libro de magistratibus praemissa huc translata esse supra monui: τὰ γὰρ ἐπίσημα τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Θούσκων λαβὼν ὁ βασιλεὺς Νουμᾶς τῇ πολιτείᾳ εἰσήγαγεν, ὥσπερ καὶ τῶν ὀπλῶν τὸ δύσμαχον ἀπὸ Γαλατῶν. fuerat autem, ut ea quae praecedunt nos edocent, in primo de mensibus libro fusius disputatum de Lydis eorumque mysteriis ab Etruscis acceptis et de magistratuum militumque insignibus a Numa Pompilio Romam allatis, quae res causae fuit, ut eos locos libri de magistratibus, quibus insignia quaedam vel instituta magistratuum militumque describit Lydus quibusque lectorem ad librum *περὶ μηνῶν* relegat, huic primo de mensibus libello tamquam ἀποσπάσματα adderem (§ 38—41). et extant re vera ipsius libri fragmenta, quibus actum fuisse de magistratibus eorumque habitu aperte demonstratur, etiamsi nihil aliud ab epitomatoribus traditum sit nisi compluribus locis latina magistratuum nomina eorumque versio graeca: quae fragmenta ad paragraphi illius 37 auctoritatem ita explicabimus, ut artius illa inter se cohaesisse quondam sumamus tamquam e continua descriptione rerum a Numa Pompilio institutarum residua, unde auctor saepius delapsus est ad vocabula Romanorum tam usitata quam inusitata explicanda. atque primum quidem Numae nomen occurrit § 17, qua de anno duodecim men-

sium ab illo constituto incipit narratio, tum autem recta via agit de 'magica numeri duodenarii vi atque indole: talem pannum, qui late splendeat philosophorum doctrina recondita, materiae alienae adsuere e Laurentii more esse innumeris iam exemplis nobis probabitur. quibus absolutis ad propositum redit tractatque anni initium, nummos a Numa dictos, regiam, pontificum ordinem ab illo inventum; cumque id quoque Laurentii proprium fuisse sciamus, ut ubi primum morem aliquem ab antiquis institutum attigit, illius fata usque ad sua narraret tempora — videas velim, quomodo § 12 circum descripserit et Circes, Solis filiae, et Severi imperatoris — non mirabimur, quod sequenti paragrapho nobis obviam fit Hadrianus: illum enim 'Graecorum more, seu Pompilii Numae, caerimonias leges gymnasia doctoresque' curasse (Aur. Vict. Caes. XIV, 1) et officia publica et palatina nec non militiae in eam formam redegissee scimus, quae paucis per Constantinum immutatis ad Byzantinorum quod vocamus aevum perseverabat (Aur. Vict. epit. XIV, 11). ab Hadriano igitur sacra quaedam, quae invenerat Numa, denuo instaurata esse narraverat Laurentius, utque illius commemoratio causa fuit afferendorum Hierosolymorum, quae illis temporibus Aelia vocabantur, sic § 19 Hypatae urbis nomen laudatur postea mutatum. paragraphis deinde quae secuntur 20—22 tractantur, quae Numa sanxerit: 20 pontificum maximorum vestitum, 21 regium habitum, 22 imperatorum signa describit. § 23—25 latina quaedam interpretantur vocabula: privilegia quid sint, decani quid et 'accede' quid significet; tum describitur status rei publicae a Domitiano Diocletiano Constantino paulo innovatus (§ 26. 27), praecipue quantum ad militum numerum attinet, quorum indices vetustissimi — a Numa scilicet confecti — quales quondam fuerint narratur paragrapho 28, unde decurrit auctor ad historiam chartae et membranae paucis delineandam. quae vero secuntur hinc usque ad finem libri paragraphi (§ 29—41), omnes eodem modo tractant vel veterum instituta publica, historicorum

commentis Numae Pompilio attributa, vel immutationes, quas illa posteriore tempore passa sint, vel denique nomina eorum in graecum sermonem translata. interciderunt autem plurima, ita ut singulorum fragmentorum ordinem atque conexum in integrum restituere hodie iam non liceat.

Expeditis tali modo iis, quae posteriore libri primi parte nobis narrantur, restat ut videamus, quomodo paragraphis inde a prima usque ad sextam decimam distribuerit Laurentius materiam. et hoc quidem illi necessarium fuisse statim videmus, ut, si quidem de anno solari a Pompilio invento dicere vellet, prius de ea quae praecedebat temporis definitione ageret, quam Romani annum lunarem decem mensium a Romulo constitutum fuisse putabant. qua re factum est, ut Romulus commemoretur § 14, ubi nobis traditur, quonam tempore ab illo Roma condita sit, quodnam initium quotque menses annum habere iusserit conditor; unde more suo deflectit a decem mensibus ad vim arcanam denarii numeri Laurentius (§ 15), donec sequenti paragrapho revertitur ad describendum annum, quomodo inde a Saturno usque ad Romulum observatus sit. utque sequitur Romulum Numa, sic praecedit eum Aeneas, e cuius stirpe iam inde a priscis temporibus generatum esse urbis conditorem affirmabant veteres: et re vera Aeneae fata a Laurentio narrata fuisse nobis proditur paragrapho 13, cui eam quoque ob rem gratias nos referre aequum est, quod nobis servavit vestigium, e quo concludere liceat, quomodo ea, quae quondam praecesserunt, hodie vero magna ex parte perdita sunt, fuerint disposita. postquam enim Aeneae fabulam absolvit, pergit auctor noster: *τοσούτων οὖν ἐπιξενωθέντων τῆς Ἰταλίας*, unde sequitur, priora capita libri primi plena fuisse historiarum quae narrarent, quomodo ex Asia et Graecia advenae naves ad oras Italiae appulissent. atque in his Laurentium imprimis id egisse constat e prooemio libri de magistratibus conscripti, ut memoriae proderet, quae-nam ab his advenis inventa et ab indigenis recepta essent: illo enim loco, ut iam supra monuimus, Etruscos in Ita-

liam Lydorum mysteria adportasse et Romanos magistratum insignia docuisse commemorat. ad haec autem optime quadrant fragmenta ex initio libri primi servata. primum enim omnium advenarum Saturnum Italiam attigisse constat inter fabularum scriptores, quem Saturnum posteriores cum cognomine veterum Italorum deo confundebant eundemque esse atque Graecorum *Κρόνον* putabant: unde fit, ut in fronte libri nostri inveniamus *Κρόνον χρόνον* deum et — id quod monere licet — primum Italiae advenam, a quo temporis numine primum anni computum institutum esse narraverat Laurentius, testante initio § 16: *διέμεινεν ἀπὸ Κρόνον ἕως πίσεως Ῥώμης κατὰ τὸν ἐν σελήνῃ δρόμον παραφυλαχθεὶς ὁ ἐνιαυτός.*

Reliqua iam sunt planiora. Saturnum enim sequebantur Lydi, vini (§ 3) et mysteriorum (§ 4) inventores: huc igitur αἱ τῶν *Λυδῶν τελεταὶ* paragraphi 37 referendae sunt. vini autem et inventionem et culturam accuratius descriptas fuisse testes sunt § 2, qua agitur de Liberi patris satellitibus, et § 5, quae Sabinum esse volt eum, qui severit vinum. § 6 a Lydis ad Graecos transiisse videtur Laurentius: ibi enim Messapiam ἀπὸ *Μεσσάπου* appellatam esse dicit, quam et Calabriam vocant; Messapum autem e Boeotia in Italiam emigrasse tradunt veteres¹; similemque ob causam Lucaniam laudari § 7 facile probabitur. paragrapho deinde octava seuitur Euander Arcas, qui primus litteras in Italiam attut; unde eo digreditur Laurentius, ut pauca nobiscum communicet de litterarum apud Romanos fati, neque eum adscendere ad litterarum inventionem piget, quae Phoenicibus tribuitur (§ 9). quibus expositis ad rem redit (ἀλλ' ἐπανίσταμεν ὅθεν ἐξεκλίνομεν), quae quomodo porro tractata fuerit, facile animo nobis fingere possumus, licet plurima interciderint: Euandri enim, qui Palatium condidit, temporibus Hercu-

¹ Strabo IX, 405. Steph. Byz. s. v. *Μεσσάπιον*. Solinus II, 12: 'Liciniano placet a Messapo graeco nomine Messapiae datam originem, versam postmodum in nomen Calabriae'; cf. Festi epitom. p. 125: 'Messapia Appulia a Messapo rege appellata.'

lem Geryone superato in Italiam venisse dicunt¹, qua re explicatur interpretatio trium Geryonis corporum secundum rationem facta (§ 10). sequenti deinde paragrapho² absolvuntur Euandri fata: commemoratur enim hostis eius Erylus, quem tribus animis praeditum fuisse narrant; qua occasione data fusius de tribus animae partibus a Platone Chaldaeisque statutis disserit Lydus. tum § 12 in advenarum inventorumque pergitur indice; nominantur Ulixes Diomedes Auso materque eius Circe, quae circum in honorem Solis patris invenerit, quibus additur brevis conspectus mutationum, quas ludi circenses per temporum decursum passi sint. Circen autem sequebatur Aeneas, per quem quomodo ad Romulum et Numam Pompilium perventum sit, iam supra dictum est.

Quibus expositis filum nos repperisse puto, quod secutus olim Ioannes Lydus librum de mensibus primum conscrip- sit; ex iis autem, quae de eo erant disserenda, facile te aestimaturum esse spero, quaenam totius libri partes ad hunc diem interciderint, quae salvae sint. cumque hic liber longiorem sibi poposcerit argumentationem, in reli- quis brevior esse possum. agit enim, ut nobis traditur ipso titulo, liber alter *περὶ ἡμέρας*, cuius prooemii, siquidem supra p. XXXVIII recte disputavi, verbis, actum iri *περὶ ἀρχῆς ἡμερῶν*, ea indicatur materia, ad quam subsequenti statim paragrapho (II, 2) accedit auctor, ita ut hoc loco nihil fere intercidisse pro certo habere possimus. expositis autem iis, quae de dierum initio erant exponenda, ad singulorum dierum significatum transit Laurentius, quorum septenos singulis planetarum diis dedicaverunt veteres Chaldaei atque Aegyptii (II, 4). et ita quidem factum est, ut paragrapho 3 servata sint, quae Laurentius senserit de rhythmō, quem secutae planetarum sphaerae universi mundi efficiant harmoniam. errantium stellarum autem

¹ e. g. Origo gentis Romanae VII, 1.

² alterum quoque sententiarum nexum inter §§ 10. 11 intercedentem supra statuimus p. LVI.

ea, cui primus hebdomadis dies consecrabatur, Sol erat, cuius arcana nomina nobis tradit § 5, cum § 6 de ipsa agat consecratione, et simili modo §§ 7—12 demonstrent, secundum diem Lunae, tertium Marti, quartum Mercurio, quintum Iovi, sextum Veneri, septimum Saturno fuisse dicatum. sunt autem hae, quas modo enumeravi, paragraphi omnes eiusdem generis, ita ut de iis plura addere necesse non sit: Chaldaeorum enim Aegyptiorumque, ad quos ipse Laurentius provocat testes, sapientiam secutus agit de natura planetae, de vi dei, qui illi praesidet, de indole numeri cuiusque diei. profertur autem omnis insana doctrina philosophorum, quos recentiores Pythagoreos et Platonicos solemus dicere, verba ipsi Pythagorae imputata et sententiae Platonis genuinae; occurrunt testium nomina Zoroastri Orpei Archytae Philolai Ocelli. sic septeni dies, planetae, dii, tractantur per septenas paragraphos, septima autem absoluta liber secundus finitur prospectu quodam in materiam libri tertii facto, haud bene cum iis quae antecedunt — ita ut intercidissee aliquid pateat — coniuncto: aevum enim confici ait ἐξ ὥρων, εἴτα ἡμερῶν, εἴτα ἑβδομάδων, ἔπειτα μηνῶν, εἴτα ἐνιαυτῶν κατέκειθεν καιρῶν καὶ τὸ λοιπὸν αἰώνων (II, 12 extr.). neque tamen praeterea multa interiisse putaverim: integer enim plurimis huius libri partibus sententiarum nexus videtur esse; cui si contra dicas, librum alterum reliquis esse breviorē, id quod operum condendorum artis legibus non respondeat, te moneam, talia a Laurentio saepius neglecta esse; de magistratibus enim liber tertius idem capit spatium, quod expletur a primo et altero coniunctis.

Atque hactenus quidem de libro secundo. libri autem tertii qualis materia fuerit, item titulo a codicum recensione X servato docemur, qui est περὶ μηνός: tamen amplius fuisse huius libri argumentum, quam quod promittitur inscriptione, iam videbimus. primum auctoris nostri esse debuit, ut, postquam de die et hebdomade egit, de mense loqueretur. et vetustissimis temporibus mensis secundum lunae cursum computabatur, prius autem, quam

huius computi institutionem discerent homines, Arcades iam atque Sicyonios fuisse affirmabant veteres (III, 1 extr.): unde fit, ut ab Arcadum atque Sicyoniorum aequalibus, id est a primis hominibus, incipiat liber tertius. § 2 vero in mediam nos mensis definitionem infert, qua absoluta per digressionem aliquam de natura rerum (§ 3) transit ad anni vocabulum computumque (§ 4 sq.) apud Aegyptios Graecos Romanos: horum novatam esse anni definitionem a Numa Pompilio et C. Caesare (§ 6): et ex accuratiore divi Iulii institutionum narratione supersunt ea, quae dicuntur de bisexto (§ 7), quibus addiderat nonnulla de vi Lunae omnes temporis actus regente, naturam secundum philosophorum et mythicorum doctrinam interpretatus (§ 8), unde transit ad ferias sementivas, quippe quae statum diem nactae non sint: quamobrem exemptae erant a Lunae potestate modo laudata. quibus expositis brevem addit disquisitionem de natura seminum septimi cuiusque diei vim observantium et de indole numeri septenarii et novenarii (§ 9).

Dixerat adhuc Laurentius de mense annoque secundum astronomos astrologosque observatis, nunc iam ad mensium definitionem, ut ita dicam, civilem se convertit. paragraphus enim decima fusior est multisque excursibus praedita, quae tamen in universum spectata agat de tribus cuiusque mensis feriis Romanis, de Kalendis Nonis Idibus, et de ratione singulos dies ex his tribus computandi. conveniunt autem Romanorum Kalendae cum Graecorum *νεομηνία*, qua re Laurentius utitur, ut § 11 multa nobis narret mirabilia de animalibus lapidibusque novae lunae diem venerantibus, quibus absolutis novum ingreditur iter disputatque § 12 de substantia et magnitudine ipsius terrae satellitis, unde per singulas lunae *φάσεις* ad *νεομηνίαν* h. e. Kalendas redit. § 13 post Kalendas tractaverat Nonas quoque et Idus, cuius disquisitionis paucissima supersunt verba; deinde se convertit ad triginta dies, quibus mensis componitur, tractatque naturam numeri tricenarii (§ 14).

Quibus rebus narratis tractatum de ipso mense exhaustit Lydus, iamque ultra progressus dicere instituit de distributione temporis *εἰς αἰῶνα, εἰς χρόνον, εἰς καιρὸν, εἰς ἐνιαυτόν* (§ 15), quorum *χρόνον* et *καιρὸν* statim expedit, *αἰὼν* vero illi est *ἄπειρός τις τῶν οὐρανίων σωμάτων περιπόλησις ἢ αὐτοῦ τοῦ παντὸς οὐρανοῦ παντελὲς ἀνακύκλησις* (p. 55, 17): e qua definitione decurrit ad errantium stellarum *περίοδον*, quae partem facit huius *περιπολήσεως* quaque efficitur annus qui vocatur magnus (§ 16). atque iam restat, ut promisso § 15 dato stet Laurentius dicatque de anno, cumque in libri initio de anni secundum astronomos definitione egerit et de anno magno (§ 16), superest ut dicat de anno civili. cuius initii descriptionem § 17 institutam mox relinquit considerando eos motus, qui in caelo sunt (§ 18. 19); pergit deinde de anno apud Lydos dei loco habito (§ 20) et *ὡς ἐν παρόδῳ* de Pane deo apud Lydos culto (§ 21); tum vero regreditur ad eam viam, unde deflexit, narratque annum ab omnibus populis in duodecim menses distribui, eorumque diversos nobiscum communicat nomina (§ 22); quibus enarratis ad anni initium, cuius naturam § 17 explanare coeperat, redit et de tribus anni initiis agit, quae observabantur a Romanis, sacrale patrum cyclicum: sacrale Kalendis Ianuariis, patrum Kalendis Martiis, cyclicum Kalendis Septembribus, quorum hoc ultimum initium erat indictionis; qua commemorata ad ipsam describendam indictionem a Graecis *ἐπινέμησιν* vocatam excurrit: quo excursu expletur, quod huius libri reliquum est usque ad finem paragraphi vigesimae tertiae. atque tertii quoque libri tot fragmenta superesse putaverim, ut qualis quondam integer fuerit facile animo fingere nobis possimus.

Quibus praemissis ad eam quam proprie sibi sumpserat materiam aggreditur agitque in eo libro, quem numerare solemus quartum, de singulis mensibus Laurentius, ita ut in duodecim partes dividatur hic liber; harum partium, ut fieri solet, ab epitomatoribus fusius et diligentius excerptae sunt priores, brevius et neglegentius posteriores,

quae adeo contractae sunt, ut in his singulorum fragmentorum nexum, qualis quondam fuerit, resarcire temptantibus desperandum sit. hoc solum cognoscere licet, in singulis mensibus idem fere quod Graeci vocant *σχῆμα* sibi proposuisse Laurentium, praeter illud autem excurrendi mori nimis indulsisse. incipit enim plerumque a nomine, unde dictus sit mensis quisque (*ὅθεν καὶ ὅπως τὴν προσηγορίαν αὐτῶν ἕκαστος εἴληφε* p. 18, 4), si forte a deo appellatus est, tractantur illius natura nomina signa, si ab imperatore, res ab eo gestae. alterum est, ut singulorum mensium ex ordine enumerentur feriae et describatur, quidnam in iis observare Romanis fuerit solitum (*καὶ ἔπερ καθ' ἕκαστον αὐτῶν τοῖς Ῥωμαίοις πάσαι παρατετήρηται* ibid.). praeter has autem duas res sibi constantes nulla est norma, quam sequatur Lydus, sed in reliquis ordinandis Fortuna dominatur. sic modo Romanorum mores narrat Laurentius, quorum fata, si ulla ratione fieri potest, inde a temporibus fabularum usque ad suam tractat aetatem, vocatis in comparationem reliquarum gentium, imprimis Lydorum popularium suorum institutis; modo Graecorum religionem unam et alteram explicat secundum mythographorum et philosophorum doctrinas physicas; modo occasione data pusillas quasdam e Caesarum vita depromit fabulas, modo mirabilia aliqua e rerum natura petit, aut dierum significationes astronomicas, stellarum ortus et occasus coniungit cum tractatu philosopho poetarum sententiis ornato. vides igitur ex his, materiam libri quarti de mensibus Lydiani adeo variam fuisse, ut mirum non sit, quod plurima perire passi sint epitomatores, quorum animi secundum illorum temporum studia magis intenti erant in sequiorum philosophorum doctrinas quam in Romanorum antiquitatem. iam vero unum superest momentum, quo usi quantum interciderit aestimare possimus. servata enim esse meminimus libri quarti duo folia integra e codice Caseolino O avolsa, quibus centum et sexaginta complentur editionis versus; horum autem per excerptorum codices traduntur viginti circiter et sex,

a. e. sexta fere versuum pars. si vero omnibus partibus eandem rationem inter opus integrum et excerpta quae supersunt intercessisse putamus, sextam tum fere libri quarti partem hodie superesse patet; fortasse autem paulo plura habemus, quoniam in ultimis — ad Novembrem enim et Decembrem menses pertinent folia illa — studio iam languescente pauciora quam initio mutuatos esse epitomatores probabile est.

Diximus adhuc de libri Laurentiani habitu, qualis est restitutus, agamus iam de singularum sententiarum vocularumque forma, num inde a Ioannis Lydi temporibus integra ad nos pervenerit. atque hoc quidem pro certo possumus affirmare, in animo fuisse iis, qui epitomatorum munere functi sunt, plerisque quos exscribebant locis, verborum nexum integrum, ut erat in ipso Laurentii libro, retinere: id enim eo demonstratur, quod, ubi easdem sententias excerpserunt XYS, saepissime verbo tenus conspirant hi codices. sed aliis locis contrarium quoque usu venit, nempe ut singuli librarii codicum, cum in brevius contraherent Laurentii verba, enuntiatorum effigiem adeo mutaverint, ut diversae eiusdem sententiae exorerentur tamquam recensiones, e quibus eam quae genuina esset eligere non omnibus locis aequae erat facile: etiamsi enim in universum hanc legem statuere liceat, veram esse eam lectionem, quae prae reliquis minus in artum sit contracta, interdum tamen maior verborum copia interpolatoribus deberi videtur. quare de his locis singillatim ferenda erant iudicia. praeterea autem evitare non poterant codicum librarii, quin hic illic, initio imprimis sententiarum et fine, nonnulla mutarentur in ipso excerpando, et quin paullatim compluribus locis sese insinuerent menda aliqua, quibus verborum integritas foedaretur. sed earum quidem, quibus priores laborabant editiones, corruptelarum plurimae e medio sunt sublatae, sive inspectis denuo codicibus iam pridem notis, cum in illis talia omnino non legi apparuisset, sive novis adhibitis libris manu scriptis, quorum lectione reliquorum

Lydi verba
restituenda

corruptelae sanarentur. sic iam e. g. corruptae illi lectioni *μητρόχον* (p. 105, 19) medicinam parare opus non erit, neque de nominibus septem Romanorum collium (p. 173, 2, cf. G. Wissowa, Septimontium et Subura, in Satura Viadrina p. 4) disserendum erit. attamen complures restant loci, quibus verborum conexus paulo turbatus videatur esse: quamvis his initio parcendum esse statuissem, quippe qui plura haberem proferenda, sed de quibus ambigi posset, num vera essent, tum, cum complurium virorum doctorum mihi suppeditarentur coniecturae, earum splendore commotus hic illic verborum contextui inserendas illas esse decrevi. interdum vero num hoc recte fecerim dubito: cum enim saepius non liqueat, utrum Lydi an librariorum graecitati debeantur eae quae corruptae videbantur voculae, neque ad hunc diem satis constet inter viros doctos, quasnam licentias in conectendis verbis usurpaverint auctores graeci inde a sexto usque ad decimum quintum saeculum, vereor ne interdum, cum codicum errores emendare studuerim, ipsos auctores — iam enim non de uno Laurentio, sed de epitomatoribus quoque sermo est — correxerim. sic e. g. p. 138, 15 pro verbis *διὰ τοὺς ἄρτους . . . κατασκευάζειν* dedi *διὰ <τὸ> τοὺς ἄρτους κτλ.*, sed nunc video, simili modo τὸ omitti p. 81, 11. 84, 12: ita ut appareat, illius temporis morem fuisse, articulum omittere, ubi inter *διὰ* praepositionem cum accusativo casu iunctam et infinitivum intercedebat alter accusativus. simili modo suadente Boeckhio (cf. p. 169, 4) voculam *ἐν* addidi, ubicumque planetae *domus* indicatur: quod necessarium non fuisse in sequiorum temporum Graecitate benigne me docet Gu. Kroll; et p. 1, 1 vocem *<συγγράψαντες>* falso suppletam esse me monuit R. Foerster prolatis his exemplis: schol. Laur. ad Soph. El. 157 *ὥς ὁ τὰ Κύπρια*, Herod. *περὶ μου. λεξ.* p. 9 (II p. 414 Lentz) *ὥς ὁ τὰ Κύπριά φησι*, schol. Ven. II. E 326 *ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα*, schol. Eur. Hec. 910 *ὥς δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα*.

Cautius me retinui, ubicumque de lacunis, quibus

pluribus locis laborant Lydi codices — imprimis O —, replendis res erat. prohibebar enim, quominus omnes explerem, exemplo quodam, quod quin addam hoc loco facere non possum, quia illo demonstratur, eum quoque, qui Graecae linguae quam peritissimus sit, non semper paucarum litterarum vel verborum quae evanuerunt sensum recte posse restituere. liceat autem iam inter se conferre ea, quae quondam in codice O supplevit C. B. Hasius, quaeque nunc e codice S integra prodierunt, ed. p. 167, 17 sqq.

O, Hasius.

αἱ δὲ παραβᾶσαι ψυχὰι ἐντεῦθεν εἰς ἕτερον αἰῶνα, ἐπὰν ἀπαλλαγῶσι τοῦ σώματος, <πλανῶνται πολλοὺς τινὰς ἐλιγμοὺς>, καὶ φέρονται κατὰ τοῦ ἀέρος σφενδονούμεναι <εἰς τινὰς πν>ρώδεις καὶ <φλογ>ώδεις ζώνας, ἃς οἱ π>οιηται Πυριφλεγέθ<οντα καὶ> Τάρ<τα>ρο<ν κ>αλουσιν. ὁ μὲν Ἑρμῆς περὶ μόνου τοῦ καθ<αρμοῦ ψυχῶν>, ὁ δὲ Ἰάμβλικος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς περὶ καθ<αρότητος> ψυχικῆς πραγμ<ατείας> καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν μέμνηται> Θλη.... ἁ<λλ>ως ἡλίου χῶρον τῷ Ἄιδ<η διδ>ούς, παρ' ᾧ φησι καὶ τὰς ἐκκεκα<θαρ>μένους εἰσα<ναί> ψυχάς.

S, editio.

αἱ δὲ παραβᾶσαι ψυχὰι τὸν τῆς εὐσεβείας κανόνα, ἐπὰν ἀπαλλαγῶσι τοῦ σώματος, παραδίδονται τοῖς δαίμοσι καὶ φέρονται κατὰ τοῦ ἀέρος σφενδονούμεναι καὶ κατὰ τὰς πνρώδεις καὶ χαλαζώδεις ζώνας, ἃς οἱ ποιηται Πυριφλεγέθοντα καὶ Τάρταρον καλοῦσιν. καὶ ὁ μὲν Ἑρμῆς περὶ μόνου τοῦ καθαρμοῦ τῶν ψυχῶν, ὁ δὲ Ἰάμβλικος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς περὶ καθόδου ψυχῆς πραγματείας καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν μέμνηται, τὸν ὑπὲρ σελήνης ἄχρως ἡλίου χῶρον τῷ Ἄιδῃ διδούς, παρ' ᾧ φησι καὶ τὰς ἐκκεκαθαρμένους ἐστάναι ψυχάς.

quae cum comparaveris, non miraberis, me, ubi tale quid vel Hasio accidisse vidissem, cautissimum in explendis lacunis factum esse.

editionis
institutio

Quibus expeditis iam ad ipsum editionis habitum accedamus, quem ita institui, ut singulis paragraphis adscriberetur numerus editionis Roetherianae — ut omnino illam Bekkerianae praetuli, quippe qua novi fere nihil praestitum esset — singulis vero versibus adderetur codicum nota, e quibus petiti essent; ipsas codicum lectiones apparatusi quem vocant critico inserui, itemque virorum doctorum coniecturas, quarum tamen omisi eas, quae nunc in ipsis codicibus leguntur, easque, quas nullius pretii esse duxi. addenda autem iis erat fortasse ea, in qua L. Cohnius periculum fecit ad fidem Philonis de opificio mundi § 117 (ed. Cohn-Wendland I p. 41), ubi Lydo p. 34, 21 pro *διὰ* vindicavit *δίχα*. itemque si quae essent testimonia ipsorum Laurentii verborum ab aliis codicibus vel scriptoribus servata, eodem recepta sunt; addidi autem praeterea apparatus auctorum ab Ioanne laudatorum: in quo nota 'cf.' saepius apposita signatur, auctoris loco non eadem legi quae apud Lydum, attamen illum ab hoc indicatum esse videri. sed non de omnibus auctoribus a Laurentio prolatis rem ita agere potui, quia saepissime in afferendis illis neglegentior est Philadelphenus; interdum etiam fore ut locum aliquem apud Neoplatonicorum quendam adhuc latentem in lucem protraham spero; unum incuria mea omissum iam nunc addere iuvat: ad p. 139, 2 Porphyrium apud Eusebium, praep. ev. III, 11, 7.

De fragmentis sedis incertae et falso attributis modo dixi. indices ita composui, ut primo loco auctorum indicem proponerem h. e. eorum, quorum nomina ab ipso Laurentio proferuntur; quodsi eorum, quos re vera inspexit Lydus, conscribere vellem, longe alius esset futurus, sed id ut facere possim, longiore opus erit disquisitione, quae spatium prolegomenis concessum multum sit egressura; spero autem, alia data occasione mihi eventurum esse ut disseram de Laurentii fontibus. accedunt glossarum et nominum indices; cumque his tribus, auctoribus glossis nominibus, eas contineri res putarem, ob quas a viris

lectis evolvitur Lydus, alios praeterea indices faciendos non institui.

Foliorum ut e prelo prodierunt singula summa diligentia et insigni cura inspexerunt Albrechtus Dieterich, Wilhelmus Kroll, Georgius Wissowa, qui opera in usum meum impensa egregie de me sunt meriti; nec non plurima ad restituenda Lydi verba attulerunt, id quod et nominibus illorum in notis saepissime laudatis cognoscere poteris. ipse si in scribendis nonnullis voculis non semper constiterim mihi, ut difficilior est quae tractatur materia, in qua profecto dies diem doceat, graviter non feres, itemque, si qua typothetarum errata oculos meos fugerunt libenter ignosces, quorum in perlegendo libro iam typis mandato imprimis me offenderunt: p. 13, 17 scribendum *προσγραφή* — p. 23, 12 *μοννάδα* — p. 64, 9 *αἰτίων* — p. 81, 8 X addatur in margine — p. 168, 6 app. *δεξιούμενοι* — quae ut benigne corrigas peto.

Conspectus eorum editionis locorum, qui in praefatione tractantur

(Romanis numeris praefationis, arabicis editionis paginae indicantur).

1, 1—183, 19	LXI	8, 7	LV	21, 20	LV
1	LXVIII.	9, 5	L	22, 15	LXV
	LXXXVIII	11, 3	XLII	23, 3—12	XLII
11, 12	XLII	4—16	XLV	12	XCI
2, 21—23	L	10	LXII	13	LXV
24—182, 4	LII	12, 1	XLII	24, 1	LV
24—158, 16	LII.	2	XV	25, 12—18	XLII
	LIII	13—18	XLV	26, 1—8	XLII
24—3, 12	LVIII	22—13, 10	XLII	13, 14	LIX
3, 17—7, 14	XXXII	13, 11—14, 9	L	16	LVIII
19	ib.	11	XXXI	17	LV
4, 4	ib.	17	XCI	20	ib.
23—5, 3	ib.	14, 11—20	LXII.	27, 7	LXVIII
23—26	ib.		LXVII	12—28, 2	XLII
26	ib.	15, 1	LXII. LXIV	28, 21—29, 2	ib.
27—5, 3	LIX	4	LXIV	29, 2—4	ib.
5, 3—11	ib.	16, 5—10	XLII	16—30, 7	XXXVII
6	XLII	11—15	ib.	30, 17—22	XLIII
7—11	XXXII	16—17, 15	VIII.	18	LV
15—6, 1	ib.	IX. LXXIV		31, 9—19	XLII
16—6, 14	L	17, 16—21	L	11	LV
6, 5—7	XXXII	18, 3—10	XXXV.	32, 13	LXII
7—10	ib.		XXXVII	14	LXIV
7—9	LIX	4	LXXXVI	33, 8—34, 6	XLIII.
7	XXXII	11—20, 4	XXXVII		XLVII
14—19	LIX	11	LII	34, 21	XC
24	XXXII	12—20, 12	XXXV	35, 3	LXV
7, 1	ib.	12—20, 4	XLII	35, 13—20	XLII
14, 15	L	20—20, 12		36, 5—9	ib.
20	XXXIV	XXXIII		16	LXVIII
23, 24	L	21, 1—36, 5	LIV	17—37, 25	XLII
		3—8	XLII	38, 1—12	XXXV

38, 13—16	XLII	51, 5—52, 6	XLIII	68, 11	XXXIV
39, 1	ib.	17—52, 6	XXII	17	LXVIII
8	LV	17	LXVIII	69, 23—70, 12	XLIII
16—40, 3	XLIII	52, 6	XXXIII	70, 20—71, 22	ib.
16—18	XXXV	7	XXXIV	71, 22	LXVIII
16	XLVII	53 app.	XVII. XIX	72, 1—20	XLIII
40, 2—18	XXXVI	16—54, 1	XLIII	12	LXVIII
4	XLII	54, 9	LXVIII	73, 11—15	LIV
41, 14—42, 5	ib.	10—17	XLIII	16—20	XXXVI
42, 2	LXVI	55, 10. 11	ib.		XLV
9	LXIX	17—20	XXXVI	74, 9	XLIX
10	LXVI	17	LXXXV	14	LXIX
17—43, 1	XLII	24—57, 23	XLIII	15—20	XXXVI
20	LXVIII	58, 4—17	ib.	24—76, 8	ib.
43, 4—6	XLII	21—59, 3	ib.	75, 2	LXVIII
10	LXVI	59, 15—19	ib.	7—77, 8	XLIII
17—49, 20	LIV	20—61, 9	XXXVI	13	XXXIX
17—19	XLIII		XXXVIII	77, 9	XVII. XIX
19—44, 1	XLII	60, 11—17	XLIII	78, 3	LXVIII
19	XLIII	12	XLVII	10. 11	XLV
44, 2—5	ib.	16	XXXIX	80, 12—81, 7	XLIV
11	LXVI	18—61, 7	XLIII	12	XV
12—14	XLIII	61, 7	XLI	81, 8	XCI
15—45, 12	ib.	62, 4—6	XLIII	11	LXXXVIII
15—45, 7	XXXVII	63, 3—158, 6	LIV	82, 8—11	XLIV
45	L	3—6	XLIII	12	LXVI
17	LV	3	LVIII	83, 2—13	XXXVI
18—46, 2	XLIII	4	XXXVI. LXIX	2	XLIV. XLIX.
	XLVII	7	LXII		LVIII
46, 2	XLVII	9	LXVIII	9	LXVIII
5—7	XLIII	10	XLIX	13—84, 1	XLIV
47, 6—11	XLIII	64, 3	XX	84, 3	XV
18—48, 16	ib.	4	XIX. LXIX	4—11	XXXVI
48, 6—18	LIV	5	LXV	12	LXXXVIII
6—9	LVIII	6	XV. XVI	14—86, 11	XXV
6	LVII. LXXV	9	XCI	14—85, 6	XLIV
8	LV	13. 14	XLIII	14	XXVI
16	LVI	65, 7	LXVI	16—18	XXVII
49	XLIX	66, 4—7	XXXVI	85, 1	XVI. XIX
1	LVI	4	LXIX	7	XXVII
49, 21	XVI. XIX	12—17	XLIX	10—18	XLIV
24—53, 5	XXXV	18. 19	XXXVI	18—86, 11	ib.
50, 9—14	XLIII	67, 7—12	XLIII	18—22	XXVII
11—53, 5	XXXVII	23—69, 7	XXXV	22	XXVII. LXVIII
11	XXXIII	25	XXXIV	86, 12—23	XLIV
14—51, 5	XLIII	68, 6	XLIII	24—87, 2	XLIX

87, 7—12	XLIX	119, 1—9	XLV	136, 14	LVIII
88, 19—23	LIX	14	XLIV	137, 2—3	XXXVI
89, 7	XXXII	120, 1—3	ib.	5—21	XLV
10—13	LIX	120, 4—6	XLV	5	XVII. XIX
10	LXV	14 XV. XVI. XIX		15—18	XXXVI
13. 21	XXXII	17	LXVI	138, 3—7	XLV
90, 1—13	LIX	121, 7. 8	XLIV	4	LXVI. LXVIII
24—91, 9	XLIV	25	XXX	15	LXXXVIII
91, 11—17	XXXVI	122, 6—11	XLIV	18—139, 7	XLV
16	LVIII	18	LXVIII	139, 2	XC
25	XLIX	24	ib.	7	XV
93, 7—98, 13	XLIV	123, 1—4	XLIV	22—140, 6	XLV
98, 22—25	XXXVI	23. 24	LXVIII	140, 21—141, 11	ib.
99, 1—14	ib.	124, 5	XV	141, 13	XXXVI.
14—100, 19		11. 12	XLIV		XLVIII. LVIII
	XLIV	11	LXVI. LXVIII	142, 9—143, 6	XLV
19	LXV	125, 8	XLIV	11	LXVIII
100, 3	LXVI	15—20	LXIII	143, 5	XXXVI
101, 23	LXVIII	126, 1	LXVIII	8—144, 5	XLV
102, 5—105, 12	XXIX	5—15	XLIV	10	XV
104, 20—105, 12		12	LXVIII	144, 3	XXXVI
	XLIV	23	LXVI	6—148, 24	LXI
22	XXX	127, 15—21	XLV	145, 2	LXIX
105, 19—106 11		15	XXXVI.	8	ib.
	XXXVI		LVIII	18	ib.
19	LXVII.	128, 13	LXVI	147, 3	XVIII
	LXXXVIII	129, 5	ib.	11	LXIX
107, 17—19	XLIV	7	LXII	148, 17	LXV
17	XV. XVI.	10	LXIV	25—149, 7	XLV
	XIX. LXII	11	ib.	149, 19	XXXVI.
108, 6	LXVI	15	XV. XIX		XLVIII. LVIII
109, 7—111, 15	XLIV	16	XVI	150, 4—8	XXXVI
111, 1	XLIX	130, 6	LXVIII	4	XV. XVI. XIX
18—112, 6	XLIV	14—16	XLIV	8—15	LVIII
112, 7—13	XLIV	131, 8—132, 2	ib.	15—151, 3	
23	LXV	132, 3—7	XXXVI		XXXVI
113, 5—8	XLIV	3—6	XLV	18—151, 10	XLV
11—14	ib.	7	LXII	23	LXV
114, 6	XV. XVI. XIX	10	XV	151, 2	LXVI
12—115, 9	XLIV	15—20	XLIV	15—20	XLV
116, 18	LXII	17—20	XXXVI	152, 8—21	ib.
20	XV. XVI. XIX	19	LXV	22	XXI
117, 27	LXVIII	133, 2	XXI	23	XXXVI
118, 5—16	XLIV	9—135, 7	XLIV	153, 7—154, 12	XLV
5—13	XXXVI	135, 8	LXV	155, 4—7	ib.
9	LVIII	13—136, 10	XLIV		

155, 23	LXV	164, 21—165, 1	178, 2—180, 9
156, 3	ib.	XXXVI. XLVI	LXXIV
157, 10—12	XLV	165, 3—17	2—14 XLV
158, 1—12	XLV	17—168, 20 VII	11 XLIX
3	LXVI	166, 19. 20 XXXVI	15—179, 9 XLV
10—12	XXXVI	167, 15—168, 2 XLVI	179, 10—16 ib.
15	LXVI	17 LXXXIX	17—180, 9 XLVI
16—159, 1 XLV		21 IX	180, 10—16 VIII.
16 XXXVI. XLI.		26 ib.	LXXIV
	LVIII	168, 5—8 VIII	17—19 LXXV
159, 2—4	LVIII	6 XCI	20—181, 3
12	LXII	21 XVII	LXXIV
159, 13	LXIV	21—169, 2	20. 21 XLIX
19—21	XLV	XXXVI	22. 23 L
160, 8	LXVIII	169, 4—18 XLVI	24 ib.
16—161, 2 LIV		4 LXXXVIII	25—181, 3 ib.
161, 18. 19 XLV		20. 21 XXXVI	181, 6—182, 4 LXXV
21—162, 6		22—173, 10 VII	6 XVI. XIX. LVII
XXXVI		173, 1—4 XXXIV.	18 LXVI
25—162, 7 XLV		XXXV	182, 5—183, 19
162, 9—11 XXXVI.		2 LXXXVIII	LXXV
XLV		15 LXV	183, 6 LXVI
163, 3—6 XLV		18—174, 31	20—184, 3 LX.
3 XV. XVI. XIX.		XVII. XIX	LXXV
	LXII	174, 22 XIX	184, 4—9 LXXV
4	LXIX	24 XIX	10—16 XXXIV.
7	XXXIV	29 XIX	XXXV. LXXVII
164, 7	LXV	175, 1—176, 25 XLVI	

Tabula codicum atque editionum.

- O Caseolinus Parisinus supplementi graeci 257, cf. praef. p. VI
- X consensus codicum recensionis Barberinae:
 A Barberinus II 15, cf. praef. p. LX
 B Parisinus graecus 3084, cf. praef. p. LXI
 T Cryptoferratensis graecus Z-δ-VI, cf. praef. p. LXI
- Y consensus codicum recensionis Planudeae:
 C Vaticanus graecus 951, cf. praef. p. LII
 D Ottobonianus graecus 345, cf. praef. p. LII
 E Vaticanus Palatinus graecus 141, cf. praef. p. LII
 F Parisinus graecus 1409, cf. praef. p. LIII
 G Laurentianus plut. LIX 30, cf. praef. p. LIII
- L Laurentianus plut. LXXIV 13, cf. praef. p. LIV
 M Marcianus graecus 320, cf. praef. p. LIV
 N Vaticanus Palatinus graecus 209, cf. praef. p. LIV
- P Parisinus graecus 1630, cf. praef. p. XXXI
- Par. Parisinus graecus 854, cf. praef. p. XXIX
- R Parisinus supplementi graeci 607 A, cf. praef. p. X
- H Hamiltonianus 555, cf. praef. p. XXXV
- S Scorialensis graecus Φ-III-1, cf. praef. p. XXXIX
- Cedren. Georgii Cedreni historiarum compendium, cf. praef. p. XLVIII
- Suid. Suidae glossarium, cf. praef. p. XX
- de mag. I. Laurentii Lydi . . de magistratibus rei publicae Romanae ed. I. D. Fussius, Par. 1812
- de ost. I. Laurentii Lydi liber de ostentis iterum edidit Curtius Wachsmuth, Lipsiae 1897
- Sch editio Nicolai Schowii, cf. praef. p. LXX
- Hasius C. B. Hasii editio fragmentorum Caseolinorum, cf. praef. p. LXXI
- Rr Guilelmi Roetheri editio, cf. praef. p. LXXI
- Bekker Immanuelis Bekkeri editio, cf. praef. p. LXXI
-

LIBER PRIMUS.

- Br I, 1 1. Ὅρθῳς ἄρα οἱ τὰ μυθικὰ <συγγράψαντες> τὸν X
 Κρόνον τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἀφανίζοντα ποιοῦσιν, ἀλ-
 νιττόμενοι δὴπου τὸν χρόνον πατέρα τε ἅμα καὶ ὕλε-
 θρον τῶν ὑπ' αὐτοῦ φυομένων γίνεσθαι. †φάρυγος.
- 2 2. Θρίαμβον ὠνόμαζον οἱ Διονύσου θεράποντες 5
 τὴν πομπὴν ἀπὸ τῶν θύρσων καὶ τῶν ἰάμβων, οἷονεἰ
 τῶν σκωμμάτων, ὥσανεἰ θυρσίαμβον· ἢ ἀπὸ τοῦ
 θροεῖν, κατὰ Πλούταρχον.
- 3 3. Οἱ Λυδοὶ φασιν ἐφεῦρον τὸν οἶνον· καὶ οὐκ
 οἶνον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ συκῆς φυτόν. 10
- 4 4. Ὅτι μοῦστον τὸν οἶνον οἱ Ῥωμαῖοι ἔγνωσαν XS
 καλεῖν ὥσανεἰ μύστην. ὅτι μυστήριον πρῶτοι Σαρ-
 διανοὶ προσηγόρευσαν.
- 5 5. Σαβῖνος ἐκ τῆς περὶ τὸν οἶνον γεωργίας φερω- X
 νύμως ὠνομάσθη· τὸ γὰρ Σαβῖνος ὄνομα σπορέα καὶ 15
 φυτευτὴν οἴνου διασημαίνει.
- 6 6. Μεσσαπία ἢ Καλαβρία, ἀπὸ Μεσσάπου.
- 7 7. Λουκανίαν τὴν ἀλσωδεστιάτην· τὸ γὰρ ἄλσος

v. 8 cf. Plut. Marc. 22.

v. 1 τὰ omis. A | οἱ μυθικοὶ Sch οἱ τὰ μυθικὰ <συγγρά-
 ψαντες> Hasius 4 τῶν] τὸν B | †φάρυγος add. A 5 ἐνόμιζον B
 7 lacuna quattuor litterarum post οἷονεἰ A 11 ὅτι — 12
 μύστην S; μοῦστον τὸν οἶνον οἱ Ῥωμαῖοι ἔγνωσαν. ὅτι μυστή-
 ριον — προσηγόρευσαν, ὥσανεἰ μύστην X 18 ἀλσωδεστω,
 corr. -τάτην A

X κατὰ στέρησιν λοῦκον οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσι παρὰ τὸ ἀφεγγές, ὡς ἄξυλον τὴν ὕλην.

8. Ὁ Εὐάνδρος πρῶτος γράμματα ἀπὸ τῆς Ἑλλά- Rr I, 9
δος, τὰ λεγόμενα Κάδμον, εἰς τὴν Ἱταλίαν ἐκόμισεν,
5 οὐ τοσαῦτα μὲν, ὅσα νῦν ἐστίν — οὐδὲ γὰρ οὕτως ἡ
παλαιότης παραδέδωκε — μόνα δὲ ἕξ πρὸς τοῖς δέκα,
τοῦ ξ καὶ τοῦ ζ καὶ τοῦ ψ ἀντὶ διπλῶν, τοῦ θ καὶ
τοῦ φ καὶ τοῦ χ ἀντὶ δασέων, τοῦ η καὶ τοῦ ω ἀντὶ
μακρῶν ὕστερον προσεξευρημένων. πέντε γὰρ ἦν τὰ
10 πάλαι φωνήεντα, τοῦ μὲν ε στοιχείου τὴν τοῦ η παρε-
χομένου χρείαν, τοῦ δὲ ο τὴν τοῦ ω, ὅπερ ἔτι καὶ νῦν
παρὰ Ῥωμαίοις ἐστὶ καὶ μόνῳ τῷ χρόνῳ τὴν δύναμιν
ἀμείβει. ὕστερον δὲ Μάρκος Φλάβιος, γραμματιστὴς
Ἱταλός, τοῖς Ἑλλήσιν ἀκολουθήσας, τὰ λοιπὰ στοιχεῖα
15 τοῖς Ῥωμαίοις ἐπέγραψεν. φιλεῖ γὰρ ὁ χρόνος ἐναμεί-
βειν τὰ πράγματα.

9. Φοίνικες πρῶτοι τοκογλύφοι καὶ ὀβολοστιάται 10
τυγχάνοντες, γράμματα καὶ σταθμοὺς καὶ ἀπλῶς τὸ
κερδαίνειν ἐπενόησαν, ὅθεν καὶ καπήλους αὐτοὺς οἱ
20 ποιηταὶ καλοῦσιν. ἀλλ' ἐπανίωμεν ὅθεν ἐξεκλίνομεν.
X Cedren. 10. Τρισώματον τὸν Γηρουνὴν φασίν, οὐχ ὅτι τοσού- 11
τοις ἐχρήσατο σώμασιν, ἀλλ' ὅτι τρεῖς νῆσοι ἐν τῷ
ὠκεανῷ κείμεναι συνεμάχουν αὐτῷ.

Y 11. Ὅτι Ἐρυνλον τὸν περὶ Ἱταλίαν, ὃν κατασχὼν 8
25 Εὐάνδρος, ὁ τῆς μαντικῆς Καρμέντης υἱός, ἔσχε τὴν
χώραν, τρίψυχον γενέσθαι ὁ μῦθος αἰνίττεται φιλο-

v. 2 Π. A 155 ἐν ἀξύλῳ ἐμπέση ὕλη.

v. 4 τὴν omis. B 5 οὐ τοσαῦτα Hasius οὗτος αὐτὰ X
6 παραδέδωκε] παρεδ B 7 καὶ τοῦ φ] καὶ τοῦ omis. B
15 ἀμείβειν B 18 τυγάνοντες A 20 ἐξεκλίναμεν A
§ 10 Georg. Cedren. hist. comp. p. 298,24 Bonn.

σοφώτατα· τριπλᾶς γὰρ ἔχειν τὴν ψυχὴν δυνάμεις ὁ Υἱὸς τοῦ Φαίδωνι Σωκράτης παραδίδωσιν, ἡνίοχον μὲν τὸν νοῦν, ἵππους δὲ τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις. ταύτη καὶ χαλινῶσαι τὴν ψυχὴν θεσπίζει τὰ λόγια·

χρὴ δὲ χαλινῶσαι ψυχὴν βροτὸν ὄντα νοητόν, 5
ὄφρα μὴ ἐγκύρῃ χυθὸν δυσμύρῳ, ἀλλὰ σαωθῇ.

τῆς γὰρ τῶν ὅλων φύσεως ἐξ ἐναντίων δυνάμεων τυγχανούσης, ἀνάγκη καὶ τῇ διὰ πάντων κεχωρηκνίᾳ ψυχῇ τὰς ἐναντίας ἐφαρμόζειν ἀρχάς· τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς λογικὸν ἐκ τῆς μονάδος — τουτέστι τοῦ νοῦ — 10 τὸ δὲ θυμικὸν καὶ ἐπιθυμητικὸν ἐκ τῆς δυάδος — οἷον τῆς ὕλης — ἐστί· καὶ εἰ τὸ λόγιον ὅλην τὴν ψυχὴν τριάδα θείαν παραδίδωσι· φησὶ γὰρ ὁ αὐτός·

ψυχᾶιον σπινθῆρα δυσὶ κράσας ὁμοιοίαις
νῶ καὶ νεύματι θείῳ, ἐφ' οἷς τρίτον ἄγνὸν ἔρωτα, 15
συνδεδεικὸν πάντων ἐπιβήτορα σεμνόν, ἔθηκεν.

deest Rr 12. Κίρκη τις ἦν ἐν Ἰταλίᾳ τῷ τε γένει περιφανῆς P καὶ τῷ κάλλει διαπρεπής, ἥτις καὶ τοῦ Ὀδυσσεύος πλανωμένου ἐν Ἰταλίᾳ σὺν τῷ Διομήδει ἐρασθεῖσα καὶ συγγενομένη τούτῳ ἔτεκεν ἐξ αὐτοῦ τὸν Αὔσονα, τὸν 20 τῆς χώρας πάσης ἐν ὑστέρῳ κρατήσαντα, ἐξ οὗ καὶ Αὔσωνία ἡ ἐσπέριος ἐκλήθη. αὕτη γοῦν ἡ Κίρκη διὰ κάλλους ὑπερβολὴν τοῦ Ἥλιου θυγάτηρ εἶναι ἐκόμ-

v. 2 Phaedo non est, immo Phaedrus Platonicus p. 253 sqq.
5—6 Gu. Kroll, de oraculis Chaldaicis (Bresl. philol. Abh. VII, 1) p. 52. 14—16 Kroll de or. Chald. p. 26¹

v. 6 ὄφρ' ἂν (ὄφρα ἂν C) μὴ συγκύρῃ CEG, in marg. ab ead. m. ἵσως οὕτως ὀφείλει· ὄφρα μὴ ἐγκύρῃ E 14 κερῶσας F 15 πνεύματι ci. Kroll § 12 = cod. Par. gr. 1630 (P) f. 113^r sqq. περὶ ἱπποδρομίου, cf. Le Moyne, Varia sacra I, 503 20 τὸν δὲ τῆς P

P παξε καὶ εἰς τιμὴν τοῦ οἰκείου δῆθεν πατρὸς ἱπι-
 κὸν ἀγῶνα πρώτη ἐν Ἰταλίᾳ ἐτέλεσεν, ὃς δὴ καὶ ἐξ
 αὐτῆς ὠνομάσθη κίρκος. ἐν δὲ Ἑλλάδι πρότερον
 Ἐννάλιος, υἱὸς Ποσειδῶνος, ἐν ἡμέραις Μωυσέως δι-
 5 πῶλῳ ἐχρήσατο, Οἰνόμαος καὶ ὕστερον τετραπῶλῳ·
 οὗτος δὲ ἦν βασιλεὺς Πισαίων, ἥγρε δὲ τὸν ἱππικὸν
 ἀγῶνα μηνὶ Μαρτίῳ εἰκοστῇ τετάρτῃ ὕψουμένου τοῦ
 Ἥλιου. καὶ αὐτὸς μὲν ἐφόρει χλοανὸν ἥγουν πράσι-
 νον ὑπὲρ τῆς γῆς· ὁ δὲ ἀνταγωνιζόμενος βένετον
 10 ὑπὲρ τῆς θαλάσσης, καὶ οἱ μὲν μεσόγειοι ἔχαιρον τῷ
 πρασίῳ, οἱ δὲ παράλιοι τῷ βενέτῳ· ἑπαθλον δὲ τῆς
 ἀγωνίας ταύτης προετίθει Οἰνόμαος τῷ νικήσονται αὐ-
 τὸν τὴν ἰδίαν θυγατέρα Ἰπποδάμειαν, τὸν δὲ ἥττη-
 θέντα φονεύεσθαι αὐτίκα. μέλλοντα γοῦν τὸν Πέλοπα
 15 τῷ Οἰνομάῳ ἀνταγωνίζεσθαι ἐπὶ τοῖς δηλωθεῖσι συν-
 θήμασιν, ἑωρακυῖα Ἰπποδάμεια ἠρώσθη τε αὐτοῦ καὶ
 προδίδωσι τούτῳ τὰ μηχανήματα τοῦ πατρός, δι' ὧν
 ἐκράτει τῶν συναμιλλωμένων, καὶ οὕτω παρεσκεύασε
 νικῆσαι τὸν Πέλοπα. κἀκείνος νικήσας εὐθὺς ἀνείλε
 20 μὲν Οἰνόμαον, ἔγρημε δὲ Ἰπποδάμειαν καὶ ἐβασίλευσε
 μὲν τῆς Ἑλλάδος ἔτη τριάκοντα ὀκτώ, ἐκάλεσε δὲ ταύ-
 την ἐξ ἑαυτοῦ Πελοπόννησον. ἀλλ' ἐπὶ τὰ πρότερα πάλιν
 ὁ λόγος ἐπανελθέτω. ἡ γὰρ δὴ προορηθεῖσα Κίρκη
 πρώτη τελεῖν ἱππικὸν ἀγῶνα ἐν Ἰταλίᾳ προκαταρ-
 25 ξαμένη καὶ ἱπποδρόμιον ἐκείσε κατεσκεύασε, τὸ μὲν
 XYP μῆκος τεσσάρων σταδίων, τὸ δὲ πλάτος ἑνός· τὸ δὲ Rr I, 12
 μέσον αὐτοῦ ἐποίησε ξυλουργές, ὀνομάσασα <ταύτην

v. 4 μώσεως P 9 βίνετον P 21 utrum λῆ an λβ̄
 habeat P haud dispicitur 27 ὀνομάσασα τοῦτο εὐρίππον
 ἀπὸ τοῦ θαλασσίου εὐρίππου ἐπειδὴ P, εὐρίπος καλεῖται ἐκ τοῦ
 θαλαττίου ἴσως εὐρίππον καὶ τῆς ἐπτάκις αὐτοῦ διαυλοδρομίας

τὴν κρηπίδα> Εὐρίπον, ἐκ τοῦ θαλαττίου ἴσως Εὐρίπον XYI
καὶ τῆς ἐπτάκις αὐτοῦ διανυδρομίας, ἐπειδὴ ἀκκείνος
ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἀντιστρέφει τὴν κίνησιν. καὶ YS
πυραμὶς δὲ ἐστὶν ἐν μέσῳ τῷ σταδίῳ, ἡ δὲ πυραμὶς
Ἑλίου, ἐπεὶ ἄσκιος ἐγγὺς ὁ τοιοῦτος βωμός· πάντων γὰρ XYI
τῶν οὐρανίων φωσφόρων σωμάτων σκιὰν ἀποτελούν- 6
των αὐτὸς μόνος ἕξω ταύτης ἐστί. ἐν δὲ τοῖς παρ' YP
ἐκάτερα τέρμασι τοῦ Εὐρίπου τούτου ἄνωθεν μὲν τῆς
πυραμίδος ἐπὶ τοῦ Εὐρίπου βωμοὶ ἵδρυνται τρεῖς·
Κρόνου, Διός, Ἄρεος· κάτωθεν δὲ πάλιν βωμοὶ τρεῖς, 10
Ἀφροδίτης, Ἑρμοῦ καὶ Σελήνης· τρίποδες δύο, Ἑλίου P
καὶ Σελήνης, καὶ ἄγαλμα γυναικὸς φιάλην ἐπιφερο-
μένης ἐν τῇ κεφαλῇ· ἐστὶ δὲ ἡ γῆ, φέρουσα τὴν
θάλασσαν. σάλπιγγες δὲ ἐπὶ τέλει τῶν ἀγώνων τοὺς
νικητὰς ἐπὶ τὰ γέρα καλοῦσι, δώδεκα δὲ ὑσπληγες 15
κατὰ μίμησιν τῶν δώδεκα ζωδίων· μαμπάριος δὲ κα- P Cedre
λεῖται ὁ ἐν τῷ μέσῳ ἱστάμενος καὶ τοῦ δρόμου ἔχων

incipit X, ὅτι εὐριπος ὠνομάσθη ἡ μέσον τοῦ ἵπποδρόμου κρη-
πίς incipit Y | <ταύτην τὴν κρηπίδα> addidi

v. 1 ἴσως omis. Y 2 ἐπειδὴ — 3 κίνησιν] οὕτω γὰρ ἐπ'
ἐκείνου φασὶ συμβαίνειν Y | ἐπειδὴ — 5 βωμός desunt X 3 καὶ
πυραμὶς — 7 ταύτης ἐστί desunt P 5 ἐγγὺς omis. Y 6 ὅτι
τῶν οὐρανίων φωσφόρων σωμάτων σκιὰν ἀποτελούντων ἥλιος
μόνος ἕξω ταύτης ἐστί· διὰ τοῦτο ἡ πυραμὶς ἥλιου, ἐπεὶ ἄσκιος
ἐγγὺς ὁ τοιοῦτος βωμός S 7 αὐτὸς] ἥλιος X | ἐστὶ. πλεῦσας
ἐκείθεν (= § 13) X 7 ἐν δὲ τοῖς — 8 ἄνωθεν] καὶ ἄνωθεν Y
8 ἄνωθεν μὲν τῆς πυραμίδος] ἐν μὲν τῷ ἄνω P 9 ἐπὶ τοῦ
Εὐρίπου omis. P | ἵδρυνται omis. Y 10 ἄρεως saepe Y |
κάτωθεν δὲ] ἐν δὲ τῷ κάτω P | πάλιν βωμοὶ τρεῖς omis. Y
11 τρίποδες — p. 6, 7 ἐπετέλει omis. Y 16 Μαμπάριον τοῖς
Ῥωμαίοις ἔδοξε καλεῖν ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ἔθος ἦν τοῖς ὑπάτοις
ἐπὶ τῶν θεάτρων εὐωχεῖσθαι. μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τῆς εὐωχίας
τὸ ἐν χερσὶν ἐκμαγεῖον, ὃ καὶ μάπαν πατριῶς καλοῦσιν, ἐξ οὗ
καὶ μανδύλια ἔρριπτον· ὅπερ ὑποδεχόμενος ὁ λεγόμενος μαπ-
πάριος τὸν ἀγῶνα παρεσκεύασεν. οὐ πλέον δὲ — p. 6, 14 κατὰ τὸ
λόγιον Georg. Cedren. hist. comp. p. 297, 15 Bonn.

P Cedren. τὸ σύνθημα ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ προῶγμα συμβαίνοντος
 τηνικαῦτα· εἰώθησαν γὰρ οἱ ὑπατοὶ εὐωχεῖσθαι πρό-
 τερον ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ μετὰ τὴν εὐωχίαν τὰ τῶν
 χειρῶν ἐκμαγεῖα ῥιπτεῖν, ἅπερ τῇ ῥωμαικῇ φωνῇ μάππα
 5 λέγονται, ἐξ οὗ καὶ μανδύλια· καὶ ταῦτα ἀναλαμβα-
 νόμενος ὁ λεγόμενος μαππάριος εὐθὺς τὸν ἀγῶνα
 Y P Cedren. ἐπετέλει. οὐ πλέον δὲ τῶν ἐπτὰ κύκλων, οὓς σπάτια
 οἶονεὶ στάδια καὶ μίσους ἀντὶ τοῦ ἄθλους, περὶ τὴν πυ-
 ραμίδα, ἣν νῦν ὀβελὸν καλοῦσι, διεπληκτίζοντο οἱ ἀγω-
 10 νισταὶ διὰ τὸ ἐπτὰ στάδια εἶναι τὸ μίλιον καὶ διὰ τὸ
 Y τοσοῦτους εἶναι τοὺς τῶν πλανήτων πόλους, οὓς Χαλ-
 δαῖοι στερεώματα καλοῦσιν, ἄνευ τοῦ σεληνιακοῦ, διὰ τὸ
 μέχρις αὐτοῦ διήκειν τὸ τοῦ παντὸς ὑλικοῦ σκύβαλον
 Y κατὰ τὸ λόγιον. τέσσαρσι δὲ καὶ εἴκοσι βραβείοις τὸν πέν-
 15 τα συνετέλουν ἀγῶνα διὰ τὸν ἐν πυραμίδι λόγον· δυο-
 καίδεκα γὰρ γωνίας ἡ πυραμὶς ἐπιδέχεται, τουτέστι στε-
 ρεᾶς τέσσαρας, ὧν ἐκάστη ἐκ τριῶν· δις δὲ τὸν δώδεκα
 ἀριθμὸν εἰς δύο τέμνοντες τὸν τῆς ἡμέρας καιρὸν ἔτι καὶ
 νῦν τελοῦσι. καὶ ἄλλως δὲ πως ἡ πυραμὶς ἀρμοδία ἐστὶ
 20 τοῖς ἀγωνιζομένοις, Νεμέσεως γὰρ εἶναι νομίζεται.
 P κατὰ γοῦν μίμησιν τῆς Κίρκης καὶ Ῥωμύλος ὕστερον
 κτίσας τὴν Ῥώμην μηνὶ Ἀπριλλίῳ εἰκοστῇ κατασκευά-
 ζει καὶ ἱπποδρόμιον ἐν αὐτῇ τοιοῦτον καὶ κατὰ πάντα
 ὅμοιον. ἐποίησε δὲ τὸ πρῶτον ἄρματα τρία· ῥούσιον
 25 Ἄρεος ἦτοι πυρός, λευκὸν Διὸς ἦτοι ἀέρος, πράσινον

v. 2 εἰώθησαν P 5 ἐξ οὗ καὶ μανδύλια desunt P
 7 ἐπετέλει. ἐπτάκις δὲ ἐκύκλουν τὸν εὐριππον οἱ ἀγωνιζόμε-
 νοι P | κύκλων ἦτοι σταδίων περὶ τὴν Y 10 διὰ τοὺς ἐπτὰ
 πλανήτας P | ἐπτὰ στάδια — διὰ τὸ omis. Y Cedren. 11 οὓς
 Χαλδαῖοι — 20 νομίζεται desunt P 13 αὐτῆς Cedren. τὸ
 τῆς ὕλης Cedren., post σκύβαλον desunt reliqua usque ad. p. 8,7 Y
 22 ἀπριλλίῳ π P

Ἀφροδίτης ἦτοι τῆς γῆς. ὕστερον δὲ ἤρισαν οἱ Γάλλοι P
περὶ ὁμοτιμίας, καὶ προσετέθη τὸ βένετον διὰ τὸ τοι-
ούτου χρώματος εἶναι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, εἰς τιμὴν τοῦ
Κρόνου ἢ μᾶλλον τοῦ Ποσειδῶνος. χρόνοις δὲ ὕστε-
ρον ἱκανοῖς Σεβῆρος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων κατὰ Νί- 5
γερος ἐκστρατεύσας καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον παραγενό-
μενος, τὴν νῦν Κωνσταντίνου πόλιν καὶ βασιλίδα τῶν
πόλεων ἀπασῶν, κτίζει μὲν ἐκεῖσε διὰ τὸ τῆς πόλεως
ἐπιτερπὲς λουτρὸν παμμέγεθες· εὐρῶν δὲ καὶ τὸν παρα-
κείμενον τόπον τοῖς Διοσκόροις ἀνακείμενον ἐποίησε 10
τοῦτον ἵπποδρόμιον, ἱκρίοις καὶ στοαῖς διακοσμήσας
αὐτόν, καὶ ἄλσος ἐκκόψας δύο τινῶν ἀδελφῶν ὑποκεί-
μενον δεσποτεία καὶ εἰς τὸ νῦν ὀρώμενον κάλλος τοῦτο
μεταγαγών. ὅτι Ῥωμαῖοι τὰ δίζυγα ἄρματα βίγας Cedren.
ἐκάλουν, ἐξ ὧν καὶ βιγάριοι. 15

Rr I, 13 13. Πλεύσας ἐκεῖθεν Αἰνείας μετὰ πολλὰς ὄσας X
πλάνας κατάργεται ἐν πόλει τῆς Ἰταλίας λεγομένη Λαυ-
ρεντία, ἣν καὶ Ὀππικὴν φασιν ὀνομασθῆναί ποτε, ἐξ
ἧς καὶ ὀππικίζειν, καὶ ὡς τὸ πληθὺς, ὀφφικίζειν τὸ
βαρβαρίζειν Ἰταλοὶ λέγουσιν. εἶτα ἐπιγαμβρεύσας Λα- 20
τίνῳ βασιλεύοντι τῆς χώρας αὐτός τε βασιλεύσας τρι-
σὶν ἐνιαυτοῖς οἴχεται. τοσούτων οὖν ἐπιξενωθέντων
τῆς Ἰταλίας, ὥσπερ ἐδείχθη, Λατίνους μὲν τοὺς ἐπι- X Cedren.
χωριάζοντας, Γραικοὺς δὲ τοὺς ἐλληνίζοντας ἐκάλουν,
ἀπὸ Λατίνου τοῦ ἄρτι ἡμῖν δηθέντος καὶ Γραικοῦ, τῶν X
ἀδελφῶν, ὡς φησιν Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις· 26

v. 14 ὅτι Ῥωμαῖοι — 15 βιγάριοι Georg. Cedren. hist. comp.
p. 299,3 Bonn. 17 κατάργε B 19 ὀππικίζειν A 20 οἱ
Ἰταλοὶ B | εἶτα] εἶ A 23 Λατίνους τοὺς ἐπιχωριάζοντας —
24 ἐλληνίζοντας καλοῦσιν Georg. Cedren. hist. comp. p. 299,4
Bonn | ἐδείχθη αὐτοῖς λατίνους X 24 γραικοὺς A

X Ἄγριον ἤδὲ Λατῖνον.

Κούρη δ' ἐν μεγάροισιν ἀγανοῦ Δευκαλίωνος
Πανδώρα Διὶ πατρί, θεῶν σημάντορι πάντων
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ τέκε Γραικὸν μενεχάρμην.

14. Ῥωμύλος δὲ κτίζει τὴν Ῥώμην τῇ πρὸ δεκα-RrI, 14

6 μιᾶς Καλενδῶν Μαΐου, κατὰ τὸ τρίτον τῆς ἑκτης, ἢ
XY ὥς ἕτεροι κατὰ τὸ δεύτερον τῆς ὀγδόης· ἡ δὲ ὥρα τῆς
πόλεως ὥρα δευτέρα πρὸ τρίτης, ὥς Ταρρούτιος ὁ
Y μαθηματικὸς κατεστήριξεν, Διὸς μὲν ἰχθυοῖσι, Κρόνου
10 δὲ καὶ Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος καὶ Ἑρμοῦ Σκορπίῳ,
Ἥλιου δὲ Ταύρῳ καὶ Σελήνῃς Ζυγῷ· <ἢ ὥς ἕτεροι>
X Ἥλιου μὲν Ταύρῳ, Σελήνῃς δὲ Παρθένῳ, Κρόνου δὲ
Ζυγῷ, Διὸς δὲ Λέοντι, Ἄρεος Ζυγῷ, Ἀφροδίτης Ταύρῳ,
Ἑρμοῦ Κριῷ. ἀρχὴν δὲ ἐνιαυτοῦ δίδωσι Ῥωμύλος τὸν
15 Μάρτιον πρὸς τιμὴν Ἄρεος· ἐξ αὐτοῦ γὰρ αὐτὸν γενέ-
σθαι λόγος δέκα μόνοις μηνσίν.

15. Ἡ δεκάς πλήρης ἀριθμὸς ἐστίν, ὅθεν καὶ παν- 15
τέλεια καλεῖται, πάσας τὰς ιδέας τῶν ἄλλων ἀριθμῶν
καὶ λόγων καὶ ἀναλογιῶν καὶ συμφωνιῶν περιέχουσα·
20 γνῶμων γὰρ ἐν τοῖς οὗσιν ἐστίν ἡ δεκάς πάντα χα-
ρακτηρίζουσα, καὶ ιδίως τὸ ἐν ἑκάστῳ ἄπειρον ὀρί-
ζουσα, καὶ πάντων οὖσα συναγωγός τε καὶ συνακτικὴ
καὶ ἀποτελεστικὴ τῶν ὅσα ἢ τε νοητὴ περιέχει φύσις
ἢ τε ὑπὸ Σελήνην. οὕτως γὰρ ἡμῖν παραδίδωσιν ὁ
25 Παρμενίδης· πρῶτιστα μὲν τὰ νοητά, δεύτερα τὰ ἐν

v. 1 Hes. Theog. 1013 2 — 4 Hes. frgm. 24 Rzach.
25 Παρμενίδης] cf. Diels Parmenides p. 96.

v. 1 εἶδε A 4 μιχθεῖσα A | μινεχάρμην B 7 ὅτι
ἡ ὥρα τῆς ῥώμης, ὅτε ῥωμύλος ταύτην κτίζειν ἤρξατο (ἤρξατο
κτίζειν C F G) ἐστὶν ὥρα δευτέρα Y 8 ταρρόουσιος B 9 διὸς
μὲν — 11 σελήνης ζυγῷ omis X 11 ἢ ὥς ἕτεροι addidi
12 ἡλίου μὲν ταύρῳ — 14 ἑρμοῦ κριῷ omis. Y 14 ἀρχὴ δὲ
μαρτίου X, ἀρχὴν δὲ ἐνιαυτοῦ Sch

τοῖς ἀριθμοῖς, τρίτα τὰ συνεκτικά, τέταρτα τὰ τελε- X
σιουργά, πέμπτα τὰ διαιρετικά, ἕκτα τὰ ζωογονικά,
ἑβδομα τὰ δημιουργικά, ὄγδοα τὰ ἀφομοιωματικά, ἔν-
νατα τὰ ἀπόλυτα, δέκατα τὰ ἐγκόσμια. ὁρθῶς οὖν
αὐτὴν ὁ Φιλόλαος δεκάδα προσηγόρευσεν, ὡς δεκτικὴν X Cedren
τοῦ ἀπείρου, Ὁρφεὺς δὲ κλαδοῦχον, ἐξ ἧς ὡσεὶ κλά- 6
δοι τινὲς πάντες οἱ ἀριθμοὶ γίνονται.

Rr I, 16 16. Διέμεινεν ἀπὸ Κρόνου ἕως κτίσεως Ῥώμης X
κατὰ τὸν ἐν Σελήνῃ δρόμον παραφυλαχθεὶς ὁ ἐνιαυ-
τός, ἐπὶ δὲ Ῥωμύλου ὁρίζεται, ὡς ἐλέγομεν ἔμπροσθεν, 10
δεκαμηνιαῖος, τῶν μὲν ὑπὲρ τριακάδος ἡμέρας πλείους,
τῶν δὲ ἐλάττωνας λαχόντων μηνῶν· οὕτω γὰρ ἀπὸ τῆς
Ἡλίου κινήσεως ἐφυσιολογεῖτο αὐτοῖς τὸ τοῦ χρόνου
διάστημα.

16 17. Ὁ Πομπίλιος Νουμᾶς, ἐφ' οὗ Πυθαγόρας ἦν, X Y
δυοκαίδεκα μηνὶ τὸν ἐνιαυτὸν ἀριθμεῖσθαι διώρισε 16
κατὰ τὸν ἐν Φαίδρῳ Σωκράτην, ὅς φησι τὰς τῶν ὄλων
τάξεις τῇ δωδεκάδι περιειληφθαι· ἐπὶ τὸ πᾶν γὰρ ὁ
θεὸς τῷ ἀριθμῷ τούτῳ κατεχρήσατο διαζωγραφῶν αὐτό,
ὡς φησιν ὁ Πλάτων. οἰκεῖον γὰρ τὸ σχῆμα τοῦτο τῇ 20
τοῦ παντὸς ἰδέᾳ· καὶ γὰρ κυκλικόν, ἐπεὶ καὶ θαυμαστή

v. 5 Φιλόλαος] cf. Mullach FPhG II, p. 4 fr. 13 6 Ὁρφεὺς]
Abel frgm. Orph. 151 17 cf. Platonis Phaedr. p. 247 A Tim.
p. 55 C

v. 2 διαιρετικά A 5 ὅτι ἡ δεκάς δεχὰς προσαγορεύεται
ὡς δεκτικὴ τοῦ ἀπείρου, ἡ αὐτὴ καὶ κλαδοῦχος, διότι ἐξ αὐτῆς
οἱ ἀριθμοὶ πάντες ὡς κλάδοι τινὲς γίνονται Georg. Cedren. hist.
comp. p. 297,7 Bonn. 6 κλειδοῦχον B 10 λέγομεν A
11 τριετάτης X τριακάδος Sch | πλείους Rr] πολλῶ A πολλῶν B
πλείονας Nokkios 15 ὁ πομπίλιος (πομπίλιος, io in ras. G) Y
πομπήιος X | ἐφ' οὗ — ἦν omis. X 17 κατὰ — Σωκράτην
omis. X | ὡς φησι A ὡς φασι B 18 τῇ δωδεκάτῃ B | ἐπὶ |
ἐπεὶ X | γὰρ omis. X 19 αὐτό] αὐτόν A αὐτῷ B

XY ἐστὶν ἡ τῆς δωδεκάδος φύσις, διὰ τε ἄλλα καὶ ἐπειδὴ
 συνέστηκεν ἐκ τοῦ στοιχειωδεστάτου καὶ πρεσβυτάτου
 τῶν ἐν οὐσίαις εἰδῶν παραλαμβανομένων, ὥς φασιν
 οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων, ὀρθογωνίου τριγώνου· αἱ
 5 γὰρ τοῦδε πλευραὶ ἐκ τριῶν οὔσαι καὶ τεττάρων καὶ
 πέντε συμπληροῦσι τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα τοῦ ζωο-
 φόρου κύκλου τὸ παράδειγμα· διπλασιασθείσης δὲ ἑξά-
 δος τῆς γονιμοτάτης, ἣτις ἐστὶν ἀρχὴ τελειότητος
 X ἐκ τῶν ἰδίων συμπληρουμένη μερῶν . . . διατάττει
 10 δὲ Νουμᾶς δυοκαίδεκα μηνῶν τὸν ἐνιαυτὸν πρὸς
 συντέλειαν τῶν Ἑλλίου καὶ Σελήνης δρόμων. καὶ ἐπὶ
 μὲν Ῥωμύλου ὁ νῦν καλούμενος Μάρτιος μὴν πρῶτος
 ἦν, ἐπὶ δὲ Νουμᾶ προσετέθησαν Ἰανουάριος καὶ Φε-
 βρουάριος. ἀρχὴν δὲ ἐνιαυτοῦ ὁ Νουμᾶς ἄγειν ἐθέ-
 15 σπισε Ῥωμαίοις, ὅταν Ἥλιος τὸν Αἰγόκερον μεσάζων
 αὖξει τὴν ἡμέραν, ἀποστρέφων πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
 νοτίου καμπτήρος, προστιθεὶς τῇ ἡμέρᾳ ἡμιώριον. καὶ
 οὐ μόνον οὕτως τὸν ἐνιαυτὸν διετύπωσεν, ἀλλὰ καὶ
 νόμισμα πρῶτος ἐχάραξεν, ὥς ἐξ αὐτοῦ ἔτι καὶ νῦν
 20 νομόν — οἶονεὶ Νουμανόν — τὸν ὀβολὸν καλεῖσθαι.
 ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν βασιλέων οἰκίαν, ἣ καλεῖται Παλά-
 τιον, κατὰ τὸν ἱερατικὸν διατάξατο θεσμόν.

18. Ἀδριανὸς ἐκ τῆς Αἰλίων ἐτύγχανε φαμιλίας, RrI, 17
 οἶονεὶ γενεᾶς· ὅθεν ἔδοξεν αὐτῷ τὸ Αἰλίων ὄνομα τοῦς

v. 2 καὶ πρεσβυτάτου omis. B 4 μαθημάτων omis. X |
 ὀρθογώνου B | τριγώνου X 6 συμπληροῦσιν ἀριθμὸν τὸν
 δώδεκα Y 7 καὶ ἐκ post παράδειγμα add. Sch, ego 9 post
 μερῶν lacunam indicavi 8 δὲ omis Y | ἣτις omis. Y γὰρ
 post ἐστὶν add. G | τελειότητος] λ in corr. A 9 διατάττει re-
 liqua usque ad p. 14,1 ὅτι οἱ μὲν ἀρχαῖοι desunt Y 11 τῶν]
 τοῦ B 12 μάρτηος A 13 ἰαννουάριος X | φεβρουάριος B
 14 ἐνιαυτῶν X corr. Rr | ἄγειν ὁ νομᾶς B 15 ὁ ἥλιος B
 17 ὁ προστιθεὶς B 18 ἐτύπωσεν B 21 οἰκοίαν A
 23 φαμηλίας A 24 ἔδοξον B

ὑπηκόους προγράφειν· ὅθεν καὶ Αἰλία ἢ Ἱερουσαλήμ· X
καὶ γὰρ αὐτὸς αὐτὴν ἀλοῦσαν ἐπόλισεν.

teestRr 19. Ὅτι Ὑπάτη ὠνομάζετο πρότερον ἢ Θ(ε)ονίκη. S
Rr I, 18 20. Ὅτι ἴδιον ἀεὶ γέγονε τῶν ἀρχιερέων τὴν κεφα- XS
λὴν σκέπειν ἢ διαδεσμεῖν ταινίᾳ· καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ 5
τοῦ μέχρι τήμερον τὴν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀρχιερέως ται- S
νίαν τοῖς ὅμοις αὐτοῦ περιθέσθαι, τὴν ὡς ἔφην ἐπὶ
τῆς κεφαλῆς τιθεμένην πάλαι· ὡς †καικαφόριον ἔτι
καὶ νῦν καλεῖσθαι.

19 21. Ὅτι ὁ Νουμᾶς τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα εἰς τιμὴν XS
'Ἡλίου καὶ Ἀφροδίτης ἐκ πορφύρας καὶ κόκκου κατα- 11
σκευάζεσθαι διετύπωσεν — καὶ Βλάττα δέ, ἐξ ἧς τὰ S
βλάττια λέγομεν, ὄνομα Ἀφροδίτης ἐστὶ κατὰ τοὺς
Φοίνικας, ὡς ὁ Φλέγων ἐν τῷ περὶ ἑορτῶν φησι. ὅτι
τριακοσίοις ἐγγὺς ὀνόμασιν εὐρίσκομεν καλουμένην τὴν 15
'Αφροδίτην, κεῖται δὲ παρὰ Λαβεῶνι τὰ ὀνόματα —
καλέσας αὐτὴν τὴν στολὴν πατριῶς τραβαίαν, ἣν λέ- X
γεται πρῶτος ὁ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σικελιώτης εὐρεῖν. τρα-
βαία δὲ εἰρηται ὥσανει τρίβαφος· ἐκ τριῶν γὰρ ἀπο-
τελεῖται χρωμάτων, πορφύρας, κόκκου καὶ ἰσατίδος βο- 20

v. 14 fragmentum Phlegontis Tralliani reliquiis περὶ τῶν
παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν librorum III addendum FHG III 602 sqq.
16 Cornelius Labeo cf. Kahl Philol. suppl. V p. 730 sqq.

v. 3 θ . ο νίκη S Θεονίκη scripsi 4 ὅτι omis. X | cf.
Lyd. de mag. II, 4: τὴν τε κεφαλὴν ἔσκεπε <ὁ ἀρχιερεὺς> δι'
ὧς ἐν τῇ γραφείῃ μοι περὶ μηνῶν πραγματεία ἀποδέδωκα αἰ-
τίας. 5 δῆλον ἐκ τῶν λατίνων. cet. des. X 8 κεφαληφό-
ριον? 10 ὁ δὲ νουμᾶς — 12 διετύπωσεν· ὅθεν καὶ βλάττα
(βλάπτου B) ὄνομα ἀφροδίτης ἐστὶ κατὰ τοὺς φοίνικας, καλέσας
(17) X | ὁ δὲ Νουμᾶς — p. 12, 2 Ἄρεος Lambecius in Codinum
p. 154 nro. 31, qui cum X consentit praeterquam quod v. 17 τὴν
omittit et v. 17. 18 τραβέαν, τραβέα scribit.

X *Στάνης ἢ παρὰ τοῖς πολλοῖς λουλάκιον λέγεται, ἥτις*
X ἐστὶν ᾽Αρεος. εἶτα προεστήσατο τὸν τῆς πόλεως φύ-
λακα, ὑπαρχον δὲ αὐτὸν νῦν προσαγορεύομεν ἢ ὥς
τινες πολίαρχον ἢ ἀστυδίκην, ὃν πάλαι πραίτωρα
5 οὐρβανὸν ἔλεγον, ὃς καὶ πρωτεύειν τῆς Ῥωμαίων γε-
ρουσίας φαίνεται· καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν ὑποδημά-
των αὐτοῦ, ἐν οἷς σεληνίσκος τις ἐκτετύπεται εἰς
τύπον τοῦ σίγμα στοιχείου, δι' οὗ τὸν ἑκατὸν ἀριθ-
μὸν οἱ Ῥωμαῖοι σημειοῦνται — ἐστὶ γὰρ παρ' αὐτοῖς
10 τὸ λεγόμενον κάππα μικρὸν — ὥς δῆλον εἶναι πρῶ-
τον αὐτὴν ἑκατὸν εὐπατριδῶν· τοσούτους γὰρ ὁ
Ρωμύλος ἐξελέξατο.

XS 22. *Ὅτι ἔφερον οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ τῶν πολέμων Διὸς RrI, 20*
καὶ Ἥλιου καὶ Σελήνης, Ἑρμοῦ τε καὶ ᾽Αρεος σύμ-
15 βολα· καὶ Διὸς μὲν ἄετόν, Ἥλιου δὲ λέοντα, Σελήνης
δὲ βοῦν, ᾽Αρεος δὲ λύκον, Ἑρμοῦ δὲ δράκοντα· καὶ
γὰρ κηρύκιον ἄν τις καλέσῃ τὴν ἐκ δράκοντος ση-
μαίαν.

X 23. *Πριβιλέγια νόμοι τινὲς ιδιωτικοὶ ἀλλ' οὐ γενικοί. 21*

20 24. *Δεκανοὶ οἱ ῥαβδοῦχοι κατὰ Ῥωμαίους. 22*

25. *Ἀκῆ<δε> τὸ πρόσελθε σημαίνει. 23*

S 26. *Ὅτι πρῶτος ὁ Διοκλητιανὸς μετὰ Διομετιανὸν deest Rr*
δεσπότης καὶ βασιλεὺς Ῥωμαίων ὠνομάσθη, λίθοις
ἀντὶ δάφνης τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας ψηφώσας,
25 ὥς φησιν Εὐτρόπιος.

v. 25 Eutropius IX, 26

v. 1 καὶ τῆς λεγομένης ἰσατίδος βροντῆς, ἥτις ἐστὶν ἄρεος X
 ὅτι ἰσάτις βοτάνη ἐστίν, ἢ παρὰ τοῖς πολλοῖς λουλάκιον λέγεται,
 κλίνεται δὲ ἰσατίδος S 4 πραίτωρα B 8 τοῦ σίγμα] σίγ-
 ματος A 9 εἰ ῥωμαῖοι A 11 supplendum forte τὴν γερου-
 σίαν 12 ἐπέλεξατο A § 22 διὸς σύμβολον ἄετός, ἥλιον λέοντες,
 ἄρεος λύκος, Ἑρμοῦ δράκοντες X 19 πριβιλέγια A 22 ἀκῆ X
 ἔκηδε Hasius

est Rr 27. Ὅτι ἐπὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ ἡ πᾶσα τῶν Ῥω- S
μαίων στρατιὰ μυριάδες ἦν ὀκτὼ καὶ τριάκοντα καὶ
ἐννακισχίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τέσσαρες, ναυτικὴ δὲ
δύναμις ἡ ἐπὶ τῶν ἐπικαίρων χωρίων ναυλοχοῦσα ἐπὶ
τε τοῖς ποταμοῖς ἐπὶ τε τῇ θαλάσῃ τετρακισμύριοι 5
καὶ πεντακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι ἐξήκοντα καὶ δύο.
ὅτι πρὸς τοῦτον τὸν ἀριθμὸν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος
ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς βασιλείας τὸν στρατὸν διέθηκεν,
ὥς ἑτέρας τοσαύτας μυριάδας στρατοῦ προστεθῆναι
τῇ Ῥωμαϊκῇ πολιτείᾳ.

10

Rr I, 24 28. Ἡ παρ' Ἑλλησιν ὁπτὴ πλίνθος λατέρκουλον Cedren.
παρὰ Ῥωμαίοις λέγεται. ἦν δὲ πλίνθος δημοσία, ἐφ'
οὔ τὰ τε τῶν βουλευτῶν καὶ τὰ τῶν στρατευμάτων
ὀνόματα ἀπεγράφετο, καὶ ἐγράφετο ἐπὶ τείχους εἰς
τετράγωνον σχῆμα τύπος τις καὶ γραμμὴ πλίνθος. τίτ- 15
λον καὶ αὐτὴν τινες ὀνομάζουσιν οὐκ εἰδότες, ὥς τίτ-
λος κυρίως ἡ προσφραφή τῶν ἀξιωματῶν λέγεται, οὐ
μὴν ἡ τετράγωνος γραμμὴ. τὰ τῶν ἄλλων στρατευμάτων X
ὀνόματα ἐπὶ σανίδος ἀπεγράφετο· λέγεται δὲ παρὰ X Cedren.

v. 11 Ἡ παρ' Ἑλλησιν — 18 γραμμὴ Georg. Cedren. hist.
comp. p. 298, 9 Bonn., qui 18 τὰ τῶν ἄλλων — 19 ἀπεγράφετο
omissis ita pergit: λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις etc. (p. 14, 1) |
στρατευμάτων X στρατιωτῶν Osannum secutus Rr, quorum con-
iecturam praesumpsit excerptum Parisinum, quod legitur apud
Boisson. Anecd. gr. I, 420 e cod. Par. gr. 1231 editum: περὶ χάρ-
του. ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐν ταῖς σανίδων ἔγραφον, ὅθεν μέχρι τοῦ νῦν
ἐνθα γράφονται τὰ τῶν στρατιωτῶν ὀνόματα ματρίκιον ὀνομάζεται,
ὃ σημαίνει τὸ πλατὺ καὶ παχὺ ξύλον, ἄλλοι δὲ εἰς φλοιοὺς δέν-
δρων καλῶς ἀποξεομένων. ὁ δὲ Πτολεμαῖος ἔχων Ἀρίσταρχον γραμ-
ματικὸν συμβουλευσάμενον αὐτῷ ἀπέστειλε πρῶτος χάρτην εἰς
Ῥώμην καὶ ἐξένισεν αὐτούς. φθονήσας δὲ τῷ Ἀριστάρχῳ Κρά-
της ὁ γραμματικὸς ὑπάρχων μετὰ Ἀττάλον τοῦ Περγαμηνοῦ
ἐκ δεσμάτων ἔκαμε μεμβράνας καὶ ἐποίησε τὸν Ἀττάλον ἀποστεῖ-
λαι αὐτὰς εἰς Ῥώμην· ὅθεν εἰς μνήμην τοῦ ἀποστείλαντος μέχρι
τοῦ νῦν περγαμηνὰς τὰς μεμβράνας καλοῦσιν.

- X Y Cedren. Ῥωμαίοις ματρίκιον τὸ πλατὺ καὶ παχὺ ξύλον· οἱ γὰρ
 ἀρχαῖοι ξύλοις καὶ φλοιοῖς καὶ φιλυρίνοις πῖναξι πρὸς
 Cedren. γραφὴν ἐκέχρητο. ἐστὶ δὲ καὶ σανὺς φιλυρίνη, ἐφ'
 ἧς τὰ ρήματα τῆς ἐλευθερίας εἴωθε γράφεσθαι. τιλία
 5 δὲ παρὰ τοῖς αὐτοῖς ἢ φιλύρα τὸ ξύλον· ὅθεν κῶδιξ
 τὸ βιβλίον. κῶδιξ δὲ κυρίως ὁ φιτρὸς παρ' αὐτοῖς
 καλεῖται, καὶ λίβερ τὸ βιβλίον. λίβερ δὲ ὁ φλοῖος
 ἐστὶ κυρίως· ταῦτα καὶ ματρίκιον, καὶ ματρικαρίους
 X τοὺς ξυλουργοὺς καλοῦσιν. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν πρὸ τῶν
 10 ὑπάτων ἐπιφέρεται ὁ λεγόμενος τοῦ πραίτωρος σκρίβας.
 BY χρόνῳ δὲ ὕστερον ὁ Πτολεμαῖος συμβουλευόντος αὐτῷ
 Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ τὴν Ῥωμαίων ἀσπάσασθαι
 προστασίαν πρῶτος χάρτην ἀποστείλας τὴν Ῥώμην ἐξέ-
 νισεν. ἀντενδοκιμεῖται δὲ ὁμοῦ παρὰ τοῦ Περγαμηνοῦ
 15 Ἀττάλου, Κράττητος τοῦ γραμματικοῦ ἡγησαμένου τῆς
 σπουδῆς πρὸς ἔριν Ἀριστάρχου τοῦ ἀντιτέχνου αὐτοῦ·
 δέσματα γὰρ τὰ ἐκ προβάτων ἀποξέσας εἰς λεπτὸν ἔστειλε
 τοῖς Ῥωμαίοις τὰ λεγόμενα παρ' αὐτοῖς μέμβρανα· εἰς
 μνήμην δὲ τοῦ ἀποστείλαντος ἔτι καὶ νῦν Ῥωμαῖοι τὰ
 20 μέμβρανα Περγαμηνὰ καλοῦσιν.
 X 29. Ἰστέον δὲ Ῥωμαίοις τὸ κανοῦν ἐπὶ μὲν τῶν Rr I, 25
 ἱερῶν σατούραν, ἐπὶ δὲ τῶν εὐωχιῶν ἐπουλαρίαν, ἣν
 ἀπαλαρίαν οἱ πολλοὶ ἐξ ἀγνοίας προσαγορεύουσιν·
 ἐπούλας γὰρ τὰς εὐωχίας Ῥωμαίοις ἔθος καλεῖν.

v. 1 ματρίκιον τὸ παχὺ καὶ πλατὺ B ματρίκιον τὸ πλατὺ
 ξύλον καὶ παχὺ Cedren. | οἱ γὰρ — 3 προσγράφοις ἐκέχρητο.
 ἐστὶ δὲ — 9 καλοῦσιν. Cedren. | ὅτι οἱ μὲν ἀρχαῖοι incipit Y
 2 φιλυρίνοις A, φιλυρίναις B 9 ὅθεν — 10 σκρίβας omis. Y
 10 πραίτωρος B 11 χρόνῳ — 20 καλοῦσιν non leguntur in A,
 uncis seclisit B, post καλοῦσιν habet πτολεμαῖος δὲ ἐφευρε τὸν
 χάρτην X 12 τοῦ omis. D 14 παρὰ] περὶ D πρὸς FG
 20 καλοῦσιν reliqua. huius libri omis. Y

1 I, 26 30. Ἐδόκει μὲν μηκέτι ἐπ' ἀγορᾶς, ἀλλ' ἐν τῷ Πα- X
λατίῳ τὴν βουλὴν συνάγεσθαι, τὴν δὲ τοιαύτην σύνο-
δον κομβέντον ἔθος Ῥωμαίοις καλεῖν, ἀντὶ τοῦ συνέ-
λευσιν. σιγῆς δὲ τοῖς πολλοῖς βουλευομένοις δεῖ· ἐκ
τῆς περὶ τὴν σιγὴν σπουδῆς — σιλέντιον δ' αὐτὴν 5
πατριῶς καλοῦσιν — σιλεντιάρχους ἔκριναν ὀνομάζειν
αὐτούς. πάντων δὲ σχεδὸν ἐναλλαγέντων διέμεινε τὸ
τοῦ λεγομένου μαγίστρου φρόντισμα· ἐπεΐθετο δὲ αὐ-
τῷ τάξις τις πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν ἀνδρῶν, οἳ
φρουμεντάριοι καὶ κουριώσοι προσηγορεύοντο, οἷον σι- 10
τῶναι καὶ περίεργοι· καὶ οἱ μὲν σιτῶναι τῆς εὐθηνίας
τῶν ἐν τῷ Παλατίῳ ἀντεΐχοντο, οἱ δὲ περίεργοι ἡγοῦντο
τοῦ δημοσίου δρόμου.

27 31. Κλαβουλάριος ὀχηματικός· κλάβον γὰρ τὸν οἴ-
ακα καλοῦσιν. 15

28 32. Βήλωξ, ὀξύς, ὃς καὶ βεραιδαρικός ἔτι καὶ νῦν
λέγεται. βεραιδούς δὲ Ἰταλοῖς εἶναι δοκεῖ τοὺς ὑπο-
ζυγίους ἵππους . . . ὅπερ ἔστιν, ἔλκειν τὸ ὄχημα· ὅθεν
καὶ δασύνουσι γράφοντες τὸ ραΐδας ὄνομα ἐκ τοῦ ρα-
δίως ἐπιρρήματος παρηγμένον· οἱ γὰρ βεραιδούς τοὺς 20
ραΐδας ἐκτὸς λέγοντες σφόδρα πλανῶνται.

29 33. Ἀντικουάριοι οἱ κατὰ Ἑλλήνας καλλιγράφοι.

30 34. Ὁ δὲ Νουμᾶς οὗτος βαρβαρικοῖς ταραττομένην

v. 1 ἐδόκει — 6 ὀνομάζειν αὐτούς Lambecius in Cod.
p. 208 nro. 154 falso profert ut 'ex Ioh. Lydi libro περὶ ἀρχῶν
πολιτικῶν' desumpta; idem facit Ducangius s. v. σιλεντιάρχιος. |
ἐπὶ ἀγορᾶς Lamb. 3 κομβέντιον B 4 δεῖ· διὰ τοῦτο ἐκ
τῆς Lamb. 7 δὲ omis. B 8 μαγίστρου] ἱστρου B 10 κο-
ριώσιοι X corr. Ducangius s. v. φρουμεντάριοι 16 βέλοξ B |
ἔτι] ἔστι B 18 desunt nonnulla, velut παρὰ τοῦ βερραι-
δεύειν Hasius. cf. Lyd. de mag. III, 61 βεραιδούς αὐτούς οἱ κρα-
τοῦντες ὀνόμασαν, καὶ τὴν αἰτίαν ἐν τοῖς περὶ μηνῶν ἴσμεν
ἀποθέμενοι. 23 ὁ δὲ νουμᾶς] δὲ omis. A

X *θορύβοις τὴν Ἰταλίαν μεγάλην Ἑλλάδα ὥκονόμησε κλη-
θῆναι πάντα τε τοὺς κλεινοὺς τῶν φιλοσόφων ἐξ
αὐτῆς προελθεῖν, Ἐμπεδοκλέα λέγω τὸν φυσικὸν καὶ
ἄλλους πολλοὺς πρὸ Ἀριστοτέλους.*

XS 35. Ὅτι ἐπὶ τοῦ Νουμᾶ καὶ πρὸ τούτου οἱ πάλαι Rr I, 31

⁶ *ἱερεῖς χαλκαῖς ψαλίσιν, ἀλλ' οὐ σιδηραῖς ἀπεκείροντο·
ὁ γὰρ σίδηρος κατὰ τοὺς Πυθαγορείους τῇ ὕλῃ ἀνά-
κειται· μέλας γὰρ καὶ αὐτὸς καὶ διὰ τοῦτο ἐγγὺς ἀν-
είδεος, πολύκητος τε καὶ πολύχρηστος ἀλλ' οὐκ ἀπα-
10 θῆς ἐστίν.*

S 36. Ὅτι μετὰ τὸν Αὔγουστον ἐν ταῖς τοῦ Παλα- deest Rr
τίου τάξεσιν ἡγρίσκειτο καὶ σύστημα πατρικίων ἐξή-
κοντα παρ' οἷς τὰ διοπετῇ ὄπλα ἐφυλάττετο· ἔτι δὲ
μὴν καὶ ἄλλοι τριάκοντα, παρ' οἷς ἐφυλάττοντο οἱ
15 σιβύλλειοι χρησμοί.

O 37. Ἱερέας γενέσθαι τὸ πρὶν τοὺς ὕστερον ἄρχον- ^{Laur. Lyd. de mag. prooem.}
τας τοῦ Ῥωμαίων πολιτεύματος οὐδενὶ τῶν πάντων
ἡγνόηται, Τυρρηνοῦ ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκ τῆς Λυδίας
μεταστάντος, τοὺς τότε καλουμένους Ἑτρούσκους —
20 ἔθνος δὲ ἦν Σικανόν — τὰς Λυδῶν τελετὰς διδά-
ξαντος, οὓς ἐκ τῆς θυοσκοπίας Θούσκους συμβέβηκε
μετονομασθῆναι· καὶ τούτων εἰς πλάτος ἐν τῇ πρώτῃ
τῆς περὶ μηνῶν γραφείσης ἡμῖν πραγματείας ἴσμεν
μνημονεύσαντες. τὰ γὰρ ἐπίσημα τῶν ἀρχόντων ἀπὸ
25 Θούσκων λαβὼν ὁ βασιλεὺς Νουμᾶς τῇ πολιτείᾳ εἰσή-
γαγεν, ὥσπερ καὶ τῶν ὄπλων τὸ δύσμαχον ἀπὸ Γαλα-
τῶν. καὶ μάρτυρες μὲν τούτων ὃ τε Καπίτων καὶ

v. 1 τὴν ἰταλίαν *θορύβοις B* 5 καὶ τοῦτο δὲ πρὸς τοῦ
νουμᾶ διατέθειται, ὥστε τοὺς ἱερεῖς — 6 ἀποκείρεσθαι X
8 ἀνειδέου X 9 πολυκάμητος A πολυκαμητάς B 13 διο-
πετῇ — 14 οἷς in ras. S 18 τυρρηνοὺς O corr. Fussius.

Φοντήϊος, ἐξ ὧν καὶ ὁ διδασκαλικώτατος Οὐάρρων, ⁽¹⁾
 Ῥωμαῖοι πάντες, μεθ' οὓς Σαλουστίος οὗτος ὁ ἱστο-
 ρικὸς ἐπὶ τῆς πρώτης ἱστορίας σαφῶς ἀναδιδάσκει.

38. Ῥαμνίτας καὶ Τιτίους ἰστών καὶ Λούκερας· τὰς ^{de mag. I, 9}
 δὲ αἰτίας τουτωνὶ τῶν ὀνομάτων ἐν τοῖς περὶ μηνῶν, ⁵
 ὥς εἴρηται, τεθεῖσιν ἡμῖν ἀποδεδώκαμεν.

39. Γλωσσίδα τινὰ ἤρουν διάβλημα, χρυσοτελὲς ^{de mag. II, 13}
 καὶ αὐτό, εἰς βότρουος σχῆμα πεποιημένον δι' ἣν ἐν
 τῇ περὶ μηνῶν συγγραφῇ ἀποδεδώκαμεν αἰτίαν.

40. Πάλαι γὰρ καὶ νῦν δὲ παρ' αὐτοῖς τῶν ὄπλων ^{de mag. II, 19}
 στρατεύμασιν ἐπιφέρεται ὁ τῶν λεγομένων βιάρχων ¹¹
 πρῶτος ῥάβδον κλήματι ἐξ ἄργύρου πεποιημένῳ περι-
 πεπλεγμένην πρὸς τιμῆς τοῦ ποτε τιμηθέντος Διονύ-
 σου, ὥς ἐν τοῖς περὶ μηνῶν ἀποχρώντως ἡμῖν ἀνή-
 νεκται. 15

41. Ὅτι βηξιλλατίωνες οἱ Ῥωμαίων ἱππεῖς καὶ Cedren.
 βήξιλλα παραπετάσματα ἐκ πορφύρας καὶ χρυσοῦ εἰς
 τετράγωνον σχῆμα πεποιημένα· ταῦτα ἐξαρτῶντες ἐπὶ
 μακρῶν δοράτων, κύκλῳ παραπορευόμενοι τῶν βασι-
 λέων κατασκέπτουσιν αὐτούς. εἶεν δ' ἂν τὰ λεγό- ²⁰
 μενα φλάμουλα.

§ 41 Georg. Cedren. hist. comp. p. 298, 4 Bonn., qui βιξιλα-
 τίωνες βίξιλα φλάμουλα scribit; cf. de mag. I, 8: Βήξιλλα πρὸς
 τούτοις οἶονεὶ δόρατα μακρὰ ἐξηρημένων ὑφασμάτων· φλάμ-
 μουλα αὐτὰ ἀπὸ τοῦ φλογίνου χρώματος καλοῦσι· περὶ ὧν ἐν
 τοῖς περὶ μηνῶν γραφεῖσιν ἡμῖν ἀποχρώντως ἀνήνεκται et
 II, 19: Βήξιλλα γὰρ αὐτὸς μόνος ὁ Καῖσαρ ἔχειν τὸ λοιπὸν
 γνωρίζεται· τίνα δὲ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ μηνῶν ἐπεδείξαμεν.

LIBER ALTER.

Περὶ ἡμέρας.

H 1. ... ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ περὶ τῶν μηνῶν εἰπεῖν, deest Rr
 ὅθεν καὶ ὅπως τὴν προσηγορίαν αὐτῶν ἕκαστος εἴληφε,
 5 καὶ ἅπερ καθ' ἕκαστον αὐτῶν τοῖς Ῥωμαίοις πάλαι
 παρὰτετήρηται, ὅσα γε ἡμεῖς ἐκ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἱστο-
 ριῶν παρειλήφαμεν· πρὸς τούτοις καὶ περὶ διαφορᾶς
 ἔτι πρότερον ἐνιαυτῶν, αἰώνων τε καὶ χρόνων καὶ
 ἀρχῆς ἡμερῶν. γένοιτο ἂν καὶ τοῦτο ὥσπερ ἡδυσμά τι
 10 ταῖς τῶν πολλῶν ἀκοαῖς.

XYH 2. Ἡ φυσικὴ ἡμέρα ἀπὸ τῶν ἡλίου ἀνατολῶν ἕως RrII,1
 XYHPS δυσμῶν λαμβάνεται, ἀλλ' οὐ παρὰ πᾶσιν οὕτως. Βαβυ-
 λῶνιοι μὲν γὰρ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἕως αὐτῶν λαμ-

v. 2 Περὶ ἡμέρας X 3 Περὶ μηνῶν καὶ δρόμον σελήνης.
 μέλλοντί μοι περὶ τῶν τῆς σελήνης συνόδων εἰρεῖν . . . ἀναγκαῖόν
 μοι δοκεῖ περὶ τῶν μηνῶν πρότερον εἰπεῖν — 10 πολλῶν ἀκοαῖς H
 f. 160 r. 11 ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ ἡμερονόκιον κατηντήσαμεν, χρῶν
 εἰπεῖν καὶ ὅπως τοῦτο λογίζεται παρ' ἑκάστοις τοῖς ἔθνεσιν, εἴτ'
 οὖν ὅπως ἡ ἡμέρα μετρεῖται. βαβυλῶνιοι μὲν οὖν ἀπὸ ἀνατολῶν
 ἡλίου μέχρι τῶν δυσμῶν αὐτοῦ τὴν ἡμέραν ὀρίζονται, τῆς νυκ-
 τὸς — p. 20, 12 ὀνομάζεσθαι P f. 109 r (Boissonade anecd. gr.
 I p. 420 sq.). ὅτι (omis. X) ἡ φυσικὴ ἡμέρα — p. 20, 4 ἐπὶ ταῖς
 γενέσεσιν XY, ἡ φυσικὴ ἡμέρα — p. 20, 11 νυκτὸς ἡρίθμησαν H |
 τοῦ ἡλίου H 12 ἀπολαμβάνεται Y | ὅτι οἱ βαβυλῶνιοι ἀπὸ
 ἀνατολῶν — p. 20, 4 γενέσεσιν S 13 ἀνατολῆς H | μέχρι τῶν
 δυσμῶν αὐτοῦ τὴν ἡμέραν ὀρίζονται P, ἕως αὐτῶν τὴν ἡμέραν
 λαμβάνουσι S, ἡλίου μέχρι δυσμῶν λαμβάνουσι H

βάνουσι δυσμῶν, νυκτὸς οὐδ' ὅλως μνήμην ποιούμενοι, XYHPS
οἷα οὐ καθ' ὑπόστασιν ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ συμβεβηκὸς
γινομένης. Αἰγύπτιοι δὲ καὶ Ἑβραῖοι ἀπὸ ἀρχῆς ἐσπέ-
ρας τὴν ἐπιφοιτῶσαν συναριθμοῦντες ἡμέραν ἕως τῆς
ἐπιούσης πάλιν ἐσπέρας, τὴν προλαβοῦσαν δηλον- P
ότι νύκτα μετὰ τῆς ἐπακολουθούσης ἡμέρας συννεοῦν- 6
τες καὶ μίαν ἀμφοτέρως ὀνομάζοντες ἡμέραν, ἀρχόμενοι
δὲ πρότερον ἀπὸ τῆς νυκτός, διὰ τὸ ἀρχεγονώτερον εἶναι
τὸ σκότος τοῦ φωτός καὶ πρὸ τῆς τοῦδε τοῦ παντός XYHPS
διακοσμήσεως ἔρεβος καὶ σκότος προϋποτιθέσθαι τοὺς 10
κοσμογράφους, νύκτα δὲ πάντων μητέρα ὀνομάζειν.
ὄθεν καὶ οἱ μυθικοὶ ἀπὸ Αἰγυπτῶν τεχθῆναι Ἄρτεμιν XYP
ποιοῦσι καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ πρώτην Ἄρτεμιν, οἶονεὶ XY
ἀερότεμιν Σελήνην, μεθ' ἣν τὸν Ἥλιον. εἴη δ' ἂν
Αἰγυπτῶ ἡ νύξ· καὶ γὰρ λήθη κατ' αὐτὴν καὶ ὕπνος. ἐπι- 15
γίνεται. οἱ γε μὴν Οὐμβροί, ἔθνος Ἰταλικὸν καὶ ἀστρο-XYHPS

v. 1 δυσμῶν omis. YS | τῆς νυκτός μηδ' ὅλως μνεῖαν ποιού-
μενοι ἐν τῷ τῆς ἡμέρας λόγῳ, ὡς ἀνυποστάτου πράγματος· αἰγύπ-
τιοι δὲ P 2 ὀναλοῦ A, οἷον οὐ B, οἷα μὴ Y, οἷα οὐ HS 3 γινο-
μένη D | καὶ Ἑβραῖοι omis. XYPS | ἀρχῆς omis. XYHS
4 τὴν ἐπιφοιτῶσαν συναριθμοῦντες ἡμέραν omis. P | ἡμέραν
ἕως αὐθις ἐσπέρας τὴν ἡμέραν λογίζονται H, ἡμέραν ἕως αὐθις
ἐσπέρας XY, ἀπὸ ἐσπέρας ἕως ἐσπέρας S, μέχρη τῆς ἐπιούσης πα-
λιν ἐσπέρας P 5 τὴν προλαβοῦσαν — 9 τοῦ φωτός omis. XYHS
6 ἐπακολουθεῖσης P 9 καὶ P, διὰ τὸ XYHS | πρὸ τῆς τοῦδε
τοῦ παντός διακοσμήσεως YS, πρὸ τῆς διακοσμήσεως τοῦδε τοῦ
παντός P, τῆς πρὸ τοῦδε τοῦ παντός (ὡς φασι add. H) διακοσ-
μήσεως XH 10 σκότον XYHS, ἔρεβος καὶ σκότος P | ὑποτι-
θεσθαι XYHS 11 κοσμογράφους καὶ τὸ τὴν νύκτα εἶναι
μητέρα πάντων· ὄθεν καὶ P | νύκτα τε YA | νομίζειν Y, ὀνο-
μάζειν XHS 12 καὶ omis. XY | ὄθεν καὶ οἱ μυθικοὶ — 15
ἐπιγίνεται desunt HS | τεχθῆναι τὸν ἀπόλλωνα λέγουσιν.
οὐμβροί δὲ P 13 ἀπόλλωνα· ἄρτεμιν οἶονεὶ ἀερότεμιν
σελήνην, μεθ' ἣν τὸν ἥλιον X, ἀπόλλωνα καὶ πρώτην ἄρτεμιν·
εἴη δ' ἂν Αἰγυπτῶ ἡ νύξ· καὶ γὰρ λήθη κατ' αὐτὴν καὶ ὕπνος ἐπι-
γίνεται τὴν οἶονεὶ ἀερότεμιν σελήνην Y 14 εἴη δ' ἂν — 15
ἐπιγίνεται omis. X 16 οὐμβροί δὲ XPS, ὄμβροί δὲ H | γέ-
νος P, ἔθνος XYHS | καὶ ἀστρολόγον omis. XYHS

X Y HPS λόγον, ἀπὸ μεσημβρίας τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας λαμβάνουσιν, ἕως πάλιν τῆς ἄλλης μεσημβρίας μίαν λέγοντες ἡμέραν, ὥσπερ καὶ οἱ ἀστρολόγοι ἐπὶ ταῖς γε-
 H νέεσιν. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπὸ δυσμῶν εἰς
 H P δυσμὰς ὥσπερ καὶ οἱ Ἑβραῖοι, Ῥωμαῖοι δὲ τὸ μὲν πρῶ-
 6 τον ἴσα τοῖς Βαβυλωνίοις κατὰ τὸν φυσικὸν νόμον καὶ αὐτοὶ τὴν ἡμέραν μόνην ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν ἡμέραν ὠρίζοντο, τὴν νύκτα μὴδὲν λογιζόμενοι· ὕστερον δὲ ἀπὸ μέσης νυκτὸς ἤγουν τῆς ἀρχῆς
 10 τῆς ἐβδόμης ὥρας αὐτῆς καὶ ἕως μέσης πάλιν τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἐτύπωσαν τὴν ἡμέραν καὶ νομίζεσθαι καὶ ὀνομάζεσθαι.

X 3. Πάντας τοὺς ῥυθμοὺς ἐκ τῆς τῶν πλανήτων Rr II, 2
 κινήσεως εἶναι συμβαίνει· ὁ μὲν γὰρ Κρόνος τῷ Δω-
 15 ρίῳ, ὁ δὲ Ζεὺς τῷ Φρυγίῳ, ὁ δ' Ἄρης τῷ Λυδίῳ καὶ οἱ λοιποὶ τοῖς λοιποῖς κινουῦνται κατὰ τὸν Πυθαγόραν πρὸς τὸν ἥχον τῶν φωνηέντων· ὁ μὲν γὰρ Ἑρμοῦ τὸν α, ὁ δ' Ἀφροδίτης τὸν ε, ὁ δ' Ἥλιος τὸν η, καὶ ὁ μὲν τοῦ Κρόνου τὸν ι, ὁ δὲ τοῦ Ἄρεος τὸν ο,
 20 καὶ Σελήνῃ τὸν υ, ὃ γε μὴν τοῦ Διὸς ἀστήρ τὸν ω ῥυθμὸν ἀποτελοῦσιν· ὁ δὲ ἥχος τῶν ῥυθμῶν ὥς ἡμᾶς οὐκ ἀφικνεῖται διὰ τὴν ἀπόστασιν.

v. 1 ἀπὸ μεσημβρίας εἰς μεσημβρίαν (εἰς μεσημβρίαν omis. Y) τὴν ἡμέραν ἔλαβον (τὴν ἡμέραν ἔλαβον omis. S) X Y S, ἀπὸ μέσης εἰς μέσην ἔλαβον τὴν ἡμέραν H 3 λέγοντες ἡμέραν· Ῥωμαῖοι δὲ P | ὥσπερ — 4 γενέσεσιν omis. X P 4 Ἀθηναῖοι δὲ — 5 Ῥωμαῖοί γε μὴν τὸ πρὶν κατὰ τὸν φυσικὸν νόμον τὴν ἡμέραν ἔτασσον ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἕως δυσμῶν, ὕστερον δὲ ἀπὸ μέσης νυκτὸς εἰς μέσην νύκτα ἠρίθμησαν H 6 κατὰ τὸν φυσικὸν νόμον omis. P 10 ἕως τῆς μέσης P 16 κινεῖται A, κοινοῦνται A 2 18 τὸ α, τὸ ε rell. B, τὸ α, τὸν ε, τὸν ο rell. A, τὸ ε rell. corr. A 2

4. Ὅτι οἱ περὶ Ζωροάστρην καὶ Ὑστάσπην Χαλδαῖοι ^Y
 καὶ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλανήτων ἐν
 ἑβδομάδι τὰς ἡμέρας ἀνέλαβον. καὶ τὴν μὲν πρώτην ^{XY S}
 ἡμέραν μίαν ἐκ τῆς μονάδος, ἀλλ' οὐ πρώτην ἐκ τῆς
 ἑβδομάδος κλητέαν κατὰ τοὺς Πυθαγορείους διὰ τὸ
 μόνην εἶναι καὶ ἀκοινώνητον ταῖς ἄλλαις. πρώτη γὰρ
 λέγεται ἡ πρωτεύουσα τῶν μετ' αὐτήν, ἡ δὲ μονὰς
 ἀμερῆς καὶ ἀμετάβολος καὶ αὐτοκίνητος καὶ ὡσαύτως ^{XY}
 ἔχουσα· ὑπὲρ ἀριθμὸν γὰρ ἐστίν· ὥστε οὐκ ἂν τις αὐ- ^X
 τὴν καλέσῃ πρώτην, ἀλλὰ μίαν· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ ἄρτιον ¹⁰
 οὐδὲ ἐπὶ τὸν περιττὸν οὐτ' ἐπ' ἄλλον τινὰ ἀριθμὸν
 μεθίσταται. δικαίως ἂν αὐτοῦ τὴν δύναμιν ἐπέχοι ^Y
 τοῦ νοῦ, ὅπερ ἐστὶν ἀγαθόν τε καὶ περιττόν, ἴσον τε
 καὶ πεπερασμένον, καὶ φῶς καὶ εὐθὺ καὶ μόνιμον,
 ἄρρεν τε καὶ δεξιόν. νοῦς γὰρ ἐστί, φησὶν ὁ μυ- ¹⁵
 στικὸς λόγος, οὐσιώδης ὁ ἅπαξ ἐπέκεινα μένων ἐν
 τῇ ἑαυτοῦ οὐσίᾳ καὶ πρὸς ἑαυτὸν συνεστραμμένος,
 ἐστὼς τε καὶ μένων. ἀναφέρεται δὲ ἡ μονὰς εἰς Ἀπόλ-
 λωνα, τουτέστιν εἰς τὸν ἕνα Ἥλιον, ὃς Ἀπόλλων λέγε-
 ται διὰ τὸ ἄποθεν εἶναι τῶν πολλῶν. καὶ Ῥωμαῖοι ²⁰
 δὲ αὐτὸν Σόλεμ ἦτοι μόνον λέγουσι.

v. 16 ὁ ἅπαξ ἐπέκεινα Kroll Or. Chald. p. 16

v. 1 ὅτι οἱ περὶ inc. Marc. gr. 320 (M), ὅτι -- 3 ἀνέλαβον
 desunt X 3 καὶ τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν μίαν, ὡς καὶ οἱ
 πυθαγόρειοι, καλοῦσιν ἐκ τῆς μονάδος, ὅτι μόνη καὶ ἀκοινώνητος
 ταῖς ἄλλαις Y, ὅτι (ὅτι omis. X) τὴν πρώτην ἡμέραν μίαν κατὰ τοὺς
 πυθαγορείους (κατὰ τοὺς πυθαγορείους μίαν S) κλητέαν (κλη-
 τέον S) ἄλλ' οὐ πρώτην ἐκ τῆς μονάδος (ἑβδομάδος S) διὰ τὸ
 μόνην εἶναι καὶ (καὶ omis. S) ἀκοινώνητον ταῖς ἄλλαις XS
 6 πρώτη γὰρ ἡ τῶν μετ' αὐτήν πρωτεύουσα Y 8 ἀμετάβολος
 cet. des. S 9 ὑπάρχουσα Y | ὑπὲρ ἀριθμὸν — 12 μεθίσταται
 omis. Y 12 δικαίως — 21 λέγουσι omis. X 18 μένον M, μένων
 corr. M 20 ἄποθεν CM | πολλῶν] πυλῶν DE 21 σόλεμ
 in corr. M

X 5. Πολλαῖς ὀνομασίαις καλεῖται ὁ Ἥλιος· Rr II, 4

Ἥλιος Ὡρος Ὅσιρις Ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
ὥρων καὶ καιρῶν ταμίης ἀνέμων τε καὶ ὕμβρων
ἡοῦς καὶ νυκτὸς πολυαστέρος ἡνία νεύων.

XY 6. Ὁ Πυθαγόρας τὴν μονάδα Ὑπεριονίδα καλεῖ διὰ 5
6 τὸ πάντων ὑπερεῖναι τῇ οὐσίᾳ, ὥσπερ καὶ ὁ νοητὸς
Ἥλιος ὑπὲρ τὰ ὄντα ἔχων τὸ εἶναι Ὑπεριονίδης κέ-
κληται. ἀναφέρεται δὲ Ἥλιος εἰς μονάδα ὡς εἰκὼν
ἐκείνης, οὐκ αὐτὸς ὢν ἡ μονάς, ἀλλὰ μὴν καὶ ἀκάμας,
10 κάματος γὰρ ἐν τοῖς συνθέτοις· ἡ δὲ μονάς ἀπλὴ
καὶ ἄρρητον, ὅτι δὴ γονιμωτάτη καὶ τῶν μετ' αὐτὴν αἰ-
X τία· καὶ ὅπως, συνιδεῖν εὐκόλον· εἰ γὰρ τις τὰ τέσ-
σαρα καὶ εἴκοσι στοιχεῖα — τὰ γράμματα λέγω — εἰς
ἀριθμοὺς συλλογίσεται, εὐρήσει τρισχιλίους ἐννακοσίους
15 ἐννενήκοντα ἐννέα τοὺς πάντας, οἷς προστιθεμένης
τῆς ἐν ἑξάκισχιλιάδι μονάδος, εἰ πάντες συλλογισθῇ-
σονται, ἐννακισχίλιοι ἐννακόσιοι ἐννενήκοντα ἐννέα
ἀριθμοί, μεθ' οὓς οὐδὲν παρὰ τὴν μονάδα λελεῖψεται.
ὅθεν τὴν αὐτὴν ἐπέχει γραμμὴν ἢ μυριάς τῇ μονάδι,
20 ὡς ἀρχῆς αὐτῆς ἅμα καὶ πέρας οὗσης τῶν ἀσωμάτων
οὐσιῶν, ὧν εἰσι παραδείγματα οἱ ἀριθμοί. Ὅρφεὺς

§ 5 G. Wolff Porphyrri de philosophia ex oraculis hau-
rienda librorum reliquiae p. 127 v. 21 Abel Frgm. Orph. 144

§ 5 deest Y v. 4 νεύων. ἀπόλλων δὲ εἴρηται παρὰ τὸ
ἀπωθεν (ἀποθεν A) εἶναι τῶν πολλῶν X 5 ὁ X, καὶ Y
ὑπεριονίδα A 6 ὥσπερ X, ὡς Y 7 ἔχων] ἔσχε B
8 ἀναφέρεται — 9 μονάς desunt Y 11 δὴ] δὲ D 12 καὶ
ὅπως — p. 23, 6 μένει desunt Y 14 συλλογίσεται B 15 προσ-
τιθείσης (?) A, προστιθεμένης A 2 in marg. 15 sq. τῆς ἑξα-
κισχιλίας μονάδος B, τῆς ἑνεξαμισχιλίδι μονάδος A, -αι- corr.
A 2, ego χιλι(ά)δι temptavi 18 μοναδαν A | λελήψεται X
19 τῆς μονάδι A 20 ἅμα omis. B

δὲ τὸν ἕνα ἀριθμὸν ἀγνιέα καλεῖ, τουτέστιν ἀμερῇ, X
οὐδὲν γὰρ τῶν μερῶν τοῦ ἀριθμοῦ περὶ αὐτόν, οὐχ
ἡμιόλιον, οὐκ ἐπίτριτον· τέλειος ἐπεὶ ὅλος. ὅτι ἡ S
μονὰς οὕτως εἴρηται παρὰ τὸ μένειν ἐφ' ἑαυτῆς· μει-
ουμένου γὰρ τοῦ πλήθους κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν παν- 5
τὸς ἀριθμοῦ στερηθεῖσα μόνῃ ἀμείωτος μένει. δια- XYS
φέρει δὲ μονὰς ἑνὸς ἢ διαφέρει ἀρχέτυπον εἰκόνας·
παράδειγμα μὲν γὰρ ἡ μονὰς, μίμημα δὲ τῆς μονάδος
τὸ ἔν. ὅτι ἡ μονὰς ἐν τριάδι θεωρεῖται, δυνατὸν ἐκ S
τῶν ὑμναρίων λαβεῖν· πρὸς γὰρ τὸν ἅπαξ ἐπέκεινα 10
ὁ Πρόκλος οὕτω·

μονάδα γὰρ σε τριοῦχον ἰδὼν ἐσεβάσματο κόσμος.

Τοσαῦτα μὲν περὶ τῆς μιᾶς, ἣν ὥς ἔφην πρώτην X
τὸ πλῆθος καλεῖ, ἣν κατ' αἰσθησιν Ἑλίῳ ἀνέθεντο,
ταμιά μὲν τοῦ παντὸς αἰσθητοῦ φωτός, δι' οὗ θεο- XY
μαίνει τε ἅμα καὶ ἡρέμα ξηραίνει τὰ σώματα, ἐνὶ τῶν 16
πλανήτων καθ' Ἑλληνας, καὶ εἰ Ζωροάστρης αὐτὸν X
πρὸ τῶν ἀπλανῶν τάττοι.

Π, 6 7. Τὴν δὲ δευτέραν ἡμέραν τῇ Σελήνῃ φαίνονται οἱ XY
φυσικοὶ ἀναγράφοντες, ὑγραינוύσῃ τε ἅμα καὶ μετρίως 20
θερμαινούσῃ, τουτέστι τῇ τῆς ὕλης ἐφόρῳ· ὅθεν καὶ
Ἀρτεμὶς λέγεται ἀπὸ τοῦ ἀρτίου καὶ ὑλικοῦ ἀριθμοῦ·

v. 1 ἀγνιέα B 3 ὅτι ἡ μονὰς eqs. S, omis. usque ad 6
μένει X 6 ὅτι διαφέρει S 7 ὥς ἀρχέτυπον εἰκόνας καὶ
παραδείγματος μίμημα cet. des. usque ad 15 Y 8 μίμημα δὲ
ταύτης τὸ ἔν S 9 τὸ omis. X | ὅτι ἡ μονὰς — 12 κόσμος
omis. X 12 ἐσεβάσματο S | κόσμος corr. e κόσμον S 13 πρῶ-
τον A, -την corr. A 2 15 ὁ δὲ ἥλιος θερμαίνει τε ἅμα — 16
σώματα. τὴν δὲ δευτέραν Y 16 σῶμα A, ἅμα corr. A 2 18 τάτ-
τη A 19 τῇ omis. X | φαίνονται — 20 ἀναγράφοντες]
ἀνέγραψαν Y 20 τε omis. Y 22 λέγεται omis. Y | ἀρι-
θμοῦ omis. Y

Υ τὸ γὰρ ἄρτιον μέσον διασπᾶται διαιρούμενον τοῦ ἐνός·
 μόνος δὲ ἀδιαίρετος ὁ περιττός. ὁ μὲν γὰρ ἄρρην
 ἀριθμὸς τετράγωνος, αὐγὴ καὶ φῶς, ἐξ ἰσότητος πλευ-
 ρῶν συνεστώς, ὁ δὲ θῆλυς ἑτερομήκης, νύκτα καὶ
 5 σκοτόν ἔχων διὰ τὴν ἀνισότητα· ὁ δὲ ἑτερομήκης τὴν
 μὲν ἐλάττωνα πλευρὰν ἐλάττωνα ἔχει ἐνί, τὴν δὲ μείζω
 περιττοτέραν ἐνί. ὥστε ὁ δύο ἀριθμὸς οὐ καθαρὸς,
 πρῶτον μὲν, ὅτι κενὸς ἐστὶ καὶ οὐ ναστός, τὸ δὲ μὴ
 πληρὸς οὐ καθαρὸν, ἀρχὴ δὲ ἀπειρίας καὶ ἀνισότητος·
 10 ἀπειρίας μὲν διὰ τὴν ὕλην, ἀνισότητος δὲ διὰ τοὺς
 ἑτερομήκεις· ὅθεν οἱ παλαιοὶ ὡς ὕλην καὶ ἑτερότητα
 XY τὴν δυνάδα παραλαμβάνουσι. τόλμαν δὲ καὶ οἱ περὶ
 Φερεκύδην ἐκάλεσαν τὴν δυνάδα, καὶ ὁρμὴν καὶ
 δόξαν καλοῦσιν, ὅτι τὸ ἀληθὲς καὶ ψευδὲς ἐν δόξῃ
 Υ ἐστί. πανσόβητος γὰρ ἡ ὕλη καὶ ἄστατος καὶ πολυ-
 15 μετάβολος, κακοπαθὴς τε καὶ πόνων ὑπομονητική,
 κατὰ φύσιν τὸ μεριστὸν καὶ διεστὼς ἔχουσα· ὁ γὰρ
 ἄξων μέσος διὰ παντὸς ἵκων τοῦ οὐρανοῦ πρῶτος τὴν
 εἰς δύο τομὴν καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀπόστασιν ὑποφαίνει,
 20 αἷτιος δὲ τῆς πάσης τοῦ αἰσθητοῦ κινήσεως καὶ πάντη
 τῶν νοητῶν κεχωρισμένος. ταῦθ' οὕτως ἔχοντα ὁ
 Νουμᾶς εὐρὼν Ῥωμαίοις τὸν δυνικὸν ἀριθμὸν ἀπηγό-
 ρευσεν ἐν ταῖς ἐορταῖς· οὐδὲ γὰρ ἀριθμοῦσιν οἱ Ῥω-
 μαῖοι, ὥσπερ πρὸ τεσσάρων καὶ τριῶν, οὕτω καὶ πρὸ
 25 δύο λέγοντες· ὡς καὶ Ἀθηναῖοι τὸ πρὶν τὴν δευτέραν

v. 1 τὸ γὰρ — 12 παραλαμβάνουσι omis. X | μέσον ὃν
 διασπᾶται Y, ὃν del. Rr, διασπᾶται οὐ Nokkins | διαιρούμενον
 DFG, διαρομένον CEM 4 συνιστάς D 8 πρῶτος D
 12 τόλμαν δὲ αὐτὴν καὶ ὁρμὴν eqs. Y 13 ὁρμὴν AY, το-
 μὴν B 14 ἀποκαλοῦσιν X | ἀψευδὲς A 15 ἐστί. reliqua
 huius paragraphi omis. X 16 ὑπομονητικός D 17 διε-
 στός D 20 τῆς πάσης] τοῖς πᾶσι M 22 νοῦμας D

ἐξήρουν τοῦ Βοηδρομιῶνος, ὡς Πλούταρχος ἐν Συμ- Υ
ποσίῳ φησί.

II, 7 8. Τὴν δὲ τρίτην ἡμέραν ἀνέθεντο Πυρόεντι — XY
Ἄρης δ' ἂν εἴη οὗτος παρ' Ἑλλήσι — τουτέστι τῷ
ἀερίῳ καὶ γονίμῳ πυρί, ὅπερ ἐξάπτει τὴν τοῦ παν- 5
τὸς αἰσθητοῦ φύσιν καὶ ἀργεῖν οὐκ ἔῃ, ξηραῖνον ἅμα
καὶ ῥοιζηδὸν θερμαῖνον. Ἦρας δὲ παῖδά φασὶ τὸν
Ἄρεα, τουτέστιν ἐκ τοῦ ἀερώδους τὸ διειδὲς καὶ λεπτο-
μερές πῦρ· ὅθεν οἱ μυθικοὶ ζευγνύουσι τὴν Ἀφροδί-
την ποτὲ μὲν Ἠφαίστῳ, τῷ χθονίῳ πυρί, ποτὲ δὲ 10
Ἄρεϊ, τῷ ἀερίῳ· διὰ γὰρ τούτων τὸ πᾶν αἰσθητὸν
ζωογονεῖται, ὡς εἴρηται. μεγίστη δὲ ἡ τῆς τριάδος XYS
καὶ κατ' αἰσθησιν δύναμις· ὁ γὰρ κατ' αὐτὴν ἀριθμὸς
τοῖς γεννητοῖς ἐπιδέδωκε γένεσιν αὐξήσιν τροφήν. καὶ
οὐχ ἀπλῶς εἴρηται· 15

τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται,

τριῶν ὄντων καὶ αὐτῶν τῶν οὐρανίων σωμάτων, τοῦ
τε αἰθερώδους, ἀστρώδους τε καὶ λιθώδους. καὶ τῶν XY
περιττῶν ἀριθμῶν ἀρχὴ ἡ τριάς, ὅθεν καὶ ἰδιὸς X
ἀριθμὸς ὁ τρία καλεῖται, μερισμὸν ἢ διαίρεσιν οὐκ 20
ἐπιδεχόμενος. ὅτι πάντων ἄρχει τῶν ἀριθμῶν ἡ τριάς,
ὡς ἀρχὴ τυγχάνουσα τῶν περιττῶν πάντων, πληρούν-

v. 1 Plut. Quaest. conv. IX, 6 p. 741 B 16 II. O 189

v. 1 ἀνεξήρουν D 3 τὴν τρίτην τῷ ἄρει τουτέστι τῷ
ἀερίῳ X 7 ἐκθερμαῖνον X 8 ἐκ τοῦ ἀέρος (ἄρεος B) τὸ
λεπτομέρες· τὴν ἀφροδίτην ποτὲ μὲν ἠφαίστῳ ποτὲ δὲ ἄρει ζευ-
γνύουσι, τουτέστι ποτὲ μὲν τῷ χθονίῳ πυρί, ποτὲ δὲ τῷ ἀερίῳ·
διὰ γὰρ eqs. X 11 πᾶν] πνεῦμα X 12 ὡς εἴρηται omis.
Y ὅτι μεγίστη—18 λιθώδους S 13 καὶ κατ' αἰσθησιν omis. XS
14 γεννητοῖς XY, γενετοῖς G | ἐπιδέδωκε A | καὶ τροφήν S
18 τε καὶ] τε omis. S | καὶ τῶν omis. X 19 περιττῶν γὰρ X |
ἀρχὴ πέφηνεν εἶναι τριάς X | ὅθεν — p. 26, 1 λειπομένων desunt Y

XYS των καὶ μηδέποτε λειπομένων. καὶ τρεῖς πρῶται κατ'
 Ὀρφέα ἐξεβλάστησαν ἀρχαὶ τῆς γενέσεως, νῦξ καὶ γῆ
 καὶ οὐρανός, θεῶν δὲ τῶν ἐν γενέσει τρία γένη, οὐ-
 ράνιον καὶ ἐπίγειον καὶ τὸ μεταξὺ τούτων. τρία δὲ
 5 καὶ τῆς ψυχῆς τὰ κυριώτατα, λογικὸν θυμικὸν ἐπιθυ-
 μητικόν. τρία δὲ καὶ νοῦ εἶδη Ἀριστοτέλης παραδί-
 δωσι, τὸν ὑλικόν, τὸν καθ' ἑξίν, τὸν θύραθεν· ἐξ ὧν
 XY καὶ τρεῖς ἰδέαι, φύσις μάθησις ἄσκησις. καὶ αὐτῆς
 δὲ τῆς πάντα κινούσης μουσικῆς κατὰ τὸν Θεόφραστον
 10 τομαὶ τρεῖς, λύπη ἡδονὴ ἐνθουσιασμός. ἀλλὰ μὴν
 καὶ σώματος τρεῖς αἱ κινήσεις, φορὰ νόμος πρόβασις.
 τρεῖς δὲ καὶ σφαιρῶν αἱ συστάσεις, κέντρον διάμετρον
 περιφερέες. τρεῖς δὲ καὶ κινήσεις τῶν ἀστέρων, προ-
 ποδισμός ὑποποδισμός ἀκρωνυχία. τρεῖς δὲ σωμάτων
 15 διαφοραί· τὰ μὲν γὰρ ἐστὶν ὑλικά, τὰ δὲ ἀέρια, τὰ
 δὲ ἐμπύρια, ὡς ὁ Χαλδαῖος παραδίδωσι. τρία δὲ καὶ
 ἐκάστου κινήματα σχήματος, πλάτος βάθος μῆκος.
 τρεῖς δὲ καὶ οἱ τὸ ζῳδιακὸν πλάτος ὀρίζοντες κύκλοι,
 θερινὸς τροπικὸς, χειμερινὸς τροπικὸς, ἰσημερινός. τρία
 20 δὲ καὶ τὰ ὑπέργεια κέντρα, ἀνατολὴ δύσις μεσουρά-

v. 2 Abel Fragm. Orphica 145 6 Aristoteles cf. Rr
 p. 303 sqq. Diels Doxographi gr. 392^b 3 9 fragmentum Theo-
 phrasti referendum ad deperditos eius libros de musica.
 16 cf. Kroll Or. Chald. p. 31

v. 1 ὅτι τρεῖς — 8 ἄσκησις S 2 τῆς γενέσεως desunt XY | νῦξ]
 νοῦς S 3 ἐν] ἐπὶ S 4 ἐπίγειον XY, καὶ ἐπίγειον S 5 καὶ
 omis. S, καὶ τῆς omis. Y, καὶ postea add. G | καὶ ἐπιθυμη-
 τικὸν S 6 παραδίδωσιν B 7 τὸν ὑλικόν τὸν — τὸν XS, τὸ
 — τὸ — τὸ Y | ὧν omis. D 8 φύσις ἄσκησις ἄσκησις M,
 φύσις ἄσκησις μάθησις corr. M₂F 9 τῆς omis. D | κινούσης
 X 10 μὴν] μὲν D 13 καὶ omis. D 13 sq. προδισμός
 ὑποδισμός B 14 ἀκρωνυχία D, καὶ ἀκρωνυχία F 16 παραδί-
 δωσιν B 17 κινήματος σχήματος XCDE, κινήματα σχή-
 ματος FGM | μῆκος βάθος X 19 χειμερινὸς τροπικὸς
 omis. X 20 μεσουράνισμα, corr. -ημα E, μεσουράνισμα D

νημα. καὶ πολλὰ ἂν τις εἴποι περὶ τῆς κατ' αἰσθησιν XY
 τριάδος, καὶ ὁ σύμπας κόσμος ἐκ τριῶν δυνάμεων συ-
 στηναι λέγεται, ἀριθμητικῆς γεωμετρικῆς ἁρμονικῆς·
 ἡ γὰρ νοητὴ ὑπερβέβηκε τὴν παροῦσαν ἐξέτασιν. ἴσμεν
 γάρ, ὅτι ἡ τριάς τὴν τῶν θείων προόδον ἐκίνησε καὶ 5
 στήσιν αὐτοῖς τὴν αἰώνιον ἀπειρογάσαστο ἐν τῷ αὐτῷ
 εἶδει, ὥς φησιν ὁ Πυθαγόρειος Ὡκελλος ῥήμασι τού-
 τοις· 'ἡ τριάς πρώτη συνέστησεν ἀρχήν, μεσότητα καὶ
 τελευτήν.' ἡ γὰρ περιττὴ καὶ περαίνουσα ἰσότης δη-
 μιουργός ἐστι κατὰ τὴν τετράγωνον φύσιν· τὸ γὰρ 10
 θεῖον τρισὶ τούτοις χαρακτηρίζεται, τῷ ἐφετῷ, τῷ ἱκα-
 νῷ, τῷ τελείῳ. ἔτι μὴν καὶ ὁ ἐν Φαίδρῳ Σωκράτης, YS
 ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἐν Πολιτείᾳ παραδίδωσιν, ὅτι τὸ νοη-
 τὸν τρίτην τινὰ φύσιν ἐν τῷ θεῷ τίθεται· ἔστι γὰρ
 αὐτοῦ τὸ μὲν ἀκρότατον οὐσία, τὸ δὲ μέσον ζωή, τὸ 15
 δὲ ἔσχατον νοῦς. ἀλλ' ἴσως ἐρεῖ τις· ποία κοινωνία
 τοῖς αἰσθητοῖς πρὸς τὴν νοητὴν τριάδα; ἰστέον τοίνυν,
 ὅτι τρεῖς τριάδας ὁ Τίμαιος παραδίδωσι, καὶ μάρτυς
 ὁ Πρόκλος ἐν ὑποτυπώσει τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας
 φάσκων, ὅτι ἡ τῶν νοητῶν ἀκρότης, τριάς οὖσα 20
 νοητὴ, καὶ μονάς ἐστιν· ἐνὰς γὰρ τυγχάνειν δύνα-
 ται, ἐν ἑαυτῇ τὴν πασῶν δυνάμεων αἰτίαν ἔχουσα καὶ

v. 7 Mullach hoc fragmentum Caecilio adtribuit FPhG II 53
 12 Plato Phaedr. p. 246 A 13 Resp. p. 511 A

v. 1 καὶ πολλὰ — 2 τριάδος desunt Y 3 λέγεται συστή-
 ναι X 4 ὑπερβέβηκε Y 6 αἰώνιον D | τῷ ἀκτωῖδι A,
 τῷ ἀκτωρίδι B, τῷ αὐτῷ εἶδει Y 7 κεκίλιος ὁ πυθαγόρειος Y |
 ὀκελλος ὁ πυθαγόρειος A, ὁ πυθαγόρειος ὠκελλος B 8 συν-
 ἔστηκεν B | καὶ omis. X 12 τελείῳ. reliqua huius para-
 graphi desiderantur X | ὅτι ὁ ἐν Φαίδρῳ — p. 28, 2 περιέχον-
 ται S 13 τὸ omis. M 14 τριττὴν M | ἔστι γὰρ | ἔστι
 μὲν D 16 ἀλλ' ἴσως — 18 παραδίδωσι omis. S 19 πλά-
 τωνος σοφίας F 20 νοητὸν D

Υσούσιαν, ὥς φησιν ὁ Παρμενίδης. πάντα γὰρ τὰ νοη-
 Υ τὰ ἐν τῇ τριάδι περιέχεται, καὶ πᾶς ὁ θεῖος ἀριθμὸς
 ἐν τῇ τάξει ταύτῃ προεληλύθεν, ὥς καὶ αὐτὸς ὁ Χαλ-
 δαῖος ἐν τοῖς λογίοις·

5 τῆσδε γὰρ ἐν τριάδος κόλποις ἔσπαρται ἅπαντα,
 καὶ πάλιν·

τῆσδε γὰρ ἐκ τριάδος πᾶν πνεῦμα πατὴρ ἐκέρασσε.

διὰ μὲν τοῦτο οἱ Πυθαγόρειοι τριάδα μὲν ἐν ἀρι-
 θμοῖς, ἐν δὲ σχήμασι τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον ὑποτί-
 10 θενται στοιχεῖον τῆς τῶν ὄλων γενέσεως. ἐν μὲν οὖν
 μέτρον ἐστί, καθ' ὃ συνέστη ὁ ἀσώματος καὶ νοητὸς
 κόσμος· δεύτερον δὲ μέτρον, καθ' ὃ ἐπάγη ὁ αἰσθητὸς
 οὐρανός, πέμπτην λαχὼν καὶ θειοτέραν οὐσίαν, ἄτρε-
 πτον καὶ ἀμετάβολον· τρίτον δὲ καθ' ὃ ἐδημιουργήθη
 15 τὰ ὑπὸ σελήνην, ἐκ τῶν τεσσάρων δυνάμεων γένεσιν
 καὶ φθορὰν ἐπιδεχόμενα.

XY 9. Τὴν δὲ τετάρτην ἡμέραν Στίλβοντι, ἐνὶ τῶν Rr II. 8
 πλανήτων κατ' Αἰγυπτίους οὕτω καλουμένῳ, ἀνέθεντο,
 ὃς ἐξ ἴσου ποτὲ μὲν ὑγραίνει ποτὲ δὲ ξηραίνει, πνευμα-
 20 τούμενος ὑπὸ τῆς περὶ τὸν ἥλιον ὀξυκινήσιος· Ἐρμοῦ
 XYS δὲ τοῦτον Ἕλληνες εἶναι βούλονται. αὐτῷ τοίνυν τὴν
 τετράδα οἱ φιλοσοφοῦντες ἀνέθεντο ὥς ἐφόρῳ τῶν

v. 1 cf. Plat. Parmen. p. 145 5. 7 Kroll Or. Chald. p. 18

v. 1 φησι ὁ D 2 περιέχονται cet. des. S | ὁ omis. D
 5 κόλποις ἐπάρχεται Sch codicibus vindicat, qui tamen omnes
 ἔσπαρται (CDEFGM) exhibent. 7 ἐκέρασεν M, ἐκέρασε rell.
 10 γενέσεως] γίνεσθαι D 11 συνέστη ἀσώματος D 12 ἐπάγη
 αἰσθητός D 13 οὐρανός] νοῦς M 17 τὴν (τε add. A) τε-
 τάρτην ἡμέραν τῷ ἑρμῇ ἀνέθεντο ὃς ἐξ ἴσου inc. X 19 δὲ
 omis. A 20 Ἐρμοῦ — 21 βούλονται omis. X 21 ὅτι τῷ
 ἑρμῇ τὴν τετράδα — p. 29, 4 ἀρχύτας δὲ κύκλον αὐτὴν φησιν S

μιγάδων ψυχῶν· τὰ γὰρ τῆς ψυχῆς στηρίγματα τέσ- X Y S
 σαρά ἐστι, νοῦς ἐπιστήμη δόξα αἰσθησις. ψυχὰ γὰρ
 ἀνθρώπου, ὡς Πυθαγόρας ἔφη, ἔστι τετράγωνον ὀρθο-
 γώνιον. Ἀρχύτας δὲ τῆς ψυχῆς τὸν ὅρον οὐκ ἐν τε- Y
 τραγώνῳ, ἀλλ' ἐν κύκλῳ ἀποδίδωσι, 'διὰ τοῦτο ψυχὰ 5
 τὸ αὐτὸ κινοῦν, ἀνάγκη δὲ τὸ πρῶτον κινοῦν, κύκλος
 δὲ τοῦτο ἢ σφαῖρα'. καὶ οὕτω μὲν ἐπὶ τοῦ νοητοῦ, X Y
 οὐδὲν δὲ ἦττον κἀπὶ τοῦ αἰσθητοῦ ἐστι συνιδεῖν ἐν
 ταῖς τῶν ζώων γενέσεσι· πρῶτον μὲν γὰρ ἐστι σπέρ- Y
 ματος καταβολή, δεύτερον δὲ ἢ εἰς τὰ γένη διανομή, 10
 τρίτον αὔξησις, καὶ τέταρτον τελείωσις. ἀλλὰ μὴν τέσ- X Y
 σαρές τε ἡλίου τροπαί, καθ' ἃς τὰ ὄντα συντηρεῖται,
 ἰσημερίαί δύο, θερινὴ καὶ χειμερινὴ τροπή. τέσσαρες
 δὲ καὶ αὐτῆς τῆς σελήνης αἱ πρῶται φάσεις ὥσπερ
 ῥίζαι καὶ ἀρχαί, σύνοδος πανσέληνος διχοτόμοι δύο, 15
 ἐκάστης φάσεως ἀλλοιούσης τὴν ἐνέργειαν· ἀπὸ μὲν X Y H
 γὰρ συνόδου ἕως διχοτόμου ὑγραίνει, ἀπὸ δὲ ταύτης
 ἕως πανσελήνου θερμαίνει, ἀπὸ δὲ ταύτης ἕως τῆς
 δευτέρας διχοτόμου ξηραίνει, ἐκ δὲ ταύτης ἕως ἐπὶ

v. 4 Archytas v. Zeller Phil. d. Gr. III 2³ 105.

v. 2 ἐστι] εἰσι C | ψυχᾶ A, ψυχῇ A₂, ψυχὰ rell. 3 ἀν-
 θρώπων S | φησὶν ὁ πυθαγόρας Y, ὡς πυθαγόρας ἔφη XS |
 εὐθύγωνιον Y | τετράγωνον καὶ εὐθύγωνον· on· F 4 Ἀρχύ-
 τας — 7 σφαῖρα desunt X, ἀρχύτας δὲ κύκλον αὐτὴν φησὶν S
 6 πρῶτον FG | κινοῦν omis. D 7 οὕτως B 8 οὐδὲν |
 οὐδὲ A 9 ἐστι] ὡς D | σπέρματος — 10 διανομή desunt
 X, lacuna quindecim fere litterarum B | διαμονή Y, διανομή
 ci. G. Wissowa collato Plat. Tim. p. 73 C 11 καὶ omis. X |
 μὴν καὶ τέσσαρες F 12 τε] τοῦ D | καθ' ἃς] εἰς ἃς X
 13 ἰσημερίαί — τροπή desunt Y 14 φάσεις B 16 φά-
 σεως B, φύσεως M | φυσικῶς δὲ ἢ σελήνη ἀπὸ μὲν συνόδου —
 p. 30, 7 ξηροτάτη ὥρα H f. 168^v. 17 ἀπὸ δὲ ταύτης ἕως |
 ἐκ δ' ἐκείνης ἐπὶ τῆς XH 19 ἐκ — p. 30, 1 ψύχει desunt XH

XH σύνοδον ψύχει. ἔνθεν οἶμαι τοὺς περὶ γεωργίαν ἐσχο-
 λακότηας ἀσφαλῶς σπείρειν μὲν καὶ φυτεύειν περὶ συ-
 νόδους ἢ πανσελήνους, οἷα δὴ ἐν ὑγροτέρῳ τηνικαῦτα
 τῷ ἄερι καὶ πρὸς γένεσιν ἄλλων κεκινημένῳ· περὶ δὲ
 5 τὰς διχοτόμους ὕλην τε, ὅση ἐργάσιμος, κόπτουσι καὶ
 τοὺς πρὸς ἀπόθεσιν καρποὺς συγκομίζουσιν, οἷα δὴ ἐν

X ξηροτέρῳ τῇ ὥρᾳ. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν

XY καὶ νοητῶν. περὶ δὲ τοῦ κατ' ἀριθμὸν ἀξιώματος ὁ
 τέταρτος ἀριθμὸς τετράγωνός ἐστι. μόνος γὰρ ἰσάκεις

10 ἴσος ἰσομερῆς ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ συνθέσει καὶ δυνάμει

X πέφυκε γεννᾶσθαι, σύνθεσιν μὲν οὖν ἐκ δυεῖν καὶ
 δυεῖν, δύναμιν δὲ ἐκ τοῦ δις δύο, πάγκαλόν τι συμ-

XY φωνίας εἶδος ἐπιδεικνύμενος, ὃ μηδενὶ τῶν ἄλλων
 ἀριθμῶν συμβέβηκεν, ὅθεν καὶ ἀποτελεσματικὸς καλεῖ-

15 ται· εἰ γὰρ ἀπὸ μονάδος μέχρι τετράδος ἐξῆς συντε-
 θεῖεν ἀριθμοί, δεκάδα ἀποτελοῦσιν.

XYS 10. Τὴν δὲ πέμπτην Φαέθοντι, τῷ πάντων πλαυή-Rr II, 9

των εὐκρατοτάτῳ ἀνέθεντο· Δία δὲ αὐτὸν Ἑλλήνες
 ζωογόνον θεολογοῦσιν. ὅθεν καὶ ἐν Κρήτῃ τεχθῆναι

20 μυθικῶς αὐτὸν βούλονται, ἐν ᾗ θανάσιμον οὐδὲν φύε-
 ται, ἀλλ' οὐδὲ λύκος ἢ γλαυξ εὐρίσκεται, ὥς φησιν

XY Ἀντίγονος. καὶ οὐράνιος δὲ καλεῖται κατὰ τὴν ἐν πεν-

v. 22 Antig. mirab. c. 10: οὐ γίνεται τοῦτο τὸ ζῶον, ἀλλὰ
 κἂν εἰσαχθῇ τελευτᾷ, καθάπερ αἱ γλαυκὲς ἐν Κρήτῃ, ἐν ᾗ λέγουσι
 οὐδὲ ζῶον θανάσιμον οὐδὲν τὴν χώραν φέρειν.

v. 1 ἔνθεν — 8 ἀξιώματος desunt Y 1 ἔχοντας X, ἐσ-
 χολακότηας H 7 ξηροτάτῃ ὥρᾳ H 9 τέταρτος ἀριθμὸς] δὲ
 τέτταρα καὶ Y 10 συνθέσει] σύνθεσις B 11 γενέσθαι C |
 σύνθεσιν — 13 ἐπιδεικνύμενος desunt Y | δυοῖν καὶ δυεῖν X
 14 ἀριθμῶν omis. Y 15 ἄχρι Y | ἐξῆς omis. Y, ἐξ ἧς B |
 συντεθεῖεν omis. D 16 ἀριθμοὶ omis. Y | ὁ δέκα ἀποτε-
 λεῖται Y 17 ὅτι τὴν πέμπτην — 22 ἀντίγονος S 18 εὐ-
 κρατοτάτῳ A, prius τῷ del. A₂ | ἀνέθεντο omis. XY | διὰ X C D E,
 διὰ F G M S 20 βούλεται M 22 ἐν πεντάδι omis. X

τάδι κυκλοφορικὴν οὐσίαν, ἐξ ἧς φασιν ἀποτελεσθῆ- XY
 ναι τὸν οὐρανὸν κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην. ἡ γὰρ πεν- Y
 τὰς παραλαβοῦσα τὴν τετράδα ὕλης λόγον ἔχουσαν
 τρόπον τινὰ καὶ ὑποκείμενον τοῖς ἐξ αὐτῆς φνομένοις,
 ἡῤῥησέ τε αὐτὴν καὶ προήγαγεν ἐπὶ τὴν ἀπὸ τῆς αὐξή- 5
 σεως αἰώνιον ἀνακύκλῃσιν· μεθόριον γὰρ τῆς δεκάδος
 καὶ ὥς ἂν εἰδωλὸν ἔστι τῆς κοινῆς τελειότητος ἡ πεν-
 τὰς. καὶ πλανώμενοι πλὴν ἡλίου καὶ σελήνης πέντε,
 καὶ κύκλοι ἐν σφαίρα πέντε καὶ ζῶναι πέντε. τῆς YS
 δὲ αἰσθήσεως λέγεται δημιουργὸς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις 10
 ὁ Ζεὺς καὶ εἰκὸς ἦν αὐτῷ τὴν πεντάδα κατὰ φύσιν
 ὥσπερ ἀνατεθῆναι· συγγενὴς γὰρ ἡ πεντὰς τῇ αἰσθήσει,
 ἥτις πενταχῶς τέμνεται, εἰς ὄρασιν ἀκοὴν γεῦσιν ὄσ-
 φρησιν καὶ ἀφῆν. καὶ τούτου χάριν ὁ Πυθαγόρας
 Εἰμαρμένη τὸν πέντε ἀριθμὸν ἀνακεῖσθαί φησιν, ἐπεὶ 15
 τῶν αἰσθητῶν κατάρχειν τὴν Εἰμαρμένην λόγος· ταύτη
 τὰς ἀποκαθισταμένας ψυχὰς ὑπερβαίνειν τὴν Εἰμαρ-
 μένην φησὶ τὸ λόγιον

οὐ γὰρ ὅφ' εἰμαρτὴν ἀγέλην πίπτουσι θεουργοί.

II, 10 11. Τὴν δὲ ἔκτῃ ἀναφέρουσι Φωσφόρῳ, θερμαί- XY
 νοντι ἅμα καὶ γονίμως ὑγραίνονται· οὗτος δὲ ἂν εἴη 21

v. 2 Aristoteles περὶ οὐρανοῦ I p. 268 Bekker 19 Kroll
 de or. Chald. p. 59

v. 1 κυκλοφορητικὴν Y | οὐσίαν. reliqua huius paragraphi
 desunt X 2 ἀριστοτέλη M 4 ὑποκειμένην D 6 ἀνα-
 κύκλωσιν D 10 ὅτι αἰσθήσεως δημιουργὸς λέγεται — 19
 θεουργοί S | παρὰ] περί C | τοῖς omis. Y | δημιουργὸς ὁ ζεὺς
 παρὰ φιλοσόφοις D 11 ἦν ἐν αὐτῷ CEF, ἦν αὐτῷ DM,
 καὶ διὰ τοῦτο αὐτῷ ἡ πεντὰς ἀνάκειται συγγενὴς οὐσα τῇ αἰσθή-
 σει S 13 εἰς ὄρασιν — 14 ἀφῆν omis. Y | ἀκοὴν — 14 ἀφῆν
 in rasura S 15 εἰμαρμένην D 16 λόγος — 17 εἰμαρμένην
 desunt S 21 ἅμα — p. 32, 1 Ἀφροδίτης desunt X, θερμαί-
 νοντιασπερος ὡς A, θερμαίνονται ὁ καὶ ἔσπερος ὡς ἑλλησι corr. A₂

XY ὁ Ἀφροδίτης ὁ καὶ Ἑσπερος, ὡς Ἑλλησι δοκεῖ· Ἀφρο-
 δίτην δὲ ἄν τις εἴποι τὴν τοῦ παντὸς αἰσθητοῦ φύσιν,
 τουτέστι τὴν πρωτογενῇ ὕλην, ἣν καὶ Ἀστερίαν καὶ
 Οὐρανίαν καλεῖ τὰ λόγια. ὁ γὰρ ἕξ ἀριθμὸς γεννη-
 5 τικώτατός ἐστιν ὡς ἀρτιοπέριτος, μετέχων καὶ τῆς
 δραστικῆς οὐσίας κατὰ τὸν περιττὸν καὶ τῆς ὕλικῆς
 κατὰ τὸν ἄρτιον. ὅθεν καὶ οἱ ἀρχαῖοι γάμον καὶ ἀρ-
 μονίαν αὐτὸν ἐκάλεσαν· τῶν γὰρ ἀπὸ μονάδος μόνος
 X τέλειός ἐστι τοῖς ἑαυτοῦ μέρεσι, συμπληρούμενος ἐκ
 10 τῶν αὐτῶν, ἡμίσεως μὲν τριάδος, τρίτου δὲ δυάδος,
 XY ἑκτου δὲ μονάδος. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἄρρην τε καὶ θῆ-
 λυς εἶναι πέφυκεν, ὡς καὶ αὐτὴ Ἀφροδίτη τὴν τοῦ
 ἄρρενος τήν τε τοῦ θήλεος ἔχουσα φύσιν καὶ διὰ τοῦτο
 X παρὰ τοῖς θεολόγοις ἀρρενόθηλυς καλουμένη. καὶ ἄλ-
 15 λος φησὶν· ὁ ἕξ ἀριθμὸς ψυχογονικός ἐστιν ἀπὸ ἐξά-
 δος ἐπιπεδούμενος τῇ τοῦ παντὸς σφαίρα, καὶ τὰ
 ἐναντία δὲ κατακεράννυσιν. εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν
 ἄγει, ἔπειτα δὲ ὑγείαν μὲν ἐμποιῶν τοῖς σώμασι, συμ-
 φωνίαν δὲ ἐν λύρᾳ καὶ μουσικῇ καὶ ἀρετὴν ἐν ψυχῇ
 20 καὶ ἐν πόλει εὐθηνίαν ἐν τε τῷ παντὶ πρόνοιαν. ὅθεν
 X καὶ Ὀρφεὺς περὶ ἐξάδος ταῦτά φησι·

v. 4 Kroll de or. Chald. p. 10¹.

v. 2 εἴπη F 3 πατρογενῇ X ^{πρωτο}πατρογενῇ EM ^{απρῶ}πρωτο-
 γενῇ G, πρωπατρογενῇ C, πρωτογενῇ D F 5 ἀρτιοπέρι-
 τος A, -ιτος corr. A₂ 7 ὅθεν οἱ X 8 αὐτὸν omis. D
 9 τοῖς — 11 μονάδος desunt Y 11 ἕκτον δὲ μονάδος de-
 sunt B 12 πέφυκε. καὶ γὰρ καὶ ἡ ἀφροδίτη (ἀφροδίδη B) X
 13 ἄρρενος καὶ θήλεος X, ἄρρενος τήν τε τοῦ θήλεος Y. Lambecius
 in Codinum p. 153 nro. 28: καὶ γὰρ καὶ ἡ Ἀφροδίτη τήν τε τοῦ ἄρρε-
 νος καὶ θήλεος ἔχουσα φύσιν ἀρρηνόθηλυσ καλεῖται. | καὶ — 14
 θεολόγοις omis. B 14 καλεῖται B, καλουμένη AY, reliqua
 huius paragraphi desunt Y | ἄλλος A, ἄλλως B 15 ἐξ B
 17 φιλίαν καὶ ὁμόνοιαν B 18 ἐμποιῶν B 20 θηνίαν A,
 εὐ add. A₂

ἵλαθι κύδιμ' ἀριθμέ, πάτερ μακάρων, πάτερ ἀνδρῶν. X

Π, 1112. Τὴν ἑβδόμην ἡμέραν Αἰγύπτιοι μὲν καὶ Χαλ- XY
δαῖοι προσφωνοῦσι Φαίνοντι, οὕτω κατ' αὐτοὺς προσ-
αγορευομένῳ ἄστειρι τῷ πάντων ἀνωτάτῳ, ψύχοντι
ἄκρως καὶ προσεχῶς ξηραίνοντι, Κρόνον δὲ αὐτὸν Ἑλ- 5
λῃσιν ἔθος καλεῖν κατὰ μὲν θεολογίαν, κατὰ δὲ ἔτυ-
μολογίαν διακορῇ νοῦν, οἶονεὶ πλήρη καὶ μεστὸν ἑτῶν,
ἀντὶ τοῦ Μακραίωνα, ὥς εἴρηται. οἱ γε μὴν Πυθα- XYS
γόρειοι τῷ ἡγεμόνι τοῦ παντὸς τὴν ἑβδόμην ἀνατίθεν-
ται, τουτέστι τῷ ἐνί, καὶ μάρτυς Ὀρφεὺς λέγων οὕτως· 10

ἑβδόμη, ἣν ἐφίλησεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων.

Ἀπόλλωνα δὲ μυστικῶς τὸν ἕνα λέγεσθαι προειρηκάμεν
διὰ τὸ ἄπωθεν εἶναι τῶν πολλῶν, τουτέστι μόνον.
ὀρθῶς οὖν ἀμήτορα τὸν ἐπὶ ἀριθμὸν ὁ Φιλόλαος
προσηγόρευσε, μόνος γὰρ οὔτε γεννᾶν οὔτε γεννᾶσθαι 15
πέφυκε· τὸ δὲ μήτε γεννῶν μήτε γεννώμενον ἀκίνητον·
ἐν κινήσει γὰρ ἡ γέννησις, τὸ μὲν, ἵνα γεννήσῃ, τὸ XS
δέ, ἵνα γεννηθῇ· τοιοῦτος δὲ ὁ θεός, ὥς καὶ αὐτὸς

v. 1 Abel Frgm. Orph. 147

10 Abel Frgm. Orph. 148

v. 1 μακαρίων X, μακάρων Sch 2 ἡμέραν omis. Y
3 οὕτως X 4 τῷ πάντων] τῶν πάντων Y 5 ἄκρος A
6 θεολογίαν οἷα διακορῇ νοῦν (διακονῇν οὖν B -ρῇν οὖν corr.
B, διακορῇν οὖν A -νῇν οὖν A, marg.) κατὰ δὲ ἔτυμολογίαν
οἶονεὶ codd., corr. Sch 8 ἀντὶ μακραίωνα ὥς εἴρηται X, ἀντὶ
τοῦ μακραίωνα Y | ὁ γὰρ ἑβδομος ἀριθμὸς ἡλίου ἐστίν· οἱ γὰρ
πυθαγόρειοι — p. 34, 5 ἐμφανῶν θεῶν S 10 μάρτυς omis.
XS | ὁ ὀρφεὺς S 12 Ἀπόλλωνα — 13 μόνον desunt Y
13 διὰ — μόνον omis. S 14 ἀμήτορα B 15 οὐδὲ — οὐδὲ
AS 16 πέφυκε· τὸ δὲ τοιοῦτον ἀκίνητον Y 17 γέννησις·
ἐπειδὴ καὶ τὸ γεννῶν καὶ τὸ γεννώμενον οὐκ ἄνευ κινήσεώς ἐστι.
τὸ μὲν ἵνα X, ἀκίνητον πέφυκε· τοιοῦτος δὲ ὁ θεός· φησὶ γοῦν
καὶ ὀνήτωρ S | τὸ μὲν — p. 34, 3 ὅμοιος desunt Y

XS ὁ ρήτωρ ὁ Ταραντῖνος· φησὶ δὲ οὕτως· ἔστι γὰρ ἡγε-
 μών καὶ ἄρχων ἀπάντων εἰς αἰὲ ὦν θεός, μόνιμος
 XYS ἀκίνητος αὐτὸς ἑαυτῷ ὅμοιος· οἱ δὲ μαθηματικοὶ
 πρὸς τὸ μυθικώτερον ῥέποντες τῷ Κρόνῳ τὴν ἑβδόμην
 Y ἡμέραν προσφωνοῦσιν, οἶονεὶ τῷ πατρὶ τῶν ἐμφανῶν
 6 θεῶν. ἐπειδὴ γὰρ τῶν πλανωμένων πάντων ὑψηλό-
 τερος ὁ τοῦ παρ' αὐτοῖς Κρόνου λέγεται ἀστήρ, αὐτᾶ
 δῆθεν τὴν ἑβδόμην ἡμέραν ἀνέθεντο ὡς ἀνωτάτῳ
 XY πάντων. ἡ τοίνυν ἑβδομάς συνέστηκεν ἐξ ἑνὸς καὶ
 10 δυοῖν καὶ τεττάρων, ἔχουσα δύο λόγους ἀρμονικωτά-
 X τους, τὸν τε τριπλάσιον καὶ τὸν τετραπλάσιον. ἔχει
 δὲ καὶ διαιρέσεις ζυγάδην τρόπον τινὰ συνεστώσας·
 διαιρεῖται γὰρ πρῶτον εἰς μονάδα καὶ ἐξάδα, ἔπειτα
 εἰς πεντάδα καὶ δυάδα, καὶ τελευταῖον εἰς τριάδα καὶ
 15 τετράδα· μουσικωτάτη δὲ ἡ τούτων τῶν ἀριθμῶν ἀνα-
 λογία. διατείνει δὲ αὐτῆς ἡ φύσις καὶ ἐπὶ τὴν ὁρατὴν
 ἅπασαν οὐσίαν, οὐρανὸν καὶ γῆν· αὐτίκα γοῦν οὐρα-
 νὸν φασιν ἑπτὰ διεξῶσθαι κύκλοις, ὧν ὀνόματα τάδε·
 ἀρκτικὸς ἀνταρκτικὸς θερινὸς χειμερινὸς ἰσημερινὸς ζω-
 20 διακὸς καὶ προσέτι γαλαξίας· ὁ γὰρ τοιοῦτος ἀριθμὸς
 θεῖός ἐστιν. ὅθεν τὰ κατὰ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν διὰ
 τοῦ ἡγεμονικοῦ λόγου ἑπταχῇ σχίζεται, πρὸς τε πέντε

v. 1 Philolaus apud Philonem de opif. mundi p. 34 Cohn-
 Wendland, Boeckh Philolaos p. 151

v. 1 ὁ ρήτωρ ὁ B, in corr. A, ὁνήτωρ ὁ S | φησὶ δὲ omis. S
 2 ὁ πάντων BS, ἀπάντων A 3 οἱ δὲ μυθικοὶ τῷ κρόνῳ τὴν
 ἑβδόμην ἡμέραν (ἡμέραν omis. B) ἀνέθεντο ὡς ἀνωτάτῳ πάν-
 των. ἡ ἑβδομάς συνέστηκεν X | οἱ δὲ μαθηματικοὶ μᾶλλον ἐπὶ
 τὸ μυθικὸν ῥέποντες S 4 τῷ omis. S 5 πατρὶ] πρῶτῳ S
 10 δυοῖν] δύο X | ἔχουσα] ἐχόντων Y | ἀρμονικωτάτους A, -κο-
 τάτους A₂ marg. 11 τριπλάσιον] διπλάσιον Y | ἔχει — p. 35, 11
 βραχεία desunt Y 12 διαίσεις B 17 ἀπάντων in corr.
 A, ἅπασαν B 19 θερινὸς omis. B

αἰσθήσεις καὶ τὸ φωνητικὸν ὄργανον καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ X
 γόνιμον. καὶ τὸ πᾶν δὲ τοῦτο ἐν ἑπτὰ θεωρεῖται· ἐν
 σώματι ἐν διαστάσει ἐν σχήματι ἐν μεγέθει ἐν χρώματι
 ἐν κινήσει ἐν στάσει· καὶ παρὰ ταῦτα οὐδὲν ἕτερον
 συμβέβηκε τοῖς ὁρωμένοις· τῶν γὰρ αἰσθητῶν τὰ στε- 5
 ρεὰ προϋπιννοεῖται, τῶν δὲ στερεῶν τὰ ἐπίπεδα, τῶν
 δὲ ἐπιπέδων αἱ ἐπιφάνειαι, τῶν δὲ ἐπιφανειῶν αἱ
 γραμμαί, τῶν δὲ γραμμῶν αἱ στιγμαί, τῶν δὲ στιγμῶν
 οἱ ἀριθμοί, οἳ δὴ καὶ τῷ σώματι τυγχάνουσιν· ἐπὶ
 δὲ καὶ φωνῶν μεταβολαί, ὁξεῖα βαρεῖα περισπωμένη 10
 σύμφθογγος ψιλὴ τε καὶ μακρὰ καὶ βραχεῖα. ἔνθεν XY
 καὶ τὰ ἐπτάμηνα βρέφη τελειογονεῖσθαι πέφυκεν, ὥς
 Ἰπποκράτης λέγει· ἡ γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ ψυχογονικὴ δύ- XYS
 ναμις τὰ ἐπτάμηνα τέλεια ἀποφαίνει, διότι τελείας
 περιόδους σφαιρικῆς ἀριθμῷ τελείῳ καὶ κοσμικῷ, τῷ 15
 ψυχοκρατητικῷ καὶ ψυχογονικῷ περιέχεται· καὶ γὰρ
 τὴν ψυχὴν ὁ Τίμαιος ἐξ ἑπτὰ ἀριθμῶν συνέστησε.
 καὶ κινήσεις δὲ αἱ πᾶσαι μόναι εἰσὶν ἐπτά, ἥ τε ἄνω XS
 ἥ τε κάτω, ἥ ἐπιδέξια ἥ εὐώνυμα ἥ πρόσω ἥ κατόπιν ἥ
 ἐν κύκλῳ. στοιχείων δὲ τὰ φωνήεντα ἐπτά, ἐπειδὴ XY
 καὶ ἐξ ἑαυτῶν ἔοικε φωνεῖσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις συν- 21

v. 12 Hippocrates περὶ ἐπταμήνου ed. Kühn I 444, cf. Diels
 Doxogr. gr. 428^a 16, ^b 1 16 Plat. Tim. p. 36 D

v. 3 σώμασι A, σώματι A₂ marg. B 6 προϋπιννοεῖται A
 9 σώματοι τυγχάνουσιν A, ἀσώματοι ci. Gu. Kroll 12 καὶ τὰ
 ἐπτάμηνα δὲ τελειογονεῖσθαι Y | ὥς Ἰπποκράτης λέγει omis. Y
 13 ὅτι ἡ τοῦ ἀριθμοῦ ψυχαγωγικὴ inc. S | ψυχαγωγικὴ XS
 15 περιόδου XY | καὶ ἀριθμῷ X 16 ψυχοκρατητικῷ τε καὶ
 Y 17 συνέστηκε B 18 καὶ κινήσεις — 20 ἐν κύκλῳ omis.
 Y | δὲ omis. S | μόναι omis. S | ἐπτά εἰσὶν S | ἡ κύκλω ἡ ἄνω
 ἡ κάτω καὶ αἱ ἐξῆς καὶ οὐδὲ ἡ ὑδάτων (p. 36, 5) S 19 δεξιὰ
 A, ἐπὶ δέξια B | καὶ εὐώνυμα B | καὶ κατόπιν B 20 καὶ φω-
 νήεντα δὲ ἐπτά, ἀπερ ἐξ ἑαυτῶν φωνοῦντα τοῖς μὲν ἡμιφώνοις
 συναπτόμενα ἀναπληροῖ τὸ ἐνδόν, τοῖς δὲ ἀφώνοις τρέπει καὶ
 κτλ. (p. 36, 3) Y

XY ταπτόμενα φωνὰς ἐνάρθρους ἀποτελεῖν· τῶν γὰρ ἡμι-
 φώνων ἀναπληροῖ τὸ ἐνδέον, ὁλοκλήρους δὲ κατα-
 σκευάζει τοὺς φθόγγους, τῶν δὲ ἀφώνων τρέπει τε
 καὶ μεταβάλλει τὰς φύσεις, ἵνα γένηται τὰ ἄρρητα
 XS ῥητά. καὶ τί μακρηγοροῦμεν, ὅταν οὐδὲ ἡ τῶν ὑδά-
 6 των φύσις ἔξω τῆς δυνάμεως τῆς ἐπτάδος ἀπολέλειπται;
 ὁ γοῦν Διονύσιος ἐν ταῖς Κτίσεσιν φησι, τὸν Χαλκιδικὸν
 Εὐρύππον ἐπτάκις καθ' ἡμέραν στρεφόμενον κατὰ μό-
 X νας τὰς ἑβδομάδας ἴστασθαι. καὶ ἔξ αὐτοῦ δὲ τοῦ
 10 νοητοῦ αἰῶνος ἔστι συνιδεῖν τοὺς ἀρτέμονας· συνά-
 γονται μὲν γὰρ πρῶτον ἐξ ὥρων, εἴτα ἡμερῶν, εἴτα
 ἑβδομάδων, ἔπειτα μηνῶν, εἴτα ἐνιαυτῶν, ἐκεῖθεν και-
 ρῶν, καὶ τὸ λοιπὸν αἰώνων, πρὸς τὸ ἀρχέτυπον εἶδος
 τοῦ νοητοῦ καὶ πατρογενοῦς αἰῶνος.

LIBER TERTIUS.

15

X

Περὶ μηνός.

S 1. Ὅτι Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἔφη φιλονεικίαν deest Rr
 γενέσθαι ποτὲ Αἰγυπτίοις καὶ Σκύθαις περὶ ἀρχαιότητος
 ἑκατέρων, ἴσως ἔξ ἑκατέρων τῶν ἄρκτων προέχειν τῶν
 20 πραγμάτων ἀξιούντων, κριθῆναι δὲ τοὺς Σκύθας εἶναι
 πρεσβυτέρους διὰ τὸ καὶ ὑπὸ τὴν μεγάλην ἄρκτον

v. 7 Dion. Chalcid. frg. 8, FHG IV 395

v. 4 φύσεις αὐτῶν Y 5 ῥητά. reliqua desiderantur Y,
 ubi sequuntur ὅτι φεβρουάριος — φειδομένης μοίρας e libro III
 § 10 desumpta (v. ad p. 48, 6) | οὐδὲ ἡ τῶν ὑδάτων inc. S
 6 ἀπολέλειπται X, ἀποτελεῖται S 7 ἐν ταῖς κτίσεσι omis. S,
 κτήσεσι A | χαλκηδικὸν ἔριππον S 9 ἴστασθαι. reliqua desunt
 S 10 ἀρτέμονας A 16 ἐκ τῶν περὶ μηνός A ἐκ τῶν περὶ
 μηνῶν B

καίσθαι τὴν κατ' αὐτοὺς χώραν καὶ κατὰ φύσιν ὥσπερ S
ἐξ ὑπερώας ἀρχὴν τὴν κατ' ἡμᾶς θάλασσαν ἐκ τοῦ
ὑπερβορείου λαμβάνειν ὠκεανοῦ· δύο γὰρ εἰσβολὰς
εἶναι τὰς ἀποτελούσας αὐτὴν παντὶ δῆλον· μίαν μὲν ἐξ
Ἰσπανίας, τὴν δὲ ἑτέραν, ὡς εἴρηται, ἐκ τοῦ ὑπερβο- 5
ρείου ὠκεανοῦ, ὃν καὶ Κρόνιον πέλαγος οἱ χωρογράφοι
καλοῦσι, παρὰ τὴν Πτολεμαίου δόξαν· αὐτὸς γὰρ μίαν
καὶ μόνην εἰσβολὴν εἶναι τὴν ἐκ τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ
βούλεται τὴν διὰ Γαδείρων. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς καθόλου
παλαιότητος Σκύθας ἄν τις ὑπολάβῃ πρωτεύειν ἐκ τῆς 10
δευστῆς οὐσίας, ἣν τῶν στοιχείων πρώτην εἶναι ἀναμ-
φισβήτητον. ὅθεν καὶ Πάρθοι ἦτοι Πέρσαι μέγα
φρονοῦσιν ἐπὶ παλαιότητι· Σκύθας δὲ αὐτοὺς εἶναι
πάντες μὲν μαρτυροῦσιν, Ἀρριανὸς δὲ δείκνυσι· τὸ
γὰρ Πάρθος ὄνομα ὁ Σκύθης καὶ ἔπηλυσ κατ' αὐτὸν 15
τῇ Σκυθῶν φωνῇ ἐρμηνεύεται. ἐπὶ δὲ τῆς ἑλληνικῆς
ἀρχαιότητος πρώτους πάντων ἀνθρώπων μετὰ Δευ-
καλίωνα Ἑλλήνας παραδίδωσι τὰ βιβλία Ἀρκάδας τε
καὶ Σικωνίους, ὥσανει ἀρχάδας καὶ ἀρχετύπους καὶ
πρωτογενεῖς· ὅθεν καὶ Πᾶνα Ἀρκάδες ἐτίμησαν, τουτ- 20
έστι τόδε τὸ πᾶν, μηδὲν παρὰ τὰ αἰσθητὰ εἶναι νομί-
σαντες. ὅτι καὶ προσελήνους αὐτοὺς ὁ μῦθος ἔχει·
οὐχ ὅτι πρὸ τῆς σελήνης ἀνθρώπους ἄν τις δοίῃ ποτέ·
ἀλλ' ὅτι πρὸ διατυπώσεως τῶν μηνῶν Ἀρκάδας φησὶ
καὶ Σικωνίους γενέσθαι.

25

v. 7 Ptolem. geogr. VII, 5, 3 14 Arriani fragmentum e
primo libro *Περθικῶν* deperditorum.

v. 3 et 6 ὑπερβορείου S 12 ὅθεν — 16 ἐρμηνεύεται eadem
manu in margine scripta asteriscis adpictis huc referuntur S
15 πάρθ .. S

- H 2. Τὸν μῆνα κατὰ τὸν σεληνιακὸν δρόμον ἡρίθ- Rr III, 1
 XH μουν οἱ παλαιοί, ἔνθεν καὶ μὴν προσαγορεύεται ἀπὸ
 τῆς μήνης, τουτέστι τῆς σελήνης· σελήνη δὲ ἀπὸ τοῦ
 H σέλας ἀεὶ νέον ἔχειν. μὴν γάρ ἐστι χρόνος ὁπόσον
 5 ἂν ὁ ἥλιος διηνυκῶς εἴη, ἐν ᾧ τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλιακοῦ
 κέντρον φῶς ἐπὶ τὴν σελήνην φερόμενον καὶ περιο-
 δεῦσαν εἰς τὸν αὐτὸν ἀποκαταστῇ τόπον ὅθεν ἤρξατο
 περιοδεύειν· ὅθεν καὶ ἀπὸ συνόδου εἰς σύνοδον τὴν
 νεομηνίαν τιμῶντες συνελογίζοντο τὸν ἐνιαυτὸν τεσσά-
 10 ρων καὶ πεντήκοντα καὶ τριακοσίων ἡμερῶν εἶναι,
 ὥστε ἐκάστῳ μηνὶ περιβάλλειν ἑννέα καὶ εἴκοσι πρὸς
 τῇ ἡμισείᾳ ἡμέρας.
- S 3. Ὅτι Τίμαιος νῦν μὲν γεννητὸν κατ' αἰτίαν, νῦν deest Rr
 δὲ ἀγέννητον τὸν κόσμον ὀρίζεται· ἀγέννητον μὲν διὰ
 15 τὰς ἐν αὐτῷ νοητὰς δυνάμεις, γεννητὸν δὲ οἷα ὁρατὸν
 ἄπτόν τε ἄμα καὶ σῶμα ἔχοντα.
- X 4. Κύκλος παντὸς ἀριθμοῦ ἐστὶν ἡ δεκάς καὶ Rr III, 2
 πέρας· περὶ αὐτὴν γὰρ εἰλούμενοι καὶ κατακάμπτοντες
 ὥσπερ καμπτήρα δολιχεύουσιν οἱ ἀριθμοί. ὅρος γάρ
 20 ἐστὶ τῆς ἀπειρίας αὐτῶν· ἀπὸ γὰρ μονάδος ἄχρις αὐ-
 τῆς καὶ μόνης ἀριθμήσαντες καὶ στάντες ἐπ' αὐτὴν
 αὐθις ἐπὶ τὴν μονάδα ἀναστρέφομεν. ὅτι δὲ παντὸς
 ἀριθμοῦ συνεκτικὴ ἡ δεκάς, μάρτυς ἡ φύσις, μὴ πλείους
 τῶν δέκα δακτύλων ἀλλὰ μηδὲ ἐλάττους ἀνθρώπῳ
 25 παρασχοῦσα. οὕτως ἄρα καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ
 φύσεως ἔστιν εὐρεῖν, ὅτι συμπληρούμενος αὐθις, ὥσπερ
 ὁ δέκα ἀριθμὸς, εἰς ἑαυτὸν ἀναστρέφει· καὶ ταύτῃ 3

v. 13 cf. Plat. Tim. p. 26 C

v. 2 μῆνες προσαγορεύονται — 3 παρὰ τὸ σέλας νέον ἔχειν
 X 18 εἰλούμενοι B 24 ἐλάτους A, -τους corr. A₂ 26 ὅτι]
 ὅπι A

ἐνιαυτὸς ὠνομάσθη, παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ κινεῖσθαι αὐ- YS
 τόν· κύκλος γὰρ ἔστιν ἐφ' ἑαυτὸν εἰλούμενος. ὁ <δὲ> X
 κύκλος ἐπίπεδον σχῆμά ἐστιν ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περι-
 εχόμενον, καὶ ταύτῃ κυκλικὸν ὀνομάζεται σχῆμα ἀφ'
 ἑαυτοῦ ἀρχόμενον καὶ εἰς ἑαυτὸ καταλήγον, ὁ δὲ ἴδιον 5
 τοῦ χρόνου εἰς ἑαυτὸν ἀναστρέφοντος καὶ μηδαμοῦ
 περατουμένου. ὅθεν καὶ Αἰγύπτιοι καθ' ἱερὸν λόγον Y
 δρᾶκοντα οὐρηβόρον ταῖς πυραμίσιν ἐγγλύφουσιν.
 ἄβυσσον γὰρ ὑποτίθενται καὶ δρᾶκοντα ἐν αὐτῇ, ἐξ
 οὗ τοὺς αἰσθητοὺς θεοὺς καὶ αὐτὸ δὲ τὸ πᾶν αἰσθη- 10
 τὸν γενέσθαι βούλονται. ἔτι μὲν ἔθος αὐτοῖς καὶ
 κῆκλον ἐπ' εὐθείας χιούμενον τοῖς ἱεροῖς ἐγγράφειν, διὰ
 τὸ τὸν ἐνιαυτὸν ἀρχὴν ἑαυτοῦ γίνεσθαι καὶ πέρας.
 διὰ τοῦτο τὴν κεφαλὴν τοῦ χρόνου οἱ Πυθαγόρειοι X
 οἴχλιν πρῶτην ἀλλὰ μίαν ὠνόμασαν. 15

leest Rr 5. Αἰγύπτιοι δὲ λέγονται ἀριθμῆσαι τὸν ἐνιαυτὸν HS
 τεσσάρων μηνῶν, ὅθεν καὶ χιλιετεῖς τινες βιῶναί ποτε
 παρ' αὐτοῖς ἀναγράφουσιν· Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἐκαταῖος, S
 Ἑλλάνικος καὶ Ἀκουσίλαος καὶ Ἐφορος καὶ Νικόλαός φασι
 τοὺς μακροαῖωνας καὶ ὑπὲρ χιλίους διαξῆσαι χρόνους, καὶ 20
 οὐκ αὐτοὺς μόνους ὡς ἡρωικὰς ἀνημμένους ψυχὰς, ἀλλὰ

v. 16—20 exscripta ex Josepho Ant. Jud. I § 108 Niese
 18 Hecataeus fr. 365 FHG I p. 30 19 Hellanicus fr. 89,
 FHG I p. 57 Acusilaus fr. 15, FHG I p. 102 Ephorus fr. 24,
 FHG I p. 239 Nicolaus fr. 97, FHG III p. 427

v. 1 ὅτι ἐνιαυτὸς ὠνομάσθη παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ κινεῖσθαι,
 ὥςπερ ὁ δέκα ἀριθμὸς εἰς ἑαυτὸν ἀναστρέφει S, ὅτι ἐνιαυτὸς ὠνο-
 μάσθη inc. Y | ἐν ἑαυτῇ G | αὐτὸν — 2 εἰλούμενος desunt X
 2 ὁ κύκλος — 7 περατουμένου desunt Y | δὲ ante κύκλος addidi
 7 ὅθεν — 13 πέρας desunt X 8 οὐρηβόλον DE, οὐρηβόρον
 CFG 14 διὰ — 15 ὠνόμασαν desunt Y 16 ὅτι οἱ μὲν
 αἰγύπτιοι κτλ. S 17 καὶ omis. S 18 παρ' αὐτοῖς omis. S |
 Ἡσίοδος — p. 40, 2 ἀξιοῖ om. H

S καὶ ἀνθρώπους τινάς, ὡς Διογένης ἐν τοῖς ὑπὲρ Θούλην
 HS ἀξιοί. οἱ δὲ Ἀρκάδες τριῶν μηνῶν, Σικυνῶνιοι δὲ ἕξ,
 Λατῖνοι τριῶν καὶ δέκα τὸν ἐνιαυτὸν ἡρίθμουν, παρὰ
 δὲ Ῥωμαίοις τὸ παλαιὸν δέκα μῆνας ἐτετύπωτο τὸν
 H ἐνιαυτὸν ἔχειν, ὕστερον δὲ πρὸς τοῦ βασιλέως Νουμᾶ
 6 καὶ ἕτεροι δύο προστετέθησαν, τιμῆς μὲν ἕνεκα τῶν
 νοητῶν ὁ Ἰανουάριος, τῶν ὑλικῶν δὲ ὁ Φεβρουάριος.
 Καῖσαρ δὲ ὕστερον ὁ Γάιος ἐκ τῆς τῶν Αἰγυπτίων
 διδαχῆς διετάξατο τὸν τε χρόνον εἶναι τριακοσίων
 10 ἑξήκοντα πέντε τετάρτου ἡμερῶν, καὶ τοὺς μῆνας τοὺς
 μὲν ἀπὸ τριάκοντα ἔχειν ἡμερῶν, τοὺς δὲ ἀπὸ τριάκοντα
 ἑνός, τὸν δὲ Φεβρουάριον εἰκοσιοκτώ· ἡ γὰρ παλαιότης
 τοὺς δυοκαίδεκα μῆνας τοῦ ἡλιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τριά-
 κοντα ἡμερῶν πάντας ἡρίθμησεν, τὰς δὲ πέντε τέταρτον
 15 ἡμέρας ἐν τρισκαίδεκάτῳ μηνὶ ἐπέβαλλεν. ἐνιαυτὸς δὲ
 ἐστὶ χρόνος ἐν ᾧ ἂν ὁ ἥλιος ἀπὸ τροπῆς ἰσημερίας ἦς-
 τινοςοῦν ἀρξάμενος ἀφ' οἴου δῆποτε σημείου τῶν ἀπὸ
 τοῦ διαμέτρου κύκλου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον ἀφίκηται.

6. Ἐτηρήθησαν οἱ σεληνιακοὶ μῆνες, προστεθέν- Rr III, 4
 X των αὐτοῖς τῶν ἐτέρων δύο ὑπὸ τοῦ Νουμᾶ, ὡς ἐλέ-
 21 γομεν, ἕως τῆς Γαίου Καίσαρος ἡγεμονίας· αὐτὸν δὲ
 φασὶ τύχῃ καὶ σοφίᾳ καὶ διαφερόντως ἀστρολογίᾳ τοὺς
 ἄλλους ἀποκρύψαντα, ἀναβάντα εἰς τὴν Ῥώμην δέκα
 καὶ μίαν ἐπεμβαλομένην ἡμέραν τοῖς σεληνιακοῖς

v. 1 Antonius Diogenes innuitur, cuius τῶν ὑπὲρ Θούλην
 ἀπίστων λόγους καὶ commemorat Photius Bibl. cod. 166

v. 2 ἀρκάδιοι H | καὶ σικυνῶνιοι ἕξ S 3 Λατῖνοι — ἡρίθ-
 μουν om. H | ἡρίθμουν· οἱ μέντοι Ῥωμαῖοι πάλαι δέκα μηνῶν,
 ὕστερον δὲ δυοκαίδεκα. S 4 ὅτι δέκα μηνὶν οἱ ἀρχαῖοι διευ-
 πώσαντο τὸν ἐνιαυτὸν S 17 τῶν ἐπὶ τοῦ διὰ μέσων κύκλου ci.
 Gu. Kroll 21 αὐτῶν A 23 ἀποκρύψαντα B, add. A, marg.
 24 ἐπεμβαλομένους X, ἐπεμβαλόμενον Rr, ἐπεμβαλομένην Huschke
 Röm. Jahr 116²⁰⁷

μησὶν ἐπιδοῦναι καὶ ταύτῃ ἡλιακὸν ἀποτελέσαι τὸν X
ἐνιαυτόν.

v III, 4 7. Ὅτι βίσεξτον λέγεται διὰ τὸ δις πρὸ ἑξ Καλεν- XY
δῶν Μαρτίων ἀριθμεῖν παρὰ τετραετίαν Ῥωμαίους, Y
καὶ ἐν τούτῳ τὸν ζωογονικὸν ἀριθμὸν ἐπιτηροῦντας· 5
Ἀφροδίτης δὲ οὗτος, ἔφορος δὲ Ῥωμαίων Ἀφροδίτη.

5 8. Ὅτι ἡ σελήνη προσεχῶς ἐπιβέβηκε τῷ γεννητῷ
παντὶ καὶ πάντα κυβερνᾶται τὰ τῇδε ἐναργῶς ὑπ'
αὐτῆς, ὡς τὰ λόγια φασί·

Νύμφαι πηγαῖαι καὶ ἐνύδρια πνεύματα πάντα 10
καὶ χθόνιοι κόλποι <τε> καὶ ἡέριοι καὶ ὕπανυροι
μυναῖοι πάσης ἐπιβήτορες ἢ δ' ἐπιβῆται
ύλης οὐρανίας τε καὶ ἀστερίας καὶ ἀβύσσων.

τοῦ γὰρ μεταβολικοῦ σώματος κατὰ τὴν σφετέραν τοῦ XYS
βάρους ἀναλογίαν τῇ γῇ περιχυθέντος ἀναγκαῖον ἦν 15
τὸ μέλλον πλησιάζειν αὐτῇ πάσης μετέχειν δυνάμεως.
διὸ περιαρμοσάμενος ὁ θεὸς τὴν σεληνιακὴν σφαῖραν
πάσης μετέχουσιν δυνάμεως τῶν δραστηρίων σφαιρῶν
πλησίον τοῦ παντός αἰσθητοῦ παρεστήσατο ἔφορον
τῶν στοιχείων. ὁθεν καὶ τετρακέφαλον τὴν Ἑκάτην 20
ὁ μυστικὸς παραδίδωσι λόγος διὰ τὰ τέσσαρα στοι-
χεῖα· καὶ ἡ μὲν πυρίπνου τοῦ ἵππου κεφαλὴ δῆλον
ὡς εἰς τὴν τοῦ πυρὸς σφαῖραν ἀναφέρεται, ἡ δὲ τοῦ

v. 7—13 Kroll or. Chald. p. 10 20 Kroll l. s. p. 30 1

v. 2 ἐνιαυτόν. βίσεξτον δις πρὸ ἑξ κτλ. X, ὅτι βίσεξτον
κτλ. Y 4 ἀριθμεῖν (ἀριθμῆσαι B) δεῖ παρὰ τετραετίαν. τοῦ
γὰρ μεταβολικοῦ (v. 14) X 5 καὶ ἐν] καὶ Y 7 τῶν γεννη-
τῶν Y, τῷ γεννητῷ Kroll or. Chald. l. s. 11 κόλποι καὶ Y
τε add. Sch 13 ἀβύσσου proposuit Kroll 14 ὅτι τοῦ μετα-
βολικοῦ κτλ. S 15 ἦν omis. S 17 διόπερ ἀρμοσάμενος BS
19 ἔφορον τῶν στοιχείων omis. Y

XYS ταύρου μυκωμένη δαιμόνιον τινα μυκηθμὸν εἰς τὴν τοῦ
 ἄερος, ἡ δὲ τοῦ ὕδρου πικρὰ καὶ ἄστατος φύσις εἰς
 τὴν τοῦ ὕδατος, ἡ δὲ τοῦ κυνὸς κολαστικὴ καὶ τιμω-
 ρὸς εἰς τὴν γῆν. ὅθεν καὶ Κέρβερον αὐτὴν οἶονεῖ
 X κρεωβόρον οἱ ποιηταὶ προσαγορεύουσιν. αὐτῆς οὖν
 6 τῆς σελήνης τῶν τεσσάρων στοιχείων κρατούσης εἰκό-
 τως οἱ παλαιοὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους ἀμφοτέροις ἅμα
 ἀνέθεντο τοῖς φωσίν.

9. Αἱ τοῦ σπόρου ἑορταί, αἱ λεγόμεναι παρὰ Ῥω-Rr III, 6
 10 μαίοις σημαντίβαι, τουτέστι σπόριμοι, οὐκ ἔλαχον
 ὠρισμένην ἡμέραν, ὅτι οὐκ εὐπρεπὴς πᾶς καιρὸς εἰς
 ἀρχὴν σπόρου· ἡ γὰρ πρώϊμος διὰ τὰς ἐπομβρίας ἡ
 ὄψιμος διὰ τὰς βραδυτῆτας γίνεται. ἤγοντο δὲ ἐπὶ δύο
 ἡμέρας, οὐκ ἐφεξῆς ἀλλὰ μέσον γινομένων ἐπτά· καὶ τῇ
 15 μὲν πρώτῃ ἱεροποιοῦν Δήμητρι, οἶον τῇ Γῇ τῇ ὑποδεχο-
 μένῃ τοὺς καρπούς· εἶτα μετὰ ἐπτά ἡμέρας Κόρη, τῇ τῶν
 XYS καρπῶν ἐφόρῳ, ἐπεὶ πᾶν σπέρμα ἐβδομαῖον προκύπτει,
 καὶ οὐ σπέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμψύχων τὰ πτηνὰ
 τὸν ἐβδομαῖον ἐπὶ τριάδι κατὰ τὴν γένεσιν φυλάττει
 20 λόγον, ἐξηρημένων χηνῶν καὶ ὄσων οἱ φυσικοὶ σημα-
 οῦνται· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς τρίτης ἄρχεται ἡ καρδιά κι-
 νεῖσθαι, ἐπὶ δὲ τῆς ἐβδόμης τὸ σύμπαν αἱματοῦσθαι,
 ἐπὶ δὲ τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης διαρθροῦσθαι τὸ σῶμα,
 ἐπὶ δὲ τῆς εἰκάδος πρώτης ῥηγνυμένου τοῦ κελύφους

v. 2 ἕδρον A, ἀνδρός B A₂, ὕδρου YS 5 προσαγορεύου-
 σιν. reliqua usque ad 17 ὅτι πᾶν σπέρμα desunt YS 7 ἀμ-
 φότερον B 10 σημαντίβαι A₂ B, σημαντίβαι A 13 ὄψιμος
 δυα A 14 γινομένη B 15 ὑποδεχομένου A, corr. A₂
 17 ἐπεὶ πᾶν] ὅτι πᾶν YS 18 καὶ οὐ σπέρμα μόνον ἀλλὰ de-
 sunt Y | καὶ τῶν ἐμψύχων Y 19 κατὰ omis. S 20 ἐξη-
 ρημένων — σημειοῦνται desunt Y, λόγῳ μὲν ξηραينوμένων χηνῶν
 (χυμῶν B) X, λόγον ἐξηρημένων χηνῶν S | ὄσον X, ὄσων S
 23 τεσσαρεσκαίδεκάτης S 24 κελύφου XS

ἀφιέναι φωνήν. μεγίστη γὰρ ἡ δύναμις τῆς ἐπτάδος· XY
 ὁ γὰρ κατ' αὐτὴν ἀριθμὸς ἀμιγῆς ἐστὶ καὶ ἀμήτωρ, X
 μήτε γεννῶν μήτε γεννώμενος, ὥς ἕκαστος τῶν ἐν τῇ
 δεκάδι ἀριθμῶν. ὅθεν καὶ οἱ Πυθαγόρειοι Ἀθηνᾶ τὴν XYS
 ἐπτάδα ἀνατίθενται· τῇ γὰρ περιόδῳ φασὶ τῆς ἑβδο- 5
 μάδος πάντα ἀθάνατα διασώζεται. καὶ διὰ τοῦτο XY
 καλοῦσιν αὐτὴν παρθένον ὁβριμοπάτραν, διότι τῆς
 μονάδος τῆς πάντα περιεχούσης καὶ ὑποστησάσης μό-
 νης ἐστὶ γέννημα· αἰτία γὰρ πάντων ἡ μονάς. λέγε-
 ται δὲ καὶ κρίσις διὰ τὸ τῷ ταύτης ἀριθμῷ πάντα 10
 λαμβάνειν τὴν ἐπὶ θάτερον ἑκβασιν. καὶ τοῦτο δῆλον
 ἐκ τῆς καθολικῆς τῶν ἀνθρώπων ἡλικίας· ἐπὶ γὰρ
 τοῦ ἐξηκοστοῦ τρίτου ἐνιαυτοῦ — ἐπτά δὲ ἐννεάδων
 ἐστὶ συνεκτικός — ἡ γένεσις κρίνεται, τοῦ ψυχοκρατη- Y
 τικοῦ, ὅς ἐστιν ἑβδομος, καὶ τοῦ σωματοπλαστικοῦ, 15
 ὅς ἐστιν ἑννατος, συνιόντων ὁμοῦ.

III, 7 10. Ὁ Νομᾶς πανταχοῦ τὸν περιττὸν ἀλλ' οὐ τὸν XYS
 ἄρτιον ἀριθμὸν τιμῶν τριχῇ τὰς ἑορτὰς τοῦ μηνὸς
 διετύπωσε· τρίπους γὰρ οἰκεῖος Ἀπόλλωνος, καὶ γὰρ

v. 1 φωνήν. cet. des. S 2 ὁ γὰρ — 4 ἀριθμῶν de-
 sunt Y 4 ὅθεν οἱ A, ὅτι οἱ — 6 διασώζεται S 5 φασὶ]
 φησὶ A, omis. S 7 διότι XY, διὰ τὸ A₂ 9 αἰτία — μο-
 νάς omis. Y 10 κρίσης A κρίσεις A₂ B | τῷ omis. Y, τὸ τὸν
 N | ἀριθμὸν N 11 θάτερα N 14 συνεκτικός ACEG,
 συνεκτικός D, συνεκτικός N | κρίνεται — 16 ὁμοῦ desunt X,
 viginti litterarum spatium vacat B 17 ex hac paragrapho 10
 exscripsit Georgius Cedrenus ea, quae leguntur in editione Bon-
 nensi p. 294, 13 sqq. et p. 296, 22 sqq. ὅτι ὁ (ὁ omis. GM) νομᾶς
 εἰς τρία τὸν μῆνα διελὼν τριχῇ τὰς ἐν αὐτῷ διετύπωσεν ἑορτὰς·
 τρίπους κτλ. Y, ὅτι ὁ νομᾶς τὸν περιττὸν ἀριθμὸν τιμῶν τριχῇ
 τὰς τοῦ μηνὸς ἑορτὰς ἐτύπωσε S 19 ὅτι ὁ τρίπους οἰκεῖος
 ἀπόλλωνος, καὶ γὰρ τῆς μονάδος ἐστὶν εἰκὼν. ὅτι ἀπόλλωνα
 μυστικῶς τὸν ἕνα ἔλεγον διὰ τὸ ἄποθεν εἶναι τῶν πολλῶν, του-
 τέστι μόνον (cf. p. 33, 12) καὶ ὅτι τριῶν λεγομένων (p. 44, 2) S |
 ἐτύπωσε B | ἀπόλλωνι B

XYS τῆς μονάδος ἐστὶν εἰκὼν. ταύτῃ καὶ τὰς τοῦ μηνὸς
 ἑορτὰς διέταξε· τριῶν γὰρ εἶναι λεγομένων τῶν τῆς
 σελήνης δρόμων, ὁξέως μέσου καὶ ἀνειμένου, δι' οὓς
 καὶ Τριοδίτην τὴν Ἑκάτην — οἶονεὶ τὴν Σελήνην —
 5 οἱ ποιηταὶ καλοῦσι, τρισὶν ἑορταῖς τὸν μῆνα διέλαβε.
 X τρίμορφος γὰρ ἡ Σελήνη, καὶ ὅπως, ἐκ τοῦ χρησμοῦ
 γνωστέον· λέγει δὲ οὕτως·

ἥδ' ἐγὼ εἰμι κόρη πολυφάσματος οὐρανόφοιτος
 ταυρῶπις τρικάρηνος ἀπηνῆς χρυσοβέλεμος
 10 Φοίβῃ ἀπειροτέχνη φαεσίμβροτος Εἰλήθνια
 τριστοίχου φύσεως συνθήματα τρισσὰ φέρουσα.

XS ὁξυτέρα γὰρ, ὥς Ἀριστοτέλης φησί, ποιεῖται τὴν
 πορείαν πρὸς τῷ χειμερινῷ τροπικῷ, βραδυτέρα δὲ
 τὴν πρὸς τῷ θερινῷ, ὁμαλὴν δὲ τὴν πρὸς τῷ ἰσημερινῷ.

XYH πρώτη τοίνυν τοῦ μηνὸς ἑορτὴ ἐστὶν ἡ λεγομένη παρὰ
 16 μὲν Ῥωμαίοις Καλένδαι, παρὰ δὲ Ἑλλήσι Νεομηνία.

v. 8 Wolff, Porphyrii de philosophia ex oraculis haurienda
 librorum reliquiae p. 151³ 12 cf. Aristoteles ed. Bekker
 p. 377^a 24

v. 1 εἰκὼν· καὶ τρεῖς δὲ λέγονται εἶναι (εἶναι λέγονται FN)
 τῆς σελήνης οἱ δρόμοι· ὁξὺς μέσος καὶ ἀνειμένος, δι' οὓς κτλ. Y |
 ταύτῃ — 2 διέταξε omis. S 4 καὶ omis. S | τριοδίτην B
 5 ποταμοὶ C, lacuna sex litterarum N, ποιηταὶ rell. | καλοῦσι]
 φασὶ B | καλοῦσι· τρίμορφος γὰρ. πρώτη τοίνυν ἑορτὴ αἱ κα-
 λάνδαι (16) Y | διέλαβον S, cet. des. 6 τρίμος X 8 ἥδε A
 9 ταυρώπις X 10 βοίβῃ A, corr. A₂ 11 τριστόχου B | τρεῖς
 ἀφαιρούσα B, τρισσὰ φαιρουνσα A 12 ὅτι ὁ ἀριστοτέλης περὶ
 τῆς σελήνης φησὶν, ὥς ὁξυτέρα μὲν ποιεῖται τὴν πορείαν πρὸς
 κτλ. S | ὥς ὁ ἀριστοτέλης A 14 σημερινῷ A 15 μόνος A,
 μηνός A₂ | ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς καλάνδαι παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται
 ἐξ ἑλληνικῆς — p. 45, 7 νωνῶν ἑορτὴν H f. 167^v, ἰσημερινῷ. ὅτι
 παρὰ μὲν Ἑλλήσι νουμηνία ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς λέγεται, παρὰ δὲ
 Ῥωμαίοις καλάνδαι ἐξ ἑλληνικῆς — p. 46, 1 ἐσήμαινεν S | νου-
 μηνία ἀπὸ τοῦ καλεῖν (p. 45, 3) Y

καὶ νέα ἢ πρώτη τοῦ μηνὸς παρὰ Ἀττικοῖς, ἔνῃ δὲ ἢ Cedren. τελευταία. Καλάνδας δὲ αὐτὰς οἱ παλαιοὶ προσηγόρευ-XYHS
σαν ἕξ ἑλληνικῆς σημασίας, ἀπὸ τοῦ καλεῖν τὸν ἀρχιερέα
τὴν βουλὴν ἐν τῇ λεγομένῃ Καλαβρᾷ βασιλικῇ, καὶ
σημαίνειν, εἴτε χρὴ κατὰ τὴν πεμπταΐαν, εἴτε κατὰ 5
τὴν διχότομον τῆς σελήνης ἐπιτελέσαι τὴν τῶν Νωνῶν
ἐορτήν, ἕξ ἧς τὴν μεσομηνίαν ἐπετήρουν. ἐπὶ μὲν XYS
γὰρ τῶν μηνῶν τῶν ἔτι καὶ νῦν τὰς σεληνιακὰς σω-
ζόντων ἐορτὰς πεμπταΐας τὰς Νώνας ἐσήμαινε, καθ'
ὥς ἐπὶ τῆς τρισκαιδεκάτης καὶ μοιρῶν τινων, οὐ τὴν 10
τοῦ φωτός, ἀλλὰ τὴν τοῦ σεληνιακοῦ σώματος εἰκὸς
ἐστὶ συντρέχειν μεσότητα. ὁ γὰρ τῶν δεκατριῶν XY
ἀριθμὸς συνέστηκεν ἐκ τῶν πρώτων δυοῖν τετραγώνων
τοῦ τέσσαρα καὶ τοῦ ἑννέα — ἀρτίου τε καὶ περιττοῦ —
πλευρὰς ἐχόντων τοῦ μὲν ἀρτίου τὸ ὑλικὸν εἶδος 15
δυάδα, τοῦ δὲ περιττοῦ τὴν δραστήριον ἰδέαν τριάδα.
οὗτος οὖν ὁ ἀριθμὸς ἢ μεγίστη καὶ τελειοτάτη τῶν
ἐορτῶν γέγονε τοῖς ἀρχαίοις ἐπιτήρησις. ἢ γὰρ πεν- XYS
τεκαιδεκάτη παρὰ μοίρας ἕξ κυρίως ἐστὶν ἢ μεσομηνία.
αὐτοῦ γὰρ τοῦ φωτός ἐστὶν ἢ μεσότης. ὅθεν καὶ Διὸς 20
αὐτὴν ἐορτὴν οἶον Ἥλιου νενομίκασι, δι' οὗ σύμφαμεν
φωτίζεσθαι τὴν Σελήνην. ἐπὶ δὲ τῶν ἡλιακῶν μηνῶν

v. 1 καὶ νέα — 2 τελευταία addidi e Georgio Cedreno ed. Bonn. p. 296, 22: ὅτι νέα — ἔνῃ δὲ ἢ τελευταία. καλάνδη ἢ νεομηνία, ἀπὸ τοῦ καλεῖν eqs. 4 ἐν τῇ — βασιλικῇ omis. YS | καλαβρῇ X καλάβρη H | καὶ σημαίνειν omis. Y 5 πότε (pro εἴτε) χρὴ (χορῆναι F') κατὰ τὴν (omis. M) διχοτόμον κτλ. Y 6 νόνων similia saepe codices omnes 8 ἔτι καὶ νῦν omis. YS 9 ἐπετέλουν Y, ἐσήμαινον S, ἐσήμαινε X 11 φωτὸς ὡς εἴρηται ἀλλὰ S | τὴν omis. A 12 ὁ γὰρ — 18 ἐπιτήρησις desunt S 13 τῶν omis. Y | δυεῖν A 16 δραστήριαν X, δραστήριον YB 17 οὖν] γὰρ DE 18 ἐορταστικῶν θυσιῶν Y, ἐορτῶν X | καὶ γὰρ G 19 παρὰ μοίρας ἕξ omis. Y 21 δι' οὗ — 22 Σελήνην omis. S 22 μηνῶν omis. XY

XYS ἑβδομαίας τὰς Νῶνας ἐσήμαινον· ὁ γὰρ ἑβδομος ἀριθμὸς
 XY Ἡλίου ἐστίν, ὡς ἔμπροσθεν εἴρηται. δῆλον γὰρ τὴν
 μὲν ἐλαχίστην τῆς σελήνης περίοδον εἴκοσι καὶ ἑπτὰ
 ἡμερῶν εἶναι καὶ ὥρων τινων, τοῦ δὲ φωτὸς ἐγγὺς
 S τριάκοντα, ὡς καὶ ἡ μὲν τοῦ σεληνιακοῦ σώματος
 6 μέση ἀποκατάστασις ἢ τρισκαιδεκάτη ἐστίν, ἡ δὲ τοῦ
 X φωτὸς μεσομηνία ἦτοι ἢ πεντεκαιδεκάτη. πρώτη τοί-
 νυν ἢ νεομηνία, ἐξ ἧς ἔθος Ῥωμαίοις προκαλεῖν τὴν δευ-
 XY τέραν ἑορτὴν, τουτέστι τὰς Νῶνας· εἰσὶ δὲ μέσαι ἀπὸ
 10 τῆς νεομηνίας ἄχρι τῶν Νωνῶν ἢ τέσσαρες ἢ ἕξ, ὡς
 γίνεσθαι τὰς πάσας σὺν καὶ αὐτῇ τῇ νεομηνίᾳ ἢ
 πέντε ἢ ἑπτὰ. εἴ τις οὖν ἀπὸ τῆς πεμπταιίας καὶ αὐ-
 τῆς ἑννέα προσεπιλογίσεται ἡμέρας — αὕτη δὲ ἢ
 Y προσθήκη παρὰ Ῥωμαίοις Νῶναι καλεῖται ἀντὶ τοῦ
 15 ἑννέα· τοσαῦται γὰρ εἰσιν — εὐρήσει τὴν ἐκ μικρᾶς
 σεληνιακῆς ἀποκατάστασιν μέσῃν, τουτέστι τὴν τρισκαι-
 δεκάτην· οὕτως καὶ ἐπὶ τῆς ἑβδομαίας μετ' αὐτῆς
 XY ἀριθμῶν τὰς ἑννέα εὐρήσει τὴν τοῦ φωτὸς μεσομηνίαν,
 X τουτέστι τὴν πεντεκαιδεκάτην. ἀποφράδας δὲ πάντως τὰς
 20 Νῶνας εἶχον, νῦν μὲν ὡς ἀπὸ τῆς πεμπταιίας νῦν δὲ
 ὡς ἀπὸ διχοτόμου, μηδὲ ὠνομάσθαι ἢ ταύτην ἢ ἐκεί-
 νην τὴν φάσιν ὑπομένοντες, ἀλλὰ τὴν μετὰ ἑννέα ἡμέ-

v. 1 cf. Π 12 p. 33, 10

v. 1 ἐσήμαινεν DS | ἑβδομαίος Y 2 ἥλιον ἐστίν cet. des.
 S 3 ἀποκατάστασιν Y περίοδον X 5 τριάκοντα Y, τριά-
 ξτη X | ὅτι ἡ μὲν τοῦ σεληνιακοῦ — 7 πεντεκαιδεκάτη S, pro ὅτι
 posui ὡς καὶ | ὡς καὶ — 7 πεντεκαιδεκάτη omis. X, ὡς καὶ —
 9 Νῶνας omis. Y 7 ἦτοι delendum censet Gu. Kroll 8 προσ-
 καλεῖν B 10 ἕξ καθ' ὃν ἐλέγομεν τρόπον ὡς γίνεσθαι Y
 11 τῇ omis. X | ἢ omis. X 13 προεπιλογίσεται YB, προσε-
 πιλογίσαιται A 14 καλοῦνται X | ἀντὶ — 18 ἑννέα omis. A,
 ἀντὶ — 18 μεσομηνίαν desunt B 19 ἀποφράδας — p. 47, 2
 ἐπιτήρησιν omis. Y | πάντας B

ρας ἐπιφοιτῶσαν μεσομηνίαν, τουτέστι τὰς Εἰδούς, ἢ X
καὶ ἄλλως τιμῶντες διὰ τὴν τῶν φώτων ἐπιτήρησιν.
ὅτι δὲ ἐξ ἑλληνικῆς σημασίας τίκεται τὸ τῶν Καλεν- XY
δῶν ὄνομα, ἐξ αὐτῆς ἐστὶ λαβεῖν τῆς γραφῆς· ἔτι γὰρ
καὶ νῦν τῷ ἑλληνικῷ κάππα τὰς Καλένδας γράφουσιν 5
οἱ Ῥωμαῖοι. ἰστέον δέ, ὅτι αἱ Καλένδαι Ἑρως ἐορτὴ XS
ἐτύγγανον, τουτέστι Σελήνης· οἱ γὰρ φυσικοί, ὡς
ἔφθημεν εἰπόντες, Δία μὲν τὸν Ἥλιον, Ἑραν δὲ τὴν
Σελήνην ἐνόμιζον εἶναι, καὶ τὴν μὲν νεομηνίαν αὐτῇ,
τὰς δὲ Εἰδούς, τουτέστι τὴν μεσομηνίαν, Διὶ ἤγουν 10
Ἥλιῳ ἀνέφερον, πληνιλούνιον τὰς Εἰδούς καλοῦντες X
οἶονεὶ πληροσέληνον. τὸ δὲ τῶν Εἰδῶν ὄνομα παρὰ XY
μὲν τοῖς πολιτικοῖς ἐκ τοῦ εἶδους τῆς Σελήνης, παρὰ
δὲ τοῖς ἱερεῦσιν ἀπὸ θυσίας τινὸς τρόπου, ἣτις
εἰδουλις ὠνομάζετο, εὐρίσκομεν εἰσενηνεγμένον. πεμ- Y
πταίας δὲ ἢ ἐβδομαίας τὰς Νώνας μετὰ τὰς Καλένδας 16
ἐκήρυττον, ὅτι ἐκάτερος τῶν ἀριθμῶν οἰκειότατος τοῖς
φωσίν. ὅτι ὁ Λαβεῶν φησι τὸν Ἰανουάριον καὶ Φε- S
βρουάριον, Ἀπρίλλιον τε καὶ Ἰούνιον, Σεξιτίλιον Σε-

v. 18 Labeonis fragmentis addendum, cf. W. Kahl Cornelius
Labeo Philol. suppl. V, 730 sqq.

v. 2 καὶ omis. B | φώτων] φωνων A 3 ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ
καλῷ ἑλληνικοῦ καὶ τὸ (τοῦ CM) καλένδαι διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ
κάππα γράφουσι Ῥωμαῖοι, τὴν δὲ μεσομηνίαν εἰδούς ἐκάλουν ἀπὸ
τοῦ εἶδους τῆς σελήνης ἢ ἀπὸ θυσίας τινός, ἣτις εἰδουλις ὠνομά-
ζετο· πεμπταίας κτλ. (15) Y 6 ὅτι αἱ καλάνδαι — 11 ἀνέφερον S
7 ἐτύγγανε S | τῆς σελήνης S, σελλήνης A | ὡς — 8 εἰπόντες
desunt S 8 Δία] διὰ B 9 ταύτη A, αὐτὴ B, αὐτῇ S
11 εἰδούς X, similia saepe codd. 12 προσέληνον B 14 τι-
νὸς omis. X | ἣτις — 15 ὠνομάζετο omis. X 15 πεμπταίας
— p. 49, 20 λοιποὶ πάντες omis. X 18 φωσίν. ἀπὸ δὲ τῶν
νώνων (p. 48, 18) Y, ὅτι ὁ λαβεῶν — p. 48, 16 εὐφημισμὸν S

S πτέμβριον ἀπὸ ἐννέα καὶ εἴκοσιν ἡμερῶν τὸ πάλαι λαχεῖν,
 Μάρτιον δὲ καὶ Μάϊον, Κυντίλλιον τε καὶ Ὀκτώβριον
 ἀπὸ μιᾶς καὶ τριάκοντα, ὅθεν τοὺς ἀπὸ ἐννέα καὶ
 εἴκοσι ἡμερῶν ἔλκοντας πεμπταίας ἔχειν τὰς Νώνας ὡς
 5 σεληνιακοὺς, τοὺς δὲ ἀπὸ μιᾶς καὶ τριάκοντα ἑβδομαίας
 YS ὡς ἡλιακοὺς· τὸν δὲ Φεβρουάριον ἐπίτηδες τοὺς Rr III, 44
 Θούσκους ἐλαττωσαι, ἐπειδὴ ταῖς τῶν καταχθονίων ἐορ-
 ταῖς φαίνεται πρὸς τοῦ ἱερέως Νουμᾶ παραχωρηθεῖς καὶ
 S οὐ θεμιτὸν ἦν, ἴσα τοῖς οὐρανίοις αὐτὸν τιμᾶσθαι, μει-
 10 ωθῆναι δὲ μᾶλλον τὸν τοῖσδε τὸ πᾶν ἐλαττοῦσι χθονίοις
 ἀφωρισμένον, ὅθεν καὶ πάντων τῶν μηνῶν τὸν περιτ-
 τὸν ἀριθμὸν ἐλκόντων μόνος ὁ Φεβρουάριος τὸν ἄνι-
 σον φαίνεται λαχών. ὁ δὲ ἀριθμὸς οὗτος τῆς ὕλης, 45
 14 καὶ δι' αὐτὴν τὸν δυαδικὸν ἀριθμὸν ἐπὶ τῶν ἐορτῶν
 YS οἱ Ῥωμαῖοι ἀποφράζονται, σεκοῦνδον αὐτὸν οἶονεῖ εὐτυχῇ
 Y πατρίως καλοῦσι κατ' εὐφημισμὸν, ὡς Εὐμενίδας καὶ
 Ἀδράστειαν καὶ Πάρκας κατ' αὐτοὺς τὰς μηδενὸς φει-
 δομένας Μοίρας. ἀπὸ δὲ τῶν Νωνῶν καὶ αὐτῶν ἕως τῶν
 Εἰδῶν καὶ αὐτῶν μόνας ἐννέα μέσας παρετηρήσαντο,
 20 ὅτι οἰκειότατος καὶ προσφυῆς ὁ ἐννέα ἀριθμὸς τῇ σε-
 λήνῃ· οὗτος γὰρ ἑαυτὸν γεννᾷ κατὰ Ξενοκράτην. ἀόρι-
 στος γὰρ ἢ ἄχρις ἐννεάδος πρόβασις καὶ πλήθει σύν-
 οικος. τὴν μὲν οὖν νεομηνίαν ἔλεγον Καλένδας, τὴν
 δὲ δευτέραν τοῦ μηνὸς πρὸ τεσσάρων ἢ πρὸ ἑξ, ὡς

v. 21 Xenocrates cf. Heinze p. 151 fr. 58

v. 6 ὅτι φεβρουάριον (τὸν φεβρουάριον G) ἐπίτηδες φασὶ
 τοὺς — 18 μοίρας Y in fine libri secundi exhibet 8 ἐορταῖς
 φαίνεται πρὸς τοῦνομα παραχωρηθεῖς (χωρηθεῖς DE) Y | φαίνε-
 ται omis. S 9 τιμᾶσθαι. ὅτι παρ' ἰταλοῖς ὁ δυϊκὸς ἀριθμὸς
 ἀποφράζεται, σεκοῦνδον δὲ αὐτὸν (15) Y 16 καλοῦντες S,
 πατρίως καλοῦσι Y | εὐφημισμὸν. cet. des. S | κατὰ τὸν DE |
 εὐμενίδες E 20 ὁ omis. D 23 οὖν omis. M

εἴρηται, Νωνῶν — ἔστω δὲ τὸ παράδειγμα ὥσπερ Υ
 ὅταν πεμπταῖαι ὦσιν αἱ Νῶναι — τὴν δὲ τρίτην πρὸ
 τριῶν Νωνῶν, τὴν δὲ τετάρτην πρὸ μιᾶς Νωνῶν διὰ
 τὸ ἀποφράζεσθαι τὴν δυνάδα, τὴν πέμπτην Νῶνας, τὴν
 ἕκτην πρὸ ὀκτώ Εἰδῶν, τὴν ἑβδόμην πρὸ ἑπτὰ Εἰδῶν, 5
 τὴν ὀγδόην πρὸ ἑξ Εἰδῶν, τὴν ἑννάτην πρὸ πέντε
 Εἰδῶν, τὴν δεκάτην πρὸ τεσσάρων Εἰδῶν, τὴν ια'
 πρὸ τριῶν Εἰδῶν, τὴν ιβ' πρὸ μιᾶς Εἰδῶν, τὴν ιγ'
 Εἰδούς· τὴν ιδ', εἰ μὲν πεμπταῖαι ἦσαν αἱ Νῶναι
 καὶ ὁ μὴν ἡμερῶν λ', πρὸ ιη' Καλενδῶν τοῦ ἐπι- 10
 ὄντος μηνός, εἰ δὲ πεμπταῖαι μὲν αἱ Νῶναι καὶ ὁ
 μὴν ἡμερῶν λα', πρὸ ιθ' Καλενδῶν ὁμοίως· εἰ δὲ αἱ
 Νῶναι μὲν ἑβδομαῖαι καὶ ὁ μὴν λα' ἡμερῶν, τὴν ιε'
 πρὸ ιζ' Καλενδῶν ὁμοίως. ἐπὶ δὲ τοῦ Φεβρουαρίου
 μόνου τὴν ιδ' πρὸ ιζ' Καλενδῶν Μαρτίων καὶ καθεξῆς 15
 καθ' ὑπόβασιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Καλενδῶν. ἡνίκα δὲ
 ἂν βίσεξτον ἦ, τὴν κε' καὶ τὴν κς' πρὸ ἑξ Καλεν-
 δῶν Μαρτίων ἔλεγον, ὃ καὶ εἴρηται. ἔχουσι δὲ ἑβδο-
 μαίας μὲν τὰς Νῶνας Μάρτιος Μάιος Ἰούλιος Οκτώ-
 βριος, πεμπταίας δὲ οἱ λοιποὶ πάντες. ἤρεσε δὲ ὅμως X
 τῷ Καίσαρι καὶ μετὰ τὴν ἡλιακὴν τῶν μηνῶν διατύ- 21
 πωσιν τὰς σεληνιακὰς ἑορτὰς τοῖς μῆσιν καταλείψαι.
 καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας τῶν
 πεμπταίας καὶ ἑβδομαίας τὰς Νῶνας ἔχόντων μηνῶν.

estRr 11. Ἑορτάζετο δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἢ μὲν νεο- P

v. 1 ἔστω — 3 τριῶν Νωνῶν desunt E, ἔστω — 2 Νῶναι
 desunt D 3 δὲ omis. MG, rasura duarum litterarum G
 17 βίσεκτον M | κς' τῇ πρὸ Y, τῇ delevi 18 ἔλεγον] ἔλεται D
 19 μὲν τὰς] μετὰ τὰς F 20 πάντες. reliqua huius paragraphi
 desunt Y 21 διατύπωσι A Tractatus decimae paragraphi
 similes exhibent codices plerique, quos in praefatione enume-
 ravi 25 ἑορτάζετο — p. 50, 6 σάλπιγγι P f. 82^v, Boissonade
 Anecd. gr. I p. 416 sq. ἑορτάζετο P

P μηνία εἰς τιμὴν Ἑρας, ἥτις ἐστὶ Σελήνη, αἱ δὲ Νῶναι
 εἰς ὄνομα <Διός>, αἱ δὲ Εἰδοὶ πάλιν εἰς ὄνομα <Διός>·
 ἐκάλουν δὲ νεομηνίαν τὴν πρώτην τῆς σελήνης καὶ
 ἐόρταζον αὐτῇ καὶ Ῥωμαῖοι καὶ Ἕλληνες, ἀλλ' οὐδὲ
 5 παρὰ Ἑβραίοις κατεφρονεῖτο, ὥς φησιν ὁ μελωδός·
 X 'σαλπίζατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι.' χαλεπὸν δὲ οὐδὲν Rr III, 8
 ἐκ τῶν τοῖς ἀρχαίοις εἰρημένων διὰ βραχέων εἰπεῖν
 ὅ,τι ποτε ἄρα ἐστὶ νεομηνία καὶ τίνος χάριν παρὰ πᾶσι
 XS φαίνεται ἡ τῆς νεομηνίας δύναμις τιμωμένη, εἰ τὰ-
 10 ληθὲς εἰπεῖν, τῇ φύσει τῶν πραγμάτων ἐνθεωρουμένη.
 XYHPS καὶ τούτου μάρτυς Ἀντίγονος, φάσκων τοὺς μύρμηκας
 ἐν ταῖς νεομηνίαις ἀναπαύεσθαι· ἀδύνατον οὖν ἰδεῖν
 S μύρμηκα ἐν ταῖς νεομηνίαις ἐργαζόμενον, ὥς καὶ
 Ἀρχελάω εἴρηται. καὶ τίμιον τὸ τῆς νεομηνίας ὥς
 15 ἐλέγομεν ὄνομα ὥς αἷτιον ἀνανεώσεως τοῦ παντὸς
 αἰσθητοῦ· τῶν γὰρ ἐν αἰσθήσει πάντων ἐν αὐξήσει
 καὶ μειώσει τυγχανόντων τοιαύτη τις ὑπὸ τοῦ δη-
 μιουργοῦ διατετύπεται ἡ τῆς σελήνης φύσις συνέχουσα

v. 5 Ps. 80, 3 11 Antig. mirab. c. 140 14 Archelai
 fragmentis addendum

v. 2 Διός bis omis. P, supplevi ego 4 ἐόρταζον P 6 σάλ-
 πιγγι· αἰτίαν δὲ τῆς πρὸς αὐτὴν τιμῆς ἐσχήμασιν ἅπαντες ἐξ αὐ-
 τῶν τῶν φυσικῶν παρατηρήσεων· φασὶ γὰρ τοὺς μύρμηκας σχολά-
 ζειν ἐν τῇ νεομηνίᾳ (11) καὶ τὰς ἴβεις μὴ ὁρᾶν, ἀλλ' ἀσίτους πτλ.
 (p. 51, 11) P 8 νομηνία A semper 9 εἴη τάληθες A, εἴτ'
 ἀληθὲς B 10 θεωρουμένη X 11 ὅτι τοὺς μύρμηκας φασὶ
 ἐν ταῖς τῆς σελήνης νομηνίαις μὴ ἐργάζεσθαι ἀλλ' ἡσυχάζειν καὶ
 τὴν ἴβιν (p. 51, 5) Y, ἐν ταῖς νομηνίαις δὲ ὥς φασιν οἱ μύρ-
 μηκες ἀναπαύονται· ἀδύνατον γὰρ ἐστὶν ἐν ταῖς νομηνίαις
 μύρμηκα ἐργαζόμενον ἰδεῖν καὶ ὅτι ἡ ἴβις (p. 51, 7) H f. 168^r,
 ὅτι ἡ τῆς νεομηνίας δύναμις καὶ παρὰ πᾶσι τιμᾶται καὶ αὐτῇ
 τῇ τῶν πραγμάτων φύσει ἐνθεωρεῖται· ἀδύνατον γοῦν ἐστὶν ἐν
 ταῖς νομηνίαις μύρμηκα ἐργαζόμενον ἰδεῖν ὥς καὶ ἀρχελάω εἴ-
 ρηται S 12 οὖν corr. ex ἑάν B 13 ὥς καὶ — p. 51, 17
 Δερκυλλος omis. X 14 ὅτι τίμιον S, καὶ τίμιον scripsi

τὴν ὅλην αἰσθησιν· καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῆς τῶν ὑδά- S
των καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ζώων φύσεως καὶ ἐκ τῶν ἐν ἡμῖν
χυμῶν· ἀξιομένης γὰρ τῆς σελήνης αὕξεται τὰ ὑπ'
αὐτήν, εἴτα συνιούσης ἀπολήγει καὶ εἰς ἑαυτὰ συστέλ-
λεται. καὶ τὴν ἴβιν δὲ καὶ τὸν κέρκωπα Αἰγυπτίους YS
ἐνθεν ἐδόκει τιμᾶν· ἀμφοτέρω γὰρ τὰ ζῶα σελήνη 6
συμπαθῇ εἶναι προσεέκασται· ἡ μὲν ἴβις αὐτῷ τε τῷ YH
σχήματι ἐμφερῆς, ἄκρα μὲν ὀμιχλαίνουσα, λευκαίνουσα
δὲ τὰ μέσα καθάπερ ἡ αἰθερία μῆνη. ὅτε γὰρ οὐρα- YHS
νὸς ἀσέληνος οὐδὲ ἴβιδες ὀρῶσι, μύουσι δὲ τοῖς YHPS
ὀφθαλμοῖς τουτουὶ τὸν χρόνον καὶ ἄσιτοι ἐγκαρτεροῦσι 11
τὸ συγγενὲς στοιχεῖον ἀναμένονσαι. ὁ δὲ κέρκωψ
δηλωτέρας ἔχει τὰς ἐνεργείας· ὅτε μὲν γὰρ αὕξει τὸ
φῶς τῆς σελήνης, ὁ τῶν ὀφθαλμῶν κύκλος τούτῳ
εὐρύνεται, ὅτε δὲ ἐκείνο μειοῦται, τὸ τῶν ὀμμάτων 15
περιφερὲς συστέλλεται. φασὶ δέ τινες, ὧν ἔστι καὶ XHPS
Δέρκυλλος, ὅτι γεννᾶται ἐν τῷ Ὑδάσπῃ ποταμῷ λίθος
λυχνὶς καλούμενος· οὗτος σελήνης ἀξιομένης ἤχον

v. 17 Dercyllus fr. 11 FHG IV 388

v. 5 ὅτι τὴν ἴβιν καὶ τὸν κέρκωπα αἰγύπτιοι τιμῶσιν· ἀμ-
φότερα κτλ. S | τὴν κέρκωπα E 6 τιμᾶν ἐδόκει F 7 καὶ
ὅτι ἡ ἴβις αὐτῷ τῷ σχήματι ἐμφερῆς ἐστὶ τῇ σελήνῃ, τὰ μὲν ἄκρα
H | αὐτῷ τε τῷ — 9 μῆνη omis. S 9 ὅτε οὖν ὁ H, ὅτε ὁ S
10 καὶ τὰς ἴβεις μὴ ὀρᾶν ἀλλ' ἄσιτους διακαρτερεῖν τὸ συγγενὲς
στοιχεῖον ἀναμενούσας, ἐπειδὴ εἰκόνασι τῷ σχήματι τῆς σελήνης
τὰ ἄκρα ὀμιχλαινούσης, λευκαινούσης δὲ τὰ μέσα. καὶ τὸν κέρ-
κωπα δὲ δειλωτέρας ἔχειν P | οὐχ ὀρᾶ, μύει δὲ S 11 τοῦτον
HS | ἄσιτος ἐγκαρτερεῖ S 12 ἀναμένονσα S 13 μὲν omis.
YHS 14 ἡ σελήνη H, σελήνη YS | τοῦ ὀφθαλμοῦ τούτων
κύκλος H | αὐτοῦ κύκλος εὐρύτερος γίνεται P 15 ἐκείνο omis.
YHS, lacuna in E 16 μειοῦται συστέλλεται cet. des. Y, συ-
στέλλεται καὶ οὗτος P 17 δέρκυλλος δέ φησιν (φασιν S) ὅτι
XS | καὶ ἐν τῷ ὑδάσπῃ ποταμῷ ὥς φασὶ γεννᾶται λίθος λυχνί-
της H | ὅτι ὥς P | γεννᾶται λίθος ἐν P 18 λύχνης A, λυχ-
νίτης S, λυχνὶς καλούμενος omis. P | οὗτος XH ὃς PS | ἀξιο-
μένης τῆς σελήνης P

XHPS μελωδίας ἀποδίδωσι. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν Ἀράρει ποταμῷ
 τῆς Κελτικῆς, μᾶλλον δὲ <Αἰσάρῳ> Συβάρεως, γεν-
 νᾷται ἰχθύς, κλοπίαν δὲ αὐτὸν οἱ ἐπιχώριοι καλοῦσι.
 τοῦτον λέγουσιν αὐξανομένης μὲν τῆς σελήνης λευκαί-
 5 νεσθαι, μελαίνεσθαι δὲ αὖτις μειουμένης τοῦ φωτὸς
 HP αὐτῆς. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο Καλλισθένης ὁ Συβαρίτης.
 ἀλλὰ καὶ Ἀρχέλαός φησι τὰ τῶν μυῶν ἥπατα λοβοὺς
 ἔχειν πεντεκαίδεκα, οἷτινες οὐκ ἀθρόοι πάντες ἐγγίνου-
 ται, ἀλλ' ἕκαστος καθ' ἡμέραν σεληνιακὴν εἰς ἐπι-
 10 γινόμενος ἐξ οὐκ ὄντος προστίθεται ἀπὸ τῆς νεομηνίας
 μέχρι τῆς πανσελήνου, πάλιν δὲ ἀπὸ τῆς πανσελήνου
 εἰς ἑφ' ἐνὶ καθ' ἡμέραν φθίνων λοβὸς πάντες μέχρι
 τῆς νεομηνίας ἐκλείπουσι. καὶ αὖτις ἐξ ἐκείνης ἄρ-

v. 7 Archelaus: fr. 10 Westermann Paradoxogr. gr. p. 160
 Callistheni Sybaritae ἐν γ' Γαλατικῶν haec eadem tri-
 buit Ps. Plut. de fluviis c. 6, 3 7 Lyd. de ost. p. 16, 1
 Wachsm.: ἡ δὲ ἡλιότροπος καλουμένη βοτάνη πρὸς τὴν ἡλιακὴν
 μεταστρέφεται φοράν, ἀνίσχοντι αὐτῷ καὶ ὀνομένῳ συμετατι-
 θεῖσα τὸ σχῆμα. περὶ γὰρ τῶν ἐναλίων τούτων, ὁστρέων λέγω
 καὶ χημῶν καὶ κτενῶν καὶ τῶν ἄλλων, οὐδεὶς ἀμφισβητήσει, ὅτι
 αὖξεται καὶ συμφθίνει ταῖς σεληνιακαῖς φάσεσιν, ὥς καὶ τὰ τῶν
 μυῶν ἥπατα καὶ πλεῖστα ἕτερα, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Μηνῶν
 γραφεῖσιν ἡμῖν διελάβομεν.

v. 1 ἀποτελεῖ P | αἰσάρῳ ποταμῷ P | καλλισθένης δὲ ὁ συ-
 βαρίτης ἱστορεῖ ὅτι ἐν τῷ ἀράρει ποταμῷ τῆς κελτικῆς τίκεται
 ἰχθύς κτλ. S, καὶ ἐν ἀράρει δὲ τῷ ποταμῷ τῆς κελτικῆς τίκεται
 ἰχθύς, κλοπίαν (κλοπίαν X) αὐτὸν οἱ ἐπιχώριοι (ἐγχωρίως H)
 καλοῦσιν, ὃς αὐξανομένης τῆς σελήνης XHS 2 <Αἰσάρῳ> addidi
 3 καλούμενος κλοπίας P 5 λευκὸς γίνεται, μειουμένης (δὲ HS)
 μελαίνεται XHS, reliqua huius paragraphi desunt XS, φασὶ δὲ
 καὶ τὰ τῶν μυῶν ἥπατα λοβοὺς ἔχειν πεντεκαίδεκα, ὧν ἕκαστον
 καθ' ἡμέραν αὖξεσθαι σὺν τῇ τῆς σελήνης αὐξήσει, πάλιν δὲ
 ἀπὸ πανσελήνου καθ' ἡμέραν ἕνα λοβὸν φθίνειν μέχρι τῆς νεο-
 μηνίας, τέλος δὲ πάντας ἀφανίζεσθαι, καὶ οὕτω πάλιν ἀπὸ τῆς
 νεομηνίας αὖξεσθαι. τὰ αὐτὰ δὲ φασιν καὶ τὰ τῶν θαλασσίων
 ἐχίνων ὡς πάσχειν (p. 53, 5) H; similes huius paragraphi trac-
 tatus exhibent codices complures, de quibus videas praefationem

χονται γίνεσθαι πρὸς τὴν τῆς σελήνης περίοδον καὶ HP
τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκείνης ἡμερῶν καὶ αὐτοὶ γινόμενοι
καὶ ἀπογινόμενοι καὶ πληθυνόμενοι καὶ μειούμενοι. ὁ
δ' αὐτὸς ἱστορικὸς λέγει καὶ τὰ τῶν θαλασσίων ἐχίνων
ὡς τὸ αὐτὸ πᾶσχειν. 5

III, 8 12. Ἀναξιμένης τοίνυν κύκλον τὴν σελήνην εἶναι X
βούλεται ἑννεακαιδεκαπλασίονα τῆς γῆς, πλήρη πυρὸς
ὥσπερ <τὸν> τοῦ ἡλίου, Ξενοφάνης δὲ νέφος εἶναι πε-
πυρωμένον, οἱ Στωικοὶ μικτὴν πυρὸς καὶ ἀέρος, Πλάτων
ἐκ πλείονος τοῦ πυρώδους, Ἀναξαγόρας καὶ Δημόκρι- 10
τος στερέωμα διάπυρον, ἔχον ἐν ἑαυτῷ πεδία καὶ ὄρη
καὶ φάραγγας, Ἡράκλειτος γῆν ὁμίχλην περιειλημμένην,
Πυθαγόρας γε μὴν πυροειδὲς σῶμα. περὶ δὲ τοῦ κατ'
αὐτὴν φωτὸς ἐροῦμεν, ὡς Ἀναξίμανδρος μὲν ἴδιον
αὐτὴν φῶς ἔχειν βούλεται, ἀραιότερον δέ πως, ὁ δὲ 15
Ἀντιφῶν ἴδιον μὲν φέγγει λάμπειν τὴν σελήνην φησί, XS
τὸ δὲ ἀποκρυπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβολῆς
τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφυκότος τοῦ ἰσχυροτέρου
φωτὸς τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν, ὃ δὴ συμβαίνει καὶ

v. 6 Anaximenes] immo Anaximander Diels Dox. Gr. 355^a
adn. 8 Xenophanes ibid. p. 356^a adn. 4 9 Stoici ibid.
adn. 5 | Plato ibid. adn. 6 10 Anaxagoras, Democritus ibid.
adn. 9 12 Heraclitus ibid. adn. 13 13 Pythagoras ibid.
p. 357^a adn. 14 14 Anaximander ibid. p. 358^a adn. 1
16 Antipho ibid. adn. 4

§ 12 in cod. Par. suppl. gr. 607 A (= R), f. 67^v ita legi-
tur: φασὶ τὴν σελήνην μείζονα εἶναι τῆς γῆς ἑννεακαιδεκαπλα-
σίως, ἀφίσταται δὲ ἀπ' αὐτῆς σταδίοις μυριάσιν ἑβδομηκον-
ταοικτώ. τὸν δὲ ἥλιον ἀφίστασθαι ἀπὸ τῆς γῆς τετρακοσίαις καὶ
ὀκτακισμυρίαις· τὸ δὲ φαινόμενον αὐτῆς μέλαν, ὃ τινες καλοῦσι
πρόσωπον, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ μεμιγμένος ἀήρ, ὃς φύσει μέλας
ἐστίν, ὃς ἄχρις αὐτῆς τείνεται. 8 ὡς ἐπὶ B, ὥσπερ A, <τὸν>
add. Bekker 16 ὅτι ὁ ἀντιφῶν — p. 54, 1 ἄστρα S | φησί
om. X 19 φωτὸς X, πυρὸς S | ἀμαυροῦντος X

- X *περὶ τὰ ἄλλα ἄστροα. Θαλῆς δὲ καὶ οἱ ἄπ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτίζεσθαι τὴν σελήνην ἐνέκριναν. ὅ γε μὴν Ἡράκλειτος τὸ αὐτὸ πεπονθέναι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην φησί· σκαφοειδεῖς γὰρ ὄντας τοῖς σχήμα-
5 σιν ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως φωτίζεσθαι πρὸς τὴν φαντασίαν, λαμπρότερον δὲ τὸν ἥλιον διὰ τὸ ἐν κα-*
- XY *θαρῶ ἄερι φαίνεσθαι. ἀφεστάναι δὲ λόγος ἀπὸ τῆς γῆς κατὰ τὸν Ἐρατοσθένην τὴν μὲν σελήνην σταδίων μυριάδας ἑβδομήκοντα ὀκτώ, τὸν δὲ ἥλιον τετρακοσίας*
- XS *καὶ ὀκτάκις μυρίας. ἡ σελήνη γὰρ τὴν ἑβδομήν*
11 *κατέχουσα ζώνην προσγειότερα τῶν ἄλλων ἐστὶν ἀστέ-
ρων· ὅθεν οὐδὲ πύλημα ἄκρατον αἰθέρος αὐτὴν εἶναί
φασι κατὰ τοὺς ἄλλους ἀστέρας, κρᾶμα δὲ αἰθερώδους
καὶ αερώδους οὐσίας· τὸ γὰρ φαινόμενον αὐτῆς μέλαν,
15 ὃ καλοῦσι πρόσωπόν τινες, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὸν ἀναμειγμένον ἀέρα, ὃς φύσει μέλας ὢν ἄχρως αὐτῆς*
- X *τείνεται. ἐκεῖνο δὲ μὴ παριδεῖν ἄξιον. ἡ νεομηνία κεφαλὴ μηνὸς πρὸς τῶν ἀρχαίων προσαγορεύεται. δέκα δὲ εἰσηγοῦνται σελήνης σχήματα, ἀφ' ὧν ὁ τριακον-
20 θήμερος ἀναπληροῦται κύκλος· τὰ δὲ ἐστὶ σύνοδος ἀνατολὴ μηνοειδῆς διχότομος ἀμφίκυρτος πλήρης αὐθις*

v. 1 Thales Diels Doxogr. gr. p. 358^a adn. 5 3 Heraclitus ibid. p. 359^a adn. 6 8 Eratosthenes ibid. 362^a adn. 3

v. 2 ἐκριναν ci. Bekker 3 πεπονθέναι] *περὶ τὸν θεικὸν*
X 4 τοὺς ἀστέρας δεχομένους τὰς ἀπὸ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιά-
σεως ἀγὰς Doxogr. gr. l. s. 7 φαίνεσθαι] *φέρεσθαι* Doxogr.
gr. 8 ὅτι ὁ ἐρατοσθένης τὴν μὲν σελήνην — 10 μύρια ἀφε-
στάναι λέγει τῆς γῆς. cet. des. Y 9 ὀγδοήκοντα ὀκτὼ B |
τετρακοσίαις XR 10 μύρια AEF, μυρίαῖς BCGR, μυρίας
D 10 ὅτι ἡ σελήνη προσγειότερα — 17 τείνεται S 13 κατὰ
— ἀστέρας omis. X | κρᾶμμα X 16 αὐτῆς] οὐρανοῦ S 21 δι-
χότομος A

διχότομος αὐθις ἀμφίκυρτος αὐθις μηνοειδῆς αὐθις X
 <σύνοδος>. ἔτεροι δὲ ἔνδεκα σχήματα εἶναι βούλονται·
 μετὰ γὰρ τὴν σύνοδον ἀριθμοῦσι καὶ τὴν γένναν,
 ὅταν μίαν μοῖραν ἀποστῇ ἡ σελήνη τοῦ ἡλίου.

III.9 13. Τὰς τοίνυν Καλένδας ὡς ἐλέγομεν οἷα νεομη- 5
 νίαν ἐτίμησαν Ῥωμαῖοι, μετὰ δὲ ταύτας καθεξῆς τὰς
 Νώνας, καὶ κατὰ τρίτην τάξιν τὰς Εἰδούς. τρίμορφος
 μὲν γὰρ ἡ τῆς Ἑκάτης, ἥτοι τῆς Σελήνης, δύναμις· ὃ
 γὰρ Ἀπόλλων ἐν ἡλίῳ, τοῦτο Ἑκάτη ἐν σελήνῃ.

14. Ὅτι ὁ τριάκοντα ἀριθμὸς φυσικώτατός ἐστιν, XYS
 ὃ γὰρ ἐν μονάσιν τριάς, τοῦτο ἐν δεκάσιν τριακοντάς· 11
 ἐπεὶ καὶ ὁ τοῦ μηνὸς κύκλος συνέστηκεν ἐκ τεσσάρων Y
 τῶν ἀπὸ μονάδος ἐξῆς τετραγώνων, α' δ' θ' ις', ὅθεν
 οὐκ ἀπὸ σκοποῦ Ἡράκλειτος γενεὰν τὸν μῆνα καλεῖ.

15. Μετὰ δὲ τὰς Καλένδας εὐρίσκομεν πολλαχῶς X
 τὸν χρόνον διαιρεῖσθαι εἰς αἰῶνα εἰς χρόνον εἰς και- 16
 ρὸν εἰς ἐνιαυτόν. αἰὼν τοίνυν ἐστὶν ἄπειρός τις τῶν XH
 οὐρανίων σωμάτων περιπόλησις ἢ αὐτοῦ τοῦ παντὸς
 οὐρανοῦ παντελῆς ἀνακύκλησις, χρόνος δὲ ἡ ἐξ αἰῶνος
 ἀόριστος ἔκτασις. ταύτῃ καὶ Κρόνος παῖς Οὐρανοῦ X
 λέγεται· ὃ γὰρ χρόνος ἐκ τῶν τοῦ οὐρανοῦ κινήσεων 21
 πρόεισιν. ὥστε καιρὸς ἐστὶ χρόνου παράδειγμα, καὶ
 οὐκ αὐτὸς ὁ χρόνος.

est Rr 16. Ὅτι διαφέρει μεγίστη ἀποκατάστασις τελείας S
 περιόδου τῷ τὴν μὲν ἀποκατάστασιν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ση- 25

v. 2 lacunam litterarum sex (A) vel decem (B) X, inserta
 voce πλήρης explevit Sch, <σύνοδος> Gu. Kroll 5 νομηνίαν
 X 10 ὅτι (omis. X) ὁ τριάκοντα — 11 τριακοντάς XS
 14 post καλεῖ C E F G in margine addunt: καὶ οἱ μὲν γραμμικοὶ
 ᾱ β̄ γ̄ δ̄ τὸν δέκα συνιστῶσιν, οἱ δὲ ἀπὸ τούτων κύβοι ᾱ ἡ κ̄ζ̄
 ξ̄δ̄ τὴν ρ̄ ποιοῦσιν 17 αἰὼν δέ ἐστιν — 20 ἔκτασις H f. 161^v
 18 περιπόλησις] περιλήψις H 19 ἡ omis. H 20 ἔκτασις A

Σ μείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον γίνεσθαι κατὰ μῆκος καὶ πλά-
 τος καὶ βάθος, τὴν δὲ τελείαν περιόδον ἐκ τῆς συνα-
 γωγῆς τῶν ὁρίων ἀποτελεῖσθαι· τρεῖς γὰρ εἶναί φασιν
 οἱ ἀρχαῖοι περιόδους πάντων τῶν πλανήτων, μερίστας
 5 ἐλαχίστας μέσας, καὶ τὴν μὲν τοῦ Κρόνου μερίστην
 ἐπτὰ καὶ πεντήκοντα ἔτων, τὴν δὲ Διὸς ἑννέα καὶ
 ἑβδομήκοντα, Ἄρεός γε μὴν ἕξ πρὸς τοῖς ἑξήκοντα —
 ὅθεν τοσαύτας χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπήγετο ὁ Καῖσαρ ὡς
 κἂν τούτῳ τῷ μέρει ἐμπειρότατος ἔν τε τῷ ἐμφυλίῳ
 10 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πολέμοις, καὶ εἰκότως ἐκράτει —
 Ἑλίου δὲ εἴκοσι καὶ ἑκατόν — οὗ δὴ χάριν ἀδύνατον
 ἄνθρωπον ἐπέκεινα τῶν τοσούτων διαζῆσαι ἐνιαυτῶν —
 τῆς δὲ Ἀφροδίτης δύο καὶ ὀγδοήκοντα καὶ Σελήνης
 ὀκτὼ καὶ ἑκατόν. τὴν δὲ ἐλαχίστην Κρόνου <τριάκον-
 15 τα>, Διὸς δυοκαίδεκα, Ἄρεος πεντεκαίδεκα, δι' ὃν
 καὶ τὸν κύκλον τῆς λεγομένης ἐπινεμήσεως οἱ Ῥωμαῖοι
 εἰς τοῦτο ἔθεντο ἀριθμοῦ, Ἑλίου ἑννεακαίδεκα, Ἀφρο-
 δίτης ὀκτὼ, Ἑρμοῦ εἴκοσι καὶ Σελήνης πέντε πρὸς
 τοῖς εἴκοσι. τὴν δὲ μέσην Κρόνου μὲν τριῶν καὶ
 20 τεσσαράκοντα πρὸς τῷ ἡμίσει, Διὸς <πέντε καὶ τεσ-
 σαράκοντα πρὸς τῷ ἡμίσει>, Ἄρεος τεσσαράκοντα πρὸς
 τῷ ἡμίσει, Ἑλίου ἑννέα καὶ ἑξήκοντα πρὸς τῷ ἡμίσει,
 Ἀφροδίτης πέντε πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα, Σελήνης ἕξ
 καὶ ἑξήκοντα πρὸς τῷ ἡμίσει. καὶ αἱ μὲν μέρισται καὶ
 25 ἐλάχιστα καὶ μέσαι περίοδοι τοιαῦται, αἱ δὲ τέλειαι
 ἀποκαταστάσεις τῶν πλανήτων οὕτω· Κρόνος ποιεῖται
 τὴν ἀποκατάστασιν ἔτεσι πέντε καὶ ἑξήκοντα καὶ δια-

v. 14 lacuna quindecim litterarum S; numerorum compu-
 tus τριάκοντα supplendum esse evincit, itemque in lacuna duo-
 decim fere litterarum v. 20 μὲ πρὸς τῷ ἡμίσει. Mercurii maxi-
 mam et mediam περίοδον omisit.

κοσίοις, Ζεὺς ἑπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ τετρακοσίοις, Ἄρης S
 τέσσαρσι καὶ ἑννεήκοντα καὶ διακοσίοις, Ἥλιος ἐνὶ
 καὶ ἑξήκοντα καὶ τετρακοσίοις καὶ χιλίοις, Ἀφροδίτη
 ἐνὶ καὶ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ χιλίοις, Ἑρμῆς ὀγ-
 δοήκοντα πρὸς τοῖς τετρακοσίοις, Σελήνη πέντε πρὸς 5
 τοῖς εἴκοσιν, ἡ δὲ τοῦ παντὸς ἀποκατάστασις γίνεται
 δι' ἐτῶν μυριάδων ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε καὶ
 τρισχιλίοις πρὸς τοῖς διακοσίοις, καὶ τότε γίνεται σύν-
 οδος πάντων τῶν ἀστέρων κατὰ τὴν τριακοστὴν μοῖ-
 ραν τοῦ καρκίνου ἢ τὴν πρώτην τοῦ λέοντος· καὶ ἐπὶ 10
 μὲν τοῦ καρκίνου γένοιτ' ἂν κατακλυσμός, ἐπὶ δὲ τοῦ
 λέοντος ἐκπύρωσις, ἀλλ' οὐ καθολικὴ κατὰ τοὺς Στωι-
 κούς, μερικὴ δὲ πάντως· ἐκείνοις γὰρ δοκεῖ τὸ πᾶν
 αἰσθητὸν τοῖς τοιούτοις ὑπάγεσθαι καταστήμασι καὶ
 αἰτίαν ἀξιοῦσι διδόναι τοιάνδε, τὸ δὲ πᾶν φασὶ τῷ 15
 ἀπείρῳ χρόνῳ ἢ ταῖς ἐκπυρώσεσι τῶν ἐν οὐρανῷ φω-
 στήρων ἀποξηραίνεσθαι ἢ ταῖς ἐπικλύσεσιν τῶν ὑδάτων
 διαχεῖσθαι καὶ διαπίπτειν ἀπὸ τῆς ἐπιπλαξούσης ὑγρό-
 τητος καὶ ἀναλύεσθαι καὶ τὸ στεγανὸν ἀπολλύειν.
 ἀνάγκη τοιγαροῦν πρὸς ἑκάτερον ἀρμόσαι τὴν πρόνοιαν 20
 καὶ δίκην γεωργοῦ νῦν μὲν πυρὶ τὴν ἐν βάθει τῆς
 φύσεως ἐκκαλεῖσθαι θερμότητα, νῦν δὲ ὕδατι τὴν με-
 μανωμένην τῆς γῆς κατάρθειν ξηρότητα.

Rr III, 12 17. "Οτι Ἕλληνες μὲν ἀπὸ τῆς κε' Δεκεμβρίου τὴν Y
 ἀρχὴν ἐποιοῦντο τοῦ ἔτους ἦτοι τὴν τροπὴν, Ῥωμαῖοι 25
 δὲ μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας κατὰ τὴν πρώτην Ἰανουαρίου· οἱ
 μὲν Ἕλληνες τὴν τροπὴν αὐτὴν τηροῦντες, οἱ δὲ
 Ῥωμαῖοι τὴν τοῦ γνώμονος σκιὰν πότε συστέλλεσθαι

v. 12 cf. Diels Doxogr. gr. 468^a 8 sqq.

v. 26 ἰαννουαρίον saepe Y

Υ ἄρξεται· μέχρι γὰρ τῶν ὁκτὼ ἀνεπαίσθητός ἐστιν ἡ
τῆς σκιᾶς μείωσις.

18. Ὅτι διὰ τὴν γένεσιν διττὴ γέρονεν ἡ τῶν Rr III, 13
S οὐρανίων κινήσεις· εἰ γὰρ ἀπλὴ ἦν περιφορὰ, ἣν ὁ
5 ἀπλανὴς οὐρανὸς ποιεῖται πάντα συνέχων ἐν ἑαυτῷ
YS καὶ περιδινῶν, οὐδὲν ἂν ἀπ' αὐτῆς παρήχθη· τί γὰρ
S ἀπὸ τῆς ἀπλῆς κινήσεως ἂν ἄλλο ἀποτελεσθῇ παρ'
αὐτῇ; ἐπεὶ δὲ ἀντιφέρονται πολλαὶ καὶ ποικίλαι τῇ
μιᾷ περιφορᾷ, πᾶσα γένεσις ὁμοῦ παράγεται ἀπ'
YS αὐτῶν. οὕτω γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ
11 γενέσεως καὶ φθορᾶς φησι· 'μιας μὲν οὔσης τῆς φορᾶς
οὐκ ἐνδέχεται γίνεσθαι τὰ ἄμφω, γένεσιν καὶ φθοράν,
διὰ τὸ ἐναντία εἶναι· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως ἔχον
ἅει τὸ αὐτὸ πέφυκε ποιεῖν, ὥστε ἥτοι γένεσις ἐστιν
15 ἅει ἢ φθορά. δεῖ δὲ πλείους εἶναι τὰς κινήσεις καὶ
ἐναντίας ἢ τῇ φορᾷ ἢ τῇ ἀνωμαλίᾳ· τῶν γὰρ ἐναν-
Y τίων τὰ ἐναντία αἷτια. διὸ οὐχ ἡ πρώτη φορὰ αἷτια
ἐστὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς, ἀλλ' ἡ κατὰ τὸν λοξὸν
κύκλον· ἐν ταύτῃ γὰρ καὶ τὸ συνεχὲς ἔνεστι καὶ τὸ
20 κινεῖσθαι δύο κινήσεις.'

S 19. Ὅτι ὁ ἀπλανὴς οὐρανὸς ἀπλοῦς ὅλως πρὸς deest Rr
τοῦ πάντων ἐπέκεινα κατὰ τὸ λόγιον πραχθεὶς πάντα
συνέχων καὶ περιδινῶν πάντα κινεῖ καὶ μεταδίδωσι

v. 10 Aristoteles περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς II, 10 p. 336^a
26 sqq. Bekker

v. 4 ὅτι εἰ μία ἦν ἡ περιφορὰ — 17 τὰ ἐναντία αἷτια S |
περιφορὰ — 6 περιδινῶν omis. Y 6 τί γὰρ — 10 ἀπ' αὐ-
τῶν omis. Y 10 οὕτω γὰρ ὁ] ὡς καὶ Y 11 φησι omis. Y |
φθορᾶς Y, φορᾶς S cum Aristotele 12 γίνεσθαι Y, γενέσθαι
S, γίγνεσθαι Arist. | τὰ omis. Arist. | γένεσιν καὶ φθοράν omis.
Arist. 13 ἔχων D 14 ὥστε — 15 φθορὰ omis. S 15 ἅει
ἔσται Arist. 17 αἷτια τὰ ἐναντία Y, τὰ ἐναντία αἷτια S
Arist. | διὸ καὶ οὐχ Arist. 22 παραχθεὶς coni. Gu. Kroll.

τοῖς πᾶσιν ἑαυτοῦ καὶ ταχύτατός ἐστι πάσης κινήσεως S
καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχων, τό τε εἶναι τῷ παντὶ αἰσθητῷ
δίδωσι οὐδεμίαν ἐναλλαγὴν καὶ ποικιλίαν λαχόν.

Rr III, 14 20. Ὅτι δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ὡς θεὸν ἐτίμησαν, δῆλον X
ἐξ αὐτῆς τῆς Λυδῶν βασιλίδος πόλεως. Σάρδιον γὰρ 5
αὐτὴν καὶ Ξυάριν ὁ Ξάνθος καλεῖ, τὸ δὲ Σάρδιον ὄνομα
εἴ τις κατὰ ἀριθμὸν ἀπολογίσεται, πέντε καὶ ἐξήκοντα
καὶ τριακοσίας εὐρήσει συνάγων μονάδας· ὡς κἀν-
τεῦθεν εἶναι δῆλον, πρὸς τιμὴν ἡλίου τοῦ τοσαύταις
ἡμέραις τὸν ἐνιαυτὸν συνάγοντος Σάρδιον ὠνομασθῆ- 10
ναι τὴν πόλιν. νέον δὲ σάρδιον τὸ νέον ἔτος ἔτι καὶ
νῦν λέγεσθαι τῷ πλήθει συνομολογεῖται· εἰς δὲ οἱ
φασι, τῇ Λυδῶν ἀρχαίᾳ φωνῇ τὸν ἐνιαυτὸν καλεῖσθαι
σάρδιον.

leest Rr 21. Ὅτι τὸν Πᾶνα εἰς τὴν τοῦδε τοῦ παντὸς φύσιν S
λαμβάνουσιν οἱ Λυδοί, κεράον τινα ἀπὸ σελήνης, φλο- 16
γώδη δὲ τὰς ὕψεις ἀπὸ τοῦ αἰθέρος, λάσιον δὲ τὸ
σῶμα ἀπὸ τῆς γῆς, χείρονος δὲ φύσεως τὰ λοιπὰ διὰ
τὴν ἄλογον τῆς ὕλης ποικιλίαν.

leest Rr 22. Οἱ μῆνες δυοκαίδεκα παρὰ πᾶσιν ὄντες ἄλλοις H
ἔθνεσιν ἄλλως προσαγορεύονται. καὶ γὰρ Ἀθηναίοις 21
μὲν οὕτως· Ἐλαφηβολίων Μουνυχιῶν Θαργηλιῶν Σκι-
ροφοριῶν Ἐκατομβαιῶν Μεταγειτνιῶν Βοηδρομιῶν Πυ-
ανεισιῶν Μαιμακτηριῶν Ποσειδεῶν Γαμηλιῶν Ἀνθεστη-

v. 6 Xanthus fr. 14 add. FHG IV p. 629

v. 4 ὅτι σάρδεις ἢ λυδῶν πόλις εἰς τιμὴν τοῦ ἡλίου ἐκτίσθη.
ὅθεν καὶ ὁ τῶν στοιχείων ἀριθμὸς εἰς τὰς τῆς συμποιοῦται
ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ σάρδιον δὲ παρὰ τῷ πλήθει (τὸ πλη-
θος D) τὸ νέον ἔτος Y 7 κατὰ τὸν ἀριθμὸν B | ὑπολο-
γίσεται A 9 ἡλίου B 11 νέον δὲ A, νέον δὲ B 22 νου-
νεχιῶν H, corr. H₂ | σκηροφοριῶν H, corr. H₂ 23 πιανεισιῶν
μεμακτηριῶν ποσιδαιῶν H, corr. H₂

Η ριών. Ἑλλησι δὲ οὕτως· Γορπιαῖος Ὑπερβερεταῖος Δῖος
 Ἀπελλαῖος Ἀνδοκαῖος Περίτιος Δύστρος Ξανθικὸς Ἀρ-
 τεμίσσιος Δαΐσιος Πάνεμος Ἀῶς. Ἑβραίοις δὲ οὕτως·
 Θεσρὶ Μαρχεσουβὰν Χασελέθ Τεβέθ Σαφὰτ Ἀδὰρ
 5 Νισὰν Ἰὰρ Σιβὰν Θαμοῦς Ἀὰβ Ἐλούλ. Αἰγυπτίοις
 δὲ οὕτως· Θῶθ Φαωφὶ Ἀθὺρ Χοιὰκ Τυβὶ Μεχίρ Φα-
 μενώθ Φαρμουθὶ Παχὼν Παῦνὶ Ἐπιφὶ Μεσωρί. Ῥω-
 μαίοις δὲ οὕτως· Σεπτέμβριος Ὀκτώβριος Νοέμβριος
 Δεκέμβριος Ἰανουάριος Φεβρουάριος Μάρτιος Ἀπρίλ-
 10 λιος Μάιος Ἰούνιος Ἰούλιος Αὐγουστος. οὕτω μὲν
 HS οὖν τὰ τῶν μηνῶν παρὰ τοῖς ἔθνεσιν ἔχει, οἱ δὲ Βαβυ-
 λῶνιοι καὶ Αἰγύπτιοι ἀρχὴν ἐνιαυτοῦ τὴν ἐαρινὴν
 ὠρίσαντο τροπὴν, ὥσπερ ἀπὸ κεφαλῆς τὴν ἐν κριῶ
 ἰσημερίαν λαμβάνοντες διὰ τὸ πᾶσαν ἐν τῷ ἔαρι τὴν
 15 αἰσθητὴν φύσιν αὔξεσθαι. Ἑλληνες δὲ τὴν πρώτην
 τοῦ καρκίνου μοῖραν, ὥς ἂν τις εἴποι, τὴν εἰκάδα
 τρίτην τοῦ Ἰουνίου μηνός, εἰς ἀρχὴν ἔτους παρέδοσαν.
 ἀλλὰ τούτοις μὲν καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔθνεσι μία τις
 ἐφυλάττετο τοῦ ἐνιαυτοῦ καταρχή, τοῖς δὲ Ῥωμαίοις
 YHS τρεῖς· μία μὲν ἱερατικὴ, ἑτέρα δὲ πάτριος, ἡ δὲ ἄλλη RrIII,15

v. 1 ὑπερβερεταῖος H 2 ξανθικὸς δύστρος H 4 He-
 braeorum nomina non restitui 6 φαώθ H | μαχειρ H 7 φα-
 μούθ H | μεσορὶ H 8 nomina mensium Romanorum per com-
 pendia scripta sunt H 11 ὅτι Βαβυλώνιοι μὲν καὶ αἰγύπτιοι S
 — 17 παρέδοσαν S 13 ὥσπερ — 14 λαμβάνοντες omis. S
 14 ἦρι S 16 τοῦ καρκίνου — p. 61, 7 ἰνδικτιῶνα καλοῦσι Muti-
 nensis quoque codex exhibet graecus 34 (III A 20) | ὥς — 17 μη-
 νός omis. H 18 ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις ἔθνεσιν μία — p. 61, 7
 ἰνδικτιῶνα καλοῦσιν S | τοῦ omis. S 20 X huius paragraphi
 nulla verba servavit nisi ματρώνας τὰς ἐγγενίδας (p. 61, 19).
 ἰνδικτιῶνα μὲν οὖν οἱ Ῥωμαῖοι τομὴν ἐνιαυσιαίου κύκλου πατρίως
 καλοῦσιν (p. 61, 7). Y incipit ὅτι τρεῖς ἀρχὰς ἤγον Ῥωμαῖοι τοῦ
 ἐνιαυτοῦ· μίαν μὲν ἱερατικὴν κατὰ τὸν Ἰαννουάριον ἀνέξανούσης
 ἡδὴ τῆς ἡμέρας, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ μαρτίου πρώτην, ἣν πά-
 τριον εἶχον, καθ' ἣν καὶ τὰ ὄπλα ἔθος αὐτοῖς κινεῖν τὴν δὲ

κυκλική καὶ πολιτική. καὶ ἱερατικὴ μὲν κατὰ τὸν Ἰανουά- YHS
 ριον, ὅταν ὁ ἥλιος τὸν αἰγρόκερων παριῶν αὔξησιν ποιῇ-
 ται τῆς ἡμέρας· πάτριος δὲ ἡ παρ' αὐτοῖς λεγομένη πρώτη
 τοῦ Μαρτίου μηνός, καθ' ἣν καὶ τὰ ὄπλα ἔτι καὶ
 νῦν Ῥωμαίοις ἔθος κινεῖν. ἡ δὲ πολιτικὴ ἢ μᾶλλον 5
 κυκλικὴ ἢ πρώτη τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, ἣν Ἕλληνες
 μὲν ἐπινέμῃσιν, αὐτοὶ δὲ ἰνδικτιῶνα καλοῦσιν· ἰνδικ- YH
 τιῶνα γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι τὸ μήνυμα τοῦ ἐνιαυσιαίου κύκ-
 λου πατρίως καλοῦσιν. τῆς γὰρ ἀρχαιότητος τὸν κύκ- Y
 λον ἐχούσης εἰς τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῖς λοῦστρον, 10
 τουτέστιν εἰς τὴν πενταετηρίδα — καθαρμὸς δὲ ἦν
 καὶ μυστήρια Μητρὸς κατ' αὐτὸν ἐτελεῖτο — ἔδοξεν
 ὕστερον πρὸς τιμὴν Ἄρεος — πάτριος δὲ Ῥωμαίοις,
 ὥς φασι, θεός — παρὰ πεντεκαιδέκατον ἐνιαυτὸν
 ἀνανεοῦσθαι τὸν κύκλον. ἡ γὰρ τελεία ἀποκατάστασις 15
 Ἄρεος διχῶς παραφυλάττεται, μικρὰ μὲν πεντεκαίδεκα,
 μέση δὲ ἑβδομήκοντα ἑννέα. ὅτι δὲ πάτριον ἀρχὴν
 ἐνιαυτοῦ τὸν Μάρτιον οἱ Ῥωμαῖοι παρέλαβον, δῆλον
 καὶ ἀπὸ τοῦ τὰς λεγομένας παρ' αὐτοῖς ματρῶνας, του-
 τέστι τὰς εὐγενίδας, τοὺς οἰκέτας ἔστιαν, καθάπερ ἐν 20
 τοῖς Κρονίοις τουτὶ πράττειν ἔθος ἦν τοὺς κεκτημέ-
 νους· ὧν αἱ μὲν δι' Ἄρεος τιμὴν δουλεύουσι τοῖς
 ἄρρεσι τῶν οἰκετῶν διὰ τὴν κρείττονα φύσιν, οἱ δὲ —
 ἀποτρόπαιον ὥσπερ θεραπείαν εἰσάγοντες τῷ Κρόνῳ —
 πολιτικὴν ἢ μᾶλλον κυκλικὴν κατὰ τὴν πρώτην τοῦ σεπτεμβρίου,
 ἣν ἡμεῖς μὲν ἐπινέμῃσιν, αὐτοὶ δὲ ἰνδικτιῶνα καλοῦσιν· τῆς γὰρ
 ἀρχαιότητος (p. 61, 9) κτλ. | μία μὲν ἱερατικὴ ἤγουν ὅταν ὁ ἥλιος
 τὸν αἰγρόκερωτα — ποιεῖται τῆς ἡμέρας· ἑτέρα δὲ πάτριος ἢ ὅταν
 (ὅταν del. S) ἡ παρ' αὐτοῖς — κινεῖν S
 v. 1 κατὰ τὸν Ἰανουάριον omis. H 5 ἡ δὲ τρίτη κυκλικὴ
 ἢ πολιτικὴ S 6 ἣν αὐτοὶ μὲν ἰνδικτιῶνα καλοῦσιν, Ἕλληνες δὲ
 ἐπινέμῃσιν ἐκ τοῦ πράγματος ὠνόμασαν· ἐπὶ γὰρ ζυγῷ κτλ. (init.
 § 23) S 9 πατρίως καλοῦσιν. cet. des. H 17 μέση] με-
 γάλῃ ci. Rr

Υ τοῖς ἑαυτῶν δούλοις ἐδούλευον, ὅπως μὴ ταῖς ἀληθεί-
αις νεμεσητόν τι παθόντες εἰς δουλείαν πολεμίων
καταπέσωσιν.

XY S 23. Ἐπινέμῃσιν δὲ αὐτὴν Ἕλληνες ἐκ τοῦ πράγ- Rr III, 16

5 ματος ὠνόμασαν. ἐπὶ γὰρ ζυγῷ γενόμενος ὁ ἥλιος

XY δείκνυσιν τὴν τῶν καρπῶν ποιότητα· κατ' αὐτὴν δὲ
φιλανθρωπῶς οἱ πάσαι τοὺς φόρους τοῖς ὑπηκόοις
ἐπένεμον, ὥς μὴ παρὰ τὴν τούτων ἐπίδοσιν ἀσεβῶς
δοκοῖεν βαρύνεσθαι οἱ φορολογούμενοι. εἰκότως οὖν

10 αὐτὴν ἐπινέμῃσιν οἷονεὶ διανομὴν τινα τῶν δασμῶν
ἐκάλεσαν. οὐ γὰρ ἦν οὕτως ἀδυσώπητος ἡ τῶν φό-
ρων εἰσπραξις οὐδ' ὠρισμένη τις ἢ μᾶλλον ἀξιομένη
κατὰ μικρόν, ἀλλὰ πρὸς τὸ χρεῖωδες τῶν ἀνακνυπόν-

X των τοῖς κρατοῦσιν ἐγένετο. ταύτῃ καὶ ἐπιτάγματα

15 τοὺς φόρους ἔτι καὶ νῦν Ἀσιανοὶ καλοῦσιν. ὅθεν
ἐπ' εἰρήνης ἐναπονεμόντων ἐπὶ πλεῖστον καὶ τὸ λοι-
πὸν συγχωρουμένων τοῖς συντελέσει τῶν φόρων, τοι-
αῦτα ταῖς πόλεσι περιγέγονε θαυμαστά, λουτρὰ λέγω
καὶ ἀγοραὶ καὶ ὑδάτων ὅλκοι ἄπειρον εὐδαιμονίαν

20 τῶν οἰκητόρων κηρύττοντες.

ν. 4 ὅτι ἐπινέμῃσις ἐντεῦθεν εἴρηται παρ' Ἑλλήσιν· ἐπὶ
κτλ. Υ, Ἕλληνες δὲ ἐπινέμῃσιν ἐκ τοῦ πράγματος — 6 ποιότητα S
5 ἐπὶ ζυγῷ γὰρ B | γινόμενος YΛ 9 βαρύνεσθαι τυχὸν οὐ
φορολογούμενοι (φοραλογούμενοι A) X, βαρύνεσθαι οἱ φορολογού-
μενοι Y | οὖν omis. X 9 ἐπινέμῃσις οὖν οἷονεὶ διανομὴ
δασμῶν· οὐ γὰρ Y 14 ἐγένετο. reliqua desunt Y

LIBER QUARTUS.

Ἰανουάριος.

X

RrIV,1 1. Ἀποχρώντως ἡμῖν εἴρηται, ἀρχὴν ἱερατικοῦ XS
 ἐνιαυτοῦ τὸν Ἰανουάριον μῆνα τοῖς Ῥωμαίοις παρὰ τοῦ
 βασιλέως Νουμᾶ ὀρισθῆναι, καθ' ὃν τοῖς ὑπὲρ σελήνην S
 ἐνήγιζον, ὥσπερ ἐν τῷ Φεβρουαρίῳ τοῖς ὑπ' αὐτήν. 6
 ῥητέον τοίνυν περὶ Ἰανοῦ, τίς τε ἄρα ἐστὶ καὶ τίς ἢ X
 περὶ αὐτοῦ δόξα γέγονε τοῖς ἀρχαίοις. ὁ Λαβεὼν οὖν
 φησιν αὐτὸν καλεῖσθαι Ἰανὸν Κονσίβιον τουτέστι
 βουλαῖον, Ἰανὸν Κήνουλον καὶ Κιβούλλιον — οἱ γὰρ Cedren
 Ῥωμαῖοι κίβους τὴν τροφὴν ἐκάλουν — οἷον εὐωχιαστικόν, X
 Πατρίκιον ὥσει αὐτόχθονα, Κλουσίβιον ἀντὶ τοῦ ὀδίαῖον, 12
 Ἰουνῶνιον τουτέστιν ἀέριον, Κυρῖνον ὥσανεὶ πρόμαχον,
 Πατούλκιον καὶ Κλούσιον οἷονεὶ θυρεόν, Κουριάτιον
 οἷονεὶ ἔφορον εὐγενῶν· Κουριάτιοι γὰρ καὶ Ὀράτιοι ὀνό- 15
 ματα εὐπατριδῶν εἰσι. καὶ οἱ μὲν δίμορφον αὐτὸν μυθο-

v. 8. Labeo Kahl Philol. suppl. V 730 sq.

v. 3 ὅτι ἰαννουάριος εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἰανοῦ θεοῦ τινος cet.
 des. Y 4 τὸν ἰανουάριον ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ Ῥωμαῖοι ἐνόμι-
 ζον καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν οὕτως ὠνόμασαν ὡς ἡ τοῦ αἰῶνος πατέρα
 ἢ ὅτι ἔνον τὸν ἐνιαυτὸν Ἕλληνες εἶπον ὡς καλλίμαχος ἢ ἀπὸ τῆς
 ἰανούας ὃ ἐστὶ θύρας ἰανουάριον ὀνομασθῆναι H, ὅτι ἀρχὴ ἱερα-
 τικοῦ ἐνιαυτοῦ ὃ ἰανουάριος τοῖς Ῥωμαίοις παρὰ τοῦ βασιλέως νου-
 μᾶ ὀρίσθη, καθ' ὃν — 6 ὑπ' αὐτήν S 4 τοῦ omis. B 5 καθ'
 ὃν — 6 ὑπ' αὐτήν desunt X 7 ῥητέον — 8 ἀρχαίοις· καὶ
 οἱ μὲν δίμορφον (16) — p. 64, 6 σεσωσμένον Lambecius in Co-
 dinum p. 152 nr. 26 8 Λαβεῶν] λαβῶν B 9 κονσίλιον B
 10 καὶ Κιβούλλιον — 11 ἐκάλουν e Georgio Cedreno hist. comp.
 p. 295, 7 Bonn. addidi: ὅτι Ῥωμαῖοι κίβους τὴν τροφὴν ἐκάλουν·
 ἐξ οὗ καὶ Ἰανὸν Κιβούλλιον διὰ τὸ εὐωχιαστικόν καὶ Ἰανὸν Κυ-
 ρῖνον ὥσανεὶ πρόμαχον, καὶ Κονσαῖον ἀντὶ τοῦ ὀδαῖον καὶ πα-
 τρίκιον αὐτόχθονα 11 οἷον] τοντέστιν B | εὐωχιαστικόν B
 12 εἰδιαῖον B 14 κλούδιον B 15 ὥσανεὶ εὐγενῶν ἔφο-
 ρον B | καὶ Ὀράτιοι] καὶ omis. B

- X λογοῦσι, νῦν μὲν κλειῖς τῇ δεξιᾷ φέροντα ὥσανει
 θυρεόν, νῦν δὲ τῇ μὲν δεξιᾷ τριακοσίας τῇ δὲ ἑτέρα
 ἐξήκοντα πέντε ψήφους ἀριθμοῦντα ὥσπερ τὸν ἐνι-
 αυτόν. ἔνθεν καὶ τετράμορφον ἀπὸ τῶν τεσσάρων
 5 τροπῶν· καὶ τοιοῦτον αὐτοῦ ἄγαλμα ἐν τῷ φόρῳ τοῦ
 Νερβᾶ ἔτι καὶ νῦν λέγεται σεσωσμένον. Λογγῖνος
 δὲ Αἰωνάριον αὐτὸν ἐρμηνεῦσαι βιάζεται ὥσεὶ τοῦ
 αἰῶνος πατέρα, ἣ ὅτι ἔνον τὸν ἐνιαυτὸν Ἑλληνες
 εἶπον, ὡς Καλλιμάχος ἐν πρώτῳ αἰτιῶν·
- 10 τετράεννον Δαμάσῃον παῖδα Τελεστορίδην,
 ἣ ἀπὸ τῆς ἱας ἀντὶ τοῦ τῆς μιᾶς κατὰ τοὺς Πυθα-
 γορείους. ὅθεν ὁ Μεσσεαλᾶς τοῦτον εἶναι τὸν αἰῶνα
 XS νομίζει· καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς πέμπτης τοῦ μηνὸς τούτου
 ἐορτὴν Αἰῶνος ἐπετέλουν οἱ πάλοι.
- X 2. Διοκαίδεκα πρυτάνεις πρὸς τοῦ Νουμᾶ τοὺς RrIV 2
 16 καλουμένους Σαλίους ὁρισθῆναί φασιν ὑμνοῦντας
 τὸν Ἰανὸν κατὰ τὸν τῶν Ἱταλικῶν μηνῶν ἀριθμόν.
 ὁ δὲ Βάρρων ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν θείων
- v. 9 Callimachus frgm. 13^a Schneider 12 Messala cf.
 Macrobian. I, 9, 14 15 Varro ant. div. l. XVI fr. 4 apud Mer-
 kelium Ovid. Fast. p. CCXXI
- v. 1 κλειῖ A κλειῖδα Lambecius 4 τετράμορφον αὐτὸν
 ἀπὸ B 5 τοιοῦτο Lambecius | ‘Plinius Iani signum eius-
 modi in foro Nervae’ B in marg. 6 ἄλλος X, Λογγῖνος sumpsit
 e cod. Par. suppl. gr. 607 A f. 2^v (R): Τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἰαννοναρίου
 ἱστοροῦσι τετράμορφον διὰ τὰς τέσσαρας τροπὰς· ἄλλοι πλάτ-
 τουσιν αὐτὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλειῖδα κατέχοντα ὡς ἀρχὴν τοῦ
 χρόνου καὶ ἀνοιξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ θυραῖον· ἕτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ
 τριακοσίας τῇ δὲ ἀριστερᾷ ἐξήκοντα πέντε <ψήφους add. Treu>
 κατέχοντα, ὥσπερ τὸν ἐνιαυτόν. ὅθεν καὶ ὁ Λογγῖνος Αἰωνάριον
 αὐτὸν ἐρμηνεῦσαι βιάζεται ὥσανει αἰῶνος πατέρα. 7 βούλεται,
 suprascr. βιάζεται A 8 ἔνον et 10 τετράεννον X, τετράεννον
 Bentley 11 πυθαγορείους A 13 μινὸς A 13 ὅτι ἐπὶ τῆς
 πέμπτης τοῦ Ἰαννοναρίου μηνὸς — 14 πάλοι S 17 κατὰ τῶν,
 τὸν suprascr. B

πραγμάτων φησὶν αὐτὸν παρὰ Θούσκοις οὐρανὸν λέ- X
γεσθαι καὶ ἔφορον πάσης πράξεως καὶ Ποπάνωνα διὰ
τὸ ἐν ταῖς Καλένδαις ἀναφέρεσθαι πόπανα. Φοντήϊος
δὲ ἐν τῷ περὶ ἀγαλμάτων ἔφορον αὐτὸν οἶται τοῦ
παντὸς χρόνου τυγχάνειν, καὶ ταύτῃ δωδεκάβωμον 5
εἶναι τὸν αὐτοῦ νὰν κατὰ τὸν τῶν μηνῶν ἀριθμὸν.
ὁ δὲ Γάβιος Βάσσος ἐν τῷ περὶ θεῶν δαίμονα αὐτὸν XS
εἶναι νομίζει τεταγμένον ἐπὶ τοῦ ἄερος, καὶ δι' αὐτοῦ
τὰς τῶν ἀνθρώπων εὐχὰς ἀναφέρεσθαι τοῖς κρείττοσι·
ταύτῃ δίμορφος εἶναι λέγεται ἕκ τε τῆς πρὸς ἡμᾶς ἕκ 10
τε τῆς πρὸς θεοὺς ὕψεως. καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Φιλα- S
δελφείᾳ ἔτι καὶ νῦν ἵχνος τῆς ἀρχαιότητος σώζεται·
ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Καλενδῶν πρόεισι ἐσχηματισμένους
αὐτὸς δῆθεν ὁ Ἴανὸς ἐν διμόρφῳ προσώπῳ, καὶ Σα-
τοῦρνον αὐτὸν καλοῦσιν οἶον Κρόνον. ὁ γε μὴν X
Λουτάτιος Ἥλιον παρὰ τὸ ἐκατέρας πύλης ἄρχειν, 16
ἀνατολῆς ἴσως καὶ δύσεως. φασὶ δὲ τὸν αὐτὸν καὶ
ἔφορον τῶν ἐπὶ πόλεμον ὁρμώντων τυγχάνειν καὶ διὰ-
μὲν τῆς μιᾶς ὕψεως ἀποπέμπειν διὰ δὲ τῆς ἐτέρας
ἀνακαλεῖσθαι τὸ στράτευμα. ὁ δὲ Πραιτέξτατος ὁ 20
ἱεροφάντης, ὁ Σωπάτρῳ τε τῷ τελεστῇ καὶ Κωνσταν-
τίνῳ τῷ αὐτοκράτωρι συλλαβὼν ἐπὶ τῷ πολισμῷ τῆς

v. 7 Gavius Bassus cf. Macrobi. Sat I, 9, 13 16 Lutatius
Catulus fr. 7 Peter HRF p. 127

v. 2 ποπάνωνα B 3 φροντήϊος X, Φοντήϊος Wachsmuth de ost. p. XXVI 7 ὅτι ὁ δὲ γάβιος — 15 κρόνον S |
γάβιος A₂ B, γάβιος A | αὐτὸν omis. S 8 εἶναι τὸν ἴανον S |
δι' αὐτῷ A, δι' αὐτὸν A₂ marg. 10 ἕκ τῆς πρὸς θεοὺς ἕκ
τε τῆς πρὸς ἡμᾶς S 11 καὶ ἐν — 15 κρόνον omis. X, ὅτι ὁ
συγγραφεὺς τῶν τοιούτων φησὶν ὅτι ἐν τῇ S, καὶ ἐν τῇ scripsi
16 τὸ ἐκατέρας A, ἐφ' ἐκατέρας A₂ marg., τὸ ἐκατέρας B
21 τελεστῇ B

X εὐδαίμονος ταύτης πόλεως, δύναμιν αὐτὸν εἶναί τινα
βούλεται ἐφ' ἑκατέρας Ἀρκτου τεταγμένην καὶ τὰς θειο-
τέρας ψυχὰς ἐπὶ τὸν σεληνιακὸν χορὸν ἀποπέμπειν.

XH καὶ ταῦτα μὲν οἱ Ῥωμαίων ἱεροφάνται· ἄλλος δέ φησι
5 τὸν Ἰανὸν ἤρῳα γενέσθαι καὶ πρῶτον κατασκευάσαι
τεμένη καὶ τιμὰς τοῖς θεοῖς ἐπιτελέσαι, καὶ διὰ τοῦτο

X μνήμην αὐτοῦ ἐν τοῖς ἱεροῖς γενέσθαι. ὃ γε μὴν
Δημόφιλος πρῶτον αὐτὸν βούλεται οἴκους καὶ πυλεῶνας

XH κατασκευάσαι καὶ ἀπὸ τῆς ἱανούας, ὃ ἐστὶ θύρας,

X Ἰανουάριον ὀνομασθῆναι. ἔχειν δὲ αὐτὸν καὶ ἀδελφὴν
11 τοῦνομα Καμασῆνν. Ὀβίδιος ὁ Ῥωμαῖος Ἰανὸν ἀλλη-

Cedren. γορεῖ τὸ χάος εἶναι. Δίων ὁ Ῥωμαῖος ἀρχαῖόν τινα ἤρῳα
Ἰανὸν λέγει, διὰ τὴν τοῦ Κρόνου ξένισιν λαβόντα τὴν
γνώσιν τῶν μελλόντων καὶ τῶν προὔπαρχόντων, καὶ
15 διὰ τοῦτο διπρόσωπον ὑπὸ Ῥωμαίων πλάττεσθαι· ἐξ
οὗ τὸν τε μῆνα κληθῆναι Ἰανουάριον, καὶ τὴν τοῦ
ἔτους ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς γίνεσθαι.

H. 3. Οὗτος δὲ ὁ μὴν πρότερον Μονίας ἐκαλεῖτο ἀπὸ Rr IV 3

X τῆς μονάδος. ἡ δὲ πρώτη τῶν Καλενδῶν ἑορτὴ Ῥω-
20 μαίοις σεβασμιωτάτη. καὶ ὁ ὑπάτος Ἰππῳ λευκῷ ἐπο-
χούμενος καὶ αὐτὸς λευχείμων ἡγούμενος πομπῆς
ἀνέτρεχεν ἐν τῷ Καπιτωλίῳ — τὸν δὲ τοιοῦτον

v. 4 ἄλλος est Xenon primo Italicon, Macrobian. Sat I, 9, 3.
8 Demophilus fortasse ἐν τῷ περὶ τῶν παρ' ἀρχαίοις θυσιαῶν
καὶ ἑορτῶν, cf. Maximum ad Dionysii Areop. ep. 8 tom. II
p. 129 11 Ovidii Fast. I, 103 12 Cassius Dio fr. 6, 7, tom.
I p. 14 Boissevin

v. 4 ἕτεροι δὲ φασιν ἰανὸν — 10 ὀνομασθῆναι H 7 γί-
νεσθαι H | ὅγε μὲν — 9 κατασκευάσαι omis. H 8 τὸν πρῶ-
τον A 9 κατασκευάσον A | καὶ] ἢ H | ἰαννούας ἰαννουάριον
A, ἰαννούας θύρας ἰαννουάριον B 11 ἀλληγορεῖ ἰαννὸν B
12 Georg. Cedren. hist. comp. p. 295, 10 Bonn: Δίων — 17 γί-
νεσθαι 18 οὗτος — 19 μονάδος H 21 ἡγουμένης A
22 καπετωλίῳ A | τοιοῦτον A, τοῦτον B

τρόπον τῆς πομπῆς πατρίως ὀβατίωνα ἐκάλουν ἐκ τῆς X
 τῶν προβάτων θυσίας. καὶ τὸν μὲν ἵππον προσέφερεν
 ὁ ὑπατος τῷ Διί — καὶ γὰρ Ἥλιος αὐτὸς κατὰ Φε-
 ρεκύδην — εἴτ' ἐκείθεν τὴν ὑπατον ἀναλαβὼν στολὴν
 προήρχετο. τοῦτο δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Διὸς ὥσει κατα- 5
 γωνισθέντων ἐκείνῳ τῶν Γιγάντων, ἀντὶ τοῦ νικηθέν-
 τος τοῦ χείματος ὑπὸ τοῦ ἡλίου. οἱ δὲ μυθικοὶ XS
 Βριάρεω τὸν χειμῶνα καλοῦσι πολύχειρά τινα, διὰ τὸ
 πολυσχιδῶς τὸ ὕγρὸν ἐκχεῖσθαι κατ' αὐτόν. καὶ νῦν
 μὲν μάχεται ὁ Βριάρεως τῷ Διὶ οἶονεὶ τῷ ἡλίῳ, καὶ 10
 σύμμαχος αὐτῷ γίνεται διὰ τὸ τὴν ὕγραν οὐσίαν
 σύμμαχον εἶναι τῇ θερμῇ.

Triv4 4. Ἡλίου τοίνυν ἐπεκτείνοντος τὴν ἡμέραν πρό- X
 εἰσιν ὁ ὑπατος, καὶ ἡ μὲν ἡμέρα ἑορτῆς καὶ ἐνεχειρίας.
 οἶωνοῦ δὲ χάριν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ τῶν βημάτων ἐγί- 15
 νοντο καὶ πάντα τὰ στρατεύματα σὺν τοῖς ἐπισήμοις
 συνήγετο. καὶ πάλαι μὲν ἰσχάδας ἀλλήλοις ἐπεδίδοσαν,
 ἀπὸ γλυκείας τροφῆς δῆθεν ἀπαρχόμενοι. φύλλα δὲ
 δάφνης ἐδίδοσαν ἅπερ ἐκάλουν στρῆνα εἰς τιμὴν δαί-
 μονός τινος οὕτω προσαγορευομένης, ἣτις ἔφορός ἐστι 20
 τῶν νικῶν. τὸ δὲ στρῆνα καθ' Ἑλλήνας τὸν εὐαρχισμόν
 τὸν ἐπὶ ἐντρεχείας στρατιωτικῆς σημαίνει. οὐ γὰρ — ὥς τὸ
 πλῆθος — ἀπάγεται παιγνίου καὶ ῥαστώνης χάριν. φασὶ P
 <δὲ> Λατῖνον ἐκείνον τοῦ Τηλεγόνου μὲν ἀδελφόν, Κίρ-
 κης δὲ παῖδα, πενθερόν δὲ Αἰνείου, κτίζοντα τὴν τῆς 25

v. 1 ὀβατίωνα A 3 ὁ ἥλιος B 4 ἀναλαβόν A 7 ὅτι
 οἱ μυθικοὶ — 12 τῆς θερμῆς S 11 αὐτῷ — 12 σύμμαχον A
 in marg. 13 ἐκτείνοντος A₂ corr. ex ἐπεκτείνοντος, quia ἐπ
 pessime scriptum legere non poterat | τὰς ἡμέρας B 15 εἶωνον
 A 17 ἐπεδίδοσαν ἀλλήλοις B 21 εὐορχισμόν X, correxit
 Rr 23 παιγνίον A | φασὶ κτλ. huic loco inserui e Parisino
 graeco 1630 f. 98 (P), Boissonade Anecd. Gr. I, 424 sq. 24 <δὲ>
 addidi | τηλεγόμενον P, corr. Boiss.

P Ῥώμης ἀκρόπολιν πρὸ τῆς παρουσίας Αἰνείου εὐρεῖν
ἐπὶ τοῦ τόπου δάφνην κατὰ τύχην καὶ οὕτως πάλιν
εἶσαι αὐτὴν ἐκείσε διαμένειν· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐν-
ταῦθα Δάφνην προσαγορεύουσι τὸ Παλάτιον. τὴν
5 δάφνην δὲ οἱ παλαιοὶ τῷ Ἀπόλλωνι καθιεροῦσιν,
PS ὅτι πυρὸς πληρὲς τὸ φυτὸν ὥς φησιν ὁ Πλούταρχος
P καὶ ὁ Ἀπόλλων πῦρ· ὁ ἥλιος γάρ ἐστιν. ὅθεν καὶ
ἀπεχθάνεται δαίμοσι τοῦτο τὸ φυτὸν καὶ ἐνθεν ἂν εἴη
δάφνη, ἐκποδὼν δαίμονες, καὶ ταῖς μαντείαις καίοντες
10 ταύτην οἱ ἄνθρωποι παρὰστασιν προφητείας δοκοῦσιν
PS εὐρηκέναι. οἱ παλαιότεροι δὲ τῷ Ἄρει τὴν δάφνην ἀνέτι-
θησαν, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς τῷ Ἠλίῳ, ὅθεν καὶ τοὺς νικη-
τὰς τῶν πολέμων δάφναις ἔστεφον, ὥσπερ τοὺς σωτῆρας
πάλιν τῇ δρυϊ, διὰ τὸ σωτηρίαν τοῖς πάλαι πρὸ τῆς εὐρή-
15 σεως τοῦ σίτου τὴν δρυὶν γεγενῆσθαι· βαλάνους γὰρ ἦσ-
X θιον οἱ παλαιοὶ ἀντὶ σίτου. ὁ δὲ Ἑλπιδιανὸς ἐν τῷ περὶ
ἐορτῶν στρῆναν τὴν ὑγείαν τῇ Σαβίνων φωνῇ λέγεσθαι
XP φησι, δι' ἣν φύλλα δάφνης ἐπεδίδото τοῖς ἄρχουσι
παρὰ τοῦ δήμου τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰανουαρίου μηνός·
XPS ὑγείας γὰρ ἐστὶν ἐργαστική. οὐδὲ γὰρ ἱερὰ νόσος ἢ
21 δαίμων βαρὺς ἐνοχλήσει τῷ τόπῳ ἐν ᾧ δάφνη ἐστίν,

v. 6 S haec habet: ὅτι οὐχ ἱερὰ νόσος (20) — p. 69, 1 συνῆ.
ὅτι σκεδαστικὴ φασμάτων ἐστὶ· ταύτη οἱ — μεταλαμβάνουσιν
(p. 68, 4) ὥς φησιν ὁ πλούταρχος, πυρὸς πληρὲς ἐστὶ τὸ τοιοῦτον
φυτόν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπείχοντο δαίμονες. καὶ οἱ μὲν πάλαι τῷ
Ἄρει τοῦτο ἀνέτιθεσαν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς νικητὰς τῶν πολέμων
δάφναις ἔστεφον. οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς τῷ Ἠλίῳ. τοὺς δὲ σωτῆρας τῶν
πόλεων δρυϊδίοις ἔστεφον· τῷ σωτῆρι τοῖς πάλαι καὶ τροφῇ πρὸ
τοῦ σίτου τὴν βάλανον γενέσθαι. 6 ὥς — πλούταρχος omis. P
8 ἐνθα P 12 οἱ — Ἠλίῳ omis. P 16 σίτου. λέγουσι δὲ περὶ
τῆς δάφνης, ὅτι καὶ ὑγείας ἐστὶν ἐργαστική· ὅθεν καὶ φύλλα αὐ-
τῆς ἐπεδίδοντο τοῖς ἄρχουσι παρὰ τοῦ δήμου τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰα-
νουαρίου μηνός· οὐδὲ γὰρ (20) κτλ. P | ὁ δὲ ἐλπιδιανὸς — 18 ἐπε-
δίδото· ὑγιαστικὸν δὲ τὸ φυτόν· οὐδὲ γὰρ X 17 στρῆναν A |
σαβίνου A | φωνῇ A, γλώσση B 21 δαίμων παρενοχλεῖ P

ὥσπερ οὐδὲ κεραυνὸς ὅπου συνῇ, ἀλλὰ καὶ σκεδαστικὴ XPS
 φασμάτων ἐστὶ· ταύτῃ τοι καὶ οἱ δι' ὀνείρων θείας
 τυχεῖν ἐπιφανείας ἡμιρόμενοι ἰσχάδων καὶ μόνων
 μεταλαμβάνουσιν. ἐπεὶ δὲ καὶ φύλλα δάφνης μετὰ τῶν XP
 RrIV5 ἰσχάδων συνεπεδίδοντο, ἐπεκράτησε μέχρι καὶ νῦν 5
 ἡ συνήθεια, ἐν τοῖς ἀγγείοις τῶν ἰσχάδων καὶ φύλλα
 δάφνης ἐμβάλλεσθαι. διέμεινε δὲ ὅμως τὸ ἔθος ἐκ X
 μόνης εὐπορίας ἐναλλαγέν· ἀντὶ μὲν γὰρ ἰσχάδων
 ἐπιδίδωσι πόπανα, ἀντὶ δὲ τῶν φύλλων χρυσίον. πλα-
 κοῦντας δὲ Ῥωμαῖοι τὰ ἐκ μέλιτος πόπανα καλοῦσι 10
 διὰ τὸ ἐν Πλακεντία τῇ πόλει τῆς Ἰταλίας πρῶτον ἐξ
 Ἑλλήνων ἢ μᾶλλον ἐκ Σαμίων τὴν τοιαύτην ἐδωδὴν
 παρελθεῖν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως λέγεσθαι, ὡς Ταραν-
 τῖνα ἀπὸ Τάραντος καὶ Κανουβικὰ ἀπὸ Κανούβου καὶ
 Κοπτὰ ἀπὸ Κοπτοῦ. Σάμιος δέ τις πρῶτος μέλιτι 15
 φυράσας ἄρτον κατεσκεύασε Δίῳ καὶ τὴν λεγομένην
 σίσαμον ἐξεῦρεν ἐν τῇ Σάμῳ· ὅθεν καὶ συγγενὲς προση-
 γορίᾳ τοῦ καρποῦ τὸ χωρίον.

6 5. Ἐδέχοντο δὲ ἐπὶ τῆς Ῥώμης οἱ αὐτοκράτορες
 φιλήματι τοὺς ἄρχοντας πρὸς τιμὴν ἐλευθερίας, ἀπελα- 20
 θέντων τῶν τυράννων διὰ Βρούτου τοῦ Ῥωμαίων
 ὑπάτου.

III 17 6. Ὅτι ἱερὸν κατὰ τὸν Ἰάμβλικον ὁ δράκων ἐστὶ· YS

v. 24 πνευματικώτατον — p. 70, 12 συμπαραεὶληπται leguntur
 in Eusebii praep. ev. I, 10, 46, cf. Traube, Libamenta critica p. 25

v. 1 ἀλλὰ καὶ] ὅτι XS 2 φασμάτων XP, φασμάτων S |
 ταύτῃ οἱ XS 3 ὀρεγόμενοι X, ἡμιρόμενοι PS | μόνον B
 4 ὅτι δὲ φύλλα X, ἐπεὶ δὲ καὶ φύλλα P 4sq. δάφνης σὺν
 καὶ ταῖς ἰσχάσιν ἐπεδίδωτο, φανερόν ἐκ τοῦ μέχρι καὶ νῦν ἐν τοῖς
 ἀγγείοις κτλ. X 7 ἐκ συνηθείας ἐμβάλλεσθαι X | ἐμβάλλεσθαι
 cet. des. P 9 ἐπιδίδωσι X, scil. τὸ ἔθος; ἐπιδιδόασι scripsit Rr
 13 ταραντηνὰ X 16 δι' ὧν A, διὸ B, Δίῳ propono 18 τοῦ
 B, τούτου A 23 ὅτι ὁ δράκων πνευματικώτατον Y

YS λέγει γὰρ ὧδε· 'Θεῖον τὸ τοῦ δράκοντος ζῶον, πνευματικώτατον πάντων ἑρπετῶν καὶ πυρῶδες· παρ' ὃ καὶ τάχος αὐτῷ ἀνυπέρβλητον διὰ τοῦ πνεύματος, χωρὶς ποδῶν καὶ χειρῶν ἢ ἄλλου τινὸς τῶν ἐκτός, δι' ὧν τὰ λοιπὰ ζῶα τὰς κινήσεις ποιεῖται· καὶ ποικίλων σχημάτων τύπους ἀποτελεῖ καὶ κατὰ τὴν πορείαν ἐλικοειδεῖς ἔχει τὰς ὁρμὰς ἐφ' ὃ βούλεται τάχος. πολυχρονιώτατος δέ ἐστι, καὶ οὐ μόνον ἐκδυόμενος τὸ γῆρας νεάζει, ἀλλὰ καὶ αὕξησιν ἐπιδέχεσθαι μείζονα πέφυκε, καὶ ἐπειδὴν τὸ ὠρισμένον μέτρον πληρώσῃ, εἰς ἑαυτὸν ἀναλίσκεται. διὸ καὶ ἱεροῖς τοῦτο τὸ ζῶον ὕ καὶ μυστηρίοις συμπαρείληπται.' ὀξύτατα δὲ πάντων βλέπει, ὅθεν καὶ δράκων ὠνόμασται.

X 7. 'Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ Τραιανὸς τῇ πάντων III18, IV7
 15 Τύχῃ καθιέρωσε ναόν, θεσπίσας κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον,
 Y μηδένα παρὰ τὸν θύσαντα γεύεσθαι τῆς θυσίας. ὅτι οὐδαμοῦ τοῦ τῆς Τύχης ὀνόματος Ὅμηρος μέμνηται,
 X Ἡσίοδος μέντοι. Εἰμαρμένη οἶονεῖ εἰρομένη διὰ τὸ χρόνον δεῖσθαι καὶ διαστάσεως, ἵνα ὁ εἰρὸς τῶν
 8 ὑποκειμένων σώζῃται. ὅτι τὸ τῆς Τύχης καὶ Εἰμαρ-
 21 μένης ἐπὶ τῆς γενέσεως προβέβληται ὄνομα· καὶ μάρτυς Ἐρμῆς ἐν τῷ καλουμένῳ τελείῳ λόγῳ οὕτως εἰπών·
 'αἱ καλούμεναι ἐπὶ τὰ σφαῖραι ἔχουσιν ἀρχὴν τὴν καλουμένην τύχην ἢ εἰμαρμένην, ἥτις πάντα ἄλλοιοῖ καὶ

v. 18 Hes. Theog. 360 22 Hermes cf. Ps. Apulei Aesc.
 s. Dial. Herm. Trism. c. XIX. XXXIX

v. 3 αὐτῷ supra lin. G, omis. Y 4 χωρὶς — 5 ποιεῖται
 omis. S 6 καὶ — 7 τάχος omis. Y 7 πολυχρονιώτατον Y
 8 καὶ omis. Y | μόνον τῷ ἐκδυόμενος (ἐκδυόμενον G) τὸ γῆρας
 νεάζειν Y 10 διὸ — 11 συμπαρείληπται omis. Y 12 ὀξύ-
 τατα — 13 ὠνόμασται omis. S 14 ἐν ταύτῃ — 16 θυσίας X
 16 ὅτι οὐδαμοῦ — 18 μέντοι Y 18 Εἰμαρμένη — 20 σώζῃται
 X | τὸ χρόνον B, τοῦ χρόνου A 20 ὅτι τὸ τῆς τύχης eqs. S

ἐπὶ τῶν αὐτῶν οὐκ ἔῃ μένειν. ἡ δὲ εἰμαρμένη ἐστὶ S
καὶ ἡ εἰμαρτὴ ἐνέργεια ἢ αὐτὸς ὁ θεὸς ἢ ἡ μετ' ἐκείνην
τεταγμένη κατὰ πάντων οὐρανίων τε καὶ ἐπιγείων μετὰ
τῆς ἀνάγκης τάξις. καὶ ἡ μὲν αὐτὰς κύει τὰς ἀρχὰς τῶν
πραγμάτων, ἡ δὲ καταναγκάζει καὶ τὰ τέλη γίνεσθαι. 5
ταύταις δὲ ἀκολουθεῖ τάξις καὶ νόμος καὶ οὐδὲν ἄτακ-
τον'. ὅτι κατὰ τὰ Ἑρμοῦ δόγματα μᾶλλον ὁ Πορφύριος
δοκεῖ λέγειν περὶ τύχης, λέγων οὕτω· τὴν τύχην οἱ
παλαιοὶ τῷ ἐπὶ ἀριθμῷ συνῆπτον, ὥς τὴν τῶν ἐπὶ
ἐπίκλωσιν ἔχουσιν, ὅσα εἰς τὸ ζῶον καὶ τὴν ἐκτὸς 10
τούτου ἐνέργειαν ἀπ' αὐτῆς ἐπικλώθεται ταύτης κυρίας
πάντων γινομένης'. καὶ τὸν καιρὸν δὲ τῇ τύχῃ προσέ-
μουσι, διότι ὁ καιρὸς ἐν τοῖς πράγμασι καὶ εὐστοχία
ἐκάστου πρὸς τὸ ὑποκείμενον. ὁ δὲ Πρόκλος ἐν ὑπο-
τυπώσει τῆς Πλατωνικῆς φιλοσοφίας περὶ τῶν τῆς 15
ψυχῆς δογμάτων ταῦτα λέγει· οἱ μὲν ἡλιακοὺς ἔλαχον
δαιμόνων ἡγεμόνας, οἱ δὲ σεληνιακοὺς, ἄλλοι δὲ ἄλλους.
πρὸς τοίνυν τὴν φύσιν τῶν ἡγεμόνων πρόεισιν ἀν-
θρώποις τὰ εὐτυχήματα· διὰ γὰρ μέσων αὐτῶν ἀπὸ
τῶν θείων εἰς ἡμᾶς διαπέμπεται τὰ ἀγαθὰ κατ' ἀξίαν'. 20
καὶ μάρτυς ὁ Εὐριπίδου Πηλεὺς·

θεοῦ γὰρ ἐκτὸς οὐδεὶς εὐτυχεῖ βροτός.

XS

Φεῦ τῶν βροτείων ὥς ἀνώμαλοι τύχαι;

X

οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ

〈σκληραὶ〉 πάρεισιν εὐσεβοῦσι πρὸς θεοῦ.

25

v. 22 Eur. frgm. 1025, 1 Nauck
rum frg. 684, 1—3 Nauck

23 — 25 Eur. Scyri-
orum frg. 684, 1—3 Nauck

v. 23—25 omis. S 25 〈σκληραὶ〉 deest X, supplevi e
Stob. Flor. 105, 16 et Anth. Pal. 10, 107, quae eosdem serva-
verunt versus 25 εὐσεβοῦς B

XS Ῥωμαῖοι δὲ μηδὲν ἕτερον παρὰ τὴν ἐν ἀνθρώποις
 εὐδαιμονίαν εἶναι νομίζοντες αὐτὴν καὶ μόνην τῶν
 πάντων ἡγεῖσθαι νενομίκασι, Φορτοῦναν αὐτὴν ἀπὸ
 S τῆς φορᾶς ἐμπερῶς ὀνομάσαντες. δῆλον δὲ ὅτι ὁ μὲν
 5 Πλάτων κατὰ τὴν ἔνθεον αὐτοῦ ἀφέλειαν μέμνηται
 ἀπολύτως τοῦ τύχης ὀνόματος, οὐ μὴν θεολογῶν ἐν
 τάξει θεῶν τίθησι αὐτήν. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Θεό-
 φραστος καὶ πάντες οἱ κατ' αὐτοὺς οὐδὲ εἶναι αὐτὴν
 ἀξιοῦσι φάσκοντες· εἰ ἔστιν ἀρετὴ, οὐκ ἔστι τύχη· ἄνω
 10 γὰρ καὶ κάτω τὰ τῆς τύχης ἐν τοῖς ἀνθρωπίνους
 γυμνάζεται πράγμασι, πλούτῳ δὲ καὶ δυνάμει καὶ δια-
 XS φερόντως ἀδικία· οἱ δὲ πρὸς ἀρετὴν ἔχοντες καὶ θεοῦ
 μεμνημένοι καὶ κρείττους ἐπὶ τῶν αὐτῶν καὶ μακαρίων
 πραγμάτων ἐλπίδας σαλεύοντες καταφρονοῦσι τῶν τῆδε
 S καλῶν· οὐδὲν γὰρ ἀσφαλές ἐστι τῆς τύχης, ὥς Εὐρι-
 16 πίδης ἐν Ὑψιπύλῃ.

Ὡ θνητὰ παραφρονήματ' ἀνθρώπων· μάτην
 οἷ φασιν εἶναι τὴν τύχην ἄλλ' οὐ θεοῦς·

XS εἰ γὰρ τύχη μὲν ἔστιν, οὐδὲν δεῖ θεοῦ,
 20 εἰ δ' οἱ θεοὶ σθένουσιν, οὐδὲν ἢ τύχη.

X εἰκαῖον γάρ τι καὶ ἀνούσιον τὸ τῆς τύχης ὄνομα. τὰ
 τῶν ἀνθρώπων πράγματα κλίμακι πέφυκεν ἑξομοιοῦ-

v. 5 Plato cf. Doxogr. gr. 324^a 9^b 16 7 Aristot. frg. 88
 p. 1491^b 16 Bekker, Rose Arist. Pseudep. frg. 79, cf. A. Elter progr.
 Bonn. 1893 in mem. Frid. Guil. III. Gnomol. III p. 119 15 Euri-
 pides fr. 942 Nauck

v. 1 οἱ ῥωμαῖοι μηδὲν X 4 δῆλον — 12 ἀδικία desunt
 X 12 οἱ μὲν οὖν πρὸς X (εἰμενὸν οἱ A) 14 σαλευόντων A₂
 15 οὐδὲν — 18 θεοὺς omis. X 19 εἰ μὲν γὰρ τύχη ἐστὶ (ἐστὶ
 omis. B) XS, quae transposui 20 εἰ δὲ θεὸς σθένει X | τύχη.
 cet. des. S 21 τύχης] ψύχης A, τύχης A₂ marg. 22 ἑξο-
 μοῦσθαι A, corr. A₂

σθαι διὰ τὴν ἀνώμαλον αὐτῶν φορὰν· ἕν μιᾷ γάρ', X
ὥς ἔφη τις,

ἡμέρα

τὸν μὲν καθεῖλεν ὑπόθεν, τὸν δ' ἦρ' ἄνω,
μηδενὸς ἐν ὁμοίῳ πεφυκὸς μένειν τῶν παρ' ἡμῖν, 5
ἀλλὰ παντοίαις μεταβάλλοντος τροπαῖς. ἢ οὐκ ἄρ-
χοντες μὲν ἐξ ἰδιωτῶν, ἰδιῶται δὲ ἐξ ἀρχόντων, πέ-
νητες δὲ ἐκ πλουσίων καὶ ἐκ πενήτων πολυχρήματοι,
καὶ ἔνδοξοι μὲν ἐξ ἡμελημένων, ἐπιφανέστατοι δὲ ἐξ
ἀδόξων γίνονται; χεῖρους οἱ τοῦ πλούτου παρὰ τὸ 10
μέτρον ἐφιεμένοι, πλοῦτος γὰρ μᾶλλον κακίας ἢ κα- XY
λοκάγαθίας ὑπηρέτης ἐστί, φησὶν Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ·
καὶ οἶμαι τούτοις προσσχόντα τὸν Πλάτωνα φάναι,
μηδένα γίνεσθαι μεγίστου πλούτου κύριον, εἰ μὴ τὸν
προεξημιωμένον τὴν ψυχὴν. 15

V 8. Τῇ πρώτῃ τοίνυν ὥς ἔφημεν τῶν Καλενδῶν XHS
ἐθέσπιζον οἱ ἱερεῖς κατὰ τοὺς Σιβυλλίους χρησμούς
ὑπὲρ ὑγείας χρῆναι πάντας ἀπὸ πρωῒ πρὸ πάσης
έτέρας τροφῆς ἀπογεύεσθαι ἀκράτου οἴνου εἰς ἀποτρο-
παιον ποδαλγίας. ἰστέον δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν X
Καλενδῶν τὸν ἥλιον ἐφ' ὕψους γίνεσθαι, τὸν δὲ 21
Στέφανον δύεσθαι ὄρθρου.

9. Τῇ δὲ ἐξῆς, ἥτις ἐστὶ πρὸ τεσσάρων Νωνῶν

v. 3 cf. Eur. Inus fr. 420, 2sq. Nauck 12 [Isocr.] πρὸς
Δημόνικον § 6 13 Plato: A. Elter l. s. 20 Wachsmuth de
ost. p. 295 nr. 1

v. 4 ἦρεν A 5 τῶν omis. A 8 πολυχρημάτων A
11 ἐφιοιμένοι A | ὅτι τὸν πλοῦτον ἰσοκράτης μᾶλλον — καλοκά-
γαθίας εἶπεν ὑπηρέτην· πλάτων δὲ εἶπε μηδένα — 15 ψυχὴν Y |
κακίας μᾶλλον B 12 Ἰσοκράτης omis. X 16 τῇ πρώτῃ οὖν
τοῦ ἱανουαρίου ἐθέσπιζον — 20 ποδαλγίας H, ὅτι τῇ πρώτῃ τῶν
καλενδῶν ἐθέσπιζον — 20 ποδαλγίας S 17 σιβυλλιακοὺς S
18 ἀπὸ] ἅμα H 19 ἀποτροπὴν H

X Ἰανουαρίων, ἐσχόλαζον διὰ τὰ ἱερὰ τὰ ἱπποδρόμια.
οἱ δὲ πρὸ τῆς ἐπὶ τὴν ἱπποδρομίαν προόδου, συμπαρ-
όντων αὐτοῖς τῶν ἀρχιερέων, ἐνήριζον τοῖς δαίμοσιν,
ἐπὶ δὲ τῶν ἀγνιῶν τὰ παρ' αὐτοῖς καλούμενα μιλιαρίσια
5 τῷ πλήθει ἐπεδίδοσαν εἰς τιμὴν Σκιπίωνος· πρῶτος
γὰρ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἑκατοστῆς ἐννάτης Ὀλυμπιάδος δι'

X Cedren. ἔνδειαν χρυσίου τοῖς στρατιώταις τὰ μιλιαρίσια κα-
τασκευάσας ἐπιδέδωκεν, Ἀννίβον τοῖς πράγμασιν ἐπι-
κειμένον. ὅτι κέρδος ἢ ἐπίκαιρος δόσις λέγεται καὶ
10 μιλιαρίσια ἀπὸ τῆς μιλιτίας οἶονεὶ τῆς στρατιᾶς ὠνο-
X μάσθησαν. ὁ δὲ Δάρδανος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν
χιλίων ὀβολῶν λέγει πάλαι γενέσθαι τὸ μιλιαρίσιον,
καὶ ἀπὸ τῆς χιλιάδος τῶν ὀβολῶν οὕτως ὀνομασθῆναι.

10. Μετ' αὐτὴν βότα πούβλικα ὥσανεὶ δημοσίαι Rr IV 10

H εὐχαί. ἱερουργοῦν δὲ καὶ οἱ ὕπατοι ὑπὲρ τῆς πολι-
16 τείας καὶ τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ, καὶ πάντες οἱ
ἄρχοντες ἐξώμνουντο τὰ δίκαια φυλάττειν τοῖς ὑπηκόοις.
καὶ τοῦτ' ἐπραττον ὥσπερ ἐξ ἀνάγκης, ἐπεὶ πολλάκις
παρανομοῦντες οἱ ἄρχοντες ἢ ἐπὶ δεκασμοῦ ἀλόντες
X ἐν φρουρᾷ πρὸς τῶν δημάρχων ἀπετέθησαν. καὶ ἀδεῶς
21 τὸ πλήθος ἀπέσκαπτεν εἰς τοὺς ἄρχοντας οὐ ῥήμασιν,
ἀλλὰ καὶ σχήμασιν ἐπὶ τὸ γελοιῶδες ἔχουσι· τοῦτο δὲ
ἐπραττον εἰς τιμὴν ἐλευθερίας, καὶ οἱ ἄρχοντες ἐνεδί-
XH δοσαν, ὥσανεὶ νόμῳ τῇ συνηθείᾳ παραχωροῦντες. καὶ

v. 1 ἱερὰ διὰ τὰ X, corr. Rr 3 δόγμασιν B 6 αὐτοῖς B
9 ὅτι κέρδος — λέγεται omis. X, supplevi e Georg. Cedren. hist.
comp. p. 296, 3 Bonn: ὅτι κέρδος ἢ ἐπίκαιρος δόσις λέγεται, μι-
λιαρίσια δὲ ἀπὸ τῆς μιλιτίας ἡγουν στρατείας, ὁ γὰρ Σκιπίων δι'
ἔνδειαν — 8 ἐπικειμένον 11 δαρδάνιος X, Δάρδανος scripsi,
cf. Priscian. ed. M. Hertz (Keil Gram. lat. III) II p. 408, 18.
409, 30 13 οὗτος A 15 ἱερουργοῦν — 20 ἀπετέθησαν omis.
X 24 τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ οἱ οἰωνοσκόποι παρὰ ῥωμαίοις οὕτως
ἐθέσπιζον· ἐπειδὴ γὰρ (p. 75, 3) κτλ. H

ἀνέφερον τὴν οἰωνοσκοπίαν οἱ ὑπατοὶ τοῖς αὐτοκρά- XH
 τορσι, δι' ἧς ἐγινώσκετο, ποταπὸς ἄρα ἔσται ὁ ἐνιαυτός.
 ἐπειδὴ γὰρ οἱ φυσικοὶ τὴν μὲν πρώτην τῆς ἐβδομάδος H
 ἡμέραν τῷ Ἡλίῳ ἀναγράφουσι, τὴν δὲ δευτέραν τῇ
 Σελήνῃ, τὴν δὲ τρίτην Ἄρει, τὴν δὲ τετάρτην Ἑρμῇ, 5
 τὴν πέμπτην δὲ τῷ Δίῳ, τὴν δὲ ἕκτην τῇ Ἀφροδίτῃ,
 τὴν δὲ ἑβδόμην τῷ Κρόνῳ, εἰ μὲν συνέβη ἡμέρα Ἡλίου XHS
 συνδραμεῖν τὴν ἑορτὴν τῶν Καλενδῶν ἤγουν τὴν
 πρώτην τοῦ Ἰανουαρίου, πολέμους καὶ ἀρχόντων δια-
 φορὰς καὶ τῶν ὑπηκόων δι' αὐτοὺς διχονοίας ἀνέ- 10
 μενον, τοὺς δὲ ξηροὺς καρποὺς ἀφθόνους καὶ φήμας
 παραδόξους· εἰ δὲ Σελήνης, τοιαῦτα μὲν οὐκέτι, φθορὰν
 δὲ βρεφῶν καὶ σπάνιν τῶν ἐπιτηδείων ἔαρ τε ψυχρόν,
 τὰ δ' ἀκρόδρουα δαψιλῶς ἐπιδώσειν ᾤοντο· εἰ δ' Ἄρεος,
 ἐμπρησμοὺς μὲν καὶ νόσους, οἶνου δὲ καὶ ἐλαίου καὶ 15
 ὀσπρίων ἀφθονίαν καὶ στάσιν ἐμφύλιον· ὅταν δὲ Ἑρμοῦ,
 φθορὰν μὲν νηπίων καὶ νόσους ἐκ ῥύσεως γαστρὸς
 καὶ ταῖς μέσαις ἐν ἡλικίᾳ γυναιξὶ φθορὰν καὶ λιμὸν
 ἀπενεκαῖον καθόλου. ἐν δὲ τῇ Διὸς ἡμέρᾳ ἐμπιπτούσης
 τῆς τῶν Καλενδῶν ἑορτῆς πάντα μὲν ἀγαθὰ ἐδίδοτο 20
 προσδοκᾶν, χιονώδη δὲ καὶ ὑετώδη τὸν καιρὸν, ὥς
 μηδὲ τοὺς ποταμοὺς ταῖς ἰδίαις ἀρκεσθῆναι κοίταις·
 ἐπὶ δὲ τῆς ἕκτης, ἣτις Ἀφροδίτης εἶναι νομίζεται, τοῖς
 μὲν ἄρχουσι θόρυβον, τοῖς δὲ καρποῖς ἐπίδοσιν, καὶ

v. 2 ἔσται] εἴη B 3 ἐπειδὴ — 7 Κρόνῳ desunt X 7 εἰ
 μὲν γὰρ συνέβη X, ὅτι εἰ συνέβη ἡμέραν ἡλίου συνδραμεῖν τῇ
 ἑορτῇ etc. S 8 ἤγουν — 9 Ἰανουαρίου omis. XS 9 δια-
 φορὰς X, διαφορὰς HS 10 ἀνέμενον ῥωμαῖοι S 12 τοιαῦτα
 XS, ταῦτα H 13 ἔαρ δὲ S 14 ἔροντο A, ὥοντο HS,
 omis. B 16 ἀφθονίας H 17 μὲν omis. S 18 φθορὰς
 H 19 ἐν δὲ] ἐν γὰρ X 20 τῆς omis. S | πάντα μὲν τὰ
 ἀγαθὰ S 22 οἰκείαις X, ἰδίαις HS | κοίταις XH τήχαις S

XHS τοῖς κοινοῖς πολέμοις βαρεῖς, φθοράν τε ἀνθρώπων
καὶ διαφερόντως τῆς νεολαίας ἀνέμενον· κατὰ δὲ τὴν
ἐβδόμην χειμῶνα μὲν πάντως — καὶ γὰρ ψυχρὸς ὁ Κρό-
νος — εὐετηρίαν τε ὄσσην, ἐπεὶ ἔφορος τῶν καρπῶν
5 αὐτὸς εἶναι ὑπείληπται, νόσους τε καὶ κινδύνους καὶ
ἀνέμους τῷ θέρει καὶ χαλάξης ἐπιφορὰν περὶ τὸν
καρκῖνον καὶ φήμην τοῖς πράγμασιν ἀδόκητον οἰωνί-
ζοντο.

S 11. Ὅτι τὸν φοίνικά φασιν διὰ πεντακοσίων deest Rr
10 ἐτῶν εἰς τινα τόπον τῆς ἄνω Ἰνδίας κατιέναι καὶ πα-
ρασκευάζειν ἑαυτῷ ἐκ τε κινναμώμου καὶ φύλλων
νάρκου τε καὶ μαράθου θημῶνα ἐπιβαίνειν τε τούτου·
οὗ δῆθεν ἐξαπτομένου ὑπὸ τινος αἰφνιδίου δαίμονος
αὐτὸν μὲν ἀναλίσκεσθαι τῷ πυρὶ τὸν φοίνικα· μετ' οὗ
15 πολὺν δὲ ἐξ αὐτοῦ παραπλήσιον ἀναφύεσθαι σκώληκα,
πτεροποιηθέντα δὲ παραχρῆμα ἐπὶ τὸν ἥλιον ἀνίπτασθαι.
πράττεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐν Ἡλίου πόλει βωμοῦ
κατὰ τὸν Ἀπολλώνιον· τοῦντεῦθεν δὴ τῶν ἐνδοξοτάτων
κατὰ τὴν Αἴγυπτον συνελθόντων τινῶν μετέωρος
20 ἄρθεις μετὰ παραπομπῆς τῶν ἀθροισθέντων ἅπεισιν
ὅθεν ἦκεν.

12. Ὅτι διοσημείας γινομένης παρὰ Ῥωμαίοις deest Rr
οὔτε στρατιὰ ἐκινεῖτο οὔτε ἐκκλησία συνετελεῖτο, κἂν
εἰ ὀλίγων ψεκᾶδων ἐπέψανε κώλυμα.

25 13. Ὅτι ᾧ τρόπῳ ὁ τοῦ μάγνητος λίθος τὸν RrIV 11
σίδηρον ἐφ' ᾧ κινεῖται διὰ τὴν ἐμφέρειαν τῆς κατὰ
τὸν ἀσώματον λόγον ὁμοουσίῳ δυνάμεως μεταφέρει,

v. 3 μὲν omis. X | ψυχρὸς γὰρ ὁ S, ἐπεὶ καὶ ψυχρὸς H
5 καὶ ἀνέμους omis. H 6 χαλάξη X 7 οἰωνίζονται H
10 εἰς τινα τόπον τῆς ἄνω Ἰνδίας, in marg. γρ. εἰς αἴγυπτον S,
fortasse: εἰς Αἴγυπτον ἐκ τῆς ἄνω Ἰνδίας 11 φύλλον S, φύλ-
λων scripsi

τούτῳ τῷ τρόπῳ τὰ ἐμφερῆ ἄψυχα τοῖς ἐμπερέσιν S
 ἐμψύχοις ὑπακούει μεταφερόμενα. ὅτι δὲ ἐμπερὴς τῷ XS
 μάγνητι λίθῳ κατὰ τινα δύναμιν ὁ σίδηρος εὐμαρὲς
 Rr III 20 συνιδεῖν· ὁ γὰρ ἐξ αὐτοῦ μεταλλευθεὶς σίδηρος οὐδὲν XYS
 ἦν τὸν ἐξ ἄλλης ὕλης μεταλλευθέντα σίδηρον εἰς 5
 ὃ κινεῖται μεταφέρει, πλὴν εἰ μὴ χυλῷ κρομμύων ἀλιφῇ, XS
 ὡς τοῖς φυσικοῖς δοκεῖ. αὐτῷ δὲ τραγίῳ αἵματι χριό-
 μενος ὁ μάγνης τὴν ἐλκτικὴν ἀναδέχεται δύναμιν.
 IV 12 14. Ἡ γένεσις τοῦ πιπέρεως κατὰ τοὺς παλαιοὺς R
 καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον τοιαύτη· ἔθνος ἐστὶ κατὰ 10
 τὴν Ἀζούμην, Βησσάδαι τὸ ὄνομα, σώμασι σμικροῖς καὶ
 ἀδρανεστάτοις κεχρημένοι, κεφαλαῖς μεγάλαις καὶ ἀκάρ-
 τοις καὶ παρὰ τὴν Ἰνδῶν φύσιν ἀπλόθριξιν· σπηλαίοις
 δὲ ἐνοικοῦσιν ὑπογείοις καὶ κρημνοβατεῖν ἐπιστάμενοι
 διὰ τὴν τοῦ τόπου συντροφίαν. οὗτοι ἀπὸ δενδρῶ- 15
 φίων κολοβῶν ταῖς θάμνοις παραφυομένων τὸ πέπερι
 δρεπόμενοι συνάγουσιν. ὁ δὲ Μάξιμός φησι· ἔφυτόν XR
 ἐστὶ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ πρῶτον μὲν ἀνάκανθον, φυτουρ-
 γούμενον δὲ ὡς ἄμπελος ἀναδενδρᾶς ἢ ὑπὸ χάρακα,
 φέρει δὲ τὸν καρπὸν βοτρυνώδη ὡς τερεβίνθος, ἔχει δὲ 20
 φύλλον κισσῶδες ὑπόμακρον· φυτευόμενον δὲ τριετὲς

v. 10 Ctesiae fragmentis addendum.

v. 2 ὅτι δὲ ἐμπερὴς (ἐμπερεῖς B) κτλ. X | κατὰ τινα δύνα-
 μιν τῷ μαγνήτῃ ὁ X 4 ὅτι οὐ μόνον ἡ μαγνήτης ἔλκει τὸν
 σίδηρον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς μεταλλευθεὶς σίδηρος τὸν ἄλλον
 σίδηρον Y | ἰδεῖν X | αὐτοῦ] αὐτῆς S 5 ὕλης omis. X
 6 ὃ κινεῖται] ὃν μετακινεῖται X | πλὴν εἴκει χυλῷ X 6 ἀλοιῇ
 B, ἀλοιφῇ A, ἀλειφοίῃ S, ἀλιφῇ Bekker | δὲ omis. B | τραγίῳ
 codd. 8 μαγνήτης X § 14 cod. Par. suppl. gr. 607 A (= R)
 f. 67^r 16 τῷ R, τὸ scripsi 17 περὶ τοῦ πεπέρεως ὁ μάξι-
 μός φησι X 18 ἐστὶ] εἶναι R | ἐν τῇ Ἰνδίᾳ omis. X | πρῶτον
 μὲν omis. R 19 ἀναδενδρᾶς — χάρακα omis. R 20 φέρων
 A, φέρει BR | δὲ omis. R | τὸν omis. R | ὅμοιον τερεβίνθῳ X |
 ἔχει R τὸ X | κισσῶδες R, κισσοειδὲς X

XR ἄρχεται καρποφορεῖν, θνήσκει δὲ ὀκταετές· τρυγηθὲν δὲ οὐ φρυγόμενον μελαίνεται, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐν τῷ ἡλίῳ διατίθεσθαι· ὅθεν συμβαίνει τὸ σκιοψυκτον λευκὸν διαμένειν.

Y 15. Ὅτι ποντίφικες οἱ ἀρχιερεῖς παρὰ Ῥωμαίοις Rr III 21
6 ἐλέγοντο, καθάπερ ἐν Ἀθήναις τὸ πάλαι γεφυραῖοι πάντες οἱ περὶ τὰ πάτρια ἱερὰ ἐξηγηταὶ καὶ ἀρχιερεῖς — διοικηταὶ τῶν ὅλων — ὠνομάζοντο, διὰ τὸ ἐπὶ τῆς
9 γεφύρας τοῦ Σπερχειοῦ ποταμοῦ ἱερατεύειν τῷ Παλλα-
SY δίῳ. πόντην γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν γέφυραν καλοῦσι,
Y καὶ ποντίλια τὰ γεφυραῖα ξύλα. ὅθεν καὶ πραξιεργίαὶ δῆθεν ἐκαλοῦντο ὥσανεὶ τελεσταί. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ πόντιφεξ ἀπὸ τοῦ δυνατοῦ ἐν ἔργοις.

X 16. Τῇ πρὸ δέκα ὀκτὼ Καλενδῶν Φεβρουαρίων IV 13
15 ἀνεμομαχίαν ὁ Βάρρων λέγει γίνεσθαι, Δημόκριτος δὲ τὸν λίβα μετὰ ὕμβρου φησὶ γίνεσθαι.

XY 17. Οἱ φιλόσοφοί φασι Διοσκόρους εἶναι τὸ ὑπὸ III 22
γῆν καὶ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον· τελευτῶσι δὲ ἄμοι-
X βαδὸν μυθικῶς, οἷονεὶ ὑπὸ τοὺς ἀντίποδας ἐξ ἁμοιβῆς
20 φερόμενοι. οἱ δὲ περὶ Ἐπιμενίδην ἄρρενα καὶ θήλειαν ἐμύθευσαν τοὺς Διοσκόρους, τὸν μὲν αἰῶνα, ὥσπερ μονάδα, τὴν δὲ φύσιν, ὡς δυάδα, καλέσαντες· ἐκ γὰρ μονάδος καὶ δυάδος ὁ πᾶς ζωογονικὸς καὶ ψυχογονικὸς

v. 15 Varro et Democritus Wachsmuth de ost. 295 nr. 2.
20 οἱ περὶ Ἐπιμενίδην cf. Dieterich Abraxas p. 130, 1

v. 1 καρπεύειν R | τρυγηθὲν δὲ εἰ μὲν ἐν τῷ ἡλίῳ φρυγῇ, μελαίνεται, εἰ δὲ γένηται σκιοψυκτον λευκαίνεται R 3 ὅθεν omis. B 5 παρὰ] περὶ CE 10 ὅτι πόντην οἱ Ῥωμαῖοι — γεφυραῖα ξύλα S 15 βάρρων X | Δημόκριτος — 16 γίνεσθαι omis. B 17 ὅτι διοσκόρους φασὶ τὸ ὑπὲρ γῆν καὶ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον ἁμοιβαδὸν μυθικῶς ζῶντας καὶ τελευτῶντας Y 19 ὁμοιβῆς A 21 ἐμυτεύσαντο B

ἐξεβλάστησεν ἀριθμός. ἰστέον δὲ κατὰ ταύτην τὴν X
ἡμέραν τοὺς ἐρίφους δύεσθαι καὶ τροπὴν γίνεσθαι
κατὰ Φίλιππον.

RrIV14 18. Πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ
Δημόκριτος λέγει δύεσθαι τὸν δελφῖνα καὶ τροπὴν 5
ὥς ἐπὶ πολὺ γίνεσθαι.

πρὸ δεκατριῶν Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ μὲν
Εὐκτῆμων τὸν καρκῖνον δύεσθαι, ὁ δὲ Κάλλιππος τὸν
ὕδροχόον ἀνίσχειν λέγει, ὃν Δευκαλίωνα Ἰππαρχος
καλεῖ . . . βήσσαις καὶ χαράδραις τῶν ὀρῶν. 10

πρὸ δεκαδύο Καλενδῶν Φεβρουαρίων Εὐδόξος τὸν
ὕδροχόον ἀνίσχειν λέγει.

πρὸ δεκαμιᾶς Καλενδῶν Φεβρουαρίων τὸν ἥλιον
ἐν ὕδροχόῳ γενέσθαι ὁ Καῖσαρ λέγει, ὁ δὲ Εὐδόξος
ἀνίσχειν αὐτὸν καὶ βροχὰς σημαίνειν· τῇ δὲ πρὸ δέκα 15
Καλενδῶν Φεβρουαρίων ὁ Δημόκριτος ἄνεμον λίβα
πνεῦσαι λέγει.

III23 19. Ὅτι Φάβιος ὁ βουλευτὴς κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς Y
βουλῆς, ὅτι παρὰ τὸν διωρισμένον τῷ νόμῳ ἄργυρον
ἐδείκνυτο κεκτημένος. οὐδὲ γὰρ ἐφεῖτο παρὰ τὴν ἀξίαν 20
κεκτηῆσθαι τι, ἀλλ' οὐδὲ σηρικῇ χρῆσθαι ἐσθῆτι
τοῖς τυχοῦσι, καὶ εὐποροὶ εἶεν, μόνοις δὲ τοῖς πατρι-
κίοις τοῦτο κατ' ἐξαίρετον ἀνενήνεκτο.

v. 3 Philippus Wachsmuth de ost. p. 295 nr. 3 5 Demo-
critus ibid. nr. 4 8 Euctemo Callippus Hipparchus ibid.
nr. 5 11 Eudoxus ibid. nr. 6 14 Caesar et Eudoxus ibid.
nr. 7 16 Democritus ibid. p. 296 nr. 8

§ 18 singuli dies suis versibus distinxit X v. 10 lacu-
nam indicavi 11 ἐνδοξος B 13 φεβρουαρίων omis. A |
ἥλιον ὕδροχόῳ A, ἐν add. A₂ in marg. 18 βάβιος F 19 βου-
λῆς cet. des. D | παρὰ] περὶ C

X 20. Τὸν Δομετιανὸν δεσπότην ἐκάλουν, ἀλλ' RrIV 15
οὐ βασιλέα, διὰ τὸ τυραννικὸν αὐτοῦ.

21. Τὴν Ἥραν ἔνιοι τῶν φυσικῶν τὸ ὕδωρ εἶναι ἀξι- 16
οῦσι, τὸν δὲ Δία τὸ πῦρ· μίξει δὲ ὑγρότητος <καὶ θερ-
5 μότητος> τίκτεσθαι τοὺς καρπούς. ἀλλὰ καὶ Σελήνην αὐ-
τὴν θεολογοῦσιν, οἷα ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας τεταγμένην,
καὶ τὸν Ἄρεα ἐξ αὐτῆς τεχθῆναι λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ
ταῖς συνθλίψεσι τῶν νεφελῶν τὸ ἀέριον καὶ δραστηκὸν
πῦρ· καὶ ταῶνα τὸν ὄρνιθα τοῖς ἱεροῖς τῆς Ἥρας οἱ
10 φυσικοὶ διδόασιν οἰοῦναι τὸν ἀστερωπὸν ἀέρα ἥτοι
οὐρανόν.

S 22. Ὅτι τὴν Ἀθηνᾶν οἱ περὶ τὸν Κίγκιον πνεῦμα III24, IV 17
θεῖον εἶναι βούλονται καὶ ἄφθαρτον· ὅθεν καὶ Ἀθάναν
YS αὐτὴν παρὰ τὸ ἀθάνατον Εὐριπίδης καλεῖ· ταύτην τε
15 ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς προελθεῖν ὥσαντι ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ· κεφαλὴ γὰρ τοῦ παντὸς κόσμου οὐρανὸς κατὰ
XYS τοὺς Δία τὸν ἅπαντα καλοῦντας κόσμον. Τριτογένειαν
δὲ αὐτὴν καὶ Τριτωνίδα καλοῦσιν, οὐ διὰ τὴν ἐκ
19 Τρίτωνος κατὰ τοὺς ποιητὰς γένεσιν, ἀλλὰ διὰ τὸ
S τρισσὰς εἶναι τὰς τῆς ψυχῆς ἐνεργείας. καὶ οἱ Χαλ-

v. 14 Euripidis fragmentis addendum 20 cf. Kroll de
Or. Chald. p. 47

v. 1 μετιανόν A, corr. A₂ marg. 4 <καὶ θερμότητος>
suppl. G. Wissowa 8 νεφῶν B 10 ἀστερωπὸν B 12 ὅτι τὴν
ἀθηνᾶν — p. 81, 7 καταπράττονται S 12 — p. 81, 8: οἱ μὲν ἀθη-
νᾶν τὴν ψυχὴν εἶπον, τριτογένειαν δὲ αὐτὴν διὰ τὸ τρεῖς εἶναι τὰς
ἐνεργείας τῆς ψυχῆς· οἱ δὲ ἀθηνᾶν τὸν ἀέρα, τριτογένειαν δὲ
αὐτὴν (διὰ τὸ — αὐτὴν omis. B)· διὰ τὸ (p. 81, 9) κτλ. X
12 — p. 81, 5 ita in brevius contracta exhibet Y: ὅτι τὴν ἀθη-
νᾶν εἰς τὴν ψυχὴν ἀνάγουσιν ὡς ἀθάνατον καὶ παῖδα τοῦ διὸς ἐκ
τῆς αὐτοῦ κορυφῆς ἥτοι ἐκ τῆς ἀκρότητος τοῦ οὐρανοῦ κατιού-
σαν καὶ ἀπλὴν δὲ οὖσαν. τριτογένειάν φασιν οὐκ ἀπὸ τοῦ τρί-
τωνος ποταμοῦ, ἀλλ' ὅτι κατιοῦσα τὸ μὲν θυμικὸν ἐκ τοῦ αἰθέ-
ρος (ἀέρος F) λαμβάνει, τὸ δ' ἐπιθυμητικὸν ἐκ τῆς σεληνιακῆς
σειρᾶς· καὶ γὰρ (p. 81, 5) κτλ. Y

δαῖοι δέ φασι τὴν ψυχὴν ἀπλὴν εἶναι καὶ νοερὰν καὶ S
 λογικὴν, προϊοῦσαν δὲ ἐκ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὸν αἰσθητὸν
 κόσμον ἀπὸ μὲν τοῦ αἰθέρος προσλαμβάνειν τὸ θυμικόν·
 καὶ γὰρ ἐμπύριος ὁ αἰθήρ· ἀπὸ δὲ τῆς σεληνιακῆς
 σειρᾶς τὸ ἐπιθυμητικόν· καὶ γὰρ ὕγρα τὴν φύσιν ἡ YS
 σελήνη· ὅθεν καὶ αἱ περὶ ἐρώτων μαγανεῖαι πρὸς 6
 τὴν σελήνην οἷα δὴ Ἀφροδίτην ὥς φασι καταπράτ-
 τονται. οἱ δὲ Ἀθηναῖν τὸν ἀέρα, Τριτογένειαν δὲ
 αὐτὴν διὰ τὸ τρισὶ μεταβολαῖς ἀλλοιοῦσθαι τὸν ἀέρα,
 εἰς ἕαρ δῆλον, θέρος τε καὶ χειμῶνα· γλαυκῶπιν δὲ 10
 διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ὕψιν ἔγγλαυκον εἶναι. Περσέα
 δὲ τὸν ἥλιον καὶ Γοργόνα τὴν ἡμέραν ἐκ τοῦ τάχους,
 οἷον εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦ ἀέρος ὁ ἥλιος ἀποτρέχων
 ἀποτέμνει τὰς ἡμέρας, ὑπὸ τῆς Ἀθηναῖς, οἶονεὶ τῆς
 προνοίας, τὴν ἄρπην — ἀντὶ τῆς ὀξύτητος — λαβών· 15
 καὶ διὰ τοῦτο ἐν τοῖς ὥρολογίοις ἕθος ἔγγλύφεσθαι
 Γοργόνα ἀντὶ τοῦ τὴν ἡμέραν. ὑγεία ἐστὶν ἡ τῶν
 ἐναντίων ποιότητων κατὰ τὸν σωστικὸν λόγον ἐπικρα-
 τοῦσα δυνάμεις.

RrIV18 23. Οὕλιπτος ἐκαλεῖτο ὁ Τραϊανὸς κατὰ τὴν τοῦ 20
 πατρὸς προσηγορίαν, Κρινῖτον δὲ αὐτὸν οἶονεὶ εὐπλό-
 καμον τοῖς Ῥωμαίοις ἐδόκει καλεῖν διὰ τὴν περὶ τὰς
 τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τρίχας σπουδὴν. καὶ τὸ μὲν σῶμα
 ἦν βραχύς, τὰ δ' ἄλλα ἀγαθὸς τὸν τρόπον ἐν συνα-
 σκήσει ὅπλων τε καὶ γυμνασίᾳ σώματος, οὐκ εὐγενοῦς 25
 τυγχάνων φαμιλίας· τριβοῦνος γὰρ ἦν πρότερον ἡγουν
 φύλαρχος. συναισθανόμενος δὲ ὥς ἐραστὴς ἐστὶν ὁ

v. 5 ἡ omis. D 6 μαγανεῖαι πρὸς αὐτὴν γίνονται cet.
 des. Y 14 ἀποτέμνεται X, corr. Sch 16 ἐν τοῖς] ἐν τῆς
 A 17 γοργόνα X, corr. Sch 26 φαμηλίας X

X Νερβᾶς τοῦ ὄντος αὐτῷ προαστείου —
καὶ γὰρ ὅμοροι μᾶλλον περὶ τὴν κτῆσιν ἀλλήλων
ἐτύγχανον — συγγράφας αὐτίκα δωρεᾶς γραμματεῖον
ἐπὶ τῷ προαστείῳ τῷ Νερβᾷ προσεκόμισεν· ὁ δὲ ἀγα-
5 σθεὶς τὸν Τραϊανὸν εἰς νίοθεσίαν ἔλαβεν, ἔνθα γίνεται
αὐτῷ πάροδος ἐπὶ τὴν βασιλείαν, ἐπεὶ θᾶπτον ὁ Νερβᾶς
ἔτελεύτα. αἰσθόμενος δέ, ὅτι διεβάλλετο ἐπὶ οἶνο-
XS φλυγίᾳ, παντελῶς οἶνοποσίας ἀπέχετο. τὸ Ἀδραμύτ-
τειον, πόλιν Ἀσίας, ὁ Τραϊανὸς ἔκτισεν λεγομένην
10 ἀπὸ Ἀδραμύττου τοῦ ἀδελφοῦ Κροίσου· ὄνομα δὲ
αὐτῇ τὸ πάλαι Ὑποπλάκιοι Θῆβαι.

X 24. Τί μοι πληθὸς τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει κύ- RrIV 19
ριος· πλήρης εἰμὶ ὀλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἀρ-
νῶν καὶ αἶμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι, οὐδ' ἂν
15 ἔρρησθε ὀφθῆναί μοι· τίς γὰρ ἐξεξήτησε ταῦτα ἐκ τῶν
χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν ἀβλὴν μου οὐ προσθήσεσθε.
ἔὰν φέρετε σεμίδαλιν, μάταιον· θυμιάμα βδέλνυμά μοι
ἔστι. τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν
μεγάλην κλητὴν οὐκ ἀνέχομαι· νηστειάν καὶ ἀργίαν
20 καὶ τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ
ἡ ψυχὴ μου· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν.

v. 12—21 Iesaias I, 11—14.

v. 1 νέρους B | ὁ καλούμενος A, τὸ κεφάλαιον B, neutrum
reponere ausus sum 5 τρανὸν A 7 διεβάλετο B 8 παν-
τελοῦς X, παντελῶς Bekker | ἀπέχετο B | ὅτι ὁ τραϊανὸς ἔκτισεν
ἐπὶ τῆς ἀσίας τὴν ἀδρυμήτιον λεγομένην πόλιν ἀπὸ ἀδρυμήτου
— 11 θῆβαι S 9 λεγομένην omis. X 12 τί μοι A, ὅτι
μοι A₂ B 13 ὀλοκαυτώματα A, ὀλοκαυτωμάτων B LXX
15 ἔρρησθαι B | τίναρ A 18 σάββατα μισεῖ ἡ ψυχὴ μου καὶ
ἡμέραν B 19 κλητὴν deest LXX

Φεβρουάριος.

X

RrIV20 25. Τῷ Φεβρουαρίῳ μηνὶ ἀπὸ Φεβρουάας θεᾶς XH Cedren.

οὕτω προσαγορευομένης τὸ ὄνομα γέγονεν· Φεβρούαν δὲ
 θεὰν ἔφορον καὶ καθαριστικὴν τῶν πραγμάτων οἱ Ῥω-
 μαῖοι παρέλαβον. Ἀνύσιος δὲ ἐν τῷ περὶ μηνῶν Φε- 5
 βροῦον τὸν καταχθόνιον εἶναι τῇ Θούσκων φωνῇ λέ-
 γει, θεραπεύεσθαι δὲ πρὸς τῶν Λουπερκῶν ὑπὲρ ἐπι-
 δόσεως τῶν καρπῶν. ὁ δὲ Λαβεὼν ἀπὸ τοῦ πένθους
 λέγει κληθῆναι τὸν Φεβρουάριον· φέβερ γὰρ παρὰ
 Ῥωμαίοις τὸ πένθος προσαγορεύεται· κατ' αὐτὸν δὲ 10
 τοὺς κατοικομένους ἐτίμων· ἀλλὰ μὴν καὶ φεβρουᾶρε τὸ
 καθᾶραι τὰ ποντιφικάλια βιβλία καλεῖ, Φέβρον τὸν
 Πλούτωνα. ὅτι τὸ ὑπὸ σελήνην δαιμόνιον φῦλον S
 τριχῇ διήρηται κατὰ τὸν Ἰάμβλιχον· καὶ τὸ μὲν πρόσ-
 γειον αὐτοῦ τιμωρόν, τὸ δὲ ἄεριον καθαριστικόν, τὸ δὲ 15
 πρὸς τῇ σεληνιακῇ ζώνῃ σωτήριόν ἐστιν, ὃ δὴ καὶ
 ἡρωϊκὸν ἴσμεν· ἡγεῖσθαι δὲ λέγεται παντὸς τούτου
 μέγιστός τις δαίμων· οὗτος δ' ἂν εἴη μᾶλλον ὁ Πλού-

v. 8 Labeo: Kahl Philol. suppl. V 732

v. 2 τῷ φεβρουαρίῳ — 13 πλούτωνα XH, ὅτι φέβρον τὸν
 πλούτωνα οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσι καὶ φεβρουᾶρε τὸ καθῆραι, καὶ
 ἀπὸ τούτων δοκεῖ φεβρουάριος ὀνομασθῆναι ὁ μὴν, ἐν ᾧ τοὺς
 κατοικομένους ἐτίμων καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἡΰχοντο ἐναγίζοντες S,
 φεβρουάριος δὲ et lacunam unius versus neque quidquam am-
 plius Y, Georg. Cedren. hist. comp. p. 295, 15: Φεβρούαν θεὰν
 τινα καθαριστικὴν — 12 καθᾶραι 3 γέγονεν] λέγεται τεθῆναι H
 4 θεὰν et καὶ omis. X 5 Ἀνύσιος — μηνῶν] ἔτεροι δὲ H
 6 εἶναι omis. Cedren. | λέγει] φασὶ H 7 δὲ omis. X, θερα-
 पेύεσθαι — 8 καρπῶν omis. Cedren. 8 τῶν omis. B | ὁ δὲ
 Λαβεὼν — 9 λέγει] ἔτεροι δὲ — φασὶ H 9 φεβρ A, φέβρους
 H, φέβρους Cedren., φέβερ B 10 κατ' αὐτόν] ἐν τούτῳ H |
 δὲ] γὰρ B 11 ἀλλὰ μὴν omis. Cedr. | φεβρουάροι X, φεβρου-
 ᾶραι Cedren., τὸ φεβρουᾶρε H 12 τὰ — καλεῖ] φασὶ καὶ H
 13 ὅτι τὸ — p. 84, 1 ἰαμβλικὸς S

- X των, ὥς φησιν ὁ αὐτὸς Ἰάμβλικος. τὸν Φεβρουάριον
 μῆνα Ἦρα ἀνατεθῆναι ἀξιοῦσι διὰ τὸ τὴν Ἦραν παρὰ
 τοῖς φυσικοῖς δοκεῖν εἶναι τὸν ὑπτιον ἀέρα· ὁ δὲ κα-
 Η θαρμὸς ἀντικρυς τῷ ἀέρι ἀρμόδιος. ἐκαθαίροντο δὲ
 5 οἱ ναοὶ καὶ τὰ ἱερὰ σκευὴ ἐπὶ τούτου τοῦ μηνός·
 ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν πάντες τοῦ καθαρ-
 μοῦ ἀντεῖχοντο. ὅτι δὲ ἐν τῷ Φεβρουαρίῳ αἱ χαλὰ
 τῶν κατοικομένων ἐτελοῦντο, διὰ τοῦτο ὁ Νουμᾶς αὐ-
 τὸν ἡλάττωσεν, ἀνόσιον εἶναι κρίνων ἴσα τοῖς ἄλλοις
 10 τιμᾶσθαι τὸν τοῖς γε τὸ πᾶν ἐλαττοῦσι χθονίοις ἐγ-
 Χ κείμενον. οὐ μόνον δὲ Φεβρουάριος ἀλλὰ καὶ Φεβρουά-
 τος λέγεται, διὰ τὴν τούτου ἔφορον καὶ Φεβρουάταν
 καὶ Φεβρουάλεμ τοῖς ἱεροῖς ἀναφέρεισθαι.
- XS 26. Οἱ τῶν Ῥωμαίων τὴν φυσικὴν ἱστορίαν συγ- RrIV 21
 15 γράφοντές φασι, σπέρμα τῇ μήτρᾳ καταβαλλόμενον ἐπὶ
 μὲν τῆς τρίτης ἡμέρας ἀλλοιοῦσθαι εἰς αἷμα, καὶ πρῶ-
 τὴν διαζωγραφεῖν τὴν καρδίαν, ἥτις πρώτη μὲν δια-
 Χ πλάττεσθαι, τελευταία δὲ ἀποθνήσκειν λέγεται· εἰ γὰρ
 19 ἀρχὴ ἀριθμῶν ὁ τρεῖς, περιττὸς δὲ ἔστιν ἀριθμός, ἄρα
 S καὶ ἀρχὴ γενέσεως ἐξ αὐτοῦ. ἐπὶ δὲ τῆς ἐννάτης πῆ-
 XS γνυται καὶ εἰς σάρκα καὶ μυελοὺς συγγλοιοῦται· ἐπὶ
 δὲ τῆς τεσσαρακοστῆς εἰς ὄψιν τελείαν καὶ διατύνπωσιν
 ἀποτελεῖσθαι καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τέλειον ἄνθρωπον.

v. 1 τὸν φεβρουάριον — 4 ἀρμόδιος X 4 ἐκαθαίροντο —
 10 ἐγκείμενον H 11 οὐ μόνον — 13 ἀναφέρεισθαι X | φεβ-
 ρουάταν καὶ βεβουαλίμ B § 26 continet 'tractatum Splinii',
 de quo fusius egi in praefatione; codices praeter XS adhibui
 nullos excepto R ad p. 85, 1 14 ὅτι τὴν φυσικὴν B, οἱ τὴν
 φυσικὴν A, ὅτι κατὰ τοὺς τῶν Ῥωμαίων φυσικοὺς τὸ σπέρμα S
 16 ἀλλοιοῦται S, a quo codice in narrando oratio quam vocant
 directam adhibetur 18 εἰ γὰρ — 20 ἐξ αὐτοῦ omis. S 20 ἐπὶ
 δὲ τῆς — 21 συγγλοιοῦται omis. X 23 καὶ ἀπλῶς — ἄνθρω-
 πον omis. S

ὁμοίως κατὰ ἀναλογίαν τῶν ἡμερῶν καὶ ἐπὶ μηνῶν· R
ἐπὶ τοῦ τρίτου μηνὸς ἐγκινεῖσθαι ἐχόμενον τῇ μήτρᾳ, XS
ἐπὶ δὲ τοῦ ἐννάτου μηνὸς παντελῶς ἀπαρτίζεσθαι καὶ
πρὸς ἔξοδον σπεύδειν. καὶ εἰ μὲν ἔστι θῆλυ, κατὰ
τὸν ἔννατον μῆνα, εἰ δὲ κρεῖττον, κατὰ τὸν δέκατον 5
ἀρχόμενον, διὰ τὸ τὸν μὲν ἔννατον ἀριθμόν, θῆλυν X
ὄντα καὶ Σελήνης οἰκεῖον, πρὸς τὴν ὕλην ἀναφέρεσθαι,
τὸν δὲ δέκατον παντέλειον εἶναι καὶ ἄρρενα. θῆλυ δὲ
καὶ ἄρρεν γίνεται κατὰ τὴν τοῦ θερμοῦ ἐπικράτειαν· 9
πλεονάζοντος μὲν τοῦ κατὰ τὸ σπέρμα θερμοῦ, ἅτε τῆς XS
πήξεως ταχείας γινομένης, ἄρρενοῦται τε καὶ διαμορ- S
φοῦται ταχέως, ἐλαττουμένης δὲ κατισχύεται ὑπὸ τῆς
ἐπιρροῆς καὶ καταγωνιζόμενον θηλύνεται, βράδιον δὲ XS
πηγνύμενον βράδιον καὶ μορφοῦται. ὅτι δὲ ἀληθὴς ὁ
λόγος, τὰ μὲν ἄρρενα καὶ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν 15
ἐντὸς ἐκτιτρωσκόμενα μεμορφωμένα προπίπτει, τὰ δὲ
θήλεα καὶ μετὰ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας σαρκώδη τε καὶ
ἀδιατύπωτα. μετὰ δὲ τὴν κύησιν ἐπὶ τῆς τρίτης τεχ-
θὲν ἀποσπαργανοῦσθαι τὸ βρέφος φασίν, ἐπὶ δὲ τῆς
ἐννάτης ἰσχυροποιεῖσθαι καὶ ἀφὴν ὑπομένειν· ἐπὶ δὲ 20
τῆς τεσσαρακοστῆς προσλαμβάνειν τὸ γελαστικὸν καὶ
ἄρχεσθαι ἐπιγινώσκειν τὴν μητέρα. ἐπὶ δὲ τῆς ἀνα-
στοιχειώσεως τοὺς ἴσους φασίν ἀριθμοὺς αὐτῆς ἔξ

v. 1 ὁμοίως — μηνῶν R fol. 61^r, omis. XS 2 καὶ ἐπὶ X,
ἐπὶ δὲ S | τοῦ omis. X | ἐχόμενον S, νηχόμενον X, ἐνεχόμενον ci. Gu.
Kroll. 3 ἀμαρτίζειν B, ἀπαρτίζειν A, ἀπαρτίζεται S, ἀπαρτί-
ζεσθαι scripsi 6 διὰ τὸ — 9 ἐπικράτειαν omis. S 10 ὅτι πλεο-
νάζοντος — 18 ἀδιατύπωτα post ἐπιμυνησκόμενοι (p. 86, 11) col-
locat S 11 καὶ διαμορφοῦται — 13 ἐπιρροῆς καὶ desunt X
13 καταγωνιζόμενον A 14 ἀληθὲς S | ὁ λόγος omis. S 16 ἐκ-
τιτρωσκομένως X | προσπίπτει B 17 ἡμέρας omis. X 19 φα-
σίν omis. S 21 προσλαμβάνει B | γελαστικὸν B 22 ἐπιγι-
νώσκον A | ἐπὶ γοῦν τῆς S 23 φασίν omis. X

XS ὑποστροφῆς παραφυλάττειν τὴν φύσιν, καὶ δι' ὧν συν-
 ἔσται, δι' αὐτῶν αὐθις ἀναλύεσθαι. τελευτήσαντος
 γοῦν ἀνθρώπου, ἐπὶ μὲν τῆς τρίτης ἀλλοιοῦται παν-
 τελῶς καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ὕψεως διαπόλλυσι τὸ
 5 σῶμα· ἐπὶ δὲ τῆς ἐννάτης διαρρεῖ σύμπαν, ἔτι σωζο-
 μένης αὐτῷ τῆς καρδίας· ἐπὶ δὲ τῆς τεσσαρακοστῆς καὶ
 αὕτη συναπόλλυται τῷ παντί. διὰ τοῦτο τρίτην ἐννά-
 την καὶ τεσσαρακοστήν ἐπὶ τῶν τεθνηκότων φυλάττου-
 σιν οἱ ἐναγίζοντες αὐτοῖς, τῆς τέ ποτε συστάσεως τῆς
 10 τε μετ' ἐκείνην ἐπιδόσεως καὶ τὸ δὴ πέρας τῆς ἀναλύ-
 σεως ἐπιμνησκόμενοι.

S 27. Ὅτι Γάλλων παραλαβόντων τὴν Ῥώμην ὁ Κά-RrIV 22
 μιλλος συναγείρας πλῆθος ἀθρόον ἐμπίπτει τοῖς πολε-
 μίοις· καὶ μάχης κρατερᾶς γενομένης κλασθέντων αὐ-
 15 τοῖς τῶν ξιφῶν σὺν καὶ τοῖς ὗπλοις — οὐπω γὰρ σι-
 δηροῖς ἐχρῶντο Ῥωμαῖοι θώραξι, χαλκοῖς δὲ κατὰ τὴν
 παλαιότητα — τὸ λοιπὸν εἰς χεῖρας ἔλθειν ἔλκειν τε
 SX ἀλλήλους ἔκ τε τῶν λοφιῶν τῶν περικεφαλαιῶν καὶ ἐξ
 S αὐτῶν μέντοι τῶν τοῦ πώγωνος τριχῶν· τέλος δὲ τοὺς
 20 βαρβάρους ἀπήλασε καὶ Ῥώμην ἐρύσασατο καὶ δεύτερος
 Ῥωμύλος ὠνομάσθη. καὶ οὕτως ἀποκείρειν τε τοὺς πώ-
 γωνας ἐπ' ἄκρου καὶ σιδηροῦς τοὺς θώρακας κατασκευά-
 ζειν τέτακται καὶ ἄνευ λοφιῶν τὰς περικεφαλαιάς ἔχειν.

X Cedren. 28. . . . ἐν τῇ πρὸς δῆμον ὀρατίῳνι οἶονεῖ προσ- 23

v. 3 γὰρ S, γοῦν X 5 ἔτι omis. S 7 παντὶ καὶ διὰ S |
 τρίτα καὶ ἔννατα καὶ τεσσαρακοστά S, τρίτη ἐνάτη A 8 τεθνη-
 κότον A 9 ἐναγίζοντες A | αὐτοῖς omis. S | τῆς omis. X
 11 ἐπιμνησκόμενος B 12 ὁ κάμιλλος ὥρισεν ἀποκείρειν τοὺς
 πώγωνας ἐπ' ἄκρου, ὡς μὴ δρᾷτεσθαι αὐτῶν τοὺς ἐναντίους διὰ
 τὴν συμβᾶσαν πρότερον μάχην, ἐν ᾗ εἶλκον ἀλλήλους (18) — 19 τρι-
 χῶν X § 28 praeter X habet Cedren. hist. comp. p. 296, 9
 Bonn. 25 ὀρατίονι X | ἐν τῇ — προσφωνήσῃ] ὀρατίων ἢ προσ-
 φωνῆσι post ἐστὶν p. 87, 1 collocata exhibet Cedren.

φωνήσει. ὅτι σπαθάριος ὁ σωματοφύλαξ ἐστίν, καὶ Cedren. φαυρικίσιοι οἱ τῶν ὅπλων δημιουργοί.

RrIV 24 29. Εἰδοῖς Φεβρουαρίαις· ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας X ἀπὸ ὥρας ἑκτῆς διὰ τὰς τῶν κατοικομένων χοὰς τὰ ἱερὰ κατησφαλίζοντο, καὶ οἱ ἄρχοντες ἐν σχήματι ἰδιω- 5 τῶν προήεσαν ἄχρι τῆς πρὸ ὀκτώ Καλενδῶν Μαρτίων. αἱ δὲ σώφρονες γυναῖκες — ματρῶνας δὲ αὐτάς οἱ X Cedren. Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἱ δὲ Ἕλληνες οἰκοδεσποίνας — τοσοῦτον τῆς αἰδοῦς ἐφρόντιζον, ὥς μηδὲ ταῖς πολλαῖς τῶν γυναικῶν ὁμιλεῖν, ἀλλὰ καὶ τόπους τινὰς ἡσυχίους 10 ἐν τοῖς βαλανείοις ἔξω τοῦ πλήθους ἑαυταῖς ἀφορίζειν, οὓς ἔτι καὶ νῦν ματρωνίγια καλοῦσιν. αὗται τοίνυν X αἱ σώφρονες τοῖς Βρούτου δαίμοσιν ἐνήγριζον δι' αἰτίαν τοιαύτην· Λουκρητία, γυνή τις Ῥωμαία περιττῶς εὐ- πρεπῆς τε καὶ σώφρων, λέγεται βιασθῆναι ποτε ὑπὸ 15 Ταρκυνίου τοῦ τελευταίου τῶν ῥηγῶν ἢ τοῦ αὐτοῦ παιδός· Σούπερβον δὲ αὐτὸν ἡ ἱστορία καλεῖ οἶονεὶ ἀλαξόνα· πρῶτος γὰρ αὐτὸς ὄργανα ποινῶν καὶ μέ- ταλλα ἐξεῦρεν· ὅπως δὲ μὴ μαλάττοιτο τοῖς αἰκισμοῖς τῶν τιμωρουμένων, βοτάνην αὐτοῖς ἐπεδίδου, ἢ γέλωτα 20 ἐνεποιεῖ παρὰ σκοπὸν τοῖς πάσχουσι. γίνεται δὲ καὶ νῦν ἐπὶ Σαρδοῦς τῆς νήσου ἢ τοιαύτη βοτάνη, ὅθεν καὶ Σαρδόνιον γέλωτά φασιν. ἐνθεν τὸν Ταρκύνιον Σούπερβον ἀντὶ τοῦ ἀπηνῆ καὶ ὠμὸν ἐκάλουν· οὐδὲν δὲ ἂν τέκοι μῖσος ὥς ταῦτα. ἐκείνη τοίνυν ἢ Λου- 25 κρητία, κρεῖττονα τὴν σωφροσύνην τῆς βασιλικῆς ὁμι-

v. 1 ὅτι — 2 δημιουργοί omis. X 4 τῶν omis. B 7 αἱ δὲ] δὲ omis. B | ὅτι Ῥωμαῖοι τὰς σώφρονας γυναῖκας ματρῶνας ἐκάλουν, οἱ δὲ Ἕλληνες οἰκοδεσποίνας, αἱ τοιοῦτον — 12 μα- τρωνίγια καλοῦσιν Georg. Cedren. hist. comp. p. 296, 11 Bonn. 17 δὲ omis. B

X λίας ἡγησαμένη, καὶ οὐκ αὐτῆς μόνης ἀλλὰ καὶ ζωῆς
 αὐτῆς, μεταπεμψαμένη τοὺς ἑαυτῆς ἀφηγησαμένη τε
 τήν, εἶγε ἄρα ἐβούλετο, λανθάνειν δυναμένην ἀμαρ-
 5 τίαν, ἑαυτὴν παρόντων τῶν τῆς σωφροσύνης μαρτύρων
 μῖσος τοῦ τυράννου προσεποιεῖτο, ... ὃς δραξά-
 μενος καιροῦ ἡγεῖται τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δήμου καὶ παρω-
 θεῖται τῆς βασιλείας τὸν Ταρκύνιον. ἐτιμῆθη οὖν,
 ὡς ἐλέγομεν, παρὰ ταῖς Ῥωμαίων γυναιξίν ὁ Βροῦτος
 10 μετὰ θάνατον δημοσίῳ πένθει, οἷα ἔκδικος τῆς σω-
 φροσύνης· καὶ Βρούτας ἑαυτὰς ἡξίουεν ὀνομάζεσθαι
 πρὸς τιμὴν Βρούτου.

30. Βέρνακλον τὸν δημόσιον οἰκέτην οἱ Ῥωμαῖοι Rr IV 25
 καλοῦσιν. ἐπειδὴ εἰς τρεῖς μοίρας ὁ Ῥωμαϊκὸς διήρητο
 15 δῆμος, τρίβους ἢ φυλὴ παρ' αὐτοῖς ὠνομάσθη, καὶ
 τριβοῦνοι οἱ δῆμαρχοι. φροντὶς δὲ ἦν αὐτοῖς τῆς ἰπ-
 ποδρομίας, ὡς ἐπιτελοῖτο προσηκόντως· καὶ διὰ τοῦτο
 τριβοῦνος ἔτι καὶ νῦν ἡγεῖται τῶν βολουπτάτων, ἀντὶ
 Y τοῦ τῶν τέρψεων. ὅτι ἄγων καὶ ἀγωνία ὁ τόπος λέ- III 25
 20 γεται διὰ τὸ κυκλοτερές, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν γωνίαν, ἥς
 εἰς τύπον καὶ στέφανοι κυκλοτερεῖς τοῖς νικῶσιν ἐπε-
 τίθεντο. οἱ δὲ τρεῖς ὀβελοὶ τὴν τριστόιχον φύσιν
 δηλοῦσιν, ὕδατος πυρὸς γῆς· ἐπ' αὐτῶν γὰρ καὶ μό-
 νων ὁ θάνατος τὴν ἐνέργειαν ἔχει. ὅθεν καὶ τρικάρη-
 25 νον ὁ μῦθος δίδωσι τῷ Πλούτῳ κῦνα, ἀντὶ τοῦ

v. 1 καὶ οὐκ] καὶ omis. B 6 lacunam statuit Sch | ὃς
 A, ὡς B 7 Ῥωμαϊκοῦ omis. B 13 cf. de magistr. I, 44:
 δημοσίους δὲ οἰκέτας πρὸς ὑπηρεσίαν εἶχον, οὓς ἐκάλουν βερνά-
 κλους· σημαίνει δὲ τοῦνομα τοὺς οἰκογενεῖς οἰκέτας 15 φυλὴ
 πᾶσα παρ' B 18 βολουπτάτων A, in marg. ῥουσάτων A₂
 19 ὅτι ἄγων — p. 89, 3 ἀγωνίαν ἐπετέλουν Y, omis. X 21 ἐπι-
 τίθεντο D

τριστοιχον· ὁ γὰρ ἄηρ ζωοποιός ἐστι. διὰ τῶν ὀβε- Y
 λῶν οὖν δηλοῦται, ὡς πρὸς τιμὴν τῶν ὑπὲρ πατρίδος
 ἀποθνησκόντων τὴν ἀγωνίαν ἐπετέλουν, τριῶν ἀρμά- X
 των καὶ οὐ τεττάρων ἀμιλλωμένων ἐπὶ τῆς ἵπποδρο-
 μίας· οἱ μὲν ῥουσάτοι οἶονεὶ ἐρυθροί, οἱ δὲ ἀλβάτοι 5
 οἶονεὶ λευκοί, οἱ δὲ βίριδες οἶονεὶ ἀνθηροί, πρασίλους
 Rr III 26 δὲ αὐτοὺς νῦν προσαγορεύουσι. καὶ οἱ μὲν ῥουσάτοι XY
 ἡξίουσι τοῦ Ἄρεως εἶναι, οἱ δὲ λευκοὶ τοῦ Διός, οἱ δὲ
 ἀνθηροὶ τῆς Ἀφροδίτης. ὕστερον δὲ καὶ τὸ βένετον·
 βενέτους δὲ αὐτοὺς ἐπιχωρίως καλοῦσι σιδηροβάτους 10
 ἀπὸ τῶν περὶ τὴν Ἀδρίαν Ἐνετῶν τοιαύταις ἐσθῆσι Y
 χρωμένων· βένετον δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὸ παρ' ἡμῖν καλ- XY
 λάϊνον χρώμα προσαγορεύουσιν. οἱ Γάλλοι τοίνυν X
 ἰδιὸν τινα τόπον ἐν τῷ ἱππικῷ θεωροῦντες ἐπλήρουν,
 καὶ Βενέτους αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐσθημάτων ὠνόμαζον, καὶ 15
 Βενετίαν τὴν χώραν, διὰ τὸ μηδένα ποτὲ κατ' ἐκείνην
 εὐπορεῖσθαι στολῆς. διὰ δὲ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἐποίη- XY
 σαν τέσσαρας τοὺς ἀγῶνας· τὸ ἀνθηρόν ἀντὶ πυρός, X
 εἰς τὴν τῆς Ῥώμης τιμὴν — Φλωραν δὲ αὐτὴν ὠνό-
 μαζον, ὥσπερ ἡμεῖς Ἀνθουσάν — δεύτερον τὸ λευκὸν 20
 διὰ τὸν ἀέρα, τρίτην τάξιν Ἄρει, καὶ τετάρτην ἄρτι
 προσληφθεῖσαν Κρόνῳ ἢ Ποσειδῶνι· ἑκατέροις γὰρ τὸ
 κυανοῦν προσενέμεται. ῥούσιοι μὲν ἀνέκειντο πυρὶ Y

v. 3 τριῶν ἀρμάτων pergit X | ἀγωνίαν ἐπετέλουν. ὅτι οἱ
 μὲν ῥούσιοι ἄρει ἀνέκειντο, οἱ δὲ λευκοὶ διῖ, οἱ δὲ πράσινοι ἀν-
 θηροὶ (sic C, rell. ἀνθηροὶ supra lin.) ἀφροδίτη, οἱ δὲ βένετοι
 κρόνῳ ἢ ποσειδῶνι. βένετοι δὲ ἐκλήθησαν ἀπὸ (11) Y 4 οὐ
 omis. B 5 ρουσάτοι B 6 βίριδες X, βίριδες scripsi 7 προ-
 σαγορεύομεν B 10 ἐπιχωρίους, in marg. Cassiodorus B
 11 ἀπὸ — 12 Ῥωμαῖοι omis. X 11 τὸν ἀδρίαν DF, τὸν in
 ras. G 12 τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν — χρώμα ῥωμαῖοι βένετον προσ-
 αγορεύουσιν X 13 οἱ Γάλλοι — 17 στολῆς omis. Y 17 διὰ
 δὲ τὰ] ἢ κατὰ τὰ (τὰ omis. CDE) Y | ἐποίησαν — 23 προσενέ-
 μηται omis. Y 23 προενέμεται A, cet. des. X

Υ διὰ τὸ χροῶμα, ὁμοίως πράσινοι γῇ διὰ τὰ ἄνθη, βένετοι Ἥρα, λευκοὶ δὲ ὕδατι. οἱ δὲ φασι πράσινον μὲν τὸ ἔαρ, ρούσιον δὲ τὸ θέρος, βένετον δὲ τὸ φθινόπωρον, λευκὸν δὲ τὸν χειμῶνα. κακοδαίμονίαν οὖν
 5 οἰωνίζοντο τὴν χείρουα ψῆφον τὸν ἀνθηρὸν ἀπενέγκασθαι, ὡς αὐτῆς Ῥώμης ἡττηθείσης. τοῦ γὰρ δυτικοῦ κέντρου εἰς τὸ τῆς γῆς στοιχεῖον ἀναφερομένου εἰκὸς ἦν αὐτοῖς μέλειν αὐτῆς. ὁθεν καὶ Ἑστίαν πρὸ πάντων φαίνονται τιμήσαντες Ῥωμαῖοι, ὥσπερ τὸν πετρο-
 10 γενῇ Μίθραν οἱ Πέρσαι διὰ τὸ τοῦ πυρὸς κέντρον, καὶ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν οἱ ὑπὸ τὴν Ἄρκτον διὰ τὸ κέντρον τοῦ ὕδατος, καὶ Ἴσιν Αἰγύπτιοι, ἀντὶ τοῦ τὴν Σελήνην, τὴν τοῦ παντὸς ἀέρος ἔφορον.

X 31. Καθάπερ ἐν τῇ μήτρᾳ τυγχάνον τὸ βρέφος οὐ RrIV 26
 15 δεῖται ἐτέρας τροφῆς, ἀλλ' ἐξ αἵματος εἰλικρινοῦς τρέφεται, οὕτως οὐδὲ τοῖς τελευτήσασιν κατὰ τὸν πρότερον, ὡς ἐλέγομεν, ἐνιαυτὸν ἐπεχόαζον, ὥσπερ ἐν μήτρᾳ παρὰ τῇ φύσει λανθάνουσιν. αἱ γὰρ χοαὶ παραψυχῇ τις εἰσεφέρετο τοῖς εἰδώλοις τῶν τετελευτηκότων, γάλα,
 20 αἶμα καὶ οἶνος, καὶ σεμίδαλις, καὶ κόγχος, καὶ ἕτερά τινα. χοὰς δὲ αὐτὰς ὠνόμαζον ἐκ τοῦ ἐπεκχεῖσθαι τοῖς τάφοις. σώζεται δὲ καὶ νῦν ἵχνος· ἐν γὰρ τοῖς ἱεροῖς ἄρτον καὶ οἶνον προσφέρομεν.

S 32. Ὅτι ὁ Αἰγύπτιος Ἑρμῆς ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ deest Rr

v. 24 Hermes: Ps. Apulei Dialogus c. XXVIII

v. 1 Salmasius in Plinianis exercitationibus in C. Iulii Solini Polyhistora (Traiecti ad Rhenum 1689) huius paragraphi frustula profert passim, qua de re egi in praefatione
 2 οἱ δὲ — 4 χειμῶνα in marg. Y 8 μέλλειν D 9 οἱ ῥωμαῖοι D 21 αὐτοῦς B

τῷ καλουμένῳ τελείῳ φησὶ τοὺς μὲν τιμωροὺς τῶν S
 δαιμόνων ἐν αὐτῇ τῇ ὕλῃ παρόντας τιμωρεῖσθαι τὸ
 ἀνθρώπειον κατ' ἀξίαν, τοὺς δὲ καθαρτικοὺς ἐν τῷ
 ἄερί πεπηγότας τὰς ψυχὰς μετὰ θάνατον ἀνατρέχειν
 πειρωμένας ἀποκαθαίρειν περὶ τὰς χαλασώδεις καὶ 5
 πυρώδεις τοῦ ἄερος ζώνας, ἃς οἱ ποιηταὶ καὶ αὐτὸς
 ὁ Πλάτων ἐν Φαίδωνι Τάρταρον καὶ Πυριφλεγέθοντα
 ὀνομάζουσι· τοὺς δὲ σωτηρικοὺς πρὸς τῷ σεληνιακῷ
 χώρῳ τεταγμένους ἀποσώζειν τὰς ψυχὰς. 9

Μάρτιος.

X

deest Rr 33. Τὸν Μάρτιον, καθὰ καὶ τοῦτο προείπομεν, H
 ἀρχὴν ἐνιαυτοῦ ἐνόμιζον οἱ Ῥωμαῖοι· ἀνετίθουν δὲ
 αὐτὸν τῷ Ἄρει· οὗτος δὲ πρότερον Ζεφυρίτης ὠνομά-
 ζετο καὶ Προῖμος· ὁ γὰρ τὴν Ῥώμην κτίσας Ῥώμος καὶ
 τέμενος τοῦ Ἄρεος ἐν αὐτῇ τῷ μηνὶ τούτῳ ἀπαρτίσας 15
 Μαρτίον αὐτὴν μετωνόμασεν, τουτέστιν Ἄρεος κατὰ
 τὴν πάτριον ἐκείνου φωνήν.

Rr IV 27 34. Οἱ μυθικοὶ φασιν· ὁ Ζεὺς συνελθὼν τῇ ἀδελ- X
 φῇ Ἥρᾳ ἔτεκεν Ἄρεα, οἶονεὶ ὁ αἰθὴρ συναπτόμενος
 τῷ ἄερί ἀποθλίβει τὸ ἄέριον πῦρ. οἱ δὲ φυσικοὶ Ἄρεα 20
 μὲν οὐχ ὥς οἱ γραμματικῶν παῖδες ἐκ τῆς ἄρσεως καὶ
 ἀναιρέσεως αὐτὸν ὀνομασθῆναί φασιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ
 ἀρήγειν καὶ συλλαμβάνειν τοῖς κατὰ βίαν καὶ μάχην
 συμπτώμασιν, ἥ ὥς ἀρκτικὸν καὶ μεταβολῆς αἴτιον· 24
 διδόασι δὲ αὐτῷ ὕψωμα τὸν Αἰγόνερον. ὅτι τὸν Μάρ- Cedren.

v. 7 Plato Phaed. p. 113 B

v. 14 καὶ πρόμος — 17 φωνὴν 'in ima pagina addidit aut
 eadem aut simillima manus postea diverso atramento' H, adno-
 tavit Usener 16 μάρτιος ἀπὸ τοῦ ἄρεως. μάρτεμ γὰρ φασι
 τὸν ἄρην. ἀνάκειται οὖν τῷ ἄρει Y 25 αἰγόνερον ἢ ἄρεα
 τὸν παρ' ἄρρένων — p. 92, 3 μάρνασθαι. ὁ ἄρης χαλκοῦ (p. 92,

Cedren. τεμ οἱ Ῥωμαῖοι μόρτεμ ἐκάλουν, οἶονεὶ θάνατον, ἢ
 X Cedren. κινήτην τῶν τεχνῶν ἢ Ῥαρεα τὸν παρ' ἀρρένων καὶ
 Cedren. μόνων τιμώμενον ἢ ἐκ τοῦ μάρνασθαι κατὰ Φιλόξενον,
 καλεῖται δὲ Αἰγυπτιαστὶ Ἐρτωσί· τοῦτο δὲ σημαίνει
 5 παντὸς γένους ζωογονίαν καὶ πάσης οὐσίας καὶ ὕλης
 X κατὰ φύσιν καὶ δύναμιν διατακτικὴν ζωογονικὴν. ὁ
 Ῥαρης χαλκοῦ καὶ σιδήρου εὐρέτης ἐγένετο. τὴν δὲ
 Ἀφροδίτην οἱ φυσικοί, ποτὲ μὲν αὐτῷ, ποτὲ δὲ Ἡφαί-
 στῳ συνάπτουσιν οἶονεὶ τῇ ὑγρᾷ οὐσίᾳ τὴν πυρῶδη,
 10 ἐξ ὑγροῦ δῆπουθεν καὶ θερμοῦ προιέναι τὴν γένεσιν
 αἰνιτιτόμενοι· ἢ καί, ἐπειδὴ κοινὸς αὐτοῖς ὁ σκόρπιος,
 Ῥαρεος μὲν <όντος> τοῦ κέντρου, τῶν δὲ χηλῶν Ἀφροδίτης.
 ἀποστρέφεται δέ, ὥσπερ κατὰ τὸν μῦθον, Ἀφροδίτη
 τὸν Ῥαρην, ἐπειδὴ ὁ χειμῶν ἀκολουθεῖ τῷ τοῦ Ῥαρεος
 15 ἰδίῳ καταστήματι, ἢ δὲ Ἀφροδίτῃ εὐκρατος. ὥστε
 ἐναντίως ἔχουσι πρὸς ἑαυτούς, ἀλλ' οὐ καθόλου· καὶ
 γὰρ ἀλλήλοις κατὰ τὸ τοῦ καιροῦ προσεχὲς συνάπτε-
 σθαι δοκοῦσι, μετὰ γὰρ χειμῶνα τὸ ἔαρ ἀναφέρεται.
 θεραπεύεται δὲ ὁ Ῥαρης ἥχοις ὅπλων καὶ σάλπιγγι, καὶ
 20 διὰ τοῦτο αὐτῷ τὴν πρώτην ἐορτὴν ἐπετελοῦν οἱ Ῥω-
 μαῖοι, καλοῦντες αὐτὴν Ἀρμιλούστριον οἶονεὶ καθαρ-
 μὸν ὅπλων, μὴ χείματος μὴ ἐτέρας τινὸς περιστάσεως
 εἰργούσης τὴν κίνησιν τῶν ὅπλων ἐπὶ τῷ τοῦ Ῥαρεος
 πεδίῳ. ὄνομα δὲ αὐτῷ κατ' Αἰγυπτίους Πυρόεις, ὅθεν
 25 καὶ Ξανθικὸς παρὰ Μακεδόσιν· Ἕλληνες δὲ αὐτόν, ὥς
 εἴρηται, Ῥαρεα ἐκ τῶν πραγμάτων προσηγόρευον. οὐδὲ

7) X, Georg. Cedren. hist. comp. p. 295, 21 Bonn.: ὅτι τὸν Μάρ-
 τεμ — p. 92, 2 τῶν τεχνῶν ἢ (Ῥαρεα omis.) τὸν παρ' ἀρρένων
 — 6 ζωογονικὴν.

v. 2 Ῥαρεα τὸν] ἄρεα τοῦ B 3 μόνων] μόνον B 7 ἐγέ-
 νετο εὐρέτης B 8 δὲ omis. A 12 <όντος> add. Gu. Kroll
 23 τοῦ omis. B

γὰρ ἂν τις εὕρη κυρίαν θεοῦ προσηγορίαν κατὰ τὸν X
 Ἀπολλόδωρον, ἀλλ' οὐδὲ φύσεως γνώρισμα, ἐπεὶ νῦν
 μὲν ἄρρενας, νῦν δὲ θηλείας τὰς ἰδέας εἰσάγουσιν οἱ
 φιλοσοφοῦντες· ἀλλ' ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ὀνομασίας
 αὐτοῖς ἔθεντο, ἄρρενας μὲν θεοὺς <τὰς> δημιουργικὰς 5
 δυνάμεις, θηλείας δὲ τὰς ζωογόνους εἰσάγοντες.

leest Rr 35. Ὅτι ἀγαθὸς μάλιστα ὁ Ἄρρεος ἀστήρ καὶ ὁ τοῦ S
 Κρόνου, εἶγε ἀγαθὰ πάντα καὶ φλαῦρον οὐδὲν κατὰ
 Πλάτωνα, ἀλλὰ τὴν τούτων θειότητα τὰ ὑπὸ σελήνην
 μὴ φέροντα φθείρεται, ὥς φησιν Ἰάμβλιχος. ὅτι κα- 10
 κοποιὸν τὸν Ἄρην οἱ ἀστρολόγοι φασίν, οὐχ ὅτι τοι-
 οὔτος τὴν φύσιν, ἀλλ' ἐπειδὴ κατιούσαις ταῖς ψυχαῖς
 ἐπὶ τὴν γένεσιν τῇ τῆς δίκης νόμῳ παρέπεται, κατ'
 ἀξίαν πράττων ἐπ' αὐταῖς τὰ δίκαια· ἀγαθὸς δὲ ἄρα
 ὁ τῇ δίκῃ συμμαχῶν. ὅτι πρὸς τοῦ Διαδόχου Πρό- 15
 κλου ἔστι μαθεῖν, ὅτι οὐκ ἐν ὑπάρξει οὐδὲ οὐσίᾳ τὸ
 κακόν, λέγοντος ὅτι οὐδὲ εἶναι τὸ κακόν ἔστι δυνα-
 τόν, μήτε ἐναντίον φανταζόμενον ὥς ἀγαθόν. ὅτι τοῦ
 ἀγαθοῦ ἕνεκα καὶ αὐτὸ τὸ κακόν· ἀλλὰ πάντα γε ἕνεκα
 τοῦ ἀγαθοῦ· καὶ τὸ θεῖον ἀναίτιον τοῦ κακοῦ· οὐ γὰρ 20
 τὸ κακὸν εἶη κακὸν ἐκείθεν, ἀλλ' ἐξ ἄλλων αἰτίων,
 καὶ οἷς τὸ γεννᾶν οὐ κατὰ δύναμιν ἀλλὰ κατ' ἀσθέν-
 νειαν ὑπάρχει· διό μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων περὶ τὸν
 πάντων βασιλέα τὰ πάντα θέμενος, καὶ αὐτὸ διδούς
 εἶναι τὸ κακὸν ὥσπερ ἀγαθὸν φανταζόμενον· εἰ γὰρ 25
 αὐτὸ τῶν ὄντων ἐστίν, οὕτω τε ἂν αὐτὸ ἀπάντων αἰ-

v. 2 Apollodor. frg. 29 FHG I 433. IV 649 8 Plato Tim.
 p. 30 A 23 Plato Tim. p. 29 E sq.

v. 5 <τὰς> add. Gu. Kroll 6 εἰπάγοντες, corr. εἰσ- A
 8 ἀγαθὰ μὲν πάντα, φλαῦρον δὲ μηδὲν Plato l. s. 19 τε S,
 γε ci. A. Dieterich

S τιον προσειπεῖν χρεών· καὶ οὐχ ἀπλῶς ἀπάντων οὐδὲ
 τῶν κακῶν, ἀλλὰ καὶ τούτων ἀναίτιον καὶ παντὸς τοῦ
 ὄντος αἴτιον· ὥστε οὐ ποιοῦσιν οἱ θεοὶ τὸ κακόν, ἀλλ'
 XS ὡς ἀγαθόν, καὶ ἀναιροῦσιν αὐτὸ ὡς κακόν. ὅρος RrIV 28
 5 γὰρ ἐστὶ κακοῦ οὐκ οὐσία ζῶσα καὶ ἔμψυχος ἀλλὰ διά-
 θεσις ἐν ψυχῇ ἐναντίως ἔχουσα πρὸς ἀρετὴν διὰ τὴν
 τοῦ καλοῦ ἀπόπτωσιν ταῖς ῥαθυμίαις ἐγγινομένη.
 S λάβοι οὖν ἄν τις εὐσεβῶς καὶ τοὺς λεγομένους κακο-
 ποιοὺς τῶν πλανήτων, οὐκ ὄντας μὲν τοιούτους τὴν
 10 φύσιν, συντελοῦντας δὲ εἰς τὴν τοῦ παντὸς διοίκησιν·
 εἰ γὰρ ψύχει μὲν ὁ Κρόνος, ὁ δὲ Ἄρης θερμαίνει, ἅρα
 συντελοῦσι τῇ γενέσει, καὶ καθ' ἑαυτὰ μὲν φθαρτικά
 ἐστὶ, κινεώμενα δὲ σωτήρια.

36. Ὅτι ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῇ ἀρμονικῇ· ὠρισμένοι, deest Rr
 15 φησίν, εἰσὶν οἱ ἀριθμοί, δι' ὧν ἐν πᾶσι τοῖς πρὸς
 ἄλληλα συμβαίνουσι καὶ ἀρμοζομένοις ὁμολόγος γίνε-
 ται συμφωνία· καὶ οὐδ' ὅτιοῦν δύναταί τινι, εἰ μὴ
 διὰ τούτων τῶν ἀριθμῶν συνελθεῖν. εἰσὶ δ' οὗτοι·
 ἐπίτριτος ἡμιόλιος σπονδεῖος διπλάσιος τριπλάσιος τε-
 20 τραπλάσιος.

37. Ὅτι τὸ μὲν αἰσθητὸν ἐξ ἡλίου, τὸ δὲ φυσικὸν deest Rr
 ἐκ τῆς σεληνιακῆς σφαίρας πρὸς ἡμᾶς παραγίνεται, καὶ
 τῇ τῶν φώτων ἐκατέρων εὐποιῖα κατ' ἐξαίρετον ἦδε
 συνέστηκεν ἡμῖν ἡ ζωὴ ἡ μέντοι ἡμετέρα ἀναστροφῇ.
 25 καὶ αἱ τῶν πρᾶξεων προκοπαὶ τοῦτο μὲν πρὸς τὰ δύο
 ταυτὶ φῶτα, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τοὺς πέντε πλάνητας
 ἀναφέρονται· ἀλλὰ τούτων τῶν ἀστέρων ἄλλους μὲν

v. 14 Ptolemaei eadem verba in Harmonicis non leguntur,
 similia saepe, e. g. II, 9 ed. Wallis

v. 4 ὅρος — 7 ἐγγινομένη X 5 γὰρ omis. B 7 ἐγγι-
 νομένην AS

ἡ μεσιτεία τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων ἀριθμῶν S
καλῶς μετὰ τῶν φώτων ἐνοῖ καὶ συνάπτει. ἄλλος δὲ
οὐδεὶς ἀριθμοῦ σύνδεσμος συμβιβάζει μετὰ τῶν φώτων·
οὐκοῦν οἱ μὲν τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Διὸς ἀστέρες
διὰ τούτων τῶν ἀριθμῶν ἑκατέρῳ τῶν φώτων συνά- 5
πτονται, ἀλλ' ὁ μὲν τοῦ Διὸς τῷ ἡλίῳ διὰ πάντων, τῇ
δὲ σελήνῃ διὰ πλειόνων, ὁ δὲ τῆς Ἀφροδίτης τῇ μὲν σε-
λήνῃ διὰ πάντων, τῷ δ' ἡλίῳ διὰ πλειόνων ἀρμόζεται
ἀριθμῶν. ἐντεῦθεν εἰ καὶ τὰ μάλιστα τούτων ἑκάτερον
ἀγαθοποιόν, ὁ τοῦ Διὸς ὅμως ἀστὴρ σὺν ἡλίῳ λυσι- 10
τελέστερός ἐστι, καὶ ὁ τῆς Ἀφροδίτης σὺν τῇ σελήνῃ·
οἱ δὲ τοῦ Κρόνου καὶ Ἄρεος ἀστέρες οὕτως οὐκ ἔχουσι
πρὸς τὰ φῶτα σύμβασιν, ὥς τινι μέντοι ἐσχάτῃ
ἀριθμῶν ἐμφάσει τὸν μὲν Κρόνον πρὸς τὸν ἥλιον
ἀφορᾶν, τὸν δὲ Ἄρην πρὸς τὴν σελήνην. καὶ διὰ 15
ταῦτα ἦττον ὠφέλιμοι τῇ ἀνθρωπίνῃ δοκοῦσι ζωῇ· τί
δὲ δῆποτε καὶ αὐτοὶ ἐσθ' ὅτε καὶ πλουτοῦν καὶ περι-
φάνειαν τοῖς ἀνθρώποις παρέχειν πιστεύονται, ἑτέρῳ
τοῦτο ἐξετάσει προσήκει. ὃ γε μὴν Πλωτῖνος ἐν βι-
βλίῳ τῷ ἐπιγραφομένῳ ὅπως ποιεῖ τὰ ἄστρα' περὶ 20
τούτου ἀποφαινόμενός φησι, μηδὲν ἢ δυνάμει ἢ ἐξου-
σίᾳ τούτων τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνειν, ἀλλ' ἅπερ ἡ
τῆς θείας οἰκονομίας ἀνάγκη ἑκάστοις ἐκύρωσεν, οὕτω
διὰ τοῦ τῶν ἑπτὰ τούτων προποδισμού ἢ στηριγμοῦ
ἢ ὑποποδισμού δεικνυσθαι, ὥσπερ καὶ οἰωνοὶ ἦτοι 25
περιπτάμενοι ἢ ἀτρεμοῦντες τὰ μέλλοντα ταῖς πτέρυξιν
ἢ ταῖς φωναῖς σημαίνουσιν εἰδότες. τοῦ Πλωτίνου ἐκ

v. 19 cf. Plotin. Enn. II, 3 περὶ τοῦ εἰ ποιεῖ τὰ ἄστρα § 3
extr. 27 Plot. Enn. II, 3, 8

v. 9 ἑκατέρων S, corr. Gu. Kroll 13 μέντοι ἢ ἐσχάτῃ S,
ἢ del. Gu. Kroll

Σ τοῦ αὐτοῦ λόγου· ὁ σημαίνει — ἡγουν τὰ ἄστροα — μὲν
οὖν πάντα ὅσα ἐν αἰσθητῷ, ποιεῖ δὲ ἄλλα, ὅσα φανε-
ρῶς ποιεῖ· ἡμεῖς δὲ ψυχῆς ἔργα κατὰ φύσιν ποιοῦμεν,
ἕως μὴ ἐσφάλημεν ἐν τῷ πλήθει τοῦ παντός· σφαλέν-
5 *τες δὲ ἔχομεν δίκην.*’

38. Ὅτι ὡς αὐτός φησι Πλωτῖνος· Ἰλάτῳνι δὲ ὁ δεest Rr
ἀτρακτός ἐστι τό τε πλανώμενον καὶ τὸ ἀπλανὲς τῆς
περιφορᾶς· καὶ αἱ Μοῖραι δὲ καὶ ἡ Ἀνάγκη μήτηρ
οὗσα στρέφουσι καὶ ἐν τῇ γενέσει ἐκάστου ἐπικλώθουσι
10 καὶ δι’ αὐτῆς εἰσιν εἰς γένεσιν τὰ γεννώμενα· ἐν τε
Τιμαίῳ θεὸς μὲν ὁ ποιήσας τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς δι-
δωσιν· οἱ δὲ φερόμενοι θεοὶ τὰ δεινὰ καὶ ἀναγκαῖα
πάθη, θυμοὺς καὶ ἐπιθυμίας, καὶ ἡδονὰς καὶ λύπας
αὐ, καὶ ψυχῆς ἄλλο εἶδος, ἀφ’ οὗ τὰ παθήματα ταυτί.
15 οὗτοι γὰρ οἱ λόγοι συνδέουσιν ἡμᾶς τοῖς ἄστροις, παρ’
αὐτῶν ψυχὴν κομιζομένους καὶ ὑποτάττουσι τῇ ἀνάγκῃ
ἐνταῦθα λόγους· καὶ ἦθη τοίνυν παρ’ αὐτῶν καὶ κατὰ
τὰ ἦθη πράξεις, καὶ πάθη ἀπὸ ἕξεως παθητικῆς οὔσης·
ὥστε τί λοιπὸν ἡμεῖς, ἢ ὅπερ ἐσμὲν κατ’ ἀλήθειαν
20 ἡμεῖς, οἷς καὶ κρατεῖν τῶν παθῶν ἔδωκεν ἡ φύσις·
καὶ γὰρ ὅμως ἐν τούτοις τοῖς κακοῖς διὰ τοῦ σώματος
ἀπειλημμένοις ἀδέσποτον ἀρετὴν θεὸς ἔδωκεν. οὐ γὰρ
ἐν ἡσυχῇ οὖσιν ἀρετῆς δεῖ ἡμῖν, ἀλλ’ ὅταν κίνδυνος ἐν
κακοῖς εἶναι ἀρετῆς οὐ παρούσης. διὸ καὶ φεύγειν
25 ἐντεῦθεν δεῖ καὶ χωρίζειν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν προσγεγε-
νημένων καὶ μὴ τὸ σύνθετον εἶναι σῶμα ἐψυχωμένον,

v. 6 Plot. Enn. II, 3, 9sq. Plato Rep. X p. 617 sqq. 11 Plat.
Tim. p. 30 B

v. 10 ἐν δὲ Τιμαίῳ Plot. 16 κομιζομένην S, κομιζομένους
correxī ad Plotini codicum fidem 21 διὰ τὴν τοῦ σώματος
codices Plotini, e quibus post σώματος addit φύσιν Par. gr. 1816

ἐν ᾧ κρατεῖ μᾶλλον ἢ σώματος φύσις ψυχῆς τι ἵχνος S
 λαβοῦσα, ὥς τὴν ζωὴν τὴν κοινὴν μᾶλλον τοῦ σώματος
 εἶναι. πάντα γὰρ σωματικὰ ὅλα ταύτης, τῆς δὲ ἐτέρας
 τῆς ἔξω ἢ πρὸς τὸ ἄνω φορὰ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ
 θεῖον, ὧν οὐδεὶς κρατεῖ, ἀλλ' ἢ προσχρῆται, ἵν' ἢ 5
 ἐκείνο καὶ κατὰ τοῦτο ζῇ ἀναχωρήσας, ἢ ἔρημος ταύ-
 της τῆς ψυχῆς γενόμενος ζῇ ἐν εἰμαρμένῃ· καὶ ἐν-
 ταῦθα τὰ ἄστρα αὐτῷ οὐ μόνον σημαίνει, ἀλλὰ καὶ
 γίνεται αὐτὸς οἶον μέρος καὶ τῷ ὅλῳ συνέπεται, οὐ
 μέρος. διττὸς γὰρ ἕκαστος· ὁ μὲν τὸ συναμφοτέρον τι, 10
 ὁ δὲ αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ κόσμος δὲ, ὁ μὲν τὸ ἐκ σώματος
 καὶ ψυχῆς τινος δεθείσης σώματι, ὁ δὲ ἢ τοῦ παντὸς
 ψυχῇ ἢ μὴ ἐν σώματι, ἐλλάμπουσα δὲ ἵχνη τῇ ἐν σώ-
 ματι, καὶ ἥλιος δὴ καὶ τᾶλλα διττὰ οὕτω'.

deestRr 39. Ὅτι ἐπειδὴ τόδε τὸ πᾶν ἀρρήτω τέχνῃ πεποί- 15
 κιλται ἀρμονίας τε πληῖρες εὐδαίμονός ἐστιν, ἀνάγκη
 δῆπουθεν ἐξ ὀξέων καὶ βαρέων, προσηνῶν τε καὶ ἀν-
 στηρῶν φθόγγων καὶ ῥυθμῶν καὶ τόνων, ἵν' οὕτως
 εἴπω, συνηρμόσθαι τὴν φύσιν.

RrIII 27 40. Ὅτι οἱ παλαιοὶ μετὰ τελευτὴν ἔκαιον τὰ σώ- YS
 ματα, συναποθεοῦντες ὥσπερ τῇ ψυχῇ καὶ τὸ σῶμα· 21
 καθάπερ γὰρ ἐκείνη πυρώδης τὴν φύσιν καὶ πρὸς τὰ S
 ἄνω σπεύδουσα, οὕτω βαρὺ τὸ σῶμα καὶ ψυχρὸν καὶ
 πρὸς τὰ κάτω ῥέπον. ἐδόκουν τοίνυν καὶ αὐτὸ τὸ
 εἶδωλον ἐκκαθαίρειν τοῦ σώματος τῇ τοῦ πυρὸς ἀγι- 25
 στείᾳ· οὐ γὰρ ἀληθὴς ὁ λόγος ὁ κατὰ τὸν Ἀναξίμαν-

v. 26 Anaximander: an potius Heraclitus? cf. Diels Do-
 xogr. gr. 283^a 16

v. 3 ὅλα] ὅσα Plot. 8 καὶ omis. Plot. 12 δεθείς S,
 δεθείσης correxi ad Plotini codicum lectionem 14 τὰ ἄλλα
 Plot. 20 ὅτι τὰ τῶν νεκρῶν σώματα ἔκαιον οἱ παλαιοὶ συνεξ-
 αιθεροῦντες αὐτὰ τῇ ψυχῇ Y

S δρον, ὅς ἐκ τοῦ πυρὸς εἶναι τόδε τὸ πᾶν ἀπεφήνατο,
 καὶ διὰ τοῦτο πυρὶ παραδοθῆναι πρὸς τῶν ἀρχαίων τὰ
 σώματα· ἢ κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς, οἱ καθολικὴν ἐκπύ-
 ρωσιν ἀναμένοντες προαπετέφρουν τοὺς θνήσκοντας·
 5 πολλῷ γὰρ πρεσβυτάτῳ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογμάτων
 ἢ τοιαύτῃ τῶν σωμάτων ἀναστοιχείωσις. τοὺς μέντοι
 ὀδόντας οὐκ ἔχοντας φύσεως ἢ πυρὶ ἢ χρόνῳ γοῦν
 μακροῷ καταναλίσκεσθαι, κατελίμπανον ἐπ' αὐτῆς τῆς
 πυρᾶς ὡς τὸ λοιπὸν ἀχρήστους πρὸς τὸν τῆς παλιγ-
 10 γενεσίας λόγον ἀποβλέποντες· σφόδρα γὰρ καὶ αὐτοὶ
 τὸν περὶ αὐτῆς παρεδέχοντο λόγον διὰ τὸ αὐθις ὡς
 ἐδόκει παλιγγενησόμενον ἄνθρωπον μὴ χρήζειν ἐπὶ τῆς
 μητρῶας γαστρὸς ὀδόντων.

Y 41. Ὅτι οὐκ εἰσιν ἀστέρες κακοποιοί, ἀλλὰ πάντες Br III 28
 15 ἀγαθοί· ἀλλ' ἐπεὶ καθ' ἁρμονίαν τὸ πᾶν συνίσταται,
 οἱ μὲν αὐτῶν εἰσι ξηροί, οἱ δὲ ὑγραίνουσιν, οἱ δὲ ἄλλο
 τι ἔχουσι πρὸς τὰς κράσεις αὐτῶν· τοίνυν δοκοῦσι
 βλάπτειν κατὰ τὴν ἐνέργειαν, οὐ κατὰ τὴν πρόθεσιν,
 καὶ ὅτι τὰς ἀκράτους αὐτῶν ἐνίοτε δυνάμεις οὐχ ὑπο-
 20 μένοντα τὰ ἐν τῇ γῇ βλάπτονται, ὡς καὶ ὀφθαλμοὶ
 ὑπὸ σφοδρότητος φωτός.

XHS 42. Κατὰ δὲ τὴν πρώτην τοῦ Μαρτίου μηνὸς Ἡραν IV 29
 ἐτίμων οἶονεὶ τὴν σελήνην διὰ τὴν νεομηνίαν· ἀνεκῆ-
 24 ρυττε δὲ ὁ ἱερεὺς χοῖναι γλυκέσι πόμασί τε καὶ σι-
 X τίοις χοῖσθαι ἅπαντας πρὸς φυλακὴν ὑγείας. ἐκίνουν
 δὲ τὰ ὅπλα Ῥωμαῖοι ἐπὶ τῷ τοῦ Ἄρεος πεδίῳ ἢ τεμέ-

v. 3 Stoici cf. Diels Doxogr. gr. 468^a 8 sqq.

v. 5 πρεσβύτατον ci. Gu. Kroll 19 δυνάμεις ἐνίοτε F
 21 φαιδρότητος F 22 ἐν τῇ πρώτῃ οὖν τοῦτον ἀνεκῆρυττεν
 ὁ ἱερεὺς χοῖναι eqs. H, ὅτι κατὰ τὴν — 25 ὑγείας cet. des. S
 23 ἐκήρυττε X 25 ἐκίνουν — 26 τεμένει omis. H

νει. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ πόνων ἀνεπαύοντο, καὶ Ἡ αἱ λεγόμεναι παρ' αὐτοῖς Ματρῶναι, τουτέστιν εὐγενεῖς, τοὺς οἰκέτας εἰστίων, καθάπερ ἐν τοῖς Κρονίοις τουτὶ πράττειν ἔθος ἦν τοῖς δούλους κεκτημένοις· ὧν αἱ μὲν δι' Ἄρεος τιμὴν δουλεύουσι τοῖς ἄρρεσι τῶν 5 οἰκετῶν διὰ τὴν κρείττονα φύσιν· οἱ δ' ἀποτρόπαιον ὥσπερ θεραπείαν εἰσάγοντες τᾷ Κρόνῳ τοῖς ἑαυτῶν δούλοις ἐδούλευον, ὅπως μὴ ταῖς ἀληθείαις νεμεσητόν τι παθόντες εἰς δουλείαν πολεμίων καταπέσωσιν. πάν- 10 τες δὲ κατὰ τὸν Μάρτιον τροφὴν τὴν ἐκ κυάμων ἐλάμβανον· Ἄρεος δὲ ὁ κύαμος, παρὰ τὸ κύειν αἷμα· ΧΗ ἔχριόν τε τὰς ἀλλήλων ὕψεις ἀντὶ αἵματος τὸ χρίσμα τοῦ κυάμου λαμβάνοντες, ταύτῃ γε τὸν Ἄρεα θεραπεύοντες. ὅτι ὁ Πυθαγόρας πάνυ τὸν κύαμον ἀπεστρέ- 15 φετο· διαφερόντως γὰρ παρὰ τοὺς ἄλλους καρπούς ΧS διεγείρει τὰ σώματα πρὸς συνουσίαν ἐσθιόμενος, καὶ 16 ταύτῃ καθέλκει τὰς ψυχὰς ἐπὶ τὴν γένεσιν. ὁ δὲ Ποντικὸς Ἡρακλείδης φησὶν, ὥς εἴ τις τὸν κύαμον ἐν καινῇ θήκῃ ἐμβαλὼν ἀποκρύψει τῇ κόπρῳ ἐπὶ τεσσα- 20 ράκοντα πάσας ἡμέρας, εἰς ὅψιν ἀνθρώπου σεσαρκω- μένου μεταβαλόντα τὸν κύαμον εὕρήσει, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ποιητὴν φάναι·

ἰσὸν τοι κυάμους τε φαγεῖν κεφαλὰς τε τοκήων.
Διογένης δὲ ἐν τρισκαιδεκάτῃ ἀπίστων ταῦτά φησιν·

v. 18 Heraclides FHG II p. 197 23 Abel frgm. Orph. 263
24 Antonius Diogenes ἐν τρισκαιδεκάτῃ τῶν ὑπὲρ Θούλην ἀπίστων.

v. 1 ἐν ταύτῃ — 10 ἐλάμβανον omis. X 13 θεραπεύον-
τες cet. des. H 14 ὅτι ὁ πυθαγόρας — p. 100, 19 λύθρον
εὕρήσει S | ὅτι — ἀπεστρέφετο omis. X 15 γὰρ] δὲ X
18 Ποντικὸς omis. X | τὸν] τὴν X 19 καινῇ X | θύια S | βάλ-
λων S | τεσσαράκοντα B, in marg.: Lucianus in Titarmi vindic-
atione 21 διὰ τοῦ τὸν A 23 τοι omis. S | φαγεῖν καὶ κε-
φαλὰς τοκήων A 24 ἐν τρισκαιδεκάτῃ ἀπίστων ταῦτα omis. X

- XS τότε ἀπὸ τῆς αὐτῆς σηπεδόνης ἄνθρωπον συστήναι καὶ
 κύαμον βλαστῆσαι. τούτου δὲ φανερὰ ἐπῆγε τεκμήρια·
 εἰ γὰρ τις διατραγῶν κύαμον καὶ τοῖς ὁδοῦσι λεάνας
 ἐν ἀλέᾳ τῆς τοῦ ἡλίου βολῆς καταθείη πρὸς ὀλίγον,
 5 εἴτα ἀναστὰς ἐπανέλθοι μετ' οὐ πολὺ, εὔροι ἂν ὁδο-
 δότα ἀνθρωπείου φόνου· εἰ δὲ καὶ ἀνθοῦντος ἐν τῷ
 βλαστάνειν τοῦ κυάμου λαβὼν τις περσάζοντος τοῦ ἄν-
 θους βραχὺ ἐνθείη ἀγγεῖω κεραμεῷ καὶ ἐπίθεμα ἐπι-
 θεῖς ἐν τῇ γῇ τε κατορύξειε καὶ ἐννευήκοντα παρα-
 10 φυλάξειεν ἡμέρας μετὰ τὸ κατορυχθῆναι, εἴτα μετὰ
 ταῦτα ὀρύξειε καὶ λάβοι καὶ ἀφέλοι τὸ πῶμα, εὔροι
 ἂν ἀντὶ τοῦ κυάμου ἢ παιδὸς κεφαλὴν συνεστῶσαν ἢ
 γυναικὸς αἰδοῖον. ὥστε ἀφεκτέον κατὰ Πυθαγόραν
 κυάμον, ὡς καὶ τῶν λεγομένων χρυσολαχάνων, ἐπειδὴ
 X καὶ αὐτῶν ἡ γένεσις ἐξ ἐμμήνων γυναικῶν ἐστι. τού-
 16 του χάριν εἰς τοὺς τάφους κύαμοι ῥίπτονται ὑπὲρ σω-
 XS τηρίας ἀνθρώπων. ὅτι δὲ κύαμος ἀπὸ τοῦ αἵματος
 εἴρηται, δυνατόν τῇ πείρᾳ παραλαβεῖν· εἴ τις γὰρ αὐ-
 τὸν ἀποβρέξει ἐπὶ νυχθήμερον, τὸ ἐν αὐτῷ ὕδωρ λύ-
 20 θρον εὐρήσει.
- X 43. Οἱ δὲ μάγγιπες, οἷονεὶ τεχνῖται τοῦ ἀνδραπο- RrIV 30

v. 1 sqq. quae a Laurentii codicibus discrepant, correxit Rr e Porphyrii vita Pythagorae, quae c. 44 habet τότε δὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς — 13 γυναικὸς αἰδοῖον | τότε omis. X | αὐτῆς Porph., omis. XS | ἀνθρώπους Porph. 3 διατραγῶν A | λεάνας A, λειάνας BA₂, λεάνας S Porph. 4 τῇ — βολῇ S 5 ἀποστὰς Porph. | μετ' οὐ πολὺ omis. S 6 γόνου Porph. | ἐν τῷ — 7 περσάζοντος omis. X 7 τοῦ ἄνθους omis. B 8 κεραμεῖω X, κεραμίω Porph. | καὶ ἐπίθεμα Porph., ἐπίθεμα X, ἐπίθεμα δὲ S | ἐνθεῖς X 9 τε omis. S Porph. | κατορύξει XS | παραφυλάξοι A, παραφυλάξει BS 11 ὀρύξοι AS, ὀρύξει B, ὀρύξας Porph. | καὶ λάβοι | καὶ omis. Porph. 12 ἂν Porph., omis. XS 14 κυάμων B | ἐπεὶ X 15 ἐστι omis. S | τούτου — 17 ἀνθρώπων omis. S 21 ἀνδραποδώδους A, ἀνδραπόδους A₂, ἀνδραπόδους B

δώδους ἄρτου, ἔπεμπον τοῖς ἐν λόγῳ Ῥωμυλίας ἀν- X
 νώνας· οὕτω δὲ ταύτας ἐκάλουν, διὰ τὸ κατὰ τὴν ἐν-
 νάτην ὥραν ἐπιδίδοσθαι πρὸς τοῦ Ῥωμύλου τὴν τρο-
 φὴν τοῖς στρατιώταις καὶ γὰρ Οὐαλεντινιανὸς
 ἀπαίδευτος ἦν καὶ μόνον βαρύνῃς. 5

Rr IV 31 44. Τῇ πρὸ τεσσάρων Νωνῶν Μαρτίων ἄνεμον
 βριαότερον ὡς ἐπίπαν πνεῖν προλέγει ὁ Εὐδόξος.

32 45. Τῇ πρὸ τριῶν Νωνῶν Μαρτίων ὁ πλοῦς τῆς
 Ἰσιδος ἐπετελεῖτο, ὃν ἔτι καὶ νῦν τελοῦντες καλοῦσι
 πλοιαφέσια. ἡ δὲ Ἰσις τῇ Αἰγυπτίων φωνῇ παλαιὰ 10
 σημαίνεται, τουτέστιν ἡ σελήνη· καὶ προσηκόντως αὐ-
 τὴν τιμῶσιν ἐναρχόμενοι τῶν θαλαττίων ὁδῶν, διὰ τὸ
 αὐτὴν, ὡς ἐλέγομεν, τῇ φύσει τῶν ὑδάτων ἐφεστάναι.
 φασὶ δὲ ταύτην καὶ ὑγείας εἶναι δότεiran, καθάπερ
 ἡμεῖς τὸν Ἀσκληπιόν. ταῦτόν δ' ἂν εἴη· ὥσπερ γὰρ 15
 ἡμεῖς τὸν ἥλιον εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν λαμβάνοντες μετὰ
 τὰς ἐκείνου δυσμὰς τῆς νυκτὸς ἐπιγινομένης αἵτιον
 αὐτόν τοῦ ὕπνου καὶ νυκτὸς καὶ ἀναπαύσεως, αἵτιον
 καὶ δοτῆρα τῆς ὑγείας μυθεύουσιν. ὁ δὲ Χαιρωνεὺς
 Ἰσιν μὲν τὴν γῆν εἶναι βούλεται καὶ Ὅσιριν τὸν Νεῖ- 20
 λον, Τυφῶνα δὲ τὴν θάλατταν, εἰς ἣν ὁ Νεῖλος ἐμ-
 πίπτων ἀφανίζεται.

33 46. Τὴν Τύχην οἱ Ἕλληνες γράφουσι βουπρόσω-
 πον· ἐγὼ δ' οἶμαι τὴν ὑγρὰν εἶναι οὐσίαν, ὅθεν καὶ
 ἄκουαν αὐτὴν Ῥωμαίοις ἔθος καλεῖν ἀπὸ τῆς ἰσότητος, 25

v. 7 Eudoxus Wachsmuth de ost. p. 296 nr. 9 20 Plut.
 de Is. et Os. c. 32 p. 363 D

v. 1 ῥωμυλίους A | ἀνόνας X 5 lacunam indicandam
 putavi 7 εὐδόξιος A, corr. A₂ 8 ποῦς A, πλοῦς A₂
 11 προσηκόντως A, προσηκόντως corr. ead. m. 16 λαμβάνον-
 τες ἢ μετὰ B 19 lacunam indicavit Sch 20 ἴσην B
 23 βοοπρόσω A, corr. A₂ 25 ἀκουὰν A

X τὸ δ' ὕδωρ ὁμοιομερὲς καὶ ἴσον τὴν φύσιν. καὶ κα-
λῶς ἄκουα πρὸς αὐτῶν ὠνόμασται, ἐπειδὴ τὴν ἰσότητα
ἦτοι ὁμοιομέρειαν ἀπὸ τοῦ ἄκουα κατὰ παραγωγὴν ἐπι-
καλοῦσιν.

Par. 47. Τὸ σίβυλλα Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστὶν ἐρμηνευομένη deest Rr
6 προφητὶς ἡγουν μάντις, ὅθεν ἐνὶ ὀνόματι αἱ θήλεια
μάντιδες ὠνομάσθησαν Σίβυλλαι· γεγόνασι δὲ Σίβυλλαι
δέκα ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις. πρώτη ἡ καὶ
Χαλδαία ἡ καὶ Περσὶς ἡ καὶ πρὸς τινῶν Ἑβραία ὀνομα-
10 ζομένη, ἥς τὸ κύριον ὄνομα Σαμβήθη, ἐκ τοῦ γένους
τοῦ μακαριωτάτου Νῶε, ἡ περὶ τῶν κατὰ Ἀλέξανδρον
τὸν Μακεδόνα λεγομένη προειρηκέναι, ἥς μνημονεύει
Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλέξανδρου βίον ἱστορήσας, ἡ περὶ
τοῦ δεσπότης θεοῦ μυρία προθεσπίσασα καὶ τῆς αὐ-
15 τοῦ παρουσίας· ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδουσιν αὐτῇ,
πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία εἰκοσιτέσσαρα περὶ παν-
τὸς ἔθνους καὶ χώρας περιέχοντα. ὅτι δὲ οἱ στίχοι
αὐτῆς ἀτελεῖς εὐρίσκονται καὶ ἄμετροι, οὐ τῆς προφη-
τιδὸς ἐστὶν ἡ αἰτία ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων, οὐ συμ-
20 φθασάντων τῇ φύμῃ τῶν λεγομένων ἢ καὶ ἀπαιδευτῶν
γενομένων καὶ ἀπείρων γραμματικῶν· ἅμα γὰρ τῇ ἐπι-
πνοίᾳ ἐπέπαντο ἐν αὐτῇ ἢ τῶν λεχθέντων μνήμη, καὶ
διὰ τοῦτο εὐρίσκονται στίχοι ἀτελεῖς καὶ διάνοια σκά-
ζουσα, εἴτε κατ' οἰκονομίαν θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὥς
25 μὴ γινώσκονται ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρη-
σμοὶ αὐτῆς. δευτέρᾳ Σίβυλλα ἡ Αἰβυσσα, τρίτῃ Σίβυλλα

v. 13 Nicanor Scr. Alexandri Magni p. 152

v. 1 τὸ δ'] τοῦ B 2 ὠνόμασθαι B 5 περὶ σιβύλλης. τὸ
σίβυλλα κτλ. cod. Parisinus gr. 854 f. 159, Cramer anecd. gr. I,
332 sq. 12 λεγομένων προειρηκέναι Par., corr. ex Suida E.
Maass de Sibyllarum indicibus p. 44

ἡ Δελφίς, ἡ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα· γέγονε δὲ αὕτη πρὸ Par.
 τῶν Τρωϊκῶν καὶ ἔγραψε χρησμούς δι' ἐπῶν ἐν τοῖς χρό-
 νοῖς τῶν κριτῶν, ὀπηνίκα Δεβώρα προφητὶς ἦν παρὰ
 Ἰουδαίοις. τετάρτη Ἱταλικὴ ἡ ἐν Κιμμερίᾳ τῆς Ἱτα-
 λίας, πέμπτη Ἐρυθραία ἀπὸ πόλεως Ἐρυθρᾶς καλου- 5
 μένης ἐν Ἰωνίᾳ, ἡ περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ προειρηκυῖα πο-
 λέμου. ἕκτη Σαμία, ἥς τὸ κύριον ὄνομα Φυντῶ, περὶ
 ἥς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης, καὶ αὕτη ἐν τοῖς χρόνοις
 τῶν παρὰ Ἰουδαίοις κριτῶν ἦν. ἑβδόμη Κυμαία ἡ καὶ
 Ἀμάλθεια ἡ Ἡροφίλη· ἡ δὲ Κύμη πόλις ἐστὶν Ἱτα- 10
 λικὴ, ἥς πλησίον ἄντρον ἐστὶ συνηρεφές καὶ γλαφυ-
 ρώτατον, ἐν ᾧ διαιτωμένη ἡ Σίβυλλα αὕτη τοὺς χρησ-
 μούς ἐδίδου τοῖς πυνθανομένοις. ὀγδόη ἡ Γεργιθία·
 πολίχνη δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον τὸ Γεργίτιον. ἐν-
 νάτη Φρυγία, δεκάτη ἡ Τιβουρτία ὀνόματι Ἀλβουναία. 15
 ὅτι ἡ Ἰουδαία Σίβυλλα καὶ Χαλδὺς ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ
 ὁ Φίλων τὸν Μωυσέως βίον ἀναγράφων Χαλδαῖον εἶναι
 αὐτὸν λέγει, γεγενῆσθαι δὲ ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς τῶν προ-
 γόνων αὐτοῦ ἐκείσε κατελθόντων διὰ λιμὸν κατασχόντα
 Βαβυλῶνά τε καὶ τὰς πλησιοχώρους. καὶ ὡς ἔοικεν, 20
 ἀπ' ἀρχῆς οἱ Χαναναῖοι οὕτως ἐκαλοῦντο, ἢ διὰ τὸ τὸν
 Ἀβραὰμ ἐκεῖθεν ὠρμηῆσθαι. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς Φίλων
 καὶ περὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Μωυσέως, ὅτι ὑπ'
 αὐτοῦ μὲν τῇ Χαλδαϊκῇ γλώττῃ ἐγράφη, ὕστερον δὲ
 ὑπὸ Πτολεμαίου εἰς τὴν Ἑλλάδα μετεφράσθη, ὃς τρί- 25
 τος ἦν τῶν ἀπ' Ἀλεξάνδρου τὴν Αἴγυπτον παραλα-

v. 17 Philo Vita Mosis I, 2 22 Philo ibid. II, 5. 6

v. 1 Δελφοῖς] δελφίς Par. 7 φυντῶ Par.₂ in corr. 10 ἱε-
 ροφύλη Par., corr. E. Maass ibid. p. 45 11 συνηρεφές Par.,
 corr. Cramer 13. 14 γεργιτία et τὸ γεργίτιον Par., Γεργιθία
 et ἡ Γέργιθος E. Maass 15 τιγούρτη et ἄβουναία Par., emen-
 davit E. Maass 17 μωσέως Par. 23 μωσέως Par.

Par. βόντων, Φιλάδελφος ἐπικεκλημένος. ταύτης δὲ τῆς
 Ἑβραϊᾶς Σιβύλλης βίβλω ἐνέτυχον ἐν Κύπρῳ, ἐν ᾗ
 πολλὰ καὶ τῶν <ἐλληνικῶν> προφητεύσασα διαλαμβάνει·
 καὶ μέντοι καὶ περὶ Ὀμήρου, ὅτι ἀναστήσει ὁ θεὸς ἄν-
 5 θρωπὸν τινα σοφόν, ὃς τὸν τῶν ἡρώων πόλεμον ἀνα-
 γράφεται καὶ τοὺς γενναιοτάτους τούτων ὑμνήσει· προ-
 λέγει δὲ καὶ περὶ Χριστοῦ καὶ τῶν μετὰ τὴν Χριστοῦ
 παρουσίαν γεγεννημένων· καὶ μέντοι καὶ περὶ τῶν
 γενησομένων ἕως τῆς συντελείας, ἐν οἷς καὶ περὶ Κύ-
 10 πρου καὶ Ἀντιοχείας παλίμφημά τινα προφητεύει, τῆς
 μὲν ὡς πολέμῳ πεσουμένης καὶ μηκέτ' ἀναστησομένης,
 τῆς δὲ νήσου ὑποβρυχίου γενησομένης· φησὶ γάρ·

Τλήμων Ἀντιόχεια, σὲ δὲ πτόλιν οὔποτ' ἐροῦσιν,
 εἴτε κακοφροσύνησι τεαῖς περὶ δούρασι πίπτεις,

15 καὶ ἐξῆς

αἰ' αἰ' Κύπρε τάλαινα, σὲ δὲ μέγα κῦμα καλύψει
 ἡμασι χειμερίησιν ὀρινομένη τε θάλασσα.

προέλαβε δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν αὕτη ἡ Σί-
 βυλλα ἔτη δισχίλια, ἥς ἐστι καὶ τοῦτο τὸ ἔπος τὸν

20 τίμιον σταυρὸν προμηνύον·

ὦ ξύλον ὦ μακαριστόν, ὑφ' οὗ θεὸς ἐξετανύσθη.

XS Par. ὅτι τέταρτος ἀπὸ Ῥώμου τοῦ οἰκιστοῦ βασιλεὺς ἐν Rr IV 34

Ῥώμῃ γέγονε Ταρκύνιος Πρίσκος· γυνὴ δέ τις Ἀμάλ-
 θεια ἦλθε πρὸς αὐτὸν ἐπιφερομένη τρεῖς βίβλους, χρη-

v. 13 sq. 16 sq. cf. Oracula Sibyllina ed. Rzach IV, 140.
 141. 143. 144. XIII, 125. 126 21 Or. Sib. VI, 26

v. 2 βίβλον Par., corr. Gu. Kroll 3 ἐλληνικῶν supplevi in
 lacuna octo fere litterarum Par. 13 τλήμον Par. 20 ὅτι
 (omis. X) ἐπὶ ταρκυνίου πρίσκου τοῦ ἡγρὸς ἀμαλθία τοῦνομά τις
 (τις τοῦνομα S) γυνὴ ἦκεν ὡς αὐτόν — p. 105, 12 φυλακὴν XS
 24 χρησιμοὶ δὲ σιβύλλης τῆς κυμαίας ἐτόγγαλλον, ἐπεξήτει δὲ τὸν
 (κατὰ add. X) βασιλέα (omis. X) τριάκοντα τούτους ἀποδόσθαι
 χρυσῶν XS

σμοὺς Σιβύλλης τῆς Κυμαίας, καὶ ἐξήτει αὐτῷ δοῦναι XSPar.
 εἰς τριάκοντα χρυσοῦς· τοῦ δὲ καταφρονήσαντος ἀγα-
 νακτήσασα ἡ γυνὴ ἔκαυσε τὸ ἐν τῶν βιβλίων, καὶ
 αὐτὴς προσελθοῦσα ἡξίου καὶ ὑπὲρ τῶν λειπομένων δύο
 τοὺς τριάκοντα λαβεῖν χρυσοῦς· τοῦ δ' ἔτι μᾶλλον 5
 αὐτὴν ὑπεριδόντος καὶ τὸ ἕτερον ἔκαυσε· λοιπὸν οὖν
 ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου ἐνὸς τὴν αὐτὴν ἐπέξῃτει τιμὴν. στο-
 χασάμενος οὖν ὁ βασιλεὺς ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι τῇ
 βασιλείᾳ λαμβάνει δοὺς τοὺς τριάκοντα χρυσοῦς· καὶ
 εὐρῶν ἐν αὐτῷ τὰς Ῥωμαίων τύχας κατ' ἐξαίρετον καὶ 10
 μόνας ἐγγεγραμμένας, ἐξήκοντα πατρικίων συστήματι
 τὴν τούτων παρέδωκε φυλακὴν.

RrIV35 48. Νώναις Μαρτίαις ὁ Βάρρων ὄρθρου τὸν στέ- X
 φανον δύεσθαι λέγει καὶ πνεῖν τὸν βορρᾶν.

III29 IV36 49. Εἰδοῖς Μαρτίαις ἑορτὴ Διὸς διὰ τὴν μεσομη- 15
 νίαν καὶ εὐχαὶ δημόσiai ὑπὲρ τοῦ ὑγιεινὸν γενέσθαι
 τὸν ἐνιαυτόν. ἱεράτευον δὲ καὶ ταῦρον ἐξέτη ὑπὲρ
 τῶν ἐν τοῖς ὅρεσιν ἀγρῶν, ἡγουμένου τοῦ ἀρχιερέως
 καὶ τῶν κανηφόρων τῆς Μητρος. ἤγετο δὲ καὶ ἄν- XYH

v. 14 Varro Wachsmuth de ost. p. 296 nr. 10

v. 3 τὸ ἐν τῶν βιβλίων ἔκαυσε X S | καὶ | εἶτα X S 4 προσ-
 ελθοῦσα] ὡς αὐτὸν γενομένη X S | καὶ omis. S Par. | ἀπολειπο-
 μένων B 5 τοὺς αὐτοὺς τριάκοντα X S | χρυσοῖους Par. 6 πα-
 ριδόντος X | λοιπὸν οὖν] πάλιν δὲ X S 7 ἑτέρου] λειπομένον X S |
 ἐπιζητούσης τοῦ χρυσοῖου ποσότητα, στοχασάμενον εἰκὸς τὸν βα-
 σιλέα, ὡς ἀναγκαῖα μᾶλλον (μᾶλλον omis. S) ἐτύγγανε τὰ βιβλία,
 πρίσθαι (ἐπρίατο X) παρ' αὐτῆς τὸ λειπόμενον· εἶτα εὐρόντα (10)
 X S 9 χρυσοῖους Par. 11 συστήματα B Par. 12 παραδοῦναι
 X S 17 ἱεράτευε B 18 τοῦ ἀρχιερέως omis. B 19 μητροῦ A,
 μητροῦ A₂, unde corrūpit μητροῦχου B | ἐν τούτῳ τῷ μηνὶ τῶν ῥω-
 μαίων ἑορτὴν ὑπὲρ τοῦ ὑγιεινὸν αὐτοῖς τὸν ἐνιαυτόν εἶναι τε-
 λούτων ἀνθρώπος αὐτῶν ἡγεῖτο περιβεβλημένος eqs. H f. 165^r,
 ὅτι ἐν εἰδοῖς μαρτίαις πομπῆς γινομένης ἡγετο καὶ ἀνθρώπος
 περιβεβλημένος etc. Y

XYH θρωπος περιβεβλημένος δοραῖς αἰγείαις, καὶ τοῦτον
 ἔπαιον ῥάβδοις λεπταῖς ἐπιμήκεσι Μαμούριον αὐτὸν
 καλοῦντες. οὗτος δὲ τεχνίτης ἐν ὀπλοποιῇ γενόμενος,
 διὰ τὸ μὴ τὰ διοπετῇ ἀγκίλια συνεχῶς κινούμενα φθει-
 5 ρεσθαι, ὅμοια ἐκείνων κατεσκεύασε τῶν ἀρχετύπων·
 ὅθεν παροιμιάζοντες οἱ πολλοὶ ἐπὶ τοῖς τυπτομένοις
 διαγελῶντές φασιν, ὥς τὸν Μαμούριον αὐτῷ παίζοιεν
 οἱ τύπτοντες· λόγος γὰρ, καὶ αὐτὸν ἐκείνον Μαμού-
 ριον δυσχερῶν τινων προσπεσόντων ἐπὶ τῇ τῶν ἀρχε-
 10 τύπων ἀγκιλίων ἀποσχέσει τοῖς Ῥωμαίοις παιόμενον
 X ῥάβδοις ἐκβληθῆναι τῆς πόλεως. ταύτην τὴν ἡμέραν
 ὁ Μητροόδωρος κακὴν παραδίδωσιν.

50. Ἡ πρὸ δεκαεπτὰ Καλενδῶν Ἀπριλίων ἄπρα- RrIV 37
 κτος. ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ Εὐδοξος τοὺς ἰχθύας ἀνί-
 15 σχειν καὶ βορρᾶν πνεῖν παραδίδωσιν.

51. Αἶβεο παρὰ Ῥωμαίοις ὁ Διόνυσος οἶονεὶ ἐλεύ- 38
 θερος, τουτέστιν Ἥλιος. μυστήρια ἀπὸ τῆς στερήσεως
 τοῦ μύσου ἀντὶ τοῦ ἀγιοσύνης. Διόνυσος, δι' ὃν ἡ
 νύσσα — ὁ καμπτήρ — καὶ ἡ περικύκλησις τοῦ χρό-
 20 νου. Τέρπανδρός γε μὴν ὁ Λέσβιος Νύσσαν λέγει τε-
 τιθηνηκέναι τὸν Διόνυσον τὸν ὑπὸ τινων Σαβάξιον
 ὀνομαζόμενον, ἐκ Διὸς καὶ Περσεφόνης γενόμενον, εἴτα

v. 12 Metrodorus Wachsmuth de ost. p. 296 nr. 11 14 Eu-
 doxus Wachsmuth ibid. nr. 12 20 Terpander fr. 8 Bergk

v. 1 αἰγείας omis. XY 2 λευκαῖς X | μάμουρον B, μά-
 μουρον αὐτὸν καὶ μαμούριον H 3 οὗτος δὲ] ὅτι ἦν ποτέ τις
 μαμούριος τεχνίτης H | γινόμενος, ὃν διὰ τινος αὐτοῦ παραλό-
 γους ὁρμᾶς ῥάβδοις παιόμενον ἐκβληθῆναι φασὶ τῆς πόλεως (11).
 cet. des. H 4 ἀγκίλια B 7 μάμουρον B D F G 8 ἐκεί-
 νον omis. D E F G 10 ἀγκιλίων ὑποσχέσει B 11 πόλεως.
 cet. des. Y 13 ἀπριλλίων A, sim. cod. saepe 20 λέγεται
 τεθῆναι X, λέγει τετιθηνηκέναι Sch

ὑπὸ τῶν Τιτάνων σπαραχθέντα. φέρεται δὲ καὶ τις X
 μῦθος περὶ αὐτοῦ κατὰ τὸν Ἀπολλόδωρον, ὥς εἶη γε-
 γονῶς ἐκ Διὸς καὶ Γῆς, τῆς δὲ Γῆς Θεμέλης προσα-
 γορευομένης διὰ τὸ εἰς αὐτὴν πάντα καταθεμελιου-
 σθαι, ἣν κατὰ συναναλλογήν ἑνὸς στοιχείου, τοῦ σ , Σε- 5
 μέλην οἱ ποιηταὶ προσηγορεύκασιν. κατὰ δὲ τοὺς ποιη-
 τὰς Διόνυσοι πέντε· πρῶτος Διὸς καὶ Λυσιθέας, δεύ-
 τερος ὁ Νεῖλου, ὁ καὶ βασιλεύσας Λιβύης καὶ Αἰθιο-
 πίας καὶ Ἀραβίας· τρίτος Καβείρου παῖς, ὅστις τῆς
 Ἀσίας ἐβασίλευσε, ἀφ' οὗ ἡ Καβειρική τελετή· τέ- 10
 ταρτος ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης, ᾧ τὰ Ὀρφέως μυστήρια
 ἐτελεῖτο, καὶ ὅφ' οὗ οἶνος ἐκεράσθη· πέμπτος ὁ Νίσου
 καὶ Θυνώνης, ὃς κατέδειξε τριετηρίδα. καὶ ταῦτα μὲν
 οἱ Ἕλληνες· οἱ δὲ γε Ῥωμαῖοι τὸν Διόνυσον Βακχευ-
 τὴν τοῦ Κιθαιρῶνός φασιν, οἷονεὶ βακχευτὴν καὶ ἀνα- 15
 τρέχοντα ἀνὰ τὸν οὐρανόν, <ὄν> ἐκ τῆς τῶν ἑπτὰ συμ-
 φωνίας ἀστέρων Κιθάρανα ὠνόμασαν· ὅθεν Ἑρμῆς XS
 κιθάραν δίδωσι μυστικῶς τῷ Ἀπόλλωνι, οἷον ὁ λόγος
 τῷ ἡλίῳ τὴν τοῦ παντὸς ἁρμονίαν. ἐν ἀπορρήτῳ δὲ X
 τῷ Διονύσῳ τὰ μυστήρια ἐτελεῖτο, διὰ τὸ πᾶσιν ἀπό- 20
 κρυφον εἶναι τὴν τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν τοῦ παντὸς

v. 2 Apollod. frg. 29 FHG I p. 433

v. 8 ὁ νεῖλου] ὄν εἰ λαὸν A 9 καιβίρου A 10 lacuna
 litterarum quattuor (A) aut decem (B), Ἀσίας e Cicerone
 de nat. deor. III, 58 supplevit Creuzer: *tertium (Dionysum)*
Caprio patre, eumque regem Asiae praefuisse dicunt 11 ᾧ]
 ὄν X, corr. Creuzer 12 νύσου καὶ θυνώνης B 16 ὄν omis.
 X, suppl. Rr 17 ὅτι ὁ Ἑρμῆς — 19 ἁρμονίαν S, Ἑρμῆς κιθά-
 ραν — 19 ἁρμονίαν Lambecius in Codinum p. 152 nr. 27; cf.
 R f. 3^r: κιθάραν ἐπὶ χειρῶν πλάττονσι τοῦ ἀπόλλωνος, οἷονεὶ τὸν
 ἥλιον τὴν τοῦ παντὸς ἁρμονίαν· κιρνῶμενος γὰρ τοῖς λοιποῖς
 ἁστράσι καὶ τίκει καὶ ζωογονεῖ 18 μυστικῶς X | οἷονεὶ S |
 ὁ λόγος omis. S

X φύσιν κοινωνίαν. καὶ φαλλοὺς ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτοῦ
 παρελάμβανον, οἷονεὶ τὰ γεννητικὰ ὄργανα, καὶ εἴσοπ-
 τρον οἷονεὶ τὸν διανγῆ οὐρανόν, σφαῖραν δὲ οἷονεὶ
 τὴν γῆν· ὁ γὰρ Πλάτων ἐν τῷ Τιμαίῳ φησὶν· ‘γῆ μὲν
 5 τὸ σφαιρικὸν εἶδος.’ διὸ δὴ καὶ ὁ Πυθαγόρας ἐν ταῖς
 δέκα σφαίραις οὕτως καὶ αὐτῇ ψυχᾷ ἐνεσπάρθαι φησί.
 Πυριγενέα δὲ αὐτὸν καὶ Παγκρατῆ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐκά-
 λουν, ὅτι τὴν μὲν φύσιν πυρώδης ἐστὶν ὁ ἥλιος, τοῦ
 δὲ παντὸς ἐπάρχει καὶ κρατεῖ. καὶ πάνθηρα δὲ παρ’
 10 αὐτοῦ τοῦνομα ποιοῦσιν ἀποδεχόμενον, οἷονεὶ τὴν
 πάνθηρον γῆν ἐξ αὐτοῦ λαμβάνουσαν τὴν ζωοποιὸν
 καὶ εὐφραντικὴν τροφήν. καὶ Βάκχας αὐτῷ καὶ Νύμ-
 φας οἷονεὶ τὰ ὕδατα ποιοῦσι πειθαρχοῦντα, τῇ δὲ τοῦ
 ἡλίου κινήσει ἢ τῶν ὑδάτων φύσις ζωογονεῖται· κύμ-
 15 βαλα δὲ καὶ θύρσους αὐταῖς διδόασιν τὸν τῶν ὑδάτων
 ἦχον· καὶ ὑπὸ Σατύρων ἐλαννομένης τὰς Μαινάδας,
 οἷον ὑπὸ τῶν ἀνέμων ὠθουμένης τῆς τῶν ὑδάτων
 φύσεως βροντὰς καὶ κτύπους ἀποτελεῖσθαι. Διόνυσον
 δὲ ὥσανεὶ τὸν τοῦ Διὸς νοῦν οἷονεὶ τὴν τοῦ κόσμου
 20 ψυχὴν· πολλαχοῦ γὰρ εὐρίσκομεν, ὥς ὁ σύμπας κόσμος
 Ζεὺς ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀείζωον καὶ ἀτελεύτητον. Σε-
 μέλης δὲ αὐτὸν ποιοῦσιν νιόν, ὥς ὑπὸ γῆν κρυπτό-
 μενον καὶ διὰ τοῦ Ἑρμοῦ, τουτέστι τοῦ λόγου, προ-
 ἰόντα· καὶ τῷ μηρῷ τοῦ Διὸς ἐντρεφόμενον, οἷονεὶ ἐν
 25 τοῖς ἀπορρήτοις τοῦ κόσμου λανθάνοντα· καὶ Διθύ-
 ραμβον καὶ Διμήτορα τὸν δύο προόδους λαχόντα, τὴν

v. 4 Plato Tim. p. 55 D: γῆ μὲν δὴ τὸ κυβικὸν εἶδος δῶμεν.

v. 2 ὄργανικαὶ ἔσοπτρον B, corr. ead. m. 6 αὐτῇ A, αὐτῆς
 A₂ B 9 ὑπάρχει B | πάνθηρον X, corr. Rr 10 τόνομα A
 16 ἐλαννόμενος B 18 τύπους A 26 δημήτορα τῶν A

μὲν ἀνατολικὴν πρὸς νότον ἐν χειμῶνι, τὴν δὲ βο- X
 ρεῖαν πρὸς δυσμὰς ἐν τῷ θέρει. καὶ ταῦτα μὲν περὶ
 Διονύσου. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Βακχαναλίων Δημό-
 κριτος δύνεσθαι τοὺς ἰχθύας λέγει, ὁ δὲ Βάρρων ἀνε-
 μομαχίαν ἔσεσθαι παραδίδωσιν. οὕτως μὲν ἡ παλαιό- 5
 της περὶ τὰ Διονύσια.

deest Rr 52. Ὅτι ἐν τῷ Καπιτωλίῳ ταραχῆς γενομένης ὑπὸ S
 τῶν στασιαστῶν λέγεται τηνικαῦτα ποιμένος ἐπιφανῆ-
 ναι δόξαντος τῷ τόπῳ καὶ κρίναντος ὡς αὐτὸν συναχ-
 θῆναι τὸν δῆμον, συνδραμεῖν δὲ τὸ πλῆθος· ἀκκέισε 10
 πρὸς τοῦ ποιμένος τῶν βαναύσων χωρισθέντων εἰρή-
 νην μὲν τῷ δήμῳ γενέσθαι, αὐτὸν δὲ ἀφανισθῆναι.

deest Rr 53. Ὅτι πολλῇ τοῖς θεολόγοις διαφωνῇ περὶ τοῦ
 παρ' Ἑβραίων τιμωμένου θεοῦ καὶ γέγονε καὶ ἔστιν·
 Αἰγύπτιοι γὰρ καὶ πρῶτος Ἑρμῆς Ὅσιριν τὸν ὄντα 15
 θεολογοῦσιν αὐτόν, περὶ οὗ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ λέγει·
 'τί τὸ ὄν μὲν αἰεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον, τί δὲ τὸ γι-
 νόμενον, ὃν δὲ οὐδέποτε;' Ἕλληνες δὲ τὸν Ὀρφέως
 Διόνυσον, ὅτι, ὡς αὐτοὶ φασι, πρὸς τῷ ἀδύτῳ τοῦ ἐν
 Ἱερυσολύμοις ναοῦ ἐξ ἑκατέρων σταθμῶν τὸ πρὶν ἄμ- 20
 πελοι ἀπὸ χρυσοῦ πεποιημένοι ἀνέστελλον τὰ παρα-
 πετάσματα ἐκ πορφύρας καὶ κόκκου πεποικιλμένα, ἐξ
 ὧν καὶ ὑπέλαβον Διονύσου εἶναι τὸ ἱερόν· Λίβιος δὲ
 ἐν τῇ καθόλου Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ ἄγνωστον τὸν ἐκεῖ
 τιμώμενόν φησι· τούτῳ δὲ ἀκολουθῶς ὁ Λούκανος 25

v. 3 Democritus et Varro Wachsmuth de ost. p. 296 nr. 13
 16 Plato Tim. p. 27 D 23 Livii locum extitisse quondam in
 libro CII ci. Usener in M. Annaei Lucani commentariis Bernen-
 sibus ad Phars. vs. II 592, ubi eadem atque hoc loco traduntur.
 25 Lucan. Phars. II 592

v. 1 ἀνατολὴν B 17 μὲν omis. Plato | καὶ τὸ γινόμενον
 μὲν αἰεὶ Plato 23 λίλαιος S, Λίβιος scripsi

S ἀδήλου θεοῦ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν εἶναι λέγει, ὁ
 δὲ Νουμήνιος ἀκοινώνητον αὐτὸν καὶ πατέρα πάντων
 τῶν θεῶν εἶναι λέγει, ἀπαξιοῦντα κοινωνεῖν αὐτῷ τῆς
 τιμῆς τινα· καὶ Ἰουλιανὸς δὲ ὁ βασιλεύς, ὅτε πρὸς
 5 Πέρσας ἐστρατεύετο, γράφων Ἰουδαίοις οὕτω φησίν·
 ἄνεγείρω γὰρ μετὰ πάσης προθυμίας τὸν ναὸν τοῦ
 ὑψίστου θεοῦ· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τινες τῶν ἀπαιδευ-
 των, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν περιτομὴν Κρόνον αὐτὸν εἶναι
 νομίζουσιν· ὑψηλότερος γὰρ φασι τῶν πλανήτων ὁ
 10 Κρόνος· οὐ συνορῶντες ὅτι ἡ περιτομὴ σύμβολόν ἐστι
 τοῦ καθαρμοῦ τῆς νοερᾶς ψυχῆς, ὥς τοῖς μυστικοῖς
 τῶν Ἑβραίων δοκεῖ, ὅτι δὲ οὐ Κρονία τελετὴ ἡ περι-
 τομή· καὶ Ἀράβων οἱ λεγόμενοι Σκηνῖται ἐπὶ τοῦ
 τρισκαιδεκάτου ἐνιαυτοῦ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας περιτέμ-
 15 νουσιν ὥς Ὀριγένης λέγει, καίτοι Ἀστάρτην ἀλλ' οὐ
 Κρόνον τιμῶντες· καὶ Αἰθίοπες δὲ τὰς κόγχας τῶν
 γονάτων τῶν νέων σιδηρῷ κανστικῷ σφραγίζουσι τᾷ
 Ἀπόλλωνι. ὁ μέντοι Πορφύριος ἐν τῷ ὑπομνήματι
 τῶν λογίων τὸν δις ἐπέκεινα τουτέστι τὸν τῶν ὅλων
 20 δημιουργὸν τὸν παρὰ Ἰουδαίων τιμώμενον εἶναι ἀξιοῖ,
 ὃν ὁ Χαλδαῖος δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἅπαξ ἐπέκεινα, τουτ-
 ἐστι τοῦ ἀγαθοῦ, θεολογεῖ. οἱ μέντοι περὶ Ἰάμβλι-
 χον καὶ Συριανὸν καὶ Πρόκλον δημιουργὸν αὐτὸν τοῦ
 αἰσθητοῦ κόσμου νομίζουσιν εἶναι καλοῦντες αὐτὸν
 25 τῆς τετραστοίχου θεόν· ὁ δὲ Ῥωμαῖος Βάρρων περὶ

v. 4 cf. Iuliani imp. epistolae fragmentum p. 295 C et epi-
 stolae XXV p. 397 D ed. Hertlein Ἰουδαίων τῷ κοινῷ datae finem
 huius loci simillimum 15 Origenes Philoc. XXXIII 18 G.
 Wolff, Porphyrii de philosophia ex oraculis haurienda libro-
 rum reliquiae p. 142 21 cf. Gu. Kroll Or. Chald. p. 16
 25 Varro: cf. Macrob. Sat. I, 18, 21

αὐτοῦ διαλαβὼν φησι παρὰ Χαλδαίοις ἐν τοῖς μυστι- XS
 κοῖς αὐτὸν λέγεσθαι Ἰάω ἀντὶ τοῦ φῶς νοητὸν XS Cedren.
 τῇ Φοινίκων γλώσση, ὡς φησιν Ἑρέννιος. καὶ Σαβαῶθ
 δὲ πολλαχοῦ λέγεται, οἷον ὁ ὑπὲρ τοὺς ἐπτὰ πόλους,
 τουτέστιν ὁ δημιουργός. πολλὰ μὲν οὖν οὕτω περὶ S
 αὐτοῦ δόξαι, κρεῖττους δὲ μᾶλλον οἱ ἄγνωστον αὐτὸν καὶ 6
 ἄδηλον θεολογοῦντες. ὅτι δὲ σφάλλονται οἱ Διόνυσον
 αὐτὸν εἶναι νομίζοντες ἀπὸ τε τῶν εἰρημένων ἀμπε-
 λων, αἱ τὰ παραπετάσματα ἀνέστελλον καὶ ἔτι οὐκ
 οἶδ' ὅθεν ἀναπεισθέντες ἀνοινεῖν τοὺς Ἑβραίων βε- 10
 βήλους, ἐξ αὐτῶν ἂν τις τῶν παρ' αὐτοῖς νομίμων
 λάβοι· οὐ γὰρ τοὺς βεβήλους, ἀλλὰ τοὺς ἱερουμένους
 τουτὶ πράττειν θεσπίζουσιν οὕτω λέγοντες· 'οἶνον καὶ
 σίκερα οὐ πίεσθε ἡνίκα ἂν εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκη-
 νήν.' 15

RrIV39 54. Πρὸ δεκαπέντε Καλενδῶν Ἀπριλίων ὁ Εὐκτῆ- X
 μων ποικίλους ἀνέμους πνέειν λέγει. κεφαλαίαν δὲ
 Ἀθηνᾶν τὴν φρόνησιν ἂν τις εἴποι· καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ XS
 βρέγματος κατὰ τὸ ἀντικέφαλον ἐναποκεῖσθαι λέγεται
 πρὸς ταῖς ρίζαις τοῦ ἐγκεφάλου τοῖς ἀνθρώποις ἡ 20
 φρόνησις· ὅθεν ὀργιζόμενον Ἀχιλλέα Ὅμηρος ἐκ τοῦ
 βρέγματος πιεζόμενον ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐποίησε λέγων·
 ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα.

v. 13 cf. Levit. X, 9 16 Euctemo Wachsmuth de ost.
 p. 296 nr. 14 23 Hom. Π. A 197

v. 1 οἱ χαλδαῖοι τὸν θεὸν ἰάω λέγουσιν ἀντὶ τοῦ — 5 ὁ δημι-
 ουργός. X, Georg. Cedren. hist. comp. p. 296, 19 Bonn: Ὅτι Ἡαω
 παρὰ Χαλδαίοις ἐρμηνεύεται φῶς νοητὸν τῇ Φοινίκων γλώσση·
 καὶ Σαβαῶθ δὲ ὁ ὑπὲρ τοὺς ἐπτὰ πόλους, τουτέστιν ὁ δημιουρ-
 γὸς θεός. 3 ὡς φησιν Ἑρέννιος omis. X 4 ὁ omis. BS
 ὁ τουτέστι δημιουργός B 12 λάβη S, λάβοι scripsi | ἱερωμέ-
 νους S, ἱερουμένους scripsi 14 πίεσθε ἐὰν LXX 18 ὅτι ἐπὶ
 τοῦ βρέγματος — p. 112, 13 ἀγκίλια S 21 τὸν ἀχιλλέα ὁ ὀμηρος B

XYΣ καὶ γλανκῶπιν αὐτὴν διὰ τὸ πυρῶδες γράφουσι καὶ RrIII30
 γλαῦκα αὐτῇ τὸ ὄρνεον προσνέμουσιν, ὅπερ ἐργήγορε
 S διὰ πάσης τῆς νυκτός, ὡς ἂν τις εἴποι, ἡ ἀνθρωπίνη
 ψυχὴ κατὰ μηδέναι καιρὸν ἀργοῦσα· καὶ γὰρ ἀθάνατος
 XYΣ καὶ ἀεικίνητος τὴν φύσιν· τὸ γὰρ παῦλαν ἔχον κινή-
 6 σεως παῦλαν ἔχει ζωῆς κατὰ Πλάτωνα.

S 55. Ὅτι κατὰ τὴν πρὸ τεσσαρεσκαίδεκα καλενδῶν deest Rr
 Ἀπριλίων ἔθος ἦν τοὺς Σαλίους ἀποτίθεσθαι τὰ διο-
 πετῇ ὄπλα, ἅτινα ἐκάλουν ἀγκίλια, οὓς κατέστησεν ὁ
 10 Νουμᾶς. ταῦτα δὲ εἰς τιμὴν Ἀρεος πολεμικοῦ εἰώθη
 κινεῖσθαι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ λέγεται φωνὴν ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ ἀκουσθῆναι λέγουσαν, ἕως τότε σώζεσθαι
 τὴν πόλιν, ἕως ἂν σώζηται τὰ ἀγκίλια.

Y 56. Ὅτι καὶ ἐν Ῥώμῃ τὰς τῶν πολιτῶν ἀμαρτάδας RrIII31
 15 ἐπὶ ἀμαξῶν διέπαιζον καὶ λαυθανούσας ἐξῆγον κατὰ
 τὴν Ἀθηναίων συνήθειαν, οἱ τοῖς ἀμαρτάνουσιν ἠπει-
 λουν λέγειν τὰ ἐξ ἀμάξης.

X 57. Πρὸ δεκατεσσάρων Καλενδῶν Ἀπριλίων ἑορτὴ IV 40
 παρὰ Ῥωμαίοις τιμωμένη οὐχ ὡς Ῥωμαϊκὴ ἀλλ' ὡς με-
 20 γίστην παρ' Αἰγυπτίοις ἔχουσα τιμὴν δι' αἰτίαν τοι-
 αύτην· τοῦ Νείλου τὴν ἐτήσιον ἐπίδοσιν τῶν ὑδάτων
 ἀρνούμενου ποτὲ καὶ ταύτῃ τῶν Αἰγυπτίων ἀπολλυ-
 μένων, δαίμων τις ἀγαθὸς εἰς ἀνθρώπου φανείς, ὅλον
 τὸ σῶμα πεπηλωμένος, ἐξεβόα τοῖς Αἰγυπτίοις ἀναβλύ-

v. 6 Plat. Phaedr. p. 245 C

v. 1 ὅτι ἡ ἀθηνᾶ εἰς ψυχὴν ἀλληγορουμένη καὶ γλανκῶπις
 λέγεται διὰ τὸ πυρῶδες. καὶ γλαῦκα αὐτῇ ἀνατιθέασιν, ὅτι περ
 ἐργήγορε διὰ πάσης νυκτός οἶονεὶ ἀεικίνητος (ἀκίνητος D)· τὸ
 γὰρ (5) — 6 πλάτωνα Y | γλανκῶπην A 2 γλαῦκαν B 3 εἶπη
 S, εἴποι scripsi | εἴποι — 4 ἀθάνατος omis. X 5 ἀκίνητος B
 7 τεσσαρεσκαίδεκάτην S, τεσσαρεσκαίδεκα scripsi 23 δαίμων]
Claudianus in Eutropium B in marg.

σαι τὸν Νεῖλον, καὶ αὐτὸν ἔμπεσεῖν τοῖς ὕδασι· τῶν X
δὲ ἀπιστησάντων, ἔργῳ δὲ τάληθες εὐρόντων, ἐορτὴ
παρ' αὐτοῖς τε καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ὠρίσθη λεγο-
μένη Πηλούσιον. 4

Rr III 32 58. Ὅτι τὴν ἐν Λυδία Φιλαδέλφειαν Αἰγύπτιοι Y
ἐπόλισαν. ὅτι οἱ περὶ τὸν φιλόσοφον Πρόκλον μικρὰς XS
'Αθήνας ἐκάλουν τὴν Φιλαδέλφειαν διὰ τὸν πρὸς ἐκείνας
ζῆλον διὰ <τε> τὰς ἐορτὰς καὶ τὰ ἱερὰ τῶν εἰδώλων. X
IV 41 59. Τῇ πρὸ δεκαμιάς Καλενδῶν Ἀπριλίῳ δένδρον
πίτυς παρὰ τῶν δενδροφόρων ἐφέρετο ἐν τῷ Παλατίῳ. 10
τὴν δὲ ἐορτὴν Κλαύδιος ὁ βασιλεὺς κατεστήσατο, ἀνὴρ XS
οὕτω δίκαιος περὶ τὰς κρίσεις, ὥς μητέρα τὸν ἑαυτῆς
παῖδα ἀρνούμενην κελεῦσαι ὥσανει ξένην γαμηθῆναι
αὐτῷ, τὴν δὲ ἀπειποῦσαν κοῖναι μητέρα.

42 60. Τῇ πρὸ δέκα Καλενδῶν Ἀπριλίῳ καθαροῦς X
σάλπινγος καὶ κίνησις τῶν ὅπλων, καὶ τιμαὶ Ἄρεος 16
καὶ Νερίνης, θεᾶς οὕτω τῇ Σαβίνων γλώσσει προσα-
γορευομένης, ἣν ἡξίουσιν εἶναι τὴν Ἀθηναῖαν ἢ καὶ Ἀφρο-
δίτην· νερίνη γὰρ ἡ ἀνδρία ἐστὶ καὶ νέρωνας τοὺς
ἀνδρείους οἱ Σαβῖνοι καλοῦσιν. αὐτὴν δὲ μετὰ Ἄρεος 20
ἡγεῖσθαι τῶν πολέμων καὶ Ὀμηρος δείκνυσιν λέγων·

ταῦτα δ' Ἄρηι θεῷ καὶ Ἀθηναῖ πάντα μελήσει.

οἱ γὰρ Ἀφροδίτην εἶναι νομίζοντες τὴν Νερίνην πλα-
νῶνται, καὶ μάρτυς κἀνταῦθα Ὀμηρος·

οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα. 25

v. 22 Hom. Il. E 430

25 Hom. Il. E 428

v. 6 ἐπόλισαν cet. des. Y 6 ὅτι — 8 ζῆλον S, μικρὰς
ἀθήνας ἐκάλουν τὴν φιλαδέλφειαν διὰ τὰς ἐορτὰς etc. X 8 <τε>
addidi 11 ὅτι κλαύδιος ὁ βασιλεὺς οὕτω δίκαιος ἦν περὶ —
14 μητέρα S 13 ὥσανει] ὥς ἂν S | ξένην ABS, ξένω A,
14 ἀποπίπτουσαν εἶναι X 21. πολέμαι A, corr. A₂

X 61. Ὁ Φίλιππος δύνεσθαι τῇ πρὸ ἐννέα Καλενδῶν RrIV 43
 Ἀπριλίῳ τὰς ὑάδας μετὰ νότου, ἀνίσχειν δὲ λέγει ὁ
 Μητροδόωρος. τῇ πρὸ ὀκτὼ Καλενδῶν ἰσημερία ἐαρινή.

Y 62. Ὅτι ψαλὶς ἐστὶν οἰκοδομῆς εἶδος ἡμικυλίνδρου III 33
 5 τὸ σχῆμα ἐχούσης.

63. Ὅτι ἡ Δημήτηρ πόλεώς ἐστι καταρατικὴ οἶονεὶ 34
 ἡ γῆ· ὅθεν καὶ πυργοφόρον αὐτὴν γράφουσι. λέγεται
 δὲ καὶ Κυβέλη ἀπὸ τοῦ κυβικοῦ σχήματος κατὰ γεω-
 μετρίαν ἡ γῆ, διὰ τὸ βάσιμόν τε καὶ στάσιμον· εἰ καὶ
 10 σφαιρικὴν οἱ Στωϊκοὶ ταύτην ὀρίζονται.

X Ἀπρίλιος.

XS 64. Τοῦ πρώτου μηνός, ὡς ἐλέγομεν, κατὰ τὴν τῆς IV 44
 μονάδος ἐξοχὴν ταῖς τιμαῖς τῶν νοητῶν ἀνατεθέντος,
 εἰκότως ὁ μετ' αὐτὸν τουτέστιν ὁ δεύτερος, ὃν πατρίως
 15 Ῥωμαῖοι Φεβρουάριον καλοῦσι, κατὰ τὸ ἄπειρον τοῦ
 ἀριθμοῦ Πλούτωνι καὶ τοῖς καταχθονίοις ἀφωρίσθη.

X Ἀἶδην δὲ αὐτὸν καλοῦσιν· ἡ γὰρ θυὰς ὡς ἀνείδεος
 καὶ ἀοριστός ἐστιν, ὅθεν αὐτὸς τῶν ἀειδῶν καὶ ἀπό-
 στασιν ἀπὸ τῶν θείων ἐσχηκότων βασιλεὺς εἶναι λέ-
 20 γεται. ὁρθῶς οὖν ὁ Φιλόλαος τὴν θυάδα Κρόνου σύν-
 ευνον εἶναι λέγει, ὃν κατὰ τὸ προφανὲς χρόνον ἄν-
 τις εἶποι. συνάπτεται δὲ τῷ χρόνῳ ἡ θυὰς ὡς τῆς
 φθορᾶς αἰτίῳ· μήτηρ δὲ αὐτὴ τυγχάνει τῆς ῥευστῆς
 XS οὐσίας. τὸν δὲ τρίτον, τουτέστι τὸν Μάρτιον, εἶτε

v. 1 et 3 Philippus et Metrodorus Wachsmuth de ost.
 p. 296 nr. 15 10 Stoici Doxogr. gr. 376^a 22

v. 2 δὲ omis. A 4 ψαλλίς F | ἡμικύλινδρον F 12 ὅτι
 τοῦ πρώτου S | λέγωμεν A 17 Ἀἶδην — 24 οὐσίας omis. S
 19 ἀπὸ τῶν A, ἐκ τῶν B | ὁ βασιλεὺς B 21 ἄν τις] ἄντης A
 23 αὐτῷ A₂ B, αὐτῇ A

κατὰ τὸν πρῶτον περιττόν, εἴτε ὡς πάτριον θεὸν XS
τὸν ᾿Αρην, εἰς τοῦτο τάξεως ἀριθμοῦ ἀνέθεντο· ἡ γὰρ
τριάς ἀρχὴ ἀριθμοῦ· ὥστε οὐκ ἔξω φιλοσοφίας τὸν X
᾿Αρεα ζευγνύουσι τῇ ᾿Αφροδίτῃ· τῇ γὰρ δυνάδι συνελ- XS
θούσης μονάδος πρῶτος ἀριθμὸς ἐτέχθη, ὃς καλεῖται 5
ὑπ' ἐνίων τέλειος, ὅτι πρῶτος τὰ πάντα σημαίνει, καὶ
πρῶτος ἔδειξεν ἀρχὴν μέσα τέλος· εἰκὼν γὰρ ἐστὶν S
ἐπιπέδου καὶ πρώτη ὑπόστασις ἐν τριγώνοις· τρία γὰρ
αὐτῶν γένη· ἰσοπλευρον ἰσοσκελὲς σκαληνόν. τὸν δὲ X
τέταρτον, <ὄν> ᾿Απρίλιον ὀνομάζουσι, κατὰ τὴν τῶν 10
στοιχείων φύσιν τῷ τετάρτῳ ἀριθμῷ ἀνέθεντο, τουτ-
ἐστιν ᾿Αφροδίτῃ· ἡ γὰρ τοῦ παντὸς αἰσθητοῦ φύσις
ἐκ τεσσάρων ἐστὶ στοιχείων, αὕτη δ' ἂν εἴη κατὰ τοὺς
φυσιολόγους ᾿Αφροδίτῃ. πρῶτος οὖν τετράγωνος ἀριθ-
μὸς οὗτος καὶ τετρακτὺς, ἀλλὰ μὴν καὶ πρῶτος ἔδειξε 15
τὴν στερεὰν φύσιν· σημεῖον γάρ, εἴτα γραμμὴ, εἴτα
ἐπιφάνεια, εἴτα στερεόν, ὃ ἐστὶ σῶμα. ἐκ τεσσάρων
δὲ ἡ τοῦ τέταρτον ἀριθμὸν ᾿Αφροδίτῃ τουτέστι
τῇ φύσει τῶν πραγμάτων ἀνέθεντο. ἀνθ' ὅτου δὲ
οὕτως ἔδοξε Ῥωμαίοις τὸν τέταρτον ὀνομάσαι μῆνα, 20
διὰ βραχέων ἔρῳ· τέως δὲ κατὰ τὸ πρόσθεν ἐπηγγελ-
μένον ὀλίγα ἄττα περὶ τῆς κατὰ ᾿Αφροδίτην θεωρίας
διαλήψομαι. οἱ φυσικοὶ τοιγαροῦν τὸν ἑαρινὸν εἶναι
καιρὸν τὴν ᾿Αφροδίτην βούλονται· οὗτος δ' ἂν εἴη ὁ
ἐν ταύρῳ ἥλιος· καὶ ἀποστρεφομένην αὐτὴν τὸν ᾿Αρεα 25
ποιοῦσιν, ὡς ἐλέγομεν, τὸν ᾿Αρεος μῆνα — οὗτος δ'

v. 1 καθὼς S, κατὰ X 2 τὸν ᾿Αρην omis. X 3 ὥστε
οὐκ — 4 ᾿Αφροδίτῃ omis. S 7 καὶ τέλος S | εἰκὼν — 9 σκα-
ληνὸν desunt X 9 σκαληνόν. cet. des. S 10 <ὄν> addidi |
ὀνομάζουσι A 13 ἐκ τῶν τεσσάρων B 18 nonnulla inter-
cidisse patet | τετάρτον ἀριθμοῦ B 21 τὸν πρόσθεν X, corr.
Hasius 25 ἄρεα B, ἄρεα A 26 λέγομεν X, corr. Rr

X ἂν εἴη ὁ Μάρτιος —, προστιθεμένην δὲ τῷ Ἀδώνιδι, τουτέστι τῷ Μαΐῳ, καθ' ὃν ἤδη καὶ ἐαρίζει τὰ ὄρνεα· τοῦτον δὲ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἄρεος μεταβληθέντος εἰς ὓν, οἶονεὶ τὸ ἔαρ ὑπὸ τοῦ θέρους ἀναιρεῖσθαι·
 5 θερμὴ γὰρ ἡ φύσις τοῦ ὕδους καὶ ἀντὶ τοῦ θέρους αὐτὸν οἱ μυθικοὶ λαμβάνουσιν. ἢ ὥς ἄλλοις δοκεῖ, Ἄδωνις μὲν ἐστὶν ὁ καρπός, Ἄρης δὲ ὁ σὺς· πολέμιον δὲ τὸ ζῶον τοῖς καρποῖς, ὥσπερ σωτήριος βοῦς· καὶ διὰ τοῦτο Αἰγύπτιοι ἔτι καὶ νῦν βοῶν μὲν ὥς ἐπίπαν
 10 ἀπέχονται, τοῖς δὲ ὑείοις ὥς μάλιστα πρὸς ἐδωδὴν κατακέχρονται. Εὐριπίδης δὲ Ἀφροδίτην αὐτὴν ἀξιοῖ ὀνομασθῆναι ἐκ τοῦ ἄφρονος τοὺς ἐρῶντας ἀποτελεῖν. ὁ δὲ Χρῦσιππος οὐ Διώνην ἀλλὰ Διδόνην αὐτὴν ὀνομάζεσθαι ἀξιοῖ παρὰ τὸ ἐπιδιδόναι τὰς τῆς γενέσεως
 15 ἡδονάς, Κύπριν δὲ ὀνομασθῆναι παρὰ τὸ κύειν παρέχειν, καὶ Κυθηρείην ὁμοίως, παρὰ τὸ μὴ μόνον ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ θηρίοις τὸ κύειν ἐπιδιδόναι. ἔνθεν Ἐρμῆς ἐν τῇ κοσμοποιίᾳ τὰ μὲν ὑπὲρ ὄσφυν ἄρρενα τῆς Ἀφροδίτης, τὰ δὲ μετ' αὐτὴν θήλεα παραδίδωσιν· ὅθεν
 20 Πάμφυλοι καὶ πώγωνα ἔχουσιν ἐτίμησαν Ἀφροδίτην ποτέ· τεχθῆναι δ' αὐτὴν ἀξιοῦσιν ἀπὸ τῶν Κρόνου μηδέων, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ἡ δὲ φύσις τῶν πραγμάτων αἰδῖος καὶ ἄφθαρτος. βενίσαι τὸ ἀφροδισιάσαι παρὰ τῷ πλήθει λέγεται. ὁ δὲ Πλάτων δύο παραδίδωσιν
 25 Ἀφροδίτας, Οὐρανίαν καὶ Πάνδημον· καὶ τὴν μὲν τοῖς θεοῖς, τὴν δὲ τοῖς ἀνθρώποις παρέπεσθαι· οἱ δὲ ἄλλοι

v. 11 Eur. Troad. 989

24 Plato Symp. p. 180 D

v. 1 τῷ] τὸ B 8 σωτηρὶ ὁ βοῦς A, corr. A₂ 18 Ἐρμῆς — 20 Ἀφροδίτην ποτέ Lambecius in Codinum p. 153 nr. 28 20 πάμφυλοι X, παμφίλιοι Lamb., corr. Hasius; similia huius loci habet R f. 4^v

τῶν ποιητῶν τέσσαρας παραδιδόασιν· μίαν μὲν ἐξ Οὐ- X
 ρανοῦ καὶ Ἡμέρας τεχθεῖσαν, ἑτέραν δὲ ἐξ ἄφροῦ, ἐξ
 ἧς καὶ Ἑρμοῦ Ἔρωσ ἐτέχθη· τρίτην Διὸς καὶ Διώνης,
 ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος τεχθῆναί φασιν Ἀντέρωτα· τετάρτην
 τὴν Συρίας καὶ Κύπρου, τὴν λεγομένην Ἀστέριτην. 5
 ἄλλοι δὲ φασιν, πρώτην μὲν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Ἡμέρας
 Οὐρανίαν καλουμένην, δευτέραν δὲ Ἀφροῦ καὶ Εὐρυ-
 νόμης τῆς Ὠκεανοῦ, καὶ τρίτην τὴν συναφθεῖσαν Ἑρ-
 μῇ τῷ Νείλου, ἐξ ἧς καὶ ὁ δεύτερος Ἔρωσ ὁ ὑπό-
 πτερος, τετάρτην Διὸς καὶ Διώνης, ἣν ἐγγημεν Ἡφαι- 10
 στος, λάθρα δὲ αὐτῇ συνελθὼν Ἄρης ἔτεκε τὸν Ἀντέ-
 ρωτα. καλεῖται δὲ πολλαχοῦ καὶ Πασιφάη, ἣ πᾶσιν
 ἐπαφιεῖσα τὴν ἡδονήν· καὶ Ἑρυνίκη παρὰ τὸ τοὺς ἔρω-
 τας κινεῖν. ἀπ' αὐτῆς δὲ καὶ Ἑρμοῦ τὸν Ἑρμαφρόδι-
 τον τεχθῆναι λόγος, οἷον τὸν εὐφραδῆ καὶ ἄστειον 15
 λόγον, τὸν ἐξ ἡδονῆς τὸ τραχὺ θηλύνοντα. τὸν δὲ
 ταύτης ἄστέρα τῇ σελήνῃ παρέπεσθαί φασιν διὰ τὰς
 νυκτερινὰς συναφείας, ὅθεν καὶ σκιὰν αὐτὸν ἀποτελεῖν
 διὰ τὸ σωμαίων εἶναι παρεκτικόν. ἱερουργοὺν δὲ αὐ-
 τῇ χῆνας καὶ πέριδικας, ὅτι αἱ μὲν τοῖς ὕδασι χαίρουσι 20
 — πελαγία δὲ ἡ Ἀφροδίτη — οἱ δὲ ταῖς φωναῖς τῶν
 θηλείων ἀρόμενοι ἀλίσκονται. τοσαῦται μὲν τοῖς πα-
 λαιοῖς αἱ περὶ Ἀφροδίτης κατὰ μυθικὴν καὶ φυσικὴν
 θεωρίαν δόξαι. οἱ δὲ φιλόσοφοι Διώνην τὴν Ἀφρο-
 δίτην εἶναί φασιν τὴν διὰ πάντων οὖσαν τῶν ὄντων 25
 φύσιν· τεχθῆναι δὲ αὐτὴν ἐκ τῶν Οὐρανοῦ μηδέων
 καὶ τῆς θαλάσσης, τουτέστιν ἐξ ἀρτίου ἀριθμοῦ καὶ
 περιττοῦ· καὶ περιττοῦ μὲν ἐκ τοῦ εἶδους, ἀρτίου δὲ

v. 4 ἀντέρωτα X 5 τὴν συρίαν A, τῆς συρίας B 9 τοῦ
 X, τῷ corr. Gu. Kroll 11 ἀνθέρωτα X 13 ἐρυνίκη B
 23 καὶ φυσικὴν | φασιν B 26 τεθῆγε A 27 sq. καὶ περιττοῦ
 semel tantum legitur in A

X ἐκ τῆς θαλάσσης, τουτέστι τῆς ἀπείρου ὕλης. Κίγκιος δὲ ὁ Ῥωμαῖος σοφιστὴς φησι τὴν Ἀφροδίτην ἐξ ἀφροῦ τεχθῆναι, οἶονεῖ ἐκ τοῦ χιονώδους ἀέρος καὶ τῆς ψυχρᾶς οὐσίας τὸ ἔαρ ἀποτεχθῆναι. τοσαῦτα περὶ Ἀφροδίτης.

HS ὅτι τὸν Ἀπρίλιον παρ' Αἰνείου πρὸς τιμὴν τῆς μη-
 6 τρὸς αὐτοῦ οἶονεῖ ἀφροδίσιον, τινὲς δὲ παρὰ τοῦ Ῥω-
 μύλου οὕτως ὀνομασθῆναι βούλονται· τοῦ πρώτου γὰρ
 μηνὸς δῆθεν ἀνατεθέντος Ἄρει εἰκὸς ἦν τὸν δεύτερον

XHS Ἀφροδίτῃ ἀνατεθῆναι. οὕτως μὲν οὖν Ἕλληνες, οἱ δὲ
 10 Ῥωμαῖοι Ἀπρίλιον ὥσανεῖ Ἀπερίλιον ἀντὶ τοῦ ἀνοικτι-
 HS κὸν τοῦ καιροῦ φασιν· ἐγκεκλεισμένης γὰρ ὥσπερ τῷ
 χείματι τῆς φύσεως τὸ ἔαρ ἐξανοίγειν τὰ πράγματα
 S πέφυκεν. εἰκὸς δὲ ἦν τῷ τοῦ Ἄρεος μηνὶ συζευχθῆναι
 τὸν τῆς Ἀφροδίτης ὡς εἴρηται· διότι, ὥς φασιν Αἰγύπτιοι,
 15 διὰ τῆς πραότητος τῆς Ἀφροδίτης πραύνεται ὁ τοῦ Ἄρεος
 X ἀστήρ. ἐν δὲ τοῖς ὕμνοις ἐγγυὲς τριακοσίοις ὀνόμασιν

XΥ εὐρίσκομεν καλουμένην τὴν Ἀφροδίτην. οἱ δὲ Φοί- RrIII35
 νικες Ἀστάρτην, τὴν σφῶν πολιοῦχον — οἶονεῖ τὴν
 ἀστερίαν ἢ τὴν τοῦ ἄστεος ἀρετὴν — εἶναι τὴν Ἀφρο-

v. 1 Cincius FHG III p. 97

v. 4 περὶ ἀφροδίτης (ἀφροδίτῃ A) ἀνατεθῆναι οὕτως μὲν
 (v. 9) X 5 τὸν ἀπρίλλιον ἀφροδίτῃ ἀνετίθουν· φασὶ δὲ τὸν
 ἀπρίλλιον παρὰ τοῦ αἰνείου πρὸς τιμὴν τῆς μητρὸς αὐτοῦ ὀνο-
 μασθῆναι οἶονεῖ etc. H f. 165^v, ὅτι τὸν ἀπρίλλιον — p. 119, 9
 θαλάσσης S | πρὸς τιμὴν — 6 ἀφροδίσιον omis. S 7 βούλον-
 ται οἶονεῖ ἀφροδίσιον S 8 δῆθεν omis. H 9 οὖν omis. S |
 ἀπρίλλιος δὲ οἶονεῖ ἀπερίλιος· ἀπερίρε γὰρ τὸ ἀνοῖξαι· ὁ ἀνοικ-
 τικὸς τοῦ ἔαρος. ἀνάκειται δὲ τῇ ἀφροδίτῃ Y | καὶ οὕτω μὲν Ἕλλη-
 νες ἱστοροῦσιν H 10 ἀπρίλιον αὐτὸν ὥσανεῖ X | ὥσανεῖ Ἀπε-
 ρίλιον omis. H | ἀντὶ τοῦ HS, οἶονεῖ X | ἀνοικτικοῦ S 11 ἐγ-
 κεκλεισμένον γὰρ ὥσπερ ἡδονὴν ἐν δὲ τοῖς (v. 16) X 12 χεῖματι
 H 13 ἀνοίγειν αὐτὴν πέφυκεν. cet. des. H 16 ἐν δὲ τοῖς
 — p. 119, 1 βούλονται omis. S 18 πολιτῆχον A | ὅτι ἀστάρ-
 τήν τὴν συρίαν θεὸν τὴν ἀφροδίτην φασὶ cet. des. Y | τὴν ἀστε-
 ρίαν] τὴν omis. B

δίτην βούλονται. ἐκ γὰρ τοῦ Λιβάνου — ὄρος δέ XS
 ἐστὶν ἐκεῖ ἐκ τῆς πρὸς λίβα νεύσεως οὕτω καλούμενον
 — δύο ποταμοὶ ἐκπίπτουσιν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, ὧν
 ὁ μὲν μεῖζων καὶ διειδέστερος Ἄδωνις, ὁ δὲ ἐλάσσων
 καὶ γεωδέστερος Ἄρης προσαγορεύεται. ἐμπίπτων δὲ S
 ὁ Ἄρης τῷ Ἀδωνι οὐ διασώζει τὴν οἰκείαν προσηγορίαν 6
 ἄχρι θαλάσσης. ἐπεὶ οὖν Ἄδωνις ὅλος ἐμμίγνυται τῷ XS
 πελάγει, δοκεῖ μᾶλλον αὐτὸς ἀγαπᾶσθαι πρὸς τῆς Ἀφρο-
 δίτης ἀντὶ τοῦ τῆς θαλάσσης.

Rr IV 45 65. Ταῖς τοίνυν Καλένδαις Ἀπριλίαις αἱ σεμναὶ γυ- X
 ναικῶν ὑπὲρ ὁμονοίας καὶ βίου σώφρονος ἐτίμων τὴν 11
 Ἀφροδίτην· αἱ δὲ τοῦ πλήθους γυναῖκες ἐν τοῖς τῶν
 ἀνδρῶν βαλανείοις ἐλούοντο πρὸς θεραπείαν αὐτῆς
 μυρσίνη ἐστεμμέναι, ἥ ὅτι μυρσίνη ἐπιτηδεῖα τοῖς βρέ- XS
 φεσὶν ἐστὶ — ῥώννυσσι γὰρ τὰ σώματα τῶν ἀρτιγενῶν, 15
 καὶ παρὰ τὰ ἄλλα δὴ τῶν ἀειθαλῶν φυτῶν εὐωδεστάτη
 τυγχάνει ἡ μυρσίνη — ἥ ὅτι μόνη ἐν φυτοῖς χαίρει
 τῇ θαλάσῃ. ἐτιμᾶτο δὲ ἡ Ἀφροδίτη τοῖς αὐτοῖς, οἷς X
 καὶ ἡ Ἥρα· ἐν δὲ τῇ Κύπρῳ πρόβατον κωδίῳ ἔσκε-
 πασμένον συνέθνον τῇ Ἀφροδίτῃ — ὁ δὲ τρόπος τῆς 20
 ἱερατείας ἐν τῇ Κύπρῳ ἀπὸ τῆς Κορίνθου παρῆλθέ
 ποτε — εἶτα δὲ καὶ σύας ἀγρίους ἔθνον αὐτῇ διὰ τὴν
 κατὰ Ἀδώνιδος ἐπιβουλήν, τῇ πρὸ τεσσάρων Νωνῶν
 ἥγουν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τοῦ Ἀπριλίου.

v. 1 ὅτι ἐκ τοῦ λιβάνου S 2 ἐκεῖ omis. S | τοῦ X, τῆς S |
 λιβάνου A, λίβαν BS, λίβα scripsi | ἄστεως X, νεύσεως S
 4 διειδέστατος X 5 καὶ γὰρ γεωδέστερος B | ἐμπίπτων —
 7 θαλάσσης omis. X 7 ἐπὶ οὖν A 8 αὐτὸν S 14 ὅτι ἡ
 μυρσίνη πέφυκε ῥωννύειν τὰ σώματα τῶν ἀρτιγενῶν· τῶν δὲ
 ἀειθαλῶν φυτῶν εὐωδεστάτη ἐστί· καὶ αὕτη ἐν τοῖς φυτοῖς χαίρει
 τῇ θαλάσῃ S | ἥ ὅτι ὅτι ἡ B 15 ῥώννυσσι μὲν γὰρ B 19 ἔσκε-
 πασμένον X, ἔσκεπασμένοι ci. Robertson Smith, Lectures on
 the Religion of the Semites p. 450. 460, quem locum benigne
 mecum communicavit F. Cumont

S 66. Ὅτι οἱ φυσικοὶ φασὶ τὰς θηλείας τὰς κατ' deestRr
εὐθὺ τὴν ἀναστόμωσιν τῶν ἀγγείων ἐχούσας τοκάδας
εἶναι, τὰς δὲ ἐκ πλαγίου στείρας.

XS 67. Τῇ πρὸ τριῶν Νωνῶν Ἀπριλίων Ἡρακλῆς RrIV46
5 ἐπινίκιος ἐτιμᾶτο οἷα ὑγείας δοτήρ. καὶ ῥαφάνων νόμος
X κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἀπέχεσθαι Ῥωμαίοις. Ἡρακλῆς
δὲ ὁ χρόνος παρὰ τῷ Νικομάχῳ εἴρηται, ἀλλὰ μὴν
καὶ ἥλιος, λέγουσι οὕτως· Ἡρακλῆς μὲν οὖν ὁ τὴν
περὶ τὸν ἄερα κλάσιν τῇ τῶν ὥρῶν περιτροπῇ ποιού-
10 μενος, τουτέστιν ἥλιος. διὸ δὴ καὶ ἐν τοῖς τούτου
μυστηρίοις τοὺς ἄρρενας γυναικείαις στολαῖς κοσμοῦ-
σιν, ἅτε δὴ ἐξ ἀγριότητος καὶ ἀγονίας τῆς κατὰ τὸν
χειμῶνα ἀρχομένου τοῦ σπερματικοῦ τόκου θηλύνεσθαι.
καὶ ταῦτα μὲν τῷ ἔαρι ἐτέλουν. τρία δὲ αὐτῷ μῆλα
15 ἐν τῇ λαιᾷ ταῖν χερσὶν τῆς χρόνου δι' αὐτοῦ ἀναμε-
ρίσεως σύμβολον· μῆλον μὲν γὰρ διὰ τὴν πρὸς τὸν
κρινὸν αὐτοῦ συμπάθειαν, ἀρχὴ δὲ χρόνου ἑαρινῇ
τροπῇ. καὶ ἄλλως δὲ τρία, ὅτι τριμερὴς ὁ χρόνος.
ἀνάγειν δὲ λέγεται τὸν κύνα τὸν τρικέφαλον ἐκ τοῦ
20 Ἀιδου, ὅτι φρουρητικὸς καὶ λυμαντικὸς ὁ χρόνος,
ὥσπερ δὴ καὶ ὁ κύων· τρεῖς δὲ αὐτῷ κεφαλαί, ὅ τε
παρελθὼν καὶ ὁ ἐνεστὼς καὶ ὁ μέλλων καιρὸς. καὶ
ἄλλως δὲ τὰ τρία μῆλα ληπτέον ἐπὶ Ἡρακλέους κατὰ
φιλόσοφον δόγμα, ὅτι τὰς τρεῖς περιόδους ὁ ἥρως
25 ἀνύσας τοῦ πρακτικοῦ βίου τέλειος εἶναι δοκεῖ. ταύτη

v. 4 ὅτι τῇ πρὸ — 6 Ῥωμαίοις· ὅπως δὲ ἀπρίλλιος ὀνομά-
ζετο εἴρηται S | Ἀπριλίων omis. B 5 ἐτιμᾶτο ἐπινίκιος S
8 λέγων X, corr. Sch 11 μυστηρίοις] μηροῖς B 12 ἀγο-
ρίας X, ἀγονίας Rr 14 περὶ ἀγάλματος τοῦ Ἡρακλέους βα-
στάζοντος τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τρία μῆλα. τὸν Ἡρακλέα τὸν χρόνον
λέγουσιν, ὅς ἐστιν τριμερής· ἔαρ θέρος καὶ χειμῶν R f. 4^v
15 ταῖν] τῶν A 17 κρινὸν A, καιρὸν A, B 21 ὁ κύων] ὁ
omis. B 23 μῆλα omis. A

καὶ τριέσπερος λέγεται κατὰ Λυκόφρονα, φησὶ γάρ· X
 τριεσπέρου λέοντος, ὃν ποτε γνάθοις

Τρίτωνος ἡμάλαψε κάρχαρος κύων.

τὸ γὰρ τρισὶ νυξὶν ἐσπάρθαι τὸν Ἡρακλέα μυθικόν
 ἔστιν. Ἦβην δὲ καλλίσφυρον αὐτῷ δίδωσιν, οἶονεὶ 5
 τὴν δημιουργικὴν δύναμιν, καὶ τὸ καλὸν τὸ ἐγκόσμιον.
 ὁ δὲ στέφανος τελειότητος δεῖγμά ἐστι· διὸ δὴ θεοῖς XS
 καὶ βασιλεῦσι καὶ ἱερεῦσιν ἐδίδοτο πρῶτως. τῆς δὲ X
 τύχης ἀφελομένης παρὰ τῆς ἀρετῆς τὸν στέφανον, οἱ
 ἱερεῖς τὸ λοιπὸν ἀποκειρόμενοι τὴν κόμην κύκλον τινὰ 10
 τριχῶν ἀντὶ στεφάνου τῇ κεφαλῇ περιποιοῦσι. δωδε-
 κάμοχθόν γε μὴν αὐτόν φασι, διὰ τὸ τὰ δώδεκα ζωδία
 ἐκτρέχειν. καὶ τὴν Ἀλκησιν δὲ τῷ Ἀδμήτῳ ἀναψυ-
 χώσας ἀποδίδωσιν, οἷον τῷ κόσμῳ τὴν ζωογόνον φύσιν
 ἐν τῷ χειμῶνι κατανεκρωθεῖσαν ὁ ἥλιος ἀποκαθιστῶν· 15
 Ἀδμητος γὰρ ὁ κόσμος παρὰ τὸ ἀκάμαντα εἶναι καὶ
 ἀείζωον. Αὐγείαν δὲ διαφθεῖραι λέγεται· καὶ γὰρ
 ἀνίσχων ὁ ἥλιος τὸν ὄρθριον διασκορπίζει καιρόν, ὃν
 οἱ πολλοὶ αὐγὴν ὀνομάζουσιν. ὑπὸ δὲ Εὐρυσθέως
 προστάττεται ὁ Ἡρακλῆς τοὺς δυοκαίδεκα ἄθλους ἐκ- 20
 τελεῖν, ἀντὶ τοῦ ὁ ἥλιος κελεύσει τοῦ μεγάλου θεοῦ,
 ἀντιβαινούσης τῆς Ἥρας — οἶονεὶ τῆς σφαίρας —
 ἀντίρροπος αὐτῇ τὸν δωδεκαζῶδιον διαφεύγει οὐρα-
 νόν. οὕτως μὲν οἱ φιλόσοφοι. ἀπὸ δὲ τῶν ἱστοριῶν
 εὐρίσκομεν ἑπτὰ Ἡρακλεῖς γενέσθαι, πρῶτον Διὸς τοῦ 25
 Αἰθέρος καὶ Λυσιθόης τῆς Ὀκεανοῦ, δεύτερον Νείλου

v. 1 Lycophr. Alexandra v. 33. 34

v. 7 ὅτι ὁ στέφανος — 8 ἐδίδοτο S | 7 ἐστι omis. S
 8 καὶ ἱερεῦσιν omis. S 10 τὸ λοιπὸν] τὸ omis. B 12 μῆνα
 B | τὸν τὰ δώδεκα X, corr. Rr 13 ἐτρέχειν A | ἀλκίστην X
 16 ἀδάμαντα suspicatur G. Wissowa 17 αὐγέαν X 23 δω-
 δεκάζωδον B 25 πρῶτος B

X παῖδα, τρίτον Ἑλληνοσ τοῦ Διὸς καὶ νύμφης Ἀρχιά-
λης, τέταρτον Διὸς καὶ Θήβης τῆς Αἰγυπτίας, πέμπτον
τὸν Λιβάνου καὶ Νύσσης τὸν ἐν Ἰνδοῖς γενόμενον,
ἕκτον Διὸς καὶ Ἀλκμήνης, ἑβδομον Διὸς καὶ Μαίας
5 τῆς Ἀτλαντος.

S 68. Ὅτι ὁ Ἀπελλῆς γράφων τὰς Χάριτας τρεῖς deest Rr
οὔσας, Ἀγλαΐαν Εὐφροσύνην Θάλειαν, μίαν μὲν ποιεῖ
ἀπιοῦσαν, δύο δὲ ἐρχομένας· μιᾶς γὰρ διδομένης χάρι-
τος πλείους ἐπανιάσι τοῖς δεδωκόσιν.

10 69. Ὅτι πῦρ ... ῥησσομένων πνευμάτων τοῖς νέ- deest Rr
φεσιν ἀποθλίβονται οἱ κεραυνοί.

X 70. Ἡ δὲ Μίλητος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο Ἀνακτορία. Rr IV 47

71. Ἀμάλθειαν δὲ τροφὸν Διός, τὴν ἅμα καὶ 48
ἀθρόως καὶ ἐνὶ χρόνῳ τὰ ὄντα τῷ Διὶ αὖξουσιν· ἄλ-
15 θειν γὰρ τὸ αὖξιν. Κράτης δὲ ἀπὸ τοῦ διαίνειν τουτ-
έστι πιαίνειν τὴν γῆν βούλεται ὀνομασθῆναι τὸν Δία,
τὸν εἰς πάντα διήκοντα· Ποσειδώνιος τὸν Δία τὸν
πάντα διοικοῦντα· Χρύσιππος δὲ διὰ τὸ δι' αὐτὸν
εἶναι τὰ πάντα. ἄλλοι τὸν Δία βούλονται ὀνομασθῆ-
20 ναι ἀπὸ τοῦ δεῖν, τουτέστι δεσμεύειν καὶ συνέχειν τὸ
σύμπαν αἰσθητόν· ἄλλοι ἀπὸ τοῦ ζῆν. τινὲς δὲ κατὰ
τὸν ἡρωϊκὸν καὶ μεριστὸν λόγον τρεῖς Δίας εἶναι βού-
λονται, ἓνα μὲν Αἰθέρος, τὸν δὲ ἕτερον ἐν Ἀρκαδίᾳ
τεχθῆναι, ἐξ οὗ φασιν Ἀθηναῖν, τρίτον δὲ τὸν Κρήτα.

v. 15 Crates: Wachsmuth de Cratete Mallota frg. 8

v. 1 ἀρχιάδης, A, corr. A₂ 3 τοῦ λιβάνου B | ἰνδοῖς] ἰνυλοῖς
B 4 ἀλκμήνης B 10 πρησσομένων S, lacunam indicavi
13 ἀμάλθειαν B | τὴν τοῦ ἅμα X, τοῦ del. Rr 14 ἄλθειν X,
ἄλθειν Rr 17 τὸν εἰς — τὸν Δία omis. B 18 χρύσιππος
Δία τοιοῦτ' αὖτὰ πάντα A, χρύσιππος δὲ διὰ τὸ οἰωνεῖν τὰ πάντα
B, corr. Rr 21 ζεῖν A 22 ἡρωϊκὸν A 24 κρήτην A

οἱ δὲ Φοίνικες βασιλέα φασὶν αὐτὸν γενέσθαι δικαιο- XS
 τατον, ὥστε τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν κρείττονα γενέσθαι
 τοῦ χρόνου· ταύτῃ Κρόνον ἐκβαλεῖν τῆς βασιλείας λέ-
 γεται, οἶονεὶ τὸν χρόνον καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ λήθην ὑπερ-
 βαλεῖν. ὁ δὲ † Μηλίας ὑπὸ Ἀμαλθείας αὐτὸν τραφῆναι, X
 οἶον ἐκ τῆς δυνάμεως, τουτέστιν ἐκ τῆς ἀμαλακιστίας. 6
 ὁ δὲ Κράτης τὸν Κρόνον φησὶ Σικελίας καὶ Ἰταλίας
 καὶ τοῦ πλείστου μέρους τῆς Λιβύης βασιλεῦσαι ἀπη-
 νῶς, τὸν δὲ τούτου υἱὸν ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ καὶ αὐ-
 τὸν μὲν εἰς ἔσχατον ἐλάσαι τῆς δύσεως, ἡμερώτατα δὲ 10
 τῆς βασιλείας ἀντιλαβέσθαι, καὶ διὰ τοῦτο τιμηθῆναι
 ὡς θεόν. Ἐρατοσθένους γε μὴν τὸν Δία ἐν τῇ Κρήτῃ
 τεχθῆναι λέγει, κἀκεῖθεν διὰ τὸν Κρόνον φόβον μετ-
 ενεχθῆναι εἰς Νάξον. Εὐμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος τὸν
 Δία ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Λυδία τεχθῆναι βούλεται, καὶ 15
 μᾶλλον ἀληθεύει ὅσον ἐν ἱστορίᾳ· ἔτι γὰρ καὶ νῦν
 πρὸς τῷ δυτικῷ τῆς Σαρδιανῶν πόλεως μέρει ἐπ'
 ἀκρωρείας τοῦ Τιῶλου τόπος ἐστίν, ὃς πάλαι μὲν
 Γοναὶ Διὸς ὑετίου, νῦν δὲ παρατραπείσης τῷ χρόνῳ
 τῆς λέξεως Δεύσιον προσαγορεύεται. φύλακες ἦσαν 20
 οἱ Κούρητες. ἄλλοι Προμηθέως φασὶν εἶναι υἱὸν οἶ-
 ονεὶ τῆς προνοίας. οἱ δὲ πλείστοι τῶν φυσικῶν τὸν
 Δία Ἰδαῖον εἶναι βούλονται καὶ τεχθῆναι ἐν τῇ Ἰδῇ,
 τουτέστιν ἐν τῷ παρὰ Ἰδῇ ὄρωμένῳ οὐρανῷ. τῆς δὲ

v. 7 Crates ibid. frg. 9 12 Eratosthenes Catast. 30
 14 Eumelus frg. XVII Marckscheffel

v. 1 ὅτι οἱ φοίνικες διὰ τινὰ γενέσθαι φασὶ βασιλέα τοσοῦ-
 τον δικαιοτάτον — 4 ὑπερβαλεῖν S 3 ταύτῃ — 4 τὸν χρόνον
 omis. B | καὶ ταύτῃ S | ἐκβάλλειν S 4 τοῦ χρόνου A, τὸν
 χρόνον S 5 Μηλίσιας ci. Creuzer. an Ἀμέλιος? cf. IV, 85
 6 ἀμαλακίας X, corr. Rr 9 πεθεσθαι X, ἐπιθέσθαι Rr 11 καὶ
 αὐτὸν διὰ τοῦτο B, καὶ δὲ τοῦτο A 17 μένει X, μέρει Rr
 18 τιῶλου A 23 ἥδιον A, ἰδαῖον B 24 ἥδιον A, ἰδῇ B

X Κόρης πατέρα αὐτόν φασιν, τουτέστι τοῦ κόρου καὶ
 τῆς εὐωχίας αἷτιον αὐτὸν γενέσθαι· πρῶτος γὰρ βασι-
 λεύσας λέγεται τοὺς ἀνθρώπους διδάξαι γεωργεῖν.
 πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὅλου Διὸς Δίοι, ὥσπερ Ἀπόλλωνες
 5 ἢ Διόνυσοι.

72. Τῇ πρὸ δεκαεπτὰ Καλενδῶν Μαΐων οἱ ἀρχιε- RrIV49
 ρεῖς ἐπὶ τὸ θέατρον γενόμενοι ἄνθη ἐπὶ τὸν δῆμον
 ἐρρίπτουν καὶ περὶ τὰ σπόριμα δὲ ὑπὲρ εὐετηρίας
 ἱεράτενον, καὶ ἔξωθεν τῆς πόλεως ἐπὶ ὠρισμένους
 10 σταθμοὺς ἡŷχοντο ἱερατεύοντες Δῆμητρι· ὄνομα δὲ τῇ
 XS θυσίᾳ Φορδικάλια. τοὺς γε μὴν σταθμοὺς μίλια πα-
 X τρίως ἐκάλουν, ἀπὸ τῆς χιλιάδος τῶν βημάτων. ὅθεν
 καὶ μίλιτες οἱ στρατιῶται παρ' αὐτοῖς· χιλίους γὰρ
 ὑπασπιστάς ὁ Ῥωμύλος μόνους ἔταξε καὶ μίλιτας ἀν-
 15 τοὺς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ἐκάλεσεν οἷονεὶ χιλίους, τὸ πρὶν
 σατέλλιτας προσαγορευομένους· καὶ γὰρ ἐν χιλιάσι τὸ
 πληθός, οὐ μυριάσιν ἢ παλαιότης ἡρίθμησεν, ὥς αὐ-
 τὸς Ὅμηρος·

ὅσων τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι.

20 ὁ γὰρ μυρία ἀριθμὸς ἀοριστίας ἐστὶ δεκτικός.

73. Τῇ πρὸ δεκαμιάς Καλενδῶν Μαΐων ὁ Ῥωμύλος τὴν 50
 Ῥώμην ἐπόλισε, πάντας τοὺς πλησιοχώρους συγκαλεσά-
 μενος ἐντειλάμενός τε αὐτοῖς ἐκ τῆς ἑαυτῶν χώρας
 βῶλον ἐπικομίσασθαι, ταύτῃ πάσης χώρας δεσπόσαι
 25 τὴν Ῥώμην οἰωνιζόμενος· αὐτὸς τε ἱερατικὴν σάλπιγγα

v. 19 Π. E, 860

v. 5 διονύσιοι B 7 γινόμενοι A 11 φορκιδάλια A,
 corr. A₂ marg. | ὅτι οἱ ῥωμαῖοι μίλια πατρίως — 12 βημάτων
 τοὺς σταθμοὺς S | μίλια AS, μιλιάρια A₂ B 16 σαβέλλιτας X,
 σατέλλιτας suspicatus est Rr 19 ὅσων A | ἐννεάχιλοι B | δεκα-
 χίλιοι X 25 οἰκνιζόμενος B, corr. οἰωνιζόμενος | αὐτὸς γε B

ἀναλαβών — λίτουν δ' αὐτὴν πατρίως Ῥωμαίοις ἔθος X
καλεῖν ἀπὸ τῆς λιτῆς — ἐξεφώνησε τὸ τῆς πόλεως
ὄνομα, πάσης ἱερατικῆς τελετῆς ἡγησάμενος. ὀνόματα
δὲ τῇ πόλει τρία, τελεστικὸν ἱερατικὸν πολιτικόν· τελε-
στικὸν μὲν οἶονεῖ Ἑρως, ὥστε πάντας ἔρωτι θείῳ περὶ 5
τὴν πόλιν κατέχεσθαι, διὸ καὶ Ἀμαρυλλίδα τὴν πόλιν ὁ
ποιητῆς αἰνιγματωδῶς βουκολιάζων καλεῖ· ἱερατικὸν
δὲ Φλῶρα οἶονεῖ ἄνθουσα, ὅθεν κατὰ ταύτην ἡ τῶν
Ἀνθεστηρίων ἑορτὴ· πολιτικὸν δὲ Ῥῶμα. καὶ τὸ μὲν
ἱερατικὸν πᾶσιν ἦν δῆλον καὶ ἀδεῶς ἐξεφέρετο, τὸ δὲ 10
τελεστικὸν μόνοις τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἐξάγειν ἐπὶ τῶν
ἱερῶν ἐπετέτραπτο· καὶ λόγος, ποινὰς ὑποσχεῖν τινὰ
τῶν ἐν τέλει ποτέ, ἀνθ' ὧν ἐπὶ τοῦ πλήθους τὸ τε-
λεστικὸν ὄνομα τῆς πόλεως ἀναφανδὸν ἐθάρρησεν
ἐξειπεῖν. μετὰ δὲ τὴν ἐπὶ τῇ ἀναγορεύσει τῆς πόλεως 15
τελετὴν ζεύξας ταῦτον μετὰ δαμάλεως περιῆλθε τὸ
τεῖχος, τὸν μὲν ἄρρενα ἐπὶ τὴν τοῦ πεδίου πλευρὰν
ζεύξας, τὴν δὲ θήλειαν ἐπὶ τὸ τῆς πόλεως μέρος, ὥστε
τοὺς μὲν ἄρρενας τοῖς ἔξω γίνεσθαι φοβερούς, τὰς δὲ
θηλείας τοῖς ἔνδον γονίμους· καὶ λαβὼν βῶλον ἐκ τῶν 20
ἔξω τῆς πόλεως μερῶν σὺν καὶ ταῖς πρὸς τῶν ἄλλων
ἐπικομιζομέναις ἐπὶ τὴν πόλιν ἡκόντιζε, ταύτῃ οἰωνι-
σάμενος, διὰ παντὸς αὐτὴν ἐκ τῆς τῶν ἔξωθεν ἐπαυ-
ξηθῆναι συνδόσεως, καὶ μετ' ὀλίγα. πολλῶν δὲ ξένων
συνελθόντων ἐν αὐτῇ, οἱ τοῦ Ῥωμύλου λογάδες τὴν 25
ἡμίσειαν τῆς ἐαυτῶν κτήσεως τοῖς ἐπήλυσι παρεχώρη-
σαν, οἰκῆσαι τὴν Ῥώμην αὐτοὺς πείσαντες· οὗς ὁ Ῥω-

v. 6 ὁ ποιητῆς cf. Serv. Verg. Ecl. I 30

v. 4 πῇ πόλει A 8 ὅτι φλῶρα παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἄνθη
cet. des. S 13 ποτέ] τούτου B 20 τοῖς omis. B 22 ἡκόν-
τισε A

X μύλος πατρικίους πρώτους ἀνηγόρευσε διὰ τὸ εὐπατρί-
δας γενέσθαι, καὶ τὴν ἑαυτῶν περιουσίαν τοῖς ξένοις
ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐπιδοῦναι. Ἰλία, ἡ τοῦ Ῥωμύλου
μήτηρ.

- S 74. Ὅτι πρὸς τοὺς ἀντιλέγοντας τῇ προνοίᾳ καὶ
6 μεμφομένους τουτοισὶ τοῖς ζωῦφίοις, ἀκρίσι λέγω καὶ
ἐρυσίβαις καὶ ὡς οὐ προσηκόντως φαίνονται παρηγ-
μένα, φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος, ὅτι γελοῖόν ἐστιν ἐγκαλεῖν τῇ
προνοίᾳ, μᾶλλον δὲ καταγέλαστον, εἰ ψύλλαι γεγόνασι
10 καὶ κόρεις· ἔδει γὰρ ἵνα μὴ ψύλλαι γένωνται ζῶον
μηδ' ὅλως γενέσθαι, μηδ' ἵνα κόρεις ἀνθρώπους·
SX ἐπειδὴ ἐκ μὲν τῆς ἀνθρώπου πρὸς ἓνια τῶν ξύλων RrIV 51
παρατρίψεως κόρεις γίνονται, ἐκ δὲ παντὸς οὔρου
ψύλλαι, μυῖαι δὲ ἐξ ἀποπάτου ἢ καὶ ἄλλης θερμῆς
15 ὑγρασίας.
X 75. Ῥώμη Φλῶρα καὶ ἡ Κωνσταντίνου πόλις 51
ἡγουν Ἀνθουσα.

Μάϊος.

76. Οὐ μικρὰν ἐν ἀριθμοῖς ἐδείκνυμεν τὴν τῆς τε- 52
20 τράδος δύναμιν, ἣν ἄν τις καὶ τετρακτὺν καὶ πυρα-
μίδα καλέσῃ· τετρακτὺν μὲν κατὰ τὸν τῶν στοιχείων
ὅρον, πυραμίδα δὲ κατὰ τὸν ἐν θεωρίᾳ λόγον· ἡ γὰρ
πυραμὶς ὑπὸ τεσσάρων βασέων καὶ τεσσάρων γωνιῶν
μόνη περιεχομένη, καὶ πρώτη τριχῇ διαστάτη κατὰ τὸ
25 στοιχειωδέστατον τοῦ τριγώνου ἐπίπεδον, ὡς ὁ Πλά-

v. 25 cf. Plato Tim. p. 55 A

v. 1 πρῶτος B 12 ἐκ μὲν τῆς ἀνθρώπων (ὅποιασοῦν B)
πρὸς ἓνια etc. X 14sq. θερμῆς ὑγρασίας S, θερμοσίας X
17 ἡγουν omis. B 19 τριάδος B 23 γωνεῶν B 24 τριχῇ
διαστάτη A, τριχιλιαστάτη B, τριχῇ διαστάτη ci. Nokkios

των ἐν Τιμαίῳ φησίν, ἐμφερῇ τὴν συνεκτικὴν τοῦ X
 παντὸς ἐνδείκνυνται τάξιν. λείπεται ὁ πέμπτος, Μάϊον
 δὲ αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. ἐπειδὴ δέ, ὡς πολλά-
 κισ εἰρήκαμεν, ὁ τῆς πεντάδος ἀριθμὸς τῶν θειοτέρων
 κατὰ τὸν Ἡσίοδον κενώριστα, εἰκὸς ἦν αὐτὸν τοῖς 5
 κατοικομένοις ἀπονεμηθῆναι. ἡ γὰρ πεντὰς τῇ αἰσθη-
 τῇ φύσει ἀνάκειται, σφαῖρα γὰρ ἐστίν· ὁσάκις γὰρ ἄν
 τὸν πέντε πολυπλασιάσῃ τις ἀριθμὸν, εἰς ἑαυτὸν ἀπο-
 καταστήσεται· καὶ γὰρ ὁ πέντε παρεπόμενος τοῖς ἐν
 πλήθει ἀριθμοῖς εἰς τὴν αὐτὴν καὶ πολυπλασιαζόμενος 10
 καταλήγει ποσότητα. καὶ ἄλλως δὲ φαίνεται φυσικὴν
 τινα δύναμιν ἐν ἑαυτῷ ὁ πέντε περιλαβὼν ἀριθμὸς·
 τῶν γὰρ ἐν γενέσει ἐξ ἀρτίου καὶ περιττοῦ συνεστῶ-
 των, αὐτὸς εἶναι τοιοῦτος πέφυκεν ἐκ τριάδος καὶ
 δυάδος συναγόμενος. ταύτῃ γοῦν ταῖς τῶν προγόνων XHS
 τιμαῖς οἱ Ῥωμαῖοι τὸν πέμπτον ἀνέφερον μῆνα, τῷ 16
 μὲν ἀρτίῳ τοὺς κατοικομένους τιμῶντες, τῷ δὲ περιτ-
 τῷ τοὺς ἔτι σωζομένους· μετὰ γὰρ θεοὺς οὐχ ἥττονα X
 τιμὴν τοῖς ἑαυτῶν προγόνοις εἰσέφερον οἱ πάλαι· 19
 μαίονες δὲ τοὺς προγόνους πατρίως καλοῦντες Μάϊον S
 τὸν μῆνα ἐκ τῆς ἐκείνων τιμῆς ὠνόμασαν. οἱ δὲ ἀπὸ X
 τῆς Μαίας τῆς Ἀτλαντος τῆς Ἑρμοῦ <μητρὸς> ἀξιοῦντες

v. 5 Hesiodus Op. et Dies v. 802

v. 15 ὅτι ταῖς τῶν προγόνων — 21 τιμῆς ὠνόμασαν S, μάϊος
 ἀπὸ τοῦ μαιάδος ἑρμοῦ, ὃ καὶ ἀνάκειται ὡς εἰς τιμὴν τῆς γερου-
 σίας τεθέντος Y, κατὰ τὸν μάϊον τοὺς αὐτῶν προγόνους ῥω-
 μαῖοι τιμῶντες, μαίους δὲ τοὺς προγόνους πατρίως καλοῦσι, μάϊον
 τὸν μῆνα ἐκ τῆς ἐκείνων τιμῆς ὠνόμασαν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς μαίας
 μάϊον τοῦτον ὀνομασθῆναι φασιν H f. 165^v 18 μετὰ — 19 πά-
 λαι omis. S 19 ἑαυτὸν B | οἱ πάλαι· μάϊον δὲ μῆνα ἐκ τῆς
 ἐκείνων τιμῆς ὠνόμασαν, πατρίως καλοῦντες τὴν τιμὴν· οἱ δὲ (22)
 X 20 ΠΙΑΟΙΝΤΕC S, μαίονες scripsi 22 <μητρὸς> add.
 G. Wissowa

Χ ὀνομασθῆναι τὸν Μάϊον πρὸς ἕτερον βλέποντες οὕτω
 φασίν, ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τὸ ἱερὸν αὐτῆς, ὅτι κατὰ τοῦτον
 τὸν μῆνα ἱερωθῆναι λέγεται. περὶ δὲ <αὐτῆς> ὁ Πρό-
 κλος φησὶν οὕτως· ἡ Μαῖά ἐστιν ἡ τὰ ἐν ἀφανεῖ κε-
 5 κρυμμένα εἰς τὸ ἐμφανὲς προάγουσα παραπλησίως ταῖς
 τῇδε μαίαις, Ἑρμῆς δὲ ἐκείνης παῖς ὁ λόγος ἦκων διὰ
 πάντων, ὃς τὴν ἐν τῷ ἀφανεῖ τῶν ὄντων περιοχὴν ἐν
 διαστιάσει καὶ προνοίᾳ λόγων αἰδίως πρώτως ἐξέφηεν,
 εἰρμὸν καὶ συνέχειαν καὶ ἀλληλουχίαν ποιήσας ὡς ἐκ-
 10 φαντικὸς τῶν παρ' ἡμῖν τῆς ψυχῆς ἀδήλων παθημά-
 των.' ὁ δὲ Ἀκυλῖνος ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν ἀριθ-
 μῶν οὕτω φησὶν· ἡ Μαῖα ἀντὶ τῆς εἰς τοῦμφανὲς
 προόδου ἐστὶ, κυρίου μὲν τοῦ λόγου τοῦ διὰ πάντων
 πεφυκότος διατακτικοῦ τῶν ὄντων, διὸ δὴ καὶ Ἑρμοῦ
 15 μητέρα φασί. τοιαύτη δὲ ἡ νοητὴ ὕλη, τὸ κατακο-
 σμεῖν τὴν εἰς τὸ ἐμφανὲς πρόοδον καὶ γένεσιν ἀπεργά-
 ζεσθαι τῶν ὄντων· ἐκ γὰρ ὕλης καὶ εἶδους τὰ ὄντα.
 οὕτως μὲν κατὰ θεολογίαν, κατὰ δὲ τὸν τῆς φυσιολο-
 γίας τρόπον τὴν Μαῖαν οἱ πολλοὶ τὸ ὕδωρ εἶναι βού-
 20 λονται· καὶ γὰρ παρὰ τοῖς Σύροις βαρβαρίζουσιν οὕ-
 τως ἔτι καὶ νῦν τὸ ὕδωρ προσαγορεύεται, ὡς καὶ
 μῆϊουρι τὰ ὕδροφόρα καλεῖσθαι. καὶ οὐκ ἔξω λόγου
 ὁ Βάρρων φαίνεται ὡς καὶ μῆνα ἀναθέμενος αὐτῇ·

v. 4 cf. Procli comment. in Plat. Alc. I p. 187 Creuzer
 24 cf. Censor. de die nat. c. 22. Ovidii Fast. ed. Merkel
 p. CLXXXII

v. 3 <αὐτῆς> add. Rr 4 ἡ Μαῖα] ἡ omis. B 6 ἦκων
 A 7 ἐν τῷ ἀφανεῖ A, ἀφανῇ B 11 ἀκυλῖνος B 12 αὐτῆς
 X, τῆς ci. Gu. Kroll, ἀντία ὕλης A. Dieterich 13 πρόοδον A,
 προδοῦσα A, B, προόδον ci. Gu. Kroll 14 διατακτικοῦ ci. Rr
 16 πρόοδον A 21 προσαγορεύεται omis. B | ὡς καὶ] καὶ omis. B

κινήσει γὰρ τοῦ ὑποβρυχίου ὕδατος γίνεσθαι σάλον X
 τοῖς φιλοσόφοις δοκεῖ· πρώτη δὲ ἑορτὴ τοῦ Μαΐου
 παρὰ Ῥωμαίοις αἱ περὶ σεισμῶν ἱκεσίαι. ταύτῃ γὰρ
 Ἀτλαντος παῖδα τὴν Μαΐαν οἱ μυθικοὶ ποιοῦσι, καὶ
 ἔφορον δὲ τῶν ὑδάτων τὸν Ἑρμῆν εἶναι παραλαμβά- 5
 νομεν, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐν τοῖς αὐτοῦ πηγαὶ
 ἀνατίθενται ἢ φρέατα ὀρύττεται. εἰσὶ δὲ οἱ φασιν
 Διὸς καὶ Μαΐας τὸν Ἑρμῆν εἶναι ἀλληγορικῶς υἱόν,
 νοῦν μὲν εἶναι τὸν Δία, Μαΐαν δὲ τὴν φρόνησιν,
 παῖδα δὲ ἐξ ἀμφοῖν Ἑρμῆν λόγιον αἰνιττόμενοι. πάν- 10
 των δὲ νεώτατον εἰργάσαντο, ἅτε δὴ μὴ γηράσκοντος
 τοῦ λόγου· ἔτι μὴν ὠκύτατον πεποιήνται τοῦτον ταρ-
 σάσαντες πτεροῖς, νοῦ ὀξύτητα καὶ τάχος λόγου διὰ τῆς
 τοιαύτης τέχνης αἰνιττόμενοι. ὁ γοῦν ποιητὴς φησιν·

ἔπεα πτερόεντα,

15

καὶ

R

ὥσει πτερὸν ἦε νόημα

εἶτα δὲ τετράγωνον σχήματι Ἕλληνες ἀναπλάττουσι X
 τοῦτον, τεκμήριον μέγιστον παρεχόμενοι λόγον εἶναι
 τοῦτον, καὶ λόγον ἀληθῆ. ἔστι γὰρ καὶ λόγον σχή- 20
 ματα, ὁ μὲν ψευδὴς λόγος . . . , ὁ δὲ ἀπατηλὸς πολυγωνό-

v. 15 Hom. II. A 201 et passim 17 Od. η 36

v. 5 παραλαμβάνομεν A, πάλαι λαμβάνομεν A₂ B 7 εἰσὶ
 δὲ οἱ — 20 λόγον ἀληθῆ Lambecius in Cod. p. 153 nr. 29, cf. R
 f. 6^r: τὸν ἑρμῆν οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀρχαίων κατὰ τὴν
 αὐτῶν πεπλανημένην θεολογίαν υἱὸν διὸς λέγουσι καὶ μαΐας·
 διὸς μὲν οἷον τοῦ νοῦ, μαΐας δὲ τῆς φρονήσεως· ἐκ νοῦ γὰρ καὶ
 φρονήσεως ὁ λόγος γεννᾶται· διὰ τοῦτο καὶ πτερωτὸν αὐτὸν
 ποιοῦσιν, ὥς ταχύ· οὐδὲν γὰρ λόγον ταχύτερον· ὅθεν καὶ ὁμη-
 ρος ἔφη· ἔπεα πτερόεντα, καὶ· ὥσει πτερὸν ἦε νόημα. πάντων
 δὲ νεώτατον αὐτὸν ἐργάζονται διὰ τὸ μὴ γηρασκεῖν τὸν λόγον·
 ἀλλὰ καὶ τετράγωνον αὐτὸν ποιοῦσι διὰ τὴν στερεότητα τοῦ
 ἀληθοῦς λόγου. 10 αἰνιττόμενον Lamb. 11 νεώτατα Lamb.
 13 λόγων B 16 καὶ — 17 νόημα omis. X 18 δὲ X, δὲ καὶ
 Lamb. | τετραγώνων B 21 lacunam, quam voce <τρίγωνος>
 supplendam esse suspicatur, statuit G. Wissowa

X τερος, ὁ δὲ ἀληθὴς αὐτὸς ἑαυτῷ ἐκ πάντων μερῶν
 ἴσος, ὅπου δὲ στρέφοιτο πάσαις βάσεσιν ἀορίστως
 στηρίζεται, ὃ δὴ τετραγωνικὸν σχῆμα τυγχάνει. εἰ
 τοίνυν νοῦς καὶ λόγος εἶναι δέδεικται, τούτῳ τὸν κέρ-
 5 κωπα εἰδωλοποιοῦσιν Αἰγύπτιοι, ἐπεὶ παρὰ πάντα τὰ
 ζῶα νοήμων τυγχάνει, συνέσεως δὲ καὶ ἐπιστήμης ἐστὶ
 δεκτικός. ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν Αἰγυπτίαν ἴβιν, τὸ ὄρνεον,
 ἴσμεν ἀνακειμένην αὐτῷ· καρδιά γὰρ ἔοικε λευκαίνό-
 μενον μὲν τὸ σῶμα, ἐξ ἀμφοῖν δὲ τῶν μερῶν μελαινο-
 10 μένη, ὅπερ ἐστὶ τοῦ κατὰ διάνοιαν λόγου σχῆμα· πρὶν
 μὲν γὰρ λεχθῆναι σκοτίος, λεγόμενος δὲ φωτίζεται, καὶ
 ῥηθεὶς εἰς ἀφανὲς οἴχεται. τρέφεται δὲ τὸ ζῶον παρὰ
 τοῖς ὕδασι, καθάπερ ἐν ἡμῖν ἡ καρδιά ἐξ ὑγρᾶς οὐ-
 XS σίας τὴν δύναμιν λαμβάνει· μόνη δὲ πτηνῶν πάντων
 15 νεῖν ἢ ἴβις οὐκ ἐπίσταται, ἀδρανεστάτη δὲ εἰς μείζον
 X βάθος καθελκομένη. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας
 παρατηρητέον· τῆς γὰρ ὑγρᾶς πόσεως συμμέτρως προσ-
 αχθεΐσης ῥώννυσθαί τε καὶ τοῖς λογισμοῖς διεστηρίχ-
 θαι πέφυκε, καὶ τῆς μὲν οἰκείας ἑδρας, ἥνπερ φρένα
 20 καλοῦσιν, οὐκ ἐξίστασθαι νηφαλέαν τε εἶναι, ὑποβλυ-
 σθεῖσαν δὲ τοῖς παλμοῖς τὸν ἴδιον σάλον δι' ὅλον τοῦ
 σώματος ἐξεργάζεσθαι. πάσχουσι δὲ ταῦτα ὑπὸ μέθης
 ἄνθρωποι τὸν ἄκρατον τῆς ἰδίας ἰσχύος προτετιμηκότες.
 καὶ τὴν ἴβιν δὲ καὶ τὸν κέρκωπα σελήνῃ συμπαθῇ
 25 εἶναι προσείκασται· ἡ μὲν ἴβις αὐτῷ τῷ σχήματι ἐμ-
 φερῆς, τὰ ἄκρα μὲν ὀμιχλαίνουσα, λευκαίνουσα δὲ τὰ

v. 2 ἀορίστον B 6 καὶ omis. A 14 ὅτι μόνη πτηνῶν
 πάντων νεῖν ἢ ἴβις οὐκ ἐπίσταται, καίτοι παρὰ τοῖς ὕδασι τρε-
 φομένη, ἀδρανεστάτη δὲ εἰς μείζον βάθος καθελκομένη cet. des.
 S 20 νηφαλαίαν A, νηχαλαίαν B | ὑποβληθεῖσαν B 21 καὶ
 τοῖς παλμοῖς X, δὲ pro καὶ emend. Hasius 23 τὸν] τὸ B

μέσα καθάπερ ἡ αἰθερία μῆνη. ὅτε γὰρ οὐρανὸς ἀσέ- X
λῆνος, οὐδὲ ἱβίδες ὁρῶσι, μύουσι δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς
τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἄσιτοι ἐγκαρτεροῦσι τὸ συγγε-
νὲς στοιχεῖον ἀναμένονσαι. ὁ δὲ κέρκωψ δηλοτέρας
ἔχει τὰς ἐνεργείας· ὅτε γὰρ αὖξει σελήνη, ὁ τῶν ὀφθαλ- 5
μῶν κύκλος τότε εὐρύνεται, ὅτε δὲ μειοῦται, τὸ τῶν
ὀμμάτων περιφερὲς συστέλλεται.

Rr III 36 77. Ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης τὸν Καλλισθένην ἀπέσκα- Y S
ψεν εἰπὼν τὸν μὲν περιττὸν νοῦν ἔχειν, τὸν δὲ ἀν-
θρώπινον ἀποβεβληκέναι. 10

deest Rr 78. Ὅτι ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς ὁρᾶται καταδυνόμενος S
μὲν ἐν Πελοποννήσῳ, ἀναδυνόμενος δὲ ἐν Σικελίᾳ· λέ-
γουσι δὲ καὶ τὸν Τίγρητα ταῦτό τοῦτο πάσχειν καὶ
τὸν Αὐκὸν καὶ ἑτέρους τινάς.

deest Rr 79. Ὅτι ὥσπερ τοῦ σώματος τοῦ ἡμετέρου τὸ μὲν 15
διαρρεῖ, τὸ δὲ διαπνεῖ, διαρρεῖται μὲν ὑπὸ τοῦ αἵμα-
τος κατὰ τὰς φλέβας, διαπνεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ πνεύμα-
τος κατὰ τὰς ἀρτηρίας, οὕτω καὶ τῆς γῆς τὸ μὲν ὑπὸ
τῶν ὑδάτων, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν πνευμάτων διαρρεῖσθαι
καὶ διαπνεῖσθαι, ἐμφράξεως δὲ ἢ παρεμπτώσεως ἢ 20
συνθλίψεως συμβάσης τρέμειν τὴν γῆν ὥσπερ τὸν
ἄνθρωπον· Ἀριστοτέλης δὲ τὸ τεθυμνωμένον τῆς γῆς
καὶ ἀτμίζον αἰτιᾶται ἂν μὲν εὐπετῶς σχῇ· εἰ δ' οὐ,
βιάζεται τὴν γῆν. ὅτι ὁ Τάγης ἐν τοῖς σεισμοσκοπι-
κοῖς λέγει, ὡς ἐν ταῖς πολέμων κινήσεσιν εἰ συμβῇ 25
σεισμὸν γενέσθαι, τοὺς παρ' οἷς γίνοιτο πάντως ἐλατ-

v. 23 cf. Aristoteles Meteor. III, 7 p. 378 Bekker 24 Tages
cf. Wachsmuth de ost. p. 110, 7

v. 4 δειλοτέρας A 8 ὁ omis. Y 9 εἰπὼν omis. Y
16 an utroque loco διαρρεῖται et διαπνεῖται scribendum?
23 lacunam indicavi

Σ τοῦσθαι· καὶ ἄλλων δὲ θαυμαστῶν ἐπιμένηται, περὶ
 ὧν ἐγὼ ἐν ἑτέρᾳ λέξῳ συγγραφῇ.

XHS 80. Ἐν τῇ πρώτῃ τούτου <τοῦ μηνὸς> ὁ ἀρχιερεὺς Rr IV 53
 ἐκήρυττε, μηδένα ποδῶν ἢ κεφαλῆς οἰουδήποτε ζῶον
 5 γεύσασθαι παρὰ πάντα τὸν μῆνα πρὸς φυλακὴν ἀρ-
 H θρίτιδος νόσον. κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα καὶ ἡ ἑορτὴ
 X τῶν Ῥοσαλίων παρὰ Ῥωμαίοις ἐτελεῖτο. ἡῦχοντο δὲ
 Μαίᾳ τε καὶ Ἑρμῇ οἱ πραγματευταὶ ἀκίνδυνα τὰ τῶν
 κερδῶν εἶναι. πάντα δὲ ἄρα τὰ κέρδη ἐν τῇ ὕλῃ καὶ ἐξ
 10 αὐτῆς ἀναφύεται, καὶ ἐν αὐτῇ ὥσανεὶ Ἑρμαία εὐρίσκεται
 XY καὶ ἐπιδίδοται, ὥς φασι, κατ' ἀξίαν. Νουμήνιος III 37. IV 53
 δὲ ὁ Ῥωμαῖος τὸν Ἑρμῆν τὸν προχωρητικὸν λόγον εἶναι
 βούλεται· οὐδὲ γάρ, φησι, πρότερον βρέφος φθέγγαιτο,
 X πρὶν ἂν τῆς γῆς ἐφάψαιτο, ὥστε Μαίαν εἰς γῆν καλῶς IV 53
 XS ἐξελάμβανον οἱ πολλοί. καὶ καθ' ἕτερον δὲ ἱερὸν λόγον ὁ
 16 Φωντήϊος χρῆναι τιμᾶσθαι τὴν γῆν ἐν ταῖς Καλένδαις
 XHS Μαίαις λέγει, ὅτι τὴν ἔμφυτον θέρμην ἐπὶ τὴν ἐπι-
 φάνειαν ἢ γῆ ἀναβράζουσα γαυριᾶν ὥσπερ καὶ σκιρ-
 19 τᾶν ἐξαγομένην σάλους ἐμποιεῖ ὥς ἐπίπαν κατὰ τὸν
 X Μάιον μῆνα. τιμῶσιν οὖν κατὰ τοῦτον τὴν Μαίαν,

v. 2 ὁ παρὼν συγγραφεύς, ἐστὶ δὲ λαυρέντιος, ἐν ἑτέρᾳ λέγει
S, ἐγὼ ἐν ἑτέρᾳ λέξῳ scripsi 3 ἐν τῇ πρώτῃ τούτου — 6 νό-
 στον *H* f. 166^r, ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς — 6 νόσον *S*, ὁ δὲ ἀρχιερεὺς —
 6 νόσον *X* | <τοῦ μηνὸς> addidi 4 ποδὸς *H* 5 μῆνα τοῦτον
 πρὸς *S* 6 κατὰ — 7 ἐτελεῖτο addit *H*₂ marg., omis. *XS*
 7 ἡῦχοντο — 9 κερδῶν εἶναι Lambecius in Codinum p. 153 nr. 29
 8 Ἑρμῇ καὶ πραγματευταὶ Lamb. | τὰ omis. *B* 11 ὅτι νο-
 μίνιος ὁ Ῥωμαῖός φησιν, ὥς οὐ πρότερον — 14 ἐφάψεται *Y* |
 μούμιος *X*, νομίνιος *Y*, Νουμήνιος *Rr* 13 πρότερον omis.
B | φθέγγαιτο *F* 15 ὅτι κατὰ τινὰ ἱερὸν — 20 μάιον μῆνα *S* |
 δὲ ἱερὸν omis. *B* 16 φωντήϊος *X*, φωντήϊος *S*, Φωντήϊος
 Wachsmuth de ost. p. XXVI 17 φασι δέ, ὅτι τὴν ἔμφυτον —
 20 μάιον μῆνα *H* | θέρμην τὴν ἔμφυτον *X* 18 ἀναβράζουσα
X 19 ἐξαγομένην *XH* | καὶ σάλους *H* | ἐμποιεῖν *XH*, in
 margine Macrobius *B* | ὥς ἐπίπαν omis. *S*

τουτέστι τὴν γῆν θεραπεύοντες. μαῖουμίζειν τὸ ἑορ- X
τάζειν ὀνομάζουσιν, ἐξ οὗ καὶ Μαῖουμᾶν· πανήγυρις Suid.
<γὰρ> ἤγετο ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα. τὴν
παράλιον καταλαμβάνοντες πόλιν τὴν λεγομένην Ὀστίαν
οἱ τὰ πρῶτα τῆς Ῥώμης τελοῦντες ἡδυπαθεῖν ἤνει- 5
χοντο ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασιν ἀλλήλους ἐμβάλλον-
τες· ὅθεν καὶ Μαῖουμᾶς ὁ τῆς τοιαύτης ἑορτῆς καιρὸς
ὀνομάζεται. ἀρχὴ γενέσεως σελήνης. X
deest Rr 81. Ὅτι ὁ Ἐμπεδοκλῆς οὐσίαν ἀνάγκης αἰτίαν χρη- S
στικὴν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν στοιχείων ἐνέκρινεν· ὁ δὲ 10
Δημόκριτος τὴν ἀντιτυπίαν καὶ πληγὴν καὶ φορὰν τῆς
ὑλῆς. Πλάτων γε μὴν τὰ μὲν εἰς πρόνοιαν, τὰ δὲ εἰς
ἀνάγκην ἀνήγαγεν, ὅτε μὲν τὴν ὑλὴν, ὅτε δὲ τὴν τοῦ
ποιοῦντος σχέσιν αἰτιώμενος. τὴν δ' εἰμαρμένην Ἡρά-
κλειτος τὴν αὐτὴν καὶ ἀνάγκην εἶναι βούλεται, ὁ δὲ 15
Πλάτων προστίθῃσι καὶ τὴν παρ' ἡμᾶς αἰτίαν. οἱ μὲν
οὖν Στωϊκοὶ τὴν μὲν ἀνάγκην ἀκίνητον, τὴν δὲ εἰμαρ-
μένην φασὶ συμπλοκὴν εἶναι αἰτιῶν τεταγμένων· ἐν ἣ
συμπλοκῇ καὶ τὰ παρ' ἡμᾶς, ὥστε τὰ μὲν εἰμάρθαι,
τὰ δὲ συνειμάρθαι. οὐσίαν δὲ εἰμαρμένην ὁ Ἡράκλει- 20
τος τὸν διὰ παντὸς ἤκοντα λόγον ἐνέκρινεν. ὁ δὲ
Χρῦσιππος τάξιν τοῦ παντὸς ἢ λόγον τῶν ἐν τῷ κό-
σμῳ διοικουμένων. ὁ δὲ Ποσειδώνιος τρίτην ἀπόδοσιν
ποιεῖται· πρώτην μὲν γὰρ εἶναι τὸν Δία, δευτέραν <δὲ>

v. 9 Empedocles Diels Doxogr. gr. p. 321^a 13 11 Democritus ibid. 16 12 Plato ibid. 10 et 18 14 Heraclitus ibid. p. 322^a 2 16 Plato ibid. 5 17 Stoici ibid. 9 20 Heraclitus ibid. p. 323^a 2 22 Chrysippus ibid. 9 23 Posidonius ibid. p. 324^a 4

v. 2 πανήγυρις ἤγετο — 8 ὀνομάζετο Suid. s. v. Μαῖουμᾶς, <γὰρ> addidi 11 καὶ φορὰν καὶ πληγὴν Doxogr. 17 τεταγμένην Doxogr. 20 ἀνειμάρθαι Doxogr. 24 πρῶτον, mox δεύτερον et τρίτον Doxogr. | <δὲ> Doxogr.

8 τὴν φύσιν, τρίτην <δὲ> τὴν εἰμαρμένην. ὁ δὲ Πλάτων λόγον αἰδίου τῆς τοῦ παντός φύσεως.

82. Ὅτι τῇ πρὸ ὀκτὼ εἰδῶν Μαίῳ ἐορτὴ τοῖς deest Rr
Ῥωμαίοις ἐτελεῖτο ἡ λεγομένη Λεμούρια, οἷον τιμαὶ
5 εἰδῶλων ἢ φασμάτων ἢ δαιμόνων ἐμπαθῶν, οὓς φασιν οἱ φιλοσοφοῦντες ἐφόρους εἶναι συμφυεῖς τῶν σωμάτων, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς τάφοις χαίρειν.

83. Ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Ἡρακλείδης φασίν, deest Rr
ἡλίου τὰ πλεῖστα τῶν πνευμάτων κινουῦντος καὶ περι-
10 φέροντος καὶ τούτων ἐκβαλλόντων μὲν προωθουμένων
δὲ ἀνοιδεῖν τὴν Ἀτλαντικὴν θάλασσαν καὶ παρασκευά-
ζειν τὴν πλημμύραν, εἰτ' αὖθις ληγόντων ἀντιπερι-
σπωμένην ὑποβαίνειν καὶ οὕτω τὰς ἀμπώτεις γίνεσθαι.
Πυθίας δὲ ὁ Μασσαλιώτης τῇ πληρώσει τῆς σελήνης
15 τὰς πλημμύρας γίνεσθαι βούλεται, τῇ δὲ μειώσει τὰς
ἀμπώτεις· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ οἱ παρὰ Ῥωμαίοις φιλοσο-
φοῦντες, Πλάτων δὲ τὴν αἰώραν τῶν ὑδάτων αἰτιᾶ-
ται· εἶναι γὰρ φυσικὴν τινα αἰώραν διὰ τινος στο-
μίου τρήματος περιφέρουσ<αν παλίρροϊαν>, ὑφ' ἧς
20 ἀντικυμαίνεσθαι τὰ πελάγη.

YS 84. Ὅτι ὁ Πλάτων κατὰ πρόσθεσιν ἢ ἀφαίρεσιν ἢ Rr III 38
μετάθεσιν ἢ πνευματώσιν συμβαίνειν λέγει τοὺς τετρα-

v. 8 Aristoteles et Heraclides Diels Doxogr. gr. p. 382^a 16.
Rose Aristot. pseudop. p. 604 14 Pytheas Doxogr. gr.
p. 383^a 1 17 Plato ibid. 5 21 Plato: immo Strato, Doxogr.
gr. p. 421^a 1

v. 1 <δὲ> Doxogr. 4 λαεμούρια S, quod correxi 9 ὑπὸ
τοῦ ἡλίου Doxogr. | συμπεριφέροντος Doxogr. 10 ὑφ' ὧν ἐμ-
βαλλόντων μὲν προωθουμένην ἀνοιδεῖν Doxogr. 11 κατασκευά-
ζειν Doxogr. 19 post περιφεροῦς lacuna tredecim litterarum
S, quam e Doxographis explevi 20 πέλαγα S, πελάγη Doxogr.
21 ὅτι τὰ πέρατα (τέρατα G) πλάτων φησὶ κατὰ etc. Y | πρόσθεσιν
S | ἢ ἀφαίρεσιν ἢ μετάθεσιν omis. S 22 συμβαίνειν. cet. des. Y

τάδεις τοκετούς, ὁ δὲ Ἐμπεδοκλῆς αὐτὴν τοῦ πνεύ- S
ματος τὴν ἔλλειψιν ἢ ὑπερβολὴν αἰτιᾶται.

Jeest Rr 85. Ὅτι ὁ Ἀμέλιος· Μοῦσαι εἰσι, φησίν, αἱ τῶν
σφαιρῶν ψυχαί, αἱ τὰς τῶν ὅλων δυνάμεων τε καὶ
οὐσιῶν ἐνεργείας ὅσας εἰς τὸ πᾶν ἀφιαῖσιν ὁμοῦ καὶ 5
εἰς μίαν συνάγουσι συμφωνίαν τὴν ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ
τεταγμένην.

RrIV54 86. Ἦφαιστοι τέσσαρες· πρῶτος Οὐρανοῦ καὶ Ἡμέ- X
ρας, πατὴρ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀθηναίων ἀρχηγέτου· δεύ-
τερος Νείλου παῖς, ὃν Αἰγύπτιοι καλοῦσι Φθάν· τρί- 10
τος ὁ Κρόνου καὶ Ἦρας ὁ Αἰμῆνιος, ὁ χαλκευτής·
τέταρτος Ἦφαιστος ὁ Μαντοῦς ὁ Σικελιώτης, ἐξ οὗ
Ἦφαιστιάδες αἱ νῆσοι. ὅτι ὁ Ἦφαιστος, ὥς φησι Νου- XS
μήνιος, γόνιμον πῦρ ἐστίν, ἡ τοῦ ἡλίου ζωογονικὴ
θερμότης· διὸ δὴ καὶ χωλὸν ποιοῦσι τὸν Ἦφαιστον, 15
καθ' ὃ χωλεύει καθ' ἑαυτὴν ἡ τοῦ πυρὸς φύσις, ὅταν
μὴ συγκεκρότηται τοῖς ἄλλοις. ὁ δὲ παρὰ Ῥωμαίοις
Κίγκιος λέγει, χωλὸν τὼ πόδε τὸν Ἦφαιστον λαμβά-
νεσθαι διὰ τὸ ἀνισον τῆς ἡλίου πορείας. ὁ δὲ Χαι- S
ρωνεύς φησιν, ὅτι τοῦ πυρὸς τὴν δύναμιν προσειπόν- 20
τες Ἦφαιστον ἀνθρωποειδὲς μὲν αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα
πεποιήκασιν, πῖλον δὲ περιέθεσαν κυάνεον τῆς οὐρανίου
σύμβολον περιφορᾶς· ἐνθα τοῦ πυρὸς τὸ ἀρχοειδές τε

v. 1 Empedocles ibid. p. 420^a 20 19 cf. Plut. de aud.
poet. c. 6 p. 23 C

v. 8 Cic. de nat. deor. B marg. 11 λέμνιος B 12 μαν-
τοῦς X, μαντώος ci. Creuzer 13 ἡφαιστιώδες A, ἡφαιστιάδες
B, Ἦφαιστιώδεις Creuzer | ὅτι ὁ ἡφαιστος — p. 136, 6 ὁρίρεως
S | ὅτι ὁ omis. X | ὥς φησι Νουμήνιος omis. X 14 πῦρ γό-
νιμον S, γόνιμον πῦρ X 15 τὸν omis. S 17 συγκεκρότηται
S | ὁ δὲ — 19 λαμβάνεσθαι διὰ S, ἄλλος δὲ χωλῶ ποδὶ τὸν ἡφαι-
στον λαμβάνεσθαι λέγει διὰ X 19 πορείας. cet. des. X

Σ καὶ ἀκραιφνέστατον. κατὰ δὲ ἱστορίαν Μανέθων Αἰ-
 γυπτιακῶν ὑπομνημάτων ἐν τόμῳ τρίτῳ φησὶν, ὅτι
 πρῶτος ἀνθρώπων παρ' Αἰγυπτίοις ἐβασίλευσεν Ἡφαι-
 στος ὁ καὶ εὐρέτης τοῦ πυρὸς αὐτοῖς γενόμενος· ἐξ
 5 οὗ Ἥλιος, οὗ Κρόνος, μεθ' ὃν Ὅσιρις, ἔπειτα Τυφών,
 ἀδελφὸς Ὅσίρεως.

XS 87. Ἰστέον δέ, ὥς ὁ Μανέθων ἐν τῷ περὶ ἐορτῶν RrIV55
 λέγει, τὴν ἡλιακὴν ἔκλειψιν πονηρὰν ἐπίρροϊαν ἀν-
 θρώποις ἐπιφέρειν περὶ τε τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν στό-
 10 μαχον.

X Ἰούνιος.

88. Οὕτως οὖν τοῦ πέμπτου μηνὸς εἰς τιμὴν 56
 τῆς γερουσίας πρὸς τοῦ βασιλέως Νουμᾶ διατεθέντος
 14 ἐλείπετο ἄρα τὸν ἕκτον εἰς τιμὴν τῆς νεολαίας —
 XY Ἰουνιῶρας γὰρ τοὺς νεωτέρους φασὶν — ὀρισθῆναι·
 X βουλῇ γὰρ γερόντων καὶ νεωτέρων ἀνδρείᾳ εἰκὸς διοι-
 κείσθαι, ὥς φησι Πλάτων, τὸ πολίτευμα. οὐκ ἔξω δὲ
 λόγου τὸν ἐξ ἀριθμὸν φαίνεται ταύτῃ προσνέμων·
 ζωογονικὸς γὰρ οὗτος ἀπὸ μονάδος ἐξῆς ἄχρι τριάδος
 20 ἐξ αὐτοῦ συμπληρούμενος καὶ ἀρκῶν ἑαυτῷ· καὶ διὰ
 τοῦτο ὁ Πυθαγόρας τῇ πρώτῃ τῶν Μοιρῶν τοῦτον
 ἀνατέθεικεν.

89. Καλένδαις Ἰουνίαις ἐορτὴ Ἥρας καὶ εὐχαὶ ἐν 57

v. 1 Manetho: cf. frg. 1, FHG II p. 526 7 Manetho frg. 82,
 FHG II p. 615 17 cf. Plato Rep. III p. 412 C

v. 7 ὅτι ὁ μανέθων — 10 στόμαχον S 8 ἐπήρειαν X
 9 τε| τῆς X | κενὴν X, κεφαλὴν S 13 ἱερουσίας B 14 ἰου-
 νιῶρας — φασιν omis. X, ἰούνιος δὲ εἰκότως ὁ μετὰ τὸν εἰς τιμὴν
 τῆς γερουσίας ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῶν νέων τεθείς· ἰουνιῶρας γὰρ
 τοὺς νεωτέρους φασὶν Y 19 ἐξ ἧς X, ἐξῆς Nokkios 22 ἀνα-
 τέθεικεν B

τῷ Καπετωλίῳ, πάντων ὁμοῦ Ῥωμαίων ὕδατος ἐξ ἑω- ΧΗ
 θινῆς ἀπογενομένων ψυχροῦ πρὸς φυλακὴν νόσον
 παντοίας καὶ διαφερόντως ποδαλγικῆς, ὥς ὁ χρησμός X
 ἐβούλετο, καὶ ὥστε μὴ διδύμους ἢ τετρατῶδεις γενέσθαι
 τοὺς τοκετούς. ἡ δὲ τοιαύτη συνήθεια ἐπὶ Ἀδριανοῦ XS
 εἰσενήνεκται, πεμφθείσσης γυναικὸς ὡς αὐτὸν Αἰγυ- 6
 πτίας, ἡ ἀφηγεῖτο τέσσαρσιν ἡμέραις κατὰ διάστημα
 ἄνισον τέσσαρα τεκεῖν, μετὰ δὲ τεσσαράκοντα ἡμέρας
 τὸ πέμπτον, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, ὅς φησιν ἐν τέσ-
 σαρσι τοκετοῖς εἴκοσι κυηθῆναι· τοῦτο δὲ φησιν ὁ S
 Ἡρακλείδης συμβαίνειν, ὅταν ἐξακοντισμὸς δις ἢ τρις 11
 ἀπὸ ἐγκρατείας κατ' ἀναστομώσεως εὐστοχήσῃ ἢ καὶ
 τῆς μήτρας ἐπανοιχθείσῃ μετὰ τὴν προτέραν πῆξιν
 κατὰ τοσοῦτον καθ' ὅσον ὁ τοκετὸς ἀριθμοῖτο. ὅτι ὁ XS
 Ἰούνιος μὴν ἀνεπιτήδειος πρὸς γάμους, ὥς τὰ βιβλία HS
 τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἱερέων λέγει· ἀληθῆς δὲ ὁ λόγος 16
 καὶ ἀνάγκη πᾶσα, κατὰ τὸδε καιροῦ γινόμενον συνοι-
 κέσιον τὸν νεώτερον ἀποβαλεῖν, καὶ ταύτης ἐγὼ τῆς S
 ἐκβάσεως ἔμπειρός εἰμι, τὴν ἐμοὶ φιλτάτην γυναῖκα
 ὡς τάχος ἀποβαλὼν. ἐπὶ δὲ τρεῖς ἡμέρας οὐκ ἐξῆν 20
 γυναιξὶν ἢ καρῇναι ἢ ὀνυχίσασθαι.

v. 9 cf. Arist. hist. anim. VII, 4 p. 584^b 31 Bekker

v. 2 ἀπογενομένων B | ὁ ἰούνιος ὅθεν ὠνομάσθη οὐχ εὔρη-
 ται. φασὶ δέ, ὅτι τῇ πρώτῃ τοῦ ἰουνίου ῥωμαῖοι ἐξ ἑωθινῆς
 ἀπεγέοντο ψυχροῦ — 3 ποδαλγικῆς H f. 166^r 4 δυδίμους A
 5 ὅτι ἐπὶ ἀδριανοῦ ἐφηγεῖτο τις αἰγυπτία γυνὴ πεμφθεῖσα πρὸς
 αὐτόν, ὅτι τέσσαρσιν — 21 ὀνυχίσασθαι S 6 εἰς αὐτὸν γυναι-
 κὸς B 9 τὸν omis. S | ἀριστοτέλῃ A 10 τοῦτο — 14 ἀριθ-
 μοῖτο omis. X 14 ὁ δὲ ἰούνιος X 15 γάμους. cet. des. X,
 τοῦτόν φασι καὶ ἀνεπιτήδειον εἶναι πρὸς γάμους· ἀνάγκη γὰρ
 πᾶσα τὸ κατὰ τὸνδε τὸν καιρὸν γενόμενον — 18 ἀποβαλεῖν. cet.
 des. H 16 λέγει, ἐφ' ᾧ καὶ φησιν ὁ τῶν τοιούτων συγγραφεὺς
 λαυρέντιος τοιαῦτα· ὅτι ἀληθῆς etc. S

X 90. Τὸ Σάγκκος ὄνομα οὐρανὸν σημαίνει τῇ Σα- RrIV 58
βίωνων γλώσση.

S 91. Ὅτι οἱ Ἑβραῖοι οὐκ εἰκῇ ἀπέχονται λαγωῦ
XS καὶ στρουθοῦ Λίβυος καὶ χαραδριοῦ· ὁ μὲν γὰρ λαγῶδες 58
S ἄρρην τίκτειν πέφυκε τεραστίως, ὁ δὲ Λίβυς στρουθὸς
6 οὐδὲ στρουθὸς οὐδὲ τετράποδον οὐδὲ πτηνὸν ἐστὶ τέ-
λειον· οὐδεὶς δὲ χαραδριὸν φαγὼν οὐκ ἐπένθησεν.

X 92. Λαρινὸν τὸ λιπαρόν, ἐξ οὗ καὶ λάρδος. ἄλλοι 58
δὲ ἄλλως φασί.

10 93. Θυγατέρας Ἀνάγκης τὰς Μοίρας φασί, Λάχεσιν 58
τε καὶ Κλωθῶ <καὶ Ἄτροπον· καὶ Λάχεσιν μὲν τὰ
παρελθόντα διοικεῖν, Κλωθῶ> δὲ τὰ ἐνεστώτα, Ἄτρο-
πον δὲ τὰ μέλλοντα.

94. Τῇ πρὸ πέντε Εἰδῶν Ἰουνίων ἐορτῇ τῆς Ἑστίας. 59
15 ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐώρταζον οἱ ἀρτοποιοὶ διὰ <τὸ> τοὺς
ἀρχαίους τὸν ἄρτον ἐν τοῖς ἱεροῖς τῆς Ἑστίας κατα-
σκευάζειν· ὄνοι δὲ ἐστεφανωμένοι ἡγοῦντο τῆς πομ-
S πῆς, διὰ τὸ τούτοις ἀλειῖσθαι τὸν σῖτον. ὅτι οἱ μὲν
φυσικοὶ τὴν Ἑστίαν βούλονται τὴν γῆν εἶναι ἀπὸ τοῦ
20 ἐστέναι, οἱ δὲ θεολόγοι ταύτην εἶναι βούλονται τὴν
λεγομένην ὀντότητα. καὶ μάρτυς ὁ ἐν τῷ Κρατύλῳ
Σωκράτης, λέγων Ἑστίαν εἶναι τὴν πηγαίαν οὐσίαν
καὶ πᾶσι τοῦ εἶναι αἰτίαν, ἰδρυμένην ἐν τῷ πατρί· ὁ
δὲ Πορφύριος μετὰ τὴν νοητὴν Ἑστίαν ἤτοι ὀντότητα
25 βούλεται καὶ τὴν ἔφορον τῆς γῆς — χθόνα δὲ αὐτὴν

v. 21 cf. Plato Cratyl. p. 401 C

v. 1 σάγγος B | οὐρανῶν B 4 χαραδριοῦ S, χαραδριοῦ
scripsi | ὁ λαγῶς (λογῶς A, λόγος B) ἄρρην τίκτων πέφυκε τε-
ραστίως. cet. des. X 7 χαραδρὸν S, χαραδριὸν scripsi
11 lacunam explevit Rr 15 <τὸ> supplendum censet G.
Wissowa 17 ἡγοντο X, ἡγοῦντο ci. Rr 18 τὸν] τὸ B |
σῖτον. cet. des. X | ὅτι οἱ μὲν — p. 139, 7 τὴν γῆν S

καλοῦσι — ὁμωνύμως ἐκείνης Ἑστίαν εἶναι, λέγει δὲ S οὕτω· ‘καὶ τὸ μὲν ἡγεμονικὸν τῆς θείας δυνάμεως Ἑστία κέκληται, ἥς ἄγαλμα παρθενικὸν ἐφ’ ἐστίας ἱδρύται· καθ’ ὃ δὲ γόνιμος ἡ δύναμις, σημαίνουσιν αὐτὴν γυναικὸς εἶδει προμάστου.’ οἱ δὲ Ῥωμαίων ⁵ ἱεροφάνται οὐδὲν ἕτερον βούλονται εἶναι αὐτὴν ἢ μόνην τὴν γῆν.

IV60 95. Πρὸ τοῦ μεγάλου κατακλυσμοῦ τὴν Σικελίαν X μὴ νῆσον εἶναί φασιν ὥς σήμερον ἀλλ’ ἡπειρον γενέσθαι συνημμένην τῇ ὕστερον Ἰταλίᾳ, ἐκ δὲ τῆς φορᾶς ¹⁰ τῶν ἐκ τῆς ἐπικλύσεως ρευμάτων τῶν ριζῶν ἀποσπασθεῖσαν νῆσον ἀποκαταστῆναι, καὶ διὰ τοῦτο Ῥήγιον ἀπὸ τῆς ῥήξεως ὀνομασθῆναι τὸ πλευρὸν τῆς Ἰταλίας ἐκεῖνο, ἐξ οὗπερ ἀπέρρωγε. πρότερον δὲ Σικανία ἐλέγετο ἡ Σικελία. ἡ Ἰταλία ἐννέα ἐπαρχίας ἔσχε τανύ- ¹⁵ τας· Καμπανίαν Ἀπουλίαν Θουσκίαν Καλαβρίαν Οὐμβρίαν Δαλματίαν Λουκανίαν Βρεττίαν Σικελίαν.

96. . . . πρὸς Προυσίαν τῆς Βιθυνίας βασιλέα.

97. Παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις ἡ δυὰς ὥς θέσιν τινὰ καὶ ἐπιβάθραν τῷ ἀριθμῷ ἐπιδουσα ἐλευσίνη καλεῖται, ²⁰ ὥς προέλευσιν ἐπὶ τὸ πλεῖον καὶ ἄπειρον παρέχουσα.

estRr 98. Ὅτι ὁ Εὐδημὸς φησιν, ἐν Πέλταις τῆς Φρυ- ^S γίας λίθον γενέσθαι ποτὲ τετράπεδον, ὃν δὴ νηνεμίας οὔσης τοὺς γεωργοὺς ὑποτιθέντας ξύλα στρογγύλα ἐξαίρειν καὶ ἀνέμους ποιεῖν· ἐφ’ ὅσον δ’ ἂν ἐξηρέθῃ ²⁵ ὁ λίθος, ἐπὶ τοσοῦτο δὴ ἰσχυρῶς ἀνατείνειν τοὺς ἀνέ-

v. 22 Eudemus cf. FHG₂ II p. 20^a

v. 14 ἀπέρρωσε B 15 ἐπαρχίας omis. B 16 ἀπου-
λήϊαν A | θυμβρίαν X, οὐμβρίαν corr. A 17 βρεττανίαν X,
quod correxi 18 πλουσίαν B

S μους· καὶ πάλιν εἰς ἐπίπεδον τὸν λίθον τιθέναι καὶ νηνεμίαν γίνεσθαι.

99. Ὅτι τὰς συνετὰς διανοίας οἱ ποιηταὶ μελαί- deest R
νας φασὶν οἶον βαθείας· τῷ γὰρ βάθει τὸ μέλαν ἔπεται·
5 τοιγαροῦν ὁ Πίνδαρος λευκὰς φησὶ φρένας· τὰς μὴ
συνετὰς.

X 100. Φεῦ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι· RrIV 6
οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσιν, τοῖς δὲ συμφοραὶ
σκληραὶ πάρεσιν εὐσεβοῦσι πρὸς θεοῦ.

10 τὴν τύχην Φορτοῦναν λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τῆς
φορᾶς . . . ἐνθουν ὠφέλειαν. Ἀριστοτέλης· εἰ ἔστιν
ἀρετὴ, οὐκ ἔστι τύχη· ἄνω γὰρ καὶ κάτω τὰ τῆς τύχης
ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις γυμνάζεται πράγμασι, πλούτῳ τε
καὶ διαφερόντως ἀδικίᾳ. οἱ δὲ πρὸς ἀρετὴν ἔχοντες
15 καὶ θεοῦ μεμνημένοι καὶ κρείττους ἐπὶ τῶν μακαρίων
καὶ ἄλλων πραγμάτων ἐλπίδας σαλεύοντες καταφρο-
νοῦσι τῶν τῇδε καλῶν. οὐδὲν γὰρ ἀσφαλὲς οὐδὲ κε-
κριμένον ἔστιν ἐπὶ τῆς τύχης, ὡς Εὐριπίδης φησί.
χείρους οἱ τοῦ πλούτου παρὰ μέτρον ἐφιέμενοι· πλοῦ-
20 τος γὰρ μᾶλλον κακίας ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης ἔστί,
S φησὶν ὁ ῥήτωρ. ὅτι ὁ Πλάτων μηδένα γίνεσθαι μεγί-
στου πλούτου κύριόν φησιν, εἰ μὴ τὸν προεξημιω-
μένον τὴν ψυχὴν.

v. 3 ποιηταὶ e. g. Solo frg. 42, 4 Bergk 5 Pindar. Pyth.
IV 194 7 Euripidis frg. 684, 1—3 Nauck 11 Aristotelis
frg. 88 p. 1491^b 16 Bekker, Rose Arist. pseudop. frg. 79,
A. Elter progr. Bonn. 1893 in mem. Frid. Guil. III = Gnomol. III
p. 119 18 Euripidis frg. 942 Nauck 21 ὁ ῥήτωρ: [Isocrates]
πρὸς Δημόνικον § 6 | Plato: A. Elter l. s.

v. 9 θεὸν X, corr. Rr 11 post φορᾶς lacunam indicat
A 12 ψυχῆς B 19 πλούτου τοῦ παρὰ X, τοῦ delendum
esse patet e p. 73, 10 20 κακίας] καλίας A 21 ὁ ῥήτωρ.
cet. des. X | ὅτι — p. 141, 11 προφεύγων S

estRr 101. Ὅτι ὁ χρησμός φησι·

S

Διοιοὶ δαίμονές εἰσι κατ' ἀνέρα· δοιὰ δὲ τούτων
 ἔθνεα· οἱ κατὰ γαῖαν ἀεὶ τεθαλυῖαν ἄλῳνται
 † παραμύμνουν μερόπεσιν ἐκ Διὸς ἀρχῆς·
 Ζεὺς γάρ τοι δωτὴρ πάντων ἀγαθῶν τε κακῶν τε, 5
 ὃς καὶ τικτομένοισι χρόνον ζωῆς ἀφορίζει
 καμυῖξας φανυλοῖσι καλοῖσι τε σῶμα βροτεῖον.
 κείνους δαίμονας ὅστις ἔῃ σοφίῃ προσέλοιτο,
 γνώμην τε σχοίῃ, ποίοις χαίρουσιν ἐν ἔργοις,
 πάντων ἂν προφέροιτο νόφ' καὶ πράξεσιν ἐσθλαῖς, 10
 ἐσθλὰ παρ' ἐσθλοῦ δῶρα φέρων καὶ φαῦλα προφεύγων.

Ἰούλιος.

X

trIV63 102. Τὸν Ἰούλιον μῆνα πέμπτον μὲν ἂν τις ἀπὸ
 τοῦ πολιτικοῦ, ἑβδομον δὲ ἀπὸ τοῦ ἱερατικοῦ λάβοι
 ἐνιαυτοῦ· ἀπὸ γὰρ τοῦ Μαρτίου — ἐκεῖνος δὲ ἦν ὁ 15
 παρὰ Ῥωμύλου τεθεῖς εἰς ἀρχὴν τοῦ πολιτικοῦ ἐνιαυ-
 τοῦ — πέμπτος ἐστίν, ὅθεν καὶ Κυντίλιος τὸ πρὶν

v. 2 ἀέρα suspicatur Gu. Kroll 4 παραμύμνουν μερόπεσιν
 <τεταγμένοι> proponit Gu. Kroll 5 δωτὴρ S, quod correxi
 8 προέλοιτο Gu. Kroll 13 Ἰούλιος δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου καί-
 σαρος ὡς κατ' αὐτὸν τεχθέντος· πρότερον δὲ κυντίλιος ὀνομά-
 ζετο τουτέστι πέμπτος ἀπὸ τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔτους ἀρχῆς. ἀπὸ
 γὰρ τῆς ἱερατικῆς ἀρχῆς ἦτοι τῶν ἀύξιφωτίων ἑβδομός ἐστιν Y,
 ὁ Ἰούλιος μὴν κυντίλιος πρότερον ὀνομάζετο, ὅς ἐστι πέμπτος
 ἀπὸ μαρτίου. ὁ δὲ Ἰούλιος καίσαρ οὕτως αὐτὸν πρὸς τὸ οἰκεῖον
 ὄνομα μετωνόμασε διὰ τὸ ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ αὐτὸν γεννηθῆναι
 H f. 166^r, Georg. Cedr. hist. comp. p. 294, 18 Bonn: ὅτι ὁ Ἰούλιος
 μὴν Κυντίλιος ἐλέγετο, μετωνομάσθη δὲ παρὰ Ἀντωνίου διὰ τὸ γεν-
 νηθῆναι αὐτῷ Γάϊον Ἰούλιον. Lyd. de ost. ed. Wachsmuth p. 59,
 21: ὅτι μὲν ὁ μὴν Κονῖντίλιος οὗτος τὸ πρὶν ὀνομάζετο, πρὸς δὲ
 τιμῆς Ἰουλίου Καίσαρος εἰς ταύτην μετετέθη τὴν προσηγορίαν, εἰς
 πλάτος ἡμῖν εἴρηται ἐν τῇ περὶ μηνῶν πραγματείᾳ. 14 λά-
 βοιεν αὐτὸν B, λάβοι ἐνιαυτοῦ A, ἐνιαυτὸν corr. A₂ 15 ἐκεῖ-
 νος γὰρ B 17 ὅθεν κυντίλιος τὸ πρόην B

X ὠνομάζετο· ἑβδομος δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου· ἱερατικὸς
 δὲ οὗτος κατὰ τὸν Νουμᾶν. ὁ τοίνυν Καῖσαρ οὐ τύχη
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ἱερωσύνη κοσμούμενος — καὶ γὰρ πόν-
 τιφεξ ἦν, οἷονεὶ γεφυραῖος ἀρχιερεὺς ἢ θεουργός, διὰ
 5 τὴν ἐξ Ἀφροδίτης σειρὰν — εὐρὼν τὸν Κυντίλιον
 μῆνα τὴν προσηγορίαν μετέβαλεν, οὐ διὰ τὴν τοῦ
 ἀριθμοῦ μόνον τελειότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ αὐτὸν
 ἐκείνον κατὰ τὴν πρὸ τεσσάρων Εἰδῶν τοῦ μηνὸς
 XS τούτου τεχθῆναι. Καῖσαρ δὲ ὠνομάσθη, οὐ καθῶς
 10 φασιν οἱ παλαιοί, ἐκ τῆς ἀνατομῆς τῆς γαστροῦς Αὐρη-
 λίας τῆς μητρός αὐτοῦ, ἥς δῆθεν ἀποβιούσης ἐγκύ-
 μονος αὐτὸν ἀνατμηθείσης ἐκείνης ληφθῆναι· τὸ δ'
 ἀληθὲς κεκριμένον τοῖς ἱστορικοῖς περὶ τῆς τοιαύτης
 αὐτοῦ προσηγορίας τοιοῦτόν ἐστιν· ἐπὶ τοῦ Φοινικι-
 15 κοῦ πολέμου, ὅτε ὁ Σύφαξ Ἀννίβα συνεμάχει, λέγεται
 Γάϊον Ῥοντίλιον — πρόγονος δὲ οὗτος παλαιὸς τῷ
 Καῖσαρι γέγονε — ἐν αὐτῇ τῇ παρατάξει μαχόμενον τοσ-
 αύτη δυνάμει ἐπαφεῖναι τὸ δόρυ κατὰ τοῦ Μαυρουσίου,
 ὥστε τὸν ἐλέφαντα, ᾧ ἐπωχεῖτο ὁ πολέμιος, καταβαλεῖν,
 20 κακείθεν τὴν Καίσαρος ἐπωνυμίαν λαβεῖν, ἐπεὶ παρὰ
 Φοίνιξιν ὁ ἐλέφας τὸ ζῶον καῖσαρ λέγεται. Οὐάλης
 XHS δὲ, ὃς καὶ αὐτὸς τὰ Καίσαρος ἔγραψε, φησὶν ἄριστον

v. 21 Valens: Peter HRF p. 378

v. 4 ὥσανεὶ B 6 τοῦ omis. B 9 ὅτι τὸν γάϊον ἰούλιον
 καίσαρα οἱ μὲν πολλοὶ φασιν αὐτὸν καίσαρα προσαγορευθῆναι
 ἐκ τῆς ἀνατομῆς — p. 143, 6 τοῦ ἀφροδίτης S 11 αὐτοῦ μη-
 τρὸς X | ἀπομεινύσης A, ἀπομενουσῆς B, ἀποβιούσης S 12 ἀπο-
 τμηθείσης X, ἀνατμηθείσης S | ληφθῆναι· ἀλλ' οὕτως ἔχει τὰ
 τῶν ἱστοριῶν· ἐπὶ τοῦ (14) κτλ. X 15 ὅτε — συνεμάχει omis.
 S 16 Γάϊον omis. S, γὰρ οὐτίλιον A, γάϊον ροντίλιον A₂ B |
 πρόγονος δ' αὐτὸς S | δὲ omis. B 17 γέγονε omis. X
 18 μαυρουδίου B 21 καίσα X 22 ἔγραψέ φησιν ὅτι διὰ
 τὸ ἐκ τῆς κόμης κάλλος καῖσαρ προσηγορεύθη· τὴν γὰρ κόμην etc.
 S, de H vide ad p. 143, 5

μὲν αὐτὸν καὶ πρεπωδέστατον ἐν μεγέθει γενέσθαι, XHS
 ἔτι μὴν καὶ κομήτην· τὴν γὰρ κόμην πατρίως οἱ XS
 Ῥωμαῖοι καισάρειν προσαγορεύουσι, καὶ φησιν, ὡς X
 διὰ τὸ ἐξ αὐτῆς κάλλος Καῖσαρ προσηγορεύετο. κύ- XS
 ριον δὲ αὐτῷ ὄνομα Γάιος, εὐγενείας δὲ σημαντικὸν XHS
 Ἰούλιος, ἀπὸ Ἰούλου τοῦ Αἰνείου τοῦ Ἀφροδίτης, 6
 ἀρετῆς δὲ ὁ Καῖσαρ. X

RrIV64 103. Θεοδόσιος ὁ μικρὸς νεωτερίζων τὸ τῆς Ὀλυμ- XS
 πιάδος ἐκ τῶν χρόνων ἀπῆλειπεν ὄνομα.

deestRr 104. Ὅτι τὸν Καῖσαρά φασιν ἐξ ἀπείρου χειμῶνος S
 ἐπιληψία περιπεσεῖν· θεραπευθῆναι δὲ ὕστερον ἤρα- 11
 κλείου βοτάνης χυλὸν σὺν πυτία φώκης ἐλκύσαντα.
 καὶ Καῖσαρ μὲν οὐπω θαυμαστὸν εἰ καὶ φώκης πυτίας
 ἡνπόρησεν· Ἀρέτας δὲ ὁ τῶν Σκηνιτῶν Ἀράβων φύλ-
 αρχος Κλαυδίῳ Καίσαρι γράφων ἐπιστολὴν περὶ τῆς 15
 RrIV65 δι' ὁρνέων θεραπείας φησίν, ἦπαρ γυπὸς σὺν τῷ XS
 αἵματι ὁπτὸν μετὰ μέλιτος διδόμενον ἐπὶ ἐβδομάδας
 τρεῖς ἀπαλλάττειν ἐπιληψίας, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν καρ-
 δίαν τοῦ γυπὸς, ὅτε ξηρανθῇ, ἐν ὕδατι διδομένην τῷ
 ἴσῳ τρόπῳ ἰσχύειν. 20

66 105. Ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν φασι τὸν Καί-
 σαρα ἐπτάμηνον τεχθῆναι, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἑβδομον
 μῆνα τοῦ ἱερατικοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὴν οἰκείαν μεταβα-

v. 2 γὰρ S, δὲ X 3 καὶ φησι — 4 προσηγορεύετο omis. S
 5 εὐγενείας δὲ σημαντικὸν τὸ ἰούλιος — 6 τῆς ἀφροδίτης· καί-
 σαρ δὲ οὗτος ὠνομάζετο ὡς εὐπρεπής· ἄριστον (p. 142, 22) γὰρ
 αὐτὸν γενέσθαι τὸ σῶμα φασιν καὶ πρεπωδέστατον ἐν μεγέθει γε-
 νέσθαι H f. 166^v 6 τῆς ἀφροδίτης XH, τοῦ ἀφροδίτης S 7 ἀρε-
 τῆς δὲ ὁ καῖσαρ omis. S 8 ὅτι ὁ (lacuna quinque lit-
 terarum) θεοδόσιος τὸ etc. S 14 ἀρήτας S, Ἀρέτας scripsi
 16 ἦπαρ γυπὸς inc. X 18 ἀπαλλάττει X | καὶ omis. S
 19 διδομένη X 21 ὅτι πολλοὶ — p. 144, 1 προσηγορίαν S,
 φασὶ δὲ αὐτὸν τὸν ἰούλιον ἐπτάμηνον — p. 144, 2 οὗτος X
 23 ἱερατικοῦ omis. B

X λείν προσηγορίαν. οὐδείς δὲ ἄλλος ἠνδραγάθισεν ὥς οὗτος.

XHS 106. Χρησμός ἐδόθη Ῥωμαίοις πρὸς τῆς Μητρὸς, RrIV 67
μηδ' ὅλως ἀφροδισίοις χρῆσθαι ἀνὰ πάντα τὸν Ἰού-
5 λιον μῆνα, εἶπερ αὐτοῖς ὑγιαίνειν τὰ σώματα μέλλοι.

X 107. Κατὰ τὸν ἐν λέοντι ἥλιον ἀναχεῖται ὁ Νεῖ- 68
λος. Ἰλὰς ὄνομα τῷ Νεῖλῳ πρότερον, εἶτα Αἴγυπτος
ἐξ Αἰγύπτου, εἶτα Χρυσορρόας καὶ τὸ λοιπὸν Νεῖλος
ἀπὸ βασιλέως οὕτω καλουμένον· τὸ γὰρ δόξαν τοῖς
10 γραμματικοῖς ἀπὸ τῆς νέας ἰλῦος ὠνομάσθαι τὸν Νεῖ-
λον πρὸς ἐτυμολογίαν ὁρᾷ. περὶ τῆς ἐν θέρει τῶν
ὑδάτων ἐπιδόσεως Ἀναξαγόρας φησί, τὰς τῆς Αἰθιο-
πίας τηκομένας χιόνας ἀποστέλλειν τὸν Νεῖλον. καὶ
ταύτης ἐστὶ τῆς δόξης ὃ τ' Αἰσχυλος καὶ Σοφοκλῆς
15 καὶ Εὐριπίδης. ὁ δὲ μέγιστος ἐν φιλοσόφοις Ῥωμαίοις
Σενέκας ἀντιλέγει φάσκων <ἐμπυροτάτην εἶναι> τὴν
Αἰθιοπίαν, ἔνθεν καὶ διακαίεσθαι τὰ σώματα τῶν
Τρωγλοδυτῶν, οἵτινες οὐ φέροντες τὸν ἥλιον ὑπὸ τὴν

v. 6 sqq. de scriptoribus in hac paragrapho laudatis egit
Diels, Doxogr. gr. p. 226. 228 14 Aeschylus frg. 300 Nauck,
Sophocles frg. 797 Nauck 15 Euripidis Helenae v. 1 sqq. et
frg. 228 Nauck indicantur, cf. Anon. περὶ τῆς τοῦ Νεῖλου ἀνα-
βάσεως apud Idelerum Phys. et medic. graeci min. I p. 190 sqq.
16 Seneca nat. quaest. IV, 2

v. 3 ὅτι χρησμός — ὁ μέλοι S, φασὶ δὲ ὅτι χρησμός Ῥωμαίοις
ἐδόθη — 5 μέλει H f. 166^v | πρὸς τῆς Μητρὸς omis. HS
4 ἅπαντα τὸν ἰούλιον μῆνα S, κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα H, ἀνὰ
πάντα τὸν ἰούλιον X 5 ὅπως X, εἶγε H, εἶπερ S | μέλλοι
A, μέλει H, μέλοι BS 6 hanc paragraphum praeter AB
exhibet Cryptoferratensis quoque codex Z δ VI f. 156 sq. (T)
hoc titulo ornatam: ἐκ τῶν Κλαυδίου Τούσκον ἐφημερίδων περὶ
τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναβάσεως ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ | τὸν λέοντα, corr.
ἐν λέοντα T 11 ἐτυμολογίαν T | θέρη T 15 ἐν Ῥωμαίων
φιλοσόφοις T 16 <ἐμπυροτάτην εἶναι> supplevi ad Senecae
verba Aethiopiam ferventissimam esse 17 ὅθ' αὖν T | καὶ omis. T

γῆν οἰκοῦσιν, ὃ τε ἄργυρος κατ' ἐκείνον τὸν τόπον ἀπο- X
 μολυβοῦται καὶ οὐδεμία ὕλη οὐκ ἀποτίηκεται· ἄλλως
 δὲ πολλοὺς εἶναι ποταμοὺς ἐκκειμένους τῷ νότῳ, ὧν
 οὐδένα ὁρῶμεν καίπερ ὑπερκειμένων ὁρῶν πλημμυ-
 ροῦντα τῷ θέρει. Εὐθυμένης δὲ ὁ Μασσαλιώτης φησὶ 5
 διαπλεῦσαι τὴν Ἀτλαντικὴν θάλατταν, ἐξ ἐκείνης τε
 ἰδεῖν τὸν Νεῖλον ἐκτρέχοντα καὶ τότε μᾶλλον ὀγκοῦ-
 σθαι, ὅταν οἱ λεγόμενοι ἐτήσιοι πνέωσι· τότε γὰρ
 φησιν ἐξωθεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων τὴν θάλατταν, τού-
 των δὲ πανομένων ἡσυχάζειν. γλυκὺ δὲ σχεδὸν τὸ 10
 τῆς Ἀτλαντικῆς θαλάττης ὕδωρ, καὶ ὅμοια <τὰ> ταύτης
 θηρία τοῖς τοῦ Νείλου. ἀντιλέγει δὲ καὶ ταύτῃ τῇ
 δόξῃ ὁ Σενέκας φάσκων, τὸ μὲν γλυκὺ καὶ λεπτὸν
 ὕδωρ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀναρπάζεσθαι καὶ τρόποις ἅπα-
 σιν ἄλμυρὰν εἶναι πᾶσαν θάλασσαν, καὶ μηδὲν ἄλη- 15
 θές εἶναι τοῦτο· εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, καὶ τῷ χειμῶνι ἂν
 ἐπεδίδου ὁ Νεῖλος, καὶ ἔτι μᾶλλον, ὅσῳ καὶ βιαιοτέρα
 ἢ τῶν ἀνέμων φορὰ· ἔτι δὲ καὶ ἰλυώδης μᾶλλον καὶ
 κυανοῦς φαίνεται, ὅπερ ἄλλότριον θαλαττίων ὑδάτων.
 μεθ' ὃν Λιογένης ὁ Ἀπολλωνιάτης φησί, τοῦ ἡλίου 20
 ἀρπάζοντος τὴν ὑγρότητα, ἔλκεσθαι ὑπὸ τῆς ξηρᾶς τὸν
 Νεῖλον ἐκ τῆς θαλάττης· σηραγγώδης γὰρ κατὰ φύσιν
 ὑπάρχουσα καὶ διατετρημένη ἔλκει πρὸς ἑαυτὴν τὸ
 ὑγρόν, καὶ ὅσῳ μᾶλλον ξηροτέρα ἢ γῆ τῆς Αἰγύπτου,

v. 5 Euthymenes FHG IV p. 408 13 Seneca l. s.
 20 Diogenes vgl. Diels Verh. der 35. Philol. Vers. p. 106 ff.

v. 1 οἰοῦσιν A, ἰοῦσιν B, οἰκοῦσιν A₂ T | ἀπομολυβοῦται AB
 2 ἄλλως τε δὲ AB 3 ὧν AB, ὃν T 5 εὐθυμέλης A₁
 8 πνέουσι A, πνέουσι B, πνέουσιν T 11 <τὰ> add. Bekker
 13 ὁ omis. T 17 ὅσον T 18 δὲ omis. T | μᾶλλον ἢ κυ-
 νοῦς AB 19 ἄλλοτρίων AT 20 ὃν A, ὧν BT | ἀπολλω-
 νιάδης BT 21 ὑπὸ AB, ἀπὸ T | γῆς ξηρᾶς suspicatur Gu. Kroll
 collatis Senecae verbis 22 καὶ διατετρημένη ὑπάρχουσα B

X τοσούτῳ πλέον ἔλκει πρὸς ἑαυτὴν τὴν νοτίδα, καθάπερ
 τὸ ἔλαιον ἐπὶ τῶν λύχνων ἐκείσε πλέον ὀρμαῖ, ὅπη καὶ
 δαπανᾶται ὑπὸ τοῦ πυρός. ὁ δὲ Ἡρόδοτος παρὰ πάν-
 των τῶν ποταμῶν ἔλκειν τὸν ἥλιον τὸ ὑγρὸν φησι τὴν
 5 πρόσγειον νότου ζώνην διατρέχοντα, πρὸς δὲ τῷ θέρει
 πρὸς βορρᾶν ἐκκλίνοντα ἐκκαλεῖσθαι τὸν Νεῖλον, καὶ
 διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν αὐτὸν ἀναχεῖσθαι κατὰ τὸ θέ-
 ρος. οἱ δὲ Αἰγύπτιοί φασι, τοὺς ἐτησίους πάσας ἐξ
 ὑπερτέρου τὰς νεφέλας ἐπὶ τὸν νότον ἐξωθεῖν καὶ
 10 ἐκείθεν βαρείας καταφερομένης βροχῆς ἀναβλύζειν τὸν
 Νεῖλον. Ἐφορός γε μὴν ὁ Κυμαῖος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν
 ἱστοριῶν φησιν, ἀραιὰν εἶναι κατὰ φύσιν τὴν Αἰγυ-
 πτον, καὶ κατ' ἔτος ἐπαγομένης ἰλὺς ὑπὸ τοῦ Νείλου
 στεγανοῦσθαι, τὸν δὲ ποταμὸν δίκην ἰδρωτός κατὰ
 15 τὸν καιρὸν τοῦ καύματος ἐπὶ τὰ κουφότερα καὶ ἀραιό-
 τερα καταρρεῖν. ἀλλὰ καὶ Θρασυάλης ὁ Θάσιος τοὺς
 ἐτησίους φησὶν ἐξωθεῖν τὸν Νεῖλον· τῆς γὰρ Αἰθιο-
 πίας ὑψηλοῖς παρὰ τὰ καθ' ἡμᾶς ὄρεσι διεξωσμένης,
 ὑποδεχομένης τε τὰς νεφέλας πρὸς τῶν ἐτησίων ὠθου-
 20 μένας ἐκδιδόναι τὸν Νεῖλον· ὥς καὶ Καλλισθένης ὁ
 Περιπατητικὸς ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ τῶν Ἑλληνικῶν
 φησιν, ἑαυτὸν συστρατεύσασθαι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακε-
 δόνι, καὶ γενόμενον ἐπὶ τῆς Αἰθιοπίας εὗρεῖν τὸν
 Νεῖλον ἐξ ἀπείρων ὄμβρων κατ' ἐκείνην γενομένων

v. 3 Herod. II, 24 11 Ephorus frg. 108, FHG I p. 263
 20 Callisthenes frg. 6, Script. rer. Alex. p. 12

v. 2 τὸν λύχνον T | ὀρμαῖ T 4 ἔλκον T 5 προσγεινό-
 στον A | τοῦ νότου T 6 ἐκκλίνοντα T 8 τὰς X, τοὺς ci.
 Bekker 9 νότον T 11 πρώτῃ X, ἐνδεκάτῃ ci. Marx
 18 ὑψηλῆς T 19 ἀποδεχομένης T 22 φησὶν post περιπατη-
 τικὸς posuit T 23 γενόμενος BT

καταφερόμενον. ἀλλὰ καὶ Δικαίαρχος ἐν περιόδῳ γῆς X
ἐκ τῆς Ἀτλαντικῆς θαλάττης τὸν Νεῖλον ἀναχεῖσθαι
βούλεται. ποικίλαι μὲν οὖν αἱ περὶ αὐτοῦ δόξαι, τὸ
δ' ἀληθὲς κατὰ τοὺς ἀνθρώπους τέως οὐδαμοῦ· κατὰ
γὰρ τὸ λόγιον

5

τὸ δ' ἀτρεκὲς ἐν βαθεῖ ἐστι.

Χρηστος δὲ ὁ Ῥωμαῖός φησιν· ἐπὶ τῆς δύσεως ὄρη
μέγιστα καὶ ὑψηλότατά εἰσιν, ἃ τὴν Αἰθύνην ἀπὸ τῆς
Αἰθιοπίας χωρίζουσι, τούτων ταῖς ἐσχάταις ῥίζαις τὸ
Ατλαντικὸν ἐπιπίπτου πέλαγος, ἔνθεν τὴν ἀρχὴν Αἰ- 10
θιοπία ἀπὸ τῆς δύσεως λαμβάνει. ὑπὸ τοίνυν τούτοις
τοῖς ὄρεσι λίμναι εἰσὶν εἰς ἅπειρον πλατύτητος ἡπλω-
μέναι· παροικεῖ δὲ αὐτὰς γένος ἀνθρώπων τῶν λεγο-
μένων Ἰχθυοφάγων, ὅπερ ἀπὸ πρώτης ὥρας ἄχρι δυ-
σμῶν ἡλίου ἐν τῷ ὕδατι διατρίβει καὶ τοῖς ἰχθύσι 15
τρέφεται. τούτοις ὁμοροῦσιν οἱ λεγόμενοι Ἀνθρωπο-
φάγοι, γένος ἀνθρώπων ἀνδρειότατον, ῥισὶ στρογγύ-
λαις χρώμενον, προσώποις ἐπικαμπέσιν, ὄνυξιν ἐγγὺς
λέουσιν ὁμοίοις. ἐκ τῶν λιμνῶν οὖν ἐκείνων τὰς
ἀφορμὰς ὁ ποταμὸς λαμβάνει· προϊόντα γὰρ ἐξ αὐτῶν 20
τὰ ρεύματα σννηρεφῇ ἀποτελοῦσιν. ἐκ τούτων δὴ τῶν
λιμνῶν, ἃς καλοῦσιν ἐκεῖνοι Χαάς, ἐκρεῖ λεπτότατόν
τι ρεῦμα καὶ μόλις ὁρῶμενον, ὅπερ εἰς στενοὺς τόπους
καὶ κατὰ μέρος ἐκ διαφόρων μερῶν εἰς κοίτην ἰδίαν
καταπίπτου ὅψιν ποταμοῦ λαμβάνει. οὗτος δ' ἂν εἴη 25
ὁ Νεῖλος, ὅστις ἐπὶ διαφόρων κλιμάτων εἰλούμενος γί-

v. 1 Dicaearchus frg. 52, FHG II p. 251

v. 3 καὶ ποικίλαι T | οὖν omis. T 7 αἴχρη A, corr. ὁ
χρηστὸς A₂ et del. ὁ; χρηστος BT et in marg. Probus Roma-
nus T | ὄρη μεγάλα B 11 τούτοις τοίνυν T 12 εἰς omis.
BT | ἅπειροι T 18 ἐπικαμπέσιν B 19 λιμένων B 21 σν-
νηρεφεῖς AT

Χ νεται διὰ τόπων δασέων καὶ ἀνοδευτών, ὧν τὰ . . . ἐκεῖ-
 θεν εἰς ὁμαλὸν ἐκχεῖται καὶ πάλιν εἰς ποταμοῦ κοίτην
 συνάγεται, καὶ ναυσίπορος λοιπὸν ἐπὶ τὴν Μερόην διὰ
 τῶν ἀοικήτων τοῦ νότου μερῶν φέρεται καὶ ταύτην
 5 περιρρέων νῆσον ἀποτελεῖ· ἔστι γὰρ πᾶσα ὁμαλή.
 κἀκεῖθεν τὸ λοιπὸν ὁ πᾶς ἐγκλειόμενος ἐπὶ τὴν
 ἀνατολὴν ῥέπει καὶ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, κακεῖθεν εἰς
 θάλασσαν σφροδοτέρου πνεύματος καταπνέοντος· ἐκ
 τῆς βίας γάρ, ὥς εἴρηται, τοῦ βορείου πνεύματος ἀνα-
 10 κλώμενος ὁ ποταμὸς καὶ μᾶλλον ἀνεκχεόμενος πᾶσαν
 καταλιμνάζει τὴν Αἴγυπτον. εὗρου δὲ ἐκ τῆς ἀνατο-
 λῆς τοῖς ἐτησίοις ἀντιπνέοντος ἢ νότου ἀπὸ μεσημ-
 βρίας ἐξωθοῦντος τὸν Νεῖλον, εἰκότως ὁ ποταμὸς ἐπὶ
 τὴν θάλασσαν — λωφήσαντος ἡρέμα τοῦ βορρᾶ —
 15 κατατρέχει. κἀκεῖνο δὲ τεκμήριόν ἐστι τοῦ μὴ ἀπὸ
 τήξεως χιόνων ἀὔξεσθαι αὐτόν, ὅτι οὐ ψυχρός ἐστιν,
 ἀλλὰ θερμός, καὶ διὰ τοῦτο ὑπονοστοῦντος τοῦ ὕδατος
 εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς ἰλῦς ζωά τινα ἐκ μέρους διαπε-
 πλασμένα καὶ ἐκ μέρους κνώδαλα. πέφνκε δὲ τὰ τοι-
 20 αῦτα θερμότητι καὶ ὑγρότητι ζωογονεῖσθαι, ὅπερ ἐπὶ
 τῶν ἄλλων ὑδάτων οὐκ ἔστιν· ἰχθύας γὰρ καὶ μόνους
 ἔχουσι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι στοχαζόμενοι λέγουσιν, ἐγὼ
 δέ — φησὶν ὁ Χρηῆστος — γενόμενος ἐν τῷ ἀκροτηρίῳ
 24 τῆς Μαυρουσίας ἐν τῷ στομίῳ τοῦ Ὠκεανοῦ'.

S 108. Ὅτι ὅπη ἂν πυρὸς νομὴ καίαιτο, σηραγγώδη deest Rr

v. 1 ὧν τὰ X, ὄντων ci. Rr, ego lacunam indicavi 2 ἰσο-
 μαλῶν T | κοίτην A, κοῖλος BT 3 συνάγεται ἐναντι πόρος
 λοιπὸν A 4 φαίνεται X, φέρεται ci. Hase | καὶ ταύτην omis.
 T 6 τὸ λοιπὸν — 7 κἀκεῖθεν omis. B | ὁ πᾶς AT, ὅτι πλεῖ-
 στον ci. Rr 9 βορείου A 10 ἀνεκχεόμενος A 11 εὗρος
 T 13 ἐξωθοῦντα T 14 βορρᾶ A 15 τὸ μὴ X, τοῦ μὴ
 corr. Rr 17 Ovidius metam. primo B marg. | ἀπονοστοῦντος
 T 21 ὑδάτων omis. T 23 χρηστὸς T

ἀνάγκη τυγχάνειν τὴν ἐν βάθει γῆν, ἐξ ἧς αἰτίας τὰ S
θερμὰ ὕδατα. διὸ καὶ βλεννώδης ἡ φύσις τῶν τοιού-
των ὑδάτων, ἐπεὶ καὶ θαλάττια· τῷ δὲ πυρὶ τὸ ἄλμυ-
ρον ἐπὶ τὸ σικχὸν μεταβάλλουσα ἀσφαλιώδης τε ἅμα
καὶ στυπτηρίας καὶ θείου ἔμπλεως γίνεται. † οὐ καθαί- 5
ρει μᾶλλον ὑποξηραίνουσα τῶν ἀτμῶν τῆς ἀσφάλτου
τῇ πλείονι τῶν ὑδάτων ὑγρότητι βυθιζομένων.

Rr IV 69 109. Κέστιος ὁ ὑπατικὸς τῆς Ἱερουσαλήμ ἡγού- X
μενος νυκτὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Νέρωνος ἀνέστησεν ἐν
τῷ τῶν Ἑβραίων ἱερῷ, ὥστε κοινωνεῖν τῆς τιμῆς τῷ 10
θεῷ τὸν Νέρωνα· οἱ δὲ ἀγανακτήσαντες αὐτόν τε Κέ-
στιον καὶ πάντας Ῥωμαίους τοὺς ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς
εὐρεθέντας ἀνείλον καὶ φανερώς τοῖς κρατοῦσιν ἀνε-
κήρυξαν τὸν πόλεμον.

70 110. Ἐρρουσάλους Ῥωμαῖοι τοὺς ἀλήτας καὶ πλα- 15
νωμένους καλοῦσιν· οἱ δὲ ἰδιῶται ἐρρουλλοὺς αὐτοὺς
ἐξ ἀγνοίας λέγουσιν.

Αὐγουστος.

71 111. Ἐπεται δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ ἥρος ὁ ἔκτος, ἀπὸ δὲ
τῆς λεγομένης Αὐξιφωτίας ἐορτῆς ὁ ὄγδοος. ὅτι δὲ 20
ἔκτος ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, ἐξ αὐτῆς ἐστὶ λαβεῖν τῆς ἀρ-

v. 10 ἱερῷ τῶν ἑβραίων B 17 λέγουσιν A, καλοῦσιν B
19 ἔπεται — p. 150, 4 προσηγορίαν X | ὁ αὐγουστος μὴν ἑξήτιλος
πάλαι τοῖς Ῥωμαίοις κατωνομάζετο, ὃ ἐστὶν ἕκτος ἀπὸ μαρτίου μηνός
H f. 166^v, αὐγουστος ὁμοίως ἀπὸ ἀγούστου καίσαρος· πρότερον
δὲ σεξτίλιος ὠνομάζετο, ὡς ἕκτος ἀπὸ μαρτίου· μετωνομάσθη δὲ
εἰς τιμὴν ἀγούστου, ὡς καταπαύσαντος τοὺς ἐμφυλίους πολέμους
καὶ ὁμονοῆσαι πάντας πείσαντος· καὶ ἐπειδὴ (p. 150, 8) etc. Y,
cī. Georg. Cedren. hist. comp. p. 294, 9 Bonn: ὁ δὲ Σεξτίλιος
ἀπὸ Αὐγούστου ὃ ἐστὶ σεβαστός. similia R f. 8^r. de ost. p. 60, 8
Wachsmuth: Σεξτίλιος τὸ πάλαι καὶ οὗτος ὁ μὴν, Αὐγουστος δὲ
.. πρὸς μνήμης Αὐγούστου Καίσαρος μετεκλήθη, ὡς ἡ ἱστορία
λέγει.

X *χαίρας τοῦ μηνὸς τούτου προσηγορίας· Σεξτίλιος <γὰρ>*
μετὰ τὸν Κυντίλιον ὠνομάζετο· ὅθεν οἱ μετ' αὐτὸν
ἄχρι τοῦ δεκάτου οὐ κυρίαν, ἀλλὰ τὴν ἐξ ἀριθμῶν
H *ἔλκουνσι προσηγορίαν. Αὔγουστος δὲ ὕστερον μετωνο-*
5 *μάσθη, ὥς μὲν τινὲς φασιν, ὑπὸ τοῦ Αὔγουστου Καί-*
σαρος διὰ τὸ ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ τοὺς ἐμφυλίους παῦ-
σαι πολέμους, οὓς τότε πολλοὺς εἶχεν ἡ Ῥώμη, καὶ εἰς
Y *ὁμόνοίαν τοὺς Ῥωμαίους ἤδη καταστήσαι· καὶ ἐπειδὴ*
ὀργδός ἐστιν ἀπὸ Ἰανουαρίου, τούτῳ τῷ ὀργδῳ τὸ
10 *ὄνομα τοῦ τῆς ὁμονομίας αὐτοῖς αἰτίου ἀνέθεντο. κατὰ*
γὰρ τοὺς Πυθαγορικοὺς ὁμολογία καὶ πειθῶ ἡ ὀκτῶ
καλεῖται· πρῶτος γὰρ ἐστὶ κύβος τὴν τοῦ παντὸς αἰ-
σθητοῦ ἰδέαν περιέχων, κατὰ τε μῆκος καὶ πλάτος καὶ
βάθος, καὶ καλῶς ὁμολογία καλοῖτ' αὖ· ἐν αὐτῷ γὰρ
H *τὰ περιττὰ τοῖς ἀρτίοις ὁμολόγησαν. ὥς δὲ ἕτεροί*
16 *φασι, τοῦ Αὔγουστου Καίσαρος τῷ μηνὶ τούτῳ ἀπο-*
θανόντος οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς τιμὴν αὐτοῦ Αὔγουστον τὸν
XHS *μῆνα ὠνόμασαν. καὶ οὗτος δὲ ὁ Αὔγουστος Καῖσαρ, RrIV 72*
υἱὸς Ὀκταβίου, Ὀκταβιανὸς πρότερον ἐκαλεῖτο, ἐπ' ἀδελ-
20 *φῇ γαμβρὸς γενόμενος Γαίῳ Ἰουλίῳ τῷ Καίσαρι· μετὰ*
X *<δὲ> τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἐκείνου τρόπαια πολλοῖς ὀνό-*
μασιν ἐτιμᾶτο· οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν ὠνόμαζον Κυρῖνον
XHS *οἶονεὶ Ῥωμύλον, ἄλλοι Καῖσαρα, ψήφῳ δὲ κοινῇ τῶν*
ἀρχιερέων καὶ τῆς βουλῆς Αὔγουστος ἐπεκλήθη· Αὔ-

v. 1 <γὰρ> supplevit Hase 3 αὔγουστος — 8 καταστήσαι
H 8 καὶ ἐπειδὴ — 15 ὁμολόγησαν Y 15 ὥς δὲ ἕτεροι —
εἰς βασιλείαν καλοῦσι (p. 151, 3) H 18 καὶ οὗτος δὲ ὁ αὔγου-
στος καῖσαρ ὀκτάβιος πρότερον ἐκαλεῖτο, ψήφῳ δὲ τῶν ἀρχιερέων
κοινῇ καὶ (24) H, ὅτι ὁ ὀκταβιανὸς καῖσαρ ἐπ' ἀδελφῇ — 21 τρό-
παια ψήφῳ τῶν ἀρχιερέων κοινῇ καὶ (24) S, ὀκταβιανὸς υἱὸς
ὀκταβίου νίκας πεποικηὼς μεγάλως πολλοῖς ὀνόμασιν ἐτιμᾶτο· οἱ
μὲν (22) etc. X 21 <δὲ> addidi 23 δὲ omis. B S, Virgilius
in buc. B in marg. | τῶν ἀρχιερέων κοινῇ HS 24 ἐπεκλήθη HS

γουστον δὲ οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὴν πάτριον σημασίαν XHS
καλοῦσι τὸν κατ' οἰωνὸν καὶ θεῶν μαρτυρίαν προ-
γόμενον εἰς βασιλείαν. ὅτι μετὰ πολλὰς ὕσας ἀρί- S
στας αὐτοῦ πράξεις ὁ Αὔγουστος τὸν ἀπὸ τῆς μετο-
πωρινῆς ἰσημερίας πεντεκαδεκαετῇ κύκλον εἰσήγαγε 5
καὶ τούτῳ τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἐπόμενος, οἳ φασὶ τὴν
ἰσημερινὴν ὥραν συνεστάναι ἐκ δεκαπέντε μοιρῶν. ὅτι
οἱ Ῥωμαῖοι Αὔγουστον τὸν μῆνα ὠνόμασαν εἰς τιμὴν
τοῦ Αὔγουστος Καίσαρος ἀποθανόντος ὥς φασὶ κατὰ
τὴν ἐκκαιδεκάτην τοῦ τοιούτου μηνός.

10

RrIII39 112. Ὅτι Αὔγουστος τὸν τοῦ Σοφοκλέους Αἴαντα Y
εἰς τὴν πάτριον φωνὴν μετήνεγκεν· εἶτα ἀκμαζούσης
αὐτῷ μετὰ τὴν πρακτικὴν καὶ τῆς ἐκ λόγων ἀρετῆς,
ὥς ἀναξίαν ἐκ παραβολῆς πρὸς Σοφοκλέα τὴν ἑαυτοῦ
διεγίνωσκε τραγωδίαν, ταύτην ἐξήλειπεν. εἶτα ἐρω- YS
τηθεὶς πρὸς τοῦ Κικέρωνος, παρ' ᾧ μετὰ σπουδῆς 16
ἐπαιδεύετο· 'ποῦ τυγχάνει ὁ παρὰ σοῦ γραφόμενος
Αἴας;' ἀστείως ἅμα καὶ νουνεχῶς ἀπεκρίνατο, σπόγγῳ
τὸν ἑαυτοῦ Αἴαντα, καθάπερ σιδήρῳ τὸν τοῦ Σο-
φοκλέους, ἐπιπεσεῖν. καὶ τοσαύτη τις αὐτῷ φρον- Y
τις οὕσα περὶ λόγους ἐτύγχανεν, ὥς ἄρχοντος ἀπαι- 21
δεύτου γράψαι πρὸς αὐτὸν δημοσίαν τολμήσαντος ἐπι-
στολὴν οὕτως ἀγανακτῆσαι, ὥς παραλῦσαι τῆς ἀρχῆς

v. 1 οἱ omis. HS | κατὰ — σημασίαν omis. S | σημασίαν αὐ-
τῶν τὸν H 2 καλοῦσι X, φασὶ S, καλοῦσι post βασιλείαν po-
suit H | κατὰ H (οἰωνὸν καὶ omis.) | κατ' οἰωνὸν S, καθ' οἰο-
νοῦν A, καθιεροῦν A₂ B | θεῶν A, θεοῦ BHS | μαρτυρίαν
A, μαρτυρίας BHS | προαγόμενος A, προσαγόμενον BH, προα-
γόμενον S 3 βασιλείαν] μαρτυρίαν. cet. des. X | ὅσαύτας
S, quod correxi 11 ὅτι αὔγουστος — p. 152, 7 διαλέγεσθαι Y
praeter D 15 ὅτι ὁ αὔγουστος ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ — 20 ἐπι-
πεσεῖν S 17 τυγχάνει Y | παρὰ σοῦ omis. Y | γραφεὶς αἴας
λόγος S 18 αἴας αὐτὸν ἀστείως Y | ἀποκρίνασθαι Y 19 εἰ-
πὼν σπόγγῳ S | αὐτοῦ Y, ἑαυτοῦ S 22 δημοσία C

Υ τὸν ἀπαίδευτον. καὶ μέτρον δὲ καὶ ὄρον ταῖς τε εὐ-
 ωχίαις καὶ ταῖς προξίνῃς ἔθηκε, πρῶτος ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ
 θυγατρὶ τοῦτο ποιήσας. τῆς δὲ τῶν ὑπηκόων ἔλευ-
 θερίας τοσοῦτον ἐφρόντιζεν, ὥστε τινὸς τῶν κολάκων
 5 ἐπὶ τῆς βουλῆς δεσπότην αὐτὸν ὥσπερ ἐν ὑπεροχῇς
 τρόπῳ καλέσαντος, αὐτὸς ἐξαναστὰς· ‘ἐγὼ δέ’, ἔφη, ‘ἐλευ-
 θεροῖς, ἀλλ’ οὐ δούλοις ἔμαθον διαλέγεσθαι’.

S 113. Ὅτι ὁ Χάρης φησί·

deest Rr

δαπάνην ἀκαιρον μηδαμοῦ προσίεσο,

10 γαστρὸς δὲ πειρῶ πάσαν ἡνίαν κρατεῖν.

114. Ὅτι οἱ Γάλλοι διὰ τῶν ὑπονόμων ἐπελθόντες deest Rr

τῇ Ῥώμῃ νυκτὸς κατέσχον τὸ Καπετώλιον· τοιοῦτους
 γὰρ τοὺς ὑπονόμους τῆς Ῥώμης Σέρβιος Τοῦλλος κα-
 τεσκεύασεν ὁ ρῆξ, ὥς ἅμαξαν πλήρη χόρτου δύνασθαι

15 δι’ αὐτῶν παρενεχθῆναι. τῶν δὲ ἐν τῷ ἱερῷ χηνῶν
 ἰδόντων τοὺς πολεμίους καὶ ἀνακλαγξάντων — καὶ
 γὰρ ἄγρουπιος ἢ φύσις αὐτοῖς — ὁ στρατηγὸς διανα-
 στάς ἐξώθησε τοὺς βαρβάρους ἐκ τοῦ ἱεροῦ· εἶτα καὶ
 20 δυνάμεως συναχθείσης κατέστρωσεν· ἐνθεν ἐορτὴν μὲν

καὶ τιμὰς τῶν χηνῶν, ἀνθ’ ὧν ἐφύλαξαν τὴν πόλιν,

Υ ὄλεθρον δὲ τῶν κυνῶν. τῇ <γὰρ> πρὸ τριῶν Νωνῶν Rr III 40

Ἀύγουστων ἀνῆρουν ἀκωλύτως ἐν Ῥώμῃ τοὺς κύνας
 εἰς τιμὴν τῶν χηνῶν, ὅτι τὸ Καπετώλιον οἱ μὲν κύνες

v. 3 cf. de mag. I, 6 10 posterior versus legitur primus
 in Charetis, tragici poëtae, fragmento primo, Nauck p. 826
 15 cf. de mag. I, 50

v. 8 ὅτι ὁ χάρης — 21 τῶν κυνῶν S 21 ὄλεθρος S, quod
 correxi | ὅτι τῇ (τῇ omis. DE) πρὸ — p. 153, 6 αἴτιος εἶναι Y, τῇ
 <γὰρ> πρὸ scripsi 23 κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα Ῥωμαῖοι τοὺς κύνας
 ἀνῆρουν ἢ διὰ τὸ μὴ λυττῆσαι αὐτοὺς ἢ διὰ τὸ μὴ τοῖς νοσοῦσι γίνε-
 σθαι ἐπὶ τῶν νυκτῶν ὀχληροῦς H f. 167^r, καὶ τὴν τῶν κυνῶν δὲ ἐτέ-
 λουν πανηγυρίαν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὸν Αὔγουστον μῆνα, ἀναιροῦντες
 αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀλώσεως τῆς ὑπὸ Γάλλων, διότι ἀνύλακτοι ἔμειναν
 τῶν χηνῶν ἀναβοησάντων Suid. s. v. Μαῖουμας c Lydo exscripsit.

προέδωκαν ὑπνώσαντες, οἱ δὲ χῆνες ἐρηγορότες διέ-
 σωσαν. οἱ δὲ φασιν, ὅτι τοῦτο ἐποιοῦν, ἵνα μὴ ὀχλη-
 ροὶ τοῖς νοσοῦσι νυκτὸς γίνωνται· οἱ δέ, ἵνα μὴ λυτ-
 τῶντες τοὺς ἀνθρώπους βλάπτωσι· τηνικαῦτα γὰρ ὁ
 σείριος ἀνατέλλει, ὃς καὶ δοκεῖ τῆς λύττης αὐτοῖς 5
 αἷτιος εἶναι.

deest Rr 115. Ὅτι πολὺ ἐν τῷ βάθει τῆς γῆς ἐπινοστοῦν τὸ S
 κατάγειον πῦρ τὴν πιμελώδη νέμεται <οὐσίαν>· αὕτη δ'
 ἐστὶ στυπτηρία ἢ θεῖον· ἢ γὰρ ἄσφαλτος κεκαυμένον ἐν
 γῇ καὶ ἐναποσβευνόμενον θεῖόν ἐστι· τούτου γὰρ τὸ μὲν 10
 ἐπ' ὀλίγου διακαέν, ἅτε παραχρῆμα διασβευνόμενον,
 ὑγροτέραν τε καὶ πιμελωδεστέραν ἐργάζεται τὴν ἄσφαλ-
 τον, οἷα τὰ κατ' Αἴτνην καὶ κατὰ τὴν ἐν Ἰουδαίᾳ
 λίμνην ἐπινέχεται· διακαέν δὲ σφοδρότερον λιθοῦται,
 οἷός ἐστιν ὁ γαγάτης λίθος ὁ περὶ Βαβυλῶνα. ἡνίκα 15
 γοῦν τὸ ὑπονοστοῦν τοὺς ὑποκειμένους νέμεται τόπους,
 οὐδὲν ἡμῖν πάθος ἐπιδείκνυσι γῆς· ὁπότεν δὲ ἐργασά-
 μενον πολὺν ἐξαραιώσῃ τόπον, τηνικαῦτα θλιβόμενον ἐν
 τοῖς κοιλώμασι καὶ σθηραγγώδεσι τόποις, εἰ μὲν ἐπιτύχοι
 διεκδρομῆς, οὐδὲν πλέον βρασμοῦ γῆς καὶ μυκήματος 20
 ἐργάζεται σημεῖον· εἰ δ' αὖ μένει σωματούμενον ἦτοι
 . . . ὑπερκείμενον ὄρος ἢ γῆν ἢ θάλασσαν, ὄρος μὲν ὥς
 τὸ ἐν Ἰταλίᾳ Βέσβιον καὶ <τὸ ἐν> Αἰπάραις καὶ τὸ ὑπερ-
 κείμενον τῆς Καταναίων πόλεως ἐν Σικελίᾳ, θάλασσαν
 δὲ ἦν Παναίτιος μεταξὺ Αἰπάρας καὶ τῆς Ἰταλίας 25
 ἵστορεῖ, γῆν δὲ οἷα τυγχάνει παρὰ τὴν ἐν Λυκίᾳ Κώ-
 ρυκον. οὐ μόνον δὲ ἀναρρήγνυσιν ὄρη τε καὶ γῆν,
 ἀλλὰ καὶ <θαλάσσης> ἀναφυσήματα ποιεῖ, ὥσπερ γέ-

v. 7 ὑπονοστοῦν? cf. v. 16 8 <οὐσίαν> addidi 22 lacu-
 nam indicavi, quam verbis <θλιβόμενον, διάπυρον ἀπεργάζεται
 τὸ> explere studet S. Sudhaus 23 <τὸ ἐν> addidi 28 <θα-
 λάσσης> addidit Sudhaus

S γονε τὰ περὶ τὴν Θήραν καὶ Θηρασίαν, καὶ ἐὰν μὲν
 ἦ τὰ ἀναστομωθέντα συνεχῶς ἀναφυσῶντα πῦρ, πηγαί
 τε πυρὸς καὶ κρατῆρες ὀνομάζονται, οἷά ἐστι τὰ περὶ
 τὴν αὐτὴν Λιπάραν τε καὶ Στρογγύλην καὶ Βέσβιον·
 5 ἦν δ' αὖ μύση . . . οἷον τὸ κατὰ Φιλαδέλφειαν τὴν ἐν
 Ἀνδία πεδίον καὶ τοὺς πρόποδας τοὺς ἐπὶ Μαζάκοις
 — οἷονεὶ Καππάδοκας —, καὶ τὸ ἐπὶ Δικαιορχία Ἡφαί-
 στου πεδίον ποτὲ προσαγορευθέν.

XS 116. Ὅτι τῶν κομητῶν εἶδη κατὰ μὲν τὸν Ἀρι- Rr IV 73
 10 στοτελήν ἐννέα· κατὰ δὲ τὸν Ῥωμαῖον Ἀπουλήϊον
 δέκα· ἱππίας ξιφίας πωγωνίας δοκίας πίθος λαμπαδίας
 X κομήτης δισκεὺς τυφὼν κεράστης· καὶ ὁ μὲν ἱππίας
 ἐκ τοῦ δρόμου καὶ τῆς ὀξύτητος οὕτως ὠνομάσθη,
 πλαγίας δὲ καὶ ἀμυδρὰς ἀκτῖνας διαρραίνει· ὁ δὲ ξι-
 15 φίας δίκην ξίφους ἢ λόγχης μακρῶς ἐκτεινόμενος φαί-
 νεται, ὥχρὸς δὲ καὶ νεφελοειδής· ὁ δὲ πωγωνίας τὴν
 λοφιὰν οὐ κατὰ κεφαλῆς, ἀλλ' ὑποκάτω διαρραίνει δι-
 κην πώγωνος· ὁ δὲ δοκίας ὅμοιος ἐγγὺς ἐστὶ τῷ ξι-
 φία, ἀλλ' οὐκ ὀξείας ἔχει, ἀμβλείας δὲ τὰς ἀρχάς· ὁ
 20 πίθος ἐκ τοῦ σχήματος· ὁ δὲ λαμπαδίας πυρώ-
 δης καὶ δίκην πυρώπιδος λίθου ἢ δένδρου καιομένου
 πέφυκε διαλάμπειν· ὁ δὲ κομήτης πλατύς ἐστὶ τὸ
 εἶδος καὶ ὥσπερ ἱλαρὸς ἀργυροειδεῖς τινας πλοκάμους
 ἔλκων· ὁ δὲ δισκεὺς ἐξ αὐτῆς τῆς προσαγορίας δίκην
 25 δίσκου φαίνεται οὐ λαμπρὸς οὐδὲ ἐρυθρὸς ἀλλ' ὥσπερ

§ 116 Wachsmuth de ost. p. 166 sq. v. 9 Aristot. Meteor.
 I, 6, 7 p. 342^b 25 sqq. Bekker

v. 5 lacunam indicavi 7 δικαιορχίαν S, quod correxi
 9 ὅτι τῶν — 12 κεράστης S, κομητῶν δὲ εἶδη etc. X | μὲν omis.
 X | ἀριστοτελή X 10 Ῥωμαϊκὸν S 12 τυφῶν X, τυφῶν S
 Wachsmuth 19 ἀρχάς X, σειρὰς ci. Hercher, ἀκτῖνας Rr,
 ἄκρας Wachsm. 22 πλατὺς X, πρᾶνς ci. Wachsm.

ἤλεκτρον· ὁ δὲ τυφῶν πυρώδης καὶ αἱματώδης φαί- X
 νεται καὶ λεπτούς τινας διαρραίνων πλοκάμους· ὁ δὲ
 κεράστης δίκην σελήνης κερατοειδής, ὅς, ἡνίκα Ξέρ-
 ξης κατὰ τῆς Ἀττικῆς ἦλθεν, λέγεται φανῆναι. ὁ δὲ XS
 Πτολεμαῖος ἐν τοῖς πρὸς Σύρον αὐτῶ γραφεῖσι προσ- 5
 τίθησι καὶ ἕτερον εἶδος κομήτου καλούμενον σάλ-
 RrIII41 πιγγα, φαίνεται δὲ κατὰ τὸ ἀρκταῶν κλίμα. οἱ δὲ XY
 φυσικοὶ φασιν, ὥς συνίστανται οἱ κομήται ἐν τοῖς ὑπὸ
 σελήνην κόλποις ἀστρώδη τινὰ φύσιν ἐπιδεικνύμενοι·
 οὐ γὰρ εἰσιν ἀστέρες, ἀλλὰ θρομβώσεις τινὲς ἐξ ἀνα- 10
 θυμιάσεως τῆς γῆς ἀποτελούμεναι, ὧν ἡ γένεσις μὲν
 ἐξ ἀέρος τοῦ κατὰ συναφὴν ἐγκαταλαμβανομένου τῷ
 αἰθέρι· ὅθεν καὶ ἰσοταχεῖς αὐτῷ μέχρι διαπτώσεως Y
 συμπεριφέρονται. καὶ ἡνίκα μὲν τὴν ῥύσιν ἐπὶ τὸ
 κάτω φερομένην ἔχων ὁ αἰθὴρ περιληφθείη, πωγωνίαί 15
 τε καὶ πίθοι ἀποτελοῦνται, ἡνίκα δὲ πλαγίως, κομήται.
 τάχιον δὲ οἱ πωγωνίαί, πολὺν δὲ καὶ τούτων τάχιον
 πίθοι τε καὶ δοκίδες ἐκπίπτουσιν.

IV 74 117. Δύο Πᾶνᾶς φασι. τινὲς δὲ φασι τὸν Πᾶνα X
 ἐκ Κρόνου καὶ Ῥέας γενέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ νοῦ 20
 καὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, οἷον τῆς ὑλικῆς ἀπειρίας, τόδε
 τὸ πᾶν.

75 118. Ἀποτρεπόμενος τοῦ κατὰ Περσῶν πολέμου

v. 5 Ptolemaeus: Tetrabibl. II, 8 f. 23^v, cf. Lyd. de ost.
 p. 32 Wachsmuth

v. 1 τύφων X, τυφῶν Wachsm. 4 ὁ δὲ — 7 κλίμα S
 5 ἐν τοῖς — γραφεῖσι omis. X | γραφεῖσι ἕτερον προστίθησι εἶδος
 S 7 ὅτι οἱ κομήται ἐν τοῖς ὑπὸ σελήνην κόλποις συνίστανται
 ἀστρώδη — 18 ἐκπίπτουσιν Y 8 φασιν omis. B 10 εἰ συν-
 ναστ A, εἰ συναστέρες A₂, εἰσὶν ἀστέρες A₂ marg. B 12 ἐγ-
 καταλαμβανομένω B 13 αἰθέρι. cet. des. X 17 πολλοὶ F'
 23 ἀποτρεπόμενος B, in marg. Cic. ad Att.

Χ Ἰουλιανὸς ὑπὸ τοῦ Λιβανίου καὶ ἄλλων πολλῶν οἰωνοσκοπῶν λέγεται φθέγγασθαι τὸ Ὀμηρικόν·

αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους.

ὑπερβαλὼν δὲ τὸν Τίγρητα καὶ πολλὰς πόλεις καὶ
 5 φρούρια Περσῶν παραστησάμενος τὸ λοιπὸν ἀφόρητος
 ἦν τοῖς βαρβάροις· δόλῳ δὲ ὅμως ἀπόλλυνται καὶ παμ-
 πληθεῖ. δύο γὰρ Πέρσαι, ἀκρωτηριάσαντες ἑαυτοὺς
 ὧτων τε καὶ μυκτήρων, ἐλθόντες ἀπατῶσι τὸν Ἰου-
 10 λιανόν, τοιαῦτα πρὸς τοῦ βασιλέως παθεῖν τῶν Περ-
 σῶν ὀδυρόμενοι, δύνασθαι δὲ ὅμως, εἶπερ αὐτοῖς ἔψε-
 ται ὁ Ἰουλιανός, ἐπ' αὐτῆς αὐτὸν Γοργοῦς, τῆς βασι-
 λίδος τῶν Περσῶν, νικῶντα καταστήσαι. ὁ δὲ τῆς
 πεπρωμένης ἐπειγούσης Ζωπύρου τε ἅμα τοῦ Ἡροδο-
 15 τείου καὶ Σίνωνος τοῦ Βεργιλιανοῦ ἐπιλελησμένος,
 τὰς ναῦς καταφλέξας, δι' ὧν τὸν Εὐφράτην παρεφέ-
 ρετο, ὥς μὴ δήπουθεν Πέρσαις <δοῦναι> ἄδειαν τοῦ
 χρῆσασθαι αὐταῖς, μετρίαν τινὰ δαπάνην κομίζοντος
 τοῦ στρατοῦ, τοῖς ἀπατῶσιν ἠκολούθησεν· οἱ δὲ εἰς
 20 ξηρὰν καὶ ἄνυδρον ἀγαγόντες αὐτὸν δυσχωρίαν τὸν
 δόλον ἀπεκάλυψαν, καὶ αὐτοὶ μὲν — τί γὰρ ἦν πλέον; —
 ἀπώλοντο, ὁ δὲ βασιλεὺς οὐδὲ προελθεῖν ἐπέκεινα οὐδὲ
 ἀναστρέψαι τὸ λοιπὸν εὐρίσκων, οἰκτρῶς ἐφθείρετο.
 ὥς δὲ τὸ πολὺ μέρος τῆς στρατιᾶς διέπεσεν, ἀσθενοῦντι
 αὐτῷ ἐπῆλθον οἱ Πέρσαι, ἐλαττωθέντες δὲ καὶ οὕτως
 25 αὖθις ἐπιτίθενται μηδὲ δύο μυριάδας ἔχοντι τῷ πρὶν

v. 3 Il. Z 442

13 Herod. III 154

14 Verg. Aen. II 79

v. 9 παρῆν A 10 δύνασθαι ὀδυρόμενοι A, transposuit
 A₂ | δὲ omis. A 16 <δοῦναι> suppl. Hase 19 ἄνυδρον B
 20 αὐτὸς B 21 προσελθεῖν B 23 στρατείας B

ἑπτακαίδεκα ἐπαγομένῳ. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐμαχέσατο X
 ἄριστα· εἷς δὲ ἐκ τῆς Περσικῆς φάλαγγος τῶν λεγο-
 μένων Σαρακηνῶν, ἐκ τῆς ἀλουργίδος βασιλέα ὑπολα-
 βῶν ἀνέκραγε πατρίως ‘μαλχάν’ οἶονεὶ βασιλεύς· καὶ
 ἐπαφείς ῥοίζῳ τὴν λεγομένην ῥομφαίαν διήλασεν αὐτὸν 5
 κατὰ τοῦ ἥτρου. τοῦ δὲ Ὀρειβασίου κομίσαντος αὐτὸν
 εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ διαθέσθαι τὰ τελευταῖα παρ-
 αινουῦντος, Ἰουβιανὸν μὲν αὐτὸς ψηφισάμενος βασι-
 λεύειν ἐτελεύτα.

RxIV 76 119. Οἱ μὲν ἀπὸ μεγάλης ἀρχῆς ῥέοντες ἄνεμοι εἰς XS
 δώδεκα μέρη τοῦ ὀρίζοντος διαιροῦνται, ὧν καὶ ἴσμεν 11
 τὰ ὀνόματα ἐν ἄλλοις, καὶ οἱ μὲν ἀπ’ αὐτῶν X
 ἄρκτων καὶ τοῦ κατ’ αὐτὰς πόλου ῥέοντες ἀπαρκτίαι
 καλοῦνται, οἱ δὲ ἀπὸ δύσεως ἰσημερινῆς ξέφυροι, οἱ
 δὲ ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς νότοι, οἱ δὲ ἀπὸ ἀνατολῆς ἰση- 15
 μερινῆς ἀπηλιῶται· τῶν δὲ μεταξὺ τῶν εἰρημένων ὁ
 μὲν προσεχῆς τῷ ἀπαρκτίᾳ καικίας, ὃν ἔνιοι καὶ
 θρασκίαν λέγουσιν, ὁ δὲ τῷ ξεφύρῳ ἀργέστης, ὃν
 οἱ μὲν ὀλυμπίαν, οἱ δὲ ἰάπυγα καλοῦσι· τῶν δὲ
 μεταξὺ ξεφύρου καὶ νότου ὁ μὲν προσεχῆς τῷ ξε- 20
 φύρῳ λίψ, ὁ δὲ τῷ νότῳ λιβόννοτος· τῶν δὲ μεταξὺ
 νότου τε καὶ εὐρου ὁ μὲν πλησίον φερόμενος τῷ
 νότῳ εὐρόννοτος καλεῖται, ὁ δὲ τῷ ἀπηλιώτῃ εὐρος·
 ὁμοίως δὲ καὶ ἀπηλιώτου μεταξὺ καὶ ἀπαρκτίου,
 ὁ μὲν προσεχῆς τῷ ἀπηλιώτῃ καλεῖται καικίας, ὁ 25

v. 4 ἀνέκραξε B 6 ὀρειβασίου A 8 ἰοβιανὸν B
 10 ὅτι οἱ μὲν — 12 ἄλλοις S | μὲν omis. X | ἄνεμοι post διαι-
 ροῦνται S 11 ὧν — 12 ἄλλοις omis. X 12 post ἄλλοις
 lacunam indicavi, sic fere explendam: <εὐρόννοτες αὐτὰ> | οἱ] ὁ
 B 14 ἀπὸ τῆς δύσεως B 19 ἰαπυγάκλουσιν A 21 τῶν
 ὀτω A, corr. A₂ 22 τε omis. B 23 λιβονότος X, εὐρόννοτος
 scripsi 25 ἀπηλιώτου A

XS δὲ τῷ ἀπαρκτίᾳ βορέας. τῶν δὲ μὴ ἀπὸ μεγάλης ἀρχῆς ὁ μὲν ἀπ' ὀλίγης φορᾶς νέφους ἐκνεφίας, ὁ δὲ ἀπὸ κόλπων τινῶν καὶ διασφαγῶν κολπίας, ὁ δὲ ἀπὸ γῆς καὶ συστροφῆς ἄερος γνοφίας. αὖραι γὰρ
 5 αὐταὶ καὶ ῥύσεις ἀέρων τυγχάνουσιν οὔσαι, καὶ οὐκ ἀλόγως ἄνεμοι καλοῦνται, ὅτε ἢ ἀπὸ λιμνῶν ἢ ποταμῶν φέρονται· ὅμοιοι δὲ τούτων εἰσὶ καὶ οἱ ἀπόγειοι, ὅθεν εὐλόγως ἄερος ἡρεμοῦντος τὸ κατάστημα καλεῖται νηνεμία.

XHS 120. Κατὰ δὲ τὸν Αὐγουστον μῆνα μαλάχης ἀπέ- RrIV77
 11 χεσθαι τοῖς γε βουλομένοις ὑγιαίνειν τὰ ἄρθρα τὸ λόγιον θεσπίζει.

X Σεπτέμβριος.

121. Ἀληθῇ λόγον ἐλέγομεν, ὥς ἀρχὴν ἐνιαυτοῦ 78
 15 τὸν Μάρτιον μῆνα ἔταττον οἱ Ῥωμαῖοι, ὥς ἐκ τῆς τοῦ
 XYHS παρόντος ἡμῖν μηνός ἐστι λαβεῖν προσηγορίας· Σεπτέμβριον γὰρ αὐτὸν ὠνόμασαν, οἷον ἑβδομον ἀπὸ τοῦ ἥρος — σέπτεμ γὰρ τὰ ἐπτὰ καὶ βέρ τὸ ἕαρ — τουτέστι
 XS τοῦ Μαρτίου μηνός, οὗ κατὰ τὴν τετάρτην καὶ εἰκο-
 20 στὴν ὁ ἥλιος <ἐν> κριῶ γενόμενος τοῦ ἥρος δίδωσι τὴν

v. 1 τῶν δὲ μὴ — 9 νηνεμία S | μὴ omis. X 3 διασφαγῶν AS, διὰ φαράγγων A₂ B 4 φαέρος A 5 αὐταὶ X | φύσεις X | οὔσαι omis. S 6 ὅταν S 7 φέρονται S | τούτοις S 10 ὅτι κατὰ τὸν — 12 θεσπίζει τὸ λόγιον S, κατὰ τοῦτον τὸν μῆνα καὶ μαλάχης — 11 ἄρθρα θεσπίζει τὰ λόγια, ὥς φασιν H f. 167^v 11 γε] τε S, omis. B 15 ἐκ τε τοῦ A, ἐκ τοῦ B, ἐκ τῆς τοῦ Bekker 16 σεπτέμβριος δὲ ἑβδομος ἀπὸ τοῦ ἥρος· σέπτεμ γὰρ τὰ ἐπτὰ καὶ βέρ τὸ ἕαρ· ὀκτώβριος ὄγδοος ἀπὸ τοῦ ἥρος, καὶ νοέμβριος καὶ δεκέμβριος ὁμοίως (p. 159, 4) Y, τὸν σεπτέμβριον μῆνα οὕτω Ῥωμαῖοι ὠνόμασαν, οἷον ἐξ ἑβδομον ἀπὸ τοῦ ἥρος, τουτέστι τοῦ μαρτίου μηνός H, τὸν σεπτέμβριον οὕτως ὠνόμασαν — p. 159, 1 ἐνάρχεσθαι S 18 σέπτεμ — ἕαρ omis. XS 19 κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ δεκάτην ὁ ἥλιος S | γινόμενος G 20 <ἐν> addidi, cf. de ost. p. 298¹

φύσιν ἐνάρχεσθαι. ἀπείτα οὐ δεήσει περὶ τῆς τῶν X
ἐπομένων προσηγορίας μακρηγορεῖν· ὄγδοος γὰρ ἀπὸ τῶν XY
Ἀνξιφωτίων Ὀκτώβριος, καὶ Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος Y
ὁμοίως.

Rr IV 78 122. Θεῖος ὁ τῆς ἐννάδος ἀριθμὸς ἐκ τριῶν τριά- X
δων πληρούμενος, καὶ τὰς ἀκρότητας τῆς θεολογίας 6
κατὰ τὴν Χαλδαϊκὴν φιλοσοφίαν, ὥς φησιν ὁ Πορφύ-
ριος, ἀποσώζων.

79 123. Τῇ νεομηνίᾳ ὁ Μητροδώρος λέγει τὴν Ἀνδρο-
μέδαν ἀνίσχειν καὶ τῶν ἄλλων πανομένων ἀνέμων τὸν 10
εὖρον ἐπικρατεῖν.

80 124. Τῇ πρὸ τεσσάρων Νωνῶν Σεπτεμβρίων ἐνί-
κησεν ὁ Αὐγουστος παρὰ τὸν Λευκάτην τοὺς Αἰγυπτί-
ους μετὰ Ἀντωνίου καὶ Κλεοπάτρας· καὶ τούτου χάριν
τὸν τῆς λεγομένης Ἰνδικτιῶνος κύκλον ἐκ προοιμιῶν 15
τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἀριθμεῖσθαι εἰσήγαγεν. ἐν
ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Δημόκριτος λέγει ἐναλλαγὴν ἀνέ-
μων συμβαίνειν καὶ βροχῆς ἐπικράτειαν.

III 42 IV 81 125. Πλείους μὲν αἱ χυμῶν διαφοραὶ κατὰ τὸν XYS
Ἀπολλώνιον, γενικαὶ δὲ ἐννέα· γλυκεῖα πικρὰ ὀξεῖα 20
δριμεῖα βριγχὴ στρυφνὴ βλεννώδης αὐστηρὰ ἄλμυρά.
ὅθεν δὴ καὶ κατὰ τὸν ἔννατον μῆνα τοῦτον περὶ ὑγείας X
ἡύχοντο οἱ Ῥωμαῖοι.

v. 9 Metrodorus Wachsmuth de ost. p. 297 nr. 17 17 De-
mocritus ibid. nr. 18

v. 1 ἀρχεσθαι X 2 γὰρ ὁ ἀπὸ A 3 ἀνξιφωτίων
in ima pagina A, cet. des. X 10 καὶ omis. B | ἀνέμων
omis. B 11 εὖρον AB, εὖρον A₂ 12 τῇ πρὸ — 16 εἰσή-
γαγεν Lambecius in Codinum p. 173 nr. 63 13 τὴν Λευκάτην
Lamb. 19 ὅτι πλείους μὲν οὖν τῶν (πλείους μὲν οὖν τῶν
omis. Y) χυμῶν διαφοραὶ (πλείους μὲν add. Y) — 21 ἄλμυρά.
YS | πλείους μὲν A, πλείους δὲ B | κατὰ τὸν Ἀπολλώνιον omis.
Y 21 βριγχὴ A, βλιγχὴ S, βικχὴ Y, βρικχὴ D | βλενώδης B

X 126. Τῇ πρὸ ὀκτὼ Εἰδῶν Σεπτεμβρίων Εὐδοξος Rr IV 82
τὸν ἵππον δύεσθαι καὶ ξέφυρον ἢ ἀργέστην πνεῖν
σημειοῦται.

127. Ἴσμεν τῇ κράμβῃ ἐμφυόμενον σκώληκα κάμ- 82
5 πην ὀνομαζόμενον. οὗτος, ἀποξηραινομένης τῷ ἔαρι
τῆς κράμβης, εἰς σκώληκα περωτὸν ὥσῃ μύρμηκα,
καὶ μεῖζονά πως, πέφυκε μεταβάλλεσθαι, πτερύγων
λευκῶν τριγώνων ἀνεχουσῶν αὐτόν, καὶ περιίπταται
τοῖς κήποις χαμαιζήλῳ καὶ εὐαλώτῳ τῇ πτήσει· ψυχὴν
10 δέ που τὸν τοιοῦτον σκώληκα καλεῖσθαι συμβαίνει.

128. Πρὸ δέκα ὀκτὼ Καλενδῶν Ὀκτωβρίων ὁ Δο- 83
σίθεος τὸν ἀρκτοῦρον ἀνίσχειν σημειοῦται. τῇ πρὸ
δεκαδύο Καλενδῶν Ὀκτωβρίων ὁ Καῖσαρ τὰς χελιδόνας
ἐκδημεῖν λέγει.

15 129. . . . Νικομήδους τοῦ Βιθυνίας τυράννου. 83

Y 130. Ὅτι πλεονάσαντος μὲν πυρὸς πυρετὸς γίνεται, III 43
ἀφημερινὸς δὲ αἶρος, τριταῖος δὲ ὕδατος, τεταρταῖος
δὲ γῆς. φιλεῖ δὲ τούτων προκατάρχειν τὸ ξίγος. ὁπό-
ταν γὰρ ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ — ἐπειδὴ τοῦτο ἴδιον ὕδα-
20 τὸς τε καὶ γῆς — τὰ εἰρημένα ὕγρα παχυνθῇ, τηρι-
καῦτα φερόμενα διὰ τῶν ἀραιωμάτων ἐξωθεῖν μὲν οὐ
δύναται τὰ πυκνότερα, ἐμπεσόντα δὲ ταῖς τούτων
ἔδραις σύνωσιν καὶ θλίψιν ἐργάζεται, μέχρις ἂν ὑπὸ
τοῦ πυρὸς ἐπειγόμενα τμηθέντα διαχυθῇ, ὅπερ ἀναγ-

v. 1 Eudoxus Wachsmuth de ost. p. 297 nr. 19 11 Do-
sitheus ibid. nr. 20 13 Caesar ibid. nr. 21

v. 2 εὐδοξος post δύεσθαι B 5 τωσάρι A 6 ὥσῃ B
8 περιάπταται A 9 κόποις A | τῇ omis. B 11 δεσίθεος A,
δωσίθεος A₂, δοσίθεος B 16 ὅτι πλεονάσαντος — p. 161, 15
ἐγένετο Y, ὅτι πλεονάσαντος — 161, 2 ὀνομάζεται omis. D

καίως κλόνον τινὰ καὶ σεισμὸν ἐμποιεῖ, ὃ δὲ πάθος ὕ-
 τρόμος καὶ ψῦχος ὀνομάζεται.

Rr III 46 131. Ὅτι Ῥωμαῖοι μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς Ἄφρους
 καὶ τὰ ἐκεῖθεν θηρία ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἐκόμιζον καὶ ἐπὶ
 τῆς ἁμμου ἐφόνεον, ὥς μηδὲ τὰ ἐκ τῆς χώρας ἐκείνης 5
 θηρία ἀδούλωτα μείνῃ.

47 132. Ὅτι τὴν ἱσταμένην ἐν τῷ Βυζαντίῳ στήλην
 τῆς Τύχης Πομπηῖος ὁ Μέγας ἐστήσεν· ἐνταῦθα <γὰρ>
 τὸν Μιθριδάτην συγκλείσας μετὰ τῶν Γότθων καὶ τού-
 τους διασκεδάσας τὸ Βυζάντιον εἴλε. καὶ μαρτυρεῖ 10
 τὸ ἐπὶ τῆς σπείρας τοῦ κίονος ἐπίγραμμα Λατίνοις
 γράμμασιν, ὃ δηλοῖ τάδε·

Τῇ Τύχῃ τῇ ἐπανασωστικῇ διὰ τοὺς νικηθέντας Γότ-
 θους.

IV 83 ὁ δὲ τόπος ὕστερον καπηλεῖον ἐγένετο. οἱ Γότθοι X
 Γέται. 16

83 133. . . . οἱ δὲ ἰδιῶται δέλφανά φασιν αὐτόν.

83 134. Τὸ δὲ λόγιον ἀνὰ πάντα τὸν Σεπτέμβριον XS
 μῆνα γαλακτοποιεῖν ὑπὲρ ὑγείας παρεγγυᾷ. 19

Οκτώβριος.

X

deestRr 135. Τὸν Ὀκτώβριον Μακεδόνιοι πρῶτον ἔχουσι H
 μῆνα, οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὄγδοον ἀπὸ τοῦ ἔαρος, ὅθεν καὶ
 Ὀκτώβριον αὐτὸν ὀνομάζουσιν ἀντὶ τοῦ ὄγδοον. Σε-
 μεντίλιος δὲ οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοῦ σπόρου 24
 — οὕτω γὰρ Ῥωμαῖοι τὸν σπόρον καλοῦσι. Καλέν- HS

v. 2 τρόμος τε καὶ G 8 <γὰρ> addidi 18 ὅτι τὸ λό-
 γιον — 19 παρεγγυᾷ S 19 μῆνα omis. B 21 τὸν ὀκτώβριον
 — p. 162, 11 νόσον H 25 ὅτι καλένδαις ὀκτωβρίαις οἱ ἱερεῖς
 — p. 162, 11 νόσον S | καλένδαις ὀκτωβρίαις S, κατὰ τοῦτον τὸν
 μῆνα H

- HS δαις Ὀκτωβρίαις οἱ ἱερεῖς ἐθέσπιζον τῷ δήμῳ, μὴ χρῆ-
 ναι προσέχειν τοῖς ὀνείροις διὰ τὰς ἐκ τῆς ὑγρᾶς ὀγκώ-
 σεως τῶν τοῦ φθινοπώρου καρπῶν φαντασίας· ἀπὸ δὲ
 τῶν Αὐξίφωτίων ἤγουν τοῦ Ἰανουαρίου ὡς μάλιστα
 5 προσέχειν κατὰ τὸ δοκοῦν Ἡροφίλῳ, ὃς καὶ θεοπέμ-
 S πτους ἐνέκρινε τοὺς ὀνείρους, ὁ δὲ Δημόκριτος κατὰ τὰς
 X παραστάσεις τῶν εἰδώλων. Καλένδαις Ὀκτωβρίαις RrIV 84
 φησὶν ὁ Βάρρων τὰς Πλειάδας ἀπὸ ἀνατολῶν ἀνίσχειν.
 XHS ἐδόκει δὲ τὸν ὅλον μῆνα πρᾶσοφαγεῖν τοῖς Ῥωμαίοις
 10 ἐξ ἀρχαίας τινὸς παραδόσεως πρὸς ἀποφυγὴν ἀρθρί-
 τιδος νόσου.
- X 136. Τῇ πρὸ ἐξ Νωνῶν Ὀκτωβρίων Εὐδόξος περὶ 85
 τὴν ἐσπέραν βροχὴν ἔσεσθαι ὑπολαμβάνει.
137. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς γῆν βαλλομένων σπερμάτων 85
 15 ἦν τις δύναμις, ἣν ὁ ἥλιος περὶ τὸ κάτω ἡμισφαίριον
 ἰὼν ἔλκει κατὰ τὰς χειμερινούς τροπὰς, Κόρη μὲν ἡ
 δύναμις ἡ σπερματοῦχος, Πλούτων δὲ ὁ ὑπὸ γῆν ἥλιος,
 ὃς ἀρπάζειν λέγεται τὴν Κόρην, ἣν ζητεῖ ἡ Δημήτηρ
 κρυπτομένην ὑπὸ γῆς. ἐν Αἴτνῃ δὲ τῆς Σικελίας τὴν

v. 5 Herophilus Doxogr. gr. 416^a 14, Galen. XIX 321 Kühn.
 6 Democritus Doxogr. gr. 416^a 7 8 Varro Wachsmuth de
 ost. p. 297 nr. 22 12 Eudoxus ibid. nr. 23

v. 4 ἤγουν τοῦ Ἰανουαρίου omis. S 5 Ἡρόφιλος τῶν
 ὀνείρων τοὺς μὲν θεοπέμπτους Doxogr. gr. 6 ὁ δὲ Δημό-
 κριτος — εἰδῶλων omis. H 7 καλένδαις ὀκτωβρίαις etc. X,
 καλένδαις — 8 ἀνίσχειν omis. HS 9 ἐδόκει δὲ Ῥωμαίοις κατὰ
 τοῦτον τὸν μῆνα καὶ πρᾶσοφαγεῖν H, ὅτι ἐδόκει τοῖς Ῥωμαίοις
 τὸν ὅλον ὀκτώβριον μῆνα πρᾶσοφαγεῖν S 14 ἐπὶ — 19 γῆς
 e Porphyrio petita sunt teste Eusebio praep. ev. III, 11, 9; cf.
 L. Traube Libam. crit. p. 31 | ἐπὶ A, ἐπεὶ B Eus. | δὲ καὶ τῶν
 Eus. 17 γῆν ἥλιος A, γῆν ὁ ἥλιος B, γῆν ἰὼν ἥλιος Eus. 15 ὁ
 omis. Eus. 16 χειμερινὰς Eus. 17 ἥλιος καὶ τὸν ἀφανῆ
 περινοστών κόσμον κατὰ τὰς χειμερινούς τροπὰς ὃς ἀρπάζειν Eus.
 18 ζητεῖ X, ποθεῖ Eus. 19 γῆν Eus.

ἀρπαγὴν μυθολογοῦσι τῆς Κόρης· ἐκεῖ γὰρ λέγεται X
πρῶτον σίτου σπέρμα καταβληθῆναι.

Rr IV 86 138. Τῇ πέμπτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς οἱ ῥεγεω- XRS
νάρχαι καὶ σεβαστοφόροι ἐχόρευον ἐν τῷ Γουστειῳ,
οἷον ἐν τῷ ὀψοπωλείῳ, εἰς τιμὴν Τιβερίου· τὸν δὲ τοι- 5
οὔτον τόπον νῦν οἱ ἰδιῶται Αὐγουστειὸν καλοῦσιν.
εἰς τὸ ἄσκεπον τῆς Δάφνης εἰς τὴν μικρὰν αὐλὴν
Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας ἔστησε στήλην τῆς ἑαυτοῦ μη-
τρός, ἐξ ἧς ὠνόμασε τὸν τόπον Αὐγουστειὸν.

87 139. Τῇ πρὸ μιᾶς Νωνῶν Ὀκτωβρίων ὁ Δημόκρι- X
τος τοὺς ἐρίφους ἀνίσχειν καὶ βορρᾶν πνεῖν διῦσχυρί- 11
ζεται, ὁ δὲ Εὐδόξος δύεσθαι τὸ μέσον τοῦ κριοῦ λέγει.
Νῶναις Ὀκτωβρίαις ὁ Βάρρων ἐν ἐσπέρᾳ τὰς Πλειά-
δας ἀνίσχειν καὶ ξέφυρον πνεῖν, εἴτα καὶ λίβα προ-
λέγει.

15

88 140. Περὶ τοῦ δουρείου ἵππου ὁ Εὐφορίων φησὶν
πλοῖον γενέσθαι τοῖς Ἑλλήσιν Ἴππον λεγόμενον· ἔτεροι
δέ φασιν πύλην γενέσθαι οὕτω προσαγορευομένην ἐν
τῇ Τροίᾳ, δι' ἧς εἰσῆλθον οἱ Ἑλληνες.

v. 10 et 12 Democritus et Eudoxus ibid. nr. 24 13 Varro
ibid. p. 298 nr. 25 16 Euphorio frg. CXX, Meineke Anal.
Alex. p. 139

v. 3 τῇ πέμπτῃ — 9 Αὐγουστειὸν R f. 1^v, XS et Lambecius
in Codinum p. 155 nr. 32 in brevius contracta haec habent:
ὅτι (omis. X Lamb.) ἐν τῷ βουστίῳ (γουστειῳ Lamb.) οἷον ἐν
(ἐν omis. Lamb.) τῷ ὀψοπωλίῳ ἐχόρευον οἱ σεβαστοφόροι τῇ πρὸ
τριῶν νωνῶν ὀκτωβρίων εἰς τιμὴν τιβερίου (εἰς τιμὴν τιβερίου οἱ
σεβαστοφόροι ἐχόρευον X Lamb., omissis τῇ — ὀκτωβρίων), τὸν
δὲ τοιοῦτον τόπον οἱ ἰδιῶται αὐγούστιον (αὐγούστου S, αὐγου-
στιῶνα al. αὐγουστειὸν Lamb.) καλοῦσιν. 7 ἄσκεπον R, corr.
Tren 11 τὰς ἐρίφους X, corr. Rr 16 ὁ Ἑφορος ci. A.
Hecker, Philol. IV p. 489 18 δὲ omis. A | πόλιν X, πύλην
corr. Hase | γενέσθαι ἵππον οὕτω B

X 141. Τῇ πρὸ μιᾶς Εἰδῶν Ὀκτωβρίων ὁ Εὐκτῆμων RrIV89
τὸ μεσαίτατον τοῦ φθινοπώρου εἶναι νομίζει. τῇ πρὸ
δεκαπέντε Καλενδῶν Νοεμβρίων ἡλίος <έν> σκορπίῳ γί-
νεται, ὡς Κάλλιππὸς φησι. τῇ πρὸ δεκατεσσάρων Κα-
5 λενδῶν Νοεμβρίων ὁ Μητροδωρος τὰς ὑάδας ἐν ἐσπέρᾳ
ἀνίσχειν λέγει καὶ ἄνεμον βίαιον.

142. Ἀσκληπιοὶ τρεῖς λέγονται γενέσθαι· πρῶτος 90
Ἀπόλλωνος τοῦ Ἡφαίστου, ὃς ἐξεῦρε μῆλην· δεύτερος
Ἰσχύος τοῦ Ἐλάτου καὶ Κορωνίδος, <ὃς ἐν τοῖς Κυ-
10 νοσουρίδος> ὁρίοις ἐτάφη· τρίτος Ἀρσίππου καὶ Ἀρ-
σινόης τῆς Λευκίππου· οὗτος εὔρε τομὴν καὶ ὀδοντά-
γραν, καὶ τάφος αὐτῶ ἐν Ἀρκαδίᾳ· οἱ δὲ ἀστρονόμοι αὐτόν
φασιν εἶναι τὸν ὀφιοῦχον τὸν ἐπὶ τοῦ σκορπίου ἐστῶτα.

143. Τῇ πρὸ μιᾶς Καλενδῶν Νοεμβρίων ὁ Βάρρων 91
15 τὴν λύραν ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχειν λέγει.

Νοέμβριος.

XH 144. Κίγκιος ἐν τῷ περὶ ἑορτῶν λέγει, τὸν Νοέμ- 92
βριον παρὰ τοῖς παλαιοῖς Μερκηδῖνον ὀνομασθῆναι
ὥσανεὶ μισθοφόρον· ἐν αὐτῷ γὰρ τοῖς κτήτορσιν οἱ
20 μισθωτοὶ τὰς προσόδους εἰσέφερον τοῦ παρελθόντος
XHS κύκλου, ἐτέρων καρπῶν αὐθις ἐπερχομένων. Νοέμ-

v. 1 Euctemo Wachsmuth de ost. p. 298 nr. 26 5 Me-
trodorus ibid. nr. 27 14 Varro ibid. nr. 28 17 Cincius
FHG III p. 97

v. 3 ὀκτωβρίων B, νοεμβρίων A | ἡλίος — 5 νοεμβρίων
omis. B et priores editiones | <έν> addidi, cf. p. 169, 5 7 Cic.
de nat. deor. B marg. 9 <ὃς ἐν τοῖς Κυνοσουρίδος> supple-
vit Hase e Clem. Alex. Coh. ad gentes I p. 26: Ἀσκληπιὸς] κεῖ-
ται κεραυνωθεὶς ἐν τοῖς Κυνοσουρίδος ὁρίοις. 17 ὁ νοέμβριος
μερκεδίνιος πρότερον παρὰ ῥωμαίοις ὀνομάζετο ὥσανεὶ μισθοφόρος
etc. H 21 ἐτέρων — ἐπερχομένων desunt H | ὅτι ὁ νοέμβριος
μὴν οὕτως ὀνομασθῆ — γὰρ ἐκ τοῦ ἡρὸς ἐστὶ S

βριος δὲ ὕστερον ὠνομάσθη ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ· ἔννατος XHS
γὰρ ἐκ τοῦ Μαρτίου.

deestRr 145. Ὅτι χρησμὸς ἐκ τῶν Σιβυλλείων ἐδήλου, μέχρι S
τότε Ῥωμαίοις φυλάττεσθαι τὴν βασιλείαν, ἄχρῃς ἂν
τῶν ἀγαλμάτων τῆς πόλεως φροντίζωσιν· ὃς δὴ χρη- 5
σμὸς καὶ πεπέρασται· τοῦ γὰρ Ἀβίτου πύματον βασιλεύ-
σαντος τῆς Ῥώμης καὶ ἀγάλματα χωνεῦσαι τολμήσαντος,
πόρρω τῆς Ἰταλίας ἢ βασιλεία.

deestRr 146. Ὅτι Κόλχοι οἱ καὶ Λαζοὶ λεγόμενοί εἰσιν
οἱ Ἀλαῖνοί. 10

deestRr 147. Ὅτι Μάριος ὁ μέγας πολεμῶν Κίμβροις καὶ
Τεύτοσι κατ' ὄναρ εἶδε κρατῆσαι τῶν πολεμίων, εἰ τὴν
ἑαυτοῦ θυγατέρα θύσει ἀποτροπαίοις· καὶ προκρίνας
τῆς φύσεως τοὺς πολίτας τοῦτο ἐποίησε καὶ τῶν πο-
λεμίων ἐκράτησεν. Ἐρεχθεὺς δὲ ὁ τῆς Ἀττικῆς προῖ- 15
στάμενος οὐκ ὀνειρώ ἀλλὰ χρησμῷ πεισθεὶς τοῦτο
ἔπραξε καὶ νενίκηκε τοὺς ἐχθρούς. . . . παρθένος τῆς O
δαίμονος τὸ φιλάνθρωπον τὴν ὃφ πᾶσαν κα-
τοικίαν παρῆλθε καὶ τοῖς διηγείρεν,
ὥς ὁ Ῥωμαῖος Βάρ(ρων. ὅμοια καὶ) Λακε(δαιμ)ονίοις 20
γεν(έσθ)αι λόγος Ἀριστείδης,
ὃς ἐν τῇ πε(. φη)σίν· ἡνίκα οὗτος <ὁ

v. 20 Varro: cf. P. Mirsch, de M. Terentii Varronis Anti-
quitatum rerum humanarum libris XXV, l. II frg. 1 21 Ari-
stides non est, immo Aristodemus tertio mythicorum, cf. Plut.
pers. Parall. min. p. 314 C

v. 2 γὰρ ἀπὸ τοῦ ἑαρός ἐστι. cet. des. H 17sq. cod.
Caseolinus (O) f. 99^r; punctorum numerus par est numero litte-
rarum perditarum. supplementa, nisi quid monui, Hasii sunt.
17 παρθένος — 22 οὗτος hodie non leguntur, legit quondam
Hase (ed. Paris. p. 333) 20 <ὅμοια καὶ> supplevi 22 πέ(μ-
πη. . . .) suppl. Hase | <ὁ λοιμὸς κατεῖχε Λακεδαίμονα> supplevi
e Plutarcho l. s.

Ο λοιμὸς κατεῖχε Λακεδαιμόνα, πολλῶν ἀπολλυμένων
 <ἐχ>ρησεν ὁ Πύθιος <παύσεσθαι τ>ὴν νόσον, ἐὰν κατ'
 ἐνιαυτὸν θεοῖς ἀποτροπαίοις ἢ βῶσά τις καὶ εὐγε-
 νῆς σφ>αγιασθῇ παρθένος. τῆς <δὲ> ἀνόμου δεισι-
 5 δαι<μονίας κατὰ π>ᾶν φθινόπωρον τελουμένης <συν>έ-
 πεσέ ποτε <λαχεῖν> τὴν Ἑλένην, Τυνδάρ<ρε>ως δὲ
 τὴν θυγα<τέρα ἐ>στεφ<αν>ω<μένην τ>οῖς βωμοῖς προσ-
 ἤ<γα>γε· καταρχομένου δὲ αὐ<τοῦ> τῆς ἀνό<μου
 θυ>σίας, αἰτὸς καταπτάς ἤρπασε τοῦ βασι<λέ>ως τὸ
 10 ξίφος <καὶ παρ>ά τινα λευκὴν δάμαλιν ἀφῆκεν. οἱ
 δὲ δορυφόροι κατό<πιν ἀκο>λουθήσαντες καὶ αὐτόπται
 γενόμενοι τοῦ συμβάντος, <τῇ>ν βοῦν πρὸς Τυνδάρεων
 ἤγαγον· ὁ δὲ θαυμ<άσ>ας τὴν πρόνοιαν <τῇ>ς μὲν
 ἀνθρωπο<κτόν>ου συνηθείας ἐπαύσατο, τὴν δὲ δά<μα-
 15 λι>ν θύσας τοῦ λοιμι<κοῦ> π<άθ>ους ἀπηλλάττετο.

148. Τῇ πρὸ τεσ<σά>ρων καὶ τριῶν Νωνῶν Νοεμ- deest Rr
 βρίων ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἰσιδος συμ<πέ>ρασμα τῶν ἑορ-
 τῶν· ἐπετελ<εῖτο> δὲ καὶ ὁ λεγόμενος Δρεπαν . . .
 19 <κα>θ' ἣν ἑορτὴν ὁ Μητροδώρος νό<τον> φυσεῖν λέγει.
 ΟΗ ἀλουτεῖν δὲ μέχρι πέρατος ἐδόκει τῷ πλήθει, ὥς λόγος,
 Ο πρὸς ἀποφυγὴν νόσου. τῇ πρὸ ὀ<κτώ> εἰδ<ῶν Νο>εμ-
 βρίων τιμαὶ παρὰ <τ>ῶν γυναικῶν ἐπετελοῦντο Δῆ-
 μ<ητρος> καὶ <Εἰλειθ>υίας· Εἰλείθυια <δέ ἐστιν ἡ τ>ῶν
 τικτουσῶν ἔφ<ορος>. πω . . . ν, ὥς φησι Πλούτ<αρ-
 25 χος>. . οἷως ἑαυτὴν δ σειε· <τοια>ύτην δὲ ἐν

v. 19 Metrodorus Wachsmuth de ost. p. 298 nr. 29

v. 3 ἢ <λυσίοις κληρωτῇ> Hase, <ἡβῶσα τις καὶ εὐγενῆς>
 dedi secundum Plutarchum 18 Δρεπαν<ίας>? 20 κατὰ τὸν
 μῆνα τοῦτον ἀλουτεῖν μέχρι — 21 νόσον H f. 167^v, quae horum
 verborum in codice O desunt litterae, non enotavi | ὥς λόγος
 omis. H 24 ἔφ<ορος· ὃ>π<ω>ς τὸ ἔ<ν>, ὥς φησι Πλούτ<αρχος>,
 ὁμ>οίως ἑαυτῇ δ<ὸ ποιή>σεις Hase

τῷ πά<θει καὶ τ>ὴν Ἄρτεμιν ταῖς κ<νού>σαις εἶναί Ὁ
 φασιν. Ἄρτεμις δὲ κατ<ὰ τὸ>ν ἀριθμητικὸν λό-
 γον ἐ>στίν ἢ τὴν εἰς τὸ ἄρτιον ἰοῦσαν γένεσ<ιν>
 καὶ εἰς τοῦτο προβ<ῆναι> σπεύδουσαν ἐκβαλλομένη·
 διὸ δὴ <καὶ> μυθεύεται τὸν Ἀπόλλ<ωνα> παρὰ τῆς 5
 Ἀη<τοῦς τι>κτόμενον δειχθέντος αὐτοῦ, α<ὕ>τη
 τὴν μητέρ<α μαι>ενομένην δει πρὸς τὸν
 αὐτὸν προκα ἔαν-
 τήν τε καὶ τὸν Ἀπό<λλωνα>
 ν μετε 10

deest Rr 149. <Τῇ πρὸ ἐπὶ τὰ Εἰδῶν Νοεμ>βρίων
 δεκα δ
 των κ το
 ιον λέγ<ετ>αι ὑποβάλλεσθαι
 κ σα κατὰ τὸν <Αἰγύ>πτιον Ἑρ- OS
 μῆν, ὃς ἐν τῷ λεγομένῳ τελείῳ λόγῳ φησὶν οὕτως· 16
 αἱ δὲ παραβᾶσαι ψυχὰς τὸν τῆς εὐσεβείας κανόνα, ἐπὰν
 ἀπαλλαγῶσι τοῦ σώματος, παραδίδονται τοῖς δαίμοσι
 καὶ φέρονται κατὰ τοῦ ἀέρος σφενδονούμεναι καὶ κατὰ
 τὰς πυρώδεις καὶ χαλαζώδεις ζώνας, ἃς οἱ ποιηταὶ 20
 Πυριφλεγέθοντα καὶ Τάρταρον καλοῦσιν.’ καὶ ὁ μὲν
 Ἑρμῆς περὶ μόνου τοῦ καθαρμοῦ τῶν ψυχῶν, ὁ δὲ
 Ἰάμβλικος ἐν τῇ πρώτῃ τῆς περὶ καθόδου ψυχῆς
 πραγματείας καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν μέμνηται,
 τὸν ὑπὲρ σελήνης ἄχρῃς ἡλίου χῶρον τῷ Ἄιδῃ διδούς, 25
 παρ’ ᾧ φησι καὶ τὰς ἐκκεκαθαριμένας ἐστάναι ψυχάς,

v. 15 Hermes: cf. Ps. Apul. dial. Hermes Trism. c. XXVIII

v. 15 ὅτι ὁ Ἑρμῆς ἐν τῷ — p. 168, 2 τὴν σελήνην S: in his
 versibus neque codicis O lacunas enotavi neque Hasii et Traubii
 (Libam. crit. p. 33) supplementa exscripsi. 21 καὶ ὁ] καὶ
 omis. O 26 καὶ omis. O

OS καὶ αὐτὸν μὲν εἶναι τὸν Πλούτωνα, Περσεφόνην δὲ
O τὴν σελήνην. ταῦτα μὲν οἱ φιλό(σοφοι)· τῆς δὲ <έορ-
τῆς τὰ ἱερὰ εὐ>λογίαις ἐπετελ(οῦν)το ἐπὶ τῷ ἄσβεστῳ

OY πυρὶ τῆς Ἑ(στίας, περὶ οὗ Πορφύ)ριος οὕ(τως) RrIII48

5 φ(ησ)ί· ταύτη τοὺς φαινομένους οὐρανίους θεοὺς τῇ
θυσίᾳ δεξιούμενοι, καὶ διὰ τοῦ πυρὸς αὐτοῖς ἀπαθανα-
τίζοντες τὰς τιμὰς καὶ πῦρ ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐφύλαττον
αὐτοῖς ἀθάνατον, ὥς ὃν μάλιστα αὐτοῖς ὁμοιότατον·

O ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας <Εὖ>δοξος χειμῶνα λέγε(ι).

10 150. <Τ>ῇ δὲ ἐπιούσῃ μνήμῃ Ῥέμον <καὶ Ῥωμύ>- deestRr

λον· ὅτε Ἀμού(λιος πρὸς Νομίτο)ρα τυραννικῶς δια-
κείμε(νος) τὸν μὲν υἱὸν <αὐτοῦ ἀνείλε, τ>ὴν δὲ θυ-
γατέρα ἱερα(τεύειν προσ)έταξε· τῆς δ(ὲ τεκούσης, ὥς
λέγον)σιν, ἐξ Ἀρεος, δεί(σας αὐ)τὸς καταποντω-

15 ῥῆναι προσ(έταξε τὰ βρ)έφη· τῶν δὲ δο(ρυφό)ρων
παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Θύβριδος <ἐκθεμ>ένων αὐτά, λ(ύ-
και)να προσελθ(οῦ)σα τὰς θηλὰς αὐτ(οῖς) προσένειμε·
π(οιμ)ὴν δὲ τοῦτο θεασάμενος ἀν(έλ)αβε τοὺς παῖδας
καὶ ὥς ἰδί(ο)υς ἀν(έ)θρεψεν, οἱ καὶ κτίζουσ(ι τῇ)ν

20 Ῥώμην. ταῦτὸν καὶ παρὰ Ζωπύρῳ τῷ <Βυξαντίῳ>...

H 151. Ἀπὸ δὲ τῆς πεντεκαιδεκάτης τοῦ Νοεμβρίου deestRr
μέχρις ὅλου τοῦ Δεκεμβρίου ἡρῶν οἱ Ῥωμαῖοι, ἐν

v. 4 Porphyrius de abstin. II, 5, cf. Eus. praep. ev. I 7, 8
9 Eudoxus Wachsmuth de ost. p. 298 nr. 30 20 Zopyrus
frg. 2, FHG IV p. 532

v. 4 ὅτι πορφύριός φησι· τοὺς — 8 ὁμοιότατον Y, lacunas
codicis O non enotavi. 6 δεξιούμενον καὶ πῦρ ἄσβεστον αὐ-
τ(οῖς ἀνα)φέροντες ὥς ὃν αὐτο(ῖς ὁ)μοιότατον O ab Hasio
suppletus | διὰ omis. Porph. 7 τιμὰς, τούτοις γὰρ καὶ τὸ
πῦρ ἀθάνατον φυλαττόμενον ἐν τοῖς ἱεροῖς, ὥς Porph. 20 <Βυ-
ξαντίῳ> supplevi e Plutarcho personato Parall. min. p. 314 F.
desinit in hoc nomine O f. 99^v

μόναις εὐωχίαις ἐνασχολούμενοι διὰ τὴν βραχύτητα ἡ
τῶν ἡμερῶν.

RrIV 93 152. Τῇ πρὸ ἐπτὰ Καλενδῶν Δεκεμβρίων ὁ Δη- X
μόκριτος λέγει τὸν ἥλιον <ἐν> τοξότη γίνεσθαι. φάβα XS
Ρωμαίοις τὸ ἔτνος ἐδόκει καλεῖν, ἀπὸ τοῦ ξεφύρου, οὗ 5
καταρχομένου πνεῖν πρῶτος πέφυκεν ὁ τοιοῦτος βλα-
στάνειν καρπός· φαβώνιος δὲ κατ' αὐτοὺς ὁ ξέφυρος
καλεῖται· ὅθεν καὶ Ζεφυρίτης ὁ Μάρτιος, ὥσπερ Μο-
νίας ὁ Ἰανουάριος ἀπὸ τῆς μονάδος, καὶ Σεμεντίλιος
ὁ Ὀκτώβριος ἀπὸ τοῦ σπόρου, ὡς ἡ παλαιότης παρα- 10
δέδωκεν. ὅτι ὁ παρὰ τοῦ Νουμᾶ τεθεὶς ἐνιαυτός ἀπὸ S
τοῦ Ἰανουαρίου ἄρχεται, ὁ δὲ παρὰ τοῦ Ῥωμύλου ἀπὸ
τοῦ Μαρτίου. συμφωνεῖ δὲ ἡ παρὰ τοῦ Νουμᾶ χρο-
νικὴ ἀρχὴ τῇ παρὰ τοῦ Ῥωμύλου ἀντικρυς ἀρχῇ· καὶ
γὰρ ὁ Ῥωμύλος ἐκ τοῦ ἔαρος ἀρχὴν ἔλαβεν, ἀλλὰ τὸν 15
Ἄρεος μῆνα παρεφύλαξε, καὶ Νουμᾶς δὲ ὅλως ἐπιτη-
ρήσας ἥλιον μεσάζοντα τὸν αἰγόκερων δοκεῖ συμφέρε-
σθαι τῷ Ῥωμύλῳ· ὕψωμα γὰρ Ἄρεος ὁ αἰγόκερος.

Δεκέμβριος.

X

deestRr 153. Ὁ Δεκέμβριος ὡς δέκατος καὶ αὐτός ἀπὸ τοῦ H
Μαρτίου οὕτω προσηγορεύθη. 21

deestRr 154. ος ἀρμονίας διειλημμένης O
. ους φρ πάντα καὶ φρουρεῖται . . .
. <τὸ Φαέθο>ντος πάθος καὶ

v. 3 Democritus Wachsmuth de ost. p. 298 nr. 31

v. 4 <ἐν> add. Boeckh, cf. Wachsmuth l. s. | ὅτι φάβα —
18 αἰγόκερος S 5 ἐδόκει τὸ ἔτνος S 6 οὗτος X, ὁ τοι-
οῦτος S 10 παραδέδωκεν. cet. des. X 14 καὶ S, καὶ
corr. Gu. Kroll § 154 O f. 100

Ο τὰ <ἐπὶ Δευκαλίω>νος τοῦ <ὔδα>τος δράματα <ιδέαν
 τινὰ αἰ>νίττεται τῶ<ν ἐπὶ τ>οῖς ὅλοις δε<δογμένων
 παθῶν. οἱ δὲ Φοῖνι>κες κατὰ τ<ὸν τῇ>ς ὁμωνυμίας
 <τρόπον, εἴτε κατ>ά τινὰ ἀ<λληγορ>ίαν ἄλλως πως
 5 περὶ Κρόνου ἔχου<σιν, ὡς ἐκ τῇ>ς δευτέρας τῶν Φοι-
 νικικῶν τοῦ Ἑρεννίου Φίλωνος <ἔστι λαβεῖ>ν. καὶ
 βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ἡ ἱστορία πα<ρα>δίδωσιν, <ὡς
 ἔμπρο>σθεν ἀφηγησάμην, κ<ατά> τε τὴν Λιβύην <καὶ>
 Σικελίαν <καὶ τοὺς ἐσπερίους τό>πους καὶ π<ό>λιν
 10 κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ φησί, τ<ὴν τότε μὲν λεγ>ομένην
 Κρονίαν, νῦν δὲ Ἱερὰν πόλιν, ὡς Ἰσίγονος <περὶ Πα-
 λ>ικῶν θεῶν καὶ Πολέμων καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ
 π<αρα>διδόασιν ἢ ὡς πᾶς>α ἡ ἱστορία κατὰ τὸν Εὐή-
 μερον ποικίλλ<εται, σοφῶς τὴν> τῶν λεγομένων θεῶν
 15 <ὑ>πογράφουσα θε<ωρίαν>.....<ἀπ>οκρύπ-
 τει. τ.....ον..τοδαπ.εσοντα θεῖα· <ὥστε καὶ κ>α-
 <λῶς> ὁ Π..... <ἐν τ>ῷ περὶ Διονύσου φησί, τοὺς
 <δικαίους τῶν βασ>ιλέω<ν καὶ ἰε>ρέων ταῖς ἰσiais τιμ<αῖς
 μὲν> ὑπ' αὐ<τῶν τῶν> θεῶν καὶ προσηγορίαις τιμηθῇ-
 20 ν<αι καὶ> ταύτῃ <μὲν θεοὺς κληθῆναι μυθ>ικῶς, τὴν δὲ
 ἱστορίαν πεπ<λασμένως> παρα<δεδ>όσθαι. εἰσὶ δὲ οἷ

v. 6 Philo Byblius frg. 7, FHG III p. 571 8 ἔμπροσθεν:
 p. 123, 7 10 Charax frg. 17, FHG III p. 640 11 Isigonus
 frg. 20, FHG IV p. 437 12 Polemo frg. 102, FHG III p. 148
 Aeschylus frg. 11 Nauck 13 Euhemerus frg. 10 Geyza Né-
 methy, Euhemerii reliquiae Budapest 1889

v. 5 χρόνου Ο, corr. Hase 9 <οἰκίσαι τε τοὺς τό>πους
 Hase, <καὶ τοὺς ἐσπερίους τό>πους scripsi collato Diodoro III,
 61, 3 10 κτῆσαι Ο 11 <περὶ ἐλλήνι>κῶν Hase, <περὶ Πα-
 λι>κῶν M. Mayer apud Roscherum lex. myth. II p. 1486
 12 ἔτνῃ Ο 13 ἦ] malim καὶ 17 ὁ π..... Π<λού-
 ταρχος> Hase, fortasse Π<ολύχαρμος>, cf. FHG IV p. 480
 20 εἰρήσθαι Hase, θεοὺς κληθῆναι, quae spatio quoque melius
 conveniunt, propono.

φρασι τὸν Κρόν<ον ἢ κα>τὰ ἀ<ντιστοιχείαν τὸν X>ρό- O
 νον Οὐρανοῦ εἶναι παῖδα· καὶ γὰρ ἐκ τῆς οὐρανοῦ
 <κινήσε>ως ὁ χρόνος. ἐν δὲ τῷ κατ' αὐτὸν ἱερῷ, ὡς
 φησι Φύλ<αρχος ἐν τῇ ε>πτακαιδεκάτῃ καὶ Μένανδρος
 γε <τῇ> πρώτῃ, οὔτε γυνή οὔτε <κύων οὔτ>ε μυῖ<α> 5
 εἰσῆει. τοιαῦτ<α μ>έν <οὔ>ν τοῖς ἔξωθεν εἰ<ρηται· ὁ
 δὲ ἱερὸς> λόγος — αὐτοῖς γὰρ τοῖς τοῦ <μεγά>λου
 Προκλου <χρ>ησόμε<θα ῥήμασι> — <π>ρὸς λέξιν οὐ-
 τως λέγει· 'ὁ δὲ <δῆ> Κρόνος τέταρτος ὢν <καὶ βία
 δέχ>εται τὸ τοῦ πατρὸς σκῆπτρον καὶ παραδίδωσι τῷ 10
 <παιδὶ βι>ασθεῖς, κατὰ τὸ τοῦ μύθου πρόσ<χημα>· τὸ
 δὲ αἴτιον <τῆς τοιαύτ>ης διασκευῆς οἱ μυθικοὶ δοκ<οῦ-
 σιν> ἀπὸ τῆς ἰδιότη<τος τοῦ θε>οῦ λαβεῖν· ἐπειδὴ γὰρ
 τῆς Τιταν<ικῆς> ἡγεῖται διακο<σμήσεως> παρὰ τὸ δι-
 αιρετικὸν καὶ τῶν νοε<ρῶν τὸ> ἀκρότατον, ἐν οἷς ἔτε- 15
 ρότης ἐξέλαμψε· διὰ δὲ ταῦτα καὶ λαμβάν<ειν αὐτόν
 φρασι> καὶ διδόναι τὴν βασιλείαν, οἷον μαχητικῶς καὶ
 <βιαίως τὴν δύναμιν> τὴν ἐρίζουσιν τὰ δεύτερα τοῖς
 πρῶ<τοις ἐπάγειν>. δυσμε<νές> γὰρ ὄντως <ἐστὶ καὶ>
 δυσκοινωνήτου τὸ <τῆς> ἑτερότητος γέ<νος, ὡς> ὁ 20
 Πλάτωνος λόγος· ὅθεν δὴ καὶ διακρίνειν <λέγεται ἐαν-
 τὸν ὁ υἱὸς> τοῦ πατρός, καὶ καταλαμβάνει<ν αὐτοῖς>

v. 4 Phylarchus frg. 34, FHG I p. 343 | Menander frg. 6,
 FHG IV p. 447, cf. Kock CAF III p. 270 8 Proclus: cf.
 Theol. Plat. p. 258 C 21 Plato Leg. III p. 701 C, cf. M.
 Mayer apud Roscherum lex. II myth. p. 1474

v. 4 μέανδρος O, Μενάνδριος s. Λέανδρος ci. C. F. Schultze
 Quaest. Lyd. p. 54 5 πρώτη] α' O, sed lectio incerta est
 6 εἰσεῖη O, corr. Hase 10 τὸν O, τὸ τοῦ Hase 18 δύνα-
 μιν τε Hase, τὴν δύναμιν ego 19 καθίστησι Hase, εἰσάγειν
 Gu. Kroll, ἐπάγειν ego 21 δεῖ πάντως αὐτόν ἀπὸ Hase, λέ-
 γεται ἐαντόν ὁ υἱὸς A. Dieterich 22 καταλαμβάνει<ν οὕτως>
 τὴν <ὐπὸ τοῦ Δ>ιὸς Hase, quae leguntur supra, ego temptavi

Ο τὴν <ἀρχὴν ὁ υ>ῖος, <τὴν πρὸς> ἐκάτερον ὁμόνοιαν
 διὰ τὴν ιδιότητα τὴν Τιτανι<κὴν καταβι>ασάμενος.⁷
 τοιαῦτα μὲν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς τῶν ἱερῶν μ<ύ-
 θων ἀν>απτύξεως. κατὰ δὲ τὴν νεομη<νίαν> τοῦ μη-
 5 νὸς ἀπέ<χοντες κράμ>βης <ἡ>χοντο Ποσειδῶνι καὶ
 Ἀφ<ρο>δίτῃ καὶ Ἀμφιτρίτῃ, π<ροσέτι δὲ αἱ> δυνάμεις
 τῷ Κρόνῳ ὑπὲρ <τοῦ> ἐσομένου χειμῶνος· ὁμ<οίως δὲ>
 καὶ Τύχῃ ἐφόρῳ, Σωφροσύνῃ καὶ Ἑρωτι, ὃν οἱ μυθι-
 κοὶ Ζ<εφύρου τοῦ γί>γαντος εἶναι παῖδα ἄξιουσιν, ὥς
 10 φησιν Εὐρύτος ὁ Λακεδ<αιμόνιος ὁ μ>ελοποιός· ἄρ-
 ΟΥ χεται δὲ οὕτως· ἄγαλμοειδὲς Ἑρως· ὁ δὲ Πλάτων Rr III 49
 ἐν συμποσίῳ φησὶν τοῖς τῆς Ἀφροδίτης γενεθλίοις
 τὴν Πενίαν προσαιτοῦσαν ἀνελθεῖν καὶ λάθρα τῷ
 Πόρῳ μεθυσθέντι τοῦ νέκταρος ἐπιβουλεύσαι, καὶ οὐ-
 0 τως κνηθῆναι τὸν Ἑρωτα· ὁ<θεν> Μωυσῆς ὁ πολὺς
 16 περὶ τῆς ἀνθρωπογονίας ἀλληγορεῖ. κα<τὰ> ταύτην
 τὴν ἡμέραν δύεσθαι τὰς ὑάδας καὶ τὸ λοιπὸν χ<ει-
 μῶ>να ὁ Βάρων λέγει.

155. Κατὰ δὲ τὴν ἐξῆς ὁ Εὐδοξος τὸν τοξότη<ν deest Rr
 20 ἀνί>σχειν καὶ χειμῶνα προλέγει· ἐπετέλουν δὲ καὶ
 ἑορτὴν λεγομένην Ἀ>γωνάλια δαφνηφόρῳ καὶ γενάρχη
 Ἥλῳ, ὥσπερ Ἀθήνησιν ἡ <ἐπὶ τ>οῖς δαφνηφοροῖς
 τελετή. ἐν ταύτῃ καὶ ἡ λεγομένη παρ' <αὐτῶν Σεπι>-
 μούνδιος ἑορτὴ ἐπετελεῖτο, τουτέστιν ἡ περίοδος τῆς

v. 10 Eurytus PLG⁴ III p. 639 11 Plato symp. p. 203 B
 18 Varro Wachsmuth de ost. p. 298 nr. 32 19 Eudoxus ibid.
 p. 299 nr. 33

v. 2 lacunam explevi; ἀπασπάσαμενος proponit Gu. Kroll
 10 εὐρύτος O, Ἀλκιμαν ci. M. Schmidt Philol. XVIII p. 226, Τύρ-
 ταιος G. Wolff mus. Rh. XIX p. 464 11 ἀγαλμοειδὲς O,
 ἀγλαομειδὲς G. Wolff l. s. | ὅτι ὁ πλάτων φησὶ — 15 ἕρωτα Y,
 lacunas codicis O non indicavi 16 ἀνθρωπογενίας O

πόλ<εως, ὅτι ἐπὶ ἐπτὰ λ>όφους τὰ τείχη τῆς ῬώμηςOP
ἐκτέταται. ὀνόμα<τα δὲ> τού<των· Πα>λάτιον Ἑσ-
κύλιον Ταρπήιον Ἀβεντίνον Τιβο<ύρτιον Πρα>ιν<έ-
σ>τιον Βιμινάλιον. <παρὰ> δὲ τοῖς ἀρχαίοις ἑτέρως O
οὕτως· Ἀβεν<τ>ίνος Καίλιος <Ἑσκ>ύλιος Καπιτωλῖνος 5
Βελινήνσιος Κυ<ρινά>λιος Παλα<τῖνος>.

deestRr 156. Τῇ πρὸ τριῶν Νωνῶν Δεκεμ<βρίων ἡμέρα>
ἄπρακτος, καθ' ἣν ὁ Εὐκ<τή>μων τὸν κύνα δύεσθαι καὶ
<τὸν χειμῶ>να ἐνάρ<χεσ>θαι λ<έγει>. καὶ ἤγετο ἵππο-
δρομία, καθ' ἣν ἄπενκ. . . . 10

RrIV94 157. Οἱ διπούνδιοι οἷονεὶ νεοστράτευτοι, οὓς καὶ X
τίρῳνας ἀπὸ τοῦ στρατεύεσθαι δι' ἐνδειαν τροφῆς
Ἱταλοὶ καλοῦσι. διπουνδίους δὲ αὐτοὺς ἐκάλουν ἀπὸ
τῶν ἄρτι παραγγελέντων ἐν στρατείᾳ· οὐ γὰρ
<διπουν>δίους δὲ αὐτοὺς ἐκάλουν ἐκ τοῦ δύο μόνοις 15
νομίσμασιν ἀρκουμένους ὑπομένειν στρατεύεσθαι· δι-
πούνδιον γὰρ τὸ διόβολον Ῥωμαίοις ἔθος καλεῖν.

deestRr 158. Ἔθος ἦν τοῖς Ῥωμαίοις εἰς τρία διατάττειν R
αὐτῶν τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς μὲν ἐπιτηδεῖους τοῖς
ὄπλοις ἀφορίζειν, τοὺς δὲ τῇ γεωργίᾳ, τοὺς δὲ τοῖς 20

v. 8 Euctemo Wachsmuth de ost. p. 299 nr. 34

v. 2 λατιονσκυλον O, corr. Hase 3 Τιβο<ρτῖνον ἢ Ἱανοῦ-
κλον Κί>στιον Hase, quod vestigiis in codice servatis non convenit.
ego lacunam explevi ad Par. gr. 1630 (P) fidem, qui f. 98 haec
habet (Boisson. Anecd. gr. I p. 424): τὴν Ῥώμην ἐκάλουν ἐπτά-
λοφον, ἐπειδὴ καὶ τοῖς τείχεσιν αὐτῆς ἐπτὰ περιεκυλίσκοντο λόφοι,
ὧν δὴ καὶ τὰ ὀνόματα ταῦτά ἐστι· Παλλάντιον Σκύλλιον Ταρπήιον
Ἀβέλτιον Τιβούρτιον Πραινέστιον Βιμινάκιον. 7 νωνῶν δὲ
ἡ <ἡμέρα> Hase, quod correxi 12 τήρῳνας X, corr. Rr
14 παραγγελλόντων X, παραγγελέντων proponit Rr 14 lacu-
nam indicavit et <διπουν>δίους supplevit Rr 15 in marg.:
Politianus in misc. p. 6 B₂ § 158 tractatum περὶ βρομυα-
λίων in codice R f. 57^r scriptum iterum inspexit F. Cumont
(cf. Rev. de Philol. XXI 1897 p. 150 not.), v. praefationem.

R κυνηγεσίοις. τούτων δὲ πέρας ἄγει ἡ τοῦ χειμῶνος
 ὥρα· ἐν αὐτῇ γὰρ οὔτε ἐνοπλίζονται οὔτε γεωργοῦσι
 διὰ τὸ τῆς ὥρας ψυχὸς καὶ τὸ τῆς ἡμέρας βραχύ· ὅθεν
 καὶ βροῦμαν αὐτὴν πατριῶς ὠνόμασαν, οἷονεὶ βραχύ
 5 ἥμαρ· Βρουμάλια δὲ οἷονεὶ χειμερινὰ ἑορταί. ἀργοῦν-
 τες οὖν τὸ τηρικᾶδε οἱ Ῥωμαῖοι μέχρι τῶν Αὐξιφω-
 τίων ἐπὶ τῶν νυκτῶν χαιρετίζοντες ἐπευφήμουν ἀλλή-
 λους, τῇ πατρίῳ φωνῇ λέγοντες 'βίβες ἄννους' οἷον
 'ἕηθι εἰς χρόνους.' οἱ δὲ γεωργικοὶ πρὸς θεράπειαν
 10 Κρόνου καὶ Διμήτρος ἔσφαττον χοίρους· ὅθεν καὶ νῦν
 φυλάττεται κατὰ τὸν Δεκέμβριον ἡ χοιροσφαγία. ἔσφα-
 ζον δὲ οἱ ἀμπελουργοὶ τράγους εἰς τιμὴν τοῦ Διο-
 νύσου· ὁ γὰρ τράγος πολέμιος τῆς ἀμπέλου· καὶ ἐκ-
 δέροντες αὐτοὺς τοὺς ἀσκούς πληροῦντες πνεύματος
 15 ἐφήλλοντο αὐτοῖς. οἱ δὲ πολιτικοὶ καὶ τὰς ἀπαρχὰς
 τῶν συγκλεισθέντων καρπῶν, οἶνον καὶ ἔλαιον, σίτον
 καὶ μέλι καὶ πάντα τὰ ἀπὸ δένδρων ὅσα διαμένουσι
 καὶ σῶζονται, ἐποιοῦν ἄρτους ἄνευ ὕδατος καὶ ταῦτα
 προσῆγον τοῖς ἱερεῦσι τῆς Μητρος· φυλάττεται δὲ ἡ
 20 τοιαύτη συνήθεια ἔτι καὶ νῦν καὶ κατὰ τὸν Νοέμβριον
 καὶ Δεκέμβριον ἄχρι τῶν αὐξιφωτίων προσφέρουσιν
 αὐτὰ τοῖς ἱερεῦσιν. τὸ γὰρ κατ' ὄνομα χαιρετίζειν ἐν
 τοῖς Βρουμαλίοις νεωτερόν ἐστι· τὸ δὲ ἀληθέστερον,
 ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐκκλησία ἀποτρέπεται αὐτά, Κρονίας ἑορ-
 25 τὰς αὐτὰς λέγουσιν. ἐν νυκτὶ δὲ γίνονται, ὅτι ἐν
 σκότει ἐστὶν ὁ Κρόνος ὡς ταρταρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Διός,
 αἰνίττονται δὲ τὸν σίτον ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ γῇ σπαρῆναι
 καὶ τὸ λοιπὸν μὴ φαινομένου. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἀλη-
 θέστερον ὡς εἴρηται, ὅτι νυκτιπόρος ἡ περὶ αὐτὰ
 30 σπουδὴ, ὥστε λοιπὸν κατὰ τὸ ἀληθὲς τῶν καταχθονίων
 δαιμόνων εἰσὶν ἑορταὶ τὰ Βρουμάλια.

deest Rr 159. Ὅτι οἱ φυσικοὶ φασὶ τόδε τὸ πᾶν ὕλην ἀνεί- S
 δεον πρὸ τῆς διακοσμήσεως γενέσθαι ποτέ, ὅθεν καὶ
 τὴν ὕλην Ἀίδην οἱ φιλοσοφήσαντές φασὶ καὶ Τάρτα-
 ρον, ὥς ταραπτομένην καὶ οὐκ ἡρεμοῦσαν κατὰ φύσιν
 διὰ τὸ ἀνείδεον αὐτῆς. ἄχρονον δὲ αὐτὴν ἀλλ' οὐκ 5
 ἄναρχον, γεννητὴν δὲ ὕμῳ καὶ αἰτιατὴν, ἐξ αἰδίου τὴν
 ἐνέργειαν αὐτοῦ <τοῦ> πατρὸς ἀναμένουσιν, τὸ εἶναι
 ὅλως ἄχρονον ἐκ τῆς ἐκείνου λαβοῦσαν βουλῆς· ὅθεν ὁ
 Χαλδαῖος ἐν τοῖς λογίοις πατρογενῆ τὴν ὕλην ὀνομάζει.
 καὶ ὅπως ὁ Ἰάμβλιχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Χαλδαϊκῶν 10
 φησι, ἀκοῦσαι ἄξιον· αἰδίου μὲν ἐστὶν ἡ ὕλη, ἐπει-
 περ συννυφίσταται μετὰ τῶν πρωτίστων αἰτίων ἐξ αἰ-
 δίου, μετ' αὐτῶν τε καὶ σὺν αὐτοῖς ἔχει τὸ εἶναι· οὐ-
 δέποτε δὲ ἐξίσταται ἀφ' ἑαυτῆς, διότι κατὰ τὴν ὁμῶ-
 νυμον καὶ ἐνιαίαν δύναμιν ἐνεστήρικται τοῖς κοινοῖς· 15
 ἀτελεῖς δὲ οὐκ ἐστὶ καὶ ἀπέραντος, ἀλλὰ μεταλαμβάνει
 τελειότητος τινος, ἐπεὶ οὐδὲν ἀπὸ τῆς πατρικῆς τριά-
 δος προχωρεῖ ἀτελής, εἰς δὲ τελειότητα καὶ πέρας ἀπ'
 αὐτῆς προάγεται. τῶν τοίνυν στοιχείων οὕτω μετ'
 αὐτὴν παραχθέντων συγκεχυμένων δὲ ὅμως, παραλαβὼν 20
 ὁ δημιουργὸς πᾶν, ὅπερ ἦν ἄτακτον ἡσυχίαν οὐκ ἄγον
 ἀλλὰ κινούμενον πλημμελῶς εἰς τάξιν ἤγαγε κατὰ τὸν
 Τίμαιον. διαστελλομένων δὲ τῶν στοιχείων, καὶ τοῦ
 μὲν πυρὸς τὴν ἄνω διὰ τὴν φύσει κουφότητα φαίνον-
 τος, τοῦ δὲ ὕδατος εἰς βάθος διὰ τὴν κατὰ φύσιν 25
 βαρύτητα πίπτοντος, οἱ μυθικοὶ τὸν Κρόνον καταταρ-
 ταροῦσιν, οἷον τοῦ πυρὸς ἀνατρέχοντος τὸ ὕδωρ τοῖς

v. 9 Gu. Kroll de or. Chald. p. 20 23 Plat. Tim. p. 30 A

v. 7 <τοῦ> addidi 8 ἄχρονα S, corr. Gu. Kroll | λαβοῦσα
 S, corr. Gu. Kroll 14 μόνιμον proponit Gu. Kroll 24 βαί-
 νοντος ci. Gu. Kroll

8 κευθμῶσι τῆς γῆς ἐμφωλεύει. πατέρα δὲ ὅμως τοῦ Διὸς
 φασὶ διὰ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν, ἣτις πάντων πρεσβυτέρα
 τῶν στοιχείων παραδίδεται κατὰ τὸν ποιητὴν, ὅς φησιν·

Ῥακεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν.

5 τὸ δὲ ὕδωρ Τηθύν ἐμφερωῶς ὠνόμασαν ἀπὸ τοῦ κεῖ-
 σθαι κατὰ φύσιν τῷ μὲν ξηρῷ τῆς γῆς, τῷ δὲ πυκνῷ
 τοῦ ἀέρος συνεχόμενον· καὶ οὕτω μὲν οἱ φυσικοὶ
 περὶ Κρόνου. εὐρίσκομεν δὲ αὐτὸν ὅμως καὶ Οὐρα-
 νοῦ παῖδα ἐν τοῖς βιβλίοις ἀναφερόμενον, οἷον τὸν ἐξ
 10 ἀέρος ἀποτικτόμενον ὕμβρον, ὅθεν καὶ ὑετὸς ὠσανεὶ
 υἱὸς καλεῖται, ἣ ὅτι μετὰ τὸν οὐρανὸν ἡ ψυχρὰ ζώνη,
 εἴτα ἡ θερμὴ τυγχάνει. περὶ δὲ τῆς καταταρατώσεως
 τοῦ Κρόνου Ἀμμώνιος λέγει, Κρόνον μὲν εἶναι τὸν
 νοῦν ἢ μᾶλλον ψυχὴν· οὐ γὰρ ταῦτόν· τὸν δὲ Δία
 15 τὴν γένεσιν· καὶ ὅτι πρὸ τῆς γενέσεως καθείροχθη ἡ
 ψυχὴ ἐν τῷ σώματι, ταύτῃ καὶ δέμας ἀντὶ τοῦ δεσμὸς
 τὸ σῶμα προσαγορεύεται· ἡ δὲ ἐκτομὴ ἐστὶ τὸ ἔσχατον
 καὶ γεννητικὸν καὶ ποιητικὸν τῶν πάντων· τοιαύτῃ δὲ
 ἡ τῶν αἰδοίων φύσις· ταῦτα δὲ Κρόνος ἔρριπεν ὁ τῆς
 20 Κρονικῆς φύσεως πατήρ, ἵνα ἡ τῆς αἰδιότητος δύναμις
 τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ὑπάρχη, τουτέστι τῷ
 ὑπὸ σελήνην κόσμῳ, ὅς δὴ τῷ ἀστάρῳ καὶ πολυστρέπτῳ
 ἀπείκασται τῆς θαλάσσης,

ἐνθα φόνος τε κότος τε καὶ ἄλλων ἔθνεα κηρῶν.

25 τοιαῦτα μὲν Ἕλληνες.

X 160. Διόνυσός ἐστι τὸ ἐν τῷ πυρὶ γενόμενον Rr IV 95
 πνεῦμα, τουτέστι τὸ θερμόν, ὅθεν καὶ πυρίτοκος ἐκλήθη
 καὶ μηροτραφὴς καὶ ἀρσενόθηλος ὑπὸ Ἑλλήνων, ἄγνοη-

v. 3 Hom. Il. Ξ 201. 302
 19 Mullach

24 Empedocles v. 386 Stein,

πάντων ἐκείνων τὴν περὶ αὐτὸν φιλοσοφίαν, καὶ τίς τε- X
 τύχηκεν ὧν· οὗτος γὰρ ἐστὶ τὸ θερμὸν πνεῦμα τὸ ἐκ
 πάσης σποράς παντὸς ζώου πνευματικοῦ συγκατατιθέμε-
 νον εἰς ζωογονίαν καὶ αὐξήσιν πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ.
 μηροτραφῆς δὲ ἐκλήθη, ἐπεὶ ἐν ταῖς μῆνιγξι καὶ τοῖς 5
 ὄγκοις τοῖς γονίμοις καὶ ταῖς φλεβὶ ταῖς ἐν τοῖς μη-
 ροῖς ἐγκατῶκισται ἡ τοιαύτη οὐσία παντὸς ζώου, ἐξ
 οὗ συνέστη τὰ πάντα. ἀρρενοθήλυς δὲ ἐρρήθη διὰ τὸ
 τὰς ἀρρενοθήλεις σπορὰς γίνεσθαι δύο, ἀρσενικὴν τε
 καὶ θηλυκὴν φύσιν, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτερον ἀφ' ἑτέρου 10
 τὸ δυνάμενον γεννῆσαι, εἰ μὴ ὁμοῦ ἔλθοιεν· καὶ ζωο-
 γονήσουσι τὰ ζῶα τὰ ὑπὸ τούτου δεδημιουργημένα.
 ἀναλύεσθαι τε αὐτὸν ὑπειλήφασιν καὶ πάλιν γεννᾶσθαι,
 ἐπεὶ καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ γεννώμενα ὁμοίως ἀνεκλείπτως
 δαπανᾶται καὶ πάλιν ζωογονεῖται. 15

Rr III 50 161. Ὅτι σχημάτων ὁ κύκλος τελειότατον· ὅθεν Y
 Αἰγύπτιοι τὸν κόσμον γράφοντες περιφερῆ κύκλον
 ἀεροειδῆ καὶ πυρωπὸν χαράττουσι καὶ μέσον τεταμένον
 ὄφιν ἱερακόμορφον, οἷονεὶ συνεκτικὸν ἀγαθὸν δαίμονα·
 καὶ ἐστὶ τὸ πᾶν σχῆμα ὡς τὸ παρ' ἡμῖν Θ. 20

51 162. Ὅτι ὁ τῆς ὀγδοάδος ἀριθμὸς θῆλυς καὶ ἄπει-
 ρος καὶ ἀτελής· ὅθεν καὶ παρὰ τῷ Νικομάχῳ ἡλιτό-
 μηνος καλεῖται· ὁ γὰρ ὀκτάμηνος χρόνος πρὸς οὐδένα
 τῶν ἀρμονικῶν ἔχων φαίνεται λόγον. ὅθεν οὐ τελεσ-
 φορεῖται τὰ ὀκταμηνιαῖα· μέσος γὰρ ὢν τῶν τελεσφόρων 25
 ἀριθμῶν αὐτὸς ἀτελής εὐρίσκεται. πάσης γὰρ ὕλικῆς
 δυνάμεως μετέχων τὰς περὶ τὴν ὕλην εἴληχε δυνάμεις.

v. 22 Ps. Nicomachus Theologumena Arithm. p. 55, 25 Ast.

v. 1 τὴν omis. A 5 τοῖς μῆνιγξι B § 161, 162: ordinem
 utriusque fragmenti mutavit D

FRAGMENTA INCERTAE SEDIS.

S 1 (163). Ὅτι στρατιώτης τις ἀκόλαστος ἐν <Δα>- deest R
 δαστάνοις ἐπέθετο γυναικὶ σώφρονι βιαζόμενος αὐτὴν
 πρὸς ὁμιλίαν· τῆς δὲ παραιτουμένης, ὥς πολὺς ἦν ὁ
 5 φθορεὺς ἐπικείμενος, πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ φησιν, ὥς,
 εἰ ἀφέξεται αὐτῆς, παράσχοι πάντως φάρμακον τὸ σῶ-
 ζον αὐτὸν ἀπῆμαντον ἀπὸ ξίφους, καὶ θανατῶσα ὑπὲρ
 τῆς αἰδοῦς πεῖθειν ἡξίου αὐτόν, ἐπὶ τοῦ ἑαυτῆς τρα-
 χήλου τὴν πεῖραν λαβεῖν· ὁ δὲ πλήξας αὐτὴν τῆς μὲν
 10 ἐπιθυμίας ἑαυτὸν, ἐκείνην δὲ τῆς ζωῆς ἐξημίωσεν·
 S Cedren. ὥστε οἶδεν ὁ χρόνος μετὰ τὸν Σθενεβοίας Βελλερο-
 φόντην καὶ Τέννην τὸν Ἀλφειβοίας καὶ Πηλέα τὸν
 Ἀστυδαμείας καὶ Ἰππόλυτον τὸν πολὺν καὶ τὴν καθ'
 ἡμᾶς σώφρονα.

S 2 (164). Ὅτι ὁ Τάγης κατὰ τοὺς λεγομένους κλιμα- deest R
 16 τάρχας ἐμφύεσθαι ἀξιοῖ τοῖς ἑκασταχοῦ γινομένοις δαί-
 μονας ὑπηκόους ἐκείνων, τὴν τῶν ἐφόρων δύναμιν ἐπὶ
 τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων ἐνδεικνυμένους, οἷον Θραῶ-
 κας μὲν ἄρπαγας καὶ ὤμους διὰ τὴν τοῦ Ἄρεος ἐπι-
 20 κράτειαν, τοὺς δὲ πρὸς τῇ ἐώᾳ θερμοὺς τινας καὶ
 χρυσοῦ ἐρῶντας καὶ περὶ τὸν τούτου πόρον ἀγρυ-
 πνοῦντας, οἷα ἡλιακοῖς δαίμοσιν ἐγκειμένους καὶ περὶ
 τὴν ἡλίῳ ἀνακειμένην ὕλην ἀναφερομένους.

3 (165). Ὅτι ὁ Αὔρουστος καθελὼν Ἀντώνιον καὶ deest R

v. 2 ἐν δαστάνοις S, ἐν <Δα> δαστάνοις temptavi 11 ὅτι
 σώφρονες Ἑλλήνων οὗτοι· Βελλεροφόντης Σθενεβοίας καὶ Τέλης
 Ἀλφειβοίας καὶ Πηλεὺς Ἀστυδαμείας καὶ Ἰππόλυτος Φαίδρας
 Georg. Cedren. hist. comp. p. 296, 16 Bonn. 16 ἑκάστου S,
 corr. Gu. Kroll 23 τὸν ἡλίον S, quae correxi § 165 primo
 fortasse libro est vindicanda 24 ἀντωνίνον S

Κλεοπάτραν Γάϊον Κορνήλιον Γάλλον τῆς τὸ πρὶν μὲν S
 Ἀερίας εἶτα Ποταμίας νῦν δὲ λεγομένης Αἰγύπτου
 προέστησεν, Αὐγουστάλιον αὐτὸν ἐκ τοῦ οἰκείου ὀνό-
 ματος καλεῖσθαι θεσπίσας, ταύτη καὶ Αὐγουσταλίους
 τοὺς ὑποφήτας τῶν ὑπάρχων καλεῖσθαι νόμος. ὅτι ἐν 5
 ταῖς κατὰ τὸ Παλάτιον τάξεσιν ἦσαν καὶ Αἰγουστάλιοι,
 οὓς Ἕλληνες σεβαστοφόρους καλοῦσι, τὰς τῶν θεῶν
 θήκας καὶ τοὺς τῶν βασιλέων τύπους φυλάττοντες καὶ
 τὴν τήβεννον.

deestRr 4 (166). Ὅτι Εὐριπίδης ἐν Ἑλένῃ περὶ Σειρήνων 10
 λέγει οὕτως·

πτεροφόροι νεάνιδες
 παρθένοι Χθονὸς κόραι
 Σειρήνες,

ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν πέπλῳ ὀνομάζεσθαι αὐτὰς λέγει 15
 Θελξιέπειαν Ἀγλαοφήμην Πασινόην.

deestRr 5 (167). Ὅτι Ῥωμαῖος ὁ Φάβιος καιρίως τρωθεὶς
 ἐπὶ τοῦ πρώτου Φοινικικοῦ πολέμου μετ' ὀργῆς ἐπὶ
 τὸν Ἀννίβαν ἐνεχθεὶς καὶ ἀρπάσας αὐτοῦ τὸ διάδημα
 ἐναπέθανεν αὐτῷ. ἐν τῷ Περσικῷ δέ φησιν ὁ Ἀρι- 20
 στείδης, ὅτι Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς θεασάμενος τὸ τῶν
 Περσῶν πλῆθος ἐν Θερμοπύλαις ἐπῆλθεν ἐκ τοῦ ἐναν-
 τίου τοῖς πολεμίοις καὶ ἀπείροις περιπαρεῖς δόρασιν
 ἐπὶ Ξέρξην ἐπῆλθε καὶ περιελόμενος αὐτοῦ τὸ διάδημα
 ἐξέπνευσεν· ἀνατεμὼν δὲ αὐτὸν ὁ Πέρσης εὗρε τὴν 25
 καρδίαν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐμφύτου θέρμης τετριχωμένην.

deestRr 6 (168). Ὅτι ὁ Νουμᾶς δέκα παρθένους ἀνέθηκε τῇ

v. 10 Eur. Hcl. 167 sqq. 15 cf. Eust. Il. 1709, 45
 § 167 Plutarchus personatus est, Parall. min. p. 306 E et D, cf.
 Aristides frg. 21, FHG IV p. 324

8 Ἐστία εἰς φυλακὴν τοῦ παρ' αὐτῇ ἀθανάτου πυρός,
καθάπερ ἐν Ἀθήναις ποτὲ ἐν τῷ τῆς Πολιάδος Ἀθη-
νᾶς ἀδύτῳ ὑπὸ Δευκαλίωνος λέγεται ἀθανάτου πῦρ
ἀνατεθῆναι. εἰ οὖν συνέβη τὸ πῦρ ἄφνω ἀποσβεσθῆ-
5 ναι, ὁ μὲν ἀρχιερεὺς ῥάβδοις ἡμφιεσμέναις ἔπαιε τὰς
παρθένους, συνθλίψει δὲ ξύλων ἀειθαλῶν ἀλλ' οὐ
πυρὶ αὐθις ἀνήπτετο μετὰ τινων ἐπιλόγων τὸ πῦρ.
κεῖνται δὲ τοῖς βουλομένοις τὰ λόγια παρὰ Τάγρητι
9 καὶ Καπίτωνι καὶ Πίσωνι.

de mag.

II 12.

III 42

7 (169). Πέρας ἔλαβε τὰ Φοντηῖω τῷ Ῥωμαίῳ deest Rr
Ο ῥηθέντα ποτέ· ἐκεῖνος γὰρ στίχους δοθέντας τινὰς δῆ-
θεν Ῥωμύλῳ ποτὲ πατρίοις ῥήμασιν ἀναφέρει, τοὺς
ἀναφανδὸν προλέγοντας, τότε Ῥωμαίους τὴν τύχην
ἀπολείψειν, ὅταν αὐτοὶ τῆς πατρίου φωνῆς ἐπιλάθων-
15 ται. καὶ τὸν μὲν λεγόμενον χρησμὸν τοῖς περὶ μηνῶν
γραφεῖσιν ἐντεθείκαμεν.

schol.

Ven. II.

Ω 167

8 (170). Ὅτι Ἀσωνίδης ἐρασθεὶς αὐτῆς (τῆς Νιό- deest Rr
βης) μὴ πεισθείσης τὸν οἶκον ἐνέπρησεν· ἡ δὲ φεύγουσα
εὗξάτο λιθωθῆναι καὶ ἐλιθώθη.

Cedren.

9 (171). Ὅτι κάρμινά παρὰ Ῥωμαίοις λέγεται τὰ deest Rr
21 ἔπη καὶ Καρμεντία ἢ μαντεία.

10 (172). Ὅτι δηλάτορας τοὺς διαβόλους καὶ συ- deest Rr
κοφάντας καλοῦσι Ῥωμαῖοι.

11 (173). Φορτοῦνα παρὰ Ῥωμαίοις ἢ εὐδαιμονία. deest Rr

25

12 (174). Σπόρτα παρὰ αὐτοῖς ἢ σπυρίς, ἢ καὶ deest Rr
φίσκος καλεῖται, κἂν διαφέρωσι τῷ φίσκον μὲν καλεῖσθαι
τὴν ῥαβδωτὴν πλεκτάνην, σπόρταν δὲ τὴν φλοιώδη.

v. 5 post ῥάβδοις intercidit fortasse aliquid 6 συντλίψει
S, quod correxi 17 ὁ δὲ λυδὸς φησιν, ὅτι — 19 ἐλιθώθη
schol. Villosion p. 531 18 πεισθεὶς schol., corr. Hase
§ 171 Georg. Cedren. hist. comp. p. 294, 11 Bonn. § 172 Cedren.
ibid. p. 298, 7 § 173. 174 Cedren. ibid. p. 297, 6 sqq.

ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα κατασκευὴ σπυρίδος, ἀντὶ πύλου τῇ Cedren.
κεφαλῇ ἐπιτιθεμένη, καλεῖται δὲ παρ' Ἱταλοῖς κάμελα,
ἐξ οὗ καὶ καμελαύκια.

FRAGMENTA LIBRIS DE MENSIBUS FALSO TRIBUTA.

5

RrIII52
IV 96

1 (175). Τοὺς σκηπτοὺς οἶονεῖ κεραυνοὺς οἱ φιλόσο- XYR
φοί φασι γενέσθαι, ὅταν ῥῆξις νεφῶν γένηται· τῆς γὰρ
παρακειμένης αὐτοῖς γεώδους οὐσίας ἐξαφθείσης τὸ ἐξ-
αφθὲν ὑπὸ τῆς ῥιπῆς ἐπὶ τὴν γῆν μετὰ ῥοίζου φέρεται.
καὶ ἂν μὲν ὑγρὰ τυγχάνη ὄντα τὰ νέφη, ἅμα τῇ κατα- 10
φορᾷ σβέννυται, εἰ δὲ γεωδέστερα, πυροειδεῖς ἐκθλί-
βονται. δύο δὲ εἶδη κεραυνῶν εἶναι φασιν, ὧν ὁ μὲν
ὀξύς καὶ μανὸς καὶ διάπυρος ἀργῆς ὀνομάζεται, ὁ δὲ
βραδύς καὶ καπνώδης ψολόεις· καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν λε-
πτότητα καὶ πρὶν ἐκπυρῶσαι φερόμενος οἶχεται διὰ τὰ 15
χοι, ὥς μηδὲ ἐπιφλέξει τι τῶν ἀραιωτέρων, ὁ δὲ βρα-
δύτερος ἱκανὸς μὲν ἐπιχρῶσαι ὥς ἀπὸ αἰθάλης καὶ
καῦσαι δέ τινα τῶν ὑποπεσόντων, βολβῶν καὶ συκῆς
καὶ φώκης καὶ ὑαίνης μενόντων ἀβλαβῶν, ὧν καὶ ταῖς 19
δοραῖς περιδιφθεροῦσθαι λόγος τοὺς ἰστοῦς τῶν νεῶν XY

v. 2 τιθεμένη Cedr., corr. Gu. Kroll 6 τοὺς σκηπτοὺς
sqq. R f. 69^v. originem duxisse e libro de ostentis videntur para-
graphi 175—177, cf. Byz. Ztschr. V p. 412 | ὅτι τοὺς κεραυνοὺς
φασι γίνεσθαι Y | σκηπτοὺς οἶονεῖ omis. XY | οἱ φιλόσοφοι omis.
R 7 λέγουσι γίνεσθαι R | γίνηται R 9 ἐπὶ τὴν γῆν omis.
R 10 ὑγρότερα Y | τυγχάνει BCDE | ὄντα omis. Y 11 πυ-
ρώδεις Y 13 ὀνομαζόμενος ἀργῆς R 16 φλέξει R 17 αἰ-
θάλου Y 18 καῦσαι YR, κῶσαι A, κακῶσαι B | δὲ omis.
R 19 καὶ ὑαίνης omis. B | ὧν YR, ὥς X 20 περιδιφθε-
ροῦνται τὰ τῶν αὐτοκρατόρων πλοῖα. cet. des. R | λόγος omis. Y |
τὰ ἰστία Y

Υ διὰ τοὺς κεραυνούς. τῶν μέντοι κεραυνοβλήτων τὰ σώματα ἄταφα κατελίμπανον οἱ πάλαι, ἀδιάφθορα μένοντα· τῆς γὰρ ἐν αὐτοῖς ὑγρότητος ἀναρπαζομένης ὑπὸ τοῦ πυρός, ὥσπερ ἀποπτηθέντα διαμένειν πέφυκε.

X 2 (176). Οἱ τῶν Ἑβραίων λόγιοι τὸν περὶ προγνώ- RrIV97
 6 σεως λόγον διχῇ τέμνουσιν, εἰς σημεῖα καὶ τέρατα· καὶ σημεῖα μὲν εἶναι βούλονται τὰ ἐν μετεώροις συνιστάμενα, τέρατα δὲ τὰ ἐπὶ γῆς ὡς παρὰ φύσιν φαινόμενα, ὅποῖον ἐκείνο τὸ ἐπὶ τῆς καλουμένης τῶν Ἑβραίων
 10 ἐξόδου ἀναφερόμενον περὶ Μωυσέως αὐτοῦ· ‘καὶ εἶδεν, ὅτι ἡ βάτος καίεται, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο.’ καὶ πάλιν· ‘ἔρριψε Μωυσῆς τὴν ῥάβδον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐγένετο ὄφιν.’ καὶ πάλιν· ‘εἰσήνεγκε Μωυσῆς τὴν
 15 χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡσεὶ χιών.’ εἶτα αὐθις· ‘καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν· λήψη ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τὸ ξηρὸν καὶ ἔσται αἶμα.’ εἶτα ὑποβάς· ‘καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἐὰν λαλήσῃ Φαραὼ πρὸς ὑμᾶς λέγων, Δότε
 20 σημεῖον ἢ τέρας, λαβὲ τὴν ῥάβδον σου, καὶ ῥίψον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔσται δράκων.’ καὶ οὐ ταῦτα μόνον, ἀλλ’ ἔτι τέρας ἄλλο φοβερώτερον ἢ τοῦ παντὸς Αἰγυπτίου ὕδατος εἰς λύθρον μεταβολὴ καὶ τῶν βατράχων τὸ πλῆθος καὶ οἱ λεγόμενοι σκνίπες καὶ οἱ μύωπες, οὓς αὐτοὶ καλοῦσι κυνομύας, καὶ ἡ τῶν κτηνῶν φθορὰ
 25 καὶ ὁ κονιορτὸς ὁ ἐλκώδης, φλυνταῖναι καὶ ἀκρίδες, ταῦτα πάντα τέρατα ἂν δικαίως λέγοιντο. σημεῖα δὲ

§ 176 Exodus c. III—X v. 10 ibid. c. III, 2 12 ibid. c. IV, 3 13 ibid. IV, 6 16 ibid. IV, 9 17 ibid. VII, 8. 9

v. 1 τῶν μέντοι — 4 πέφυκε omis. X 6 τέμνουσιν] πέμπουσιν A 10 εἶδεν] ὁρᾷ LXX 11 ὁ βάτος καίεται πυρὶ, ὁ δὲ LXX

τὰ ἐξ ὑπερτέρων φαινόμενα, οἷον ἐκείνο, ὃ ἐπὶ τῆς X
 αὐτῆς φέρεται γραφῆς· 'καὶ ἔβρεξε κύριος τὴν χάλαζαν
 ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου· ἦν δὴ ἡ χάλαζα, καὶ τὸ
 πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ.' καὶ πάλιν· 'ἐξέτεινε δὲ
 Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν οὐρανὸν καὶ ἐγένετο 5
 σκότος, γνόφος καὶ θυέλλα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰ-
 γύπτου.' τοιοῦτος τοίνυν Ἑβραίοις ὁ περὶ σημείων
 λόγος, ἐξ ὧν οἶμαι καὶ τᾶλλα τῶν ἐθνῶν διοσημείας
 ταῦτα καλεῖν ἔγνω τὰ σήματα· Ζεὺς γὰρ ὁ ἄηρ κατὰ
 τοὺς φυσικοὺς λέγεται, ὅτι ζωοποιὸς ἐστίν, ὥστε διο- 10
 σημεῖα τὸ τοῦ ἀέρος σημεῖον, ὥσπερ εὐδίου τὸ πρᾶον
 καὶ γαληνὸν τοῦ ἀέρος καλεῖται σχῆμα. οὐ χορὴ οὖν
 πρὸς τὰ ὀνόματα ταραττομένους τοὺς ἀπλουστέρους
 ἀποπηδᾷ τοῦ μαθεῖν· 'δώσω γάρ, φησι, σημεία ἐν τῷ
 οὐρανῷ ἄνω, καὶ τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ 15
 πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς
 σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα'.

ReIV 98 3 (177). Σαβαώθ, τοῦ δημιουργοῦ· οὕτω γὰρ παρὰ
 Φοινίκων ὁ δημιουργικὸς ἀριθμὸς ὀνομάζεται.

III 53 4 (178). Βροντὴ γίνεται εἰληθέντος πνεύματος ἐν A
 νέφει παχεῖ τε καὶ νοτιωτέρῳ καὶ ἐξωσθέντος βιαίως 21
 δι' αὐτοῦ, ὅθεν ῥήγνυται τὰ συνεχῇ πιλήματα τοῦ
 νέφους, καὶ βρόμον ἤγουν ἤχον καὶ πάταγον μέγαν

v. 2 Exodus c. IX, 23. 24 4 ibid. c. X, 22 14 Acta
 Apostol. II, 19. 20 ex Ioël II, 30. 31

v. 1 τὸ X, ὃ scripsi 2 γραφῆς omis. B 3 τὴν omis.
 A 6 σκότος σκότος καὶ θυέλλα A, σκότος καὶ θυέλλα B, σκό-
 τος γνόφος καὶ θυέλλα LXX | τὴν omis. A 11 ὡ περ A, ὅπερ
 B, ὥσπερ Sch 13 τοὺς ἀπλουστέρους omis. B 14 σημεία
 X, τέρατα NT | τέρατα X, σημεία NT § 178 initium est
 codicis A, legitur autem ante titulum ἐκ τῶν ἰωάννου τοῦ φι-
 λαδελφέως.

A ἀπεργάζονται, ὅπερ βροντὴ λέγεται, ὥσπερ ἐν ὕδατι
πνεῦμα σφοδρῶς ἐλαυνόμενον· κατὰ δὲ τὴν τοῦ νέφους
ἐκρηξιν πυρωθὲν τὸ πνεῦμα λάμψαν ἀστραπή λέγεται.

Y 5 (179). Ὅτι Φεβρουάριος φθονήσας Καμίλλῳ deest R.

5 μελέτην τυραννίδος αὐτοῦ κατηγόρησε· τοῦ δὲ διωχθέντος
καὶ αὐθις καθόδου τυχόντος, ὅτι πολιορκουμένη τῇ
πατρίδι κατὰ τὴν φυγὴν ἐβοήθησεν, εἰς ἐξέτασιν Φε-
βρουάριος ἄγεται καὶ διώκεται, Κάμιλλος δὲ καὶ τὸν
ἐπώνυμον αὐτοῦ μῆνα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐκολόβωσε.

P 6 (180). Φασὶ γὰρ τὴν Νέμεσιν τὰ γλαφυρὰ τῶν deest R.

11 πραγμάτων εἰς τὸ ἔμπαλιν τρέπειν ταῖς ὑπερβολαῖς
τῆς τύχης, ὥς φησι Νουμήμιος, τῷ δὲ αὐτῷ τροχῷ
τὴν ἰσότητα ἐπάγουσαν, ὅθεν ὁ Μεσομήδης οὕτω πού
πρὸς αὐτήν·

15 ὑπὸ σὸν τροχὸν ἄστατον ἀστιβῆ
χαροπὰ μερόπων στρέφεται τύχα.

v. 13 Mesomedes hymn. in Nemesin v. 7. 8

§ 179 e codicibus recensiois Y edidit et libro de men-
sibus vindicavit H. Haupt Herm. XIV p. 296, qua de re dixi in
praefatione. v. 6 οἷς Y, ὅτι scripsi | πολιορκουμένη Y, quod
correxī 7 δὲ ἔτασιν Y, ἐξέτασιν temptavi 9 κολόβωσε Y,
quod correxi § 180 ἐκ τῶν ἱστοριῶν ἰὼ τοῦ φιλαδελφείας P
f. 100^v (Cramer Anecd. Par. I, 406), quam paragraphum tractavi
in prolegomenis. 13 μεσοδίκης P, corr. Cramer

I.

INDEX AUCTORUM.

Αἰγύπτιοι 21, 2 28, 18
Αἰσχύλος 144, 14. ἐν τῇ *Αἴτνῃ*
 170, 12
Ἀκουσίλαος 39, 19
Ἀκυλῖνος ἐν τῷ ὑπομνήματι
 τῶν ἀριθμῶν 128, 11
Ἀμέλιος 135, 3. v. *Μηλίας*
Ἀμμώνιος 176, 13
Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης 36, 17
Ἀναξαγόρας 53, 10 144, 12
Ἀναξίμανδρος 53, 14 97, 26
Ἀναξιμένης 53, 6
Ἀντίγονος 30, 22 50, 11
Ἀντιφῶν 53, 16
Ἀνύσιος ἐν τῷ περὶ μηνῶν 83, 5
Ἀπολλόδωρος 93, 2 107, 2
Ἀπολλώνιος 76, 18 126, 8 159,
 20
Ἀπουλήιος ὁ Ῥωμαῖος 154, 10
Ἀρέτας ὁ τῶν Σκηνητῶν Ἀρά-
 βων φύλαρχος *Κλαυδίῳ Καί-
 σαρι* γράφων ἐπιστολὴν περὶ
 τῆς δι' ὀρνέων θεραπείας 143,
 14
Ἀριστείδης 165, 21. ἐν τῷ *Περ-
 σικῷ* 179, 20
Ἀριστοτέλης 16, 4 26, 6 31, 2
 44, 12 58, 10 72, 7 131, 8. 22
 134, 8 137, 9 140, 11 154, 9
 ἐν *πέπλῳ* 179, 15
Ἀρριανός 37, 14

ἀρχαῖοι 32, 7
Ἀρχέλαος 50, 14 52, 7 (53, 4)
Ἀρχύτας 29, 4
Βάλης ὃς τὰ *Καίσαρος* ἔγραψε
 142, 9
Βάρρων 17, 1 78, 15 105, 13
 109, 4 128, 24 162, 8 163, 13
 164, 14 172, 18. ὁ Ῥωμαῖος
 110, 25 165, 20. ἐν τῇ *τρις-
 καιδεκάτῃ* τῶν *θείων* *πραγμά-
 των* 64, 18
Βεργίλιος: *Βεργιλιανός* 156, 14.
 ὁ *ποιητής* 125, 7
Γάβιος Βάσσος ἐν τῷ περὶ
θεῶν 65, 7
γραμματικοί 91, 21 144, 10
Δάρδανος ἐν τῷ περὶ *σταθμῶν*
 74, 11
Δέρκυλλος 51, 17
Δημόκριτος 53, 10 78, 15 79, 5.
 16 109, 3 133, 11 159, 17 162,
 6 163, 10 169, 3
Δημόφιλος 66, 8
Δικαίαρχος ἐν *περιόδῳ γῆς*
 147, 1
Διογένης ἐν *τοῖς ὑπὲρ Θούλην*
 40, 1. ἐν *τρισκαιδεκάτῃ* τῶν
ὑπὲρ Θούλην ἀπίστων 99, 24

Διογένης ὁ Ἀπολλωνιάτης 145, 20
 Διονύσιος ἐν ταῖς κτίσεσι 36, 7
 Δίων ὁ Ῥωμαῖος 66, 12
 Δοσίθεος 160, 11

Ἐβραίων ἔξοδος 182, 9. κύριος
 82, 12. λόγιος 182, 5. μελωδός
 50, 5. νόμιμα 111, 11

Ἐκαταῖος 39, 18

Ἑλλάνικος 39, 19

Ἐλπιδιανός ἐν τῷ περὶ ἔορ-
 τῶν 68, 16

Ἐμπεδοκλῆς 133, 9 135, 1 (176,
 24)

Ἐπιμενίδης 78, 20

Ἐρατοσθένης 54, 8 103, 8 123,
 12

Ἐρέννιος v. Φίλων

Ἐρμῆς 71, 7 109, 15 167, 21.
 ἐν τῷ καλονμένῳ τελείῳ λόγῳ
 70, 22 90, 24 167, 15. ἐν τῇ
 κοσμοποιίᾳ 116, 18

Εὐδημος 139, 22

Εὐδοξος 79, 11. 14 101, 7 106,
 14 160, 1 162, 12 163, 12 168,
 9 172, 19

Εὐήμερος 170, 13

Εὐθυμένης ὁ Μασσαλιώτης
 145, 5

Εὐκτῆμων 79, 8 111, 16 164, 1
 173, 8

Εὐμήλος ὁ Κορίνθιος 123, 14

Εὐριπίδης (71, 23 73, 1) 80, 14
 116, 11 (140, 7) 140, 18 144,
 15. Ἐλένη 179, 10. Πηλεὺς
 71, 21. Ὑψιπύλη 72, 15

Εὐρυτος ὁ Λακεδαιμόνιος ὁ
 μελοποιός 172, 10

Εὐτρόπιος 12, 25

Εὐφορίων 163, 16

Ἐφορος 39, 19. ὁ Κυμαῖος ἐν
 τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν 146,
 11

Ζόπυρος ὁ Βυζάντιος 168, 20

Ζωροάστρης 23, 17

Ἡρακλείδης 134, 8 137, 11. ὁ
 Ποντικός 99, 18

Ἡράκλειτος 53, 12 54, 3 55, 14
 133, 14. 20

Ἡρόφιλος 162, 5

Ἡσίοδος 39, 18 70, 18 127, 5.
 ἐν καταλόγοις 7, 26

Ἡρόδοτος 146, 3 156, 13

Θαλῆς 54, 1

Θεολόγοι 32, 14 109, 13 138, 20

Θεόφραστος 26, 9 72, 7

Θρασυάλης ὁ Θάσιος 146, 16

Ἰάμβλιχος 69, 23 83, 14 84, 1
 93, 10 110, 22. ἐν τῷ πρώτῳ
 τῆς περὶ καθόδου ψυχῆς πραγ-
 ματείας 167, 23. ἐν τῇ πρώτῃ
 τῶν Χαλδαϊκῶν 175, 10

οἱ Ῥωμαίων ἱεροφάνται 139, 5

Ἰππαρχος 79, 9

Ἰπποκράτης 35, 12

Ἰσίγονος περὶ Παλικῶν θεῶν
 170, 12

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ 73, 12 (140,
 21)

ἱστορικοί 142, 13 143, 21

Ἰουλιανός ὁ βασιλεὺς γράφων
 Ἰουδαίοις 110, 4

Καῖσαρ 79, 14 160, 13

Καλλίμαχος ἐν πρώτῳ αἰτίῳ
 64, 9

Κάλλιππος 79, 8 164, 4

Καλλισθένης ὁ Περιπατητικὸς
 ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ τῶν
 Ἑλληνικῶν 146, 20

Καλλισθένης ὁ Συβαρίτης 52, 6

Καπίτων 16, 27 180, 9

Κίγκιος 80, 12 135, 18. ὁ Ῥω-
 μαῖος σοφιστής 118, 1. ἐν τῷ
 περὶ ἔορτῶν 164, 17

κοσμογράφοι 19, 11

Κράτης 122, 15 123, 7

Κτησίας ὁ Κνίδιος 77, 10

Λαβεών 11, 16 47, 18 63, 8
83, 8

Αίβιος ἐν τῇ καθόλου Ῥωμαϊκῇ
ἱστορίᾳ 109, 23

Λογγίνος 64, 6

Λούκανος 109, 25

Λουτάτιος 65, 16

Λυκόφρων 121, 1

μαθηματικοί 34, 3. οἱ ἀπὸ τῶν
μαθημάτων 10, 4

Μανέθων Αἰγυπτιακῶν ὑπομνη-
μάτων ἐν τόμῳ τρίτῳ 136, 2.
ἐν τῷ περὶ ἐορτῶν 136, 7

Μάξιμος 77, 17

Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ 171, 4

Μεσσαλᾶς 64, 12

Μεσομήδης 184, 13

† Μηλίας (Ἀμέλιος?) 123, 5

Μητροδώρος 106, 12 114, 3
159, 9 164, 5 166, 19

μυθικοί 19, 12 25, 9 67, 7 91,
18 116, 6 171, 12 172, 8 175,
26. οἱ τὰ μυθικὰ συγγράψαν-
τες 1, 1

μυστικὸς λόγος 21, 15 33, 12
41, 21

Μωσῆς 172, 15

Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον
ἱστορήσας 102, 13

Νικόλαος 39, 19

Νικόμαχος 120, 7 177, 22

Νουμήνιος 110, 2 135, 13 184,
12. ὁ Ῥωμαῖος (sic!) 132, 12

Ξάνθος 59, 6

Ξενοκράτης 48, 21

Ξενοφάνης 53, 8

Ὀβίδιος ὁ Ῥωμαῖος 66, 11

Ὀρφεύς 9, 6 22, 21 26, 2 32, 21
33, 10. ὁ ποιητής 99, 22

Ὅμηρος (25, 16) 70, 17 111, 21
113, 21. 24 124, 19. Ὀμηρικόν

156, 2. ὁ ποιητής 129, 14
176, 3

Παναίτιος 153, 25

Παρμενίδης v. Πλάτων

Πίνδαρος 140, 5

Πίσων 180, 9

Πλάτων 9, 20 27, 19 53, 9 72,
5 73, 13 93, 9. 23 96, 6 112,
6 116, 24 133, 12. 16 134, 1. 17
(134, 21 Stratonis est) 136, 17
140, 21 171, 21. ὁ ἐν Κρατύ-
λῳ Σωκράτης 138, 21. Παρ-
μενίδης 8, 25 28, 1. ὁ ἐν πο-
τιτεῖᾳ Σωκράτης 27, 13. ἐν
συμποσίῳ 172, 11. Τίμαιος 27,
18 35, 17 38, 13 96, 11 108,
4 109, 16 126, 25 175, 23.
Φαίδων 91, 7. ὁ ἐν Φαίδωνι
Σωκράτης 3, 2. ὁ ἐν Φαίδρῳ
Σωκράτης 9, 17 27, 12

Πλωτίνος ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἐπι-
γραφομένῳ ὅπως ποιεῖ τὰ
ἄστροα 95, 19. 27 96, 6

Πλούταρχος 1, 8 68, 6 166, 24.
ἐν Συμποσίῳ 25, 1. ὁ Χαιρω-
νεύς 101, 19 135, 19

ποιηταί 44, 5 91, 6 107, 6 117,
1 140, 3 167, 20

Πολέμων 170, 12

Πολύχαρμος (?) ἐν τῷ περὶ Διο-
νύσου 170, 17

Ποντιφικάλια βιβλία 83, 12

Πορφύριος 71, 7 138, 24 159,
7 168, 4. ἐν τῷ ὑπομνήματι
τῶν λογίων 110, 18

Ποσειδώνιος 122, 17 133, 23

Πραγιτέκτατος ὁ ἱεροφάντης 65,
20

Πρόκλος 110, 23 113, 6 128, 3
171, 8. ὁ Διάδοχος 93, 15. ἐν
ὑμναρίοις 23, 11. ἐν ὑποτυ-
πώσει τῆς Πλάτωνος φιλοσο-
φίας 27, 19 71, 15

Πτολεμαῖος 37, 7. ἐν τῇ ἀρμο-

νικῇ 94, 14. ἐν τοῖς πρὸς Σύ-
ρον γραφεῖσι 155, 5

Πυθαγόρας et Πυθαγόρειοι 16,
7 21, 5 22, 5 28, 8 29, 3 31,
14 33, 8 39, 14 43, 4 53, 13
64, 11 99, 14 100, 13 108, 5
136, 21 139, 19 150, 11
Πυθέας ὁ Μασσαλιώτης 134, 14

Σαλούστιος 17, 2

Σενέκας 144, 16 145, 13

Σιβύλλειος χρησμός 73, 17. 104,
13. 16. 21. χρησμός ἐκ τῶν

Σιβυλλείων 165, 3

Σοφοκλῆς 144, 14

Στράτων (134, 21)

Στωϊκοί 53, 9 57, 12 98, 3 114,
10 133, 17

Συριανός 110, 23

Τάγης 178, 15 180, 8. ἐν τοῖς
σεισμοσκοπικοῖς 131, 24

Ταρρούτιος ὁ μαθηματικός 8, 8

Τέρπανδρος ὁ Λέσβιος 106, 20

Τίμαιος v. Πλάτων

ὕμνοι 118, 16

Φερεκύδης 24, 13 67, 3

Φίλιππος 79, 3 114, 1

Φιλόλαος 33, 14 34, 1 114, 20

Φιλόξενος 92, 3

φιλόσοφοι 31, 10 117, 24 121,
24 168, 2 181, 6. οἱ φιλοσο-
φοῦντες 28, 22. 134, 6. οἱ φι-
λοσοφῆσαντες 175, 3. παρὰ
Ῥωμαίοις φιλοσοφοῦντες 134,
16

Φίλων: Ἐρέννιος 111, 3. δευ-
τέρα τῶν Φοινικικῶν 170, 6.

Φίλων ὁ τὸν Μωυσέως βίον ἀνα-
γράφων 103, 17. 22

Φλέγων ἐν τῷ περὶ ἑορτῶν 11,
14

Φοντήϊος 17, 1 132, 16. ὁ Ῥω-
μαῖος 180, 10. ἐν τῷ περὶ
ἀγαλμάτων 65, 3

Φύλαρχος ἐν τῇ ἐπτακαιδεκάτῃ
171, 4

φυσικοί 23, 20 47, 7 80, 3. 10.

91, 20 92, 8 115, 23 120, 1

123, 22 138, 19 155, 8 175, 1.

οἱ τῶν Ῥωμαίων τὴν φυσικὴν
ἱστορίαν συγγράφοντες 84, 14

φυσιολόγοι 115, 14

Χαλδαῖοι (λόγια) 3, 4. 12 6, 11.

14 21, 1 26, 16 28, 4. 6 31,

18 32, 4 33, 2 41, 9 58, 22

80, 20 110, 21 111, 1 147, 5

175, 9

Χάραξ 170, 10

Χάρης 152, 8

χρησμός (22, 2) 44, 6 73, 17

(98, 23 120, 5 132, 3) 137, 3

141, 1 144, 3 (158, 10 161, 18

162, 1. 9 172, 4 180, 11)

Χρῆστος ὁ Ῥωμαῖος 147, 7 148,
23

Χρύσιππος 116, 13 122, 18 133,
22

χωρογράφοι 37, 6

Ὠκελλος ὁ Πυθαγόρειος 27, 7

Ὠριγένης 110, 15

II.

INDEX GLOSSARUM.

A. Glossae latinograecae.

ἀγκίλια διοπετῇ ὄπλα 112, 8
 ἀκῆδε πρόσελθε 12, 21
 ἄκουα ὕγρα οὐσία 101, 25
 ἄλβᾶτος λευκός 89, 5
 ἀννῶνα τροφή 101, 1
 ἀντικονάρριοι καλλιγράφοι 15, 22
 ἀπερίλιος ἀνοικτικός 118, 10
 ἀρμιλινύστριον καθαρμὸς ὅπλων
 92, 21
 ἀγνουστάλιος σεβαστοφόρος
 179, 6
 ἀγνουστος ὁ κατ' οἰωνὸν καὶ
 θεῶν μαρτυρίαν προαγόμενος
 εἰς βασιλείαν 151, 1
 βένετος σιδηρόβαφος 89, 10
 καλλάϊνος 89, 12
 βέρνακλος δημόσιος οἰκέτης 88,
 13
 βενίσαι ἀφροδισιάσαι 116, 23
 βέρ ξαρ 158, 18
 βέραιδος ὑποζύγιος ἵππος 15,
 17
 βήλωξ ὄξυς 15, 16
 βήξιλλα παραπετάσματα 17, 17
 βηξιλλατίωνες ἵππεῖς 17, 16
 βίβες ἄννους ζῆθι εἰς χρόνους
 174, 8
 βίγαι δίζυγα ἄρματα 7, 14
 βίριδες ἀνθηροί 89, 6

βολούπτας τέρψις 88, 18
 βότα πούβλικα δημόσιαι εὐχαί
 74, 14
 βορῶμα βραχὺ ἥμαρ 174, 4
 Βρουμάλια χειμεριναὶ ἑορταί
 174, 5

γουστειὸν ὀψοπωλεῖον 163, 4

δεκανοὶ ῥαβδοῦχοι 12, 20
 δηλάτωρ διάβολος καὶ συκοφάν-
 τής 180, 23
 διπούνδιος νεοστράτευτος 173,
 11. ἐκ τοῦ δύο μόνοις νομί-
 σμασιν ἀρκουμένους ὑπομί-
 μνειν στρατεύεσθαι 173, 15
 διπούνδιον διόβολον 173, 17

εἰδουλις θυσία τις 47, 14
 ἔπουλαι εὐωχίαι 14, 23
 ἐπουλάρια (ἀπαλάρια?) κανοῦν
 14, 22
 ἔρρουσαλος (ἔρρουλος?) ἀλήτης
 καὶ πλανώμενος 149, 15

ἱανούα θύρα 66, 9
 ἰνδικτιῶν μήνυμα τοῦ ἐνιαυ-
 σίου κύκλου 61, 8
 ἰοννιῶρες νεώτεροι 136, 15
 ἰοννώριος ἄεριος 63, 13

καισάρεις κόμη 143, 3
 κάμελα κατασκευὴ σπυρίδος
 181, 1
 κάρμινα ἔπη 180, 20
 καρμεντία μαντεία 180, 21
 κέρδος ἐπίκαιρος δόσις 74, 9
 κιβούλλιος εὐωχαστικός 63, 10
 κίβους τροφή 63, 11
 κλαβουλάριος ὀχηματικός 15, 14
 κλάβος οἶαξ 15, 14
 κλουσίβιος ὀδίαῖος 63, 12
 κόμβεντος συνέλευσις 15, 3
 κονσίβιος βουλαῖος 63, 9
 Κουριάτιος ἔφορος εὐγενῶν 63,
 15
 κουριῶσος περίεργος 15, 10
 Κυρῖνος πρόμαχος 63, 13
 κρινῖτος εὐπλόκαμος 81, 21
 κῶδιξ βιβλίον 14, 5. φιτρός
 14, 6
 λατέρκουλος ὀπτή πλίνθος 13,
 11
 λίβερ ἐλεύθερος 106, 16
 λίβερ βιβλίον 14, 7. φλοιός 14, 7
 λίτονος ἱερατική σάλπιγξ 125, 1
 λοῦκος ἄλσος 2, 1
 λοῦστρον πενταετηρίς 61, 10
 μάγγιπες τεχνῖται τοῦ ἀνθρα-
 ποδώδους ἄρτου 100, 21
 μαῖορες πρόγονοι 127, 20
 μάππα ἐκμαγεῖον 6, 4
 ματρικάριος ξυλουργός 14, 9
 ματρίκιον πλατὺ καὶ παχὺ ξύ-
 λον 14, 1
 ματρῶναι εὐγενεῖς 99, 2. εὐγε-
 νίδες 61, 19. οἰκοδέσποιναί
 87, 8
 μέμβρανα Περγαμηνά 14, 20
 μῖλια σταθμοί 124, 11
 μίλιτες στρατιῶται 124, 13
 μιλιτία στρατιά 74, 10
 μίσους ἄθλος 6, 8
 μόρς θάνατος 92, 1
 μοῦστος οἶνος 1, 11

νουμός ὀβολός 10, 20

ὀβατίων τροπὸς πομπῆς 67, 1
 ὀππινίξειν (ὀφφινίξειν) βαρβα-
 ρίζειν 7, 19

ὀρατίων προσφώνησις 86, 24

Πάρκαι μηδενὸς φειδόμεναι
 48, 17

Πατούλλιος καὶ Κλούσιος θυ-
 ρεός 63, 14

πατρίκιοι εὐπατρίδες 126, 1.

αὐτοχθόνες 63, 12

πόνος γέφυρα 78, 10

ποντίλια γεφυραῖα ξύλα 78, 11

πόντιφεξ γεφυραῖος ἀρχιερεὺς

ἢ θεουργός 142, 4. δυνατὸς

ἐν ἔργοις 78, 13

πόπανον πλακοῦς ἐκ μέλιτος

69, 10

πραίτωρ οὐρβανὸς ὑπαρχος ἢ

πολίαρχος ἢ ἀστυδίκης 12, 3

πράσινοι ἀνθηροί 89, 6

περιβιλέγια νόμοι ἰδιωτικοί 12, 19

ῥουσσᾶτοι ἔρυνθοί 89, 5

Σαβῖνος σπορεὺς καὶ φυτευτῆς
 οἶνον 1, 15

σάτουρα κανοῦν 14, 22

σεκοῦνδος εὐτυχής 48, 15

Σεμεντίλιος ἀπὸ τοῦ σπόρου
 161, 24

σέπτεμ ἑπτὰ 158, 18

Σημαντίβαι σπόρον ἑορταί 42,
 10

Σίβυλλα προφήτις ἡγουν μάν-
 τισ 102, 5

σιλέντιον σιγή 15, 5

Σόλεμ μόνον 21, 21

σούπερβος ἀλαζών 87, 17. ἀπη-
 νῆς καὶ ὠμός 87, 24

σπαθάριος σωματοφύλαξ 87, 1

σπόρτα σπυρίς 180, 25. φλοιώ-
 δης πλεκτάνη 180, 27

σπάτιον στάδιον 6, 7

στρῆνα εὐαρχισμὸς ἐπὶ ἐντρε-
χείας στρατιωτικῆς 67, 21

τιλλὰ φιλύρα 14, 4

τίρων ἀπὸ τοῦ στρατεύεσθαι

δι' ἔνδειαν τροφῆς 173, 12

τίτλος προσγραφῆ 13, 17

τραβαία τρίβαφος 11, 18

τριβοῦνος δήμαρχος 88, 16. φύ-
λαρχος 81, 26

τριβους φυλή 88, 15

φαβώνιος ξέφυρος 169, 7

φανρικίσιοι ὅπλων δημιουργοί
87, 2

φέβερ πένθος 83, 10

φεβρουᾶρε καθᾶραι 83, 11

φίσκος ξαβδωτὴ πλεκάνη 180,
26

φλώρα ἄνθουσα 125, 8

φορτοῦνα ἔνθους ὠφέλεια 140,

10. εὐδαιμονία 180, 24

φρουμεντάριος σιτώνης 15, 10

B. glossae aegyptograecae.

Ἰσις παλαιά, σελήνη 101, 10

C. glossae etrusco- graecae.

Ἰανὸς οὐρανός 65, 1

Φεβροῦος καταχθόνιος 83, 6

D. glossae lydograecae.

σάρδις ἔτος 59, 11. 13

E. glossae sabinograecae.

Νερίνη ἀνδρία 113, 19

Νέρων ἀνδρεῖος 113, 19

Σάγκος οὐρανός 138, 1

στρῆνα ὑγεία 68, 17

F. glossae arabograecae.

μαλχάν βασιλεύς 157, 4

G. glossae syrograecae.

μηῖουρι ὑδροφόρα 128, 22

μαῖουμίζω ἐορτάζω 133, 1

H. glossae punicograecae.

Ἰάω φῶς νοητόν 111, 2

Καῖσαρ ἑλέφας 142, 21

Σαβαώθ δημιουργός 183, 18

III.

INDEX NOMINUM.

- Ἀάβ* 60, 5
Ἀβεντῖνος 173, 3. 5
Ἀβῖτος 165, 6
Ἀβραάμ 103, 22
Αγαθοκλῆς ὁ Σικελιώτης 11, 18
Ἀγλαΐα 122, 7
Ἀγλαοφήμη 179, 16
Ἀγοριος 8, 1
Ἀγχιάλη 122, 1
Ἀγωνάλια 172, 2
Ἀδάρ 60, 4
Ἀδμητος 121, 13. 16
Ἀδράμυττος 82, 10
Ἀδραμύττειον 82, 8
Ἀδράστεια 48, 16
Ἀδρία 89, 11
Ἀδριανός 10, 23 137, 5
Ἀδωνις (deus et fluvius) 116, 1.
 7 119, 4. 6. 7. 23
Ἀερία 179, 2
Ἀζούμη 77, 11
Ἀθηνᾶ 43, 4 80, 12. 13 81, 8. 14
 111, 18. 22 113, 18. 22 122, 24.
 Πολιάς 180, 2
Ἀθῆναι 78, 6 113, 7 172, 22
 180, 2
Ἀθηναῖος 20, 4 24, 25 59, 21
 112, 16 135, 9
Ἀθρό 60, 6
Αἴας 151, 11. 18. 19
Ἀίγυπτιαστί 92, 4
Ἀίγύπτιος 19, 3 33, 2 36, 18
 39, 7. 16 40, 8 51, 5 60, 5. 12
 90, 12. 24 92, 24 101, 10 109,
 15 112, 20. 22. 24 113, 5 116,
 9 118, 14 122, 2 130, 5. 7 135,
 10 136, 3 137, 6 146, 8 159,
 13 167, 15 177, 17 182, 21
Αἴγυπτος 76, 19 103, 26 144, 7.
 8 145, 24 146, 12 148, 7. 11
 179, 2 183, 3. 6
Αἰδης 114, 17 120, 20 167, 25
 175, 3
Αἰθήρ 121, 26 122, 23
Αἴτην 153, 13 162, 19
Αἰθιοπία 107, 8 144, 12. 17
 146, 17. 23 147, 9. 10
Αἴθιοψ 110, 16
Αἰλία 11, 1
Αἴλιος 10, 23. 24
Αἰνείας 7, 16 67, 25 68, 1 118, 5
 143, 6
Αἴσαρος 52, 2
Αἰών 64, 14
Αἰωνάριος 64, 7
Ἀλαῖνοι 165, 10
Ἀλβονναία 103, 15
Ἀλέξανδρος 102, 13. 103, 26.
 ὁ *Μακεδών* 102, 11 146, 22
Ἀλκηστις 121, 13
Ἀλκμήνη 122, 4
Ἀλφειός 131, 11
Ἀλφειόβροια 178, 12

- Ἀμάλθεια 103, 10 104, 23 122, 13 123, 5
 Ἀμαρυλλίς 125, 6
 Ἀμφιτρίτη 172, 6
 Ἀμούλιος 168, 11
 Ἀνάγκη 96, 8 138, 10
 Ἀνακτορία 122, 12
 Ἀνδρομέδα 159, 9
 Ἀνθιστήρια 125, 9
 Ἀνθιστηριών 59, 24
 Ἀνθουσα 89, 20 126, 17
 Ἀνθραποφάγοι 147, 16
 Ἀννίβας 74, 8 142, 15 179, 19
 Ἀντέρως 117, 4. 11
 Ἀντιόχεια 104, 10. 13
 Ἀντώνιος 159, 14 178, 24
 Ἀπελλαῖος 60, 2
 Ἀπελλῆς 122, 6
 Ἀπόλλων 19, 13 21, 19. 20 22, 2 33, 11. 12 43, 19 55, 9 68, 6 107, 18 110, 18 124, 4 135, 9 164, 8 167, 5. 9
 Ἀπολλωνιάτης 145, 20
 Ἀπρίλιος 6, 22 47, 19 60, 9 114, 11* 115, 10 118, 5 119, 24
 Ἀπουλία 139, 16
 Ἀραβες Σκηνῖται 110, 13 143, 14
 Ἀραβία 107, 9
 Ἀράρης 52, 1
 Ἀρεος πεδῖον 92, 23 98, 26
 Ἀρης (Mars deus eiusque stella) 5, 10 6, 25 12, 2. 14. 16 20, 15. 19 25, 4. 8. 11 56, 7. 15. 21 57, 1 61, 13. 16. 22 68, 11 75, 5. 14 80, 7 89, 8. 21 91, 13. 15. 16. 19. 20 92, 2. 7. 12. 14. 19. 23. 26 93, 11 94, 11 95, 12. 15 99, 5. 11. 13 112, 10 113, 16. 20. 22 115, 2. 4. 25. 26 116, 3. 7 117, 4. 11 118, 8. 13. 15 168, 14 169, 16. 18 178, 19
 Ἀρης (fluvius) 119, 5. 6
 Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικὸς 14, 12. 16
 Ἀρκάδες 37, 18. 20. 24 40, 2
 Ἀρκαδία 122, 23 164, 12
 Ἄρκτος 66, 2 90, 11
 Ἀρσινόη 164, 10
 Ἀρσιππος 164, 10
 Ἀρτεμις 19, 12. 13 23, 22 167, 1. 2
 Ἀρτεμῖσιος 60, 2
 Ἀσία 82, 9 107, 10
 Ἀσιανός 62, 15
 Ἀσκληπιός 101, 15. 16 164, 7
 Ἀσάρονη 110, 15 117, 5 118, 18
 Ἀστερία 32, 3
 Ἀστυδάμεια 178, 13
 Ἀσωνίδης 180, 17
 Ἀτλαντική θάλασσα 134, 11 145, 6. 11 147, 2. 10
 Ἄτλας 122, 5 127, 22 129, 4
 Ἄτροπος 138, 11, 12
 Ἄτταλος ὁ Περγαμηνός 14, 14
 Ἀττική 155, 4 165, 15
 Ἀττικός 45, 1
 Αὔγελος 121, 17
 Αὔγουστάλιος 179, 3. 4. 6
 Αὔγουστεῖον 163, 6. 8
 Αὔγουστος Καῖσαρ 16, 11 150, 5. 16. 18. 24 151, 4. 9. 11 159, 13 178, 24
 Αὔγουστος (mensis) 60, 10 149, 18* 150, 4. 17 151, 8 158, 10
 Αὔξιφωτία, ἡ 149, 20
 Αὔξιφώτια, τὰ 159, 3 162, 4
 Αὔδοναῖος 60, 2
 Αὔσονία 3, 22
 Αὔσων 3, 20
 Αὔρηλία 142, 10
 Ἀφροδίτη (Venus dea eiusque stella) 5, 11 7, 1 8, 10. 13 11, 11. 13. 16 20, 18 25, 9 32, 1. 12 41, 6 56, 13. 16. 23 57, 3 75, 6. 23 81, 7 89, 9 92, 8. 12. 13. 15 95, 4. 7. 11 113, 18. 23 115, 4. 12. 14. 18. 22. 24 116, 11. 19. 20. 25 117, 21. 23. 24 118, 2. 4. 9. 14. 15. 17. 19 119, 8. 12. 18. 20 142, 5 143, 6 172,

6. 12. Οὐρανία 116, 25 117, 7.
 Πάνδημος 116, 25
 Ἄφρος 117, 7
 Ἄφρος 161, 3
 Ἀχιλλεύς 111, 21
 Βαβυλών 103, 20 153, 15
 Βαβυλώνιος 18, 12 20, 6 60, 11
 Βάκχαι 108, 12
 Βακχανάλια 109, 3
 Βακχευτής 107, 14
 Βαλεντινιανός 101, 4
 Βελινήσιος 173, 6
 Βελλεροφόντης 178, 11
 Βενετία 89, 16
 Βένετοι 89, 15
 Βεργιλιανός 156, 14
 Βέσβιον 153, 23 154, 4
 Βησσάδαι 77, 11
 Βιθυνία 139, 18 160, 15
 Βιμινάλιος 173, 4
 Βλάττα 11, 12
 Βοηδρομιόν 25, 1 59, 23
 Βρεττία 139, 17
 Βριάρεως 67, 8. 10
 Βρουμάλια 174, 5. 23. 31
 Βροῦται 88, 11
 Βροῦτος 69, 21 87, 13 88, 9. 12
 Βυζάντιον 7, 6 161, 7. 10
 Βυζάντιος 168, 20
 Γάδεια 37, 9
 Γάιος 143, 5
 Γαλάται 16, 26
 Γάλλοι 7, 1 86, 12 89, 13 152, 11
 Γαμηλιών 59, 24
 Γεργίθιος 103, 13
 Γεργίθιον 103, 14
 Γέται 161, 16
 Γῆ 42, 15 107, 3
 Γηρυνός 2, 21
 Γίγαντες 67, 6
 Γραικός 7, 24. 25 8, 4
 Γοναὶ Διὸς ὑετίον 123, 19
 Γοργώ 156, 11
 Γοργών 81, 12. 17
 Γορπιαῖος 60, 1
 Γότθοι 161, 9. 13. 15
 Γουστεῖον 163, 4
 Δαδάστανα 178, 2
 Δαίσιος 60, 3
 Δαλματία 139, 17
 Δάμασος 64, 10
 Δάφνη 68, 4 163, 7
 Δεβώρα 103, 3
 Δεκέμβριος 57, 24 60, 9 159, 3
 168, 22 169, 3. 19*. 20 173, 7
 174, 11. 21
 Δελφίς 103, 1
 Δελφοί 103, 1
 Δευκαλίων 8, 2 37, 17 79, 9
 170, 1 180, 3
 Δεύσιον 123, 20
 Δημήτης 42, 15 114, 6 124, 10
 162, 18 166, 22 174, 10
 Διδόνη 116, 13
 Διθύραμβος 108, 25
 Δικαιοκρατία 154, 7
 Διμήτωρ 108, 26
 Διοκλητιανός 12, 22 13, 1
 Διομήδης 3, 19
 Διονύσια 109, 6
 Διόνυσος 1, 5 17, 13 106, 16.
 18. 21 107, 7. 14. 20 108, 18
 109, 3. 19. 23 111, 7 124, 5
 174, 12 176, 26
 Διώνη 116, 13 117, 3. 10. 24
 Δίων Σάμιος 69, 16
 Δῖος 60, 1
 Διόσκοροι 7, 10 78, 17. 21
 Δομετιανός 12, 22 80, 1
 Δρεπανίας (?) 166, 18
 Δύστρος 60, 2
 Δώριος 20, 14
 Ἐβραῖος 19, 3 20, 5 50, 5 60, 3
 102, 9 104, 2 109, 14 110, 12
 111, 10 138, 3 149, 10 182, 5.
 9 183, 7
 Εἰδοῖ 47, 1. 10. 11. 12 48, 19

- 49, 5—9 55, 7. Φεβρουάριαι 87, 3. Μάρτιαι 105, 15. Μάϊαι 134, 3. Ἰούνιαι 138, 14. Ἰούλιαι 142, 8. Σεπτέμβριαι 160, 1. Οκτώβριαι 164, 1. Νοέμβριαι 166, 21 167, 11
 Εἰλεῖθνια 166, 23
 Εἰλήθνια 44, 10
 Εἰμαρμένη 31, 15—17 70, 18, 20
 Ἐκάτη 41, 20 44, 4 55, 8, 9
 Ἐκατομβαιών 59, 23
 Ἐλατος 164, 9
 Ἐλαφιβολιών 59, 22
 Ἐλένη 166, 6
 Ἐλλάς 2, 3 4, 3. 21 103, 25. μεγάλη 16, 1
 Ἐλλην 2, 14 13, 11 15, 22 25, 4 28, 21 30, 18 32, 1 33, 5 37, 18 44, 16 50, 4 57, 24. 27 60, 1. 15 61. 6 62, 4 64, 8 67, 21 69, 12 87, 8 92, 25 101, 23 107, 14 109, 18 113, 3 118, 9 122, 1 129, 18 163, 17. 19 176, 25. 28 179, 7
 Ἐλληνικός 146, 21
 Ἐλλήσποντος 103, 14
 Ἐλούλ 60, 5
 Ἐμπεδοκλῆς ὁ φυσικός 16, 3
 Ἐννάλιος 4, 4
 Ἐπιφί 60, 7
 Ἐρεχθεύς 165, 15
 Ἐρμαφρόδιτος 117, 14
 Ἐρμαϊα 132, 10
 Ἐρμῆς (Mercurius deus eiusque stella) 5, 11 8, 10. 14 12, 14. 16 20, 17 28, 20 56, 18 57, 4 75, 5. 16 107, 17 108, 23 117, 3. 8. 14 127, 22 128, 6. 14 129, 5. 8 132, 8. 12. Λόγιος 129, 10
 Ἐρνθρά 103, 5
 Ἐρνθραῖα 103, 5
 Ἐρνκίνη 117, 13
 Ἐρνλος 2, 24
 Ἐρτωσί 92, 4
 Ἐρως 117, 3. 9 125, 5 172, 8 11. 15
 Ἐσπύλιος 173, 2. 5
 Ἐσπερος 32, 1
 Ἐστία 90, 8 138, 14. 16. 19. 22. 24 139, 1. 3 168, 4 180, 1
 Ἐτροῦσκοι 16, 19
 Ἐΰανδρος 2, 25
 Ἐϋμενίδες 48, 16
 Ἐΰριπος 5, 1. 8. 9. ὁ Χαλκιδι-
 κός 36, 8
 Ἐϋρυνόμη 117, 7
 Ἐϋρυσθεύς 121, 19
 Ἐϋφράτης 156, 15
 Ἐϋφροσύνη 122, 7
 Ζεός (Iupiter deus eiusque stella) 5, 10 6, 25 8, 3. 9. 13 12, 13. 15 20, 15. 20 22, 2 30, 18 31, 11 45, 20 47, 8. 10 50, 2 56, 6. 15. 20 57, 1 67, 3. 5. 10 75, 6. 19 80, 4. 15. 17 89, 8 91, 18 95, 4. 6. 10 105, 15 106, 22 107, 3. 7. 11 108, 19. 21. 24 117, 3. 10 121, 25 122, 1. 2. 4. 13. 14. 16. 17. 19. 22 123, 12. 15. 19. 23 124, 4 129, 8. 9 133, 24 141, 4. 5 174, 26 176, 1. 14 183, 9
 Ζεφνρίτης 91, 13
 Ζέφυρος 172, 9
 Ζώπυρος 156, 13 168, 20
 Ζωροάστρης 21, 1
 Ἥβη 121, 5
 Ἥλιος 3, 23 et passim. δαφνη-
 φόρος καὶ γενάρχης 172, 22
 Ἥλιου πόλις 76, 17
 Ἥμέρα 117, 2. 6 135, 7
 Ἥρα 25, 7 47, 6. 8 50, 1 80, 3. 9 84, 2 90, 2 91, 19 98, 22 119, 19 121, 22 135, 11 136, 23
 Ἥρακλῆς 120, 6. 8. 23 121, 4. 20. 25. ἑπινύμιος 120, 5

- Ἡροδότιος 156, 13
 Ἡροφίλη 103, 10
 Ἡφαιστιάδες νῆσοι 135, 13
 Ἡφαιστος 25, 10 92, 8 117, 10
 135, 7. 12. 13. 15. 18. 21 136,
 3 164, 8
 Ἡφαίστου πεδῖον 154, 7

 Θάλεια 122, 7
 Θάμοϋς 60, 5
 Θαργηλιών 59, 22
 Θάσιος 146, 16
 Θελεΐεπεια 179, 16
 Θεμέλη 107, 3
 Θεοδόσιος ὁ μικρός 143, 8
 Θεονίκη 11, 3
 Θερμοπύλαι 179, 22
 Θεσφί 60, 4
 Θῆβαι Ὑποπλάκιοι 82, 11
 Θῆβη ἡ Αἰγυπτία 122, 2
 Θήρα 154, 1
 Θηρασία 154, 1
 Θράξ 178, 18
 Θύβρις 168, 16
 Θουσκία 139, 16
 Θούσκος 16, 21. 25 48, 7 65, 1
 Θυνώνη 107, 13
 Θώθ 60, 6

 Ἰανός 63, 7. 9. 10 64, 17 65, 14
 66, 5. 11. 13
 Ἰανουάριος 10, 13 40, 7 47, 18
 57, 26 60, 5 61, 1 63, 2*. 4
 66, 10. 16 68, 19 74, 1 75, 9
 142, 1 150, 9 162, 4 169, 9. 12
 Ἰάρ 60, 5
 Ἰάω 111, 2
 Ἰδαῖος 123, 23
 Ἰδη 123, 23. 24
 Ἰερὰ πόλις 170, 11
 Ἰερουσαλήμ 11, 1 149, 8
 Ἰεροσόλυμα 109, 20 110, 1
 Ἰλάς 144, 7
 Ἰλία 126, 3
 Ἰνδία 76, 10 77, 18
 Ἰνδός 77, 13 122, 3

 Ἰουβιανός 157, 8
 Ἰουδαία 153, 13
 Ἰουδαῖος 103, 4. 9. 16 110, 5. 20
 Ἰουλιανός 156, 1. 8. 11 157, 1
 Ἰούλιος 49, 19 60, 10 141, 12*.
 13 143, 6 144, 4
 Ἰούλος 143, 6
 Ἰόνιος 47, 19 60, 10. 17 136,
 11* 137, 15
 Ἰοννόνιος 63, 13
 Ἰποδάμεια 4, 13. 16. 20
 Ἰππόλυτος 178, 13
 Ἰσις 90, 12 101, 9. 10. 20 166,
 17
 Ἰσπανία 37, 5
 Ἰσχός 164, 9
 Ἰταλία 2, 4. 24 3, 17. 19 4, 2.
 24 7, 17. 23 16, 1 69, 11 103,
 4 123, 7 139, 10. 13. 15 153,
 23. 25 165, 8
 Ἰταλικός 19, 16 64, 17 103, 4.
 10
 Ἰταλός 2, 14 15, 17 173, 13
 Ἰχθυοφάγοι 147, 14
 Ἰωνία 103, 6

 Καβειρικός 107, 10
 Κάβειρος 107, 9
 Κάδμος 2, 4
 Καίλιος 173, 5
 Καῖσαρ 49, 21 56, 8 142, 2. 9.
 17. 20. 22 143, 4. 7. 10. 13. 21
 150, 23. Γάιος Καῖσαρ 40, 8.
 21. Γάιος Ἰούλιος Καῖσαρ 150,
 20
 Καλαβρὰ βασιλική 45, 4
 Καλαβρία 1, 17 139, 16
 Καλένδαι 44, 16 45, 2 47, 3. 5.
 6. 16 48, 23 49, 10. 12. 14—17
 55, 5. 15 65, 3. 13 66, 19 73,
 16. 21 75, 8. Φεβρουάριαι 78,
 14 79, 4. 7. 11. 13. 16. Μάρ-
 τιαί 41, 3 87, 6. Ἀπρίλιαί 106,
 13 111, 16 112, 7. 18 113, 9.
 15 114, 1. 3 119, 10. Μαΐαι
 8, 6 124, 6. 21 132, 16. Ἰού-

- ναι 136, 23. Ὀκτώβριαι 160, 11. 13 161, 25 162, 7. Νοέμβριαι 164, 3. 5. 14. Δεκέμβριαι 169, 3
 Καλλισθένης 131, 8
 Καμασίνη 66, 11
 Κάμιλλος 86, 12 184, 4. 8
 Καμπανία 139, 16
 Κανονβικός 69, 14
 Κάνονβος 69, 14
 Καπετωλίνος 173, 5
 Καπετώλιον 66, 22 109, 7 137, 1 152, 12. 23
 Καππάδοξ 154, 7
 Καρμέντη 2, 25
 Καταναῖος 153, 24
 Κελτική 52, 2
 Κέρβερος 42, 4
 Κέστιος ὁ ὑπατικός 149, 8. 11
 Κήρουλος 63, 10
 Κιβούλλιος 63, 10
 Κιθαίρων 107, 15
 Κιθάρων 107, 17
 Κιέρων 151, 16
 Κίμβρος 165, 11
 Κίρκη 3, 17. 23 4, 23 6, 21
 Κιμμερία 103, 4
 Κλαύδιος ὁ βασιλεύς 113, 11
 Καῖσαρ 143, 15
 Κλεοπάτρα 159, 14 179, 1
 Κλουσίβιος 63, 12
 Κλούσιος 63, 14
 Κλωθώ 138, 11. 12
 Κνίδιος 77, 10
 Κόλχος 165, 9
 Κονσίβιος 63, 9
 Κοπτός 69, 15
 Κόρη 42, 16 124, 1 162, 16. 18 163, 1
 Κόρινθος 119, 21
 Γ. Κορνήλιος Γάλλος 179, 1
 Κορωνίς 164, 9
 Κούρητες 123, 21
 Κουριάτιος 63, 14. 15
 Κράτης ὁ γραμματικός 14, 15
 Κρής 122, 24
 Κρήτη 30, 19 123, 12
 Κρινῆτος 81, 21
 Κροῖσος 82, 10
 Κρόνιος 110, 12
 Κρόνια 61, 21 99, 3. Κρονίαῖ
 ἑορταί 174, 23
 Κρονία πόλις 170, 11
 Κρονικός 176, 20
 Κρόνιον πέλαγος 37, 6
 Κρόνος (Saturnus deus eius-
 que stella) 1, 2 5, 10 8. 9. 12
 9, 8 20, 14. 19 33, 5 34, 4. 7
 55, 20 56, 5. 14. 19. 26 61, 24
 65, 15 66, 13 75, 7 76, 3 89,
 22 93, 8 94, 11 95, 12. 14 99,
 7 110, 8. 10. 16 114, 20 116,
 21 123, 3. 7. 13 135, 11 136,
 5 155, 20 170, 5 171, 1. 9
 172, 7 174, 10. 26 175, 26
 176, 8. 13. 19
 Κυβέλη 114, 8
 Κυθηρείη 116, 16
 Κυμαῖος 103, 9 105, 1 146, 11
 Κύμη 103, 10
 Κυνσοῦρις 164, 9
 Κυντίλιος 48, 2 141, 17 142, 5
 150, 2
 Κύπρις 116, 15
 Κύπρος 104, 2. 9. 16 117, 5
 119, 19. 21
 Κυρινάλιος 173, 6
 Κυρίνος 63, 13 150, 22
 Κωνσταντῖνος 13, 7. ὁ αὐτο-
 κράτωρ 65, 22. ὁ Μέγας 163, 8
 Κωνσταντίνου πόλις 7, 7 126, 16
 Κώρυνος 153, 26
 Λαζοί 165, 9
 Λακεδαιμόνιος 165, 20
 Λακεδαίμων 166, 1
 Λατῖνος 7, 20. 23. 25 8, 1 40,
 3 67, 24 161, 11
 Λαυρεντία 7, 17
 Λάχσεις 138, 10. 11
 Λεμούρια 134, 4
 Λέσβιος 106, 20

- Λευκάτης* 159, 13
Λεύκιππος 164, 11
Λεωνίδης 179, 21
Λήμνιος 135, 11
Λητώ 19, 12. 15 167, 6
Λιβάνιος 156, 1
Λίβανος 119, 1 122, 3
Λίβεο 106, 16
Λιβύη 107, 8 123, 8 147, 8
 170, 8
Λίβυς 138, 4. 5
Λίβυσσα 102, 26
Λιπάρα 153, 23. 25 154, 4
Λουκανία 1, 18 139, 17
Λούκερες 17, 4
Λουκρητία 87, 14. 25
Λουπερκίοι 83, 7
Λυδία 16, 18 113, 5 123, 15
 154, 6
Λύδιος 20, 15
Λυδός 1, 9 16, 20 59, 5. 13. 16
Λυκία 153, 26
Λύκος 131, 14
Λυσιθέα 107, 7
Λυσιθήη 121, 26
Λῶος 60, 3

Μάξακος 154, 6
Μαῖα 122, 4 127, 22 128, 4.
 12. 19 129, 4. 9 132, 8. 14. 20
Μαιμακτηριών 59, 24
Μαινάδες 108, 16
Μάιος 8, 6 48, 2 49, 19 60, 10
 116, 2 126, 18* 127, 2. 20 129,
 2 132, 20 133, 3
Μαῖονυμᾶς 133, 2, 7
Μακεδόنيος 161, 21
Μακεδών 92, 25 102, 12 146,
 22
Μαμούριος 106, 2. 7. 8
Μαντώ 135, 12
Μάριος 165, 11
Μάρκος Φλάβιος v. *Φλάβιος*
Μάρς 91, 25
Μάρτιος 4, 7 8, 15 10, 12 41,
 4 48, 2 49, 15. 18. 19 60, 9
 61, 4. 18 91, 10*. 11. 16 98, 22
 99, 10 114, 24 116, 1 141, 15
 149, 21 158, 15. 19 165, 2.
 169, 8. 13. 21
Μαρχεσουβάν 60, 4
Μασσαλιώτης 134, 14 145, 5
Μαυρουσία 148, 24
Μαυρούσιος 142, 18
Μερκεδῆνος 164, 18
Μερόη 148, 3
Μεταγεινιῶν 59, 23
Μεσσαλᾶς 64, 12
Μεσσαπία 1, 17
Μέσσαπος 1, 17
Μεσωρί 60, 7
Μεχίρ 60, 6
Μήτηρ (Θεῶν) 61, 12 105, 19
 144, 3 174, 19
Μίθρας 90, 10
Μιθριδάτης 161, 9
Μίλητος 122, 12
Μοῖραι 48, 18 96, 8 136, 21
 138, 10
Μονίας 66, 18 169, 8
Μοννουχιών 59, 22
Μοῦσαι 135, 3
Μωνσῆς 4, 4 103, 17. 23 182,
 10. 12. 13. 15. 18 183, 5

Νάξος 123, 14
Νεῖλος 101, 20. 21 107, 8 112,
 21 113, 1 117, 9 121, 26 135,
 10 144, 6—8. 10. 13 145, 7.
 12. 17. 22 146, 6. 11. 13. 17.
 20. 24 147, 2 148, 13
Νέμεσις 6, 20 184, 10
Νεομηνία 44, 16
Νεοβᾶς 64, 6 82, 1. 4. 6
Νερίνη 113, 17. 23
Νέρων 149, 9. 11
Νῆγερ 7, 5
Νικомήδης ὁ Βιθυνίας τύραν-
νος 160, 15
Νιόβη 180, 17
Νισάν 60, 5
Νῆσος 107, 12

Νοέμβριος 60, 8 159, 3 164, 3.
5. 14 164, 17*. 18. 21 166, 16.
21 167, 11 168, 21 174, 20

Νομίτωρ 168, 11

Νομᾶς 9, 15 10, 10. 13. 14
11, 10 15, 23 16, 5. 25 24, 22
40, 5. 20 43, 17 48, 8 63, 5
64, 15 84, 8 112, 10 136, 13
142, 2 169, 11. 13. 16 179, 27

Νύμφαι 41, 10 108, 12

Νύσσα 106, 20 122, 3

Νῶε 102, 11

Νῶναι 45, 6. 9 46, 1. 9. 10. 14.
20 47, 16 48, 4. 18 49, 1—4.
9. 11. 13. 24 50, 1 55, 7 73,
23 119, 23. Μάρτιαι 101, 6.
8 105, 13. Ἀπρίλιαι 119, 24
120, 4. Ἀύγουσται 152, 21.
Σεπτέμβριαι 159, 12. Ὀκτώ-
βριαι 162, 12 163, 10. Νοέμ-
βριαι 166, 16. Δεκέμβριαι
173, 7

Ξανθικός 60, 2 92, 25

Ξέρξης 155, 3 179, 24

Ξυάρις 59, 6

Ὀδυσσεύς 3, 18

Ὀινόμαχος 4, 5. 12. 15. 20

Ὀκταβιανός 150, 19

Ὀκτάβιος 150, 19

Ὀκτώβριος 48, 2 49, 19 60, 8
159, 3 161, 20*. 21. 162, 1. 12
163, 3. 10. 13 164, 1 169, 10

Ὀλυμπιάς 74, 6 143, 8

Ὀμηρος 104, 4

Ὀππική 7, 18

Ὀράτιος 63, 15

Ὀρειβάσιος 157, 6

Ὀρφεύς 107, 11 109, 18

Ὀσιρις 22, 2 101, 20 109, 15
136, 5. 6

Ὀστία 133, 4

Ὀύλιος Τραϊανός 81, 20

Ὀύμβρια 139, 16

Ὀύμβρος 19, 16

Ὀύρανία 32, 4

Ὀύρανός 55, 19 117, 1. 6. 26
135, 8 171, 2 176, 8

Παγκρατής 108, 7

Παλατῖνος 173, 6

Παλάτιον 10, 21 15, 1. 12 16,
11 68, 4 113, 10 173, 2 179, 6

Παλλάδιον 78, 9

Πάμφυλοι 116, 20

Πάν 37, 20 59, 15 155, 19

Πανδώρη 8, 3

Πάνεμος 60, 3

Πάρθος 37, 12. 15

Πάρκαι 48, 17

Πασινόη 179, 16

Πασιφάη 117, 12

Πατούλκιος 63, 14

Πατρίμιος 63, 12

Παῦνί 60, 7

Παχών 60, 7

Πελοπόννησος 4, 22 131, 12

Πέλοψ 4, 14. 19

Πέλται 139, 22

Πενία 172, 13

Περγαμηνός 14, 14

Περιπατητικός 146, 21

Περίτιος 60, 2

Περσεφόνη 106, 22 168, 1

Περσεύς 81, 11

Πέρσης 37, 12 90, 10 110, 5
155, 23 156, 5. 7. 9. 12. 16.
24 179, 22. 25

Περσικός 157, 2 179, 20

Περσίς 102, 9

Πηλείων 111, 23

Πηλεύς 178, 12

Πηλούσιον 113, 4

Πισαῖος 4, 6

Πλακεντία 69, 11

Πλειάδες 162, 8 163, 13

Πλούτων 83, 13. 18 88, 25 114,
16 162, 17 168, 1

Πολιάς 180, 2

Πομπήιος ὁ Μέγας 161, 8

- Πομπήλιος 9, 15
 Ποντικός 99, 18
 Ποπάνων 65, 2
 Ποσειδών 59, 24
 Ποσειδών 4, 4 7, 4 89, 22 172, 5
 Πόρος 172, 14
 Ποταμία 179, 2
 Πραινέστιος 173, 3
 Πρύμος 91, 14
 Προμηθεύς 123, 21
 Προυσίας 139, 18
 Πτολεμαῖος 14, 11. ὁ Φιλάδελφος
 103, 25
 Πυανεψιδών 59, 23
 Πυθαγόρας 9, 15
 Πυθαγόρειος 27, 7
 Πύθιος 166, 2
 Πυριγενής 108, 7
 Πυριφλεγέθων 91, 7 167, 21
 Πυρόεις 25, 3 92, 24

 Ράμνιτες 17, 4
 Ρέα 155, 20
 Ρέμος 168, 10
 Ρήγιον 139, 12
 Ροσάλια 132, 7
 Ρ. Ροντίλιος 142, 16
 Ρωμαϊκός 13, 10 18, 6 74, 16
 88, 7. 14 102, 5 112, 19
 Ρωμαῖος 1, 11 2, 1. 12. 15 7,
 5. 14 10, 15 12, 5. 9. 20. 23
 13, 1. 12 14, 1. 12. 18. 19. 21.
 24 15, 3 16, 17 17, 2. 16 18,
 5 20, 5 21, 20 24, 22. 23 40,
 4 41, 4. 6 42, 9 44, 16 46, 8.
 14 47, 6 48, 15 50, 4 55, 6
 56, 16 57, 25. 28 60, 7. 19 61,
 5. 8. 13. 18 63, 4. 11 66, 4.
 11. 12. 15. 19 69, 10. 21 72, 1
 76, 22 78, 5 81, 22 83, 4. 10
 84, 14 86, 16 87, 8. 14 88, 9.
 13 89, 12 90, 9 91, 12 92, 1.
 20 98, 26 105, 10 106, 16 107,
 14 110, 25 112, 19 114, 15
 115. 20 118, 2. 10 120, 6 125,
 1 127, 3. 16 129, 4 132, 7. 12
 134, 4. 16 135, 17 137, 1 139,
 5 140, 10 143, 3 144, 3. 15
 147, 7 149, 12 150, 8. 17 151,
 1. 8 154, 10 158, 15 159, 23
 161, 3. 22. 25 162, 9 165, 4.
 20 168, 22 169, 5 173, 17. 18
 174, 6 179, 17 180, 10. 13. 20.
 23. 24
 Ρώμη 6, 22 8, 5 9, 8 14, 13
 40, 23 68, 1 69, 19 86, 12. 20
 89, 19 90, 6 91, 14 104, 23
 112, 14 124, 22. 25 125, 9. 27
 126, 16 133, 3. 5 150, 7 152,
 12. 13. 22 161, 4 165, 7 168,
 20 173, 1
 Ρωμύλιος 101, 1
 Ρωμύλος 6, 21 8, 5. 14 9, 10
 10, 12 12, 12 86, 21 101, 3
 118, 6 124, 14. 21 125, 25. 27
 126, 3 141, 16 150, 23 168, 10
 169, 12. 14. 15. 18 180, 12
 Ρῶμος 91, 14 104, 22

 Σαβάζιος 106, 21
 Σαβῶθ 111, 3 183, 18
 Σαβῖνος 1, 14. 15 113, 17 138, 1
 Σάγκος 138, 1
 Σάλιοι 64, 16 112, 8
 Σαμβήθη 102, 10
 Σάμιος 69, 12. 15 103, 7
 Σάμος 69, 17
 Σαρακηνός 157, 3
 Σαρδιανός 1, 12 123, 17
 Σάρδεις 59, 5. 6. 10
 Σαρδόνιος γέλως 87, 23
 Σαρδά 87, 22
 Σατοῦρνος 65, 14
 Σάτνροι 108, 16
 Σαφάτ 63, 4
 Σεβήρης ὁ βασιλεὺς τῶν Ρω-
 μαίων 7, 5
 Σεργήνες 179, 10. 14
 Σελήνη 5, 11 et passim
 Σεμέλη 107, 5. 11 108, 21
 Σεμεντίλιος 161, 23 169, 9
 Σεξιτίλιος 47, 19 150, 1

Σέρβιος Τοῦλλος 152, 13
 Σεπτέμβριος 47, 19 60, 8 61, 6
 158, 13*. 16 159, 16 161, 18
 Σεπτιμούνδιος 172, 23
 Σθενέβοια 178, 11
 Σιβάν 60, 5
 Σίβυλλα 102, 5. 7. 26 103, 12.
 16
 Σιβύλλιος 73, 17
 Σικανία 139, 14
 Σικανός 16, 20
 Σικελία 123, 7 131, 12 139, 8.
 15. 17 153, 24 162, 19 170, 9
 Σικελιώτης 11, 18 135, 12
 Σικυνώνιος 37, 19. 25 40, 2
 Σίνων 156, 14
 Σικηνίτης 110, 13 143, 14
 Σικυπίων 74, 5
 Σικροφοριών 59, 22
 Σκύθης 36, 17. 18. 20 37, 10.
 13—15
 Σούπερβος 87, 17. 24
 Σοφοκλῆς 151, 11. 14. 19
 Σπερχειός 78, 9
 Στίλβων 28, 17
 Στρήνα 67, 20
 Στρογγύλη 154, 4
 Σύβαρις 52, 2
 Συρία 117, 5
 Σύρος 128, 20 155, 5
 Σύφαξ 142, 15
 Σωκράτης 3, 2 9, 17 27, 12
 Σώπατρος ὁ τελεστής 65, 21
 Σωφροσύνη 172, 8
 Ταραντῖνος 34, 1 69, 13
 Τάρας 69, 14
 Ταρκύνιος: Πρίσκιος 104, 23.
 Σούπερβος 87, 16. 23 88, 8
 Ταρπήιος 173, 3
 Τάρταρος 91, 7 167, 21 175, 3
 Τεβέθ 60, 4
 Τελεστορίδης 64, 10
 Τέννης 178, 12
 Τεύτονες 165, 12
 Τηθύς 176, 3. 4

Τηλέγονος 67, 24
 Τιβέριος 163, 5
 Τιβούρτιος 103, 15 173, 3
 Τίγρης 131, 13 156, 4
 Τιτᾶνες 107, 1
 Τιτανικός 171, 14 172, 2
 Τίτιος 17, 4
 Τιμῶλος 123, 18
 Τραϊανός 70, 14 81, 20 82, 5. 9
 Τριοδίτις 44, 4
 Τριτογένεια 80, 17 81, 8
 Τρίτων 80, 19 121, 3
 Τριτωνίς 80, 18
 Τροία 163, 19
 Τρωάδες 156, 3
 Τρωαλοδύται 144, 18
 Τρῶες 156, 3
 Τρωϊκός 103, 6
 Τυβί 60, 6
 Τυνδάρεως 166, 6. 12
 Τυρρηνός 16, 18
 Τυφών 101, 21 136, 5
 Τύχη 70, 15. 17. 20 101, 23
 161, 8. 13. ἔφορος 172, 8
 Ὑδάσπης 51, 17
 Ὑπάτη 11, 3
 Ὑπερβερεταῖος 60, 1
 Ὑπεριονίδης 22, 4. 6
 Ὑποπλάκιοι Θῆβαι 82, 11
 Ὑστάσπης 21, 1
 Φάβιος 179, 17. ὁ βουλευτής 79,
 18
 Φαέθων 30, 17 169, 24
 Φαίνων 33, 3
 Φαμενώθ 60, 6
 Φαραά 182, 18
 Φαρμουθί 60, 7
 Φαωφί 60, 6
 Φέβερ 83, 12
 Φεβρουά 83, 2. 3
 Φεβρουᾶλις 84, 13
 Φεβρουάριος 10, 13 40, 7. 12
 47, 18 48, 6. 12 49, 14 60, 9
 63, 6 78, 14 79, 4. 7. 11. 13.

- 16 83, 1*. 2. 9 84, 11 114, 15
 184, 4. 7
 Φεβρονᾶτα 84, 12
 Φεβρονᾶτος 84, 11
 Φεβροῦς 83, 5
 Φθάν 135, 10
 Φιλαδέλφεια 65, 11 113, 5. 7
 154, 5
 Φιλάδελφος 104, 1
 Φιλόλαος 9, 5
 Μ. Φλάβιος γραμματιστής Ἰτα-
 λός 2, 13
 Φλώρα 89, 19 125, 8 126, 16
 Φοίβη 44, 10
 Φοίνικες 2, 17 11, 14 111, 3
 118, 17 123, 1 142, 14. 21
 170, 3 183, 19
 Φοινικινός 179, 18
 Φορδικάλια 124, 11
 Φορτοῦνα 72, 3
 Φρυγία 139, 22
 Φρύγιος 20, 15 103, 15
 Φντώ 103, 7
 Φωσφόρος 31, 20
 Χααί 147, 22
 Χαλδαϊκός 103, 24 159, 7
 Χαλδαῖος 102, 9 103, 17
 Χαλδῆς 103, 16
 Χαλκιδικός 36, 7
 Χαναναῖος 103, 21
 Χάριτες 122, 6
 Χασελέθ 60, 4
 Χθών 179, 13
 Χοιάν 60, 6
 Χριστός 104, 7. 18
 Χρυσορρόας 144, 8
 Ὀκεανός 117, 8 148, 24 176, 4
 Ὄρος 22, 2

B. G. TEUBNER

IN LEIPZIG UND BERLIN.

Junii 1910.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigegefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zurzeit gegen 550 Bände, die bei einmaligem Bezuge statt ca. 1800 Mark geheftet, 2050 Mark gebunden zum Vorzugspreise von ca. 1350 Mark, bzw. 1600 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig in Leinwand gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen seit Anfang 1909.

a. Griechische Schriftsteller.

Aeliani de nat. anim. ll. XVII, var. hist., epist., fragmm. Rec. R. Hercher. 2 voll. <i>M.</i> 12.20 13.20. — varia historia. Rec. R. Hercher. <i>M.</i> 1.50 1.90. Aeneae commentarius poliorceticus. Rec. A. Hug. <i>M.</i> 1.35 1.75. * — tacticus. Ed. R. Schöne. [U. d. Pr.] Aeschinis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II. min. <i>M.</i> 2.80 3.30. — — — Ed. maior (m. Index v. Preuss). <i>M.</i> 9.20 9.80. Aeschyli tragoediae. Iter. ed. H. Weil. <i>M.</i> 2.40 3.— Einzelu jede Tragödie (Agamemnon. Choëphorae. Eumenides. Persae. Prometheus. Septem c. Th. Supplices) <i>M.</i> —.40 —.70. — cantica. Dig. O. Schroeder. <i>M.</i> 2.40 2.80. —] Scholia in Persas. Rec. O. Dähnhardt. <i>M.</i> 3.60 4.20. Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm. <i>M.</i> —.90 1.30. Alciphronis Rhetoris epistularum lib. IV. Ed. M. A. Schepers. <i>M.</i> 3.20 3.60. Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A. Brinkmann. <i>M.</i> 1.— 1.25. Allypius: s. Musici.	Ammo: s. Maximus. Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II. <i>M.</i> 1.— 1.40. Anaritius: s. Euclid. suppl. Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. III. <i>M.</i> 1.40 1.80. Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reifferscheid. 2 voll. <i>M.</i> 7.50 8.60. *Anonymi chronographia syntomos e cod. Matrit. No. 121 (nunc 4701). Ed. Ad. Bauer. <i>M.</i> 2.— 2.40. Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi. Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan. Ed. H. Stadtmueller. Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII). <i>M.</i> 6.— 6.60. Vol. II. P. 1: Pal. I. VII (Plan. I. III). <i>M.</i> 8.— 8.60. [P. 2 in Vorb.] *Vol. III. P. 1: Pal. I. IX. (Epp. 1—563. Plan. I. I) <i>M.</i> 8.— 8.60. [P. 2 in Vorb.] — lyrica s. lyr. Graec. rell. Ed. Th. Bergk. Ed. IV cur. E. Hiller et O. Crusius. <i>M.</i> 3.— 3.60. Antiphontis orationes et fragmenta. Ed. Fr. Blaß. Ed. II. <i>M.</i> 2.10 2.50. Antonini, M. Aurel., commentarr. ll. XII. Rec. I. Stich. Ed. II. <i>M.</i> 2.40 2.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Antoninus Liberalis: s. *Mythographi*.
Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg. *M.* 1.20 1.60.
Apollodori bibliotheca: s. *Mythographi*. Vol. I.
Apollonius Pergaeus. Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. *M.* 9.— 10.—
Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M.* 1.50 1.90.
Appiani hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. 2 voll. [Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Viereck. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.] *M.* 10.50 11.60.
Archimedis opera omnia. Ed. et Latine vertit I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.— 19.80. *Ed. II. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.
Aristeae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M.* 4.— 4.50.
Aristophanis comediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. *M.* 4.— 5.—
 Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax. *M.* 2.—, 2.50.
 — II: Aves, Lysistrata, Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus. *M.* 2.— 2.50.
 Einzeln jedes Stück *M.* —.60 —.90.
 *— cantica. Dig. O. Schroeder. *M.* 2.40 2.80.
Aristotelis ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—
 — de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.
 — ethica Nicomachea. Rec. Fr. Susemihl. Ed. II cur. O. Apelt. *M.* 2.40 2.80.
 — magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.20 1.60.
 [— ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitiis I. rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.20.
 — politica. Post Fr. Susemihlium rec. O. Immisch. *M.* 3.— 3.50.
 — oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.50 1.90.
 — Πολιτικά Αθηναίων. Ed. Fr. Blass. Ed. IV. *M.* 1.80 2.20.
 *— — Post Fr. Blassium ed. Th. Thalheim. *M.* 1.50 1.90.
 — de animalibus historia. Ed. L. Dittmeyer. *M.* 6.— 6.60.
 — de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. *M.* 2.80 3.20.
 *— de animalium motu. Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]
 — physica. Rec. C. Prantl. [z. Zt. vergr. Neuaufl. i. Vorb.]
 — de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M.* 1.80 2.20.
 — quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomonica. Rec. O. Prantl. *M.* —.60 —.90.

Aristotelis quae feruntur de plantis, de mirab. ansculat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melisso Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M.* 3.— 3.40.
 — de anima II. III. Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.20 1.60.
 — parva naturalia. Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.80 2.20.
 — metaphysica. Rec. Guil. Christ. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.
 — qui fereb. libror. fragmenta. Coll. V. Rose. *M.* 4.50 5.—
 [— —] Divisiones quae vulgo dicuntur Aristoteleae. Ed. H. Mutschmann. *M.* 2.80 3.20.
 — s. a. Musici.
Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht [z. Zt. vergr.]
 — quae exstant omnia. Ed. A. G. Roos Vol. I. Anabasis. Ed. maior. Mit 1 Tafel. *M.* 3.60 4.20.
 — Anabasis. Ed. A. G. Roos. Ed. minor. *M.* 1.80 2.20.
 — scripta minora. Edd. R. Hercher et A. Eberhard. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.
Athenaei dipnosophistae II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
Autolycei de sphaera quae movetur I., de orbitibus et occasibus II. II. Ed. Fr. Hultsch. *M.* 3.60 4.—
Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller Ed. maior. *M.* 8.40 9.— Rec. O. Crusius Ed. minor. *M.* 4.— 4.60.
 — — Ed. F. G. Schneidewin. *M.* —.60 1.—
Bacchius: s. Musici.
Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blass Ed. III. *M.* 2.40 2.90.
Batrachomyomachia: s. Hymni Homerici.
Bio: s. Bucolici.
Blemyomachia: s. Eudocia Augusta.
Bulicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens Ed. II. *M.* —.60 1.—
Caecilii Calactini fragmenta. Ed. R. Ofenloch. *M.* 6.— 6.60.
Callistratus: s. Philostratus (min.).
Callimachi de vita S. Hypatii I. Edd. Sen Philol. Bonn. sodales. *M.* 3.— 3.40.
Cassianus Bassus: s. Geoponica.
Cebetis tabula. Ed. C. Praechter. *M.* —.60 —.90.
Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M.* 6.80 7.40.
Claudianus: s. Eudocia Augusta.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Cleomedis de motu circulari corporum caelestium** II. II. Ed. H. Ziegler. *M.* 2.70 3.20.
- Colluthus: s. Tryphiodorus.**
- Cornuti theologiae Graecae compendium.**
Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2.—
- Corpusculum poesis epicae Graecae ludibundae.** Edd. P. Brandt et C. Wachsmuth. 2 fasc. *M.* 6.— 7.—
- *Damasii vita Isidori.** Ed. J. Hardy. [In Vorb.]
- Demades: s. Dinarchus.**
- Demetrii Cydon. de contemn. morte or.**
Ed. H. Deckelmann. *M.* 1.— 1.40.
- *Demetrii Τύποι Ἐπιστολικοί et Libanii Ἐπιστολῆται Χαρακτήρες** ed. V. Weichert. [U. d. Presse.]
- Demosthenis orationes.** Rec. G. Dindorf. Ed. IV. cur. Fr. Blass. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. je *M.* 2.80 3.20. Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. je *M.* 1.80 2.20. 6 partes. je *M.* —.90 1.20.
- Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri. *M.* —.90 1.20.
- I. Pars 2. De corona. De falsa legatione. *M.* —.90 1.20.
- II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androktionem. Adversus Aristocratem. *M.* —.90 1.20.
- II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Lacritum. Pro Phormione. In Pantaenetum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de dote. *M.* —.90 1.20.
- III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem. *M.* —.90 1.20.
- III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neeram. Oratio funebri. Amatoria. Proemia. Epistolae. Index historicus. *M.* —.90 1.20.
- Didymus de Demosthene.** Rec. H. Diels et W. Schubart. *M.* 1.20 1.50.
- Dinarchi orationes adiectis Demadis qui fertur fragmentis** ἔπερ τῆς δωδεκαετίας. Ed. Fr. Blass. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- Diodori bibliotheca hist.** Edd. Fr. Vogel et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I—III. je *M.* 6.— 6.60. Vol. IV. *M.* 6.80 7.40. Vol. V. *M.* 5.— 5.60. [Vol. VI in Vorb.]

- Diodori bibliotheca hist.** Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u. II. [Vergr.] Vol. III u. IV. je *M.* 3.— Vol. V. *M.* 3.75.
- Diogenis Oenoandensis fragmenta.** Ord. et expl. J. William. *M.* 2.40 2.80.
- Dionis Cassii Cocceiani historia Romana.**
Ed. J. Molber. 5 voll. Vol. I. *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 4.80 5.40. [Die weiteren Bände in Vorb.]
- Ed. L. Dindorf. 5 voll. je *M.* 2.70. [Vol. I—III vergr.]
- Dionis Chrysostomi orationes.** Rec. L. Dindorf. 2 voll. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. *M.* 2.70 3.60. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]
- Dionysi Halic. antiquitates Romanae.** Ed. C. Jacoby. 4 voll. *M.* 16.— 18.40.
- opuscula. Edd. H. Usener et L. Rademacher. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.
- Vol. II. Fasc. I. *M.* 7.—
- * — Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]
- Diophanti opera omnia c. Gr. commentt.**
Ed. P. Tannery. 2 voll. *M.* 10.— 11.—
- Divisiones Aristotelae, s. Aristoteles.**
- Eclogae poetarum Graec.** Ed. H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.
- Epicorum Graec. fragmenta.** Ed. G. Kinkel. Vol. I. *M.* 3.— 3.50.
- Epicteti dissertationes ab Arriano dig.** Rec. H. Schenkl. Acc. fragmm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. *M.* 10.— 10.80. Ed. minor. *M.* 6.— 6.60.
- Epistulae privatae graecae in pap. aet. Lagid. serv.** Ed. St. Witkowski. *M.* 3.20 3.60.
- Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi** III. 1.
- *Erotescriptores Graeci.** Ed. A. Mewaldt. [In Vorb.]
- Euclidis opera omnia.** Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.
- Voll. I—V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. *M.* 24.60 27.60.
- VI. Data. Ed. H. Menge. *M.* 5.— 5.60.
- VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M.* 5.— 5.60. [Forts. in Vorb.]
- — — Supplem.: Anaritii comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. *M.* 6.— 6.60.
- : s. a. Musici.
- Endociae Augustae, Procli Lycii, Claudiani carm. Graec. rell.** Acc. Blemymachiae fragmm. Rec. A. Ludwig. *M.* 4.— 4.40.
- — — — — violarium. Rec. I. Flach. *M.* 7.50 8.10.

*Euripidis cantica dig. O. Schroeder.
[Unter der Presse.]

— tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III.
3 voll. *M.* 7.80 9.30.

Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae
Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae
Hercules furens. Supplices. Hippo-
lytus. *M.* 2.40 2.90.

— II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia
Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes.
Rhesus. Troades. Phoenissae.
M. 2.40 2.90.

— III: Perditarum tragoediarum frag-
menta. *M.* 3.— 3.50.

Einzel. jede Tragödie *M.* —.40 —.70.

Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll.
M. 23.60 25.80.

Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.

Fabulae Romanenses Graec. conscr. Rec.
A. Eberhard. Vol. I. [Vergr. Forts.
erscheint nicht.]

Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis.
Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.

Florilegium Graecum in usum primi gym-
nasiorum ordinis collectum a philologis
Afranis. kart. Fasc. 1—10 je *M.* —.50;
Fasc. 11—15 je *M.* —.60.

Hierzu unentgeltlich an Lehrer: Index
argumentorum et locorum.

Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.

Galenii Pergameni scripta minora. Rec.
I. Marquardt, I. Müller, G. Helm-
reich. 3 voll. *M.* 7.50 9.20.

— institutiologica. Ed. C. Kalbfleisch.
M. 1.20 1.60.

— de victu attenuante I. Ed. C. Kalb-
fleisch. *M.* 1.40 1.80.

— de temperamentis. Ed. G. Helm-
reich. *M.* 2.40 2.80.

— de usu partium II. XVII. Rec. G.
Helmreich. 2 voll. Vol. I. Libb. I—VIII.
Vol. II. Libb. IX—XVII. je *M.* 8.— 8.60.

Gaudentius: s. Musici.

Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de
re rustica eclogae. Rec. H. Beckh.
M. 10.— 10.80.

Georgii Acropol. annales. Rec. A. Heisen-
berg. Vol. I. II. 11.60 14.—

Georgii Cypri descriptio orbis Romani.
Acc. Leonis imp. diatyposis genuina.
Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph.
M. 3.— 3.50.

Georgii Monachi Chronicon. Ed. C. de
Boor. Vol. I. II. *M.* 18.— 19.20.

Hellodori Aethiopie. II. X. Ed. I. Bekker.
M. 2.40 2.90.

Hephaestionis enchiridion. c. comm. vet.
ed. M. Consbruch. *M.* 8.— 8.60.

*Heracliti quaestiones Homericae. Edd.
Societatis Philologiae Bonnensis sodales.
M. 3.60 4.—

—: s. a. Mythographi.

Hermippus, anon. christ. de astrologia
dialogus. Edd. C. Kroll et P. Vier-
eck. *M.* 1.80 2.20.

Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII.
Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.

Herodoti historiarum II. IX. Ed. H. R.
Dietrich. Ed. II cur. H. Kallenberg.
2 voll. [je *M.* 1.35 1.80] *M.* 2.70 3.60.

Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2.
M. —.80 1.10.

Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* —.80 1.10.

— II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6.
M. —.60 —.90.

Fasc. II: Lib. 7. *M.* —.45 —.75.

Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* —.60 —.90.

*Herondae mimiambi. Acc. Phoenicis
Coronistae, Mattii mimimb. fragmm. Ed.
O. Crusius. Ed. IV minor. *M.* 2.40 2.80.
Ed. maior. [U. d. Pr.]

Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Druck-
werke u. Automatentheater, gr. u. dtsh. v.
W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragm. üb.
Wasseruhren, Philons Druckw., Vitruv z.
Pneumatik. *M.* 9.— 9.80. Suppl.: D. Gesch.
d. Textüberliefgr. Gr. Wortregister. *M.* 3.—
3.40.

— Vol. II. Fasc. I. Mechanik u.
Katoptrik, hrsg. u. übers. von L. Nix u.
W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus
Olympiodor, Vitruv, Plinius, Cato,
Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. *M.* 8.—
8.80.

— Vol. III. Vermessungslehre u.
Dioptra, griech. u. deutsch hrsg. von H.
Schöne. M. 116 Fig. *M.* 8.— 8.80.

Hesiodi carmina. Rec. A. Rzach. Ed. II.
M. 1.80 2.30.

Hesychii Milesii qui fertur de viris III. I.
Rec. I. Flach. *M.* —.80 1.10.

Hieroclis synecdemus. Acc. fragmenta ap.
Constantinum Porphyrog. servata et
nomina urbium mutata. Rec. A. Burck-
hardt. *M.* 1.20 1.60.

Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena
comm. Rec. C. Manitius. *M.* 4.— 4.60.

Hippocratis opera. 7 voll. Rec. H. Kueh-
wein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab.
phototyp.). *M.* 6.— 6.60. Vol. II
M. 5.— 5.50. [Fortsetz. noch unbestimmt.]

Historici Graeci minores. Ed. L. Din-
dorf. 2 voll. [z. Zt. vergr. Neubearb. in
Vorb.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Homeri carmina.** Ed. Guil. Dindorf: Ilias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20. [In 1 Band geb. *M.* 2.—.] Pars I: II. 1—12. Pars II: II. 13—24. **Odyssea.** Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20. [In 1 Band geb. *M.* 2.—.] Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24. ——— Rec. A. Ludwich. 2 voll. Ed. min. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
- Hymni Homerici acc. epigrammatis et Batrachomyomachia.** Rec. A. Baumeister. *M.* —.75 1.10.
- Hyperidis orationes.** Ed. Fr. Bläß. Ed. III. [Vergr. Neubearb. v. Jensen in Vorb.]
- Iamblichi protrepticus.** Ed. H. Pistelli. *M.* 1.80 2.20. ——— de communi math. scientia I. Ed. N. Festa. *M.* 1.80 2.20. ——— in Nicomachi arithm. introduct. I. Ed. H. Pistelli. *M.* 2.40 2.80.
- * ——— **vita Pythagorae.** Ed. L. Deubner. [In Vorb.]
- Ignatius Diaconus: s. Babrius u. Nicephorus.**
- Inc. auct. Byzant. de re milit. I.** Rec. R. Vári. *M.* 2.40 2.80.
- Inscriptiones Graecae ad illustrandas dialectos selectae.** Ed. F. Solmsen. *Ed. III. *M.* 1.60 2.—
- * ——— **Latinae Graecae bilingues.** Ed. F. Zilken. [In Vorb.]
- Ioannes Philoponus: s. Philoponus.**
- Iosephi opera.** Rec. S. Q. Naber. 6 voll. *M.* 26.— 29.—
- Isaei orationes.** Ed. C. Scheibe. *M.* 1.20 1.60. ——— Ed. Th. Thalheim. *M.* 2.40 2.80.
- Isocratis orationes.** Rec. H. Benseler. Ed. II cur. Fr. Blass. 2 voll. *M.* 4.— 4.80.
- * **Juliani imp. quae supers. omnia.** Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. [Vergr. Neubearbeit. von Fr. Cumont u. J. Bidez in Vorb.]
- Iustiniani imp. novellae.** Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. *M.* 10.50 11.60. ——— Appendix (I). *M.* —.60 1.— ——— Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. *M.* 1.20 1.60.
- Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius.**
- * **Libanii opera.** Rec. R. Foerster. Vol. I—V. *M.* 55.— 59.40. Vol. VI. [Unter d. Presse.]
- * ——— **Ἐπιστολμαῖοι Χαράντης** s. Demetrius.
- Luciani opera.** Rec. C. Jacobitz. [6 part. je *M.* 1.05 1.40.] 3 voll. *M.* 6.30 7.50. ——— Ed. N. Nilén. Vol. I. Fasc. I. lib. I—XIV. *M.* 2.80 3.20. Fasc. II [U. d. Pr.]
- Luciani opera Prolegg.** *M.* 1.— 1.25.
- [—] **Scholia in Lucianum.** Ed. H. Rabe. *M.* 6.— 6.60.
- Lycophronis Alexandra.** Rec. G. Kinkel. *M.* 1.80 2.20.
- Lycurgi or. in Leocratem.** Ed. Fr. Blass. Ed. maior. *M.* —.90 1.30. Ed. minor. *M.* —.60 —.90.
- Lydi I. de ostentis et Calendaria Graeca omnia.** Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. *M.* 8.— 6.60. ——— de mensibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.20 5.80. ——— de magistratibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.— 5.60.
- Lysiae orationes.** Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. *M.* 3.— 3.60. Ed. minor. *M.* 1.20 1.60.
- Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis.** Edd. soc. philol. Bonn. sodales. *M.* 2.40 2.80.
- Maximi et Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica.** Rec. A. Ludwich. *M.* 1.80 2.20.
- * **Maximi Tyrii philosophumena.** Ed. H. Hobein. *M.* 12.— 12.60.
- * **Menandrea.** Ed. A. Körte. Ed. maior *M.* 3.— 3.40. Ed. minor *M.* 2.— 2.40.
- Metrici scriptores Graeci.** Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephæstion. *M.* 2.70 3.20.
- Metrologorum scriptorum reliquiae.** Ed. F. Hultsch. 2 voll. Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Romani. *M.* 2.40 2.80.] *M.* 5.10 6.—
- Moschus: s. Bucolici.**
- Musici scriptores Graeci.** Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudenius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. *M.* 9.— 9.80.
- * ——— **Supplementum: Melodiarum rell.** *M.* 1.20 1.60.
- Musonii Rufi reliquiae.** Ed. O. Hense. *M.* 3.20 3.80.
- Mythographi Graeci.** Vol. I: Apollodori bibliotheca, Pediaisimi lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. *M.* 3.60 4.20. ——— Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. περί ἑρωτικῶν παθήματων, ed. P. Sokolowski. **Antonini Iuliani Bibliotheca μεταμορφώσεων συναγωγῇ**, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80. ——— Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catasterismi. Ed. Olivieri. *M.* 1.20 1.60. ——— Vol. III. Fasc. II: Palaephati περί ἀπίστων, Heracliti lib. περί ἀπίστων, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. *M.* 2.80 3.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Naturalium rerum scriptores Graeci minores.** Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. *M.* 2.70 3.10.
- Nicephori archiepiscopi opusce. hist.** Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. *M.* 3.30 3.70.
- **Blemmydae curr. vitae et carmina.** Ed. A. Heisenberg. *M.* 4.— 4.40
- Nicomachi Geraseni introductionis arithm. II. II.** Rec. R. Hoche. *M.* 1.80 2.20.
- : s. a. Musici.
- Nonni Dionysiacorum II. XLVIII.** Rec. A. Koehly. Voll. I u. II. je *M.* 6.— 6.50.
- * — Rec. A. Ludwich. Vol. I. Libri I—XXIV. *M.* 6.— 6.60. Vol. II. [U. d. Pr.]
- **paraphrasis s. evangelii Ioannei.** Ed. A. Scheindler. *M.* 4.50 5.—
- * **Olympiodori in Plat. Phaeton.** Ed. W. Norvin. [In Vorb.]
- Palaephatus: s. Mythographi.**
- Parthenius: s. Mythographi.**
- Patrum Nicaenorum nomina Graece, Latine, Syriace, Coptice, Arabice, Armeniace.** Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.
- Pausaniae Graeciae descriptio.** Rec. Fr. Spiro. Voll. I—III. *M.* 7.60 9.—
- Pediasimus: s. Mythographi.**
- Philodemi volumina rhetorica.** Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. *M.* 11.— 12.60.
- **de musica II.** Ed. I. Kempe. *M.* 1.50 2.—
- **π. οὐρονουλας** lib. Ed. Chr. Jensen. *M.* 2.40 2.80.
- * — **π. τοῦ κατ' Ὀμηρον ἀγαθοῦ βασιλέως** lib. Ed. Al. Olivieri. *M.* 2.40 2.80.
- Philoponi de opificio mundi II.** Rec. W. Reichardt. *M.* 4.— 4.60.
- **de aeternitate mundi c. Proclum.** Ed. H. Rabe. *M.* 10.— 10.80.
- Philostrati (mal.) opera.** Ed. C. L. Kayser. 2 voll. [z. Zt. vergl.]
- **imagines.** Recc. O. Benndorf et C. Schenkl. *M.* 2.80 3.20.
- Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones.** Recc. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M.* 2.40 2.80.
- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini.** Rec. R. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. *M.* 14.— 15.20.
- Phoenix Coloph.: s. Herondas.**
- Pindari carmina.** Ed. W. Christ. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.
- ed O Schroeder. *M.* 2.40 2.80.
- [—] **Scholia vetera in Pindari carmina.** 2 voll. Vol. I. Scholia in Olympionicas. Rec. A. B. Drachmann. *M.* 8.— 8.60. [Vol. II in Vorb.]

Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermanniet M. Wohlrab. 6 voll. *M.* 14.— 17.50. [Voll. I. III. IV. V. VI. je *M.* 2.40 3.— Vol. II. *M.* 2.— 2.50.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis.

Crito. Phaedo. *M.* —.70 1.—

— 2. Cratylus. Theaetetus. *M.* 1.— 1.40.

— 3. Sophista. Politicus. *M.* 1.— 1.40.

— 4. Parmenides. Philebus. *M.* —.90 1.30.

— 5. Convivium. Phaedrus. *M.* —.70 1.—

— 6. Alcibiades I et II. Hipparchus.

Erastae. Theages. *M.* —.70 1.—

— 7. Charmides. Laches. Lysis. *M.* —.70 1.—

— 8. Euthydemus. Protagoras. *M.* —.70 1.—

— 9. Gorgias. Meno. *M.* 1.— 1.40.

— 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. *M.* —.70 1.—

— 11. Rei publicae libri decem. *M.* 1.80 2.20.

— 12. Timaeus. Critias. Minos. *M.* 1.— 1.40.

— 13. Legum libri XII. Epinomis. *M.* 2.40 3.—

— 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M.* 1.20 1.60.

— 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia, Timaei glossar, indices. *M.* 2.— 2.40.

Inhalt von Nr. 1—3 = Vol. I.

— 4—6 = Vol. II.

— 7—10 = Vol. III.

— 11. 12 = Vol. IV.

— 13 = Vol. V.

— 14. 15 = Vol. VI.

Plotini Enneades praem. Porphyrii de vita

Plotini deque ordine librorum eius libello.

Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M.* 9.— 10.20.

Plutarchi vitae parallelae. Rec. C. Sintenis. 5 voll. Ed. II. *M.* 13.60 16.10. [Vol. I.

M. 2.80 3.30. Vol. II. *M.* 3.40 4.—. Voll.

III—IV. je *M.* 2.50 3.—. Vol. V. *M.* 2.40

2.80.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et

Numa, Solon et Publicola. *M.* 1.50 1.90.

— 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. *M.* 1.50 1.90.

— 3. Timoleon et Aemilius Paulus, Pelopidas et Marcellus. *M.* 1.20 1.60.

— 4. Aristides et Cato, Philopemen et Flaminius, Pyrrhus et Marius.

M. 1.40 1.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Plutarchi vitae parallelae.

Nr. 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. *M.* 1.20 1.60.

— 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. *M.* 1.— 1.40.

— 7. Agesilaus et Pompeius. *M.* 1.— 1.40.

— 8. Alexander et Caesar. *M.* 1.— 1.40.

— 9. Phocion et Cato minor. *M.* —.80 1.10.

— 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. *M.* —.80 1.10.

— 11. Demosthenes et Cicero. *M.* —.80 1.10.

— 12. Demetrius et Antonius. *M.* —.80 1.10.

— 13. Dio et Brutus. *M.* 1.20 1.60.

— 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. *M.* 1.40 1.80.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.

— 3— 5 = Vol. II.

— 6— 8 = Vol. III.

— 9—12 = Vol. IV.

— 13. 14 = Vol. V.

— Edd. Cl. Lindskog, J. Mewaldt et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]

— moralia. Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je *M.* 5.— 5.60.

Ptolemaei declamationes duae. Rec. H. Hinck. *M.* 1.— 1.40.

Polyaeni strategematicon II. VIII. Rec. E. Woelfflin. Ed. II cur. J. Melber. *M.* 7.50 8.—

Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. 5 voll. *M.* 20.60 23.60.

Polystрати Epic. π. ἀλόγον καταφρονήσεως. Ed. C. Wilke. *M.* 1.20 1.60.

Porphyrii opuscc. sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 3.— 3.50.

— sententia ad intelligibilia ducentes. Ed. B. Mommert. *M.* 1.40 1.80.

—: s. a. Plotinus.

Procli Lycii carmina: s. Eudocia Augusta.

Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii. Rec. G. Friedlein. *M.* 6.75 7.30.

— in Platonis rem publicam commentarii. Ed. G. Kroll. 2 voll. Vol. I. *M.* 5.— 5.60. Vol. II. *M.* 8.— 8.60.

— in Platonis Timaeum commentaria. Ed. E. Diehl. Vol. I—III. *M.* 30.— 32.20.

— in Platonis Cratylum commentaria. Ed. G. Pasquali. *M.* 3.— 3.40.

*— hypotyposis astronomicarum positionum. Ed. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.

Procopii Caesariensis opera omnia. Rec. I. Haury. Voll. I. II. je *M.* 12.— 12.80. Vol. III 1. *M.* 3.60 4.—

Prophetarum vitae fabulosae. Edd. H. Gelzer et Th. Schermann. *M.* 5.60 6.—

Ptolemaei opera. Ed. I. L. Heiberg. Vol. I. Syntaxis. P. I. libri I—VI. *M.* 8.— 8.60. P. II. libri VII—XIII. *M.* 12.— 12.60. Vol. II. Op. astron. min. *M.* 9.— 9.60.

Quinti Smyrnaei Posthomericon II. XIV. Rec. A. Zimmermann. *M.* 3.60 4.20.

Repertorium griech. Wörterverzeichnisse u. Speziallexikav. H. Schöne. *M.* —.80 1.—

Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. *M.* 4.20 4.80. [Voll. II u. III vergr. Neubearb. in Vorb.]

Scriptores erotici, s. Erotici scriptores. — metrici, siehe: Metrici scriptores. — metrologici, siehe: Metrologici scriptores.

— originum Constantinopolit. Rec. Th. Preger. 2 fasc. *M.* 10.— 11.20.

— physiognomonici, siehe: Physiognomonici scriptores.

— sacri et profani.

Fasc. I: s. Philoponus.

Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm.

Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.

*Fasc. IV: s. Stephanus von Taron.

Fasc. V: E. Gerland, Quellen z. Gesch. d. Erzbist. Patras. *M.* 6.— 6.60.

Sereni Antinoensis opuscula. Ed. I. L. Heiberg. *M.* 5.— 5.50.

*Sextus Empiricus. Ed. H. Mutschmann. 3 voll. [In Vorb.]

Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.

Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. *M.* 1.65 2.20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80. Einzeln jede Tragödie (Ajax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) *M.* —.30 —.60.

Sophoclis cantica. Dig. O. Schroeder. *M.* 1.40 1.80.

[—] Scholia in S. tragoedias vetera. Ed. P. N. Papageorgios. *M.* 4.80 5.40.

Stephanus von Taron. Edd. H. Gelzer et A. Burckhardt. *M.* 5.60 6.—

Stobaei florilegium. Rec. A. Meineke. 4 voll. [vergr.]

— eclogae. Rec. A. Meineke. 2 voll. [z. Zt. vergr.]

Strabonis geographica. Rec. A. Meineke. 3 voll. *M.* 10.80 12.60

*Synkellos. Ed. W. Reichardt. [U. d. Pr.]

- Syriani in Hermogenem comm. Ed. H. Rabe. 2 voll. *M.* 3.20 4.10.
- Testamentum Novum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. IV. *M.* 2.25 2.75.
- Themistii paraphrases Aristotelis II. Ed. L. Spengel. 2 voll. *M.* 9.— 10.20.
- Theocritus: s. Bucolici.
- Theodoreti Graec. affect. curatio. Rec. H. Raeder. *M.* 6.— 6.60.
- Theodori Prodromi catomyomachia. Ed. B. Hercher. *M.* —.50 —.75.
- Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematicae ad leg. Platonem util. Rec. E. Hiller. *M.* 3.— 3.50.
- Theophrasti Eresii opera. Rec. F. Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II. vergr.] Vol. III. *M.* 2.40.
- * — π. λ έ ξ ε ω ς libri fragmenta. Coll. A. Mayer. *M.* 5.— 5.40.
- Theophylacti Simocattae historiae. Ed. K. de Boor. *M.* 6.— 6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll.

- [je *M.* 2.40 3.—] *M.* 4.80 6.— Ed. minor 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80] *M.* 2.40 3.60
- Tryphiodori et Colluthi carm. Ed. G. Weinberger. *M.* 1.40 1.80.
- *Xenophontis expeditio Cyri. Rec. W. Gemoll. Ed. maior. *M.* 2.40 3.—. Ed. minor. *M.* —.80 1.10.
- historia Graeca. Rec. O. Keller. Ed. minor. *M.* —.90 1.30.
- — Rec. L. Dindorf. *M.* —.90.
- institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. maior. *M.* 1.50 2.—. Ed. minor. *M.* —.90 1.30.
- commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed. maior. *M.* 1.— 1.40. Ed. minor. *M.* —.40 —.75.
- scripta minora. Rec. L. Dindorf. 2 fasc. *M.* 1.40 2.10.
- * — P. I: Oeconomicus, Symposion, Hiero. Agesilaus, Apologia. Ed. Th. Thalheim. *M.* 1.40 1.80.
- Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte Deutsch hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. *M.* 10.— 10.80.
- Zonarae epitome historiarum. Ed. I. Dindorf. 6 voll. *M.* 27.20 30.80.

b. Lateinische Schriftsteller.

- [Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller. Vol. I/II. *M.* 21.— 22.60.
- Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. [z. Zt. vergr. Neubearb. in Vorb.]
- Ampelius, ed. Woelfflin, siehe: Florus.
- Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 1.— 1.25.
- Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
- Pars I: Carmm. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasc. Ed. II. *M.* 8.80 10.—
- II: Carmm. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 3 fasc. Fasc. I. *M.* 4.— 4.60. Fasc. II. *M.* 5.20 5.80. [Fasc. III. Ed. Lommatzsch in Vorb.]
- Suppl.: s. Damasus.
- Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M.* —.60 —.90.
- *Apulei opera. Vol. I. Metamorphoses. Ed. R. Helm. *M.* 3.— 3.40. Vol. II. Fasc. I. Apologia. Rec. R. Helm. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. Fasc. II. Florida. Ed. R. Helm. *M.* 2.40 2.80. Vol. III. De philosophia II. Ed. P. Thomas. *M.* 4.— 4.40.
- apologia et florida. Ed. J. v. d. Vliet. *M.* 4.— 4.50.
- *Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. III. 2 voll. Vol. I. Lib. I—XIII. *M.* 5.— 5.60. Vol. II. Lib. XIV—XXII. *M.* 4.20 4.80.

- Augustini confessionum II. XIII. Rec. P. Knöll. *M.* 2.70 3.20.
- Aulularia sive Querolus comoedia. Ed. R. Peiper. *M.* 1.50 2.—
- Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Ad est tabula. *M.* 8.— 8.60.
- Avieni Aratea. Ed. A. Breysig. *M.* 1.— 1.40.
- Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. *M.* 1.60 2.—
- Boetii de instit. arithmetica II. II, d. instit. musica II. V. Ed. G. Friedleis. *M.* 5.10 5.60.
- commentarii in I. Aristotelis περὶ ἑκκυβηλας. Rec. C. Meiser. 2 parte. *M.* 8.70 9.70.
- Caesaris comment. cum A. Hirsi aliorumq. supplementis. Rec. B. Kübler. 3 voll.
- Vol. I: de bello Gallico. Ed. minor. *M.* —.75 1.10. Ed. mai. *M.* 1.40 1.80.
- II: de bello civili. Ed. minor. *M.* —.90. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40.
- III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. minor. *M.* —.1.—. Ed. mai. *M.* 1.10 1.50.
- III. P. II: de b. Hispan., fragment indices. *M.* 1.50 1.90.
- — Rec. B. Dinter. Ausg. 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). *M.* 1.50 2.10.
- — de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. *M.* —.75 1.10.
- — de bello civili. Ed. minor. Ed. II. *M.* —.60 —.90.
- Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert. *M.* 1.40 1.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Cassiodorii institutiones divinarum et saecularium artium. Ed. Ph. Stettner. [In Vorb.]

Cassii Felicis de medicina I. Ed. V. Rose. *M.* 3.— 3.40.

Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. *M.* 1.— 1.40.

Catulli carmina. Recens. L. Mueller. *M.* —.45 —.75.

—, Tibulli, Propertii carmina. Rec. L. Mueller. *M.* 3.— 3.60.

Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. *M.* 3.— 3.50.

Censorini de die natali I. Rec. Fr. Hultsch. *M.* 1.20 1.60.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 4 partes. 10 voll. *M.* 26.20 30.60.

Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. Vol. I. *M.* 1.60 2.— Vol. II. *M.* 2.40 2.80.

— II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. je *M.* 2.40 2.80.

— III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. *M.* 3.60 4.20. Vol. II. *M.* 4.20 4.80.] *M.* 7.80 9.—

— IV: Scripta philosophica, ed. Müller. 3 voll. je *M.* 2.40 2.80.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Rhetorica ad Herennium, ed. Friedrich. *M.* —.80 1.10.

— 2. De inventione, ed. Friedrich. *M.* —.80 1.10.

— 3. De oratore, ed. Friedrich. *M.* 1.10 1.50.

— 4. Brutus, ed. Friedrich. *M.* —.70 1.—

— 5. Orator, ed. Friedrich. *M.* —.50 —.75.

— 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M.* —.50 —.75.

— 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comodo, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 8. Divinatio in Q. Caecilius, actio in C. Verrem I, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

— 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis II. I—III, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 9b. ——— II. IV. V, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

— 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M.* —.80 1.10.

— 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

— 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicio responso, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

— 18. Orationes in M. Antonium Philippiam XIV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 19. Epist. ad fam. I. I—IV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 20. Epist. ad fam. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 21. Epist. ad fam. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 22. Epist. ad fam. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.

— 24. Epist. ad Att. I. I—IV, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 25. Epist. ad Att. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 26. Epist. ad Att. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 27. Epist. ad Att. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavium, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.

— 29. Academica, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 30. De finibus, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M.* —.80 1.10.

— 32. De natura deorum, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 33. De divinatione, de fato, ed Müller. *M.* — 70 1.—
 — 34. De re publica, ed. Müller *M.* — 70 1.—
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M.* — 70 1.—
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. *M.* — 50 — 75.

Inhalt von

- Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
 — 3—6 = Pars I, vol. II.
 — 7—9 = Pars II, vol. I.
 — 10—14 = Pars II, vol. II.
 — 15—18 = Pars II, vol. III.
 — 19—23 = Pars III, vol. I.
 — 24—28 = Pars III, vol. II.
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.
 — 36. 37 u. Fragm. = Pars IV, vol. III.

— orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes. *M.* 1.70 2.30.

Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. *M.* — 80 1.10.

— II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicae I. II. XIV. *M.* — 90 1.20.

— orationes selectae XIX. Edd., indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. *M.* 2.— 2.50.

Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicae I. II, divinatio in Caecilium.

— epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [je *M.* 3.— 3.60.] *M.* 6.— 7.20.

— epistolae selectae. Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M.* 1.— 1.40. P. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 2.50 3.40.

— de virtut. I. fr. Ed. H. Knoellinger. *M.* 2.— 2.40.

[—] Scholia in Ciceronis orationis Boetiansia ed. P. Hildebrandt. *M.* 8.— 8.60.

Claudiani carmina. Rec. J. Koch. *M.* 3.60 4.20.

Claudii Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. *M.* 12.— 12.80.

Commodiani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 partt. *M.* 2.70 3.50.

[Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. *M.* — 60 — 90.

Cornelius Nepos: s. Nepos.

*Curthii Ruffi hist. Alexandri Magni. Iterum rec. E. Hedicke. Ed. maior *M.* 3.60 4.20. Ed. minor *M.* 1.20 1.60.

— Rec. Th. Vogel. [vergr.]

Damasi epigrammata. Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula *M.* 2.40 2.80.

Dictys Cretensis ephem. belli Troiani. II. VI. Rec. F. Meister. [z. Zt. vergl. Neubearb. in Vorb.]

Donati comm. Terentii. Acc. Eugraphi commentum et scholia Bembina. Ed. P. Wessner. I. *M.* 10 — 10.80. Vol. II. *M.* 12.— 12.80. *Vol. III, 1. *M.* 8.— 8.50. — interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. *M.* 24.— 26.—

Dracontii carm. min. Ed. Fr. de Duhr. *M.* 1.20 1.60.

Eclogae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. III. *M.* 1.— 1.20.

Eugraphius: s. Donatus.

Eutropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Ruehl. *M.* — 45 — 75.

Firmici Materni matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4.— 4.50. Fasc. II. [U. d. Pr.]

— de errore profan. relig. Ed. K. Ziegler. *M.* 3.20 3.60.

Flori, L., Annaei, epitomae II. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.

Frontini strategematon II. IV. Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.

*Frontonis epistolae ad M. Caesarem ed. E. Hauler. [U. d. Pr.]

Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. *M.* 4.— 4.50.

Gal institutionum commentt. quatuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. II cu E. Seckel et B. Kübler. *M.* 2.80 3.20.

Gelli noctium Attic. II. XX. Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 6.80 8.—

Geminii elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.

Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Brey. sig. Ed. II. Acc. Epigramm. *M.* 2 — 2.40.

Grammaticae Romanae fragm. Coll. re H. Funaioli. Vol. I. *M.* 12.— 12.60.

Grani Liciniani quae supersunt. Rec. M. Flemisch. *M.* 1.— 1.30.

Hieronymi de vir. illustr. I. Acc. Gennadii catalogus viror. illustr. Rec. G. Heyd. *M.* 2.40 2.80.

Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.

Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5.—

Horatii Flacci opera. Rec. L. Muelle. Ed. maior [vergr.] Ed. minor [vergr.]

— Rec. F. Vollmer. Ed. maior *M.* 2.— 2.40. Ed. minor. *M.* 1.— 1.40.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Hyginus grammaticus** l. de munit. castr. Rec. G. Gemoll. *M.* —.75 1.10.
- ***Imperatorum romanorum acta**. P. I. Inde ab Augusto usque ad Hadriani mortem. Coll. O. Haberleitner. [Unter d. Presse.]
- Incerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus** prim. Ed. E. Heydenreich. *M.* —.60 —.90.
- ***Inscriptiones Latinae Graecae bilingues**. Ed. F. Zilken. [In Vorb.]
- ***— Latinae Caesaris morte antiquiores**. Ed. K. Witte. [In Vorb.]
- Iurisprudentiae anteiustinianae quae supersunt. In usum maxime academicum rec.**, annot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 6.75 7.40.
- ***—** Ed. VI auct. et emend. edd. E. Seckel et B. Kübler. 2 voll. Vol. I. *M.* 4.40 5.— [Vol. II in Vorb.]
- Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen.** Von E. Huschke. *M.* —.75 1.—
- Iurisprudentiae antehadrianæ quae supersunt.** Ed. F. P. Bremer. Pars I. *M.* 5.— 5.60. Pars II. Sectio I. *M.* 8.— 8.60. II. *M.* 8.— 8.80.
- Iustiniani institutiones.** Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1.— 1.40.
- Iustini epitoma hist.** Philipp. Pompei Trogl ex rec. Fr. Ruehl. Acc. prologi in Pompeiun Trogum ab A. de Gutschmid rec. *M.* 1.60 2.20.
- Iuvenalis satirarum** II. Rec. C. F. Hermann. *M.* —.60 —.90.
- Iuvenci** II. evangelicorum IV. Rec. C. Marold. *M.* 1.80 2.20.
- Lactantius Placidus: s. Statius.** Vol. III.
- Livi ab urbe condita libri.** Rec. G. Weissenborn et M. Müller. 6 partes. *M.* 8.10 11.10. Pars I—III. Ed. II c. M. Müller je *M.* 1.20 1.70. Pars IV. Ed. II c. M. Müller. Pars V—VI je *M.* 1.50 2.—
- Pars I—V auch in einzelnen Heften:
- Pars I fasc. I: Lib. 1—3. *M.* —.70 1.10.
- I fasc. II: Lib. 4—6. *M.* —.70 1.10.
- II fasc. I: Lib. 7—10. *M.* —.70 1.10.
- II fasc. II: Lib. 21—23. *M.* —.70 1.10.
- III fasc. I: Lib. 24—26. *M.* —.70 1.10.
- III fasc. II: Lib. 27—30. *M.* —.70 1.10.
- IV fasc. I: Lib. 31—35. *M.* —.85 1.25.
- IV fasc. II: Lib. 36—38. *M.* —.85 1.25.
- V fasc. I: Lib. 39—40. *M.* —.85 1.25.
- Ed. II ed. G. Heraeus. *M.* —.85 1.25.
- Pars V fasc. II: Lib. 41—140. *M.* —.85 1.25.
- ***— VI: Fragmenta et index.** [In Vorb.]
- ***— periochae, fragmenta Oxyrhynchi reperta et Iulii Obsequentis prodigiorum liber.** Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.
- Lucani de bello civ. II. X. It.** Ed. C. Hosius. *M.* 4.40 5.—

- *[Lucanus.] **Adnotationes super Lucanum.** Ed. J. Endt. *M.* 8.— 8.60.
- Lucreti Cari de rerum natura** II. VI. Ed. A. Brieger. Ed. II. *M.* 2.10 2.50.
- Appendix einzeln *M.* —.30.
- Macrobius.** Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. *M.* 8.— 8.60.
- Marcelli de medicamentis.** Ed. G. Helmreich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammaton** II. Rec. W. Gilbert. *M.* 2.70 3.20.
- ***Martianus Capella.** Ed. A. Dick. [In Vorb.]
- Melae, Pomponii, de chorographia libri.** Ed. O. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrologicorum scriptorum reliquiae.** Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Romani. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
- Minucii Felicis Octavius.** Rec. Herm. Boenig. *M.* 1.60 2.—
- Mulomedicina Chironis: s. Claudius.**
- Nepotis vitae.** Ed. C. Halm. Ed. II cur. A. Fleckeisen. *M.* —.30 —.60.
- m. Schulwörterbuch v. H. Haacke-Stange.** 15. Auflage. *M.* 1.75.
- Nonii Marcelli de compendiosa doctrina libb. XX.** Ed. W. M. Lindsay. Vol. I—III: lib. I—XX et ind. *M.* 17.20 19.—
- Orosii hist. adv. paganos** II. VII. Rec. C. Zangemeister. *M.* 4.— 4.50.
- Ovidius Naso.** Rec. R. Merkel. 3 tomi. *M.* 2.90 4.10.
- Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. R. Ehwald. *M.* 1.— 1.40.
- Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. *M.* —.90 1.30.
- Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- tristium** II. V. Ed. R. Merkel. *M.* —.45 —.75.
- fastorum** II. VI. Ed. R. Merkel. *M.* —.60 —.90.
- metamorphoseon delectus Siebellianus.** Ed. Fr. Polle. Mit Index. *M.* —.70 1.—
- Palladii opus agriculturae.** Rec. J. C. Schmitt. *M.* 5.20 5.60.
- Panegyrici Latini** XII. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 3.60 4.20.
- Patrum Nicaenorum nomina Graecae, Latinae, Syriacae, Coptice, Arabice, Armeniace.** Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.
- Pelagonii ars veterinaria.** Ed. M. Ihm. *M.* 2.40 2.80.
- Persii satirarum** I. Rec. C. Hermann. *M.* —.30 —.60.
- Phaedri fabulae Aesopiae.** Rec. L. Mueller. *M.* —.30 —.60.
- mit Schulwörterbuch von A. Schaubach.** 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.

- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini.** Rec. B. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. *M.* 6.—6.60.] *M.* 14.—15.20.
- Plauti comediae.** Rec. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fasc. *M.* 10.50 14.—
- Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Praec. de Plauti vita ac poesi testim. vet. *M.* 1.50 2.—
- II. Bacchides, Captivi, Casina. Ed. II. *M.* 1.50 2.—
- III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. *M.* 1.50 2.—
- IV. †Menaechmi, Mercator, †Miles glor. *M.* 1.50 2.—
- V. †Mostellaria, Persa, †Poenulus. *M.* 1.50 2.—
- VI. †Pseudolus, †Rudens, Stichus. *M.* 1.50 2.—
- VII. †Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M.* 1.50 2.—
- Einzelne die mit † bezeichneten Stücke je *M.* —.60 —.90, die übrigen je *M.* —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia veterum. Conspectus metrorum) *M.* —.45 —.75.
- ***Plini naturalis historia.** Rec. C. Mayhoff. 6 voll. Ed. II. [Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. Ed. III. *M.* 8.—8.60. Vol. III. *M.* 4.—4.50. Voll. IV. V. je *M.* 6.—6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. *M.* 3.—3.50.] *M.* 35.—38.40.
- II. dubii sermonis VIII. rell. Coll. I. W. Beck. *M.* 1.40 1.80.
- (iun.) epistulae. [vergr.]
- Rec. R. C. Kukulka. *M.* 3.—3.60.
- Plinii Secundi quae fertur una cum Gargilii Martialis medicina.** Ed. V. Rose. *M.* 2.70 3.10.
- Poetae Latini minores.** Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. [Voll. II u. VI. vergr.] *M.* 20.10 23.40.
- * — Rec. F. Vollmer. Vol. I. Appendix Vergiliana. *M.* 2.40 2.80.
- Pomponius Mela: s. Mela.**
- Porphyrionis commentarii in Horatium.** Rec. G. Meyer. *M.* 5.—5.60.
- Prisciani euporiston II. III.** Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. *M.* 7.20 7.80.
- Propertii elegiae.** Rec. L. Mueller. *M.* —.90 1.20.
- * — Ed. K. Hosius. [In Vorb.]
- Pseudacronis scholia in Horatium.** Ed. O. C. Keller. Vol. I. *M.* 9.—9.80 vol. II. *M.* 12.—12.80.
- Quintilliani instit. orat. II. XII.** Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. [vol. I. vergr.] je *M.* 1.80 2.20.
- liber X. Rec. C. Halm. *M.* —.80 —.60.
- Quintilliani instit. Ed. L. Radermacher.** Pars I. *M.* 3.—3.50. [Pars II in Vorb.]
- declamationes. Rec. C. Ritter. *M.* 4.80 5.40.
- decl. XIX maiores. Ed. G. Lehnert. *M.* 12.—12.60.
- Remigii Antissiodor. in art. Donati min. commentum.** Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.
- Sallusti Catilina, Iugurtha, ex historiis orationes et epistulae.** Ed. A. Eussner. *M.* —.45 —.75.
- Scaenicae Romanorum poesis fragmenta.** Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragm. *M.* 4.—4.60. Vol. II. Comicum fragm. *M.* 5.—5.60.
- Scribonii Largi compositiones.** Ed. G. Helmreich. *M.* 1.80 2.20.
- Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter.** 2 voll. *M.* 7.50 8.60.
- Senecae opera quae supersunt. Vol. I. Fasc. I. Dialog. II. XII.** Ed. E. Hermes. *M.* 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. Naturalium quaest. II. VIII. Ed. A. Gercke. *M.* 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]
- Suppl. Rec. Fr. Haase. *M.* 1.80 2.40.
- tragoediae. Rec. R. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M.* 5.60 6.20.
- Senecae (rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores.** Ed. A. Kiessling. *M.* 4.50 5.—
- Sidonius Apollin.** Rec. P. Mohr. *M.* 5.60 6.20.
- Sili Italici Punica.** Ed. L. Bauer. 2 voll. je *M.* 2.40 2.80.
- Sorani gynaeciorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell.** Ed. V. Rose. *M.* 4.80 5.40.
- Statius.** Ed. A. Klotz et R. Jahnke. Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. *M.* 2.—2.50.
- II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz et O. Müller. *M.* 1.20 1.60.
- II. Fasc. II: Thebais. Rec. A. Klotz. *M.* 8.—8.60.
- III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem. Ed. R. Jahnke. *M.* 8.—8.60.
- Suetonii Tranquilli opera.** Rec. M. Ihm. Ed. minor. 2 voll. Vol. I. De vita Caesarum libri VIII. *M.* 2.40 2.80. [Vol. II in Vorb.]
- Rec. C. L. Roth. 2 fasc. [Fasc. I. vergr.] Fasc. II. De grammaticis et rhetoribus. *M.* —.80 1.20.
- Tacitus.** Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi *M.* 2.40 3.20.
- Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. *M.* —.75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. *M.* —.75 1.10.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Lucius. Tomus II. Historiae et libb. minores. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. *M.* —.90 1.30. Fasc. II: Germania. Agricola. Dialogus. *M.* —.45 —.75.]
- Terentii comoediae. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. *M.* 2.10 2.60.
- Jedes Stück (Adelphoe, Andria, Eunuchus, Haution Timorumenos, Hecyra, Phormio) *M.* —.45 —.75.
-] Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlee. *M.* 2.— 2.40.
- Tibulli II. IV. Rec. L. Mueller. *M.* —.45 —.75.
- Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. *M.* —.75 1.10.
- Valerii Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuebler. *M.* 4.— 4.50.
- Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem. Baehrens. [Vergr.]
- * — — — Ed. S. Sudhaus. [In Vorb.]
- Valerii Maximi factorum et dictorum memorab. II. IX. Cum Iulii Paridis et Ianuarii Nepotiani epitomis. Rec. C. Kempf. Ed. II. *M.* 7.20 7.80.
- Varronis rer. rust. rell. Rec. H. Keil. *M.* 1.60 2.—
- Vegeti Renati digestorum artis mulo-medicinae libri. Ed. E. Lommatzsch. *M.* 6.— 6.60.
- — — epitoma rei milit. Rec. C. Lang. Ed. II. *M.* 3.90 4.40.
- * Vellei Paternuli hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. *M.* 1.— 1.40.
- — — Rec. Fr. Haase. *M.* —.60 —.90.
- Vergili Maronis opera. Rec. O. Ribbeck Ed. II. *M.* 1.50 2.—
- Aeneis. Rec. O. Ribbeck. *M.* —.90 1.30.
- Bucolica et Georgica. Rec. O. Ribbeck. *M.* —.45 —.75.
- — — Bucolica, Georgica, Aeneis. Rec. O. Güthling. 2 tomi. *M.* 1.35 2.05.
- Tom. I: Bucolica. Georgica. *M.* —.45 —.75.
- II: Aeneis. *M.* —.90 1.30.
- *[—] Scholia in Vergilii Bucolica etc. Ed. Funaioli. [In Vorb.]
- Virgili Grammatici opera. Ed. J. Huemer. *M.* 2.40 2.80.
- Vitruvii de architectura II. X. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 5.— 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

- Alberti Stadensis Troilus. Ed. Th. Merzdorf. *M.* 3.— 3.40.
- Amarii sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. *M.* 2.25 2.60.
- Canabutzae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnardt. *M.* 1.80 2.20.
- Christus patiens. Tragoedia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. *M.* 2.40 2.80.
- Comoediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. *M.* 1.20 1.60.
- Egidii Corboliensis viaticus de signis et sympt. aegritud. ed. V. Rose. *M.* 2.80 3.20.
- Guillelmi Blesensis Aldae comoedia. Ed. C. Lohmeyer. *M.* —.80 1.20.
- Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaiser. *M.* 4.40 5.—
- Horatii Romani porcaria. Ed. M. Lehnardt. *M.* 1.20 1.60.
- Hrotsvitae opera. Ed. K. Strecker. *M.* 4.— 4.60.
- Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. *M.* 4.— 4.60.
- Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ed. K. Rossberg. *M.* 1.80 2.20.
- Vitae sanctorum novem metricae. Ed. Guil. Harster. *M.* 3.— 3.50.
- * Vita s. Genovefae virginis ed. C. Künstle. [U. d. Pr.]

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.]

- Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. *M.* 2.40 2.80.
- Manutii, Pauli, epistulae sel. Ed. M. Fickelscherer. *M.* 1.50 2.—
- Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. *M.* 2.40 3.20.
- Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. *M.* —.45 —.70.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

Apologeten, zwei griechische. Von J. Geffcken. <i>M.</i> 10.— 11.— Aetna. Von S. Sudhaus. <i>M.</i> 6.— 7.— Catulli Veronensis liber. Von G. Friedrich. <i>M.</i> 12.— 13.— Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. <i>M.</i> 4.— 5.— *Philostratos über Gymnastik. Von J. Jäthner. <i>M.</i> 10.— 11.— Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. <i>M.</i> 6.— 7.—	Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. <i>M.</i> 12.— 13.— In Vorbereitung: Clemens Alex. Paidagogos. Von Schwartz Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch Ovid Heroiden. Von R. Ehwald. Pindar Pythien. Von O. Schröder. Propertius. Von Jacoby. Tacitus Germania. Von G. Wissowa.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas. Aeschinis orationes. Ed., scholia adi. F. Schultz. <i>M.</i> 8.— — orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. <i>M.</i> 3.60. Aeschyli Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. <i>M.</i> 3.75. — Agamemnon. Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. <i>M.</i> 9.— — fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. <i>M.</i> 4.— — Septem ad Thebas. Rec. Fr. Ritschellius. Ed. II. <i>M.</i> 3.— Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. <i>M.</i> 4.— Ἀλφάβητος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrsg. v. W. Wagner. <i>M.</i> 2.40. Anthologiae Planudeae appendix Barberino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. <i>M.</i> 4.— Apollonius' von Kitium illustr. Kommentar z. d. Hippokrat. Schrift π. ἀφθρων. Hrsg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. <i>M.</i> 10.—	Aristophanis fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. <i>M.</i> 6.— — ecclesiastusae. Rec. A. von Velsen. <i>M.</i> 2.40. — equites. Rec. A. von Velsen. Ed. cur. K. Zacher. <i>M.</i> 3.— * — pax. Ed. K. Zacher. <i>M.</i> 5.— 6. — Plutus. Rec. A. von Velsen. <i>M.</i> 2.— — thesmophoriazusae. Rec. A. von Velsen. Ed. II. <i>M.</i> 2.— Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina 2 voll. <i>M.</i> 16.— — politica cum vet. translatione G. Moerbeka. Rec. Fr. Susseml. <i>M.</i> 18. — ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Susseml. epist. crit. <i>M.</i> 12.— Artemidori onirocritica. Rec. R. Hercher. <i>M.</i> 8.— Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. Ahrens. <i>M.</i> 1.50. Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis Moschi reliquiae. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. <i>M.</i> 21.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Callimachea.** Ed. O. Schneider. 2 voll. *M.* 33.—
 Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—
 — II. Fragmenta. Indices. *M.* 22.—
Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. *M.* 9.—
 — popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—
Christianor. carm. Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—
Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 3 voll. *M.* 48.—
 Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M.* 18.—
 — II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—
 — III. Novae comoediae fragmenta. P. II. Comic. inc. aet. fragm. Fragm. poet. Indices. Suppl. *M.* 16.—
***Corpus fabularum Aesopicarum.** Ed. O. Crusius, A. Hausrath, P. Knoell, P. Marc. [In Vorb.]
 — medicorum Graecorum. Vol. XI, 1. Philumeni venenatis animalibus eorumque remediis ed. M. Wellmann. *M.* 2.80.
Demetrii Phalerei de elocutione libellus. Ed. L. Radermacher. *M.* 5.—
Demosthenis orati. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. *M.* 16.—
 — orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemel. *M.* 4.—
 — de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60.
Περὶ διαλέκτων excerptum ed. R. Schneider. *M.* —.60.
Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—
Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
Διονυσίου ἢ Δορυλλίου περὶ ὕψους. De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Tert. ed. I. Vahlen. *M.* 2.80 3.20.
Epicurea. Ed. H. Usener (Anast. Neudruck.) *M.* 12.— 13.—
***[Epiphanius.]** Quaestiones Epiphaniaeae metrologicae et criticae. Scr. O. Viedebantt. [U. d. Pr.]
Eratosthenis carminum reliquiae. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 3.—
 — geographische Fragmente, hrg. von Berger. *M.* 8.40.
Etymologicum Gudianum quod vocatur. Rec. et apparatus criticum indicesque adi. Al. de Stefani. Fasc. I: Litteras A-B cont. *M.* 10.—
Euripidis fabulae et fragmenta. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9.—

- Euripidis fabulae.** Edd. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60.
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — II. Alcestis. Ed. II. *M.* 1.80.
 — I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40.
 — I. — IV. Electra. *M.* 2.—
 — I. — V. Ion. *M.* 2.80.
 — I. — VI. Helena. *M.* 3.—
 — I. — VII. Cyclops. Ed. II. *M.* 1.40.
 — II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40.
 — II. — II. Supplices. *M.* 2.—
 — II. — III. Bacchae. *M.* 2.—
 — II. — IV. Heraclidae. *M.* 2.—
 — II. — V. Hercules. *M.* 2.40.
 — II. — VI. Iphigenia Aulidensis. *M.* 2.80.
 — III. — I. Andromacha. *M.* 2.40.
 — III. — II. Hippolytus. *M.* 2.80.
 — III. — III. Orestes. *M.* 2.80.
 — III. — IV. Phoenissae. *M.* 2.80.
 — III. — V. Troades. *M.* 2.80.
 — III. — VI. Rhesus. *M.* 3.60.
 — tragodiae. Edd. A. J. E. Pflugk, R. Klotz et N. Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)
 Medea. Ed. III. *M.* 1.50. — Hecuba. Ed. III. *M.* 1.20. — Andromacha. Ed. II. *M.* 1.20. — Heraclidae. Ed. II. *M.* 1.20. — Helena. Ed. II. *M.* 1.20. — Alcestis. Ed. II. *M.* 1.20. — Hercules furens. Ed. II. *M.* 1.80. — Phoenissae. Ed. II. *M.* 2.25. — Orestes. *M.* 1.20. — Iphigenia Taurica. *M.* 1.20. — Iphigenia quae est Aulide. *M.* 1.20.
Eusebii canonum epitome ex Dionysii Telmaharensis chronico petita. Verterunt notisque illustrant C. Siegfried et H. Gelzer. 4. *M.* 6.—
Galeni de placitis Hippocratis et Platonis. Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. Graec., adnot. crit., vers. Lat. *M.* 20.—
Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi, Euagrii Pontici sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 2.40.
 — II. Epicteti et Moschlonis sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60.
Grammatici Graeci recogniti et apparatu critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8. Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—
 Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. *M.* 36.—
 Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. R. Schneider und G. Uhlig. 2 Fasc. *M.* 26.—
 *Pars II. Vol. II. Syntax des Apollonius. Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.]
 *Pars II. Vol. III. Librorum Apollonii deperditorum fragmm. [In Vorb.]
 Pars III. Vol. I. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. Tom. I. *M.* 20.—

Grammatici Graeci recogniti et apparatus critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.

Pars III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. Tom. II. 2 Fasc. *M.* 34.—

Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et Choerobosci scholia in canones nominales. Rec. A. Hilgard. *M.* 14.—

Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophronii excerpta e Characis commentario. Rec. A. Hilgard. *M.* 22.—

[Fortsetzung in Vorb.]

Herodas' Mimiamben, hrsg. v. R. Meister. Lex.-8. [Vergr. Neue Aufl. in Vorb.]

Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 6.80.

— technici rell. Ed., expl. A. Lentz. 2 tomi. Lex.-8. *M.* 54.—

Herodots II. Buch m. sachl. Erläut. hrsg. v. A. Wiedemann. *M.* 12.—

Ἡρόδοτος τὰ ἅπαντα ἐξ ἐκφυγίας Κ. Σίτζ. *M.* 10.—

Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Rzach. Acc. Homer et Hesiodi certamen. *M.* 18.—

— — Rec. A. Köchly, lect. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. *M.* 5.—

[Fortsetzung erscheint nicht.]

— — Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III. cur. I. Flach. *M.* 6.60.

[—] Glossen und Schollen zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. *M.* 8.—

Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd., spec. photolithogr. cod. A. *M.* 9.—

Hipparch, geograph. Fragmente, hrsg. von H. Berger. *M.* 2.40.

Homeri carmina. Rec. A. Ludwich. Pars I. Ilias. 2 voll. Vol. I. *M.* 16.— 18.— Vol. II. *M.* 20.— 23.— Pars II. Odyssea. 2 voll. *M.* 16.— 20.—

— Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M.* 13.—

— Ilias. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M.* 22.—

— Iliadis carmina seiuncta, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 partt. *M.* 16.—

[—] D. Homer. Hymnen hrsg. u. erl. v. A. Gemoll. *M.* 6.80.

[—] D. Homer. Batrachomachia des Pigres nebst Schollen u. Paraphrase hrsg. u. erl. v. A. Ludwich. *M.* 20.—

Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner. *M.* 3.—

Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. *M.* 8.—

Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. *M.* 2.80.

[Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. *M.* 5.60.

Iohannes Kamateros, εἰσαγωγή ἀπογομίας. Bearb. v. L. Weigl. *M.* 3.—

Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.

— — deutsch v. J. Neumann. *M.* 1.—

Kosmas und Damian. Texte und Einleitung von L. Deubner. *M.* 8.— 9.—

Kyrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.

Leges Graecorum sacrae e titulis coll. Edd. J. de Prot et L. Ziehen. 2 fascc.

Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prot. *M.* 2.80. Fasc. II. 1. Leges Graeciae et insularum. Ed. L. Ziehen. *M.* 12.—

Lesbonactis Sophistae quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. *M.* 2.—

Lexicographi Graeci recogniti et apparatus critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [In Vorbereitung.]

I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).

II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).

III. Homerlexika (A. Ludwich).

IV. Stephanus von Byzanz.

V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel.)

VI. Photios.

VII. Suidas (G. Wentzel).

VIII. Hesych.

IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I. *M.* 14.—

X. Verschiedene Spezialglossare, namentlich botanische, chemische, medizinische u. dgl.

[Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]

[Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blaß. *M.* 2.—

[—] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blaß. *M.* 4.—

*Luciani quae feruntur Podagra et Ocypus ed. J. Zimmermann. *M.* 3.— 4.—

Lykophron's Alexandra. Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. *M.* 15.—

[Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. M. Erdmann. *M.* —.80.

[Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blaß. *M.* 3.60.

Metrodori Epicurei fragmenta coll., script. inc. Epicurei comment. moralem subi. A. Koerte. *M.* 2.40.

Musaios, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. *M.* 1.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Nicandrea theriaca et alexipharmaca.

Rec. O. Schneider. Acc. scholia. *M.* 9.—

Περὶ παθῶν excerpta ed. R. Schneider. *M.* —. 80.

*Papyri, Glessener. 3 Hefte. 1. Heft von E. Kornemann und O. Eger. Geh. *M.* 7.— 2. Heft von P. M. Meyer. Geh. *M.* 8.—

Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. denuo ed. A. Dieterich. *M.* 2.—

Papyrusurkunden: s. Urkunden.

Philodemi Epicurei de ira l. Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. *M.* 10.80.

— *περὶ ποιημάτων* l. II fragm. Ed. A. Hausrath. *M.* 2.—

Philumenos s. Corpus medicorum Graecor.

*Phoenix von Kolophon. Texte und Untersuchungen. Von G. A. Gerhard. *M.* 12.— 15.—

[Photios.] Reitzenstein, R., der Anfang des Lexikons des Photios. *M.* 7.— 9.50.

Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. V. I, 1.) *M.* 14.—

— Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. *M.* 8.—

— carmina prolegomenis et commentariis instructa ed. W. Christ. *M.* 14.— 16.—

— versezetel kritikai és Magyarázó jegyzetekkel kladta Hómann Ottó. I. Kötet. *M.* 4.— [Ohne Fortsetzung.]

Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et comment. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.)

Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.

Apologia Socratis et Crito. Ed. V cur. M. Wohlrab. *M.* 2.40. — Protagoras.

Ed. IV cur. I. S. Kroschel. *M.* 2.40. — Phaedrus. Ed. II. *M.* 2.40. — Menexenus,

Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. *M.* 2.70. — Laches, Charmides, Alcibiades I. II.

Ed. II. *M.* 2.70. — *Cratylus. *M.* 2.70. — Mono et Euthyphro itemque incerti scrip-

toris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II. cur. A. R. Fritzsche. *M.* 6.—

— Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. *M.* 3.60. — Sophista. Ed. II cur. O.

Apelt. *M.* 5.60. — Politicus et incerti auctoris Minos. *M.* 2.70. — Philebus.

M. 2.70. — Leges. 3 voll. [je *M.* 3.60.] *M.* 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II.

Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomis.]

— Timaeus interprete Chalceidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. *M.* 11.20.

Plutarchi de musica. Ed. R. Volkmann. *M.* 3.60.

— de proverbii Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M.* 2.80.

Plutarchi de proverbii Alexandrinorum. Fasc. II. Commentarius. 4. *M.* 3.—

Plutarchi Themistokles. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrsg. v. A. Bauer. *M.* 2.—

— τὸ ἐν Δελφοῖς E. Ed. G. N. Bernardakis. *M.* 1.50.

— vitae parallelae Agesilai et Pompeii. Rec. Cl. Lindskog. *M.* 3.60 4.40.

Poetae lyriici Graeci. Ed. V. 2 voll.

Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens.

O. Schröder. *M.* 14.—

— II. Poetae eleg. et iambogr. Rec.

O. Crusius. [In Vorb.]

Poetarum scenicorum Graecorum Aeschyli, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M.* 20.—

Pollucis onomasticon. Rec. E. Bethe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M.* 14.—

Porphyrii quaest. Homer. ad Iliadem pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fasc. Lex.-8. *M.* 16.—

— — ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. Lex.-8. *M.* 10.—

Ptolemaei περὶ χορηγῶν καὶ ἡγεμονικῶν lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. *M.* 1.—

[Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplus maris interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M.* 1.20.

Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers. Fasc. III: Iuliani imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragm. Syriaca ab E. Nestle edita. *M.* 6.—

Sophoclis tragoediae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 5.—

— — Rec. et explann. E. Wunder et N. Wecklein. 2 voll. *M.* 10.80.

Philoctetes. Ed. IV. *M.* 1.50. — Oedipus

Rex. Ed. V. *M.* 1.50. — Oedipus Colo-

neus. Ed. V. *M.* 1.80. — Antigona. Ed. V.

M. 1.50. — Electra. Ed. IV. *M.* 1.80. —

Ajax. Ed. III. *M.* 1.20. — Trachiniae.

Ed. III. *M.* 1.50.

— König Oidipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. *M.* 5.—

— Antigone. Griech. u. deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Porträt Aug. Böckhs.) 2. Aufl. *M.* 4.40.

Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—

Stolcorum veterum fragmenta. Ed. J. v. Arnim. Vol. I. *M.* 8.— Vol. II. *M.* 14.—

Vol. III. *M.* 12.— Vol. IV. Indices. [In Vorb.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.

[Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrsg. von H. Usener. *M.* 4.—

Theophanis chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. *M.* 50.—

Theophrasts Charaktere. Hrsg. v. d. Philol. Gesellschaft zu Leipzig. *M.* 6.—

Thucydids historiae. Recens. C. Hude. Tom. I: Libri I—IV. *M.* 10.—

— II: Libri V—VIII. Indices. *M.* 12.—

— de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl. 4 voll. [8 sectiones.] *M.* 22.80.

Lib. 1. Ed. III. *M.* 4.50. — Lib. 2. Ed. II. *M.* 3.— — Lib. 3. Ed. II. *M.* 2.40. — Lib. 4. Ed. II. *M.* 2.70. — Lib. 5. Ed. II. *M.* 2.40. — Lib. 6. Ed. II. *M.* 2.40. — Lib. 7. Ed. II. *M.* 2.70. — Lib. 8. Ed. II. *M.* 2.70.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 26.—

Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig. I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mitteis. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. *M.* 28.—

*[—] Chrestomathie griechischer Papyrusurkunden. Von L. Mitteis u. U. Wilcken. [In Vorb.]

Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. R. Heinze. *M.* 5.60.

Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10.—

Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.

De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. 2 partt.

Pars I. *M.* 1.80. [Pars II vergr.]

Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1.50.

Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 partt. *M.* 6.60.

Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M.* 1.80. — II. Libri III—VII. *M.* 4.80.

Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10.—

b. Lateinische Schriftsteller.

Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19.—

Aurelli imp. epistt.: s. Fronto, ed. Naber.

Averrois paraphrasis in l. poeticae Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1.—

Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1.20.

[Caesar.] Polionis de b. Africo comm.: s. Polio.

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60.

Catonis praeter libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. *M.* 5.—

— de agri cult. l., Varronis rer. rust. II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40. — I. — II. Varro. *M.* 6.—

— II. — I. Comm. in Cat. *M.* 6.— — II. — II. Comm. in Varr. *M.* 8.—

— III. — I. Ind. in Cat. *M.* 3.— — III. — II. Ind. in Varr. *M.* 8.—

Catulli l. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens. 2 voll. *M.* 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. *M.* 4.— — II. Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.

Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koerner et O. E. Schmidtio confectae. *M.* 12.—

— ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdeggen. *M.* 3.20.

— Paradoxa Stoicor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeus. Ed. O. Plasberg. Fasc. I. *M.* 8.—

— de nat. deor., de divinat., de fato. Ed. O. Plasberg. Fasc. II. [U. d. Pr.]

[Ciceronis] ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius].

— Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. *M.* 1.60.

Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. *M.* 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnot. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe *M.* 40.—

Cornifici rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. *M.* 8.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 7 voll. Lex.-8.

Vol. I. [In Vorb.]

— II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Ed. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. *M.* 20.—

— III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. *M.* 22.—

— IV. Glossae codicum Vaticani 3321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. *M.* 20.—

— V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22.—

— VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. 2 fasc. je *M.* 18.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. Vol. VII Thesaurus gloss. emendatarum. Conf. G. Goetz et G. Heraeus. 2 fasc. Fasc. I. *M.* 24. — Fasc. II. *M.* 12. —

Oldascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauser. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M.* 4. —

Ennianae poesis reliquiae. Rec. I. Vahlen. Ed. II. *M.* 16. — 18. —

Exuperantius, Epitome. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* —. 60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. *M.* 1. 60.

Frontonis et M. Aurelli imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. *M.* 8. —

— Ed. H. Hauser. [In Vorb.]

Gedichte, unedierte lateinische, hrsg. von E. Baehrens. *M.* 1. 20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. *M.* 6. —

Grammatici Latini ex rec. H. Keil. 7 voll. Lex.-8. *M.* 139. 20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keil. [Vergr.]

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keil. *M.* 10. —

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertz. Vol. I. [Vergr.]

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertz. Vol. II. *M.* 12. —

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keil. [Vergr.]

— IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caestinum ex rec. H. Keil. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M.* 11. —

— IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keil. *M.* 8. —

Grammatici Latini ex rec. H. Keil.

Vol. V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keil. *M.* 9. —

— V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobii excerpta ex rec. H. Keil. *M.* 10. —

— VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keil. *M.* 9. —

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keil. *M.* 14. —

— VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorus, Martirius, Beda, Albinus ex rec. H. Keil. *M.* 10. —

— VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dositheii ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelli Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum ex rec. H. Keil. *M.* 11. 20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19. —

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Rec. F. Marx. *M.* 14. —

Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. 2 voll. *M.* 28. —

Horatii opera. Rec. O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. *M.* 12. —

[Vol. II vergr.]

— — — Editio minor. *M.* 4. —

— carmina. Rec. L. Mueller. 16. *M.* 2. 40 3. 60.

— Satiren. Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. *M.* 16. 40.

— — — Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M.* 7. —

— — — siehe auch: Satura, v. Blümner.

— Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläut. von L. Döderlein. [B. I vergr.] B. II. *M.* 3. —

— Briefe, im Vermaß der Urschrift verdeutsch von M. Bacmeister u. O. Keller. 8. *M.* 2. 40 3. 20.

Institutionum et regularum iuris Romani syntagana. Ed. R. Gneist. Ed. II. *M.* 5. 20.

[**Iuris consulti.**] Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. *M.* 4.—

Iuvenalis saturae. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M.* 4. 40.

— — — siehe auch: *Satura*, v. Blümner.

[**Lucanus.**] **Scholia** in L. bellum civile ed. H. Usener. Pars I. *M.* 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.]

Lucilli carminum reliquiae. Rec. F. Marx. Vol. I.: Prolog., testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. *M.* 8.— 10. 60.

— — — Vol. II. (Komment.) *M.* 14.— 17.—

Nepotii quae supersunt. Ed. C. Halm. *M.* 2. 40.

Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partt. *M.* 32.—

Novatiani epist. de cibis Iudaicis. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* 1. 20.

Optatiani Porphyrii carmina. Rec. L. Mueller. *M.* 3. 60.

Orestis tragoedia. Ed. I. Maehly. 16. *M.* 1. 20.

Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. *M.* 5.—

— **Elegien der Liebe.** Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. *M.* 2. 40 3. 20.

Persius, siehe: *Satura*, v. Blümner.

Phaedri fabulae Aesopiae. Ed. L. Müller. *M.* 3.—

Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuring. *M.* 2. 80.

Plauti comoediae. Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritschellius sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi. *M.* 92. 20.

Tom. I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. *M.* 5. 60.

— I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. Ed. II. *M.* 4.—

— I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. *M.* 2. 40.

— I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3. 60.

— I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. *M.* 4. 80.

— II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. *M.* 2. 40.

— II fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3. 60.

— II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3. 60.

— II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3. 60.

Plauti comoediae.

Tom. II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritschellius schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. *M.* 5.—

— III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 4.—

— III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. *M.* 4.—

— III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. *M.* 5. 60.

— III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 5. 60.

— III fasc. V. Menaechmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5. 60.

— IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. *M.* 5. 60.

— IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 6.—

— IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5. 60.

— IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 6.—

— IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. *M.* 5. 60.

— — — Ex rec. etcum app. crit. F. Ritschl. [Vergriffen außer:]

Tom. I. Pars 3. Bacchides. *M.* 3.—

— III. Pars 1. Persa. *M.* 3.—

— III. Pars 2. Mercator. *M.* 3.—

— — — Scholarum in usum rec. F. Ritschl.

[Vergl. außer:]

Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je *M.* —. 50.

— **miles gloriosus.** Ed. O. Ribbeck. *M.* 2. 80.

Polemii Silvii laterculus. Ed. Th. Mommsen. Lex.-8. *M.* —. 80.

Polionis de bello Africo comm. Edd. H. Wölfflin et A. Miodonski. Adi. es. tab. photolithograph. *M.* 6. 80.

[**Probus.**] **Die Appendix Probi.** Hrsg. v. W. Heraeus. *M.* 1. 20

Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. *M.* 10.—

Quintilianii Institutionis orator. II. XI. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergriffen] Pars II: Libb. VII—XII. *M.* 9.—

Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex.-8. 2 fasc. *M.* 17.—

Sallarum carminum rel. Ed. B. Maurenbrecher. [Vergl.]

- Sallusti Crispi quae supersunt.** Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. *M.* 7.20.
— **historiarum fragmenta.** Ed. Fr. Kritz. *M.* 9.—
— **historiarum rell.** Ed. B. Maurenbrecher.
Fasc. I. Prolegomena. *M.* 2.—
Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. *M.* 8.—
- Satura.** Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M.* 5.— 5.80.
- Scaenicae Romanorum poesis fragmenta.** Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. *M.* 23.—
Vol. I. Tragicorum fragmenta. *M.* 9.—
— II. Comicorum fragmenta. *M.* 14.—
- Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii.** Recc. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.
Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. *M.* 14.—
— I fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— II fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.40.
— III fasc. II. App. Serviana. *M.* 20.—
[— III fasc. III (Indices) in Vorb.]
- Staatsverträge des Altertums.** Hrsg. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
- Statii silvae.** Hrsg. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—
— **Thebais et Achilleis cum scholiis.** Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II. I—VI. *M.* 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.]
- Suetoni Tranquilli opera.** Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] *M.* 12.— 15.—
Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer *M.* 1.60.
Syri sententiae. Rec. Guil. Meyer. *M.* 2.40.
— Rec. E. Woelfflin. *M.* 3.60.
Taciti de origine et situ Germanorum I. Rec. A. Holder. *M.* 2.—
— **dialogus de oratoribus.** Rec. Aem. Baehrens. *M.* 2.—
***Terentii comoediae.** Hrsg. von M. Warren, E. Hauser und R. Knauer. [In Vorb.]
[Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.
[—] Das tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.
Varronis saturarum Menippearum rell. Rec. A. Riese. *M.* 6.—
— **rerum rusticarum II. III, rec. Keil, siehe: Cato.**
— **antiquitatum rer. divin. II. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaeest. Varr.** Ed. R. Agahd. *M.* 9.20.
***— de lingua latina.** Edd. G. Götz et Fr. Schöll. *M.* 10.— 12.50.
Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV voll. *M.* 22.40.
Vol. I. Bucolica et Georgica. *M.* 5.—
— II. Aeneidos libri I—VI. *M.* 7.20.
— III. Aeneidos libri VII—XII. *M.* 7.20.
— IV. Appendix Vergiliana. *M.* 3.—
— Ed. I. [Vergriffen außer:]
Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M.* 8.—
— IV. Appendix Vergiliana. *M.* 5.—
***— Jugendverse und Heimatpoesie Vergils.** Erklärung des Catalepton. Von Theodor Birt. *M.* 3.60 4.20.
[—] **Scholia Bernensia ad Vergilii Buc. et Georg.** Ed. H. Hagen. *M.* 6.—
Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. *M.* —.30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1.40.
II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. *M.* 1.40.
III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), von H. Jurenka. 2 Hft. *M.* 1.60.
IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und ü. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. *M.* 1.20.
V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Geschwind. 2 Hefte. *M.* 1.80.
VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. *M.* 1.40.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- VII. Euripides, *Iphigenie in Aulis*, von K. Busche. 2 Hefte. *M.* 1.40.
 VIII. Euripides, *Kyklops*, v. N. Wecklein. 2 Hefte. *M.* 1.—
 IX. Briefe des jüngeren Plinius, von R. C. Kukula. 2 Hefte. *M.* 2.20.

- X. Lykurgos' Rede gegen Leokrates von E. Sofer. 2 Hefte. *M.* 1.80.
 XI. Plutarchs Biographie des Aristoteles, von J. Simon. 2 Hefte. *M.* 1.60.
 XII. Tacitus' *Rednerdialog*, v. R. Dienel. 2 Hefte. *M.* 2.—

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

Aeschylus' *Agamemnon*. Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Plüß. *M.* 2.25 2.75.

— Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M.* 1.50 2.—

— Prometheus. Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

— — Von L. Schmidt. *M.* 1.20.

— die Sieben geg. Theben. Von N. Wecklein. *M.* 1.20 1.50.

— die Schutzfliehenden. Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—

— Orestie. Von N. Wecklein. *M.* 6.—
 Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. je *M.* 2.—

Aristophanes' *Wolken*. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.

Aristoteles, *der Staat der Athener*. Der historische Hauptteil (Kap. I—XLI). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.

Arrianus *Anabasis*. Von K. Abicht. 2 Hefte. I. Heft. L. I—III. *M.* 1.80 2.25. II. Heft. L. IV—VII. *M.* 2.25 2.75. *M.* 4.05 5.—

Demosthenes' *ausgewählte Reden*. Von C. Rehdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. *M.* 6.60 8.55.

I. Teil. A. u. d. T.: IX. Philipp. Reden. 2 Hefte. *M.* 4.70 6.05.

*Heft I: I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 9. Aufl., von K. Fuhr. *M.* 1.40 1.80.

Demosthenes' *ausgewählte Reden*.

Heft II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden.

VI. Zweite Rede gegen Philippos.

VII. Hegesippos' Rede über Halonnes.

VIII. Rede über die Angelegenheiten

im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen

Philippos. 6. Aufl., von Fr. Blaß.

M. 1.50 2.—

— II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von

Fr. Blaß. *M.* 1.80 2.25.

*II. Teil. Die Rede vom Kranze. 2. Aufl.

Von K. Fuhr. *M.* 2.40 2.90.

Euripides' *ausgewählte Tragödien*. Von

N. Wecklein.

*I. Bdch. Medea. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

II. Bdch. Iphigenia im Taurierland

3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.

III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl.

M. 1.60 2.10.

IV. Bdch. Hippolytos. 2. Aufl. *M.* 1.80

2.25.

V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.

VI. Bdch. Electra. *M.* 1.40 1.80.

VII. Bdch. Orestes. *M.* 1.60 2.—

VIII. Bdch. Helena. *M.* 1.60 2.—

Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände

M. 12.50 16.—

Band I. Heft 1. Buch I nebst Ein-

leitung u. Übersicht über den Dialekt

5. Aufl. *M.* 2.40 2.90.

Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1.50 2.—

— II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1.50 2.—

— II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1.50 2.—

— III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2.50

— IV. B. VII. M. 2. K. 4. A. *M.* 1.80 2.30

— V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten

4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Homer's Illas, erklärt von J. La Roche.
6 Teile.

- Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- II. Ges. 5—8. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- V. Ges. 17—20. 2. Aufl. [Vergr.]
- VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]

— Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze.
2 Bände zu je 4 Heften.

- Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 2. Ges. 4—6. 6. A. *M.* 1.40 1.80
- I. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.20
- I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. *M.* 1.60 2.—
- I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M.* 1.20 1.70
- I. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.40
- II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M.* 1.20 1.70
- II. H. 2. Ges. 16—18. 4. A. *M.* 1.40 1.80
- II. H. 1/2 zusammen in 1 Band *M.* 3.20
- II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M.* 1.20 1.70
- II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M.* 1.60 2.20
- II. H. 3/4 zusammen in 1 Band *M.* 3.50

— — — Anhang. 8 Hefte.

- Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60
- 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30
- 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70
- 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.30
- 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. *M.* 2.10 2.60
- 7. Ges. 19—21. *M.* 1.50 2.—
- 8. Ges. 22—24. *M.* 1.80 2.30

— **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.

- Band I. H. 1. Ges. 1—6. 12. A. *M.* 1.80 2.30
- I. H. 2. Ges. 7—12. 11. A. *M.* 1.80 2.30
- I. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 4.20
- *— II. H. 1. Ges. 13—18. 9. A. v. P. Cauer. *M.* 1.60 2.—
- II. H. 2. Ges. 19—24. 9. A. *M.* 1.40 1.80
- II. H. 1/2 zusammengeb. *M.* 3.35

— — — Anhang. 4 Hefte.

- Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70
- 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. *M.* 1.20 1.70
- 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. *M.* 2.10 2.60

Isokrates' ausgewählte Reden. Von O. u. M. Schneider. 2 Bändchen. *M.* 3.— 3.95.

I. Bändchen. Demonicus, Euagoras, Areopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schneider. *M.* 1.20 1.70.

II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen.

I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 4. Aufl., von K. Bürger. *M.* 1.50 2.— [2. u. 3. Bdch. vergr.]

Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von C. Rehdantz. *M.* 2.25 2.75.

[Lyriker.] **Anthologie a. d. griech. Lyr.**
Von E. Buchholz. 2 Bdchn. *M.* 4.20 5.20.

I Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., von R. Peppmüller *M.* 2.10 2.60.

*II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter. 5. Aufl., von J. Sitzler. *M.* 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Froberger. Kleinere Ausg. 2 Hefte.

I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. *M.* 1.80 2.25.

— — — Größere Ausgabe. 3 Bände.
[Bd. II u. III vergr.]

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. *M.* 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.

I. Teil. Die Verteidigungsrede d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. *M.* 1.— 1.40.

*II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 5. Aufl., von W. Nestle. *M.* 2.10 2.60.

III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Chr. Cron. 5. Aufl. *M.* —.75 1.20.

III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* —.60 —.90.

IV. Teil. Protagoras. Von J. Deuschle u. Chr. Cron. 5. A., v. E. Bochmann *M.* 1.20 1.70.

V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 3. Aufl. von H. Schöne. *M.* 2.40 3.—

*VI. Teil. Phaenon. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M.* 1.60 2.10.

VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Von M. Wohlrab. *M.* —.60 —.90.

VIII. Teil. Hippias maior. Ed. W. Zilles. [In Vorb.]

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. Siefert und Fr. Blas. 6 Bändchen. *M.* 6.90 9.60.

I. Bändchen. Philopoemen u. Flaminius. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blas. *M.* —.90 1.30.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. Siefert und Fr. Blaß.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—

*III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blaß. 3. Aufl., v. B. Kaiser. *M.* 1.80 2.25.

IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

V. u. VI. Bändchen. [Vergr.]

Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte.

I. Abt. Griechische Geschichte. Von W. Herbst und A. Baumeister. 3. Aufl. 1. Heft. [Vergr.] 2. Heft. *M.* 1.80 2.30.

Sophokles. Von G. Wolff und L. Beller-mann.

I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M.* 1.50 2.—

II. — Elektra. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

III. — Antigone. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—

IV. — König Oidipus. 5. Aufl. *M.* 1.60 2.—

V. — Oidipus auf Kolonos. [Vergr.]

Supplementum lect. Graecae. Von C. A. J. Hoffmann. *M.* 1.50 2.—

Testamentum novum Graece. Von Fr. Zelle. 5 Teile.

I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. 1.80 2.25.

IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.50 2.—

V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.80 2.25.

[Teil II u. III in Vorb.]

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. *M.* 11.— 15.40.

1. Bdchn. 1. Bch. 6. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

2. — 2. — 6. — *M.* 1.20 1.70.

3. — 3. — 5. — *M.* 1.20 1.70.

4. — 4. — 5. — *M.* 1.20 1.70.

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann.

5. Bdchn. 5. Bch. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

6. — 6. — 6. — *M.* 1.20 1.70.

*7. — 7. — 6. — *M.* 1.40 1.80.

8. — 8. — 5. — *M.* 1.20 1.70.

9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. Ausgabe m. Kommentar unter d. Text.

I. Bdchn. B. I. II. 10. Aufl. M. 2 Figurentaf. u. 1 Karte. *M.* 1.40 2.—

II. — B. III. IV. 9. u. 8. Aufl. *M.* —. 1.20.

III. — B. V—VII. 8. Aufl. *M.* 1.60 2.—

— — — B. I—IV. Text u. Kommentar getrennt.

Text. M. e. Übersichtskarte. *M.* —. 1.20.

Kommentar. Mit Holzschnitten und Figurentafeln. *M.* 1.35 1.80.

— **Kyropädie.** Von L. Breitenbach. 2 Hefte, je *M.* 1.50 2.—

I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von B. Büchsen-schütz.

II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.

— **griech. Geschichte.** Von B. Büchsen-schütz. 2 Hefte.

*I. Heft. Buch I—IV. 7. Aufl. *M.* 2.— 2.40.

II. — Buch V—VII. 5. Aufl. *M.* 1.80 2.20.

— **Memorabilien.** Von Raph. Kühner. 6. Aufl., von Rud. Kühner. *M.* 1.60 2.20.

— **Agesilaos.** Von O. Güthling. *M.* 1.50 2.—

— **Anabasis u. Hellenika in Ausw. M.** Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bdchn.

I. Bdchn. Anab. Buch 1—4.

Text. *M.* 1.20 1.50.

Kommentar. *M.* 1.20 1.50.

II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika.

Text. *M.* 2.— 2.20.

Kommentar. *M.* 1.40 1.60.

b. Lateinische Schriftsteller.

Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii liber VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. *M.* 2.55 4.—

I. Heft. Buch I—III. M. Einleit. u. Karte v. Gallien. *M.* —.90 1.40.

II. — Buch IV—VI. *M.* —.75 1.20.

III. — Buch VII u. VIII u. Anhang. *M.* —.90 1.40.

— **commentarii de bello civili.** Von A. Doberenz. 5. Aufl., von B. Dinter. *M.* 2.40 2.90.

Ciceronis de oratore. Von K. W. Pider. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. *M.* 4.80 6.25.

I. Heft. Einleit. u. Buch I. *M.* 1.80 2.20.

II. — Buch II. *M.* 1.50 2.—

III. — Buch III. M. Indices u. Register z. d. Anmerkungen. *M.* 1.50 2.—

Aus Heft III besonders abgedruckt: Erklär. Indices u. Register d. Anmerkungen. *M.* —.45.

— — — 5. Aufl., von Fr. Th. Adler. In 1 Band. *M.* 4.50.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Ciceronis Brutus de claris oratoribus.** Von K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. *M.* 2.25 2.75.
- **orator.** Von K. W. Piderit. 2. Aufl. *M.* 2.— 2.60.
- **partitiones oratoriae.** Von K. W. Piderit. *M.* 1.— 1.40.
- **Rede f. S. Roscius.** Von Fr. Richter u. A. Fleckeisen. 4. Aufl., von G. Ammon. *M.* 1.— 1.40.
- **div. in Caecilium.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.45 —.80.
- **Reden gegen Verres.** IV. Buch. Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 4. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.50 2.—
- **V. Buch.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- **Rede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus.** Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.75 1.20.
- **Reden g. Catilina.** Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
- **Rede f. Murena.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.90 1.30.
- **Rede f. Sulla.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.75 1.20.
- **Rede f. Sestius.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
- **Rede f. Plancius.** Von E. Köpke. 3. Aufl., von G. Landgraf. *M.* 1.20 1.70.
- **Rede f. Milo.** V. Fr. Richter u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.20 1.60.
- **I. u. II. Philipp. Rede.** Von H. A. Koch. 3. Aufl., v. A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- **I., IV. u. XIV. Philipp. Rede.** Von E. R. Gast. *M.* —.60 —.90.
- **Reden f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Delotarus.** Von Fr. Richter. 4. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- **Rede f. Archias.** Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* —.50 —.80.
- **Rede f. Flaccus.** Von A. du Mesnil. *M.* 3.60 4.10.
- **ausgew. Briefe.** Von J. Frey. 6. Aufl. *M.* 2.20 3.—
- **Tusculanae disputationes.** Von O. Heine. 2 Hefte.
- **I. Heft.** Buch I. II. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- **II. — Buch III—V.** 4. Aufl. *M.* 1.65 2.15.
- **Cato maior.** Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. *M.* —.60 1.—
- * — **somnium Scipionis.** Von C. Meißner. 5. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.50 —.80.
- Ciceronis Laelius.** Von C. Meißner. 2. Aufl. *M.* —.75 1.20.
- **de finibus bon. et mal.** Von H. Holstein. [Vergr.]
- **de legibus.** Von A. du Mesnil. *M.* 3.90 4.50.
- **de natura deorum.** Von A. Goethe. *M.* 2.40 2.90.
- [—] **Chrestomathia Ciceroniana.** Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.80.
- [—] **Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen.** Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M.* 1.— 1.40.
- Cornelius Nepos, siehe: Nepos.**
- Curtius Rufus.** Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen.
- **I. Bd. B. III—V.** 4. A. *M.* 2.40 2.80.
- **II. — B. VI—X.** 3. A. *M.* 2.60 3.20.
- **: s. a. Orationes sell.**
- [Elegiker.] **Anthologie a. d. El. der Römer.** Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3.50 5.10.
- **1. Heft: Catull.** *M.* —.90 1.30.
- **2. Heft: Tibull.** *M.* —.60 1.—
- **3. Heft: Propert.** *M.* 1.— 1.40.
- **4. Heft: Ovid.** *M.* 1.— 1.40.
- Horaz, Oden u. Epoden.** Von C. W. Nauck. 16. Aufl., v. O. Weißenfels. *M.* 2.25 2.75.
- [—] **Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg.** Horaz. Oden, von Großmann. *M.* —.15.
- **Satiren und Episteln.** Von G. T. A. Krüger. 2 Abteilungen.
- **I. Abt. Satiren.** 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 1.80 2.30.
- **II. — Episteln.** 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 2.— 2.50.
- **Sermonen.** Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4.40 5.40.
- **I. Bd. Der Sermonen Buch I.** *M.* 2.40 2.90.
- **II. — Der Sermonen Buch II.** *M.* 2.— 2.50.
- Livii ab urbe condita libri.**
- **Lib. 1.** Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- **Lib. 2.** Von M. Müller. *M.* 1.50 2.—
- **Lib. 3.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 4.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 5.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 6.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 7.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 8.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 9.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 10.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 21.** Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 22.** Von E. Wölfflin. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 23.** Von F. Luterbacher. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

Libri ab urbe condita libri.

Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.35 1.80.

Lib. 25. Von H. J. Müller. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 26. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 27. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 28. Von F. Friedersdorff. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.

Nepos. Von J. Siebelis - Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. *M.* 1.20 1.70.

— Von H. Ebeling. *M.* —.75.

— **Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm.** Ed. E. Ortmann. Editio V. *M.* 1.— 1.40.

Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. Bearb. v. O. Stange. je *M.* 1.50 2.— Zus. in einem Band *M.* 4.—

*I. Heft. Buch I—IX. 18. Aufl. Mit Karte.

II. — Buch X—XV. 14. Aufl.

— **fastorum libri VI.** Von H. Peter. 2 Abteilungen.

*I. Abt. Text u. Kommentar. 4. Aufl. *M.* 2.80 3.20.

II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.

— **ausgew. Gedichte m. Erläut. für den Schulgebr.** Von H. Günther. *M.* 1.50 2.—

Phaedri fabulae. Von J. Siebelis und F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle. *M.* —.75 1.20.

Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bdchn.

I. Bdchn. **Trinummus.** 5. Aufl., von M. Niemeyer. *M.* 1.60 2.—

II. — **Captivi.** 5. Aufl. *M.* 1.— 1.40.

III. — **Menaechmi.** 4. Auflage, von M. Niemeyer. *M.* 1.— 1.40.

IV. — **Miles gloriosus.** 3. Auflage. *M.* 1.80 2.30.

Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Kreuser. *M.* 1.50 2.—

Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte.

II. Abt. **Römische Geschichte.** Von A. Weidner. 2. Aufl. 1. Heft *M.* 1.80 2.30. 2. Heft. *M.* 2.40 3.— 3. Heft. *M.* 2.70 3.30.

Quintilliani institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M.* 1.— 1.40.

Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Jugurth. orat. et epist. ex historiis excerptae. Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M.* 2.50 3.20

*I. Heft: **Bellum Catilinae.** 2. Aufl. *M.* —.60 1.—

*II. — **Bellum Jugurthinum.** 2. Aufl. *M.* 1.— 1.40.

III. — **Beden u. Briefe a. d. Historien** *M.* —.45 —.80.

Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. *M.* 4.30 5.40.

I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 2.20 2.80.

II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M.* 2.10 2.60.

— **Annalen.** Von A. Draeger. 2 Bände. *M.* 5.70 7.50.

I. Band. 1. Heft. (Buch I u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 1.50 2.—

2. Heft. [Buch 3—6.] 6. Aufl., von F. Becher. *M.* 1.50 2.—

II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je *M.* 1.35 1.75.

— **Agricola.** Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. *M.* —.80 1.20.

— **dialogus de oratoribus.** Von G. Andresen. 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.

— **Germania.** Von E. Wolff. 2. Aufl. *M.* 1.40 1.80.

Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.

I. Bändchen. **Phormio.** 3. Aufl., von E. Hauler. *M.* 2.40 2.90

II. — **Adelphoe.** 2. Aufl., von E. Hauler. *M.* 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte

I. Heft. Buch I—III. 6. Aufl., v. M. Fickelscher. *M.* 1.40 1.90.

II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von M. Wörner. 3 Abt. je *M.* —.50 —.80

II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band. *M.* 2.—

III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1.— 1.70.

IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscher. 3 Abt. *M.* —.50 —.80.

IV. — Buch X—XII. 3. Aufl. 3 Abt. 1 Band. *M.* 2.—

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers voreilende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bzw. kurz erklärt.

Demosthenes' neun Philippische Reden.

Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Herodot B. I—IV. Von A. Fritsch. *M.* 2.40.

— **B. V—IX.** Von A. Fritsch. *M.* 2.—

Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Einzeln: Buch I, Buch II. je *M.* 1.—

— **B. VI—VIII.** Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 3. Aufl. *M.* 1.60.

— — — Buch I—IV. 2. Aufl. *M.* 1.10.

— **Memorabillen.** Von W. Gilbert. *M.* 1.10.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.

Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— **Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius.** Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

Ciceros Rede f. Milo. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— **Rede für Archias.** Von C. F. W. Müller. *M.* —.40.

— **Rede für Roscius.** Von G. Landgraf. *M.* —.60.

— **Reden geg. Verres. IV. V.** Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—

Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.80.

Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. *M.* 2.—

— **Buch XXI—XXIII.** Von M. Müller. *M.* 1.60.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. *M.* 2.—

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.* —.55.

— **Jugurthin. Krieg.** Von Th. Opitz. *M.* —.80.

— **Beides zusammengeb.** *M.* 1.20.

Vergills Äneide. Von O. Güthling. *M.* 2.—

7. Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

[Lyrik.] **Lyricorum Graecorum carmina quae ad Horatium pertinent, selecta iterum edidit Adolfus Großmann.** *M.* —.15.

Opitz, Th., u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. *M.* 2.80 3.40.

Auch in 5 Heften: Heft I. 2. Aufl. *M.* 1.20. Heft IIA 2. Aufl. *M.* —.50, Heft IIB 2. Aufl. *M.* —.40, Heft III—V je *M.* —.60 1.—

Heft I. Suetonius, Velleius und Florus. III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.

— II A. Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius IV. — Seneca und Celsus.

— II B. Plinius d. J. [Maximus.] V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage, von Otto Stange. *M.* 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. *M.* 1.60.

Ciceros philosophische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. D. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.— 2.60.

Ciceros philosophische Schriften in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. Iart. *M.* —.90.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Cicero's philosophische Schriften.

2. Heft: De officiis libri III. fart. *M.* —.60.
3. Heft: Cato Maior de senectute. fart. *M.* —.30.
4. Heft: Laelius de amicitia. fart. *M.* —.30.
5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. fart. *M.* —.60.
6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. fart. *M.* —.30.
7. Heft: De re publica. fart. *M.* —.30.

Cicero's rhetorische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. O. Weiffenfels. *M.* 1. 80 2.40.

— in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Cicero's nebst einem Abriß der Rhetorik. fart. *M.* 1.—
2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. fart. *M.* 1.—
3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. fart. *M.* —.60.

8. B. G. Teubners Schülers Ausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülers Ausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewusste Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

a. Griechische Schriftsteller.

Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen.

Demosthenes, ausgew. politische Reden. Von H. Reich.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.20.

2. Hilfsheft. *M.* 1.—

3. Kommentar. I. II. steif geh. je *M.* —.80. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.20.
Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.40.

Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.

Herodot in Auswahl. Von K. Abicht.

1. Text. 3. Aufl. *M.* Karte u. 4 Plänen im Text. *M.* 1.80.

Herodot in Auswahl. Von K. Abicht.

2. Hilfsh. 2. Aufl. Mit

Abb. i. Text. *M.* —.80.

3. Kommentar. 2. Aufl.

M. 1.80.

|| Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80

Homer. I: Odyssee. Von O. Henke.

1. Text. 2 Bchn: B. 1—12. 5. Aufl.

B. 13—24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je

M. 1.60. — B. 1—24 in 1 Band *M.* 3.20

2. Hilfsheft. 3. Aufl. *M.* zahlr. Abb. *M.* 2.—

3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geh.

je *M.* 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 2.—

Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —.05

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

omer. II: Ilias. Von O. Henke.

1. Text. 3. Aufl. 2 Bdchn.: B. 1—13. — B. 14—24. Mit 3 Karten. je *M.* 2.— B. 1—24 in 1 Band *M.* 4.—
2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—
3. Kommentar. 2 Hefte. steif geh.

*1. Heft. 3. Aufl. *M.* 1.60.

*2. Heft. 3. Aufl. *M.* 1.20.

*Zusammen in 1 Bd. 3. Aufl. geb. *M.* 2.40.

Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen.
Cyrias, Ausgewählte Reden. Von M. Fickelscherer. I. Teil. Text. *M.* —.80.
Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.

Philosophen.] Auswahl a. d. griech. Phil.
 I. Teil: Auswahl aus Plato. Von O. Weißenfels.

*Ausgabe A. Text. 2. Aufl. v. Grünwald. *M.* 1.80. Kommentar. *M.* 1.60.

Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton und Protagoras). Text. *M.* 1.40. Kommentar. *M.* 1.40.

II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den nachfolgenden Philosophen (Aristoteles, Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theophrast, Plutarch, Lucian). Text. *M.* 1.20. Kommentar. *M.* 1.20.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn. a. d. Phaidon u. Symposion. Von F. Rösiger.

*1. Text. 2. Aufl. steif geh. *M.* —.80.

2. Hilfsheft. *M.* 1.— } 2/3. Erklärungen.
 3. Kommentar. steif } *M.* 1.60.
 geh. *M.* —.80.

—] Auswahl, siehe: Philosophen.

Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.

1. Text: I. Antigone. 2. Aufl. Mit Titelbild. *M.* —.70. II. König Ödipus. *M.* —.80. III. Aias. *M.* —.80. Text I u. II zus.-geb. *M.* 1.10.

*2. Hilfsheft. 2. Aufl. *M.* —.70.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.

3. Kommentar: *I. Antigone. 2. Aufl. *M.* —.70. *II. König Ödipus. 2. Aufl. *M.* —.70. III. Aias. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar I u. II zus.-geb.). *M.* 1.60.

Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen.

Thukydides i. Ausw. Von E. Lange.

1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 2.40.

2. Hilfsheft. Mit Abb. i. Text. *M.* —.70. } 2/3. Erklärungen.
 3. Komment. *M.* 1.60. } *M.* 2.—

Ausgabe in 2 Teilen:

I. B. I—V. a. Text. *M.* 1.40. b. Kommentar. *M.* 1.—

II. B. VI—VIII. a. Text. 2. Aufl. *M.* 1.10. b. Kommentar. *M.* 1.—

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z. beid. Teil. 2. Aufl. *M.* —.50.

|| Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. *M.* 2.80.

Dazu Kommentar. *M.* 1.60.

Xenophon, Anabasis i. Ausw. Von G. Sorof.

1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.

*2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit Abbildungen. *M.* —.80. } 2/3. Erklärungen.
 *3. Komment. 5. Aufl. } 2. Aufl. *M.* 1.80.
M. 1.50.

|| Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.50.

Wörterbuch. *M.* 1.20.

— Hellenika in Auswahl. Von G. Sorof.

1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M.* 1.—

— Memorabilien in Auswahl. Von F. Rösiger.

1. Text. *M.* 1.—

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.

b. Lateinische Schriftsteller.

Caesar, Gallischer Krieg. Von F. Fügner.

1. Text. 7. Aufl. Mit 3 Karten und 11 Abb. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft. 6. Aufl. Mit Abb. im Text. *M.* 1.20. } 2/3. Erklärungen.
 3. Komment. 6. Aufl. } *M.* 2.40.
M. 1.60.

Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1—4). 2. Heft (Buch 5—7). je *M.* —.80.

Text B. M. Einleit. 7. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.60.

— Auswahl von F. Fügner und W. Haynel.

1. Text (B). Mit Einleitung u. 3 Karten. *M.* 1.80.

*2. Kommentar von H. Micha. *M.* 1.60.

Caesar, Bürgerkrieg. Von F. Fügner.

*1. Text. 2. Aufl. Mit 8 Abb. u. 2 Karten. *M.* 1.60.

2. Hilfsheft: siehe Gall. Krieg.

3. Kommentar. *M.* 1.20.

*[—] Wörterbuch zu Caesars Komm. über den gall. Krieg u. den Bürgerkrieg.

5. Aufl. *M.* —.60.

Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de imperio. Von C. Stegmann.

1. Text. 5. Auflage. Mit Titelbild und 1 Karte. *M.* 1.10.

2. Hilfsheft. 3. Aufl. *M.* 1.20. } 2/3. Erklärungen.
 3. Kommentar. } *M.* 1.80.
 5. Aufl. *M.* —.90.

|| *Text B. M. Einleit. 5. Aufl. *M.* 1.35.

*Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* —.90.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceros Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hänsel.

1. Text. 2. Aufl. *M.* —.80.

*2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M.* —.60.

— Reden für Q. Ligarius und für den König Deiotarus. Von C. Stegmann.

1. Text. *M.* —.60.

3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

— Cato maior de senectute. Von O. Weissenfels.

*1. Text. 2. Aufl. v. P. Wessner. *M.* —.60.

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.50.

— Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weissenfels.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.

*2. Hilfsheft. 2. Aufl.

M. —.60.

3. Komment. 2. Aufl. } 2/3. Erklärungen.
} 2. Aufl. *M.* 1.60.
M. 1.—

— Verrinen. Buch IV u. V. Von C. Bardt.

1. Text. *M.* 1.20.

3. Kommentar. *M.* 1.40.

[—] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.

1. Text. 3. Aufl. Mit 1 Karte. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft. steif geh. *M.* —.60.

3. Kommentar (verkürzte Ausg.). *M.* 2.40.

Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung.

I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.

II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—

Horatius, Gedichte. Von G. Schimmelpfeng.

*1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—

3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.

Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von F. Fügner.

I. Der zweite punische Krieg.

1. Text. 4. Aufl. Mit 4 Karten. *M.* 2.—

*2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abbild. und Karte. (Zu I u. II). *M.* 2.—

3. Kommentar. 2 Hefte.

I. Heft: Buch 21—22. 3. Aufl. *M.* 1.20.

II. Heft: Buch 23—30. 2. Aufl. *M.* 1.40.

II. Auswahl aus der 1. Dekade.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.

*2. Hilfsheft. 2. Aufl. (zu I u. II). *M.* 2.—

*3. Komment. Buch 1—10. 2. Aufl. *M.* 1.60.

Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 2.20.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. *M.* 2.—

3. Kommentar. I. Heft. Buch 1—10. *M.* 1.40.

II. Heft. Buch 21—30. *M.* 1.60.

*Auswahl von F. Fügner u. J. Teufer. Text, Kommentar. [In Vorb.]

Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von F. Fügner.

*1. Text. 6. Aufl. *M.* 3 Karten. *M.* 1.—

2. Hilfsheft. 5. Aufl.

Mit Abbild. i. Text.

M. 1.—

3. Komment. 4. Aufl.

M. —.90.

2/3. Erklärungen

M. 1.40.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. V. M. Fickelscherer.

*1. Text. 6. Auflage. *M.* 1.20.

2. Hilfsheft. 3. Aufl.

M. Abbild. im Text.

M. 1.20.

3. Komment. 5. Aufl.

M. 1.40.

2/3. Erklärungen

M. 2.20.

Wörterbuch. 4. Aufl. steif geh. *M.* —.5

|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.* 1.35.

*Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.40.

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von C. Stegmann.

1. Text. 3. Aufl. Mit Karte. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen. 2. Aufl. *M.* —.60.

— Jugurthin. Krieg. Von C. Stegmann.

Text. Mit Karte. *M.* —.80.

Kommentar. *M.* 1.—

Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataver aufstand unt. Civilis. Von C. Stegmann.

1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel.

2. Aufl. *M.* 2.40.

2. Hilfsheft. *M.* 1.80.

*3. Komment. 2. Aufl. } 2/3. Erklärungen

M. 1.40.

M. 2.80.

Ausgabe in 2 Teilen:

I. Ann. B. 1—6. a) Text. 2. Aufl.

M. 1.20. b) Kommentar. 2. Aufl.

M. 1.—

*II. Ann. B. 11—16. Historien B. IV/V.

a. Text. 2. Aufl. *M.* 1.—. b. Kom-

mentar. *M.* —.80.

III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. bel.

Teilen. *M.* —.80.

— Agricola. Von O. Altenburg.

1. Text. *M.* —.60.

2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80.

— Germania. Von O. Altenburg.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* —.60.

2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80.

Vergils Aeneide i. Ausw. Von M. Fickelscherer.

1. Text mit Einleitung. 4. Aufl. *M.* —.80.

Karte. *M.* 1.40.

3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.80.

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

Aeschylus.

Dindorf, Guil., lexicon Aeschyleum. Lex.-8. 1873. *M.* 16.—

Richter, P., zur Dramaturgie des Ä. gr. 8. 1892. *M.* 6.50.

Westphal, R., Proleg. z. Ä.' Tragödien. gr. 8. 1869. *M.* 5.—

Aristarchus.

Ludwich, A., Ar.'s Homer. Textkritik. 2 Teile. gr. 8. 1884/85. *M.* 28.—

Aristophanes.

Müller-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik. gr. 8. 1873. *M.* 16.—

Roemer, A., Studien z. Ar. u. den alten Erklärern dess. I. Teil. gr. 8. 1902. *M.* 8.—

Zacher, K., die Handschriften u. Klassen der Aristophanesscholien. gr. 8. 1889. *M.* 6.—

Aristoteles.

Heitz, E., die verlorenen Schriften des Ar. gr. 8. 1865. *M.* 6.—

Bucolici.

Hiller, E., Beiträge z. Textgesch. d. gr. Bukoliker. gr. 8. 1888. *M.* 3.20.

Demosthenes.

Fox, W., die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Äschines analysiert u. gewürdigt. gr. 8. 1880. *M.* 5.60.

Preuß, S., index Demosthenicus. gr. 8. 1892. *M.* 10.—

Schaefer, A., D. und seine Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. gr. 8. 1885—1887. *M.* 30.—

Etymologica.

Reitzenstein, R., Geschichte d. griech. E. gr. 8. 1896. *M.* 18.—

Herondas.

Crusius, O., Unters. z. d. Mimiamben d. H. gr. 8. 1892. *M.* 6.—

Hesiodus.

Dimitrijevič, M. R., studia Hesiodica. gr. 8. 1900. *M.* 6.—

Steitz, Aug., die Werke und Taged. H. nach ihrer Komposition. gr. 8. 1869. *M.* 4.—

Homerus.

Autenrieth, G., Wörterbuch zu den Homer. Gedichten. 11. Aufl., von Kaegi. gr. 8. 1908. *M.* 3.60.

Finzler, G., Homer. gr. 8. 1908. *M.* 6.— 7.—

Frohwein, E., verbum Homericum. gr. 8. 1881. *M.* 3.60.

Gehring, A., index Hom. Lex.-8. 1891. *M.* 16.—

Gladstone's, W. E., Homerische Studien, frei bearbeitet von A. Schuster. gr. 8. 1863. *M.* 9.—

Homerus.

Kammer, E., die Einheit der Odyssee. gr. 8. 1873. *M.* 16.—

La Roche, J., die Homerische Textkritik im Altertum. gr. 8. 1866. *M.* 10.—

Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling. 2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. *M.* 42.—, Vol. II. *M.* 18.—

Ludwich, A., die Homervulgata als alexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898. *M.* 6.—

Noack, F., Homerische Paläste. gr. 8. 1903. *M.* 2.80 3.80.

Nutzhorn, F., die Entstehungsw. d. Hom. Gedichte. gr. 8. 1869. *M.* 5.—

Volkmann, R., die Wolfischen Prolegomena. gr. 8. 1874. *M.* 8.—

Isocrates.

Preuß, S., index Isocrateus. gr. 8. 1904. *M.* 8.—

Lucian.

Helm, R., L. und Menipp. gr. 8. 1906. *M.* 10.— 13.—

Oratores.

Blaß, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. gr. 8. I. 1887. *M.* 14.— 16.—

II. 1892. *M.* 14.— 16.— III 1. 1893. *M.* 16.— 18.— III 2. 1898. *M.* 12.—

M. 14.—

Pindarus.

Rumpel, J., lexicon Pindaricum. gr. 8. 1883. *M.* 12.—

Photios.

Reitzenstein, R., Der Anfang des Lexikons des Photios. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. gr. 8. 1907. *M.* 7.— 9.50.

Plato.

Finzler, G., Platon und die aristotelische Poetik. gr. 8. 1900. *M.* 6.—

Immisch, O., philologische Studien zu Pl. I. Heft. Axiochus. gr. 8. 1896. *M.* 30.—

II. Heft. De recens. Platon. praesidiis atque rationibus. gr. 8. 1903. *M.* 3.60.

Raeder, H., Pl.'s philosophische Entwickl. gr. 8. 1905. *M.* 8.— 10.—

Ritter, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. 8. 1896. *M.* 3.20. Kommentar zum griech. Text. *M.* 10.—

Schmidt, H., kritischer Kommentar zu P. Theätet. gr. 8. 1877. *M.* 4.—

— exegetischer Komment. z. P. Theätet. gr. 8. 1880. *M.* 3.20.

Wohlrab, M., vier Vorträge über Pl. 8. 1879. *M.* 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Poetae comici.

Zieliński, Th., Gliederung der altattisch. Komödie. gr. 8. 1885. *M.* 10.—

Sophocles.

Plüß, Th., S' Elektra. Eine Auslegung. gr. 8. 1891. *M.* 3.—

Theocritus.

Rumpel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8. 1879. *M.* 8.—

Thucydides.

Herbst, L., zu Th. Erklärungen und Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I bis IV. gr. 8. 1892. *M.* 2.80. II. Reihe. Buch V—VIII. gr. 8. 1893. *M.* 3.60.

Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad Th. pertinentes. Auctas et correctas iterum edidit St. gr. 8. 1886. *M.* 1.60.

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Caesar.

Ebeling, H., Schulwörterbuch zu Caesar. 6. Aufl. gr. 8. 1907. *M.* 1.80.

Menge et Preuß, lexicon Caesarianum. Lex.-8. 1885/90. *M.* 18.—

Cicero.

Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C. gr. 8. 1893. *M.* 12.—

Zieliński, Th. Cicero, im Wandel der Jahrhunderte. 8. 2. Aufl. 1907. *M.* 7.— 8.—

Horatius.

Friedrichs, J. G., Q. Horatius Flaccus. Phil. Unters. gr. 8. 1894. *M.* 6.—

Keller, O., Epilogomena zu H. 3 Teile. gr. 8. (je *M.* 8.—) *M.* 24.— I. Teil. 1879. II u. III. Teil. 1880.

Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880. *M.* 2.40.

Plüß, Th., Horazstudien. Alte und neue Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8. 1882. *M.* 6.—

Stemplinger, Ed., das Fortleben der H.'schen Lyrik seit der Renaissance. gr. 8. 1906. *M.* 8.— 9.—

Iuris consulti.

Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. gr. 8. 1890. *M.* 4.—

Lucilius.

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius. gr. 8. 1876. *M.* 1.20.

Ovidius.

Steheliß-Pöffe, Wörterbuch zu O.'s. Metamorphosen. 5. Aufl. gr. 8. 1893. *M.* 4.40 4.80.

Stange, D., kleines Wörterbuch zu O.'s. Metamorphosen. gr. 8. 1899. *M.* 2.50.

Tolkiehn, J., quaest. ad. Heroides O. spect. gr. 8. 1888. *M.* 2.80.

Plautus.

Lexicon Plautinum conscripsit Gonzalez Lodge. gr. 8. Vol. I. Fasc. 1-5 je *M.* 7.20.

Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus emendationis Plautinae. gr. 8. 1880. *M.* 4.—

*Sudhaus, S., Der Aufbau der Plautinischen Cantica. gr. 8. 1909. *M.* 5.— 6.—

Tacitus.

Draeger, A., über Syntax und Stil des T. 3. Aufl. gr. 8. 1882. *M.* 2.80.

Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex.-8. 1877—1903. *M.* 64.—

Vergilius.

*Birt, Th., Jugendverse und Heimatpoesie Vergils. *M.* 3.60 4.20.

Comparetti, V. im Mittelalter. gr. 8. 1875. *M.* 6.—

Heinze, R., Vergils epische Technik 2. Aufl. gr. 8. 1908. *M.* 12.— 14.—

Plüß, V. und die epische Kunst. gr. 8. 1884. *M.* 8.—

Skutsch, F., aus V.'s Frühzeit. gr. 8. 1901. *M.* 4.— 4.60.

— Gallus u. V. (A. V.'s Frühzeit, II. Teil). gr. 8. 1906. *M.* 5.— 5.60.

Sonntag, M., V. als bukolischer Dichter. gr. 8. 1891. *M.* 5.—

Weidner, A., Kommentar zu V.'s Aeneis. B. I u. II. gr. 8. 1869. *M.* 8.—

Verlagsverzeichnis von B. G. Teubner

in Leipzig und Berlin.

Klassische Altertumswissenschaft. Geschichte, Kulturgeschichte, Volkskunde. Literatur und Sprache. Kunst. Allgemeine Sprachwissenschaft und neue fremde Sprachen. Philosophie und Psychologie. Religion. Allgemeines Bildungswesen. Pädagogik.

Neue Ausgabe 1909 eine Auswahl von Werken der klass. Altertumswissenschaft. m. ausführl. Inhaltsangaben u. Besprechungen enthaltend.

Umsonst und postfrei vom Verlag.

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 14 ff.

- Archiv für Papyrusforschung** und verwandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 24.—
- Archiv für Religionswissenschaft.** Nach A. Dieterich. Herausg. von Richard Wünsch. Jährl. 4 Hefte. *M.* 18.—
- Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik.** Hrsg. von J. Ilberg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M.* 30.—
- Byzantinische Zeitschrift.** Begründet von Karl Krumbacher. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen herausgegeben von A. Heisenberg und P. Marc. Preis für den Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—
- * — Generalregister zu Band I—XII, 1892—1903. gr. 8. 1909. *M.* 24.—
- Die griechische und lateinische Literatur und Sprache.** Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Aufl. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Teil I, Abt. 8.) *M.* 10.—, geb. *M.* 12.—
- Ausfeld, A., der griechische Alexanderroman.** Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. *M.* 8.— 10.—
- Bardt, C., zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa.** *M.* —. 60.
- Baumgarten, F., F. Poland und R. Wagner, die hellenische Kultur.** 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen *M.* 10.— 12.—
- Benseler, G. E., und K. Schenkl, griechisch-deutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch.** 2 Teile.
I. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörterbuch. 12. Aufl., bearb. von A. Kaegi. *M.* 6. 75 8.— *II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 6. Auflage, bearb. von K. Schenkl. *M.* 9.— 10. 50.
- Birt, Th., die Buchrolle in der Kunst.** Archäol.-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. *M.* 12.— 15.—
- Blaß, F., die attische Beredsamkeit.** 3 Abt. 2. Aufl. *M.* 56.— 64.—
- Blümner, H., Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern.** 4 Bde. Mit zahlr. Abb. *M.* 50. 40.
- Böckh, A., und Ludolf Dissen, Briefwechsel** siehe Hoffmann, M.
- * **Bone, Karl, περὶ αὐτῶν. Über Lesen und Erklären von Dichtwerken.** geh. *M.* 2. 40.
- * **Brauchitsch, G. v., Die Panathenäischen Preisamphoren.** Mit 37 Abbildungen und 1 Lichtdrucktafel. *M.* 6.— 7.—
- Brunn, H., kleine Schriften.** Herausg. von H. Brunn u. H. Bulle. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. I. Band. *M.* 10.— *M.* 13.— II. Band. *M.* 20.— 23.— III. Band. *M.* 14.— 17.—
- Cantor, M., Vorlesungen über Geschichte der Mathematik.** I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 1200 n. Chr. Mit 114 Fig. und 1 lithogr. Tafel. 3. Aufl. *M.* 24.— 26.—
- Cumont, F., die Mysterien des Mithra.** Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch. Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrig. Mit 9 Abbild. im Text und auf 2 Tafeln sowie 1 Karte. *M.* 5.— 5. 60.
- * — Die orientalischen Religionen im römischen Heidentum. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrig. *M.* 5.— 6.—
- Diels, H., Elementum.** Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus. *M.* 3.—
- Dieterich, A., Nekyia.** Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. *M.* 6.—
- * — eine Mithrasliturgie. 2. Aufl. besorgt von R. Wünsch. *M.* 6.— 7.—
- Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. *M.* 3. 20 3. 80.
- * **Domaszewski, A. v., Abhandlungen zur römischen Religion.** *M.* 6.— 7.—
- Dziatzko, K., Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens.** *M.* 6.—
- * **Eger, O., Zum ägyptischen Grundbuchwesen in römischer Zeit.** *M.* 7.— 8.—
- * **Fimmen, D., Zeit und Dauer der kretisch-mykenischen Kultur.** Mit 1 synchronistischen Tabelle. *M.* 3.—
- Gardthausen, V., Augustus und seine Zeit.** 2 Teile.
I. Teil. I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 12.— III. Band. *M.* 8.— Zusammengeb. *M.* 32.— II. Teil. (Anmerk.) I. Band. *M.* 6.— II. Band. *M.* 9.— III. Band. *M.* 7.— Zusammengeb. *M.* 24.—
- Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln und vielen Illustrationen. *M.* 18. 40.
- Geißler, J., das griechische Drama.** Aeschylus, Sophokles, Euripides. Mit einem Plane. *M.* 1. 60 2. 20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Gelzer, H., ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelzers. *M.* 5.— 6.—

*Gercke, A., u. Norden, Ed., Einleitung in die Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von G. Beloch, E. Bethe, E. Bickel, J. L. Heiberg, B. Keil, E. Kornemann, P. Kretschmer, C. F. Lehmann-Haupt, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter, herausg. von A. Gercke und Ed. Norden. 3 Bände. I. Band: Methodik. Sprache. Metrik. Griechische Literatur. Römische Literatur. *M.* 13.— 15.—

II. Band: Privataltertümer. Kunst. Religion und Mythologie. Philosophie. Exakte Wissenschaften und Medizin. *ca.* *M.* 9.—, *ca.* *M.* 10.50. [U. d. Presse.]

III. Band: Griechische Geschichte. Hellenistisch-römische Geschichte. Geschichte der römischen Kaiserzeit. Griechische Staatsaltertümer. Römische Staatsaltertümer. Epigraphie, Papyrologie, Paläographie. *ca.* *M.* 8 —, *ca.* *M.* 9.50. [U. d. Pr.] Alle 3 Bde. auf einmal bezog *M.* 25.— 30.—

Gilbert, G., Handbuch der griech. Staatsaltertümer. 2 Bände. *M.* 13.60.

I. Band. Der Staat d. Lakedaimonier u. d. Athener. 2. Aufl. *M.* 3.— II. Band. *M.* 5.60.

— O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. *M.* 24.— I. Abteil. *M.* 6.— II. Abteil. *M.* 8.— III. Abteil. *M.* 10.—

— die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren im Text. *M.* 20.— 22.50.

Grammatik, historische, der lateinischen Sprache. Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thüssing und A. Weinold, hrsg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. gr. 8.

I. Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je *M.* 7.—

III. Band. Syntax des einfachen Satzes. I. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1903. *M.* 8.— [Fortsetzung u. d. Pr.]

Supplement: Müller, C. F. W., Syndax des Nominativs und Akkusativs im Lateinischen. *M.* 6.—

*Gudeman, A., Grundriß der Geschichte der klass. Philologie. 2. Aufl. *M.* 4.40 5.—

Hagen, H., gradus ad criticen. Für philologische Seminaristen und zum Selbstgebrauch. *M.* 2.80.

*Heinichen, Fr. A., lateinisch-deutsches und deutsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teile. I. Teil. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch. 8. Aufl., bearbeitet von H. Blase u. W. Reeb. *M.* 6.75 8.— II. Teil. Deutsch-

lateinisches Schulwörterbuch. 6. Aufl., bearbeitet von C. Wagener. *M.* 5.75 7.—

Helbig, W., Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. geb. *M.* 15.— [Die Bände sind nur zusammen käuflich.]

— auf extradünnes Papier gedruckt u. m. Schreibpapier durchschossen, z. Handgebrauch für Fachgelehrte. geb. *M.* 17.—

Herkenrath, E., der Enoplios. Ein Beitrag zur griechisch. Metrik. *M.* 6.— 8.—

Herzog, E., Geschichte und System der röm. Staatsverfassung. 2 Bände. *M.* 33.—

Hoffmann, M., August Boeckh. Lebensbeschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Ermäß. Preis. *M.* 7.— 9.—

— Briefwechsel zwischen August Böckh und Ludolf Dissen, Pindar und anderes betreffend. *M.* 5.— 6.—

*Ihm, M., Palaeographia Latina. Exempla codicum Latinorum phototypice expressa scholarum maxime in usum ed. M. I. Ser. I. In Mappe *M.* 5.—

*Ilberg, J., u. Wellmann, M., Zwei Vorträge zur Geschichte d. antiken Medizin. *M.* 1.40.

Imhoof-Blumer, F., Porträtköpfe v. römisch. Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. [Mit 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. kart. *M.* 3.20.

— Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. Mit Zeitafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildnissen in Lichtdruck. kart. *M.* 10.—

— und O. Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1352 Abbild. u. 178 Seiten erläuterndem Text. geb. *M.* 24.—

Kaerst, J., Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden.

I. Band. Die Grundlegung des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—

II. Band. I. Hälfte. Das Wesen des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—

— die antike Idee der Ökumene in ihrer politisch. u. kulturell. Bedeutung *M.* 1.20.

Keller, O., lateinische Volksetymologie und Verwandtes. *M.* 10.—

Klotz, Reinh., Handbuch der lateinischen Stilistik. Nach des Verf. Tode herausgeg. von Rich. Klotz. *M.* 4.80.

— Rich., Grundzüge altröm. Metrik. *M.* 12.—

Krumbacher, K., die Photographie i. Dienste der Geisteswissenschaften. Mit 15 Tafeln *M.* 3.60.

— Populäre Aufsätze. *M.* 6.— 7.—.

Lehmann, K., die Angriffe der drei Barkiden auf Italien. Drei quellenkritisch-kriegsgeschichtliche Untersuch. Mit 4 Karten 5 Plänen und 6 Abbild. *M.* 10.— 13.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Lehrs, K., populäre Aufsätze aus dem Altertum, vorzugsweise zur Ethik und Religion der Griechen. 2. Aufl. *M.* 11.—
- Leo, Fr., die griechisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form. *M.* 7.—
- Lexikon, ausführliches, dergriechischen und römischen Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten hrg. von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. I. Band. (A—H.) *M.* 34.— II. Band. (I—M.) *M.* 38.— III. Band. (N—P.) *M.* 44.— IV. Band. 59.—62. Lieferung. (Q—Seismos) Jede Lieferung *M.* 2.— (Fortsetzung unter der Presse.) Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M.* 10.— II. Carter, epitheta deorum. *M.* 7.— III. Berger, mythische Kosmographie der Griechen. *M.* 1.80.
- Lübbers's Reallexikon des klass. Altertums für Gymnasien. 7. verb. Auflage, herausgegeben von Erler. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 14.— 16.50.
- Friedrich Lübbers's Reallexikon des klass. Altertums. Vollständ. Neubearb. [8. Aufl.] Hrgg. v. J. Geffken u. E. Ziebarth. [U. d. Pr.]
- Ludwich, A., Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurteilt. Nebst Beilagen. 2 Teile. *M.* 28.— [I. Teil. *M.* 12.— II. Teil. *M.* 16.—]
- Masqueray, F., Abriß der griechisch. Metrik. Aus dem Französischen übersetzt von Br. Preßler. *M.* 4.40 5.—
- Mann, G., die Religionsphilosophie Kaiser Julians in seinen Reden auf König Helios und die Göttermutter. Mit einer Übersetzung der beiden Reden. *M.* 6.— 7.—
- Mayser, E., Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Laut- und Wortlehre. *M.* 14.— 17.—
- Meillet, A., Einführung in die vergleichende Grammatik der indogermanischen Sprachen. *M.* 7.— 8.—
- Misch, G., Geschichte der Autobiographie. I. Band: Das Altertum. *M.* 8.— 10.—
- Mittels, L., Reichsrecht und Volksrecht in den östlichen Provinzen des römischen Kaiserreichs. *M.* 14.—
- zur Geschichte der Erbpacht im Altertum. *AGWph.* XX. *M.* 2.—
- aus den griechischen Papyrusurkunden. *M.* 1.20.
- Mommson, A., Feste der Stadt Athen im Altertum, geordnet nach attischem Kalender. Umarbeitung der 1864 erschienenen Heortologie. *M.* 16.—
- Müllson, M. P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der attischen. *M.* 12.— 15.—
- Noack, F., Ovalhaus und Palast in Kreta. Ein Beitrag zur Frühgeschichte des Hauses *M.* 2.40 3.20.
- *Norden, Ed., die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2. Abdruck. 2 Bände. (Einzeln jed. Bd. *M.* 14.— 16.—) *M.* 28.— 32.—
- Otto, W., Priester und Tempel im hellenistisch. Ägypten. 2 Bde. je *M.* 14.— 17.—
- *Partsch, I., Griechisches Bürgerschaftsrecht. 2 Teile. I. Teil. Das Recht des altgriechischen Gemeindestaats. *M.* 14.— 17.—
- Peter, H., die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. je *M.* 12.—
- der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen u. Zusammenfassungen. *M.* 6.—
- *Poland, F., Geschichte des griechischen Vereinswesens. *JG XXXVIII.* *M.* 24.—
- Reitzenstein, R., Hellenistische Wundererzählungen. *M.* 5.— 7.—
- Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. *M.* 19.20.
- Reden und Vorträge. *M.* 6.— 8.—
- Riese, A., das rheinische Germanien in der antiken Literatur. *M.* 14.—
- Rosbach, A., und R. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Auflage der Rosbach-Westphalschen Metrik.) 3 Bände. *M.* 36.—
- I. Band. Griechische Rhythmik von Westphal. *M.* 7.20. II. Band. Griechische Harmonik und Melopöie von Westphal. *M.* 6.80. III. Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch. Metrik von Westphal und Gleditsch. *M.* 8.— II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und die übrigen melischen Metra von Rosbach und Westphal. *M.* 14.—
- Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit. 2., rev. Ausgabe. 3 Bände. *M.* 30.—
- Schmidt, J. H. H., Synonymik der griechisch. Sprache. 4 Bände. *M.* 51.—
- Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. *M.* 12.—
- Schmitz, W., Commentarii notarum Tironianarum ed. W. S. Mit 132 Tafeln. In Mappe *M.* 40.—
- Schneider, A., das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. geb. *M.* 16.—
- die 12 Pläne auf festem Papier apart. *M.* 6.—
- Schroeder, O., Vorarbeiten zur griech. Versgeschichte. *M.* 5.— 6.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- *Schwartz, E., Charakterköpfe aus d. antiken Literatur. 1. Reihe. 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 3. Aufl. *M.* 2. 20 2.80.
- * — 2. Reihe. 1. Diogenes der Hund u. Krates der Kyniker, 2. Epikur, 3. Theokrit, 4. Eratosthenes, 5. Paulus. *M.* 2.20 2.80.
- Sittl, K., die Gebärd der Griechen und Römer. Mit zahlreich. Abbild. *M.* 10.—
- Sitzler, J., Abriß der griechischen Literaturgeschichte. I. Band: Bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4.—
- *Stählin, O. Editionstechnik. Ratschläge f. d. Anlagetextkritischer Ausgaben. *M.* 1.60
- Stemplinger, Ed., das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renaiss. *M.* 8.— 9.—
- *Stengel, P., Opferbräuche der Griechen. Mit 6 Abbildungen. *M.* 6.— 7.—
- Stoll, F., die Sagen des klassischen Altertums. 6. Aufl. Neu bearb. von F. Samer. 2 Bände. Mit 79 Abb. geb. je *M.* 3.60, in 1 Band *M.* 6.—
- die Götter des klassischen Altertums. 8. Aufl. Neu bearb. von F. Samer. Mit 92 Abbildungen. *M.* 4.50.
- Studniczka, F., die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M.* 2.—
- Susemihl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. I. Bd. *M.* 16.— 18.— II. Bd. *M.* 14.— 16.—
- *Süß, W., Ethos, Studien zur älteren griechischen Rhetorik. *M.* 8.— 10.50.
- *Teuffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 6. Aufl., von E. Klostermann, W. Kroll, R. Leonhard, F. Skutsch und P. Wessner. 3 Bände. Bd. II *M.* 6.— 7.— [Band I u. III in Vorbereitung.]
- Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabriß des Verfassers. *M.* 12.—
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Göttingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. 1900—1909. Vol. I. *M.* 74.— 82.— Vol. II. *M.* 82.— 90.— Vol. III. fasc. 1. *M.* 7.60. *fasc. 2—5 je *M.* 7.20. *Vol. IV, *M.* 58.— 66.— *Vol. V fasc. 1 *M.* 7.60.
- *Thesaurus linguae Latinae. Supplementum. Nomina propria latina. fasc. I. *M.* 7.20.
- Index librorum scriptorum inscriptionum ex quibus exempla adferuntur. *M.* 7.20.
- Einbanddecke *M.* 5.—

- *Thiersch, H., Pharos, Antike, Islam u. Occident. Mit 9 Tafeln, 2 Beilagen u. 455 Abbildungen. *M.* 48.— 56.—
- Troelsch-Lund, Himmelshild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten. Deutsch von L. Bloch. 2. Auflage. geb. *M.* 5.—
- Usener, H., Vorträge u. Aufsätze. *M.* 5.— 6.—
- der heilige Tychon. (Sonderbare Heilige Texte u. Untersuchungen I.) *M.* 5.—
- Vahlen, I., opuscula academica. 2 part. Pars I. Prooemia indicibus lectionum praemissa I—XXXIII ab a. MDCCCLXXII ad a. MDCCCLXXXI. *M.* 12.— 14.50
- Pars II. Prooemia indicibus lectionum praemissa XXXIV—LXIII ab a. MDCCCLXXXII ad a. MDCCCXXII. *M.* 14.— 16.50.
- Vaniček, Al., etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache. 2. Aufl. *M.* 6.—
- griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. *M.* 24.—
- [I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 14.—
- Verhandlungen der 19.—50. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner (Einzeln käuflich.)
- Volkman, R., Geschichte und Kritik der Wolfischen Prolegomena zu Homer. *M.* 8.—
- die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt. 2., verbesserte Auflage. *M.* 12.—
- Wachsmuth, C., die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten *M.* 20.— II. Band. 1. Abteil. *M.* 12.— [2. Abteil. in Vorbereitung.]
- Weber, W., Untersuchungen zur Geschichte des Kaisers Hadrianus. *M.* 8.— 9.—
- Weicker, G., der Seelenvogel in der antiken Literatur und Kunst. Eine mythologische archäologische Untersuchung. Mit 103 Abbildungen im Text. *M.* 28.—
- *Weise, O., Charakteristik der lateinischen Sprache. 4. Auflage. *M.* 3.— 3.60
- *Willers, H., Geschichte der römischen Künste. Kupferprägung vom Bundesgenossenkrieg bis auf Kaiser Claudius. Mit 33 Abbildungen. Text u. 18 Lichtdrucktafeln. *M.* 12.— 14.—
- Wislicenus, W. F., astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. *M.* 5.—
- *Ziebarth, E., Aus dem griechischen Schicksal. Eudemos von Milet und sein wandtes. *M.* 4.— 5.—

Neue Jahrbücher

für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche
Literatur und für Pädagogik

Herausgegeben von

Johannes Ilberg und Bernhard Gerth

XIII. Jahrgang. 1910. Jährlich 10 Hefte. Preis: M. 30.—

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die, durch zahllose Fäden miteinander verbunden, die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungszweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichsten Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Insbesondere dient sie der Aufrechterhaltung des vielfach gefährdeten Zusammenhanges zwischen Wissenschaft und Schule nach Kräften und an ihrem Teile. Wenn sie auch nur in großen Zügen die Erweiterung und Vertiefung der Erkenntnis wiedergeben kann, so berücksichtigt sie doch nicht etwa nur das für den höheren Unterricht direkt Brauchbare; der Lehrer soll eine freie wissenschaftliche Persönlichkeit sein und bleiben.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Byzantinische Zeitschrift

Begründet von **Karl Krumbacher**

unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen herausgegeben von

August Heisenberg und Paul Marc

XIX. Band. 1910. Vierteljährlich ein Heft. Preis eines Bandes: M. 20.—

Dazu erschien: **Generalregister zu Band I—XII, 1892—1903.**

Mit Unterstützung des Therianosfonds der Kgl. Bayer. Akademie der Wissenschaften ausgearbeitet von **Paul Marc**. [VIII u. 592 S.] gr. 8.
1909. Geh. M. 24.—

Das internationale Zentralorgan für die gegenwärtig so mächtig aufblühenden byzantinischen Studien bildet die von **K. Krumbacher** (München) unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen seit 1892 herausgegebene **Byzantinische Zeitschrift**, von der nunmehr 18 stattliche Bände vorliegen. Sie sieht ihre Aufgabe darin, über alle Fortschritte, welche die moderne Erforschung der byzantinischen Geschichte, Literatur, Sprache, Kunst, Religion, Epigraphik, Numismatik usw. aufzuweisen hat, wie auch über alle äußeren Vorkommnisse auf dem Gebiete zu orientieren und so den weiteren Ausbau der Disziplin zu fördern. Dies geschieht einmal durch selbständige Aufsätze, dann durch ausführliche Besprechungen wichtiger Neuerscheinungen, endlich durch eine möglichst vollständige, vom Herausgeber unter ständiger Mitwirkung mehrerer Fachgenossen bearbeitete Bibliographie über alle in das Programm der Zeitschrift einschlagenden Gebiete. Der Bericht berücksichtigt gleichmäßig alle Sprachen und verzeichnet jedesmal die ganze neuere Literatur bis etwa 2—3 Monate vor dem Erscheinen des Heftes, eine Promptheit, die von keiner anderen mit Inhaltsangaben versehenen, eine ganze Disziplin umfassenden Bibliographie erreicht wird. Den gesamten Inhalt der ersten 12 Bände, und zwar sowohl der Aufsätze und Besprechungen als der bibliographischen Notizen analysiert das von **P. Marc** ausgearbeitete **Generalregister**.

Archiv für Religionswissenschaft

Nach Albrecht Dieterich unter Mitwirkung von H. Oldenberg,
C. Bezold, K. Th. Preuß in Verbindung mit L. Deubner

herausgegeben von Richard Wünsch

XIII. Band. 1910. Jährlich 4 Hefte. Preis: M. 18.—

Das „Archiv für Religionswissenschaft“ will der Erforschung des allgemein ethnischen Untergrundes aller Religionen, wie der Genesis unserer Religion, des Unterganges der antiken Religion und des Werdens des Christentums dienen und insbesondere die verschiedenen Philologien, Völkerkunde und Volkskunde und die wissenschaftliche Theologie vereinigen. Neben der I. Abteilung, die wissenschaftliche Abhandlungen enthält, stehen als II. Abteilung Berichte, in denen von Vertretern der einzelnen Gebiete kurz die hauptsächlichsten Forschungen und Fortschritte religionsgeschichtlicher Art in ihrem besonderen Arbeitsbereiche hervorgehoben und beurteilt werden. Regelmäßig kehren wieder in fester Verteilung auf drei Jahrgänge zusammenfassende Berichte über wichtige Erscheinungen auf den verschiedenen Gebieten der Religionswissenschaft. Die III. Abteilung bringt Mitteilungen und Hinweise, durch die wichtige Entdeckungen, verborgene Erscheinungen, auch abgelegene und vergessene Publikationen früherer Jahre in kurzen Nachrichten zur Kenntnis gebracht werden.

Archiv für Kulturgeschichte

Unter Mitwirkung von Fr. von Bezold, G. Dehio, W. Dilthey, H. Finke,
W. Goetz, K. Hampe, O. Lauffer, K. Neumann, A. Schulte, E. Troeltsch

herausgegeben von Georg Steinhausen

VIII. Band. 1910. Jährlich 4 Hefte. Preis: M. 12.—

Das „Archiv für Kulturgeschichte“ will eine Zentralstätte für die Arbeit auf dem Gebiete der gesamten Kulturgeschichte sein, und dabei vor allem im Zusammenhang mit neueren Richtungen der geschichtlichen Forschung der Arbeit auf dem Gebiet der Geschichte des höheren Geisteslebens ein geeignetes Organ sichern. Neben der I. Abteilung, die selbständige wissenschaftliche Abhandlungen enthält, sollen als II. Abteilung regelmäßige Literaturberichte erscheinen, die auf je einem Spezialgebiet das für die kulturgeschichtliche Forschung Wertvolle aus der Fülle der literarischen Erscheinungen unter dem Gesichtspunkt der besonderen Aufgaben und Methoden der Kulturgeschichte herausheben. Diese Berichte behandeln: Allgemeine Kulturgeschichte und Methodenlehre, Allgemeine und lokale deutsche Kulturgeschichte, Geschichte der wirtschaftlichen Kultur, der politisch-rechtlichen Kultur und Verfassung, der gesellschaftlichen Kultur und der Sitten, des Erziehungswesens, der Naturwissenschaften und Medizin, der technischen Kultur, der religiösen und ethischen Kultur, der literarischen Kultur, der Musik, der künstlerischen Natur, der geistigen Kultur und Weltanschauung, der Persönlichkeitsentwicklung, Volkskunde, Anthropologie und Gesellschaftsbiologie. Im Vordergrund soll bei den Berichten über die einzelnen Kulturgebiete die europäische, insbesondere die deutsche Kultur des Mittelalters und der Neuzeit stehen. Sie sollen ergänzt werden durch zusammenfassende Berichte über italienische, französische, englische, amerikanische, slawische, skandinavische Kulturgeschichte, antike Kulturgeschichte, das Fortleben der Antike in Mittelalter und Neuzeit, jüdische, islamitische, indische und ostasiatische Kulturgeschichte. Eine III. Abteilung soll Mitteilungen und Hinweise bringen.

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROFESSOR PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen).

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. I. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einleitung zu dem Gesamtwerk).

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik. Die Vorgeschichte der modernen Naturwissenschaften und der Medizin. Die Naturwissenschaften d. Anorganischen. Biologie. Medizinische Wissenschaften.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Bautechnik, Maschinenteknik, industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll eine systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung unserer heutigen Kultur darbieten, indem sie die Fundamentalergebnisse der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in großen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine Zahl erster Namen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis und bietet Darstellungen der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Berufensten in gemeinverständlicher, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raume.

Von Teil I und II sind erschienen:

Die allgemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart. (I, 1.) Bearbeitet von W. Lexis, Fr. Paulsen, G. Schöppa, A. Matthias, H. Gaudig, G. Kerschensteiner, W. v. Dyck, L. Pallat, K. Kraepelin, J. Lessing, O. N. Witt, G. Göhler, P. Schlenther, K. Bücher, R. Pietschmann, F. Milkau, H. Diels. [XV u. 671 S.] Lex.-8. 1906. Geh. M. 16.—, in Leinwand geb. M. 18.—

Die orientalischen Religionen. (I, 3, 1.) Bearbeitet von Edv. Lehmann, A. Erman, C. Bezold, H. Oldenberg, J. Goldziher, A. Grünwedel, J. J. M. de Groot, K. Florenz, H. Haas. [VII u. 267 S.] Lex.-8. 1906. Geh. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 9.—

Geschichte der christlichen Religion. Mit Einleitung: **Die israelitisch-jüdische Religion.** (I, 4, 1.) Bearbeitet von J. Wellhausen, A. Jülicher, A. Harnack, N. Bonwetsch, K. Müller, A. Ehrhard, E. Troeltsch. 2. stark vermehrte und verbesserte Auflage. [X u. 792 S.] Lex.-8. 1909. Geh. M. 18.—, in Leinwand geb. M. 20.—

Systematische christliche Religion. (I, 4, II.) Bearbeitet von E. Troeltsch, J. Pohle, J. Mausbach, C. Krieg, W. Herrmann, R. Seeberg, W. Faber, H. J. Holtzmann. 2. verbesserte Auflage. [VIII u. 279 S.] Lex.-8. 1909. Geh. M. 6.60, in Leinwand geb. M. 8.—

DIE KULTUR DER GEGENWART

Allgemeine Geschichte der Philosophie. (I, 5.) Bearbeitet von W. Wundt, H. Oldenberg, J. Goldziher, W. Grube, T. Jnouye, H. v. Arnim, Cl. Baeumker, W. Windelband. [VIII u. 572 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M.* 12.—, in Leinw. geb. *M.* 14.—

Systematische Philosophie. (I, 6.) Bearbeitet von W. Dilthey, A. Riehl, W. Wundt, W. Ostwald, H. Ebbinghaus, R. Eucken, Fr. Paulsen, W. Münch, Th. Lipps. 2. Aufl. [X u. 435 S.] Lex.-8. 1908. Geh. *M.* 10.—, in Leinw. geb. *M.* 12.—

Die orientalischen Literaturen. (I, 7.) Bearbeitet von E. Schmidt, A. Erman, C. Bezold, H. Gunkel, Th. Nöldeke, M. J. de Goeje, R. Pischel, K. Geldner, P. Horn, F. N. Finck, W. Grube, K. Florenz. [IX u. 419 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M.* 10.—, in Leinwand geb. *M.* 12.—

Die griechische und lateinische Literatur und Sprache. (I, 8.) Bearbeitet von: U. v. Wilamowitz-Moellendorff, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, F. Skutsch. 2. Aufl. Geh. *M.* 10.—, in Leinwand geb. *M.* 12.—

Die osteuropäischen Literaturen und die slawischen Sprachen. (I, 9.) Bearbeitet von A. Bezzenberger, A. Brückner, V. v. Jagić, J. Máchal, M. Murko, F. Riedl, E. Setälä, G. Suits, A. Thumb, A. Wesselovsky, E. Wolter. [VIII u. 396 S.] 1908. Geh. *M.* 10.—, in Leinwand geb. *M.* 12.—

Die romanischen Literaturen u. Sprachen. Mit Einschluß des Keltischen. (I, II, 1.) Bearbeitet von H. Zimmer, K. Meyer, L. Chr. Stern, H. Morf, W. Meyer-Lübcke. [VII u. 499 S.] 1909. Geh. *M.* 12.—, in Leinw. geb. *M.* 14.—

Allgemeine Verfassungs- und Verwaltungsgeschichte des Staates und der Gesellschaft. (II, 2.) Bearbeitet von A. Vierkandt, L. Wenger, M. Hartmann, O. Franke, A. Luschin v. Ebengreuth, O. Hintze. [Unter der Presse.]

Staat und Gesellschaft des Orients. (II, 3.) Bearbeitet von A. Vierkandt, G. Maspero, M. Hartmann, O. Franke, K. Rathgen. [Unter der Presse.]

Staat und Gesellschaft Europas im Altertum. (II, 4, 1.) Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorff und B. Niese. Geh. ca. *M.* 8.—, in Leinwand geb. ca. *M.* 10.— [Unter der Presse.]

Staat und Gesellschaft der neueren Zeit (bis zur französischen Revolution). (II, 5, 1.) Bearbeitet von F. v. Bezold, E. Gothein, R. Koser. [VI u. 349 S.] Lex.-8. 1908. Geh. *M.* 9.—, in Leinwand geb. *M.* 11.—

Systematische Rechtswissenschaft. (II, 8.) Bearbeitet von R. Stammler, K. Sohm, K. Gareis, V. Ehrenberg, L. v. Bar, L. v. Seuffert, F. v. Liszt, W. Kahl, P. Laband, G. Anschütz, E. Bernatzik, F. v. Martitz. [X, LX u. 526 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M.* 14.—, in Leinwand geb. *M.* 16.—

Allgemeine Volkswirtschaftslehre. (II, 10, 1.) Bearbeitet von W. Lexis. Geh. *M.* 7.—, in Leinwand geb. *M.* 9.—

Probeheft und Sonder-Prospekte über die einzelnen Abteilungen (mit

Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probestücken aus dem Werke) werden auf Wunsch umsonst und postfrei vom Verlag versandt.

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROF. PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen).

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. I. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einleitung zu dem Gesamtwerk).

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik, Anorganische und organische Naturwissenschaften, Medizin.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Bautechnik, Maschinentechnik, industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll eine **systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung** unserer heutigen Kultur darbieten, indem sie die Fundamentalergebnisse der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in großen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine **Zahl erster Namen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis** und bietet Darstellungen der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Berufensten in **gemeinverständlicher, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raume**.

„... Wenden wir aber unseren Blick zu den einzelnen Leistungen, die hier in reichlichster Fülle geboten sind, dann wissen wir in der Tat nicht, was wir herausgreifen und nennen sollen. Aus jedem der angedeuteten Gebiete hat ja ein Meister seines Faches das Wichtigste kurz und übersichtlich gegeben, bald aus seiner Geschichte das Wesen des behandelten Gegenstandes erläuternd, bald ihn in mehr prinzipieller und schematischer Form vor dem Leser ausbreitend. Abgesehen von dem Wert der hervorragenden Einzelleistungen erhält das ganze Unternehmen, zu dem es gehört, seinen besonderen Wert dadurch, daß es versucht, unser Wissen und Können zu einer möglichst systematischen Einheit zu verarbeiten. Damit wird es einem gebieterischen Bedürfnis unserer aus der seelischen Zerklüftung zur Einheit strebenden Zeit gerecht und steht so da als ein bedeutsames Zeichen der Zeit.“

(Deutsche Zeitung.)

Von Teil I und II sind erschienen:

Die allgemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart. (I, 1.) Bearbeitet von W. Lexis, Fr. Paulsen, G. Schöppa, A. Matthias, H. Gaudig, G. Kerschensteiner, W. v. Dyck, L. Pallat, K. Kraepelin, J. Lessing, O. N. Witt, G. Göhler, P. Schlenther, K. Bücher, R. Pietschmann, F. Milkan, H. Diels. [XV u. 671 S.] Lex.-8. 1906. Geh. M. 16.—, in Leinwand geb. M. 18.—

Die orientalischen Religionen. (I, 3, 1.) Bearbeitet von Edv. Lehmann, A. Erman, C. Bezold, H. Oldenberg, J. Goldziher, A. Grünwedel, J. J. M. de Groot, K. Florenz, H. Haas. [VII u. 267 S.] Lex.-8. 1906. Geh. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 9.—

DIE KULTUR DER GEGENWART

Geschichte der christlichen Religion. Mit Einleitung: **Die israelitisch-jüdische Religion.** (I, 4, I.) Bearbeitet von J. Wellhausen, A. Jülicher, A. Harnack, N. Bonwetsch, K. Müller, A. Ehrhard, E. Troeltsch. 2. stark vermehrte und verbesserte Auflage. [X u. 792 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M* 18.—, in Leinwand geb. *M* 20.—

Systematische christliche Religion. (I, 4, II.) Bearbeitet von E. Troeltsch, J. Pohle, J. Mansbach, C. Krieg, W. Herrmann, R. Seeberg, W. Faber, H. J. Holtzmann. 2. verbesserte Auflage. [VIII u. 279 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M* 6.60, in Leinwand geb. *M* 8.—

Allgemeine Geschichte der Philosophie. (I, 5.) Bearbeitet von W. Wundt, H. Oldenberg, J. Goldziher, W. Grube, T. Jönaye, H. v. Arnim, Cl. Baumker, W. Windelband. [VIII u. 572 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M* 12.—, in Leinwand geb. *M* 14.—

Systematische Philosophie. (I, 6.) Bearbeitet von W. Dilthey, A. Riehl, W. Wundt, W. Ostwald, H. Ebbinghaus, R. Eucken, Fr. Paulsen, W. Münch, Th. Lipps. 2. Auflage. [X u. 435 S.] Lex.-8. 1908. Geh. *M* 10.—, in Leinwand geb. *M* 12.—

Die orientalischen Literaturen. (I, 7.) Bearbeitet von F. Schmidt, A. Erman, C. Bezold, H. Gunkel, Th. Nöldeke, M. J. de Goeje, R. Pischel, K. Geldner, P. Horn, F. N. Finck, W. Grube, K. Florenz. [IX u. 419 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M* 10.—, in Leinwand geb. *M* 12.—

Die osteuropäischen Literaturen und die slawischen Sprachen. (I, 9.) Bearbeitet von A. Bezenberger, A. Brückner, V. v. Jagić, J. Máchal, M. Murko, F. Kiedl, E. Setälä, G. Suits, A. Thumb, A. Wesselovsky, E. Wolter. [VIII u. 396 S.] 1908. Geh. *M* 10.—, in Leinwand geb. *M* 12.—

Die romanischen Literaturen und Sprachen. Mit Einschluß des Keltischen. (I, II, I.) Bearbeitet von H. Zimmer, K. Meyer, L. Chr. Stern, H. Morf, W. Meyer-Lübcke. [VII u. 499 S.] 1909. Geh. *M* 12.—, in Leinwand geb. *M* 14.—

Staat und Gesellschaft der neueren Zeit (bis zur französischen Revolution). (II, 5, I.) Bearbeitet von F. v. Bezold, E. Gothein, R. Koser. [VI u. 349 S.] Lex.-8. 1908. Geh. *M* 9.—, in Leinwand geb. *M* 11.—

Systematische Rechtswissenschaft. (II, 8.) Bearbeitet von R. Stammler, R. Solm, K. Gareis, V. Ehrenberg, L. v. Bar, L. v. Seuffert, F. v. Liszt, W. Kahl, P. Laband, G. Anschütz, E. Bernatzik, F. v. Martitz. [X, LX u. 526 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M* 14.—, in Leinwand geb. *M* 16.—

Probeheft und Sonder-Prospekte über die einzelnen **Abteilungen** (mit Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probestücken aus dem Werke) werden auf Wunsch umsonst und postfrei vom Verlag versandt.

Kezro im Wandel der Jahrhunderte. Von Thaddäus Zieliński. 2. vermehrte Auflage. [VIII u. 453 S.]. gr. 8. 1908. Geh. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 8.—

„Das Schriftchen ist mit Geist, mit reichem Wissen und tiefem Blick für Geschichte, Menschen und Kultur geschrieben und kann und soll nicht nur dem Geschichtsinteressierten empfohlen sein, sondern jedem, dem die Kenntnis von den Bindungen des Altertums auf den Wandel der Jahrhunderte am Herzen liegt. Durch die Lagerung der Geschichte wird uns hier gleichsam ein „Vertikaldurchschnitt“ gegeben, indem die deutlichsten Einflüsse der Ciceroepochen auf die Weltentwicklung, zunächst auf die Begründung des Katholizismus, hernach auf die Renaissance, zuletzt auf die französische Revolution und die geistige Bewegung, die sie vorbereitete, dargestellt werden.“

Historische Vierteljahrsschrift
„Keine andere Persönlichkeit der Vergangenheit hätte sich in nur annähernd gleicher Maße zu einer derartigen Behandlung geeignet wie Cicero, der durch die Vielseitigkeit seiner Interessen und Schriften in allen Epochen der Geschichte Anregung bot, sich ihm zu beschäftigen, und durch die einheitliche Verkörperung der in seiner Zeit herrschenden humanistischen Ideen die natürliche Anknüpfung an die Blütezeit der römischen Literatur. So gibt die Spiegeln Ciceros in der Auffassung und dem Schrittmäßigkeits der Zeit herausstehenden Männer einen wertvollen Beitrag für die Beurteilung dieser und der geistigen „Stück Kulturgeschichte.“

Virgils epische Technik. Von Richard Heinze. 2. Auflage. [X 498 S.]. gr. 8. 1908. Geh. M. 12.—, in Halbfanz geb. M. 14.—

„Heinze Buch bedeutet wohl den tiefsten Einblick, der bisher in Virgils Dichtwerkstätte geschehen ist. Noch nie ist mit so viel Liebe und durchdringendem Scharfsinn der ganze ungeheure Weg nachgegangen worden, der von dem Chaos der bis auf Virgils vorhandenen Tradition der Aeneas-Sage bis zur Vervollendung jener zwei Bücher führt, die vom Augenblick ihres Erscheinens an klassisch sein sollten. Nicht die Widersprüche und Lücken des Werkes, nicht kleine Fehler und Ungenauigkeiten des Dichters, die Liebungsobjekte der modernen Virgil-Kritik, bilden den Ausgangspunkt von Heinze Betrachtungen: was Virgil erstrebt hat, was sein Stoff, seine Vorbilder, seine Nation und seine Zeit forderten, das ist hier die Frage...“

Grundriss der Geschichte der klassischen Philologie. Von Albrecht Gudeman. [IV u. 224 S.]. 8. 1907. Geh. M. 4.80, in Leinwand geb. M. 6.20.

„Ein kleines, aber nützliches Buch, welches bisher der deutschen Literatur fehlte, verjüngt die Geschichte von Virgils, hier und da mit mehr biologischen Material ausgestattet, aber auch mehr katalogartig gehalten. Die Darstellung darf als objektiv bezeichnet werden; nicht die literarische Leistung ist maßgebend, sondern die Bahnreichende findet Beachtung. Lebende Philologen sind grundsätzlich ausgeschlossen. Auch das Lob der Kürze hat sich der Verfasser erworben, indem er z. B. die Bedeutung von Virgil durch Nennung seiner Hauptschulklar macht. Ein guter Dank war es auch, die Liebungsansprüche großer Philologen anzuführen. — Der entbehrliche Index fehlt natürlich nicht.“

Vorträge und Aufsätze. Von Hermann Usener. Mit einem Bilde Useners. [IV u. 269 S.]. gr. 8. 1907. Geh. M. 5.—, in Leinwand geb. M. 6.—

„Die Ergebnisse seiner Forschung, die in unerwarteter Weise den großen Mut eines namenhaften Geistes mit der Andacht zum Kleinsten und Kleinlichsten zu einem einzigen wählte, wirken fort in seinen Büchern und Schriften. Das Albrecht Meier, der Usener persönlich wie wissenschaftlich besonders nahe stand, in der vorliegenden schon Sammlung einem Plane von Usener selbst folgend zunächst als für einen weiteren Kreis des Menschen und des Geistes in harmonischer Vereinigung sich ausprägt und dem dem Fernerstehenden einen Begriff davon zu geben vermag, was Usener bedeutet hat.“

(Literarisches Zentralblatt)

hellensche Kunst. Dargestellt von Fritz Baumgarten, Franz Poland, Richard Wagner. 2. Auflage. Mit 7 farbigen Tafeln, 3 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text und auf 2 Doppeltafeln. [X u. 491 S.] gr. 8. 1907. Geh. $\text{M} 19$ —, in Leinw. geb. $\text{M} 12$ —

„Eine wohlgeordnete Leistung, die mit großer Gewissenhaftigkeit gemacht und von der Begleiterung für die Sache getragen ist. Die Sorgfalt und die Kenntnis der Ver-
 verdienen aufrichtige Anerkennung; das Ergebnis ist ein Buch, das ein glückliches
 recht weite Verbreitung in den Kreisen derjenigen verdienen, die sich nicht bloß mit
 konventionellen Namen des „Gebildeten“ zufrieden geben, sondern in Wahrheit zu
 geschichtlichen Verständnis unserer heutigen geistigen und politischen Lage vorzu-
 gen trachten; und den Schülern der oberen Klassen unserer Gymnasien sowohl als
 den Studierenden unserer Hochschulen, besonders den Anfängern, wird das Werk
 Ausgangspunkt und eine solide Grundlage für weitere quellenmäßige Studien sein.“

Traktatköpfe aus der antiken Literatur. Von Eduard Schwartz.
 (Historische Vortragsreihe.)
 1. Hesiod und Pindar; 2. Thukydides und Euripides;
 3. Sokrates und Plato; 4. Polybios und Poseidonios; 5. Cicero. 3. Aufl.
 VI u. 125 S.] gr. 8. 1906. Geh. $\text{M} 2$ —, in Leinwand geb. $\text{M} 2.60$.

„Das Buchlein will nach der Vorrede nicht für Fachgenossen bestimmt sein. Ge-
 hört vor allem zu wünschen, daß der weitere Kreis, in den es sich wendet die reiche
 zung nache, die er hier finden kann; aber ich würde nicht, wer ein solches Buch zu
 eben befähigter wäre als der Fachgenosse... Die Güter haben dem Verfasser gegeben,
 umgeben der nicht zu produzieren, wie dem Kallimachos; das schmeckt vielen nicht, weil
 die Bienen, die wirklich an den hellenischen Wäldern gewohnt sind. Aber so ließen
 n der klassizistische Zuckerkanal zuwider ist, wird eben dadurch das echte Hellenen-
 wieder genießbar werden.“ (U. v. Willmowitz-Moellendorf, l. d. „Deutscher Literaturztg.“)

Geschichte der Autobiographie. Von Georg Misch. 3 Bände. I. Band:
 Das Altertum. [VII u. 472 S.] gr. 8. 1907. Geh. $\text{M} 8$ —, in Halb-
 tanz geb. $\text{M} 10$ —.

„Die vornehmsten Werke der wissenschaftlichen Literatur sind die, welche keiner
 Fachwissenschaft angehören, und von denen doch die verschiedensten Fachgelehrten
 lesen müssen, daß sie ihnen neue Lichter aufdecken. Nicht jedes Jahr bringt ein
 es kein Fachgelehrtes eigentlich beurteilen kann. Da indessen der erste Band nur
 Altertum behandelt, so wird der Philologe, wenn er davon wirklich etwas versteht,
 über ein Urteil haben, ob das Material hinreichend angereicht ist, und dann sich das
 geistigen freuen, den das Verständnis der Werke notwendig machen muß, wenn sie
 soll der Weltliteratur betrachtet werden. Und das ist hier nicht einmal die Haupt-
 sondern jene philosophische Betrachtung des Menschen und seiner Geistesgeschichte,
 die aus der Schule Wilhelm Dilthey's hervorgeht, dem das Buch mit vollem Rechte
 gewidmet ist.“ (Internationale Wochenschrift für Wissenschaft, Kunst und Technik.)

Geschichte des hellenistischen Zeitalters. Von Julius Kaerst. 3 Bände.
 gr. 8. I. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. [X u. 434 S.] 1901.
 geh. $\text{M} 12$ —, in Halbtanz geb. $\text{M} 14$ —. II. Band, I. Hälfte: Das
 Leben des Hellenismus. [XII u. 430 S.] 1909. Geh. $\text{M} 12$ —, in Halb-
 tanz geb. $\text{M} 14$ —. [Band II, 2 u. III in Vorbereitung.]

„Kaerst geht nirgends einer Schwierigkeit aus dem Wege, umsohin hat er vor
 geht mit am deutlichsten seine Möglichkeiten erwogen. Daß sein Werk ganz ausgereift
 ist Alexanders, wo jeder leicht zeigen kann, was er nicht kann; mit dem Mute der ge-
 und ist Kaerst an diese Aufgabe gegangen, um in der Kraft der Mannesjahre sie zu
 tab anlegen, aber diese Geschichte Alexanders entzückt auch die Leser nicht, die
 werten in Forschung und Darstellung, nach Form und Inhalt ist sie die bedeutendste,
 unerschöpfte seit J. G. Droysen.“ (Literar. Zentralblatt.)

DIE KULTUR DER GEGENWART

In 2., vermehrter und verbesserter Auflage erschien:

TEIL I, ABT. 8

DIE GRIECHISCHE UND LATEINISCHE LITERATUR UND SPRACHE

BEARBEITET VON U. VON WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.
K. KRUMBACHER. J. WACKERNAGEL. FR. LEO. E. NORDEN.
F. SKUTSCH.

[VIIIu.494S.] Lex.-8. 1907. Geh. M. 10.—, in Leinw. geb. M. 12.—

Inhalt: I. Die griechische Literatur und Sprache. Die griechische Literatur des Altertums: U. v. Wilamowitz-Moellendorff. — Die griechische Literatur des Mittelalters: K. Krumbacher. — Die griechische Sprache: J. Wackernagel. — II. Die lateinische Literatur und Sprache. Die römische Literatur des Altertums: Fr. Leo. — Die lateinische Literatur im Übergang vom Altertum zum Mittelalter: E. Norden. — Die lateinische Sprache: F. Skutsch.

In dieser bereits nach Jahresfrist erschienenen zweiten Auflage haben die einzelnen Darstellungen, mit Ausnahme der Arbeit von U. von Wilamowitz-Moellendorff, die als unveränderter Abdruck der ersten Auflage zu bezeichnen ist, mannigfache Verbesserungen erfahren. Besonders gilt das von der Römischen Literatur des Altertums von Friedrich Leo, die fast volle zwei Jahre vor dem Erscheinen der ersten Auflage des Bandes geschrieben war: sie zeigt sich in der Neubearbeitung, von vielfachen Textänderungen abgesehen, um ein Drittel des Umfanges vermehrt. Aber auch die übrigen Monographien haben in reichem Maße Verbesserungen und Zusätze erfahren. So ist zu hoffen, daß die neue Auflage der gleichen Gunst bei Kritik und Publikum bezeugen werde, deren sich ihre Vorgängerin erfreuen durfte.

„Das sei zum Schluß allen sechs Beiträgen gleichmäßig nachgerühmt, daß sie sich dem Zwecke des Gesamtwerkes, die Kultur der Gegenwart verstehen zu lehren, in geradezu bewundernswerter Weise angepaßt haben: so entlegen manche der behandelten Stoffe dem modernen Menschen von allgemeiner Bildung, aber ohne fachmännische Kenntnisse sein mögen: immer wieder wird des Lesers Blick auf die großen Zusammenhänge hingelenkt, die zwischen der klassischen Literatur und Sprache und unserer Kultur bestehen. Möge das Werk an seinem Teil mit dazu beitragen, die neuerdings so oft verkannte Bedeutung dieser Grundlage unserer Kultur wieder in weitesten Kreisen zur Geltung zu bringen.“

(Byzantinische Zeitschrift.)

BENEDICTINE UNIVERSITY LIBRARY

881J57ME.W

C001

IOANNIS LAURENTII LYDI LIBER DE MENSIBUS

3 2811 00084 5224

T5-ARH-838

